

شیخ رەزای تالەبانی

ژیانی، پەرەردەیی، بیروباوەڕی و شیعری

شیخ رهزای تالهبانی

ژیانی، پهروهردی، بیروباوه‌ری و شیعی

د . موکه‌په‌م تالهبانی

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وی ئاراس

هه‌ولێر - هه‌رێمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌زیمی کوردستانی عێراق
aras@araspess.com هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی
www.araspublishers.com وارگه‌ی ئینته‌رنیت
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

د. موکه‌پرهم تاله‌بانی
شیخ‌ره‌زای تاله‌بانی - شیعر و لیکۆلینه‌وه
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ٩٩٣
چاپی دووهم ٢٠١٠
تیریژ: ١٥٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌ڕێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ٥٩٣ - ٢٠١٠
نه‌خشانده‌نی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازانده‌نه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قیان
هه‌له‌بژیری: تریسکه ئه‌حمه‌د. شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

وینہی شیخ رہزای تالہبانی
د. موکہ پرم تالہبانی کیشاویہتی

شیعری کوردی

زوبدهی مه‌تاعی حیکمه‌ته ئه‌م شیعری کوردیه
هه‌زانه، بی موباله‌غه، هه‌رفی به‌گه‌وه‌هه‌ری
جامه‌ی هه‌یاتی عاریه‌ت کورته زینه‌هار
ئالووده دامه‌نی مه‌که بو پێچی می‌زه‌ری
شیخ ره‌زا

ناوهرپوک

- پېشپه کی 13
- شیخ رها کیه؟** 19
- بنه ماله ی تاله بانی 19
- رنجیره ی بنه ماله ی تاله بانی له هه لبه سستی کی شیخ رها دا 29
- شیوه ی ژبانی شیخ رها** 32
- ته کیه ی تاله بانی له که رکوک 32
- ژبانی شیخ رها ی تاله بانی 33
- شیخ رها و شاری که رکوک 49
- مالی شیخ رها له که رکه ی بهر ته کیه 54
- شیخ رها و شیخ عه لی کاکی 55
- شیخ رها و شیخ محمه د عه لی برازای 59
- شیخ رها و حه مه ی وه ستا فه تاح 62
- له یاری زهر فیندا 63
- له گه ل شیخ هو مه ر 65
- زورانبازی شیخ رها و شیخ ستار 65
- له سه ر جوانی کا که جافی که ریم ناغا 68
- له بهر دووری قادری وه ستا خدر 69
- نینو کی شیخ رها و کلکی حه سه ن ناغا هه مزه ناغا 70
- شیخ رها له یاری شه تره نجا 70
- سو پاس بۆ عوسمان ئه فه ندیی کاتبی ته حریراتی که رکوک 72

74	..... به‌رخانه‌ی شیخ ره‌زا
74	..... ماینه‌که‌ی کویتخا علی
75	..... شیخ ره‌زا و شیخ سالحی مامی
76	..... جه‌نگی مه‌حموود به‌گی شیروانه و جوکل
76	..... ئەولادی ئەم عەصرە
77	..... له‌گه‌ل عیزه‌تی تهل
78	..... غه‌زه‌لی هه‌لم‌آراوی شیخ ره‌زا
78	..... سووکه گالته‌ی شیخ ره‌زا
85	..... نان‌دان و میوانداری حاجی حه‌بیبی قه‌ردار
86	..... مه‌دحی عه‌بدو‌لا پاشای ره‌واندز
89	..... هه‌جوی قاضی کهرکووک
92	..... هه‌جوی حوسنی پاشای فه‌رمانده‌ی عوسمانی له‌ کهرکووک
93	..... له‌ شیعره هه‌لم‌آراوه‌کانی شیخ ره‌زا
94	..... واقه‌واقی د‌ل
95	..... ماینه کویت
96	..... هه‌وال‌ پرسینیک
98	..... د‌ۆستایه‌تی شیخ ره‌زا و ئەمین فه‌یزی
107	..... کوچی دوا‌یی شیخ ره‌زا
108	..... دوا ق‌ۆناغی شیخ ره‌زا
109	..... شینی شیخ ره‌زا
112	..... شیخ ره‌زا و بنه‌مال‌هی (خادم السجاده)
118	..... شیخ ره‌زا له‌ مه‌یدانی عه‌شیرت ئاراییدا
120	..... له‌شکری تاله‌بانی ب‌ۆ سه‌ر داووده
129	..... هه‌جوی کاکه‌یی
130	..... کاکه‌یی چین و ب‌ۆچ پ‌یت‌بازیان نه‌یتی بووه‌؟
139	..... شه‌ری زه‌نگنه و هه‌مه‌وه‌ند

146	شیخ رەزا و ئیلی جاف
152	عادیلە خانمی خێزانی وەسمان پاشای جاف
154	شیخ رەزا لە شارێ کۆیە
155	مەلا عەبدوڵای جەلی زاده
156	شیخ رەزا و قاضیی کۆیە
157	لەگەڵ سمایی مەلا خالید
158	شیخ رەزا و فەتحوڵا کەیفی جوانپوویی
159	شیخ رەزا و شیخ غەفووری مامی
165	شیخ رەزا لە مەیدانی عەشق و غەزەلدا
168	پێنج خەشتەییەکی شیعری کوردی
169	پێنج خەشتەیی غەزەلیکی مەسیح
172	غەزەل
174	راز و نیازێ شیخ رەزا
178	گلەیی لە دەست زەمانە
182	رێبازی ئاینیی شیخ رەزا
197	خۆشەویستی و ریزی بۆ نەوێ پێغەمبەر (ص)
204	ریزی شیخ رەزا بۆ بارهەگی شیخ عەبدولقادی گەیلانی
210	لەسەر رێبازی قادری
212	لەسەر رێبازی نەقشبەندی
215	بۆ مەرقەدی شیخ نوورەدینی بریفکانی
217	لەگەڵ شیخانی بیارە و تەویڵە
218	مەدحی مەلا ئەبوبەکرێ مەلا عومەر (مەلای گچکە)
222	لەسەر رێبازی دەرویشی و پابەر
224	رەخنە لە رەوشتی هەندێ شیخ و دەرویشان
226	رەخنەگرتنی لە دۆخی کۆمەڵایەتی و سیاسیی
233	لە هەجووەکانی شیخ رەزا

235	له گه‌ل عه‌لی به‌گی مودیری قزل‌جه
236	عه‌باکه‌ی مودیری ته‌حریرات
236	که‌له‌شیره‌که‌ی نه‌قیب
238	له‌گه‌ل ده‌رویش ئه‌فه‌ندی موفیتی که‌رکووک
240	مودیری مائی هه‌ولیری
241	هه‌جووی مه‌خموور ئه‌فه‌ندی
241	له ستایشه‌کانی شیخ ره‌زا
241	ستایشی حاجی ئه‌سه‌ده ئاغا
242	ستایشی شیخ ستار
244	له ستایشی شیخ ئه‌مینی هه‌ولیری
247	ستایشی مسته‌فا فاضل پاشای کوری محه‌مه‌ده‌لی پاشای مصری
252	له ستایشی ته‌حسین پاشای والی مووسل
254	له ستایشی شیخ حسامه‌دینی ته‌ویلّه
259	شیخ ره‌زا و شاری سلیمانی
259	شیخ ره‌زا و شیخانی به‌رزنجه
270	شیخ ره‌زا و قوچ به‌گی شاعیر
271	له‌گه‌ل زیوه‌ری شاعیر
271	له هه‌جووی مه‌حوی شاعیردا
272	شیعریک که هیشتا ساغ نه‌کراوته‌وه
272	شه‌ره‌شیعری شیخ ره‌زا و شوکری فه‌زلی
280	شیخ ره‌زا و میرانی بابان
283	ستایشی ئه‌حمه‌ده‌لی پاشای بابان
294	سوپاس بۆ مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان
297	نامه‌یه‌کی سه‌ره‌خووشی بۆ مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان
300	مه‌دحی مه‌جید پاشای بابان
304	مه‌دحی هه‌باس ئا‌غای پشه‌در

- 308 ..... تالانکردنی عهشیرهتی ئاکۆیان
- 310 ..... شیخ رهزا و میری شهقلاوه
- 311 ..... ههندی له ههجووهکانی شیخ رهزا
- 312 ..... شیخ رهزا و مهستی ئهفهندی
- 314 ..... ههجوی مهلا ماری مهلا عهبدوڵای خدری
- 315 ..... شیخ رهزا بۆ ههجووی مهلا ماری دهکات
- 317 ..... ههجووی مهلا سهعید
- 320 ..... ههجووی حافظ ئهفهندی قهردار
- 321 ..... ههجووی حاجی مستهفا
- 324 ..... ههجووی دهفتهردار
- 326 ..... شیخ رهزا و ئێران
- 328 ..... مهدهی ناسرهدين شا
- 330 ..... تهلهگرافیک بۆ ناسرهدين شا
- 333 ..... مهبهستی «حافظ» له پرساری ناسرهدين شا
- 337 ..... مهدهی حوساموولوک له پینجهیهک لهسهه شیعرى حافظ
- 340 ..... مهدهی یونس خانی والی سنه
- 340 ..... شیخ رهزا و دهولهتی عوسمانی
- 345 ..... شیخ رهزا و سولتان عهبدولحهמיד
- 356 ..... داوایهک له وهزیر ئهوقاف
- 357 ..... مهدهی کهمالی پاشای موتهسهپیفی کهرکووک
- 359 ..... سهردانی والی مووسل بۆ کهرکووک
- 363 ..... نامهیهک بۆ عهبدولوههاب پاشای والی مووسل
- 365 ..... ههجووی بههرام پاشا
- 367 ..... ههجووی ههمزه پاشای موتهسهپیفی کهرکووک
- 371 ..... گالتهکردن به عهبدوڵا پاشای والی مووسل
- 374 ..... ههجووی رائف پاشای موتهسهپیفی کهرکووک

- 377 ..... هاوکاریکردنی مهئموورانی حکوومهت له گه‌ل دز و جه‌رده
- 383 ..... به‌رتیل خواردنی دائیره‌ی عه‌لییه
- 385 ..... شیخ ره‌زا له به‌غدا
- 392 ..... باسی نه‌عیم
- 397 ..... به‌خیرهاتنی والیی به‌غدا
- 400 ..... مه‌دحی توفیق به‌گی میرئالای
- 405 ..... مه‌دحی یوسف پاشای میرئالای به‌غدا
- 408 ..... شیخ ره‌زا و ناظم پاشا
- 421 ..... مه‌دحی گول و ه‌زیری چاپچی
- 423 ..... شیخ ره‌زا و موفتی زه‌هاوی
- 429 ..... هه‌جووه‌کانی شیخ ره‌زا دژی موفیتی زه‌هاوی
- 435 ..... شیخ ره‌زا به‌رام‌به‌ر عێراق چی ده‌لیت؟
- 437 ..... میژووی چهند پرووداوێک له شیعرێ شیخ ره‌زادا
- 438 ..... میژووی دروستکردنی زیاره‌تگه‌ی به‌رمالی پیغه‌مبه‌ر
- 438 ..... میژووی دروستکردنی مزگه‌وتی حاجی مسته‌فا ئاغا له که‌رکووک
- 439 ..... نوێکردنه‌وه‌ی مه‌رقه‌دی شیخی گه‌یلانی له به‌غدا
- 440 ..... میژووی مردنی شاکر ئه‌فه‌ندی مه‌کتووچی
- 441 ..... مردنی حاجی عومه‌ری یه‌عقوبیی که‌رکووک
- 442 ..... مردنی سه‌ید مه‌مه‌دی کاکه‌یی
- 442 ..... میژووی هاتنی که‌مالی پاشای موته‌سه‌ره‌ی که‌رکووک
- 443 ..... شیخ ره‌زا و پیری
- 445 ..... ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ باسی شیخ ره‌زایان کردووه
- 445 ..... مامۆستا مه‌حموود شوکری ئه‌للؤلوسی
- 446 ..... شیخ مه‌مه‌دی خال

پیشہ کی

لہ سال ۱۹۴۶ء، بڑیہ کم جار، لہ یانہ می مہموران لہ کہ رکوک، نیوارہ یہ کہ لہ گہل نووسہر و ئیدی کوردی ناسراو شیخ محہمہ دی خال یہ کمان گرت. لہ کاتی گفتوگو دا باسی شیخ رہزا کرا. شیخ محہمہ دی پی و تم؛ ئہرکی کؤکردنہ وہی شیعرہکانی شیخ رہزا دہکہویتہ ئہستوی تو. من ئہمہم لہ خؤمدا راندہیینی، چونکہ وام دہزانی ئہوہی رتگی خہباتی سیاسی بگریٹ، نابیت خؤی بہ ئدہب و شیعرہوہ خہریک بکات. ہہروا، ئہو شیعرہ ہہلمالراوہکانی شیخ رہزا کہ بہسہر زوبانی خہلقہوہ بوون، لہ گہل بیروباوہری مندا نہدہگونجان و سیاسی دہبیت و ہک وشکہسوئی بیت و سیاسی بؤ سیاسہت و ئیدی بؤ ئدہب بیت و یہکگرتنی سیاسہت و ئدہب و ہکو دوو کالہک بہدہستیک ہہلگرتن وایہ، لہبہر ئہوہ گفتی ئہوم نہدایی کہ ئہو ئہرکہ بخمہ ئہستؤم و کہوتہ ئہستوی ئہو.

شیخ محہمہ قؤلی پیاوانہی لی ہہلمالی و لہو بابہتہ تہقہلایہکی زؤری دا بہلام مہرگ ماوہی ئہوہی نہدا ئہو ہہموو گہنجینہیہی شیخ رہزا لہ دہستی فہوتان رزگار بکات و بیخاتہ بہردہستی رؤشنبیرانی کورد و لہ پاش کؤچی دوایی ئہو، کہس ئہو ئالایہی ہہلنہگرت و ئہو ئہرکہی نہخستہ ئہستوی خؤی و منیش ئہوہی بہ بیرمدا نہہاتبی ئہوہ بوو کہ رؤژیک لہ رؤژان یہک دوو سال لہ دوا سالانی ژیانم تہرخان بکہم بؤ کؤکردنہوہی شیعرہکانی شیخ رہزا.

سالی ۱۹۹۲ شیعریکی شیخ رہزام دہخویندہوہ کہ گلہیی لہ شیخ غہفووری مامی دہکات و ئہلٹ:

چورسا لہبہرم جوبہ و فیسا لہسہرم فیس
نہفیسسی لہسہر نام و نہ جوبہی لہبہرم کرد

ويستم ويٲنه يه كي شيخ رها به فيس و جوبه وه دروست بكه م و گه ليك پٲوه
 خهريك بووم. من شيخ رهام نه بينيوه، به لام رابيعه خانمي كچي و شيخ
 عه بدولاي كوري و هه نديك له كور و كچه زاكانيم ديوو. له خيال و له سه ر
 شيوهي نه واندا نهو ويٲنه يه م دروست كرد، به لام له پاشا بيرم كرده وه كه كه س
 شيخ رهاي به فيسه وه نه بينيوه و به دهسكار ييه ك، فيسه كه يم به مي زهر
 داپوشي، كه به رگي ناسايي شيخ رها بو.

له چه ند ژماره يه كي گوڤاري رهنگيندا نهو ويٲنه يه و هه ندي له شيعره
 سياسي و كوٲمه لايه تييه كاني شيخ رهام بلاو كرده وه. نهو داوايه ي خوا
 ليخوشبوو شيخ محمه دي خالم بير كه وته وه. به يارمه تيي براي ان و
 ماموستان ياني به ريز له ديوانه چاپكراوه كاني شيخ رها و له كتيبه
 ده سنووسه كاني هه واداراني شيخ له وانه، كتيبه ده سنووسه كه ي به هانه دين
 نهفه نديي كه ركوك و شيخي نالووسي كه له مؤزه خانه ي به غدا دايه و له
 ده سنووسه كاني شيخاني بياره، به هو ي ماموستان جه ميلي پوژبه ياني و
 ماموستان محمه دي مه لا كه ريم و ماموستان محمه دي علي قهره داغيه وه گه ليك
 شيعري نايابي شيخ رها دوزرايه وه. هه كه زانرا من خه ريكي كو كردنه وه ي
 نهو شيعرانه م له هه موو لايه كه وه براياني به ريز يارمه تيان دام و گه ليك شتي
 نايابيان بو نارد م و له م كتيبه تو مار كر ان.

له راستيدا، نه م به ره مه كه ده خه مه به رده ستي خوينده واران، ته نيا
 به ره مه ي من نييه، بگره به ره مه ي ده سه وايه كه هه موو نهو به ريزانه مافي
 نهو هيان هيهه بلين به ره مه ي هه مووانه. قهت له منه تي ماموستان جه ميلي
 پوژبه ياني ده رناچم كه له من پتر ته قه لاي دوزينه وه ي شيعره ونبووه كاني شيخ
 رهاي ددا و سه رتاپا به نووسينه كانمدا دهاته وه و هه له كاني بو راست
 ده كردمه وه. كاك محمه دي مه لا عه بدولكه ريم و هرگي راني شيعره فارس ييه كاني
 به كوردي خسته نه ستوي خوي و زوري پٲوه ماندوو بوو و جي سوپاسمانه.
 له وانه ي يارمه تيان دام، مامه شيخ عارف شيخ فاحي تاله باني، كه
 ئينسكلوپيدياي رهوداوه كاني شاري كه ركوك و به تايه تي گه ركه ي به رته كيه

و زۆربەى ئەو پرووداوانەى بۆ پروون كىردمەو، سوپاسى بى پايانم بۆ ھەمووان. ئەو ەى شىخ مەھمەدى خال دەستى پى كىردبوو لە وەى مندا نەبوو. بەلام وەكو ئەلەن "ھەركەسە رۆلەى زەمانەى خۆيەتى" لەبەرئەو ەى زۆر پىويست بوو ئەو ەى بزانرەت كە شىخ رەزا ئەو شىعەرەنەى بۆ چ وتوو ە لە چ كاتىكدا وتوويەتى ئىمە ئەم ئەركەمان خستە ئەستۆى خۆمان و ئەم كەرەش كاریكى ئاسان نەبوو بەلام وەكو ئەلەن: بە مەنزل گەيشتن لە يەكەم ەنگاوەو ەس پى ئەكات.

شىخ رەزا بە چوار زوبان شىعەرى وتوو، زۆربەیان بە كوردى و فارسى و توركىيە. خويندەوارانى ئىستا زوبانى كوردى و ەربەى دەزانن و شارەزايىيەكى ئەوتۆيان لە زوبانى فارسى و توركيدا نىيە، شىعەرە نايابەكانى شىخ رەزائىش زۆربەیان بەم دوو زوبانەن، ئەمە دەبوو ەوى بىيەشبوونيان لەو شىعەرە نايابانە. بە وەرگىرانى شىعەر لە زوبانىكەو بۆ زوبانىك، ئەو رەونەقەى كە شاعىر پى داو ە نامىنى. بەلام بلىمەتى شىخ رەزا تەنیا لە ەۆنەو ەى ئەو لەفزە مروارەيانەدا نەبوو، شىخ رەزا پىاوێكى بىركراو ە لە بارودۆخى سىاسى و كۆمەلەيەتى ئەو سەردەمە شارەزا و رەخنەى لە ەموو كەموكورتى ئەو بارودۆخە دەرگرت، لەبەر ئەو ە، ەەر ەىچ نەبىت، دەبايى ئەو بىروباوەرەنەى بخرىنە بەرچاوى رۆشنىرانى كورد كە بزانن شىخ رەزا بەى ترس و پەروا چ جۆرە رەخنەى لە كەموكورتى و چەوت و چىلەى بارودۆخى سىاسى و كۆمەلەيەتى گرتوو. لەبەر ئەو ە ئىمە؛ نەرىگای دابەشكردنى شىعەرەكانى بەپى زوبان كە كرابوو سى دىوان بە سى زوبان لە بەرگىكدا و نەيش شىعەرەكانى بەپى قافىە و پىتى ئەبجەدىمان نەگرت، بگرە بە جۆرىكى تر كە بۆ خويندەواران، دۆزىنەو ەى شىعەرەكانى، ئاسانتر بىت وا رىك خان. بۆ نموونە: ئەو شىعەرەنەى كە لەگەل مىرانى بەبە و يان مىرانى جاف يان ئەمین فەيزى، بە ەەر زوبانىك بووبىت لە يەك خانەدا تۆمار كران.

شىخ رەزا زۆربەى ژيانى لە كەركووك و بەغدا بردە سەر، لە ەاتوچۆى پايتەختى دەولەتى عوسمانى، ئەستەمولدا پىوهندى لەگەل گەلىك لە پىاوانى

سیاسی و ئەدیبی کورد و تورک و عەرەب پەیدا کردبوو، لەو سەردەمدا کوردستان لە نێوان دوو دەوڵەت، ئێران و عوسمانلی دابەش کرابوو. خۆپێندەواران و پۆشنبیرانی کورد لە هاتوچۆی سەرانبەری کوردستان سنووری سیاسییان بۆ نەبوو، بە ناچاری پێوهندیان لەگەڵ هەردوو حکومەتدا پەیدا دەکرد، لەبەر ئەوە، وەک شێخ پەزا سالانی ژیاڵی بەسەر ئەو ولاتانەدا دابەش کردبوو، ئێمەش، بەپێی ئەوە، دیوانەکەیمان، وەک ژیاڵی، بەسەر ئەو شار و ولاتانە دابەش کرد. بۆ ئەوەی لەسەر هەمان زنجیرە میژوویدا بڕۆین، وەک دەرەکەوێت، لە یەکەم پلەی ژیاڵی لە کەرکوک بوو و لەو کاتدا کاتی عەشیرەت ئارایی بوو، بەلام کە هاتە بەغدا لێرەدا پێوهندی لەگەڵ گەلیک لە بنەمالە ناسراوەکان و پۆشنبیران و کاربەدەستانی حکومەت پەیدا کرد و وەک ئەستێرەیکە گەش لە ئاسمانی ئەدەبدا دەدرەوشایەو. سەرەرای ئەمانەش، شێخ پەزا دەریاکە نەبوو مەلوانیی تێدا نەکات و بەرەمی هونەری ئەوەندە زۆر و ئەوەندە لقوێوی هەبوو، لەو خانانەدا جێیان نەدەبوو، بە ناچاری، بەپێی مەوزووعی شیعەرەکان، وەک مەدح، هەجوو و ستایش و گالتهوگەپ... هتد، بەش بەش کرانەو بۆ ئەوەی، بەپێی فەرەست، بە ئاسانی بدۆزێنەو.

شێخ پەزا لە بنەمالەیکە کورده و بنەمالە تالەبانی دەگەرێتەو سەر ئێلی زەنگنە کورد. هەر لە سەردەمی مەلا مەحموودی زەنگنەو، دێی (پەمەزان مامکە) بەجێ دێلی و بۆ ئیرشادی ئاینی لەسەر رێبازی قادری دێتە ناوچەی سوورداش و لە پاشان بنەمالە لە دێی (تالەبان) و لەوێشەو دێتە شاری کەرکوک. لەو بنەمالەدا هەر تەنیا شێخ پەزا شاعیر نەبوو، بگرە چەند شاعیریکی ناسراویان تێدا هەلکەوتوو، لەوانە شێخ عەبدورحمانی باوکی و شێخ قادری برای کە نازناوی (فائزە) و شێخ محەمەدی کوری کە نازناوی (خالصی)یە، بە زوبانی کوردی و تورکی و فارسی و عەرەبی شیعری نایابیان هەیە.

شێخ پەزا؛ نەک تەنیا شیعەرە فارسی و تورکییەکانی پێویستی بە

شەرحکردن و لیکۆلینەوه ھەن، بگرە شیعەرە کوردییەکانیشی ئەوەندە قوول و پڕ مانان پتووستیان بە شیکردنەوه و لیکۆلینەوهیەکی زۆرە، ئەوەیش ئەرکی نووسەر و ئەدیبەکانی کوردە.

شیخ رەزا بە شاعیریکی هەجووگەر ناسراوه. لە شیعەرەکانیدا ناوی گەلیک
لە ئیلان و پیاوه ناسراوه کان هاتوو. گەلیکیان هەجوویکی توندوتیژ کراون.
هەندی لەوانە شاعیر بوون و توانیویانە بەرەنگاری شیخ رەزا ببن و ئەوانیش
هەجووی ئەویان کردوو، بەپێی دەسکەوتنمان لە گەڵ هەجووکانی شیخ رەزا
هەجووکانی ئەوانیشمان بلأ کردوو. لەمەوپێشیش، ئەو بەڕێزانەی که بەر
پەلاری شیخ رەزا کەوتوون، نەخۆیان و نەیش کەسوکاریان دڵگیر نەبوون و
هەر لە سووچی هونەرپێوه تەماشای ئەو شاعرانەیان کردوو. دڵنیام
بەدەرچوونی ئەم کتێبەیش دڵگیر نەبن و پێشەکش داوای لێبووردنیان لێ
دەکەم. هەر بۆ ئەم مەبەستەیش گەلیک راستیمان لە بابەت ئەو بەڕێزانە بلأ
کردوووە. بۆ نمونە؛ لە گەڵ هەجووگەیی (کاکەیی) دا، بەپێی زانیتمان
راستی بیروباوەڕ و پێبازی ئایینی و کۆمەڵایەتی کاکەیی که بەشیکی لە
پێبازی تایەفەیی (ئەهلی حق) بلأ کردوو تاکو بزانرێت ئەو هەموو
بالۆرەیی که شیخ رەزا بۆیانی رێک خستوو، تەنیا بەهۆی دووبەرەکی
نیوان عەشیرەتی تالەبانی و عەشیرەتی کاکەیی بوو و هیچی تر. ئەگەر ئەو
بەڕێزانەی که شیخ رەزا هەجووکردوون تەماشای ئەو هەجووانەی که بۆ شیخ
غەفووری مامی و شیخ عەلیی کاکێ و شیخ محەمەد عەلیی برازای کردوو،
هیچ دڵگیر نابن. لە ناوی ئەوانەی که بەتوندی هەجووی کراون دوو باپیری
خۆمی تێدان؛ شیخ محەمەد عەلی باپیرم لە بابەت و مەلا مارفی مەلا
عەبدوللای خدری زەنگنەیی باپیرم لە دایکەوه.

له‌گه‌ل ئهم هه‌موو ته‌قه‌لا و يارمه‌تي مامۆستا و براياني به‌ريز بۆ ئەوه‌ي نەو کتێبه‌ که‌موکورتیی له‌وانی پيشوو که‌متر بیت، هیچ گومانی تیدا نییه‌ که‌ هیشتا که‌موکورتی زۆره‌ و نه‌که‌ ته‌نیا داوی لی‌بووردن، بگره‌ тка له‌ خوینده‌وارانی به‌ريز و به‌ تایبته‌تی نووسهر و ئەديبان ده‌که‌م هه‌له‌کانمان بۆ

راست بکه نهوه بۆ ئه وهی ئه گهر شتی ک له عومر ما و توانیمان دووباره
کتیبه که چاپ بکهینه وه، راستی بکهینه وه.

ئیتتر پیزی بی پایانم بۆ ئه وه موو به پیزانه ی که له م کتیبه دا ناویان
به چاکه و به خهراپه هاتووه و داوای لیوووردنیان لی ده که م.

د. موکه پهم تاله بانی

به غدا ۱۹۹۸

شیخ رهزا کییه؟

بنه ماله‌ی تاله‌بانی:

بنه ماله‌ی تاله‌بانی خویان به تیره‌یه‌کی ئیلی زهنگنه‌ی کورد ده‌زائن، هه‌رچه‌نده میژووناسی کوردی به‌ناوبانگ مه‌حه‌مه‌ئه‌مین زه‌کی بنچینه‌یان ده‌باته‌وه‌ سه‌ر دانیش‌توانی هه‌ریمی سوورداش، که ده‌که‌وێته‌ باکوری پۆژئاوای شاری سوله‌یمانی، وا دیاره‌ ئه‌م باوه‌رێ له‌وه‌وه‌ هاتبێ که مه‌لا مه‌حمودی باپیره‌ گه‌وره‌ی تاله‌بانییه‌کان یه‌کیک بووه‌ له‌ پێشه‌واکانی پێیازی قادری له‌ ناوچه‌ی سوورداش و ئه‌م به‌هره‌یه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ئه‌حمه‌دی لاهووری دا که به‌یه‌کیک له‌ نه‌وه‌کانی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی ناسراوه‌، وه‌رگرتوه‌ و زۆربه‌ی ژیا‌نی خواپه‌رستی له‌و ناوچه‌یه‌دا رابواردوه‌.

مه‌لا مه‌حمود به‌ "زهنگنه" ناسراوه‌. هه‌ندیک هه‌ن ئه‌لێن؛ ئه‌م ناوبانگه‌ی له‌وه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ که زۆربه‌ی ژیا‌نی مه‌لایه‌تیی له‌ ژێر سیبهری میر سمایلی زهنگنه‌دا رابواردوه‌، وه‌کو شیخ ئه‌حمه‌دی کوری ناوبانگی "تاله‌بان"ی له‌ دبی تاله‌بانه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌. به‌لام تاله‌بانییه‌کان بنچینه‌ی په‌سه‌نی خویان ده‌به‌نه‌وه‌ سه‌ر یوسف ئاغای کوری پۆسته‌م ئاغای زهنگنه‌ و مه‌لا مه‌حمود ناوبانگی مه‌لایی به‌سه‌ر ئاغاییدا زāl بووه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ناوی عه‌شیره‌ته‌که‌ی ون نه‌کردوه‌.

یوسف ئاغا یه‌کیک بووه‌ له‌ پیاوه‌ ده‌م‌پراسته‌کانی ده‌وری میر سمایلی زهنگنه‌. هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندیک ئه‌لێن یوسف ئاغا زاوای میر سمایل بووه‌، باوه‌رێکی تریش هه‌یه‌ که مه‌لا مه‌حمود زاوای میر سمایل بووبێت. له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر که‌م کچیا‌ن به‌ بێگانه‌ ده‌دا. له‌و کاته‌دا، میر سمایل په‌نجه‌ی له‌گه‌ڵ میرانی (به‌به‌) لێ ده‌دا، پێی تێ ناچێت کچی خۆی بداته‌ پیاوێکی

بېگانه ی ئیل. له لایه کی تریشه وه باسیکی وا هیه که میر سمایل کچه که ی
 شیت بووه، له و سهرده مه دا، به پپی پروای خهلق، شیتی ته نیا له لایه ن شیخانی
 خواپه رسته وه تیمار دهکرا و میر سمایل ئو گفته ی داووته مه لا مه محمود،
 ئه گهر کچه که ی چاک بکاته وه، لئی ماره بکات. ئه مه ش زور ری تی ناچیت.
 چونکه میری کی به دهسته لاتی وا، دهیتوانی به بی ئه م گفته ییش پروو له مه لا
 مه محمود بنیت و ئه میش په لپی وای لی نه گریت. ئه وه ی زانراوه مه لا مه محمود
 له سالی ۱۱۳۰ کوچی له ناوچه ی زهنگنه هاتووته دنیاوه زوربه ی ته مه نی له و
 ناوچه یه دا، له دپی "رهمه زان مامکه" که به "ته کیه" ییش ناو ده بریت، بر دووته
 سهر و ههر له وپوه هاتوچی ناوچه ی سوورداش و شاری که رکوکی کردووه.
 میرنشینی میر سمایلی زهنگنه، دهکوته پایی روژئاوای چپای قهره داغ و
 تا سنووری "داویه ی کوردستان" و دهگه یشته "تاو هسپی" و له باشووریشه وه
 تا نزیک ی شاری کفری، دهسته لاتی به سهر ئو ههریمه دا گرتبوو و بوو بووه
 کو سپیک له به رده م میرنشینی "به به" دا، چونکه له و ههریمه ههرده یه دا ملی نه
 به میرانی به به و نه به ده ولته ی عوسمانی نه ده دا. له پاش مردنی میر سمایل
 به هانی ده ولته ی عوسمانلی، میرانی به به هیرشیان برده سهر ئه م میرنشینه
 و خانه دانی میر سمایلیان سهرنگوم کرد و ولاتی زهنگنه شیان خسته سهر
 میرنشینی خو یان. مه لا مه محمود له کاتی مردنیدا، داوا ئه کات تهرمه که ی له
 گو رستانی که رکوک بنیژن و شیخ ئه حمده ی کوری دپی رهمه زان مامکه
 به جی دپلی و دپته دپی "تاله بان" ی نزیک ی گو رستانی باوکی و له پاش
 ماوه یه ک بناغه ی ته کیه ی تاله بانی که له جیگه ی ژیر زهویه که ی ته کیه دا بوو،
 داده زری نی و له سهر ری بازی قادری دس به ئیرشاد ئه کات. دپی تاله بان
 تا کو ئیستایش به ده سنی شیخانی تاله بانی و به تایبه تی به ره ی شیخ ره زاویه
 و ههر له شیخ ئه حمده وه، ئه م بنه ماله ناوبانگی تاله بانیان وهرگرتووه و به وه
 ناسراون.

وا دیاره دپی (تاله بان) ئه م ناوه ی له دوو وشه وه وهرگرتووه "تاله" که له
 درمختی "تالک" وه که ئه م ناوچه یه ی داپوشیوه و "بان" که دپیه که له سهر

پێلێکی بانه بهرز دروست کراوه و بوووته "تالە-بان" که له کوردهواریدا زۆر ناوی وا هه.

شیخ ئەحمەدی تالەبان (١١٩٤ - ١٢٥٧هـ) یازده کوڕ و چوار کچی هه‌بووه. هه‌موو فامیلیای تالەبانی له نه‌وه‌ی ئەمانه‌ن. ئەم کوڕانه: شیخ عه‌بدوره‌حمان شیخ عه‌بدولکه‌ریم، شیخ عه‌بدولفه‌تاح، شیخ مح‌یدین، شیخ مح‌مه‌د س‌ال‌ج، شیخ ع‌ارف، شیخ عه‌زیز، شیخ حوس‌ین، شیخ عه‌بدولقادر و یازده‌مینیان به‌ مند‌ال‌ی مردووه، ئەمانه، جگه له شیخ عه‌بدولقادر، هه‌موویان له گۆرستانی ته‌کیه‌ی تالەبانی نێژراون و زیاره‌تگاهی ده‌رویشانن. شیخ عه‌بدولقادر؛ هه‌ر به هه‌رزه‌کاری به‌ره‌و باشوور سه‌ری خۆی هه‌ل‌ده‌گریت و له ناوچه‌ی ئەل‌ئه‌نبار (الانبار) ده‌گیرسێته‌وه و به‌ناوی فامیلیای (ئه‌سه‌د به‌گ) به‌نه‌ماله‌یه‌کی دان‌اوه، ئێستایش خۆیان به‌ به‌نه‌ماله‌ی شیخ عه‌بدولقادی تالەبانی ده‌زانن.

له پاش کۆچی دوا‌یی شیخ ئەحمەد، شیخ عه‌بدوره‌حمانی کوڕه‌گه‌وره‌ی، له جێگه‌ی باوکی بوووته پۆست‌نشین‌ی رێبازی تالەبانی قادری له که‌رکووک. شیخ عه‌بدوره‌حمانی تالەبانی (١٢١٢-١٢٧٥هـ) پیاوێکی خواپه‌رست و سو‌فی ره‌وشت و دانایه‌کی ئاینی ئیسلام بوو. له ده‌وری هه‌رزه‌کاریدا، له‌سه‌ر فه‌رمانی باوکی له‌لای مه‌لا داناکانی کوردستان خوێندوو‌یه‌تی، له پاشان له‌لای دانای ناسراوی کورد مه‌لا عه‌بدوره‌حمانی رۆژبه‌یانی کۆتایی پێ هێناوه.

رۆژێکیان شیخ م‌ارفی کۆسه‌ دێته‌ لای شیخ ئەحمەدی تالەبانی. شیخ م‌ارف کو‌ری نه‌بوو. ده‌برسێت، "شیخ ئەحمەد چه‌ند کو‌رت هه‌یه؟" له وه‌لام‌دا: "قوربان یازده"، "یا شیخ زه‌کاتیان ده‌که‌وێته‌ سه‌ر". "قوربان عه‌بدوره‌حمانی لێ ده‌رچێت هه‌موو له خزه‌متان". "ناوه‌ل‌لا من عه‌بدوره‌حمانم ده‌وێت... هه‌موو به‌هره‌ی خۆمی ده‌ده‌می و به‌ شیخی بۆتی ده‌نێرمه‌وه". له‌سه‌ر ئەم گه‌فتوگۆیه شیخ عه‌بدوره‌حمان به‌ کو‌ری مه‌عنه‌ویی خۆی دان‌اوه و به‌هاوشانی له‌گه‌ڵ کاک ئەحمەدی شیخ به‌هره‌ی شیخ‌یتی له شیخ م‌ارفی کۆسه‌ وه‌رده‌گریت و هه‌ر له ژبانی خۆیدا نیوه‌ی سامانی خۆی ده‌به‌خشێته شیخ عه‌بدوره‌حمان و به‌و

سامانه دووباره له سالی ۱۲۶۰ی کوچیدا ته کیه ی تالهبانی دروست نه کاته وه. شیخ عهبدوره حمان چوار کوری هه بووه؛ شیخ عهلی و شیخ قادر و شیخ رهزا و شیخ عهبدولوا حید. شیخ عهبدوره حمان شاعیریکی بهرن، به زوبانی تورکی و فارسی له مهیدانی عه شقی خواپه رستیدا شیعیریکی زوری ههیه. به تورکی له سهر ږیبازی قادری نه لیت:

شاه اقلیم ولایتدر گروه قادری
راه عشقده زولکرامتدر گروه قادری
جمله ارباب طریقت بلبل شوریده در
آنلره باغ مضافتدر گروه قادری

واتا:

شای ئیقیمی وهلییه ته دهسته ی ږیبازی قادری
له ږتی عه شقدا خاوهن کهراماته دهسته ی قادری
سه رله بهری خاوهن ږیبازی دهرویشی بولبولی هه را هه لگیر سیته رن
باخی میوانداریی نه وانه دهسته ی قادری.

میژووناسی کورد نه مین زه کی به گ له سهر شیخ عهبدوره حمانی تالهبانی نه لیت: چهند کتیبیکی ههیه، نه مانه ی له چاپ دراون: (دیوانی شیخ عهبدوره حمانی تالهبانی) و (شهرحی مثنوی مه ولانا جه لاله دین رومی) و (بهجة الاسرار) به تورکییه و گهلک له شیعه رکانی (فضولی بیاتی بغدادی) ش پینج خسته کردوه.

له غه زهلکی فارسیدا نه لیت:

ای که در هر ذره تابان بود سیمای تو
در دل هر قطره پنهان بود دریای تو
لمعه از برق حسنت بر رخ لیلی نیافت
برق بر مجنون زد و مجنون شد از سودای تو

واتا:

ئەي كەسنى كە سىماي تۆ لە ھەر تۆزقالىڭدا تىشك ئەداتەۋە و
 لە ناو دلى ھەر دلۆپىڭدا دەرياي تۆ شاراۋەتەۋە
 تىشكىكى لە تىشكى جوانىي تۆ بە پۈۋى لەيلاۋە نەدى
 تىشكى دا لە مەجنون و لە عەشقى تۆدا شىت بوو

لە دەمەتە قىيەكدا لە نىۋان عەقلى و عەشقدا لە شىعەرىكى فارسىدا ئەلئيت:

عقل ميگويد به من همه مم كه ترك ياركن
 عشق ميگويد كه هي هي ترك اين گفتار كن
 عقل ميگويد برو باسجده و سجاده باش
 عشق ميگويد برو تسبيح را زنار كن
 عقل ميگويد بپوش آخر لباس عاقلان
 عشق ميگويد كه ترك جبه و دستار كن
 من نميدانم کدام اين نكته را باور كنم
 اي خدايا بر دلم تو كشف اين اسرار كن

ۋاتا:

ئەقلى ھەر جار پىم ئەللى دەست لە يار ھەلگرە
 عەشقىش ئەللى: ھەي ھەي؟ ۋاز لەم قسەيە بىنە
 ئەقلى ئەللى: بىرۆ لەگەل بەرماڻ و سوجدەبردن بە
 عەشقىش ئەللى بىرۆ تەسبىحت بکەرە زوننارى گاۋران
 ئەقلى ئەلئيت: کورە بەرگى ئاقلان لەبەرکە
 عەشقىش ئەللى: ۋاز لە جوبە و مېزەر بىنە
 من نازانم باۋەر بە کام لەم قسانە بکەم
 خوايە! رازى ئەم نەپىنيانە توو بۆ دلم دەرخە.

لە پىنچ خستەي غەزەلىكى مەغرىبدا ئەلئيت:

زשور بادء عشقت چنان سرمست و حيرانم
 شعورى نيست تا دانم كه كافر يا مسلمانم

ولی از جلوهء حسن تو جانا این قدر دانم
"گه، از روی تو مجموعم گه، از زلفت پریشانم
وزین در ظلمت کفرم وزان در نور ایمانم

واتا:

له شۆری بادهی عه شقدا وا سه رمه ست و چهیرانم
هه ستیک نییه تا بزانم کافریم یان موسلمانم
له جیلوهی جوانیی تۆدا، ئەهی گیانه ئەوهنده ئەزانم
که رووی تۆ ده بینم خۆم کۆ ده که مه وه و دیمه وه سه رخۆ
که زولفت ده بینم وه کو ئەو په ریشان و پرش و بلاو ئەبم

له پینچ خسته یه کی تورکیدا، شیخ ئەم پرسیارانه ئەکات:

عجبا دهره سالان شور قیامت بومیدر؟
عالمه شعله ویرن عارض و قامت بومیدر؟
مست ایدوب جاذب ارباب کرامت بومیدر؟
عجبا گوکلمی صید ایلین آفت بومیدر؟
بنی مجروح و پریشان ایدن آفت بومیدر؟

واتا:

ئایا ئەوهی هه رای قیامه تی خستووته دنیاوه ئەمه یه؟
ئەو به دن و قامه ته ی که بلایسه ی داوه ته که ون ئەمه یه؟
ئەوهی خاوه ن که راماتی مه ست و پراکتشاوه ئەمه یه؟
ئایا ئەو په تایه ی که دل می خستووته داوه وه ئەمه یه؟
ئەو په تایه ی منی بریندار و په ریشان کردوو ئەمه یه؟

له بابته ته سه وه وف و خواپه رسته یه وه له م شیعره تورکیه دا ئەلێت:

ظن ایدر جا هل اولانلر بزلری دیوانه یز
بز جمالی یاری گورمش بر طاقم مستانه یز

اهل ظاهر لر نه بيلسون اهل باطن حالنى
عشق ميداننده جان ويرمش عجب مردانهيز

***

طالب اسرار حقز کيمسه بيلمز بز نهيز
شوق محيرنده بويومش لانظير در دا نهيز
بزلرى طعن ايتمه اى واعظ بو قيل و قال ايله
فهم قيل احوالز ظن ايتمه بز افسانهيز

واتا:

ئهو کهسانهئ نه زانن وا ده زانن ئيمه ديوانهين
ئيمه جواني يارمان ديتوه دهستهئ مهستانهين
ئاشکه رازان چون بزانتت حالي نهينيزان چييه
له مهيداني عه شقدا گيانيان داوه چون مهردانهين
داواکهري نهينى خواين کهس نازانتت ئيمه چين
له ههيرانى شه وقيدا گه وره بوو دانه دورپكى بئ هاوتايين
تيرمان تئ مهگره ئهئ واعيز بهم قيل و قاله وه
له حالمان بگه وا مهزانه ئه فسانهين.

لهم بنه ماله دا، شيخ قادري كورى شيخ عه بدورپه حمانيش (۱۲۵۰-۱۳۱۵)ى
كوچى شاعيريكي بهرز و له زوبانى عه ره بى و توركى و فارسيدا شارمزا بووه
و پياويكى ديندار و قانيع، له شيعيريكي توركيذا ههستى خوئ دهرده خات و
ئه ئيت:

نه كسب مال ايچون سعى و نه جاهه رغبتم واردر
قناعت چوق يشاسون، سايه سندن راحتم واردر
يوق ايسه گنج و مال، حكمران ملك عرفانم
سواد اعظم فقرايله گنج وحدتم واردر

شکسته کاسه‌می خوان شهه ویرم که کاسمه
طعام أمن و آسایش گبی بر نعمتم وارد

واتا:

نه بۆ کۆکردنی سامان عه‌ودالم و نه بۆ جاه ئاره‌زووم هه‌یه
هر بژی قه‌ناعه‌ت له سایه‌یدا هه‌سانه‌وم هه‌یه
هه‌رچه‌نێک که‌نجینه و سامانم نییه، هوکمرا‌نی مو‌لکی خواناسیم
له‌گه‌ڵ جه‌ماوهری هه‌ژاراندا که‌نجینه‌ی یه‌کیتیم هه‌یه
که‌یله شکاوهم به‌ خوانی شا ناده‌م که له کاسه‌مدا
نیعمه‌تی خۆراکی وه‌کو ئاسووده‌یی و ئاسایشم هه‌یه.

شیخ ره‌زا سۆ کور و سۆ کچی هه‌بوو. کورپه‌کانی: محه‌مه‌د و
محه‌مه‌ده‌مین و عه‌بدو‌لا و که‌ه‌کانیشی راضیه و مه‌رضیه و رابیه‌ه. شیخ
محه‌مه‌د له‌ ده‌وری داگیرکردنی کوردستان له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه، ده‌کرێته
قایمقامی قه‌زای رانیه و له‌ پاشا قایمقامی کفری. محه‌مه‌ده‌مین به
هه‌رزه‌کاری مرد و شیخ عه‌بدو‌لا، له‌ پاش کۆچی باوکی، شیخ عه‌لیی مامی
کچی خۆی ده‌دات و ده‌یکاته مه‌وه‌للی ته‌کیه‌ی تاله‌بانی له‌ به‌غدا.
راضیه؛ خێزانی شیخ هه‌بیبی شیخ عه‌لیی تاله‌بانی بوو، مه‌رضیه خێزانی
شیخ غالیبی شیخ هه‌میدی تاله‌بانی و رابیه‌هیش خێزانی شاعیری تورکی
ناسراو محه‌مه‌د راسیخ کوری قادر ئه‌فه‌ندیی کوری ئه‌حمه‌د ئه‌فه‌ندیی یالاو
بوو.

شیخ محه‌مه‌دی کوری شیخ ره‌زا، مرۆفییکی رۆشنبیر و شاعیر بوو. که
قایمقامی رانیه ده‌بێت، شیخ مه‌حمودی هوکمدا‌ری کوردستان فه‌رمان ده‌دا
و سوپا ده‌نێرت رانیه داگیر ده‌که‌ن و مالی شیخ محه‌مه‌د تالان ده‌که‌ن. شیخ
محه‌مه‌د له‌ گه‌ییدا ئه‌م شیعره ئه‌نێرت بۆ شیخ مه‌حمود.

له‌ پاش داوین و ده‌ست ماچکردن و عه‌رضی دوعا خوانی
وه‌رین ده‌ست پێ ئه‌کا به‌چه‌کی گه‌مالی پیری گه‌یلانی

ئەللى بۆچى منت دەرکرد؟ ئەگەر پاست نەكەم بەخوا
 ھەموو چەلتووكەكەت دەخوا بەرازى قوطبى رەببانى
 يەكانە و پەلخ و مالوسى قەوى قوليان گەللى زۆرە
 بەرى مليان لە كوئى دەگرئ پشيلەى كانىي ئاسكانى؟
 لە رۆژى وا پياوئى چاترە بۆ تۆ لە پىنج سەد كەس
 ھەزارى لىرەيى ناكە دە پارە و پوول و تارانى
 ھەموويان دوژمن، نەك دۆستى تۆن ئەو گىپەخۆرانە
 كە ئىمرو تۆ وەلىي نىعمەت و ئاغاي ھەموويانى
 ھەموو شىر و پلنگن وەقتى نانخواردن لە ئەترافت
 سميلى بابرو كفن دى كەللەخر، پەرچەم مەريوانى
 دوعات با بۆ بكەن ئەمما بە تەدبىريان نەكەى زىنھار
 مەلا و دەرويش و صوفى و شىخەكانى لوقمە باطمانى
 ئەمانە گشت قسەن، با بىتمە سەر مەطلبە وەكو عورفى
 لەسەر ئەم مەطلەعە لادەم بچم بۆ مەطلەعى ثانى
 لە پاش تالان و عەزل و لانەوازى و خانە ويرانى
 ھەوالەى خۆت دەكەم قوربان، چلۆن بىم بۆ سولەيمانى؟!
 لىرەدا دىتە سەر مەطلەعى فارسى و ئەلىت:

الا اى خستەيى پىكان مژ گانت دل اخوان
 الا اى گستەيى ھمراز دوريت پير كنعانى
 تويا ياران ھمان كردى كە بايد كرد بادشمن
 تويا دشمن چونان كردى كە اورا رنجە نتوانى
 بھر سۈھ بود دلخواھى توراجشمش برون كردى
 زھر كو دشمنى يابى ورا بر چشم بنشانى
 اگر بر جستوجوى تست اينھا وای بر دلھا
 وگربى آرزوى تست اين نبود حكمرانى

دووباره دهگه پټه وه سهر كوردی و ئه لیت:

له بهرچاوت وهكو يهك وایه بی فه رغن له خزمه تتا
شه هین و حاجی له قلهق، شیر و پټوی، مورشید و جانی
له کویت دۆزینه وه ئهم کویت و قوړانه ی له خوا یاخی؟*
چلونت كهوته خاطر مشكه كویت و ورچی كویتستانی؟
كهه و گا خه رچی بار و جووته، هیستر مالی کاروانه
ئهمانه نابنه كویتخا و رهئیس و مییری دیوانی
بهیار کیلان و گای له پ، پیر و کچ خواستن، ژن و ته دبیر
سهگ و جو، ئه سپ و ئیسقان، بوق و سهردار، جرج و ناوکانی
عهبا و كهه، فیس و پټوی، ورج و شه پقه، میزهه و مهیموون
هیا و کویت، شهرم و دۆم، قه حبه و وهفا، ناموس و سۆزانی؟

***

له پټ دووباره لادهم با بچم بو مه طله عی ثالث
بلیم هه ی پاسه وانی میللهت و ریگهی موسلمانانی
وجوودت فه خره بو من، چونكه لای من فه خری كوردانی
نه وهی كاك ئهمه دی، نوتفه ی حوسینی، شیر ی یه زدانی
جه نابی تو له هه ق من، زۆر له خۆم موشفیقتری ئهمما
له بهختی نه حسی من فكهت خراپه، زۆر بهنسیانی
هه تیو چیت وت؟ زوبانت وه رگه پټ خه لطيكي گه وههت كرد
له لای خۆت شاعیری هیشتا قسه ی پیاوانه نازانی؟
فه لهك مل شوو ئهكا ئهمرۆ له بهر پتی ئه سپی شیخ مهحموود
مه لهك مهجبوور ئهكا ئهمرۆ ئیطاعه ی ئهمر و فه رمانی
خراپه ی چاكه هیه، زامی شیفایه، حیده تی حیلمه
جنیوی فه خره، تالانی عه طایه، عه فوه عینوانی

که‌رم کار و وه‌فادار و وه‌لی خو‌لق و وه‌لی کردار
 طه‌بیعه‌ت چاک و طینه‌ت پاک و دلّ بّی باک و نوورانی
 ئە‌گەر چی مو‌فلیست کردم له ناو خه‌لقا هه‌یات بردم
 خوا توّ خو‌ش بکا، با مالّ و پرو‌حم بّی به قو‌ربانی
 ئە‌مه‌نده باری طه‌عنه‌ی که‌وت به‌ملدا (خالیه‌ی) ئە‌م‌پو
 ده‌هات بوّ خزمه‌تت قو‌ربان، فه‌قه‌ت زامداره سه‌رشانی

***

* کو‌یر؛ مه‌به‌ستی له باب‌ه‌کر ئاغای پشه‌ره که چاو‌یک‌ی کو‌یر بو‌وه و (قو‌ر)یش
 مه‌به‌ستی هه‌باس ئاغای پشه‌ره که قو‌ر بو‌وه.

زن‌جیره‌ی بنه‌ماله‌ی تاله‌بانی له هه‌لبه‌ستیک‌ی شیخ ره‌زادا:

شیخ ره‌زا، له شیعه‌ریکی کوردیدا باسی زن‌جیره‌ی باو و باپیری خو‌ی ئە‌کات
 و ئە‌لێت:

خوداوه‌ند هه‌ز بکا وه‌قتی به‌نده‌یه‌کی خو‌ی بکا خو‌شنوود
 له پێگه‌ی دو‌وره‌وه بو‌ی دی به پیتی خو‌ی قاسیدی مه‌قسوود
 له هیندوستانه‌وه شه‌ش مانگه‌ ری تا خاکی کوردستان
 خوا شیخ ئە‌حمه‌دی هیندی ره‌وان کرد بو‌ مه‌لا مه‌حموود
 مه‌لا مه‌حموودی زه‌نگنه‌ یه‌عنی قوطبی دائیره‌ی ئیرشاد
 له ده‌وری مه‌رقه‌دی هه‌ر ده‌نگی یا‌هو دیت و یا مه‌عبوود
 له پاش ئە‌و ئە‌رشه‌دی ئە‌ولادی شیخ ئە‌حمه‌د له جێی دانیش‌ت
 به‌ عه‌ینی وه‌ک سوله‌ی‌مان جین‌شین‌ی هه‌زه‌تی داوود
 به‌لێ بابی وه‌ها ئە‌لبه‌ت ده‌بی فرزه‌ندی وا بێ‌نی
 ئیلاهی سه‌د هه‌زار په‌حمه‌ت له قه‌بری والید و مه‌ولوود
 به‌ په‌حمه‌ت چوون ئە‌وان باب‌ئینه‌ سه‌ر باسی ئە‌وره‌حمان
 فیدات بم ئە‌ی نه‌تیجه‌ی دو‌وده‌مان‌ی ئە‌حمه‌د و مه‌حموود

نه تیجه مەقصەدە تالی و موقەدەم شەرتی تەحصیلە
 ئەوانەیی بۆیە ئیجاد کرد خوا تا ئەم ببی مەوجود
 ئەمییستاش (شیخ عەلی) نەجلی کەبیری صاحب ئیرشاد
 ئەمیش وەک باوک و باپیری لە زومرەیی ئەولیا مەعدوود
 (رەزا) یش لەو نەسلەییە بێبەخشە یارەب چونکە قەد نابێ
 گۆلی بێ خار و بەحری بێ بوخار و ئاگری بێ دوود

شیخ رەزا لە شیعەرێکی فارسیدا کە باسی شیخ عەبدوڕەحمانی باوکی
 ئەکات، بنچینەیی تالەبانی دەباتە سەر تیرەیی کاکەسووری (گۆلی)، ئەو
 تیرەییە کە خۆیان بە ساداتی بەرزنجە دەزانن، بەلام بۆ ئەمە هیچ بەلگەیەکی
 نییە.

بۆ ئەمە ئەلێت:

مشهور جهان بغوث ثانی عبدالرحمن طالبانی
 محمودش جد و احمدش باب، هرسی ولیند قطب اقطاب
 محمود مریدی پیری لاهور هەرچەند بە زنگە است مشهور
 در اصل ونسب (گلی) است سووی از گلبن باغ کاکه سووی

واتا:

عەبدوڕەحمانی تالەبانی، بەناوبانگ بە غەوسی دوووم

مەحمود باپیری و ئەحمەد باوکیەتی

هەرسی وەلی و قوتبی ئەقتابن

مەحمود مریدی پیری لاهور، هەرچەند بە زەنگە بەناوبانگە

لە بن و بنچینەدا (گۆلی) و (سووری)یە، لە چەپکە گۆلی تاخی (کاکە

سووری)یە.

ئەلێن، دەرویشان لە شیخ عەلی داوا دەکەن کە بە قوولی لە بنچینەیی شیخانی

تالەبانی بکۆلێتەو بەلکو دەچنە سەر نەوێ ئیمام حوسێن.

ئەلێت: لەبەر چی؟ ئەگەر بۆ ئەم دنیا بیت، لە سایەیی خواوە لە دنیا

له ههچمان کهم نییه و ئەگەریش بۆ ئەو دنیا بێت، ئەو له زانیانی خوادایه .
کهواتا: شیخ پەزا کۆری شیخ عەبدوڕەحمانی کۆری شیخ ئەحمەدی تالەبانه که
کۆری مەلا مەحموودی زەنگنەیه .

***

شیوهی ژبانی شیخ رها

تهکیه تاله بانی له که رکوک

له پیش دروستکردنی تهکیه تاله بانی له که رکوک؛ له سه داوای خوی، تهرمه که می مه لا مه محمودی زهنگه، که باپیره گه وری شیخانی تاله بانییه، له جیگهی مرقه دی ئیستای به خاک سپیراوه. شیخ ئه حمه دی کوری، بۆ نوێژکردن، ژووریک و هه یوانیک دروست ئەکات. ئەم تهکیه ئیستای که رکوک، له پاش کۆچی شیخ ئه حمه دی تاله بان، شیخ عه بدوره حمانی کوری که بووه به پۆستنشین له سالی ۱۲۶۰ی کۆچیدا دروستی کردووه. ئه وهی شایانی سه رنجه، بۆ گه یاندنی ئاو بۆ تهکیه، به هیزی بازووی ده رویشان، یه کیك له زنجیره کانی چای زاگرووس، به نووکه قولنگ شهق ده کهن و له رووباری (خاسه) وه ئاو ده گه یێننه هه وشێ تهکیه.

یه کیك له شاعیران، میژووی دروستکردنی تهکیه له م شیعره فارسییه دا داناوه و ئەلێت:

تعالی الله چه مسجد قصر گلزار جنان است این
سروشانا مٹاف کعبهء کروبیاں است این
جناب مرشد کل، قطب دوران کرده است انشا
مفیض خلق عالم مرجع اهل جهانست این
کمال آینش ز آن رخصت گرفت گفت تاریخش

مصلی معبد قطب و مٹاف قدسیانست این (۱۲۶۰)

سالی ۱۲۸۵ دووباره دهستیکی تریشیان به تهکیه دا هیناوه ته وه. ئەم تهعمیره له سه رده می شیخ عه لیی کوری شیخ عه بدوره حمان ده بیته که شیخ رها به شیعیکی تورکی ئەلێت:

خیالی ترک ایدوب آلکدم بو تاریخی حقیقتدن
بهشته سلسبيله کوثره طوبایه بنزرسک

واتا: وازم له خه یال هینا و ئەم تاریخەم له راستی وەرگرت
(له بهههشت، سلسبیل، کهوثر و طوبا دهکهویت)
بهپتی ئەمه ئەکاته ۱۲۸۵هـ

یارمهتیی دەرۆیشان و دانیشتوانی شاری کهرکووک؛ ئەم ئەرکه قورسهی
بو شیخ عەبدورەحمان ئاسان کردووه و شیخ خوێ لهم بابەتەوه له شیعرێکی
فارسیدا ئەلێت:

گەر بیایی به ته‌ماشاکه ویرانه‌ء ما
بینی از نیست معمّر شده کاشانه‌ء ما
همه عالم کلمات انده بور معنی‌ء هو
درس این است درین مکتب شاهانه‌ء ما

واتا:

ئەگەر بێی بو ته‌ماشای ویرانه‌مان
دەبینی له نه‌بوون ئاوه‌دان کراوه کاشانه‌مان
هه‌موو دنیا وشه‌ی ئه‌وه‌یه که مانای ناوی خوایه
ئەو دهرسه‌یه له قوتابخانه‌ی شاهانه‌مان

***

ژبانی شیخ ڕه‌زای تالهبانی

شیخ ڕه‌زا له ساڵی ۱۲۵۳ی کۆچیدا له دێی (قرخ)ی نزیکي شارۆکه‌ی
چه‌مه‌مال ھاتووته دنیاو. باوکی شیخ عەبدورەحمان و دایکی صافیە
خاتوونە. له سەرھتاوہ خویندنی له‌لای شیخ عەبدورەحمانی باوکی و له پاشان
له‌لای مه‌لا محەمەدی بلاغ و مه‌لای دانا حاجی مه‌لا سه‌عید زانیاری نه‌حو و
صه‌رف و مه‌نطیق و به‌دیع و به‌یان و فیه‌قه‌ی خویندووہ. له پاشان بو

تەواوکردنى ئەم زانىارىيانە، دەچىتە شارى كۆيە و لە خزمەتى مەلای دانا مەلا ئەسەدى جەلېزادە پاين بە خويندن ديتى.

شىخ رەزا جگە لە زمانى كوردى، شارەزايىيەكى زۆرى لە زمانى توركى و فارسى و عەرەبىدا پەيدا كەردوو بەم چوار زمانە شيعرى زۆر نايابى وتوو. مامۆستای بەرپز مەحمود شوكرى ئالووسى ئەلئيت: "شيعرەكانى شىخ رەزا زۆربەيان بە زوبانى غەيرە عەرەبى، هەندىكى بە توركى و هەندىكى بە فارسى و بە كوردىن. ئەو بەگۆيرەى رەواجى ئەو زوبانەى لەو شارەدا شيعر ئەلئيت. شيعرە عەرەبىيەكانىشى بىگەردن و هيچ لەنگ نين، بگرە بە هەموو ئەو زوبانانە شاعيرە. ئەمە خاوەنى ئەدەب و فەصاحت و بەيان دەيسەلئين." (كتىبە دەسنووسەكەى ئالووسى... كتیبخانەى مۆزەى بەغدا).

شىخ عەبدورەحمان هەر لە سەرەتاو؛ شىخ عەلى كۆرى بە بير و زانستى رېتازى ئىسلامى و خواپەرستى، بۆ پۆستنشىنى داهاووى تەكەيەى ئالەبانى پەرورەدە ئەكات، شىخ رەزایش، لە كاتى ژيانى باوكيدا، ئەوەندە بە تەنگى مايەى گۆزەرەنەو نەبوو و بەو گۆزەرەنە دەرویشانەى كە باوكى بۆى ئامادە ئەكەرد قایل و ملكەچ بوو. بەلام هەر لە ماوەى ژيانى باوكيدا دەيوست لەو سنوورە تەسكەى ژيانى تەكەيە و دەرویشى بێتە دەر و بچیتە جیهانىكى فراوانترەو. هەر وا، يەكەم چوونى بۆ پایەتەختى دەولەتى عوسمانى، ئەستەمۆل. لە زمانى شىخ عەبدورەحمانى باوكيدا بوو و لە گەرەنەویدا خەبەرى مردنى دەزانئيت. ئەوەى جى سەرنجە، بەرەمەكانى ئەم سەردەمەى شىخ رەزا، زۆربەى لە چوارچێوەى، بيرى خواپەرستى و دەرویشیدا بوو. چونكە بارودۆخى ئەو سەردەمەى تەكەيە و دەستەلاتى شىخىكى خواپەرستى وەكو باوكى رېگەى ئەو جۆرە وشانەى نەدەدا كە لە پاش مردنى باوكى بەسەر زمانیدا دەهات. وەكو زانراو، سەرەتای هونەرى شيعرى شىخ رەزا، بە زمانى فارسى لەسەر شىخ عەبدولقادرى گەيلانى بوو.

لە پاش كۆچى دوايى باوكى، شىخ عەلى برا گەورەى بوووتە پۆست نشينى تەكەيە و لەبەرئەوێ مەلایەكى دانا و شىخىكى خواپەرست بوو بە

پراستی ئەو جیگەیهی پر کردوووتەو و تەکیە؛ نەک تەنیا کۆری دەرویشان، بگرە زیارەتگەیی مەلا و داناکانیش بوو.

ئێتر ئەو نازەیی کە شیخ پەزا بەسەر باوکیدا دەیکرد نامێنی و شیوەی ژیانیش دەگۆریت و شیخ پەزایش خۆی لە چەمەری دەرویشی پزگار ئەکات و دەکەوێتە ناو گێژەنکەیی ژیانیکیی فراوانترەو. هەرچەنیک شیخ عەلی لە شیخ عەبدولرحمانی باوکی دەسپۆشیشتوو تر بوو و نازوو قەیی مالا و خەرجیی براکانی لە مل گرتوو، بەلام ئەمە تەنیا ژیانیکیی دەرویشانە مسۆگەر ئەکات و هیچی تر. ئەمەیش لەگەڵ دەرویش پەشتیکیی وەکو شیخ قادری برای پتی قایل بیت، هەموو داواکانی شیخ پەزای بۆ جیبەجیی ناکرێ و شیخ پەزایش نەدەگەرایەو دەوخی دەرویشیی جارێ، لە شیخ عەلی دەتۆریت و دەچیتە لای شیخ غەفووری مامی لە کۆیی، بۆ ئەوەی هەندێ پارەیی لێ وەرگریت و بچیتە ئەستەمول.

شیخ غەفوور نایەوێت پەزای برازای لە ولاتیکی غەریبی وەکو ئەستەمول سەرگەردان بیت و گەفتی دەداتی کە کچی خۆی لێ ماره بکات و لە تەکیەیی کۆیی جیگەیهی پزرداری بداتی. بەلام شیخ پەزا نەیدەویست دووبارە بگەریتەو ژیان تەکیە و دەرویشی، لە مامی دەکەوێتە گلەیی و لە پاشان هێرشبردنە سەری و کە باسی ئەو پووداوە ئەکات ئەیت:

ئەو پۆژە کە تۆرام و لە کەرکووک سەفەرم کرد
مانەندی عەقارب لە ئەقارب حەزەرم کرد
گەردوون سینگیی گەردم و هینامیە کۆیی
میوانی لە کن مامە غەفووری لە جەرم کرد
خواستم کە برۆم بۆ سەفەری پۆم بە سیاحت
نەیهێشت و دوو سەد ئەهلی عەمامەیی لە سەرم کرد
دانیشتی، نەچی، من کچی خۆم ماره دەکەم لێ
ئەو طالبی دنیا یە ئەو موعتەبەرم کرد

ئەم ژيانەيشى بەدڵ نابێت و سەفەرى ئەستەمۆلێشى سەر ناگرێت، لەو
پەشیمان دەبێتەووە کە لەگەڵ شێخ عەلى كاكى تىكى داو و ئەلێت:

سەد دەفعە و تەم وەختى كە دىم نەخووتى قەلى
يارەب كە لەگەڵ شێخ عەلى بۆچى شەرم كرد
هەر دەچمەووە لاى گەرچى بلى هاتەو ديسان
ئەو خوێرى بێكارە كە من لێرە دەرم كرد

بەلام واز لە سەفەرى ئەستەمۆل نايێنى، چونكە لە كاتى ژيانى باوكيدا
سەفەرىكى ئەوێى كردبوو و لە گەرانەویدا خەبەرى مردنى باوكى بىست.
دووبارە بەهەر جۆرىك بێت دەرواتهووە ئەستەمۆل. لەوێ لەگەڵ گەلىك لە ئەدىب
و رۆشنبيران و پياووە سياسىيەكانى كورد و تورك ناسياوى پەيدا ئەكات و لە
كاروبارى سياسىيە دنيا و دەولەتى عوسمانى شارەزا دەبێت، وەكو لەم
شيعرە فارسىيە باسى رۆداوێكانى ئەو سەردەمەى ئەوروپا ئەكات:

بە بزم عشق مگر جز حديث مهر و وفا
مرا بكار نياید قران (ناپليون)
مرا از ان چه كه فيروز گشت (بسمارك)
مرا ازان چه كه پامال گشت (ماكماهون)

واتا:

لە بەزىمى دلداریدا لە پاڤ و نیازى (میهرو و وفا) بەولاوێ هێچ بەدەردى من نایەت
قراڤى (ناپليون) هێچ بە كەلێكى من نایەت
من لەوێم چى كە (بسمارك) سەرکەوت؛
من لەوێم چى كە (ماكماهون) لە ژێر پێدا سواپەووە؟!

لە ئەستەمۆل، میلیەت لە سولتان عەبدولحەمید كەوتبوو تەقەووە و داوای
مافى دیموکراسى و دانانى یاسای بنەپەتە (قانونى أساسى) دەکرد. شێخ
رەزایش لە دژی سولتان لایەنگیری میلیەتە دەکرد، بەلام لە ئیتىحادىيەكانیش
بەداخ بوو. بە سولتان ئەلێت:

دوشمنه قارشى كدى، ميلله ته قارشى اصلا ن
لعنه الله على حـضره هذا السلطان

واتا:

بهرامبهر دوژمن پشيله و بهرامبهر ميلله ت شپره
له عنه تى خوا له هه زه تى ئەم سوڵتانه بپت

له پاش ئەوهى سوڵتان به ناچارى ملكه چ ده بپت و قانونى ئەساسى
داده نپت، خه لقى وا ده زانن ته نيا ئەم ياسايه چاره سهرى هه موو گيروگرفتى
ولآت ئەكات. به لام ئەم هه له (ئيتيحادى) يه كان ده يقوژنه وه و له
په گه زپه رستيدا له جاران خراپتر ده بپت و ئەوان ولآت ده به نه رپوه. شپخ رهزا
ناره زايى دهرده بپت و ئەلپت:

ملكك اصلاحنه بر مپتى ايتمش مامور
آفرين قوهء ادراكنه باب عالى

واتا:

بو چاره سه ركردنى ولآت مردوو پكى كردووه ته مه نمور
ئافه رين بو هپزى هه ستت ئەى (بابى عالى)

له پاش دانانى ياساى بنه ره تى (قانون اساسى) بارودوخى ولآت خراپتر
بوو ئيتيحاديه كان ئەو هه له يان بو خويان قوژته وه و ژيانى ميلله تانى تر
خراپتر بوو. شپخ رهزا ئەلپت:

بيچاره عدالت كه ييقمشدى بناسى
بردن ايچنه سىچدى بو قانون اساسى

واتا:

بيچاره عه داله ت كه بناغه ي رووخا بوو
به جاريك ئەم قانون ئەساسيه گوى تى كرد

ژیانی کۆمه‌لایه‌تی ته‌کیه و گه‌ره‌کی به‌رته‌کیه؛ په‌روه‌رده‌یه‌کی تایبه‌تی شیخ
 په‌زای کردبوو. له‌سه‌رووی ته‌کیه‌وه، له‌دیوه‌خانی شیخ عه‌لیی کاک، مه‌لا و
 دانا‌کانی کوردستان و پیاوه‌ناسراوه‌کانی ئاینی کۆریان ده‌به‌ست و باسی
 زانستی ئیسلامی ده‌کرا و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌کۆری ده‌رویشان ده‌به‌سترا و
 له‌سه‌ر ده‌نگی ته‌پل و ده‌ف گۆرانیی خواپه‌رستی و خوشه‌ویستی پیرانی
 ته‌ریقه‌ت ده‌وترا. له‌سووچیک‌کی تریشه‌وه‌شیخ قادری برای، له‌به‌ر
 ده‌ست‌کورتیی خۆی خزان‌دیووه‌ ژووریک‌کی تاریکه‌وه، به‌لام به‌و بیره‌ رو‌شنه‌ی
 هه‌موو تاریکیی ژیا‌نی دامال‌یبوو و ته‌نیا گله‌ییی حا‌لی خۆی و سکا‌لای د‌لی
 له‌گه‌ل‌خوایدا به‌نه‌ی‌نی ده‌کرد که له‌شیع‌ریکی تورکیدا ئه‌ل‌یت:

بنای عیشمی قهریله ویران ایلین معمار
 آمیدم وار که دستی لطفیله معمور ایدر برگون

واتا:

ئه‌و وه‌ستایه‌ی که له‌کاتی توور‌ه‌ییدا خان‌ه‌ی ژیا‌نمی و‌یران کردووه
 هیوادارم که روژیک به‌ده‌ستی به‌خشنده‌ی ئاو‌ه‌دانی بکاته‌وه

شیخ قادر، عیزه‌تی نه‌فسی زۆر گه‌وره‌بوو، هه‌رچه‌نیک شیخ عه‌لی در‌یغیی
 هیچی ل‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لام له‌ژیانی ده‌رویشی به‌ولاوه‌چی ئه‌کات، شیخ قادر
 به‌وه‌ش شوکرانه‌ی خ‌وای ده‌کرد.

نه‌کسب مال ایچون سعی و نه‌جاهه رغبتم واردر
 قناعت چوق یشاسون سایه‌سند ه‌راحتم واردر

واتا:

نه‌بۆ سامان کۆکردنه‌وه ت‌ی ده‌کۆشم و نه‌بۆ‌جاه مه‌یلم هه‌یه
 هه‌ر بژی قه‌ناعه‌ت له‌سایه‌یدا ئاسووده‌ییم هه‌یه.

شیخ په‌زا وه‌کو شیخ قادر نه‌بوو. به‌شداریی له‌سامانی برا و مامه‌کانی
 به‌مافیک‌کی په‌وای خۆی و که‌موکورتی له‌چاوی ئه‌وانی ده‌زانی وه‌کو ئه‌ل‌یت:

ئەم ھەمە چىزەھ، ۋەكو يەك فامىلىيا و يەك ئۆل لە دەورى شىخانى تالەبانى كۆ بوو بوونەو و ژيانيان دەبردە سەر.

كورەكانى شىخ ەلى، ھەريەكە لە ھەوشى تەكيە ديوەخانىكى تايبەتى بۆ خۆى دانابوو. شىخ محەمەد ەلى؛ مێواندارى ەشاير و نان و خوانى لە مل گرتبوو، خەلقىكى زۆرى لى كۆ دەبوو ەو و ئىوارانىش، بۆ ئەو ەى لاوانى بەرتەكيە لە ناو شاردا تووشى گىچەل و فێرى رەوشنى خراپ نەبن، شەوان بەيارى (سىنى و زەرف) و گالئەوگەپ پايان دەبوارد و لەبەرئەو ەى شىخ رەزايان لەو گالئەوگەپە بەشدار نەدەكرد رقى ھەلدەسا و ھەجووى دەکردن.

شىخ محەمەد رەئووفىش دەستەيەكى لاوى ئازا و چاپووكى لەخۆ كۆ كەردبوو دەستەلاتى بەسەر شاردا كىشابوو.

ئەلۆن؛ لە سەردەمى عوسمانى، شىخ رەئووف دەيوست ببێتە سەرۆكى شارەوانى كەركوك، بەلام مۆتەسەرىفى تورك ەونولا (عون الله) دەيەوێت توركمانىكى ھاوزمانى خۆى بكات و لە ئەنجامى تەقەلاى ئەودا توركمانەكە دەكرێتە سەرەك شارەوانى. شىخ رەئووف ئەمەى پى ناخۆش دەبێت و چوار لاوى چەكدار لەگەل خۆى دەبات و سەرەك شارەوانى دەرئەكات و خۆى لە جى دادەنیشێت. كەبرا دەچێتە لاى مۆتەسەرىف و بۆى دەگێرێتەو. ئەویش سەرۆك ژاندارم لەگەل خۆى دەبات، تەماشائەكا شىخ رەئووف لە جىگەى سەرۆك دانىشتوو. ھەر لە دەرگەو بە توركى دەپرسێت: "شىخ محەمەد رەئووف كى تووى كەردە سەرەك شارەوانى؟". شىخ رەئووف دەست بۆ دەمانچەكەى پشتى دەبات و ئەلۆت: "پاشام ئەمە منى كەردە سەرەك شارەوانى..." "پەكى... پەكى..." ئەلۆت و دەگەپێتەو سەرەكەى حكومەت و برووسكەيەك دەنێرێت بۆ والى مووصل داوا ئەكات شىخ رەئووف بكرێتە سەرۆك شارەوانى و ئەلۆت: "ئێمە يەكێكمەن پىويستە ئەو حكومەت بپارێزێت نەك حكومەت ئەو بپارێزێت". شىخ رەئووف دەكرێتە سەرەك شارەوانى كەركوك و لە پاش ئەویش شىخ ەبىبى براى و لە پاش شىخ ەبىبى شىخ فاضلى ئامۆزای سەرەك شارەوانى كەركوكيان كەردوو.

ژیانی بەرته‌کیه‌یش بریتی بوو له‌چەند مانگیکی کار و‌که‌سابەت، ئەو‌هی له‌ کاتی مه‌پرینه‌وه‌دا "کارگه‌یی"ی ده‌کرد و‌هه‌ندیکیشیان سالی‌چەند کاروانیکی تووتنی قاچاغیان ده‌هێنا بۆ جگه‌ره‌فرۆشه‌کانی ناوشار و‌هه‌ندیکیش له‌ بازاری کۆنه‌فرۆشان «قاریلر بازاری = بازاری پتوپیرژن» دووکانی کۆنه‌فرۆشیان هه‌بوو، به‌مانه‌ ئازووقه‌ی زستانیان ئاماده‌ ده‌کرد و‌ ئیتر به‌ درژیی سالی کاریکی وایان نه‌بوو، له‌م دیو‌خانه‌ پاریان ده‌بوارد.

شیخ ره‌زا ده‌وری هه‌رزه‌کاری له‌ نیوان ئەم جو‌ره‌ ژیانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌دا پابوارد. له‌لایه‌که‌وه‌ زی‌کر و‌خواپه‌رستی ده‌رویشیان و‌له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ کۆری مه‌لا و‌رۆشن‌بیران و‌پیاوماقوولانی شار و‌سه‌رۆک ئیلان و‌هه‌روا مه‌جلیسی گالته‌وگه‌پ، ئیتر زیره‌ک ئەو‌یه ئەم هه‌موو دژایه‌تییه‌ و‌بیری چه‌شن چه‌شنامه‌ بقۆزیته‌وه‌، ته‌نیا بلیمه‌تی شیخ ره‌زا ئەم هه‌موو بیرو‌پایانه‌ی هه‌لقۆزتبوو و‌بووبوو ئینسکلۆپیدیای بیرو‌رای ته‌صه‌وف و‌ده‌رویشیی خواپه‌رستی و‌رۆشن‌بیری و‌ئەدب و‌شیعر و‌گالته‌وگه‌پ، له‌ملاوه‌؛ له‌سنه‌ و‌سابلاخ و‌کرمانشاوه‌ و‌له‌ولاوه‌ تاكو ئەسته‌موول و‌له‌ باشووریشه‌وه‌ تاكو به‌غدا، زیره‌کی و‌بلیمه‌تی، وه‌كو "هۆشووچن" گول گول ده‌یچینییه‌وه‌ و‌"سوواله‌"یه‌کی هه‌مه‌ره‌نگی لی ده‌هۆنییه‌وه‌. هه‌موو كه‌سێك ئەم ژیانه‌ی ده‌دیت، به‌لام وه‌كو كورده‌واری ئەلێت: "هه‌موو چه‌كمه‌ زه‌ردێك هه‌مزه‌ ناغا نییه‌".

شیخ عه‌بدولرهممان، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای پۆست‌نشینیه‌وه‌، براکانی بۆ ڕینگه‌ پێشان‌دان به‌ ڕێبازی تالهبانیی قادری، به‌ هه‌ریمه‌کانی کوردستاندا بلاو کردبووه‌وه‌. شیخ غه‌فوور بۆ کۆیی و‌شیخ عه‌زیز بۆ ناوچه‌ی (گل) و‌شیخ محه‌مه‌د صالح و‌شیخ عه‌بدولکه‌ریم بۆ باده‌وا و‌ساله‌یی و‌شیخ محه‌مه‌د عارف بۆ ناوچه‌ی سیروان و‌شیخ محیه‌دین بۆ سه‌رتاب و‌جاحیلر... هتد. ئەمانه‌ تالهبانیان له‌ فامیلیایه‌کی بچووکی ئاینپه‌رسته‌وه‌ کرده‌ ئێلێکی گه‌وره‌ی ده‌سته‌لاتدار. ئەم ئێله‌ که‌وته‌ شه‌روشه‌ڕ و‌په‌لاماردانی ئیلانی تر و‌هه‌ریمێکی زۆریان داگیر کرد. شیخ ره‌زایش ده‌بوا، به‌هه‌ق و‌ناهه‌ق پارێزگاری له‌ ئێلی خۆی و‌دژی ئیلانی تری بوه‌ستی و‌ژیان و‌گوزه‌رانیشی که‌وتبووه‌ سه‌ر

ئەو. وەكو ئەلئیت:

جائیزم مەطلووبە ئەم مەدحەم بە خۆرای نییە
هورتمانیش بۆ (رەزام) گەر هیچ نەنێرن یاسەتتار
ئێتر نە شیخ عەلیی کاکێ بەم هەموو دانایی و دل گەورەیی و نەیش
خزمانی و دۆستانی و هەتا سولتانی عوسمانی، سولتانیکێ بەزەبر و زۆری
وەكو عەبدولحەمیدیش لە زمانی رزگار نەدەبوون کە بە سولتان ئەلئیت:

کاشی یک روزم بما بین همايون ردهند
تا (حمید خان) را بگویم: ای (حمیر المؤمنین)
بعثت تو برخلاف بعثت پیغمبر است
(انت ما ارسلت الا زحمه للعالمین)

واتا:

خۆزگە تاقە پۆژیکم پێ دەدەن بە مابین هەمایونی
تا بە حەمید خان بڵێم ئەو گوێدرێژی موسلمانان
ناردنی تۆ بە پێچەوانەی ناردنی پیغمبەر
تۆ بۆ ئازاری خەلق نەبێ بۆ هیچی تر نەنێراوی

چونکە سولتان خۆی بە "أمیر المؤمنین" ناو دەبرد و وای جاپ دابوو کە
خەلافەتی ئیسلامی بۆ ئەو ماوەتەو و لە جێی پیغمبەر دانیشتوو.
لەم هەجووی سولتان شیخ رەزا پادەکی شەریت بۆ بەرپرسیاری و لە
گەڕانەویدا پرسیاری ئەنجامی لێ دەکەن. ئەلئیت "لەت" یەکێک پێوە نام، "رەزا"
بووم، بووم بە "رەزالت".

لەم سەفەرانی ئەستەموول و بەغدا، شیخ رەزا پێوەندی و دۆستایەتی
لەگەڵ گەلێک لە ئەدیب و شاعیر و روشنپیرانی کورد و تورک و عەرەب پەیدا
ئەکات، لەوانە شاعیری تورکی بەناوبانگ نامیق کەمال. کە دەچێتە لای
نایناسیت و بەفیزیکەو دەست درێژ ئەکات و ئەلئیت: "بن کەمال = من
کەمال" شیخ رەزایش: "بندە فحولی اهلی کەمال". نامیق کەمال دەیناسیت و

گورج " شیخ رەزا سکز... بیورکز... بیورکز " پيشوازی لئ ئەکات. ژبانی شیخ رەزا له گه‌ڵ ئەوه‌شدا چاکترین و فراوانترین به‌ره‌می ئەده‌بی هه‌بوو، وه‌کو گه‌رده‌لوولی گه‌رمیان تووشی هه‌رچی ده‌بوو له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌پێچایه‌وه. له‌لایه‌که‌وه

من سنیم نامم رەزا – کلب امام مرتضی
درویش عبدالقادر – راهم به‌ مولا می‌رود

واتا:

من سونیم ناوم رەزایه‌- سه‌گی ئیمامی مورته‌زام
ده‌رویشی عه‌بدولقادر- رێگه‌م به‌ره‌و خوا ئەچێ

له‌لایه‌کی تریه‌وه:

نه‌قیبک نقب‌نه گیرمش هه‌زران کیر افغانی
گوته‌ی وارسه‌ دیانسون نسل پاک غوث گیلانی

واتا:

هه‌زاران کتیری ئەفغانی چووه‌ته‌ کونی نه‌قیبه‌وه
گه‌ر قنگی هه‌یه‌ به‌رگیریت نه‌وه‌ی پاکی غه‌وێ (غه‌وسی) گه‌یلانی

و له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو پێوه‌ندییه‌ی که‌ فامیلیای تال‌ه‌بانی له‌گه‌ڵ فامیلیای کاک
ئەحمه‌دی شیخدا هه‌یبوو شیخ رەزا به‌ هه‌موو رێژیکه‌وه:

مه‌ربووطه‌ حه‌یاتم به‌ سوله‌یمانی و خاکی
خۆزگه‌م به‌ سه‌گی قاپیه‌که‌ی ئەحمه‌دی کاکی

که‌چی له‌ پاش کوشتنی سه‌مه‌دی تال‌ه‌بانی و له‌ تۆله‌یدا کوشتنی شیخ
حوسینی قه‌ره‌ه‌چێوار و له‌شکر ئارایی به‌رزنجه‌ و تال‌ه‌بانی، شیخ رەزا له‌سه‌ر
چۆک بۆیان ده‌چێته‌ سه‌نگه‌ره‌وه‌ و هه‌جووی وایان ئەکات که‌ موو له‌ جێی
سه‌وز نه‌بێت.

وه‌ نه‌بێ هونه‌ری شیخ رەزا ته‌نیا له‌ مه‌رح و هه‌جوودا بێت، له‌ سیاسه‌تی

ولادتدا شارەزا و لايەنگيرىي مىران و مىرنشینانى کوردستان و نەقدى پڙىمى سەلتەنەتى عوسمانى و ھىرشېردنە سەر ھکومەت و دەدیت زۆر ھەبوون لە سایەى سولتانهوہ سامان و جاھیان پەيدا دەکرد، بەلام زۆربەیان کەللەبوون، دەھوت:

عالمه عام اولديغندن التفات پادشاه
خر دەخى بر آد قزاندى سایهء شاهانەدن

واتا:

لەبەرئەوہى ئىلتىفاتى پادشاه ھەموو سووچىكى گرتووہتەوہ، کەرىش، لە سایەى شاھانەپەوہ ناوێكى دەس کەوتووہ.

ئەوہى جىي سەرنجە، شىخ ڤەزا لە ھەجوودا، خوو و ڤەوشتيك نانیتە يەكێكەوہ کە ئەوہى تیدا بێت. بە پیاوى ناپەسند نالیت ناپەسند، ئەگەر وابیت سەرنجى خەلقى ڤاناکیشیت و ھەجووکر اوہکەيش پى توورە نابیت. پوژيک شىخ عەلىي کاکى لى توورە دەبیت و ئەلێت: "ڤەزا، ئەمە چىيە کەس ما ھەجووى نەكەيت و لىمانى نەتۆرینى؟" ئەلێت: "بەلى... ئەوانەى ھەجوو ھەلناگرن، خوا و پىغەمبەر و ئىمامى عەلى و شىخى گەيلانى، ھەجووى ئەمانەم نەکردوہ". لەبەر ئەوہ دلىنام ئەو ئىل و کەسە بەپزانەى کە ناویان بەخراپە لە شىعەرەکانى شىخ ڤەزادا دیت، ھىچ دلگیر نابن و تەنیا لە سووچى ھونەر مەندىيەوہ تەماشای شىخ دەکەن. خوا لىخۆشبوو فەتاح ئاغای کاکەيى زۆر جار کۆى لە شىعەرەکانى شىخ ڤەزا کە بەسەر ئىلى کاکەيىدا ھەلى داوہ دەگرت و قاقا پى دەکەنى. ھىچ گومانى نىيە، نەوہى ئەو کەسانەى کە شىخ ڤەزا ھەجوویانى کردوہ، لە پىش ئەوانى تر دیوانەکەى دەقۆزنەوہ.

***

پلەى سىيەمى ژيانى ئەدەبىي شىخ ڤەزا لە بەغدا بوو. شىخ عەلى بەھەموو توانايەکیيەوہ تەقەلای ئەوہى دەدا دلى خەلق ڤاکیشیتە لای خو، کەچى شىخ ڤەزا بەو ھەجووانە خەلقى دەتۆران. پوژيک حاجى عەلى قەردار دیتە

لای شیخ عەلی و ئەلێت: "من پیاویکی حاجی و دیندار و موخلیصی تەکیە ی تالەبانیم، کەچی شیخ ڕەزا لە شیعەریکدا منی هانیوەتە ڕیزی میناس گاور، ئەمە چۆن خوا قەبوڵ ئەکا!" شیخ عەلی زۆری پێ ناخۆش دەبێت و دەنێرتە دووی شیخ ڕەزا و هەر لە دەرگەکەو: "ڕەزا... ئێمە تەقەلا ئەدەین دڵی دوو موسڵمان راکێشین کەچی تۆ بە دوو قەسە ی هیچ و پووج لێمانی دەتۆرینیت... چۆن موسڵمانێکی حاجیی وەک حاجی عەلی دەبەیتە ڕیزی میناس گاور؟" شیخ ڕەزا ئەلێت: "تازانم من لە دەس کێ سەری خۆم هەلگرم... بەیانی زوو میناسیش دەرگە ی لێم گرتوو و ئەلێت؛ من هەرچەنێک گاورم بەلام پیاویکی بە ویجدانم، خوا چۆن هەلئەگرێت من دەبەیتە ڕیزی حاجی عەلی."

ئێتر شیخ عەلی بیری لەو دەرگەووە کە شیخ ڕەزا لەم گێژەنگە دەربێنی و بیگەرێنێتەو سەر دۆخی دەوری دەرویشیی شیخ عەبدولرحمانی باوکیان، لەبەر ئەو تەکیە ی تالەبانی بەغدا ی پێ سپارد و کردییە شیخی ئەو و لە سالی (١٣١٨هـ) وەک "طبيب رغماً عنة" هاتە بەغدا و لە تەکیە ی تالەبانی لە گەرەکی مەیدان جێنشین بوو.

لە بەغدا ئاشنایی لەگەڵ گەلێک لە پیاوێ ناسراوەکان و ئەدیب و شاعیری کورد و عەرەب پەیدا کرد. لەوانە هەمدی بەگی بابان و سەلیم بەگی بابان و مفتی زەهاوی و شاعیری ناسراو جەمیل صدقی زەهاوی و سەید مەحمودی گەیلانی و ئیبراھیم پاچەچی و عیسا ئەفەندی جەمیل زاده... هتد.

دەگێڕنەو، شیخ ڕەزا ڕۆژێک لە بەغدا لەگەڵ سەید مەحمودی نەقیبی گەیلانی یاریی شەطرەنج دەکەن. بە دەستیکی شەطرەنج و بە دەستی شەیهو تەسبیح، وێر و دوعا دەخوێنێ. لە ناکاو هاوار ئەکات و ئەلێت: "قتلتە ورب الکعبة" سەید مەحمود وا دەزانێت شای شەترەنجی کوشت و ئەلێت: "وین... وین قتلتە؟" ئەلێت: "ئەمە نا... مفتی زەهاوی" و هەجوووەکی مفتیی بۆ ئەلێت و بە عەرەبی تێی دەگەیی. سەید مەحمود ئەلێت: "ئەمە چۆن بێمەتێکە، بە دەستیکی شەطرەنج و بە دەستیکی تەسبیح، بەلێو وێر و دوعا و بەبیر شیعر ڕێک دەخات!!

پتویسته ئه‌وه‌یش بڵێن شیخ ره‌زا، له‌ حه‌قیقه‌تدا ئه‌و شیخ ره‌زایه‌ نییه‌ که له‌ شیعره‌کاندا خۆی به‌ گه‌لێک ره‌وشتی ناپه‌سند ئیته‌مام ئەکات که به‌ ته‌واوه‌تی له‌و ره‌وشتانه‌وه‌ دوور بوو، بۆ نمونه‌، له‌ ده‌وری عوسمانیدا که ده‌ولت سه‌ری بۆ گه‌لێک له‌ داواکانی ده‌وله‌ته‌ ئیستیعمارییه‌کانی ئه‌وروپا شۆڕ کردبوو، هه‌تا بیگانه‌ به‌پیتی یاسای عوسمانی تاوانبار نه‌ده‌کرا، بگره‌ به‌پیتی یاسایه‌که‌ که "قانونی اغیار"یان پێ ده‌وت، شیخ ره‌زا ده‌یه‌وێت گالته‌ به‌و یاسایه‌ بکات. له‌ ستایشی ئه‌حمه‌د پاشای باباندا، توهمه‌تی کورپه‌ بولغارکه‌ بۆ خۆی دروست ئەکات و داوای پاره‌ له‌ ئه‌حمه‌د پاشا ئەکات که به‌پیتی (قانونی اغیار) پاره‌ی کورپه‌ بولغارکه‌ بدات. هیچ گومانی نییه‌ ئه‌مه‌ بێ ئەسل و فه‌سله‌. ئه‌یه‌وێت بڵێت کورپکی بولغاری حیزیش به‌پیتی یاسایه‌کی تایبه‌تی مافی هه‌یه‌. وه‌کو «الشعراء يقولون مالايفعلون».

گه‌لێک له‌ شاعیرانی کوردستان دانیان به‌ وه‌ستاییی شیخ ره‌زا له‌ مه‌یدانی شیعری غه‌زله‌دا ناوه‌، یه‌کێک له‌وانه‌ مه‌لا محه‌مه‌د که‌ریمی قازایی سه‌قزییه‌ (١٨٤٨-١٩١٠) له‌دایک بووه‌، که‌ نازناوی "که‌وثره‌"ه‌. ئه‌مه‌یش ده‌قی نامه‌که‌یه‌ که‌ له‌ مامۆستای کورد له‌ فارسییه‌وه‌ کراوته‌ کوردی:

"بۆ خزمه‌تی جه‌نابی زمانپاراوترینی شاعیران شیخ ره‌زا به‌ سه‌رگه‌ردی و جووودی به‌خته‌وه‌رت بم".

دوای پێشکێشکردنی ئاره‌زوومه‌ندیی بێ برانه‌وه‌، له‌ بیرى دره‌وشاوێی ئێوه‌ی پایه‌ به‌ره‌زدا ئاشکرا بێ و نادیار نه‌مێنێته‌وه‌. له‌و پۆژه‌وه‌ ئه‌م که‌مینه‌یه‌ توانای ئه‌وه‌ی بووه‌ مرواریی شایسته‌ی شیعره‌کان و ته‌ی ته‌ی و ته‌ی و ته‌ی گه‌وه‌ری بیرى ده‌ست بۆ نه‌برای ئێوه‌ی به‌ریز (خوا ته‌مه‌نتان درێژ بکات)، له‌ سه‌ده‌ف ده‌ره‌یێن و له‌ گوێکه‌ی دڵا بیکاته‌ گواره‌ و له‌ لاپه‌ره‌ی دڵه‌ی خه‌مێندا بینه‌ مایه‌ی سه‌ردانه‌واندن و به‌خشین و له‌ کۆشکی باخی بیرى که‌م و کورتیدا بینه‌ حوور و غیلمانی به‌هه‌شت و خزمه‌تگوزارانی سه‌ردارانی تاجدار سه‌رومێری ساڵ و مانگ و سه‌عات و پۆژ و شه‌و، ئاره‌زووی ئه‌م چاوه‌ فرمێسکاوویه‌، دیتنی روخساری ئه‌و زاته‌ داوێن پاکه‌یه‌ دڵخوازی ئه‌م

سته‌مدیده‌ی رۆژگار، بۆ هه‌میشه‌ی خۆپندنه‌وه‌ی شیعری ئه‌و پیرۆزو تازه‌یه، که به زمان و گیان و، دیار و نادیار، له پێشگه‌ی یه‌زدانی په‌روه‌ردگار، له سینه‌ی پڕ بلیتسه‌دا مایه‌ی هی‌و‌ربوونی کلپه‌ی ئاگری دووری و ها‌وپاز و ها‌وخه‌مینه. به‌لێ له‌م ماوه‌یه‌دا ئه‌وه‌ی توانای له‌ئسته‌وگرتنی باسی ژانی دووری و باری ئاوات و تاسه‌ی ئه‌م که‌مینه‌یه‌ی له‌باردا بوو، له‌ پالنه‌وانی ده‌وران باری می‌هره‌بان مه‌لا عه‌بدوڵا زیاتر به‌ چاک نه‌زانرا، بۆیه هه‌لی له‌ده‌ست نه‌دا و به‌ناردنی ئه‌م کورته ئاواتنامه‌یه، که‌وته په‌له و به‌کلیلی ده‌روازه‌ی خسته‌نه‌ رووی سکاڵا و پوخته‌ی ئه‌و رازه‌وه، قفلێ سندوقی ئاواتی می‌ژینه‌ی خۆی کرده‌وه و بۆی سی غه‌زله‌ی له‌ پالاته‌ی بیرى خۆی دا‌رشت و چنی.

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد

تا در لباس نامه ببینم جمال دوست

واتا:

مه‌گه‌ر ره‌شه‌ینه‌ی چاوی خۆم بکه‌م به‌ مه‌ره‌که‌ب

تا جوانیی دۆست له‌ به‌رگی نامه‌دا ببینم

هه‌رچه‌نده‌ پێشکێشکردنی ئه‌م غه‌زله‌انه و ناردنی ئه‌م دیاریانه بۆ مه‌ل‌به‌ند و هه‌ریمگه‌لی ده‌وله‌تی عوسمانی وه‌ک ناردنی ورده (زیر)ه و (شال)ه بۆ (کرمانی)یان وه‌ک لافی خه‌تخۆشییه لای هونه‌رمه‌ندی (ئه‌سفه‌هانی)، به‌تایبه‌تیش بۆ ولاتی که‌رکووک و که‌ به‌بوونی ته‌شریفی موباره‌کی ئێوه (خوا ده‌وامی گه‌وره‌یی‌تان بدات)، وه‌ک زی‌ری قالبی که‌ می‌عیاری بی‌به‌ره‌وه، که‌ شایسته‌ی به‌کاره‌ینانی نه‌بی، به‌لام په‌نگه له‌ کاتی ناو‌بردنی ئه‌م که‌مینه‌یه‌دا بی‌ته مایه‌ی یادگار و له‌ کاتی خۆپندنه‌وه‌شدا ببی‌ته مایه‌ی یادکردنه‌وه به‌گوێره‌ی ئایه‌تی «لا یكلف الله نفساً الا وسعها» بۆیه ناردمه‌ خزمه‌تتان، چونکه وه‌کو وتووێانه:

طاعت ار هیچ نباشد گنهی باید کرد

در دل دوست بهر حيله ره‌ی باید کرد

واتا:

ئەگەر هیچ تاعەتیکى خواتنەبى، ئەبى گوناھى بکەى
چونکە مرقۇ ئەبى ھەر چۆن بووھ ریتیک بکاتەوھ بۆ ناو دلى دۆست

منیش بەناردنى ئەم شیعەرە نارېکانە، رېگەى دۆستایەتیم لە دلى ئیوھدا
کردووەتەوھ، جەنابیشتان بەوپەرى سۆز و ویزدانى خواپیداویى خۆتانەوھ، لە
کال و کرچىی بەیتەکان و کەموکوورپى پایەکانى چاوپۆشى و پەسندى چەشى
گەوھەربارى بفرمون، داخواز و تەکاریشم چەند لاپەرەیک لە مروارى
شیعرى خۆتان کە لە بەردەستدان و ئامادەن، لە ھەر بابەتیک بن، چ لە بابەت
ستایشى خوا و چ پێداھەلدان و چ قەسىدە و چ لاقرتى و توانج و داشۆرىن و
داواکاریان ئیجگار زۆرە، بەتایبەتى لای ئەم کەمینەى وەک گۆگردى سوور
وايە. بەناوى دیارى و خەلاتەوھ کە لای چاو و دلرووناکان دیارییەکی بى
ھاوتایە و لەگەل وەلامنامەکەدا، بە مەلا عەبدوڵادا بۆمى رەوانە بفرمون، تا
بۆ بلاوکردنەوھى و برەوپێدانیان کەسانىکى زۆر لە وێژەى ئیوھى بەرپۆز و
دەستپەرەنگینتان ئاگەدار بکەمەوھ چونکە خۆت واتەنى «حەیفە برزى تیغى
مجەوھەر لە غیلافا».

لە کۆتاییدا خوا تەمەنتان درپۆز بکات و ھەمیشەش چاوەروانى مژدەى
سەلامەتى و فرمانتانم.

بدون سابقه ابلاغ گفته اند خطا است
ولى بسوى هنرمند و اهل فضل روا است
سوال کردم ازین نکته از وزیر خود
جواب داد که اری جناب شیخ رضا است

واتا:

وتووایانە راگەیاندن بى ئەوھى پێشینەى لە نێواندا ھەبى، ھەلەییە
بەلام لای مروی ھونەرمەند و خاوەن فەزڵ رەوايە
لەم بارەوھ لە راوێژ پێکراوى خۆم پرسى

وه لآمی دایه وه، وتی: به لئی جه نابی شیخ رهزایه
(ی: به لئی، جه نابی شیخ رازییه)

ئیمه ئه وه غه زه لانه ی مه لا محمه دی که ریمی قازی که له بنه ماله ی شیخ
ئیسلا می سه قزه ده سمان نه که وتوو به لام به پیتی ئه وه ی ئه م کاغه زه ی
سه ره وه ی ناردوو به بۆ که رکووک، ده بیت له پیتش چوونی شیخ رهزا بۆ
پیشه وایی ته کیه ی تاله بانی له به غدا که له سالی ۱۳۱۸ کۆچیدا بووه،
بوویت. مه لا محمه د زۆر به ترس و له رزه وه شیعه رکانی پیشکیشی شیخ رهزا
ئه کات، رهنگیشه ئه وه شیعه ری شیخ رهزای دیبیت که بۆ عه بدولا پاشای
ره واندزی ناردبوو ئه لیت:

شاعیری گنده طبع همچو جعل
شعر او چون شعور او مختل

واتا:

شاعیریکی ته بیعه ت وه ک قالۆنچه بۆگه ن
ئه بۆ شیعه ریشی، وه ک هه ست و شوعووری، شیواو بی

***

شیخ رهزا و شاری که رکووک

شیخ رهزا پۆله ی شاری که رکووک، ژیا نی مندالی و هه رزه کاری له
که رکووک رابواردوو و هه ر له که رکووکیش به هری هونه رمه ندیی وه رگرتوو.
که رکووک گۆرستانی باو ویا پیریته ی، خۆی و خیزانی زۆربه ی ته مه نیان له
که رکووک بووه و جوانترین و فراوانترین به ره می هونه ری و ئه ده بی لیره
هه لقوولاوه و له ژیر چاودیری باوکیکی خواپه رست و زانا و شاعیر په ره ورده
بووه و ژیا نیکی ده رویشانه ی ئاسووده ی رابواردوو. به لام ئه وه به هه ر
هونه رمه ندیه ی ئه وه ند هه نا بوو له سنووری شاری که رکووک جیی
نه ده بووه وه و له گه ل ژیا نی ده رویشانه ی ته کیه دا نه ده گونجا، ده یو یست، نه ک

تهنیا گهشتی ولّاتی عوسمانی و ئیران، بگره به جیهاندا بگه‌ریت و جاپی
هونه‌رمه‌ندیی خوی پّیدا بلاو بکاته‌وه.

بیــــرون دلده بولادم آثار کنز راز
جاک درونه عطف عنان ایتمک ایسترم

واتا:

له دهره‌وهی دلّدا نه‌مدیت ئاساری گهنجینه‌ی راز
دهمه‌ویت سه‌رپّیچی له به‌ستنی روحی دهره‌وون بکه‌م

به‌لام له پاش کوچی دواایی باوکی، نه ئه‌م به‌و ژیانیه‌ی دهره‌ویشانه‌یه رازی
بوو و نه‌یش مام و برا وه‌کو باوکی نازیان ده‌کیشا، تووشی گیروگرفتی ژیان
بوو و دلّی له که‌رکووک و خزمانی خوی ره‌نجاوه و چه‌ند جاریک به‌ توّراوی
که‌رکووکی به‌جی هیشتووه، به‌لام چۆله‌که‌ی دلّی هه‌ر بۆ که‌رکووک باله‌فری
کردووه و به‌په‌شیمانی گه‌راوه‌ته‌وه شاره‌ دلگیره‌که‌ی خوی.

بۆ موخته‌هیدان گه‌رچی جه‌وازی نییه ته‌قلید
من موخته‌هیدم، هاتم و ته‌قلیدی که‌رم کرد

به‌لام چۆن بچّیته‌وه که‌رکووک، خوی به‌ به‌شخوراو ده‌زانیت و خزمانی
له‌گه‌لّیدا باش نین.

به‌م حاله ئه‌گه‌ر ده‌فعه‌یی تر بچمه‌وه که‌رکووک
مه‌علوومه به‌ مه‌ردی نه‌رواوه له سه‌رم تووک
بۆچ بچمه‌وه که‌رکووکی قورمساغ که له‌گه‌لّ من
ئه‌هلی هه‌موو ناسازه وه‌کو ئاوی هه‌مامووک

گله‌یی له که‌رکووک ناکات، دلّی هه‌ر بۆ که‌رکووک لی ده‌دات، بگره له
که‌سوکاری خوی که نه‌یان‌توانیوه دلّی بیننه جی، له‌به‌ر ئه‌وه غه‌ریبی و سته‌م
ده‌چّیژیت و سه‌ر بۆ خزمانی دانانویتی:

پّیم خو‌شه، له‌به‌ر جه‌وری برا و لۆمه‌یی ئه‌قوام
سه‌د جار له غه‌ریبی بکه‌وم موفلیس و مه‌هتووک

پۆژێ بە مرادی منیش ئەلبەت دەگەڕێ چەرخ
 ئەم میچە قەراری نییه گاهێ جگە گەھ بووک*
 شەش مانگە زیاتر کە لە پاش مەرگی پدەرم من
 مەغدوورم و مەظلووم و جەفا دیدە و مەهتووک

* جگ و بووک دوو باری نیشتنەوێ "قاپ" ه کە یاریی پێ دەکەن.

لە شیعەرەکەیی کە تەمیی شیخ عەلیی کاکی ئەکات، ئەوی کردووە بەهۆی
 بەجێهێشتنی کەرکووک، چونکە لە کەرکووکدا هیچ سامانیکی وای نەبووە.

بێگانه هەموو صاحبی جاھ و جەبەر و وتن

بێچارە برای شیخ عەلی موفلیس و پروتن

لە کەرکووکدا تەنیا خانوویەکی بچووکی هەیە و تێدا ناحەسیتەوہ:

حوجرەییەک هەیە بە قەدەر لەپێ

پۆژ عیلاجی ئەکەم بە شەو ئەتەپێ

.....

سەر و ریشم لە تۆز و قسڵ و گەچا

وێک پەڵاسێکە پێ لە ریشک و سپی

لە هەموو ئەمانەدا شیخ عەلیی کاکی تاوانبار ئەکات و پەلاری بۆ ئەو

دەوہشینێ:

شیخ عەلی خۆ تو منت ئاوارە کرد و دەربەدەر

چاکە هەجوویکت بکەم ئەمما موفید و موختەسەر

بۆ حەمەیی وەستا فەتاح ئیمەت هەموو ئاوارە کرد

ئەیی حەمەیی وەستا فەتاح دایکت بەکێری نێرەکەر

حەمەیی وەستا فەتاح وەکیل خەرج و جی باوەری شیخ عەلی بوو.

هەر چەنێک خۆشترین پۆژانی ژبانی لەبەر تەکیە بوو، بەلام کە لە تەکیە

تۆرا رقی لە هەموو شتێک بووئەتووە و بەرتەکیەیشی لە بەرچاو کەوتوو:

حەرام زاده و دایکی خۆگێ له بەرتەکیە زۆرە

خەلە و بلە و فشەگالتە و عەزە دەمبۆرە

هەروا جێنۆ بە هەموو کەرکووکیان دەدات:

مەکەن باوەڕ بە قەولی داکی خۆگێکانی کەرکووکی

ئەگەر خەلێ بکەن و ابزانە گاقۆرانی و کەر کوکی

دیسانەو ئەلێت:

کەبابی گوشتی بز، فاکههێ بەری خێنووک

له من بپرسە صەفای شارە حیزەکە کەرکووک

شیخ رەزا له کەرکووک سامانیکی وای نەبوو کە برا و خزم لێی زەوت

بکەن، ئەوێ له شیخ عەبدولرەحمانی باوکی مابوووه دوو دێی "قرخ" و

"تالەبان" بوون کە بۆ ئەو دانرا بوون. شیخ عەلی له پاش باوکی، بە دەستەلاتی

خۆی هەندێ دێی دەسکەوت کردبوو، وەک: قەرە حەسەن، لەیلان و یەحیاوا و

زەویوزاری پشت تەکیە. شیخ رەزا دەیویست ئەمەش لەگەڵیدا بەش بکری. له

تەخمیسی غەزەلێکی "حافز"دا ئەم گلهیی ئەکات و خزمانی تاوانبار ئەکات و

ئەلێت:

تعدایی کە با من اقرا با کرد

ندیدم شمر با آل عبا کرد

مگر از حال من رمزی ادا کرد

(سحر بلبل حکایت با صبا کرد)

کە عشق روی گل با ماچھا کرد)

ز عقرب طینتان عم و خالم

پریشان روزگار و خسته خالم

مهیا از پی تاراج مال

(من از بیگانگان هرگز ننام)

کە با من هرچه کرد آن اشنا کرد)

پراز زاغ و زغن صحن گلستان
 ز شادی کبک قاها قاه خندان
 هزارانرا هزاران داغ حرفان
 (بهر سو بلبل مسکین در افغان)
 تنعم درمیان باد صبا کرد
 (رضا) را نفرت است از خرقة پوشان
 ز عشق و شورماچون دف خروشان
 من و من بعد بمزم باده نوشان
 (بشارت بر بکوی می فروشان)
 که (حافظ) توبه از زهدو ریا کرد

واتا:

ئەو تەعدایەیی که خزم له منی کرد، شمر به ئالی عەلیی نەکردوو،
 تەنیا توانی ئەو هەیه نیشانەییەکی حالی من
 بە دەست دەستدریزی خزانەو بەس بکری،
 سبەینان بولبول رازی خۆی بۆ شەنبای بەیانی گێرایەو،
 وتی عەشقی رووی گۆل مەگەر هەر خوا بزانی چیی بەئێمە کرد.
 لە دوویشک پەوشتەکانی مام و خالەم
 رۆژگارم پەڕیشان و خالەم خەستەیه
 ئامادەی بە تاراجبردنی مالم
 من هەرگیز لە دەست بیتگانهکان ناناڵیم
 چونکە هەرچی لە من کرا ئاشنا کردی
 حەوشی ناوباخ پەرە لە قەلەرەش و قەلەبازەکه و
 کەو لە خۆشیدا قاقا پێ ئەکەنێ
 بەلام بولبولان هەزار داخی
 بێ بەشیان پێوێه
 ئەلێ: لەم ناوەندەدا ئەوی

که یفی کرد بای صه بای به یانیان بوو
 (رهزا) بیزاره له وانه ی خه رقه له بهر ئه کهن
 ئیمه به هۆی عه شق و سۆزی عه شقه وه وهک دهف هاتووینه جۆش
 من ئیتر له مه ولا هه ره له گه ل به زمی باده نو شان ئه بم
 مژده بهر بۆ که ره کی مه ی فرۆشان
 کهوا (حافز) تۆبه ی له ریا کردن و خو به درۆ به خواناس دانه قه لهم، کردووه
 له گه ل ئه م هه موو هی رشه ی به سه ره که رکوو کدا، شیخ رهزا پارێزگاری له
 خه لقی که رکوو ک ئه کات و ئه لیت:

گرچه جمعیت کرکووک کم از بغداد است
 قابلیت نه بتعداد به استعداد است

واتا:

هه رچه ند ژماره ی دانیش توانی که رکوو ک له هی به غدا که مته ره،
 توان به ژماره نییه، به لی هاتن و ئاماده یییه.
 ئه م پارێزگارییه ی له که رکوو ک، له به غدا دهیکات پتی ئه لین که رکوو کی له
 به غدا که من و دهسته لاتیک ی وایان نییه، له وه لامدا:
 هه رچه نیک که رکوو کی له به غدا که من
 توانا به ژماره نییه به به هره و زیره کییه

***

مالی شیخ رهزا له گه ره کی به رته کیه

مالی شیخ رهزا، ده که ویت به رام به ری ده رگه ی دوو مه ی ته کیه (به ره و
 رۆژئاوا) بریتیی به له ده رگه یه کی گه وه که به پتی نه قشه ی ئه و سه رده مه له
 هه ردو و لاوه دوو سه کو ی لی به (سه لامخ). که ده چیته ژووره وه، ژووریک ی
 بچوو ک بۆ قاپییه وان و به ده سه ته راستدا ژوور و هه یوانیک ده نواری ته سه ر
 حه وشیک ی گه وه که مه لا ئه و په حمان و خیزانی تیدا ده ژیان. له م حه وشه دا

دوو حەوشی تری جیا دەبیتەو، یەکەمیان مائی شیخ و احیدی برای شیخ
پەزایە و دووهمیان مائی شیخ پەزایە.

مائی شیخ پەزا بریتییە لە حەوشیکی گەورە و دۆر و خەزنە و دوو ژوور و
هەیوانیک. دۆر و خەزنە جیگەی ژبانی خێزان بوو و ئەو دوو ژوور و
هەیوانەیش بۆ میوانی تاییبەتی. چونکە میوانانی تری لە تەکیە دەبوون.
پەنجەرەکانی ژوورەکان دەنوارپیتە (باغی فەرهاد) و گەرەکی سەی سەرور و
قەلای کەرکووک. ئەم خانووە تاكو ئیستا ماو.

شیخ پەزا ژوورەکی خۆی کردووەتە هۆی هەجووی وەستای دروستکردنی
کە ئەلێت:

حوجرەییکم هەیه بەقەدەر لەپی
رۆژ عیلاجی ئەکەم بەشەو ئەتەپی
مەنفەز و درز و ئاو دزی هەرچەند
دەيگرم، دەیکوتم بە دەست و بە پی
شەو کە دیم، دەم دەکاتەو وەکوار
وا ئەزانم صەگە و بەمن ئەحەپی
سەر و ریشم لە تۆز و قسڵ و گەچا
وێک پەلەسیکە پر لە ریشک و سپی
خەمی شاگردەکان زیاتر ئەخۆم
گەورە هەر چاکە ئاخ لە دەس دەس و پی
ژنی وەستاکە بۆچ نەگیم توخوا
ساق و سمت لووسی، کوز پری دەرپی

***

شیخ پەزا و شیخ عەلی

شیخ عەلی تالەبانی کوری شیخ عەبدولرحمانی کوری شیخ ئەحمەدی
تالەبانه و برا گەورەیی شیخ پەزایە. لە پاش کۆچی دواویی باوکی، بوو

پۆستنشینى تهكیهى تالەبانى له كهركوك و شیخی رێبازی قادری. له دهوری فهقییدا، بۆ مه‌بهستی خوێندن، گه‌لی شارانی کوردستان گه‌راوه و له‌لای داناکانی کوردی ئهو سه‌ردهمه زانستی رێبازی ئاینی ئیسلامی خوێندوو.

شیخ‌علی پیاویکی له‌سه‌رخۆ و زوبان خۆش و بێ فیز و هه‌موو قورئانی پیرۆزی به‌لیکدانه‌وه (ته‌فسیر) له‌به‌ر بووه. له‌ زانستی پزشکی و ناسینی گیا و دره‌ختی داووده‌رمانیش شاره‌زا بوو و کتێبێکی ده‌سنووسی له‌سه‌ر ئه‌مه داناوه.

شیخ ره‌زا، له ژێر سایه‌ی باوکیدا ژيانیکی ده‌رویشانه ژیاوه. به‌لام له‌ پاش کۆچی باوکی، هه‌رچه‌نێک شیخ‌علی بۆ گوزه‌رانی شیخ ره‌زا و فامیلیای درێغی لێ نه‌کردوو و ده‌یویست شیخ ره‌زایش، له‌سه‌ر پیشه‌ی باو و باپیری رێگه‌ی ئاینه‌رستی بگریت، به‌لام شیوه‌ی ژيان گۆرا‌بوو بلیمه‌تی شیخ ره‌زا له‌ مه‌یدانی شیعر و ئه‌دهب پالێ پێوه ده‌نا که له‌ چوارچێوه‌ی ته‌کیه و ده‌رویشی ده‌رچیت و بچێته مه‌یدانێکی فراوانتر و له‌ ناو کۆمه‌لاندێک جێگه‌یه‌کی په‌وای خۆی وه‌رگریت. که‌چی شیخ‌علی ئه‌م جوړه ژيانه‌ی بۆ مسۆگه‌ر نه‌ده‌کرا و له‌ شیخ‌علی ده‌تۆرێ ده‌چێته‌ کۆی لای شیخ غه‌فووری مامی، به‌لام شیخ غه‌فووریش ده‌یویست ژيانیکی ئاسووده‌ی بۆ رێک ب‌خات لایه‌نگیری ئه‌وه نه‌بوو بچێته‌ شاران. که‌چی شیخ ره‌زا ئه‌لێت:

پێم خۆشه له‌به‌ر جه‌وری برا و لۆمه‌یی ئه‌قوام
سه‌د جار له‌ غه‌ریبی بکه‌وم موفلیس و مه‌فلوک
شه‌ش مانگه زیاتر که له‌ پاش مه‌رگی پده‌رم من
مه‌غدوورم و مه‌ظلووم و جه‌فا دیده و مه‌هتووک

.....

به‌م حاله ئه‌گه‌ر ده‌فعه‌یی تر بچمه‌وه كه‌ركوك
مه‌علوومه به‌ مه‌ردی نه‌پواوه له‌ سه‌رم تووک
نایه‌وێت نه‌ برا بچووکی شیخ‌علی بکێشیت و نه‌یش ژيانی ده‌رویشانه‌ی
ته‌کیه. ده‌یه‌وێت له‌مه سه‌ره‌راز بێت و بچێته دنیا‌یه‌کی فراوانتر و ئه‌لێت:

من خواجه‌ئی ئەحرارم و ئامیزشی دنیا
هێشتا که نه‌میکردووته به‌نده‌یی مه‌ملووک
به‌لام وه‌کو ئەلێن؛ "به‌رد له‌ جێی خۆی سه‌نگینه" و دووباره ئاره‌زووی ئەو
ژیانه‌ی به‌رته‌کیه‌ ئەکاته‌وه و له‌وه په‌شیمان ده‌بێته‌وه که له‌گه‌ڵ شیخ‌ه‌لی
کاکی به‌شه‌ر هاتووه.

صه‌د ده‌فعه و تم وه‌ختی که دیم نه‌خوه‌تی قه‌لبی
یاره‌ب که له‌گه‌ڵ شیخ‌ه‌لی بۆچی شه‌رم کرد؟
شیخ ره‌زا خۆی له‌ دزایه‌تییه‌کی نه‌فسی ده‌بینیت. له‌لایه‌که‌وه شیخ‌ه‌لی له
جێگه‌ی شیخ‌ه‌به‌دوره‌حمانی باوکی دانیشتووه و ئەو جێگه‌یه‌ی پر
کردووته‌وه، به‌لام به‌م چی! ئەم ژيانیکی تری ده‌وێت. له‌لایه‌که‌وه ئەلێت:
ئهمیستایش (شیخ‌ه‌لی)ی نه‌جلی که پیری صاحب ئیرشاده
ئهمیش وه‌ک باوک و باپیری له‌ زومره‌ی ئەولیا مه‌عدوود
هه‌روه‌ها نه‌سیحه‌تی ئەکات که له‌ پێگه‌ی باوکی لانه‌دات:
شیخ‌ه‌لی ئەطواری باوکت تێک مه‌ده
(قل هو الرحمنان آمانا به)
که‌چی له‌و کاته‌ی که شیخ‌ه‌لی له‌ حه‌ج دێته‌وه و هه‌موو جه‌ماوه‌ری شاری
که‌رکووک پێشوازیی لێ ده‌که‌ن، ئەلێت:

چهند هه‌تیو خۆی تاسولوس دا چوون به‌پیری شیخ‌ه‌وه
کاشکی مووی بوومایی من به‌ کیری شیخ‌ه‌وه
که‌چی له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئەلێت:

ایها الناس بشارت که ولی من آید
آشنای ازلی شیخ‌ه‌لی من آید

واتا:

خه‌لقینه مژده بی وه‌لی دیت
شیخ‌ه‌لی ئاشنای ئەزه‌لی دیت

شیخ عەلی بۆ خزم و بیگانه پیاویکی کیسه کراو بوو، به لام شیخ رهزا دهیه ویت هەر بۆ برا بیت.

بیگانه هه موو صاحبی جاه و جه به رووتن
بیچاره برای (شیخ عەلی) موفلیس و رووتن
ئەئ شیخ عەلی چاکه و شووقت به برا بی
باوهر مه که بهم خه لقه که وهک توله له دووتن
قهومی که له عه هدی پدهرت حه لقه به گوش بوون
ته حقیقی بزانه به خوا جومله عه دووتن
پهحمیان نییه دهربارهیی تو خزم و ئەقاریب
موشفیقتره بیگانه له مانه که عه مووتن
نادان و قورمساغ و نه زانن که ئەمانه
گاهێ له سه ما، گاه له سهیری مه له کووتن
ئەم ته کیه نوشینانه، چه دهرویش و چ صوفی
هه رچهنده به دل موشته غیلی زیکر و قونووتن
وهک حاجیی مابهینی (صفا) و (مروه) به ته عجیل
بۆ لوقمه ئەمانیش به مه ئەل یوونس و حووتن
ئینجا دیته وه سه ر خۆی و ئەلایت:

جومعانه براره، به خوا موفلیسه (لامع)
نه پوولی حه مامی هیه نه پارهیی تووتن
له لایه که وه شیخ عەلی کاکی دهباته ریزی ئەولیا و ئاشنای خوا، له لایه که وه
که ئەلایتیش:

لازمه بۆ شیخ سبهینان گورگه خه و
تا بلین شیخ عابده و نانوی به شه و
لالووتیی شیخ عەلی له گه ل شیخ رهزادا، زۆریه ی له بهر دل شکاندنی دۆست
و ناسیاوی بوو. بۆ نموونه، له بنه ماله ناسراوه کانی که رکوک که دۆستیکی

زۆر نزيكى شَيْخِ عَلى بوون، بنه مآلى (خادم السجاده) و مەلا مارفى مەلا عەبدوللاى خدرى و حاجى عەلى قەردار... ەتد. شَيْخِ عەلى دەيوست شَيْخِ رەزا واز لەو و تە ناشيرينانە بێنیت و رێگەى باو و باپيرى بگریت. بەلام هونەرى شَيْخِ رەزا لەو ەدا بوو و شيعرهكانى بەسەر زمانى خەلقەو ەبوو. ەەر لەبەر ئەو، شَيْخِ عەلى شَيْخِ رەزای کردە نوینەرى خۆى و پێشەوايى تەکیەى تالەبانى بەغداى پێ سپارد.

لە شيعریكى تریدا کە بە شَيْخِ عەلى كاكى ئەلێت، جنيوتكيش دەداتە حەمەى وەستا فەتاح.

(شَيْخِ عەلى) خۆ تۆ منت ئاوارە کرد و دەر بەدەر

چاکە ەهجووتکت بکەم ئەمما موفید و موختەسەر

بۆ حەمەى وەستا فەتاح ئیمەت ەموو ئاوارە کرد

ئەى حەمەى وەستا فەتاح دایکت بەکیرى نیرەکەر

لە شيعریكى تریشدا کە باسى ئەو ئازووقەیه ئەکات کە شَيْخِ عەلى وەرى ئەگریت ئەلێت:

ئەم دەغلە کە تەسلىمى دەکا شَيْخِ بە ەهجيى

نوقصانى ئەکات ەەر لە تەغارى دە کەويجى

ئەصل و نەسەبت دۆمە لە من بووى بە ەهجيى

بى مروەت و ئینصاف و حەرامزادە و بیجى

***

شَيْخِ رەزا و شَيْخِ محەمەد عەلى برازای

شَيْخِ محەمەد عەلى، کە بە "کەرە" ناسراو، کورپى گەرەى شَيْخِ عەلى شَيْخِ عەبدوەرەحمانە. لە پاش کۆچى دوايى باوکى، ەەرچەنێک ئەو پۆستەنشینی تەکیە بوو، بەلام لەبەر گوێ گرانی و زوبان لەنگى ئەم کارەى پێ نەدەکرا و ەەر لە ەرزەکارییهو ئەمەى سپاردە شَيْخِ جەمىلى کورپى گەرەى.

شَيْخِ محەمەد عەلى پیاویكى ئازا و دەس کراو و مێوانگوزار بوو. لەو

کاته دا میوانخانه (ئوتیل) نه بوو. ژوربه ی پیاوه ناسراوه کان یان له ته کیه ی تالهبانی و یان له خانه قای سهید ئەحمەد میوان دهبوون و هه میشه سوفره و خوانی شیخ بۆ میوان ئاماده بوو. دایکی شیخ محەمەد عەلی؛ زوبه یدە خانمی کچی برایم پاشای باجه لانه.

شیخ ڕەزا، وەکو، تا ڕاده یتک، شهرمی له شیخ عەلیی کاکای دەکرد، سووی لهم نەدەبوو و هه، له بهر ئەوه ناکوکیان له نێواندا هه بوو و له شیعریکدا ئەلێت:

سا بێ زگی خۆت هه لمەدره و مه مره له داغا

ئەم قه ومه هه موو مردن و تو مای له وه جاغا

له ولاوه په لیکت له زه هاو په ل دوه شینی

له ملاوه په گیکت له کنی ساوجه بولاغا

مه بهستی له مه، شیخ محەمەد عەلی دوو ژنی هه بوو، یه کیکیان زیبا خانمی کچی عەلی به گی برایم پاشای زه هاو و ئەوی تریان فاته مه خانمی شیخ قه سیمی نه هریی سا بلاغه.

شیخ محەمەد عەلی به سوارچاکی و نیشانشکینی ناوی دهره ینابوو. شیخ ڕەزا لهم شیعره ی خواره وه باسی ده ست و تفهنگی ئەکات و ئەلێت:

گه رچی چه ند ڕۆژی بوو ته عیلمی تفهنگبازیی ئەکرد

ڕۆسته م ئاسا چوو ه پارێز له یه کی تیتله بیجاغ

هه رکه ئەنگاوتی، وتم؛ دهک دهس و بازووت نه ڕزی

هه رکه سی پێت نه لێ ڕۆسته م ته ره سه و قورپومساغ

شه وانی زستان پیاوانی به رته کیه له دیوه خانی شیخ محەمەد عەلی کۆ دهبوونه وه، به نوکته بازیی (خله که زی) و یاریی (سینی و زهرف) شه ویان دهبه رده سه ر. شیخ محەمەد عەلی بۆ ئەوه کۆیانی ده کرده وه نه چه نه ناوشار و تووشی گیچه ل بن. شیخ ڕه زایش تاسوقی له و کۆبوونه وه یه ده کرد، به لام دانووله ی له گه ل شیخی برازیدا نەده کولا و گوێیان لی که ر ده کرد. شه ویک دهیه ویت بچیته دیوه خانی برازای، به لام ده رگی لی ناکه نه وه.

پروم کرده به زمی خاسی برازا ئه زه کهم
 ئه مشه و، به صه ته وازووع و ئیخلاص و سه رکزی
 رووانیم له درزی قاپییه وه خوئی و تابیعان
 دانیشتون دوو پیزه له دهوری خلهی کهزی
 دهوت ته مئی کرابوو به مه خصوصی قاپییه وان
 خوئی کرد به نیره تورک وتی "کیم یلیر سزی؟"
 پیم وت منم که سه کهم مامه شیخ رهزام
 «تائرمیسین، خومه ییس ئه فهندی، مه گهر بزی؟»
 ئه م سه ددی باب به بۆ منه ئیزهاری که تا برۆم
 یان مه رحه مه ت که حیزه له سه رما گونم ته زی
 ئه مجا به کوردی هاته ته که لالم وتی به ئی
 ئه و شیخه حیل به باز و قومار باز و که ر دزی
 وهختی که له م موعامه له زانیم غه ره ز چیه
 ده ر حال گه رامه پاشه وه ئه م ما به عاجزی

شیخ رهزا که له شیخ عه لیی کاکی لالووت بوو؛ له گه ل شیخ محهمه د عه لیی
 برازای گۆم له نیوانیاندا بوو. شیخ عه لی نازی برا بچوکه کانی ده کیشا
 به لام ئه م قسه ی سووکی له مامی قبوول نه ده کرد. شیخ رهزا رۆژیک به م
 هه لبه سته ی خواره وه هه جووی شیخ محهمه د عه لی ئه کات:

نه ت و ده رپیشی مریدان چو شکر شیرینی
 به خدا ای پسر شیخ تو هرجا شکر

واتا:

تۆ ته نیا له به رده می مریده کاندایه ک شکر شیرین نیت
 به خوا قه سه م ئه ی کوری شیخ تۆ له هه موو شوینیکدا شه کری یا تۆ هه ر
 جاشه کری!

شیخ محەمەد عەلی دەیگریت و قوڵی با دەدات و ھەر پەشەیی لێ ئەکات،
 شیخ رەزا ئەلێت: توو بە پێچەوانە تێ گەیشتوویت، من وتوومە:
 «تو ھەر جا شەکریت، ئەک ھەر جا شەکریت»

شیخ رەزا ناپەرەزایی خۆی لێ دەربریووە و لەم ھەڵبەستەیی خوارەووە ئێتر
 پەردەیی لە نێواندا ھەلگرتوووە.

شیخ کە ھام صوحبەتی شامار و نەدیمی ھەمە بێ
 شیخ کە دۆستی مچەرپێژاوی یو ئەحمەد جەمە بێ
 شیخ لەبەر جەلبی دلی ئایشە کورانە، ژنەکی
 شیر بکێشیت و لە پرووی والیدە دەستە و قەمە بێ
 شیخ کە قودسییەتی پیرانی تەریقەت لە کنی
 ھەموو ئەفسانە و ئەفسوون، ھەموو گالته و گەمە بێ
 شیخ کە گەواڤی وەکو (خادمی سوڤادە) لە لای
 سەیدی حور، لە سولالەیی عەلی و فاتمە بێ
 شیخ کە قەسری ھەرەمی گەییە مەقامی ئەعلا
 سەر بلند کات و بلی شیخ ئەمە، قەسری ئەمە بێ
 شیخ ئەوا گوێ ھونەری بردووە کە شکە کە ھەلوات
 شیخ ئەوا جێی پەدەری گرتووە دەستی بەمە بێ

***

شیخ رەزا و ھەمەیی وەستا فەتاح

ھەمەیی وەستا فەتاح یەکیک بوو لە دانیشتوانی بەرتەکیەیی کەرکووک و
 وەکیلی خەرجی شیخ عەلی بوو. شیخ عەلی؛ جگە لە نان و شۆربای تەکیە، بۆ
 برا و خزمەنی ئازووقە و مووچەیی سالانەشی دەدان و ئیوارانیشت لە
 مەنەجەلی مائی خۆیەووە خۆراکی شامیی بۆ دەناردن. ھەمەیی وەستا فەتاح
 سەرپەرشتیی ئەمانەیی دەکرد، لەبەر ئەوەی ھەریص بوو لەسەر مائی تەکیە و
 شیخ عەلی، گوێ بە ھەر پەشە و گورپەشەیی شیخانەیی نەدەدا و ھەرکەسە

به‌گوڤره‌ی مووچه‌ی خو‌ی، دابه‌شی ده‌کرد.

شیخ ره‌زا، هر له بناغه‌وه، به‌م مووچه‌یه‌ی کاکی قایل نه‌بوو و ده‌یویست به‌زۆره‌ملی له‌همه‌ی وه‌ستا فه‌تاح له‌وه پتر بپچرینی و ئه‌ویش نه‌یده‌دا. له‌به‌ر ئه‌وه شیخ ره‌زا له‌سه‌ر چۆک بو‌ی دانیشتبوو له‌ پالی ئه‌وه‌وه جارجار په‌لاری له‌ شیخ‌ه‌لی کاکیشی گرتوه‌وه.

له‌یه‌کێک له‌هه‌جووه‌کانی همه‌ی وه‌ستا فه‌تاح ئه‌لیت:

هه‌زار ئه‌فسوون و جادووی پتوه ئاوێزانه ئه‌م ریشه
عیلاجی گه‌ر بی‌ی یا گوزه‌ یا گوێزانه ئه‌م ریشه
به‌ته‌حریکی ته‌لیکی سه‌د هه‌زار نه‌فسی به‌کوشتن دا
ره‌ئێسی حیه‌له‌کاران، شای قوماربا‌زانه ئه‌م ریشه
به‌بای سه‌سه‌ر له‌شوین خو‌ی نا‌جمی ریشی ئه‌م‌ه‌ند سه‌خته
به‌بی‌حیکمه‌ت نییه‌ گه‌ر جار به‌جار له‌رزانه ئه‌م ریشه
به‌زاهیر سافه‌ وه‌ک زیوی سپی، ئه‌مما له‌باطیندا
ره‌ش و پیس و موله‌وه‌ه‌ت، وه‌ک بنی قازانه ئه‌م ریشه
به‌مه‌که‌ری ئه‌مه‌ره‌تینی هه‌ز بکا هه‌ر لی‌ره‌ تا (مو‌که‌ری)
په‌ناهم ده‌ی خوایا خواوه‌نی زۆرزانه ئه‌م ریشه
که‌سه‌یرم کرد، ده‌زانم شیخ له‌من مه‌سرووره‌ یا عاجز
حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح، بۆ حا‌لی من می‌زانه ئه‌م ریشه
هه‌زار هه‌وسار و ده‌سه‌به‌ند و گو‌ریسی لی‌دروست ئه‌که‌ری
به‌سه‌د باتمان خوری گه‌ر ده‌س که‌وی هه‌رزانه ئه‌م ریشه

***

له‌ یاریی زه‌رفیندا

یاریی زه‌رفین له‌ کوردستاندا باو بوو. ئه‌م یارییه‌ بریتییه‌ له‌ یازده زه‌رفی له‌ توج دروستکراو، له‌سه‌ر سینیه‌که‌ ریز ده‌که‌رت و له‌ ژێر په‌رده‌وه ئه‌نگوستیه‌که‌ له‌یه‌که‌یدا ده‌شاردریته‌وه. یاریکه‌ران که‌ده‌به‌نه‌ دوو

دهسته‌وه، دهسته‌یه‌کیان ده‌یشارنه‌وه و ئه‌وی تریان ده‌یدۆزنه‌وه. له شاره‌کانی کوردستاندا، له نیوان دوو گه‌ڕه‌ک، یان دوو شاردا له شه‌وانی زستان و به‌تایبه‌تی شه‌وانی مانگی ڕه‌مه‌زанда ده‌کرا. گره‌ویش له‌سه‌ر سینیه‌که‌ی داتلی یان پاقلاره‌وه بوو. له‌م یارییه‌دا، گه‌لێک زیره‌کی و جارجاریش فینلبازی ده‌کرا.

شیخ ڕه‌زا باسی فینلبازی ئه‌م یارییه‌ ئه‌کات و ئه‌لێت:

ئه‌ی مه‌لاقه‌د تو له زه‌رفیندا وه‌ها خه‌یرا نه‌بووی
یا له حیزیی به‌ختی من یا مۆرکه‌ت مووی پێوه‌ بوو
حال له سی خالی نییه‌ توخوا به‌ راستی پێم بلێ
مووی سمیلێت یا به‌رت یا کلکی یا بووی پێوه‌ بوو
وا ده‌زانم مووی ڕزیوی پێستی ده‌بباغخانه‌ بوو
چونکه‌ ئاساری که‌تیره‌ و جه‌وت و مازووی پێوه‌ بوو
په‌شمی پاشت بۆ مه‌زه‌نده‌ چونکه‌ وه‌ختی ڕۆژه‌لا‌ت
دیقه‌تم کرد ده‌وروپشتی زه‌رفه‌کان گووی پێوه‌ بوو
مووی سه‌گی گه‌ریش وه‌ها نابێ، به‌ته‌خمین سه‌ده‌ هه‌زار
ڕشک و ئه‌سپی و کێچ و که‌له، کرم و که‌رنووی پێوه‌ بوو
ئه‌لغه‌ره‌ز دولبه‌شکی ڕووح چوو له‌ ترسان ئه‌و شه‌وه‌
هه‌نده‌ دووپشک و هه‌زارپێ و مار و میرووی پێوه‌ بوو
قاوه‌چی ڕووی سینیه‌که‌ی هه‌رچه‌ند به‌نینۆک هه‌لکړاند
قه‌لعی ئاساری نه‌کرد هه‌شتا به‌شی توی پێوه‌ بوو
زۆر نه‌مابوو بۆی سه‌رگه‌ین بمکوژی، وای تێ ده‌گه‌م
تووکی بن کلکی که‌ر و بارگیریه‌ مردووی پێوه‌ بوو
داوه‌که‌ی مووینت و گووینت به‌ کاری هه‌چ نه‌هات
گه‌رچی هه‌ر لایێ دوو سه‌ده‌ ئه‌فسوون و جادووی پێوه‌ بوو

***

له گەڤ شېخ ھۆمەر

شېخ ھۆمەر له کاتی پێگه‌یشتنی مێوه‌هاتدا، به‌قه‌رتاڵه‌ قۆخ و تری و هه‌نجیری به‌دیاری ده‌هێنا بۆ شېخ ڕه‌زا. به‌لام جاریک دیت و قۆخی پێ نییه‌ و شېخ ڕه‌زا وا پێشوازیی لێ ئه‌کات:

هه‌ر له‌ ناكاو زرمه‌یه‌ك هات كێی كۆره (شېخ ھۆمهره)
شېخی چی مردووت مری بۆچی نه‌تگوت جاشه‌كه‌ره
ده‌ردی لوقووی گرت له‌ ناكاو شېخه‌ توه‌مه‌ت كه‌ره‌كه‌
ئهو قیافه‌ت حیزه‌كه‌ی هه‌یئه‌ت وه‌كو كه‌مه‌تاره‌كه‌
قۆخ وه‌های لێ كرد، له‌ جێی قۆخ كاشکی پۆخی ده‌خوارد
شېخه‌كه‌ی ده‌م چه‌وته‌كه‌ی له‌ گێره‌كه‌ی لێو خواره‌كه‌
كۆرده‌ بێ نامووسه‌كه‌ی گۆرانه‌ قورومساغه‌كه‌ی
حیزه‌كه‌ی بێ دینه‌كه‌ی كه‌ر بابه‌كه‌ی بێعاره‌كه‌

***

زۆرانبازیی شېخ ڕه‌زا و شېخ ستار

شېخ ڕه‌زا پیاویکی بالابه‌رزی چوارشانه‌ی به‌هێز بوو. له‌ مه‌یدانی گالته‌وگه‌پدا، نه‌ك ته‌نیا هێزی زوبانی، جارجاریش هێزی بازووی به‌كار هێناوه‌.

له‌م گالته‌وگه‌پدا، شېخ ڕه‌زا و شېخ ستاری تالهبانی زۆران ده‌گرن و شېخ ڕه‌زا شېخ ستار ده‌به‌زێنی و ده‌یداته‌ زه‌وی. به‌م شیعره‌ فارسییه‌، باسی ئه‌م زۆرانبازییه‌ ئه‌کات:

ستار آنکه هست به‌ نیر و ته‌متنا
ایزد نیا فریده‌ چون او اهریمنا
دوش از درم در آمد و فرمایدکای رضا
(انت الذی تصارعنی قلت‌ه‌ انا)

خندید قاه قاه که روباه چون زند
 باشیر پنجه تاتو زنی پنجه با منا؟
 گفتم بجای خود بنشین اینقدر مناز
 باکرهای ساعد و یا میل گردنا
 هومان که پهلوان جهاد بود عاقبت
 دیدی چه‌گونه اش بسر آورد بیژنا
 گر تو بزور بازوی خود بیژن، من آن
 غرنده اژدرم که ببلعید به‌منا
 چون این سخن شنید بر آشفت از غضب
 گردن فراخت زد باکمر عطف دامنا
 دستی دراز کرد و گریبان من گرفت
 تا افگند بخاک منی شیر او زنا
 هرچند سعی کرد تنی من تکان نخورد
 از جای خود تکان نخورد کوه آهنا
 نیروی او چونیک بمن آشکار شد
 جستم زجای و چون پسر کاوه قارنا
 مانند پور زال گرفتم کمر کesh
 بر بوده مش زخاک چو یک دانه ارزنا
 اورا ز روی خشم جنان بر زمین ردم
 کز مردنش هنوز دلم نیست ایمن
 آواز جرت و پرت درونش بلند شد
 وز بارگاه مقعدش افتاه شیونا
 آهی زدل کشید چو نادم بگاه مرگ
 گفتا: (حیاته ذهب، موته دنا)
 برقوت و شجاعت (لامع) جنان بدل
 اقرارکرد و گفت: تو مردی و من زنا

واتا:

ستار، ئەو كەسەى بەهېز تەھەمەتەنكە
خو ئەھرىمەنكى وەك ئەوى دروست نەكردووه
دوینى لە دەرگەى مائەكەوہ هاتە ژوورەوہ و نەراندى، رەزایا
تۆى ئەوہى لەگەلم بە زۆران دىي؟ وتم؛ منم
قاقا پى كەنى و وتى؛ رپۆى چۆن پەنجە لە پەنجەى شپىر ئەدا تا تۆ پەنجە لە
پەنجەى من بەدى؟
وتم؛ لە شوینى خۆت دانیشە، ئەوہندە مەنازە.
بەماسولكەكانى قۆل و میلی گەردنت
(ھومان) كە پالەوانى جیھان بوو، سەرەنجام
دیت (بێژەن) چى بەسەر هینا؟
ئەگەر تۆ بە ھیزی بازووی خۆت بێژەنى، منیش
ئەو ئەژدەرە بەنەرپەم كە بەھمە قووت دا.
كە ئەم قەسەى بیست لە رقادنا توورە بوو
ملى ھەلبېرى چمكى داوینەكەى كرد بە بەرى پشتینەكەیا
دەستىكى درپژ كرد و یەخەى گرتم،
تا منى شپىر رپمىن لە خاكدا بگەوزینى،
ھەرچەندە ھەولئى دا، لاشەى من لە شوینى خۆى نەبزووت،
كىوى ئاسن لە جیگەى خۆیا ناجوولئى،
كە ھیزی ئەم باش لە من ئاشكرا بوو،
لە جپى خۆم ھەلسام وەك (قارنا)ى كورپى كاوہ،
وہك كورپى زال (رۆستەمى زال) پشتینەكەم گرت،
وہك دەنگە گالى لە عەرد ھەلم برى و فراندەم،
وا بەرقەوہ دام بە رپوى زەویدا،
ئىستایش ھىشتا دلم ئەمین نىيە لەوہ كە نەمردبى
ئاوازی جرتوفرتى دەروونى بەرز بووہوہ،

له بارهگهی قنگیشیه وه هاواری شیوهن هه‌آسا،
 وهک مروی په‌شیمانی سه‌ره‌مه‌رگ هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌یشا،
 وتی: ژینی به‌سه‌رچوو، مه‌رگی نزیک بووه‌وه،
 وا به‌دل دانی به‌هیز و قاره‌مانی (لامع) دانا،
 وتی: تو پیاوی و من ئافره‌تم.

***

له‌سه‌ر جوانیی کاکه جافی کو‌ری که‌ریم ئاغا

هه‌رچییه‌ک بێت مه‌به‌ستی، شیخ ره‌زا له‌ باسی جوانیی سروشت و
 ئاده‌میزاددا زۆر وه‌ستایه. لێره‌دا باسی شوخ و شه‌نگیی ئه‌م لاوه‌ ئه‌کات:
 شیرین وه‌کو خوسره‌و په‌سه‌ری هورمه‌زه جافه
 چاو مامزه، لێو قهرمه‌زه، ئیمانسزه، جافه
 چاوی ره‌شی فه‌تتانی وه‌کو شه‌به‌بۆی عه‌ییار
 دین و دل و ئیمانی دزیوم دزه جافه
 بوره‌هانه له‌سه‌ر قودره‌تی حه‌ق ئایه‌تی حوسنی
 بۆ ده‌عوایی ئیثباتی خوا موعجیزه جافه
 بۆ که‌شه‌مه‌که‌ش و عه‌ربه‌ده‌ مژگانی سیاهی
 وه‌ک له‌شکری (ته‌یموور) و سوپای (جه‌نگزه) جافه
 ته‌نیا نه‌ (ره‌زا) بۆی بووه‌ته به‌نده‌ییی فه‌رمان
 فه‌رمانی له‌سه‌ر شاه و گه‌دا نافیزه جافه
 که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌موو باسه‌ی جوانی، شیخ ره‌زا نایه‌وێت هاو‌پیتی بکات و
 ئه‌لێت:

به‌جی ما کاکه جاف خۆی و کلّوی
 ده‌ری کرد، ئافه‌رین، خدری گلّوی

***

قادری وه‌ستا خدر له‌بنه‌رتدا خه‌لقی ناوچه‌ی ئاکۆیان بوو و له‌به‌رته‌کیه جینشین بووبوو و زۆریش هاوده‌می شیخ ره‌زا بوو. قادر، وه‌کو هه‌ندی له‌به‌رته‌کیه‌یی، سالی چه‌ند کاروانیکی تووتن هینانی ده‌کرد و تووتنی "بیشه‌مه و شاور و شیتنه‌ی ده‌هینا و ده‌یفرۆشته جگه‌ره‌فرۆشه‌کانی بازاری که‌رکووک. کاروانی ئه‌و سه‌رده‌مه له‌به‌ر ڕیگرتنی هه‌مه‌وه‌ند و له‌ترسی پۆلیسی ڕیژی، له‌دزه ڕیگه‌کانه‌وه هاتوچۆیان ده‌کرد و زۆریان پێ ده‌چوو. شیخ ره‌زا ئه‌م شیعهری له‌دووریی قادری وه‌ستا خدری هاوده‌می وتوو.

بۆ نه‌سووتی جگه‌ر و بۆچی نه‌بی دل به‌که‌باب
 بۆچی نه‌پوا له‌ته‌نم ڕووحی ڕه‌وان میثلی غوراب
 بۆ له‌سه‌رچاوه‌ییی چاو هه‌لنه‌قوولی ڕه‌شه‌ییی خوین
 بۆچ له‌فه‌واره‌یی موزگان نه‌چکی قه‌تره‌یی ئاب
 بۆ له‌به‌ر ناله‌ نه‌بی هه‌لقه‌یی هه‌لقم به‌سه‌روود
 بۆچ له‌به‌ر گریه‌ نه‌بی چه‌شمه‌یی چه‌شم به‌سه‌راب
 موونیسی ڕۆژ و شه‌وم، باعشی ئارامی دل
 ڕۆیی بوو من له‌غه‌می که‌وتمه‌ نیو به‌حری عه‌ذاب
 به‌وقووعی، سه‌فه‌ری قادری ئوستاد خدر
 خانه‌یی عه‌یشمی تال کرد فه‌له‌کی خانه‌خراب
 چه‌نگ و نه‌ی، لی مه‌ده‌ موطریب که‌ له‌به‌ر فرقه‌تی ئه‌و
 ڕه‌نه‌کی ڕووحه‌ له‌گویم نه‌فخه‌یی ئاوازی ڕه‌باب
 ساغیری مه‌ی مه‌ده‌ ساقی که‌ له‌به‌ر دووریی ئه‌و
 تاله‌ وه‌ک ژه‌هری هه‌لایل له‌مه‌ذاقم مه‌یی ناب
 کاری کردن نه‌بوو ئه‌م کاره‌ که‌ گه‌ردوونی ده‌نی
 کردی، رووی ڕه‌ش بی وه‌کو به‌ختی من و په‌ری غوراب

ئەي (رەزا) ڤەنگە لەبەر فیرقەتی ئەو موونیسە تو
قەت نەبی خالی وەکو کوورە لە سوۆزی تەب و تاب
کەچی لە مەیدانی گالتهدا ئەلیت:

شد عەددە بازی ماسی دوو
(قادی وەستا خە) ریشت بەگوو

***

نینۆکی شیخ ڤەزا و کلکی حەسەن ئاغا ھەمزە ئاغا

شیخ ڤەزا و حەسەنی ھەمزە ئاغا لەسەر مانای (شەم) دەبیته مشتومریان
شیخ ڤەزا ئەلیت نینۆکی شیخ و حەسەن ئاغا ئەلیت کلکی شیخ، لەسەر
ئەمە گرو ئەکەن و سەیری کتیب ئەکەن قسەي حەسەن ئاغا دەر دەچیت،
شیخ ڤەزا گروەکە دەدۆڤینی و لەم شیخەدا وا باسی ئەکات.

(حەسەنی ھەمزە) لەسەر (شەم) کە چیبە تەفسیری
دەست بە شمشیر لەگەڵم صاحبی دەعوا دەرچوو
من وتم ناخوینی شیخ ئەو وتی کلکی شیخ
لەسەر ئەم لەفرە بەشی شوڤش و دەعوا دەرچوو
گرەوم کرد لەگەڵی و چووم و کتیبم هینا
ناخوینی من نەبوو کلکی حەسەن ئاغا دەرچوو

***

شیخ ڤەزا لە یاریی شەترەنجدا

شیخ ڤەزا شارەزایییەکی زۆری لە یاریی شەترەنجدا ھەبوو. وەکو
دەیکێرنەو جارێک لەگەڵ سەید مەحمودی نەقیب گەیلانی یاریی شەترەنج
ئەکات و تەسبیحیشی بە دەستەو بەلێو وێر دەعوا دەرچوینی. لە ناکاو ھاوار
ئەکات: "قتلتە رب الکعبه" سید مەحمود و ئەزانیت شای شەترەنجی
کۆشت، ھەر ئەپرسیت: "وین... وین... قتلتە؟" ئەلیت کۆرە ئەمە نا، شیخەریکی

هه جووی موختی زه هاوی بۆ ده خوینته وه، سهید مهحموود ئەلێت: ئەمه چ به لایه که، به چاو شه تره نجبازی ئەکات به دهست ته سبیح و به لێو ویرد و دوعا و به بیر شیعر پێک ئەخات.

له شیعرێکی فارسیدا، له یاریی شه تره نجدا، خۆی هه لئه نێت و ئەلێت:

پس از تشریف ای میر سخن سنج
مفتش بامن از نوباخت شطرنج
ز حدت کف زنان بر تخت میگفت
مگر معنای شطرنج است صدرنج
بسی دقت نمودی جهد فرمود
یک از دنبال یک بردم از او پنج
سه اول پنج آخر هشت نوبت
بر و غالب شدم چون مار برگنج
چو من مردی با ستادی در این کار
نباشد در همه اسلام و افرنج
عراق و پارس و تبریز و صفاهان
بخارا و خطا و بلخ و باگنج
نباشد چون (رضا) شطرنج بازی
نهر ترک و نه در روم و نه در زنج

واتا:

پاش ته شریف هینانت ئەی میری قسه هه لسه نگین
موفه تیش، سه ره له نوێ شه تره نجی لێ دۆر اندم
له تووره ییانداندا دهستی ئەدا به له پی دهسیا و ئەبیوت:
بۆچی واتای شه تره نج سه د پهنج و ده رده؟
زۆر ورد بووه وه و خۆی زۆر ماندوو کرد
یهک له دوا یهک پهنج دهستم لێ برده وه

له سه‌ره‌تادا سۆ ده‌ست و له دواییدا پێنج، هه‌شت جار
 زāl بووم به‌سه‌ریا وه‌ک مار به‌سه‌ر گه‌نجینه‌دا
 مه‌ردیکی وه‌ک من وه‌ستا و شاره‌زا له‌م کاره‌دا
 له ناو تێکرای موسڵمان و فه‌ره‌نگیدا نییه
 عێراق و فارس و ته‌بریز و ئه‌سفهان
 بوخارا و خه‌تا و به‌لخ و باگه‌نج
 شه‌تره‌نجبازیکی وه‌ک (ره‌زا) نییه
 نه له ناو تورک و نه له رۆم و نه له زه‌نگیه‌کاناد

له‌سه‌ر باسی شه‌تره‌نج که له‌گه‌ڵ مسته‌فا به‌گی باجه‌لاندایاری کردووه
 ئه‌لێت:

له به‌گ وا بوو که من ماتم کشی کرد
 که من هه‌ستام ئه‌و داماو و فشی کرد
 گه‌هی سه‌یرانی سه‌ر گون بوو گه‌هی کێر
 حه‌قیقه‌ت مسته‌فا به‌گ گه‌ردشی کرد
 ده‌بوو باوکی سه‌گی ناو نایه ئه‌مما
 به‌گی ناو نا قورمه‌ساغ یاغنشی کرد

***

سوپاس بۆ عوسمان ئه‌فه‌ندی - کاتبی ته‌حریراتی که‌رکووک

عوسمان ئه‌فه‌ندی کاتبی ته‌حریراتی که‌رکووک هه‌ندیک توتنی شاعری
 بۆندار ده‌نێری بۆ شیخ ره‌زا، شیخیش له‌م شیعره‌ فارسییه‌دا سوپاسی
 ئه‌کات.

ای صورت بسان خلیفه‌ء ثالث
 وی نیکو سیرت و حمیده صفات
 نه‌چو من هست شاعری نه‌چو تو
 کاتبی در فنون تحریرات

عنبرین ساختہ دماغمرا
 بتماکوی عنبرین نغحات
 از کلویم بسینہ ہر نفس
 چون فرومیرد ممد حیات
 وز درون جگر نبای ککو
 چون ہمی برگشم مفرح ذات
 دوستان زبانیم ہستند
 باد یکایک فدای عہد و وفات
 این قدر من دعاء میگویم
 کہ خالیق ہمہ کنند دعوات

واتا:

ئہی ئہوہ بہ شیوہ لہ خلیفہی سییہم ئہچی
 ئہی رہوشت باش و سیفہت تاریفکراو
 نہ شاعیریکی و ہکو من ہبیہ و نہ و ہکو تو
 نووسہریک ہبیہ لہ ہونہری نووسیندا
 دماغی منت و ہک عہنہر بؤنخوش کردوہ
 بہ تووتنی عہنہر بؤنت
 ہر مژیکی کہ بہ قورگمدا ئہچیتہ خوار
 دریژہ بہژیانم ئہدا
 کہ لہ دہروونی جگہریشمہوہ دیتہوہ دہر
 بؤ ناو قامیشی گہرووم ہلی ئہکیشم دلّم خوش ئہکا
 کہسانیک ہن بہ زوبان دوستمن
 یہک بہیہک ببنہ قوربانۃ عہد و وفات
 ہر ئہوہندہ من دوعا ئہکہم
 کہ خہ لائیقیش ہہموو دوعات بؤ بکہن

***

به‌رخانه‌ی شیخ ره‌زا

شیخانی تالەبانی؛ جگه له کاری کشتوکال، زۆربه‌یان مه‌پداریشیان نه‌کرد. له به‌هارد، که کاتی مه‌زێیه، به‌په‌شماله‌وه بۆ به‌هاره‌هه‌وار ده‌چوونه ده‌شتی (حه‌ویجه)، ئهم ده‌شته جێی به‌هاره‌هه‌واری ئیلانی تالەبانی و داوده و کاکه‌یی و سمایل عوزیری و کافرۆشی و پۆزبه‌یانی و جه‌باریی کورد بوو. له پالی دۆستایه‌تیدا، له سالانی وشکه‌سال، مه‌پدارانی عه‌شیره‌تی (آل عوبید)ی عه‌ره‌بیش، له (شوبیچه‌)ی لاپالی چپای هه‌مرینه‌وه ده‌هاتنه خواری و تیکه‌لی عه‌شایه‌ری کورد ده‌بوون. له پاشان، کابرایه‌کی پۆزبه‌یانی ئاغایه‌کی سمایل عوزیری ده‌کوژیت، ئیتر ئیلانی سمایل عوزیری ناپێن و ئیلانی تریشی کورد، هه‌ندیکیان به‌دائیمی هه‌ندێ دێهاتیان له‌و ناوچه‌یه ئاوه‌دان کرده‌وه و خه‌ریکی کشتوکال بوون. به‌لام له‌ سالی ۱۹۳۷-۱۹۳۸، حکومه‌تی عێراق، ئاوی له‌ پووباری زتی بچووک‌ه‌وه (الزاب الصغیر) هینایه ئهم هه‌ریمه و عه‌شایری عه‌ره‌بی تیدا جێنشین کرد.

شیخانی تالەبانی؛ بۆ ئه‌وه‌ی ده‌می شیخ ره‌زا له‌یه‌ک بنێن، هه‌ریه‌که سالی به‌رخیکیان بۆ ده‌نارد و ئه‌مه بووه باجی (به‌رخانه‌)ی شیخ ره‌زا.

قه‌ومه‌کان، به‌و زاته‌ و حوكمی له‌سه‌ر به‌حر و به‌په
به‌رخه‌ نێرئ گه‌ر نه‌نێرئ هه‌ر که‌سێ خاوه‌ن مه‌په
دیم به‌ گزیا ئه‌یدرم گه‌ر (في المثل) شێری نه‌په
با نه‌قه‌ومیت و نه‌زانن ئهم هه‌موو شو‌پروشه‌په
گشت له‌سه‌ر به‌رخێ شه‌ل و کاوړی له‌پ و بزنی گه‌په

***

ماینه‌که‌ی کوێخا عه‌لی

کوێخا عه‌لی ماینیکی کویتیی دابووه شیخ ره‌زا. ئه‌وه‌ی شتی بدا‌بایه‌ته شیخ ره‌زا، به‌قیمه‌ت یان به‌هیمه‌ت، ئه‌بوایه «نهر» بیت. هه‌ر شتیکی لی‌هات، ئیتر شیخ ره‌زا به‌سه‌ر و پۆته‌لاکیدا ئه‌چیت. ماینی کوێخا عه‌لی ده‌که‌وێ

به لادا و شیخ رهزایش ئەمەى بۆ ئەلێت:

کۆ چوزانێ کووچه‌لێ سمتی شکاوه یا ملی
وا له حالێ هه‌لوه‌لادا ماینه‌که‌ی (کوێخا‌ه‌لی)
چووم بزانه‌م ماوه‌ یاخو‌ مردوو، وه‌ختی که‌ دیم
شا ده‌ماری سست، نابزوێ په‌گی قاچ و قو‌لی
دام به‌سه‌ر خۆمدا گوتم: وا هه‌سه‌ر هتا بۆ ماینه‌ کویت
ده‌ک به‌ میراتم که‌وێ ده‌سه‌به‌ند و هه‌وسار و جلی
نابزوێ قارووره‌ی ئەگه‌ر سه‌د جار ته‌ماشاکا هه‌کیم
ده‌ردی نازانێ چیه‌ تاکو نه‌کا بێنی سلی
گه‌ر ئیمامی هه‌سه‌که‌ری نوێژی له‌سه‌ر کا لایقه‌
چونکه‌ موشتاقه‌، به‌ وه‌صلی ناله‌کانی چوار په‌لی
که‌سری ئەنفی دوژمنان و جه‌بری که‌سری دوستان
هه‌ر بمینی چاکه‌ به‌خوا شیخ (په‌زا) و کی‌ری زلی

***

شیخ په‌زا و شیخ سالحی مامی

شیخ سالح کوری شیخ ئەحمه‌دی تاله‌بانه‌ و مامی شیخ په‌زایه‌. ئەم وه‌کو
شیخ غه‌فووری مامی ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوو که‌ پێی ب‌لێت "ده‌وله‌تی شه‌دادی هه‌یه‌"
پۆژیک ده‌چیته‌ م‌الیان. ئەویش هه‌ر ئەوه‌نده‌ی بۆ ده‌کریت که‌ نان و که‌ره‌ی
ده‌رخوارد بدات. شیخ په‌زا وای باس ئەکات:

گه‌رچی فه‌قی‌ر و مو‌فلیسه‌ "شیخ مامه‌ صالحم"
نه‌مدی که‌سی وه‌کو ئەو صاحی‌بی که‌ره‌م
میوانی بووم نان و که‌ره‌ی نایه‌ به‌رده‌م
ئێستایش به‌بی موداه‌نه‌ مه‌منوونی ئەو که‌ره‌م

شیخ په‌زا ده‌زانێ مه‌به‌ستی له‌ «مه‌منوونی ئەو که‌ره‌م» چیه‌. فه‌رموون له‌
جێگه‌یه‌کی تریدا چی پێ ئەلێت!

تو که خۆت مهیلی جنیوبازی دهکهی "شیخ صالح"
 بۆ دهکهی سه‌رزهنشتی من که "ره‌زا" هه‌جاوه
 غایه‌تی به‌نده، جنیوم به‌ دوو سی‌ کهس دابی
 تو هه‌تا ئێسته به‌ قوربان، به‌ هه‌زارت داوه!

***

جه‌نگی مه‌حموود به‌گی شیروانه و جوکل

شه‌ریک له‌ نیوانی مه‌حموود به‌گی شیروانه و جوکل روو دهدا. لایه‌نگیرانی
 مه‌حموود به‌گ باسی ئازایی ئهم ئه‌که‌ن. شیخ ره‌زا؛ به‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌ی
 «شیروانه» به‌ سی‌ چه‌شن، باسی ئهم شه‌ره‌ روون ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌لێت:

جه‌نگ گاهی جوکل و «مه‌حموود به‌گ»، شیروانه بوو
 ئافه‌رین "مه‌حموود به‌گ؛ له‌م جه‌نگه‌دا شیروانه بوو
 وه‌قتی قاصید هات و لێم پرسى: چلۆن بوو ئهم شه‌ره‌
 ورده‌ورده‌ بۆی به‌یان کردم، که‌چی شیروانه بوو

***

ئهللادی ئهم عه‌صره

رۆژیک شیخ ره‌زا له‌ مه‌مه‌دی کوپى، که‌ منداڵ بووه، تووره‌ ده‌بیت و
 ئه‌کاته‌ گۆچانێکدا و راوی ده‌نیت. مه‌مه‌د خۆی ده‌خاته‌ پشتی "سه‌ید ئه‌مینى
 چه‌پلوس" که‌ خه‌لقى گه‌ره‌کی به‌رته‌کیه‌ بوو. ئه‌ویش له‌ تکادا:
 «یا شیخ سه‌له‌وات ده‌ ئهللادته‌» و به‌رده‌می ئه‌گرێته‌وه‌. شیخ ره‌زایش
 یه‌کسه‌ر:

ترى ئهللادی ئهم عه‌صره به‌ کێرم
 که‌ من مردم مه‌گه‌ر گوو بکه‌ن به‌ خێرم
 به‌م جووته‌ گونه‌وه‌ که‌ ئه‌لێی عه‌نته‌رى نێرم
 خۆت لاده‌ نه‌وه‌ک بتخمه‌ به‌ر چه‌مله‌یی کێرم

هه‌ندیك ئه‌ڤین؛ له‌و كاته‌دا دوكتۆر حوسین باباجان له‌وئ بووه‌ و دوا به‌یته‌كه‌ ئه‌و وتووێه‌تی.

لہ گہل عیزہ تی تہل

عیزت مہموری تہل (برید و برق)ی سلیمانی بوو. پیاوکی زیرک و نوکته‌باز و خاوندی قسه‌ی نه‌ستہق بوو. بیگومان لہم نوکته‌بازیہدا لہگل شیخ رزادا دہمہ‌تقیان بووہ. لہوانہ شیخ رزا نئےلت:

پیر کہ کۆکی و نہتری دوورہ لہ مردن ہیشتا

ورده ئاھەنگی دواي کۆکە نیشانەي ئەجەلە

بیر که کۆکی و تری، دهنگی وه کو باره زه له

شاہیدی موعتہ بہ رم عیزہ تی مہ ئموری تہ لہ

هه روا له شیعریکی تورکیشدا ییی ئەلێت:

عزّت یوزنی تیغ زبانملہ تراش ایت

آب دهنکله دهنی گوتنی یاش ایت

آندن صوره يات خرقه‌می آلتنده فراش ایت

یارهم واریسه آل، یوقسه سویله بلاش ایت

گوت سلمک ایچون تاش آرامه خایه می تاش ایت

اوردقچہ دیان دیمہ اُمان شیخمیواش ایت

واتا:

عیزت به تیغی زوبانم رووت تہ راش کہ

بہ نأوی دہمت کونی قنکت تہر کہ

له ياش ئه وه يال كه وه خه رقه كه م له ژيړت راخه

پارہم ھہ بوو وەرگره، یان بلی به لاش بیکه

بۆ قىنگ سىرىن بۆ بەرد مەگەر ئى گونم بىكەرە بەرد

تا دهتوانی خوٲ بگره مه‌لّی ئەمان شیخم ئیّواش که

***

غەزەلى ھەلما راوى شېخ رەزا

چو وومە خەزەت يارى مومتازم وتى لاچۆ دزى
پېم نیشان دا ئەسلى مەقسەد نايە بەردەستم كوزى
چەند ھاوارم لە كېرم كرد؛ نەكەى فیلە نەكەى
گوئی نەدامى خوئی ھەوادا كەوتە ناو قەعرى كوزى

غەزەلىكى ھەلما راوى تری:

وتم: ئەى شوخی پەرى چەھرە ئەمەت پێو دەچى؟
وتى: يارەب جەوابم نىيە خۆت ئەيزانى
وتم: ھەر تىي ئەخەم و لىي ئەبرم ھەرچى بللى
وتى: ھەر ئەزىھەتى گيانم مەدە، خۆت ئەيزانى

***

سووكە گائەلى شېخ رەزا

جاران فەقى و سوختەكانى (حوجرە) شەويان بە شەپەشيعر پائەبوارد.
يەكەك بەيتىكى شيعرى شاعىرىكى دەوت و دوا پىتى چى بوايى ئەوى تر بەو
بەيتەى كە بەو پىتە دەس پى ئەكا، ئەوہى دەھىنايەوہ. بىگومان ديوہخانى
شېخ رەزا جىگەى ئەم رابواردنە بووہ. بەلام شېخ رەزا ھىچ كاتىك بۆ شيعر
دانەماوہ و گورج شيعرىكى بە يەكەك لەو دانىشتوانانە ھەلەدەدا. زۆربەى تاكە
شيعرەكانى لەم بابەتە بوون. فەرموون لەگەل ھەندىكيان:

عومرم گەيى بە ھەشتا، كېرم بەكارە ھىشتا
تەصديق ئەگەر نافەرمووى ھەستم بەرم بەرھەشتا
دوا پىتى شيعرەكە (أ) دەبىت ئەوى تر بە (أ) دەس پى بكات:
ئەحمەق بووم نەمكرد ھەتا رىشم نەبوو گانى بدەم
(مستەفا بەگ) چاكى كرد تا ريشى ھات ھەر گانى دا
مەبەستى لە مستەفا بەگى باجەلانە. ئەمىش بە (أ) دوايى ھات.

ئەسپەكت دەرکرد لە دەستم وا درىڭ بۆ ئەسپە كوێت
سنگەكەى ماوه (كەرىم خان) پىتم بلى بىكوتمە كوێت!

***

تۆ ھەتە تیغى دەبان و من ھەمە تیغى زوبان
فەرقي ئەم دوو تیغە ھەروەك ئاسمان و پىسمان

***

نان و دۆشاوی ئەمان دابوو بە یاپراغ و پلاو
بووی بە گەورەى ئەھلى (نۆدی) كاكە لاو
كە حكومەت مەعاشى سەیدەكانى جەباریش دەبریت شیخ رەزا ئەلێت:
وام ئەزانى ئیوھ ساداتن مەعاشتان نابرن
داخى داخانم (جەبارى) خو له ئیوھیشیان برى
بۆم دەنیرى نىسك و نۆك و سووتەنى و خاكە و خەلووز
لازمە بۆ كورپى حاجى ھەر بخوینم (قل أعوذ)
حاتەمیش، راستت دەوێ، ناگاتە حاجى بۆ سەخا
ماھى ئەنوەر كەى دەبێتە نەییرى عالەم فروز
لەسەر ئاووھەواى قەلادزە ئەلێت:

بەدە آب و ھەواى "قەلەدزە"

كە سەگیشى لە عومرى خوێ وەرزە

ملى ئەھلى لەبەر لەپى و چرچى

ھەر وەكو كیرى پشت لە كوزە

لە گالتهیهك لەگەڵ شیخ صالحى مامى ئەلێت:

تۆ كە خۆت مەیلی جنىوبازى دەكەى «شیخ صالح»

بۆ دەكەى سەرزەنشییى من كە (رەزا) ھەجاوھ

غایەتى بەندە، جنىوم بەدوو سى كەسى دابى

تو ھەتا ئیستە، بەقوربان، بە ھەزارت داوھ

له گهل مه لايه كي كوڤر:

نا به كاري وه كوئه م جووته له عينه لږه
نه بوو قهت ئه مه موده يكي مه ديد و دږه
ئو به تر گوږز ئه شكښت و ئه ميس قنگ ئه ږي
هه ردوو عاصين له خوا كيږي من و ئه م كوږه

***

هر كهي ناوي مه لا نه زيزه
دايم له بن گوني هر گيزه گيزه
به خوي گه واد و ژنه كه ي حيزه
خواردني گووه و شهربه تي ميزه

***

يه هوودي به چه يكم گرت و ليم برد و تيا خووسا
كه تيم نا چاوي نووسا بانگي كرد: يا هه زره تي مووسا

***

ئه م قه چه په فه له كه له داخي مردم
موحتاجي ره شي ره شيدي كردم

***

موده تي نږبازي و ئيستاكه مه يلي مي ئه كه م
ئاره زوي گاني كچيكي كوز پري ده رپي ئه كه م

***

ماری ره شه خنكاوه له گيژاوي خه لادا
كيږمه له قنگي كاكه هه مه ي حاجي مه لادا

***

ئاخ له دهس شوږباي سليتمان چاوش و قاوه ي خله
ئو ئه لپي ناوي گه راوه، ئه م ئه لپي نه وتي كله

سلیمان چاوش شۆربای تهکیه‌ی ئەکرد و خله‌یش قاوه‌چی بوو. شیخ ڕەزا باسی نه‌وتی گل ئەکات که له زهمانی عوسمانی و حوکی عێراق نه‌وتی دێی (کۆرومۆری ناوچه‌ی (گل) شیخ هه‌مید و له پاشان شیخ تالیبی کۆری له حکوومه‌ت به (التزام) ده‌یانگرت به‌جۆریکی بیدائی نه‌وتیکی زه‌ردیان لی دهرده‌کرد و له دێیه‌کانی کوردستاندا بۆ (چرا) به‌کار ده‌هێنرا.

هه‌تیوی لووس و بێ تووکم له عومری خۆم گه‌لی گاوه
له سه‌متی سمتی (حمادی)م نه‌برد ئەم هه‌سه‌ره‌ته‌م ماوه

***

هه‌تیوی خوێرو و مه‌حبووبی ساده
که ده‌ستت که‌وت سواری به و پیا ده

***

هه‌ر له ده‌نگی که‌ڕه‌نا و شه‌پیووری جه‌نگیزخان ئەکا
ورده ئاهه‌نگی دوایی پیر که وه‌ختی گان ئەکا

دێی تالەبان له هه‌ریمیکی ده‌یمه‌کاله به‌ره‌می کشتوکالیی له‌سه‌ر بارانه.
هه‌ندێ جار وشکه‌سال ده‌بێت ئاغا و جووتیار وه‌کو یه‌ک بێ وڵه‌ت و ده‌سکورت ده‌بن. جووتیاران له‌سه‌ر ئەم به‌رز و نزیمی سروشت و که‌م بارانییه‌ ڕۆژنامه‌ی خۆیان هه‌یه. ئەلێن: "ئیمرو ئاغا و قه‌ره‌یه" گوايه له پێش ئەمه‌دا که وشکه‌ساله‌، جووتیار ئاغا به‌جێ دێلێ و به‌شوینی گوزه‌راندا ده‌روات. که باران ده‌بارێت په‌شیمان ده‌بێته‌وه و له دووره‌وه دهرده‌که‌وێت و دێته‌وه.

میکائیل جووتیاری شیخ ڕەزا ده‌بێت. په‌یمانی ده‌داتێ که وه‌رزه‌که‌ی به‌جێ نه‌یێلێ به‌لام عه‌هد و په‌یمان نایێنێته جێ و ده‌که‌وێته به‌ر په‌لاری شیخ ڕەزا:

جاشکترین میکائیل عه‌هدی به‌سه‌ر نه‌هێنا
عومری گه‌یشه‌ هه‌شتا وازی له که‌ر نه‌هێنا
ئه‌مبازی بوو تراندی، ئیستا گوتی به‌هاره
تا ڕیخی دهرنه‌هێنا تاریخی دهرنه‌هێنا

***

گویند اگر و طء کنی عرش بلرزد
عرشی که بیک و طء بلرزد بچه ارزد
ماییم و یکی حجرهء بی باک نشستم
صد بچه بگاییم و یکی خشت نلرزد

واتا:

ئه لئن ئه گهر هه تیوئ بگئی عهرش دئته له رزین
عه رشی به گانی به رزی چی دینی؟
ئیمهین و ژووریکی که بی باک لئی داده نیشم
صه هه تیو ئه گئین و خشتی ناله قی.

بخرنر برسد شیخ (رضا) میکندش
هر کرا یافت بزور و برضا میکندش
گر چه درجوف جرم دست دهد مغبچهء
از خدا شرم ندارد بخدا میکندش

واتا:

شیخ رهزا نیره که ری دهس که وی ئه یگی
تووشی هه که سی بی، به زۆر بی یا به رهزا، ئهیکا لئی
له ناوه راستی هه ره میشا هه تیوئیکی لووسی دهس گیر ببی
شه رمی له خوا نییه، به خوا قه سه م، ئهیکا لئی (یا: پیتی دانئه که نی)

گیرم که سر زلف کند چون جیمی
وقتی که دهان تنگ کند چون میمی
ای کیر هزار عشوه و صد ناز کنی
از کس چه کنی مگر بدوزی نیمی

***

بدستم گرفتد مه طلعتی در موقعی خالی
دو پایشرا بگردن در فرازم چون زن والی

هنرمندش نخوانند انکه عالی را کند سافل
هنرمند آن کسی باشد که سافلا کند عالی

واتا:

ئه‌گهر جوانیکی روو وهک مانگم دهسکه‌وئ له شوینیکی خالی
هه‌ردوو لاقی ئه‌ینیمه سهر شان وهک ژنی والی
هونه‌رمه‌ند ئه‌و که‌سه نییه شتی به‌رز نزم کاته‌وه
هونه‌رمه‌ند که‌سیکه نزم به‌رز کاته‌وه

شنیدم که عرب صدر سینه‌را گویند
رسیدم بدیاری که صدرشان پشت است

واتا:

بیستوومه عه‌ره‌ب به سنگ ئه‌لّین (صدر)
گه‌یشتمه ولّاتی (صدر) هکانیان پوشت و حیزن

برای (چرخ) ای در زیر این چرخ
بسان چرخ دائم می‌زنم چرخ

واتا:

له ژیر ئه‌م ئاسمانه‌دا هه‌میشه وهک چه‌رخ
ئه‌خولیمه‌وه بۆ (چه‌رخ) یه‌ک (چه‌رخ) پاره‌یه‌کی ئیران بوو

طرد کن از در خود این ناپاک
(لا تری الکلب ولا الکلب یراک)

واتا:

ئه‌م ناپاکه له‌به‌رده‌رگه‌ی خۆت ده‌رکه
نه سه‌گ ببینه و نه سه‌گ بتبینی

غم سبق داش ازل درد و آلم، یاروندیم
علت و زلت، وقلت رفیقان قدیم

واتا:

خەم ھاوریتی کۆنمە، دەرد و ئازار یار و ھاودەممە
ھەروا نەخۆشی و زەلیلی و دەسکورتی ھاوریتی کۆنمە

***

لە سایەیی دەھری دۆنپەرۆەر ئەمیسستە لەک لە لەک ئەدووی
بە کۆلی کلکەوہ پۆوی لەگەڵ کەوڵی دەلەک ئەدووی

***

عومەرەم دی، عومەری پێشووتریش گەر وایی
گەردنی شیعە دوو ھەد دەفعە لەسەب ئازا بێ
رەگی کێر ھا لە گونا ھەر گونە ئەیبزۆینێ
مەسئەلەیی کۆنە سەگ ئیسفان بەکلک ئەشکینێ
ئەمین بۆقە خەلکی بەرتەکیە و پیاویکی خراپ بوو بەلام عەبدوڵا و کۆری
زۆر کۆری چاک بوو.

سەیری کە زبڵ ئەصلی گووہ و گۆل ئەپوینێ
باوکی وەک (ئەمین بۆقە) کۆری وەک عەبە دینێ

***

ئەمین نانەوا و ھەمین ئاشپەز بێ
پایە لەگەڵمان وا بەغەرەز بێ

***

بەتیەیی بەصرەیی یو مێزەری ھیندی من و تو
وہکو رخت و شەقەبەندی کە لە گا جووتی بەدی

***

ناندان و میوانداری حاجی حه‌بیبی قه‌ردار

بنه‌ماله‌ی قه‌ردار له که‌رکووک؛ له ره‌سه‌ندا له عه‌شیره‌تی (بلّاس)ی کوردن، به‌لام هر له سه‌رده‌می عوسمانیه‌وه خۆیان به تورکمان داناوه و له که‌رکووک جی‌گه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌تی و خاوه‌ن سامان بوون. حاجی حه‌بیب یه‌کیکه له‌و بنه‌ماله‌یه و سامانیکی زۆری هه‌بوو. شیخ ره‌زا گالته به‌وه ئەکات که ده‌وله‌مندیکی وه‌کو حاجی حه‌بیب له سی مانگی زستانا ته‌نیا ده‌عه‌تیک ئەکات و له شیعریکی تورکیدا ئەلّیت:

موسم قیش‌شده اوچ ایل‌ق بر بریانی
قیزاروب عارض خویان گبی هر بر یانی
بویله بربره‌ء نازک بو گبی موسمه
جان‌ب اربعه‌سنده یم‌گک الوانی
اولدق بارکشی منت انفاسی مسیح
صانکه ایتمش بره‌یه مائده‌ء ربانی
ایلمزمی بو گبی اطعمه‌ احیای وجود
بلکه هر بر لقمه‌سی گوزدن دوشورور لقمانی
خارج حوصله بر دعوت ایدوب حاجی حبيب
نیجه تعریف ایده‌یم نعمت بی پایانی

واتا:

له مه‌وسمی زستاندا له سی مانگدا بریانییه‌ک
سوور ده‌که‌نه‌وه وه‌کو له‌شی جوانان هه‌موو لایه‌کی
گوێل‌کیکی نازکی وا له‌م فه‌سله‌دا
له هر چوار لایه‌وه به‌ خوارده‌مه‌نیی ره‌نگاو‌ره‌نگ
بووینه هه‌لگریمنت ئەنفاسی مه‌سیح
وه‌کو خوانی ره‌بانی گوێل‌کیکی لی دانا‌بی
ئهم چۆره‌ خواردانانه‌ مروّف زیندوو ناکاته‌وه؟

به لكو هه ر لوقمهيه كى لوقمان له بهرچاو ئه خات
له هه وصله به دهر، حاجى حبيب دهعه تىكى دا
نيعمه تى بى پايانى چۆن تارييف بكهم

***

مه دحى عه بدولآ پاشاي رهواندز

عه بدولآ پاشاي رهواندز له دهورى حوكمى عوسمانيدا قايمقامى هه ولير
بوو. شيخ رهزا لهم شيعره فارسىيهى كه مه دحى ئه كات، به دهمه ته قىيه كه له
نيوان شاعيريكي گهن و پزيشكيك دهس پى ئه كات. له ئه نجامدا ئه لىت
شيعرى ناپوخته وهكو رهوانى ده رمانى پزيشكه:

شاعيرى گنده طبع همچو جعل
شعر او چون شعور او مختل
رفت پيش حكيم تا دهدش
شـربـتى از براى دفع علل
مسـهـلى داد گفت كاين دارد
هفت بارت در آورد بعـمـل
چون بخورد و چهاربار برید
تاخت پيش حكيم و ساخت جدل
طعنه زد كاى حكيم بى تميز
فرق ناكرده ناقه را ز جمل
سخن از هفت و هشت ميراندی
هفت اكنون بچار شد مبدل
گفت البت مخالفى خوردى
كه بدارو ازان رسیده خلل
گفت چيزى نخورده ام لاكن
بودم اندر خيال شعر و غزل

واتا:

شاعیریکی ته بیعت بؤگن وهک قالونجه
شیعری وهک هست و شعوری شیواوه
چووه لای پزیشک تا شهر به تیکی بداتی
دهرمانیکی رهوانیی دایی وتی:
حهوت جارت رهوان ئهکا
که خواردی چوار جار ریا
رای کردهوه بؤ لای پزیشکهکه و کردی بههرا
تانهی لی دا؛ وتی: ئئی پزیشکی نهفام
که وشتیری می له وشتیری نیره ناکه یتهوه
قسهی حهوت و هشتت ئهکرد
ئیسنا حهوتهکهت بوو به چوار
وتی ههلبهت شتیکیی خراپت خواردووه
دهرمانهکه لهو شته خراپهوه زیانیکی تووش بووه
وتی؛ هیچم نه خواردووه بهلام
له خه یالی دانانی شاعر و غزهلیات بووم

گفت از شعر ساختی چیزی
گفت آری سه شعر مستعجل
گفت برخوان چو شعرها برخواند
گفت خندان حکیم کای اجهل
تو عمل هفت کرده اما
سه زبلا چهار از اسفل
شاعری چند هست می زبند
کادری این حدیثان بمثل
نیک و بد را ز غرقه شعرا
نشناسد بغیر میر اجل

انکه قائمقام اربیل است
 ماه ملک است و آفتاب ملل
 دم تیغش لهیب نار جحیم
 کف جودش سحاب کشت امل
 با منش لطف گریود چه عجب
 رغبت است آفتابرا بحمل
 وصف او در سخن نمی گنجد
 به که وصفش ادا کنم بجمل
 تا ابد انجنابرا یارب
 دستگیری کند لطف ازل

واتا:

وتی: هیچ شیعریکت داناوه
 وتی: به لّی، سّی شیعی به پهل
 وتی: بیان خوینه وه، که خویندیانییه وه
 به پیکه نینه وه وتی: هه ی له هه مو که س نه زانتر
 تو هه رهوت جاره که رهوان بووی، به لام
 سیانیان له سه ره وه و چواریان له خواره وه
 چند شاعیری هه ن بوئه وه ئه شین
 ئه م باسه یان به نمونه بو به یتیه وه
 چاک و خراپی دهسته ی شاعیران
 ناناسیته وه مه گهر میری بالا
 ئه وه ی که قایمقامی هه ولیره
 مانگی مولکه و خوری میلله ته
 ده می تیغی گری ئاگری دۆزه خه
 دهستی به خششی هه وری چاندنی هیوایه

ئەگەر لوتفى لەگەڵ من ھەبى سەير نىيە
 خۆر ھەزى لە بورجى (ھەمەل) ھەيە
 بە قسە وەصفى ئەو ناکرئ و تێدا جئى نابىتەوہ
 باشتر وایە بە کورتى وەصفى بکەم
 خوايە ھەمیشە دەستى جەنابى ئەو
 بگرە لە لوتفى ئەزەلى خۆت

***

ھەجووی قازىی کەرکوک

زۆربەى کاربەدەستان، لە دەورى داگیرکەرانى عوسمانیدا، تورک بوون،
 قاضىی کەرکوک لە میللەتى (لاز) ئەبىت کە لە بنارى قافقاس جیگیرن و
 ھەندیکیشیان وان لە سنوورى تورکيا، بەلام شىخ رەزا بە (ئەرنائوت)ى
 ئەزانىت. لەم شیعەرە تورکىيەدا ئەلئیت:

گوردک مى؟ کىمى؟ نائىبى گوردم. نىجە برزات؟
 اوصافى نەدر، شکلى نەدر؟ بزە اکلات
 ایتمش مى تاهل، حرمى وارمى؟ وار اما
 آرایش آغوش حریفان خرابات
 بزەدە بیلورز اول جەتتى، حوکمى ناصلدر؟
 حکم قرەقوش يعنى، بلا شاهد واثبات
 ادراکى نە اندازەيە، بر جاھل ابتر
 نە شرعى بیلور (ارناؤوط) اوغلى نە نظامات

واتا:

دیت؟ کى؟ نائىبم دى. چۆن پیاویکە؟
 ئەوسافى چىيە، دیمەنى چۆنە؟ تىمان گەيىنە
 ژنى ھىناوہ، ھەرمى ھەيە؟ ھەيە بەلام،
 لەوانەيە کە ئەگەرئیت بۆ ھاوړى مەيخانە

ئېمەيش ئەمە ئەزانين، ھوكمى چۆنە؟
 ھوكمى قەرەقۇش، يانى، بەبى شايەد و ئىسپات
 تېگەشتىنى لە چ ئەندازەدايە؟، نەزانىكى كلك بېراو
 نەشەرە ئەزانىت ئەم (ئەرنائووت) باوكە، نەنىزام

ئەندامى صارى، گوزلرى گوک چەرەسى ابرش
 شوم اولديغنى اورتەيە قويىمىش بو علامات
 ياشى نەقدر؟ اللى دن اكسك، نىجە بىلدن؟
 باقەدم دىشەنە، دقت ايلە حىن ملاقات
 عزل اولدى؟ اوەت، واسىطەء عزلى كىم اولدى
 انفاس مسىحانەء اصحاب كرامات
 سىياح اولەرق مملكت رومى گىزەرم
 قاضى ا و زمان امرد ايدى گوزلرى آفات
 ثعلب صاتەرق گىچدى تصادف ىناشەمدن
 ايتدى بكا برگوشەء چشم ايلە مبالات
 اسلوب حكىمانە ايلە بندە گوز ايتەدم
 خىلى ارامزە جريان ايتدى اشارات

واتا:

ئەندامى زەرد، چاوى شىن، پرووى ئەبرەش
 ئەم نىشانانە ئەو دەگەيىنىت كە شوومە
 تەمەنى چەندە؟ لە پەنجا كەمتر. چۆنت زانى؟
 كە تووشى بووم بە وردى سەبرى دانەكانىم كرد
 عەزل كرا؟ بەللى. كى بوو ھۆى عەزلى؟
 ئەنفاسى مەسىحانەى خاوەن كەرامات
 لە ولاتى رۆمدا كە بە سىياحت دەگەرام
 قازى لەو كاتەدا مووى لى نەھاتىبو و چاوى عىيار

(ثعلب)ی دهفروشت، به تهصادف لهلامهوه تێبه‌ری
به سووچی چاو خۆی له قهرم دا
منیش به جۆریکی هه‌کیمانه چاوێکم لێ هه‌له‌ته‌کان
گه‌لێک ئیشارات له نێوانماندا پرووی دا

ابخامی دیدم اول برینی قاچه ساتارسن؟
بازار ایدهرک چقدی ایلی لیرهیه فئات
ویردم پارهیی نزد فقیرانه‌مه‌ گلدی
بیچاره چابوق اوقچورینی جزدی دیدم یات
معهودی دیاماقله فغانی گوگه چیقدی
حتی ایشیدوب صیحه‌سنی اهل سماوات
بالواردی، امان یاگری ال پارهنی یاخود
توکره‌کله انک بر ازه‌جک باشنی ایصلات
سوردم آتمی دیکله‌مدم آه و انینی
(لیلای) آلان قاضی یه بسدر بومکافات

واتا:

له ئه‌نجامدا وتم ئه‌وی تریان به چه‌ند ئه‌فروشی؟
هه‌راچی کرد و نرخى گه‌یشته دوو لیره.
پاره‌که‌م دا و هاتینه کۆلیتی هه‌زاریم
بیچاره به په‌له به‌نه‌خوینی دامالێ و وتم پال که‌وه
له به‌رگه‌گرتنی ئه‌وه‌دا هاواری چووه ئاسمان
تا وه‌کو خه‌لقی سه‌ماوات هاواریان بیست
پارپه‌یه‌وه، توخوا یان پاره‌که‌ت وه‌رگه‌وه یان،
سه‌ره‌که‌ی نه‌رم که به تف ته‌ری که
ئه‌سپم لێ خویری گویم نه‌دایه ئاه و نووزه‌ی
ئه‌و قازییه که (له‌یلانی) برد ئه‌م به‌خششه به‌سیه‌تی.

له پاش ئەم ھەموو قسە پيسانە، جەنابی قازى وتووێهەتى: شىخ رەزا منى به (ئەرنائووت) زانیوه، به لām من (لاز)م. ئەمجا شىخ رەزا له شيعرێكى ترى تورکيدا ئەلێت:

نائبى بن (ارناؤوط) صاندم مگرسە لاز ايمش
ايتديگم هجويه لر (لاز) اولديغيچون از ايمش
شکلى بنزەر لازە ئەمما ارمنيىدن بوزمدر
الغــــــرز، لاز يا ايواز يا پاپاز ايمش

واتا:

قازى که من به ئەرنائووتم دەزانی کهچى (لاز) بووه
له بهرئەوهى لاز بووه ئەم ھەموو ھەجوانەم کهم بووه
شیوہى له لاز ئەچیت، به لām له ئەرمەنى چاک کراوه
به کورتى دەبیت يا لاز يا ئیواز يا پاپاز بێت*
* ئیواز: به پیاوی ئاینی ئەرئودوکسى بولغارستان ئەلێن و پاپاز: به قەشەى
ئەرمەنى ئەلێن.

***

ههجووی حوسنی پاشای فەرماندەى سوپای عوسمانى له کهرکووک

حوسنى پاشا فەرماندەییکی بەدرهوشت و بەدخوو بووه و زۆر ئازارى دانىشتوانى شارى کهرکووکى داوه. شىخ رەزا بەم شيعره ههجووى ئەکا:

بەسەگم وت عەجەبا خزمته حوسنى پاشا؟
تووړه بوو، کلکى لهقاند و وتی؛ حاشا حاشا
راستی گەرچی سەگیشم به خوا خوّم دەکوژم
ناوى من یێنى لهگەڵ ئیسمى خەبیسی پاشا

***

له شيعره هه‌لما‌لراوه‌كاني شېخ ره‌زا

وه‌كو زانراوه، شېخ ره‌زا، يه‌كېك له‌و ده‌رگه‌ي شيعرانه‌ي كه لېتي داوه،
ده‌رگه‌ي شيعري هه‌لما‌لراوه و ده‌ستيكي بالا‌ي تېدا هه‌يه. شېخ ره‌زا خوي له
شيعريكي فارسيدا كه مه‌دحي نازم پاشا ئه‌كات ئه‌لېت:

عشق باساده روخان ازپي سمت است و سرين
نه رخ و زلف خم اندرخم و چين درچين است
آن دروخست كه من شيفته‌ء خال و خطم
شېخ راهم غرض از ساده پرستي اين است

واتا:

عیشق له‌گه‌ل ساده رووان بۆ پووز و كه‌فه‌له
نه‌ك بۆ روو و زولفي لوول و چين له‌سهر چينه
ئه‌وه درۆيه كه ئه‌لّي من شيت و شهيداي خهت و خالم
شېخيش هه‌ر ئه‌م مه‌به‌سته‌ي هه‌يه له ساده‌پرستي
فه‌رموون له‌گه‌ل ئه‌م چهند شيعره هه‌لما‌لراوانه‌ي:
له شيعريكي كورديدا ئه‌لېت:

كېر كه هه‌ستا، نه له بېگانه ده‌پرسی و نه له خویش
گورزی خوی هه‌ر ده‌وه‌شینی، چه له پاش و چه له پيش
هه‌مه كيریكي قه‌وی، هیند به كونی ته‌نگا چوو
سهر و چاوی هه‌موو زامدار، په‌راسووی هه‌موو پيش
تا ملی غه‌رقه له چه‌رما، وه‌كو سیواكي مه‌لا
پرچی ئه‌فشانه له‌سهر پشته‌ي ملی وه‌ك ده‌رویش
پاله‌وانیكي قه‌وی و قو‌له له میل بازیشدا
مه‌حكه‌مه ریشه و بنجی وه‌كو شاخی گامیش
له شيعريكي تری كورديدا ئه‌لېت:

ھەر وەكو ئەشكەم بە رەنگى سوورى خۆى خوينىنە كوز
 داستانى شاھنامەى خوسرەو و شیرینە كوز
 ئىنشىقاقى ھەر وەكو كالاك لەبەر شیرینیيە
 ھەر كەسى نەیحەشتى نازانى جەن شیرینە كوز

***

واقعہ واقعی دِل

هەر واقعه‌واقی دلمه به‌دهستی فیراقه‌وه
وهک پیتی که هه‌ردوو گونی ببی به‌فاقه‌وه
ئیمان له ته‌وقی سه‌رمه‌وه وهک واشه ده‌رپه‌ری
سمتی که ده‌رپه‌راند و سه‌ری نا به‌تاقه‌وه
موطرب له عه‌شقی عیراقی به‌سه‌ره‌تم
بۆم هه‌سته ورده‌ورده له به‌رده‌ی (عیراقه‌وه)

***

به سه ربو دفعی نه عدا چاوه کهم قه لغانی سیمینت
هه زار مارتین به قوریانی تفهنگی لووله جهرمینت

***

کیر ئه گهر مهیلی کونی کرد سه ره که ی بگره له مشت
همه جا خانهء عشق است، چه مسجد، چه کنشت

***

مودهتئ نیربازی و ئیستا که مهیلی می نه کهم
نارزووی گانی کیچی کوزیری ده ری نه کهم

***

تھم قہ چہ فہ لہ ک لہ داخی مردم
موح تا جی رہشی رہشیدی کردم

***

گه لئ سمتی سپیم دەس کهوت نەمتوانی پیاکیشم
دریغ بۆ مەترافی کێرەکهی چەند سال لەمە وپیشم

***

هێندە بە تەعریف و کینایەت لە بنی سینگت بەم
بەگ ئەفەندی بە سەراحت لە کونی قنگت بەم
... ئەفەندی خەلقى بەسەر دەبێت و لە کەرکووک مەئمووری حکومەت بوو.
هەندێ قسە ی ناشیرینیان نایە ژنەکه یەو و لەبەر ئەو گەرایەو بۆ بەسەر و
شیخ رەزا ئەلێت:

لێرە گایان ژنەکه ی... ئەفەندی بەسەر
ئێستە بۆ (بەصرە) دەچێ (بعد خراب البصره)
هێند گەوادە گەر ئەولادی لە پیش چاوی بگێی
پیشی رادەگرێ که ها کێر و گونی پێ بسەر
عەینی بەغدا یە بە خۆی چونکە لەبەر ئاوی مەنی
مەقەدی بەحرە، گونی قایغە، کێری جسرە
بە مۆتەسەریفی کەرکووک ئەلێت:

مۆتەلەوین میزاجی گوونا گون
مۆتەسەریف که دیدە بۆ قەلەموون
مۆتەسەریف جیگەرەکه ی لە دەما
دئ و دەچێ وەک مریشکی چیلکە بە قوون

***

ماینه کویت

کوردستان بریتییە لە چیا و هەردە و دەشت. کورد هەر لە کۆنەو، بۆ
هاتوچۆ و گوێزانەو ی دەغل و دان و کوتال بەرزەولاغی بەکار هێناو.
بەرزەولاغ بریتییە لە ماین و هیستر. هیستر لە چیاکان و ماین لە هەردە و

دهشتدا . ماین بهپیتی رهسهن و پهنگ ناو دهبریت. ئەوهی بۆ سواری بیت له
 پهسهندا له ماینی عهرهبه و ئەوهی بۆ بار هه‌لگرتن بیت پیتی ئەلین (بارگیر).
 ناوی ماین بهپیتی پهنگ؛ رهش، کویت، شی و بۆره... هتد.

شیخ په‌زا له‌م شیعهدا باسی ماینه کویتی خۆی ئەکات و ئەلێت:
 ماینه کویت جارێ ده‌توت په‌وتی په‌وتی ئاهووه
 ئێسته هه‌ستانی له‌سه‌ر ئاخوهر به‌ياهوو ياهووه
 قه‌ت له‌ يه‌ك قسناغ كه‌می جو‌ ناده‌می هه‌شتا له‌ په‌
 ساڵ دوازه مانگ سواری نابم هه‌ر مانه‌وه
 عومقی چاڵی مه‌قه‌ده‌ی بی شک مه‌سافه‌ی قه‌سر ئەبی
 درزی ده‌روازه‌ی کوزی لۆچ لۆچ به‌سه‌ر يه‌كدا چووه
 گه‌ر به‌ ئاوزه‌نگی په‌راسووی ئەمه‌سر و سه‌ر هه‌لدرم
 هه‌نده نابزوی بزانه‌م ماوه ياخو مه‌ردووه
 خاوه‌نی پێشووشی نازانی كه‌ ته‌ئریخ و سه‌نه‌ی
 چه‌نده ئەمما من له‌ پیرانی قه‌دیم بیستووه
 وه‌ختی نادر شا هه‌جومی کرده سه‌ر ئیقلیمی رۆم
 تازه، گۆیا، ئەو له‌ کوز دایکی خرووجی کردووه

***

هه‌وال پرسینیک

ناسیاویکی شیخ په‌زا ده‌ستی ده‌شکیت و به‌م شیعره فارسییه هه‌والی
 ئەپرسیت:

شکسته باد دو دست فلک ازین کردار
 برید باد دوپای سپهر ازین رفتار
 دلاوری که دری آهین زجا کندي
 ببازوان قوی همچو حیدر کرار

بچشم زخم حسودان شکسته شد دستش
 بلی زمانه عجب روبهی است شیر شکار
 ولی تو هیچ مخور غم شکسته بسته شود
 بشاهراه حقیقت شکسته کیست بکار

واتا:

یاخوا هردو دہستی چہ رخی گہردوون بشکی کہ ئەم کارہی کرد
 ہردو پئی ئاسمان بپرینہوہ کہ ئەم رەفتارہی کرد
 قارہمانی کہ دەرگہی ئاسنین لە شوینی خوێ ھەلئەکنەد
 بە بازووہ بہیتزەکانی وەک حەزرتی عەلی
 بە چاوی پیسی حەسودان دہستی شکا
 بەلێ، زەمانە پێویہکی سہیرہ کہ ئەتوانی راوی شیر بکا
 بەلام تو هیچ خەفەت مەخو، شکستہ ئەگێریتەوہ
 لە شاری پی راستیدا شکان کہ لکی ھہیہ

براہ عشق کہ از ما و من پیر ھیزند
 زپای دست بشووی و زدست دست بدار
 نہ آخر آن فلک است، این فلک کہ روز (أحد)
 شکست گوہر دندان (احمد مختار)
 نہ آخر آن فلک است این فلک کہ روز (صہفین)
 خراپ کرد جہانرا بشکت عمار

واتا:

لە پێی عیشقدا کہ لە من و ئێمە پێژ ئەگرن
 دەست لە پێ داشۆرہ و دەس لە دەست ھەلگرہ
 ئەم گہردوونہ ھەر ھەمان گہردوون نییہ کہ لە پوژی (ئوحد)دا
 گەوہەری ددانی پێغەمبەری شکاند؟!

ئەم گەردوونە ھەر ئەو گەردوونە نېيە كە لە پوژی (سەفین)دا
بە كوشتنی (عەمار كۆری یاسر) دنیای وێران كرد؟

***

دۆستایەتیی شیخ رەزا و ئەمین فەیزی

زۆر ئاشكرايە، لە ژيانى شىخ رەزادا، كەس ئەوەندەى ئەمین فەیزی
خۆشەویست و جێ رێژ نەبوو. شىخ رەزا خۆى لە بابەت پێوەندیی لەگەڵ
ئەمین فەزیدا ئەلێت:

نسبت من با أمین فیضی ازلی است
همچو سنی بعمر، نهچو روافض بعلی است

واتا:

پێوەندی من و ئەمین فەیزی ھەر لە پوژی ئەزەلەوھە
وھك ھى سونيانە لەگەڵ عومەر، نەك وھك ھى رافزيان لەگەڵ عەلى

ھەروا ئەلێت:

در حضر ممتاز و ممتاز از سفر آمدی
اول و آخر (امین فیضی) تو ممتاز آمدی

واتا:

تۆ لە مالا ھەلاوێردەى و، بە ھەلاوێردەبیش لە سەفەر گەراپتەو
لە سەرھتا و لە دوايیدا، ئەمین فەیزی، تۆ بە ھەلاوێردەبى ھاتووی

لەلایەكى تریش لە شیعەریكى توركیدا باسى خۆش گوشتارى و پەوشت
جوانى ئەكات و ئەلێت:

استاذ سخن، میر سخن سک
خلاق معالی دینلان وارايسه سن سک
ای کان کمالات (أمین فیضی) افندی
مجموعهء خلق (حسن)، خلق (حسین) سک

واتا:

مامۆستای قسه و میری قسه تۆی
ئەگەر دروستکەری مەعانی هەبی وەکو ئەلین تۆی
ئەبی کانی کەمال ئاغای ئەمین فەیزی
دەستەیی پەروەشتی (حەسەن) و پەروەشتی (حوسین) تۆی

ئەمین فیزی بەگ لە ساڵی ١٨٦٠ لە شاری سلیمانی هاتوووە دنیاو. لە
پاش تەواوکردنی قوتابخانەکانی ئەو، چوووە شاری بەغدا و لەوێ لە
قوتابخانەی سەربازی دەرچوو و چوووە ئەستەمۆل لە کۆلتیجی سەربازی
خوێندووێتی و بە روتبەی مۆلازم دەرچوو و لە سوپای عوسمانیدا
گەیشتوووە روتبەی میر ئالای تۆچی و لەم روتبەییدا خانەنشین کراوە.
سالانی شەری یەکەمی جیهانی لە شام و حەلب رابواردوو و لە پاشا
گەراوەتەو ئەستەمۆل و، لە پاش نەخۆشیکی دوور و درێژ لە ساڵی ١٩٢٨
لە ئەستەمۆل کۆچی دوایی کردوو.

ئەمین فیزی بەگ سەرەرای شارەزایی زۆر لە زانستی ریاضیات، ئەدیب و
شاعیر بوو، یەکەم دیوانی بەتورکی بەناوی (شعاعات) لە چاپ داوە. لە
زانستی ریاضیاتدا کتێبی (ئێجمالی نەتایج) لە چاپ داوە و لە زانستی
فیزیک کتێبی (هەوای نەسیمی) بلأو کردوووە و لە زانستی (جبر) کتێبی
(تەفرەقە) ریاضیە) چاپ کراوە. ئەمین فیزی ئەندامی لیژنەی زانستی
ئەکادیمیای پاریس بوو. زۆریش دروست و جێ ریزی شیخ رەزای تالەبانی
بوو و لە کتێبی (ئەنجوومەنی ئەدیبانی کورد) گەلیک لە شیعرەکانی شیخ
رەزای تیدا بلأو کردوووە.

***

شیخ رەزا لەم شیعەرانی خوارەودا غەمباریی خۆی، لەبەر دووری ئەمین
فیزی دەرەبەریت و سکالای تەندروستی و تەمەن درێژی بۆ ئەکات:

انچنانم زهجر کاکه أمين
که‌ندانم یسار را ز یمین

آن کند بخت قـط نـبـینـم یـار
 تـازنـم خنـده بـر زـمان و زـمین
 چـند ریزـم بـیاد رـوی تـو اشـک
 چـند باشـم ز دوریت غـمگـین
 تا غـمیرا بـحیلـه چـاره کـنـم
 دیگـری سـر بـر آوـرد ز کـمـین
 مـستم از جـام بادـهء فـیضـت
 چـو مـسیحـا ز رـوح فـیض اُـمـین
 سـالـهـای دراز باقی باد
 بـسـلامـت اـمـین مـا اُـمـین

واتا:

لهـبـهـر دـوورـیی کـاکـه ئـهـمـین فـهـیزـی له حـالـئـکـام
 رـاست و چـهـپ لـئـک جـوئ نـاکـهـمـهـوـه
 بـهـخت هـهـر ئـهـوـنـدـهـم بـۆ بـکا دـۆـست بـبـینـم
 تا (له بهـخـتـهـوـهـری خـۆـمـدا) به عـهـرز و عـاسـمان پـئ بـکـهـنـم
 چـهـنـد له یـادی رـووی تـۆـدا فرمـئـسـک بـرـئـژـم
 چـهـنـد له دـوورـیی تۆ خـهـفـهـتـبار بـم
 تا به فـرـوـفـئـل چـاری خـهـمـئ ئـهـکـهـم
 خـهـمـئـکی تـر له پـهـنـاگـاوـه سـهـر دـهـرـدـئـنـئ
 له جـامـی بادـهـی بهـرـهـکـهـتی لـئـشـاو کـردـووی تۆ مـهـسـتم
 وـهـک مـهـسـیـح له (روح الـامـین) ی پـر بهـرـهـکـهـت کـه جـوـبـهـئـیـله
 خـوا بـکا ئـهـمـینـی ئـئـمه به سـهـلـامـهـتی بـمـئـئ
 سـالـهـهـایـهـکی دـوور و درـئـژ. ئـامـین

ئـهـمـین فـهـیزـی چـهـنـد نـامـهـیـهـکی هـۆـنـراوـهـی جـوانـی بۆ شـئـیـخ رـهـزا نـارـدـووه، ئـهـم
 شـیـعـرـانـهـی ئـهـمـین فـهـیزـی، بهـشـیـوهـیهـکی زۆر نـازـک و دـلـسـۆزـانـهـن. له وهـلـامـهـکـانی

شیخ رەزا دەرەدە کەوێت، کە چەند پیاوێکی خۆش مەشرەب و پەوشت بەرز
بوو. لەبەر ئەوە شیخ رەزا، نەوێک تەنیا هیچ هەجووێکی بەرامبەر ئەو
نەوێوە، بگرە بە ئەوپەڕی پێز و دڵسۆزی ئەم دوستانە تیپەیی لەگەڵیدا
بردووێتە سەر. لەوەلامی یەکیەک لەو نامە ھۆنراوانە، شیخ رەزا ئەمە ئەڵێت:

مشرەبێت خۆب و لەجە شیرین است
دەنت درج گـوهر اکین است
فکر بکر تو بینى بین الله
نغز دوشیزە نگارین است
عرش بلقیس و فرش براقش
در حقیقت کمینە کابین است
این نه شعر است، رشته شهرت
این نه نظم است عقد پروین است

واتا:

پەوشتت باش و زمانت شیرینە
دەمت قوتووی پر لە گەوھەرە
فیکری بە خەیاڵی کەسا نەهاتووی تۆ، بەینی بەینە لا
کچێکی جوانی پەنگینە
عەرشى بەلقیس و فەرشە بریقەدارەکی
لە راستیدا کەمترین مارەییە (بۆ ئەو کچە)
ئەمەى تۆ شیعەر نییە، ھۆنراوەى ناوبانگە
ئەمە ھۆنراوە نییە، ملوانکەى ئەستێرەى سوورەییایە

مصرعی از قریحہء عطار
کە عجب آبدارو رەنگین است
گر بتضمین بیاورم چە عجب
یکی از فن شعر تضمین است

بمعانی گران، بنظم سبک
 گر بود سهل ممتنع، این است
 تا بضرب المثل همی گویند
 که دعا از برای آمین است

واتا:

نیو بهیتی بهرهمی شیعی فهریدودینی عهتار
 که زور ئاودار و پهنگینه
 ئهگر بیخمه ناو شیعی خوم سهیر نییه
 چونکه یهکی له هونهرهکانی شیعر ئهوهته شیعی کهسیکی تری بخهیه ناو
 به واتا گران و به سەنگ سووکه
 ئهگر (ئاسانی کهس پی نهویراو) ههبی ئهوهیه
 ئهوهتا مهسهله دیننهوه و ئهلین
 دوعا له بهر خاتری ئامینه کهیهتی

خاطرت شاد باد (آمین فیضی)
 زان که دریای دانش و دین است
 دوشمنت خاکسار و زیر و زبر
 زان که در خورد و لعن نفرین است
 فضلرا داند از خدای (رضا)
 نه از آن شاعران خود بین است

واتا:

دلت هر شاد بی ئهمین فهیزی
 چونکه دلت دهریای زانست و ئاینه
 دوشمنت له خولا بگهوزی و سه رهوژیر بی
 چونکه شایانی ئهوهیه له عهتهتی لی بکری

پهزا هه موو گه وره ییی له خواوه ئەزانی

لهو شاعیره خۆپه رستانه نییه

له وه لآمی نامهیه کی ئەمین فهیزی دۆستی، شیخ پهزا ئەم شیعره فارسییهی
بق ده نیریت.

ز رشحه قلمت در مشیمه قرطاس
نتیجه هاست بقیمت گرانتر از الماس
رسیده کار بجای ترا امین فیضی
که جبرئیل امین خوانمت ز روی قیاس
صحیفه معجزه پیراست بسکه چون مریم
ببر گرفته موالید عیسوی انفاس
هزار سال بمانی و این عجب نبود
شرافتت به مثل خضر زینده و الیاس
در این دیار (رضا) را بهرزه عمر گزشت
بجان رسیده گناهایش بگردن افلاس

واتا:

له نووکی قه له متهوه له ناو مندا لانی کاغه زدا
ئه نجامی وا زۆر ههیه به نرخ له ئەلماس گرانترن
کار گه یشتووته رادهیه که ئەمین فهیزی
به قیاس به جوهره ئیلی ئەمینت ئەخوینمه وه
ته نیا موعیزه ی پیر کاغه زه، که مندا لی به هه ناسه ی عیسا
له دایکبووی زۆری گرتوو به بهرسنگیه وه وهک مریه م که عیسا ی به موعیزه
بوو

یاخوا هه زار سال بمینی و ئەمه سهیر نییه
چونکه شهرف و گه وره ییی تۆ وهک هینی خدری زینده و ئیلیاسه
عومری (پهزا) له م ولاته دا به هیچ و پووچ به سهر چوو

ئەوئتا کردوونە گیانەلا، گوناھى بەگەردنى بى پوولييه

له وهلامى نامەيهكى تريدا، شتيخ رەزا، دووبارە ئەوپەپى پىزى بەرامبەرى
دەردەخات كە ئەلەيت:

الا اى هنرمند يار قـدـيمى
توى خسروانرا سزاي نديمى
ز حكمت بپرداختى نامەء ت و
بدادى درآن نامەداد حكيمى
هواى نسيمى از ان گشته نامش
كه جان پروراند هواى نسيمى
بدانش ترا هيچ همتا نديم
مگر جوهر فرد و در يتيمى
تو خواهى سفر از يمن دورتر كن
امين فيضيا در دل من مقيمى

واتا:

ئەى يارى هونەرمەندى دىرینه
تۆى شايانى هاودهيمى پادشايانى
له وێڵ و كەمالى خۆتەوه نامەكهى خۆت پازاندهوه
جارى خاوهن حيكمةتیی خۆت لەو نامەیتدا دا
بۆیه ناوى نراوه (ههواى نهسیمی)
چونكه ههواى شنهباى بهيانبيان (ههواى نهسیمی) گيان پهروهردە ئەكا
له زانايدا كەسم بههواتای تۆ نهدى
مهگەر تۆ جهوههري فهرد و دورى يهتیم (تاقانه گهوههر)
حەزەت لێهە سەفەر بۆ لە یەمەن بەولاولهیش بکه
ئەمین فەیزی تۆ لە هەر کوێ بى، لە دلى مندا جيت گرتوو

که داوا له شیخ رهزا دهکړیت بچیت بؤ به غدا و بیټه شیخی ته کیه
 تالهبانی، ئەم ئه رکه له گه‌ل بیری کراوه‌ی شیخ رهزادا نه‌ده‌گونجا. ناتوانیت،
 وهکو شیخانی ته‌ریقه‌ت ئیدیعی "که‌رامه‌ت" بکات. ئاماده‌یه بچیت به‌غدا،
 به‌لام به‌م مه‌رجه:

مشرېم مشرب امین فیضی است
 هر دوو از هرد و عالم نازاده
 ای (رضا) تا بمرگ رندی کن
 این بود دولت خــــدا داده

واتا:

په‌وشتی من په‌وشتی ئەمین فه‌یزییه
 هه‌ردووک له هه‌ردوو دنیا نازادین و کارمان پی نییه
 (رهزا)، تا پوژی مردن هه‌ر بی موبالات به و گوێ به‌هیچ مه‌ده
 ده‌وله‌تی خواداده ئەمه‌یه

که باسی یه‌که‌تیی بېروباوه‌ری خوێ و ئەمین فه‌یزی ئەکات ئەلټ:

ز ارباب دانش امین فیضی یا
 ترا امتیازبست کز فن ضیارا
 نشانها ست بر اتحاد من تو
 زیك مایه گویی سرشتند مارا
 زیاد و کم از نام نامیت نبود
 برسم جمل گر شماری (رضا) را

واتا:

ئە‌ی ئەمین فه‌یزی، تۆ هه‌لاوێرده‌یییه‌کت له زانایانی تر هه‌یه وه‌ک
 زۆر نیشانه بۆ یه‌که‌تیی من و تۆ هه‌یه
 وه‌ک ب‌لټی من و تۆیان له یه‌ک مایه دروست کړدبټ

ئەگەر ناوی (رضا) بە حەرفی ئەبجد بەژمیری

زیاد و کەمی لە ناوی ناوێدارێ تۆ نابێ

چونکە ژمارەێ ناوی هەردووێان بە پێی (ابجدی) (۱۰۰۱)ە.

ئەگەر ئەمین فەیزی بچیتە میوانی شێخ رەزا، چۆن چاکەێ بداتەو؟

کە تەشریفی شەریفی هات (ئەمین فەیزی) بەمیوانی

لە عوهدەێ شوکری دەرناچم مەگەر خۆم کەم بەقوربانی

***

کۆچی دواویی شیخ رەزا

هەندێ له نووسەرەکان سالی کۆچی دواویی شیخ رەزای تالەبانیان بە ١٩٠٩ی میلادی داناوه. بەلام بەرپێزان د. کهمال مەزەهەر و ھەمەبۆر و ئەحمەد تاقانە، لەسەر ئەوەی که له کێله قەبرەکه نووسراوه، بە شەوی ھەینی مانگی موحرەمە سالی ١٣٢٨ی کۆچی دایان ناوه. مامۆستای بەرپێز د. کهمال، له ژمارە یەکی گۆڤاری کۆری زانیاری سالی ١٩٧٣ ئەلێت ئەمە بەرامبەری ١٩١٠ی میلادییە و بەپیتی بۆچوونی محەمەدئەمین زەکی بەگ که له کتییی (ناودارانێ کورد) دا ئەلێت؛ پۆژی مردنی بە یەکم پۆژی مانگی موحرەمە داناوه که بەرامبەر ئێوارە ی پێنجشەمە ی ١٣ی کانوونی دووەمی ١٩٩٠. بەلام مامۆستا عەبدوڕەزاق بێمار له پۆژنامە ی (الرقيب) که عەبدوللە تیف ئێبیان له بەغدا بە زوبانی عەرەبی دەری دەھێنا، وای بینیوه که له ژمارە ی ٨٢ که له ٩ موحرەمی سالی ١٣٢٨ی کۆچی بۆ کراوەتەو و ئەلێ:

«لقد اسفنا كل الاسف، لما بلغنا من مرض جناب الفاضل
الاديب الذي سارت يذكر فضائله ورصانة اشعاره الركبان،
الشيخ رضا افندي الطالباني، مرضاً أصاب رجله فاقعده
وألمه، فنسأل الله له من صميم القلب سرعة الشفاء».

بەلام له ژمارە ی ٨٣ له ١٠ی موحرەم ١٣٢٨ کۆچیدا ئەلێت:

«لقد استأثرت رحمه الله بالفاضل والشاعر اللبيب، الذي كان
يعد وجوده فلتة من فلتات الزمن الذي عقلت عن مثله الايام
منذ زمن، الشيخ رضا افندي الطالباني، عصر الخميس عند
قول المؤذن "الله اكبر" توفاه الله عن عمر ناهز السبعين قضاه
في التحصيل والادب. اما نظمته في اللغات الاربع عربية وتركية

وفارسية وكردية، فهو الذي قد سارت به الركبان وتناقلته
 الألسن لسلامته ورقته، حتى اني اذكر اعتراضى عليه رحمه
 الله في عدم تدوينه اياه، فاجاب بالواقع بان (ديوانه صدور
 الرجال لا بطون الدفاتر) وقد احتفل العموم احتفالاً يليق بنعش
 الفقيه، وواروه في مقبرة الشيخ عبدالقادر الكيلاني قدس سره،
 واقامت له تعزية حافلة في زاويته (تكيه) الواقعة في الميدان.
 فنسأل الله له العفو والمغفرة والرضوان، ولحضرة كل من
 اخوانه وانجاله وعائلته الصبر لينالوا الأجر».

كهوا بوو شیخ رهزا له ۹ى موحه رهمى ۱۳۲۸ كۆچى كه بهرامبه رى ۲۱ى
 كانوونى دووهمى ۱۹۱۰ى ميلادى ئەكا كۆچى دوايى كرد و ئەو بولبوله خوښ
 ئاوازه بێدهنگ بوو.

دوا قوڤناغى شیخ رهزا

شیخ رهزا له رۆژى ههینی ۱۰ى موحه رهم ۱۳۲۸هـ كه ئەكاته ۲۱ى كانوونى
 دووهمى ۱۹۱۰م، له گۆرستانى شیخ عهبدولقادری گهیلانى، بههاتنى
 جهماوه رێكى زۆر، به خاك سپێردرا و له تهكیهى تالهبانى له گه رێكى
 (مهیدان) ماته مینیى بۆ دانرا و له سه ر كێله قهبره كهى ئەم شيعره فارسىيه
 نووسراوه:

يا رسول الله چه باشد چون سگ اصحاب كهف
 داخلى جنت شوم در زمرهء اصحاب تو
 او رود در جنت من در جهنم كى رواست
 او سگ اصحاب كهف من سگ اصحاب تو

واتا:

يا (رسول الله) چ دهبيت وهك سه گى (اصحاب كهف)
 بچمه بههشت له گه ل زومره هاوړتيانى تو
 ئەو دهچيته بههشت كهى رهوايه من بۆ جهه نه م

ئەو سەگى اصحاب كەھفە، من سەگى ئەصحابى تۆ

***

شىنى شېخ رەزا

پۇژنامەى (الرقیب) كە لە بەغدا بە زوبانى عەرەبى دەردەچوو دوو شىنى
بلاو كردهو كە دوو شاعیری عەرەب بۆيان وتوو. يەكەمیان «عطاءالله خطیب
زاده» كە ئەلئیت:

اترضى المعالي ان تناح سواها
وقد علمت ان الفقيـد رضاها
ام الصبر هل يقضي بحسن اصطبارنا
وانفاس محياء الرضاء قضاها
قضى نحبـه والمكرمات تحفه
وتبكيه، لكن ما افاد بكـاها
وكم بكت العلياء ترجـو
وهيهات ان يعطي البكاء منها
قضى نحبـه ايام عشر محرم
غريباً وحيداً مثل أهل عباها
فلا ابن يبيعه الشراب، ولا اخأ
ولا بنت تجلو همـه بعـداها
فتبأً لدنيا لا ثبات لها، ولا
وفاء، ولا يرجى البقاء. بحماها
وطوبى لأرض قد حوت منه اعظما
بها طالما الدهر الخؤون تباهى
وطوبى لقبر قد حوى العلم والتقى
واصناف فضل لم تكن تتناهى

وطوبى لقبر حل منزلة الرضا
اخو العلم من للمكرمات حواها
لطيف، رقيق القلب، شفاف طبعه
لقد كان من عين الكمال جلاها
فكم عاجت يمناه مرضى ضلالة
فما مسها الا استرد هداها
وكم مدنف اشفت من الجهل نفسه
فرد بآيات القريض شفاهها
وكم كبّد حرى شكت من اوارها
رواها بابيات اليه رواها
فلو رقموا يوماً على الطور نظمه
لكنت ترى الطور استحال مباها
فصيح ترى الحر البليغ امامه
كمعدوم نطق لايلم شفاهها
كليم، واقلام المعاني عصيّة
متى هزها تلف الرجال شباهها
كأن القوافي كنّ في اسر نطقه
تدحرج انى شاء حيث اتاها
فل و لطمت عشر العقول بعشرها
على مثله حزنأ يحق أساها
ول و رأّت الخنساء بعض فعالة
لما ادكرت من بعد ذاك أخاها
فلا كل مفقود من الحر مؤلم
ولاكل نار يهتدي بسناها

ولاكل مغمور بجفن مهنداً
 ولا كل غضب للكمأة وقاها
 ولاكل ذى جاه عريض بسيد
 ولا كل من ساد الرجال حماها
 ولا كل مفقود ينأح لفقده
 ولا كل ذات تفتدى بسواها
 لمثل الرضا تجري الجفون بخيعها
 لمثل الرضا تفني العيون ضياها
 لمثل الرضا تغري الخوادر جيبها
 لمثل الرضا تدمي الاسود جباها
 لمثل الرضا في الكون تجرى ماتم
 لمثل الرضا تهوى النفوس أذاها
 لمثل الرضا يستصعب الحر صبرة
 لمثل الرضا تجفو الكرام كراها
 حباه اله العالمين جنانه
 ولا زال مسروراً بضحبة طه

ههروا سهيد مهدي بهغدادى له شارى نهجف ئەم شيعره عه رهبييهى له
 ژماره ٩٣ رۆژى ٢١ شوباتى ١٣٢٥ رۆمى له رۆژنامهى (الرقيب)، له مهئتمى
 شينخ رهزادا بلاو کردووهتوه.

قولوا لاطناب العلوم قوضي
 هذا الرضا وهو العماد قوضا
 من للعلوم الغر بيدي ماخفي
 منها بفكر يسبق السيف مضى
 من للقوافي اللؤلؤيات التي
 كانت نجوم جبهة الدهر وضى

اصبح وجه الدهر وهو اسود
 وكان وجه الدهر فيه ابيضا
 جوهرة لم يحتملها الدهر ان
 تبدو، فضمها لقلبه القضا
 فالقضا اجاب في رواحه
 "ارخ لربه وفاه برضا"

به پیتی ژماره‌ی ئەبجەدی ئەکاتە ١٣٢٨ هـ

***

شیخ رەزا و بنەمالە‌ی (خادم السجاده)

بنەمالە‌ی (خادم السجاده)، لە پێشوا نیشتەجێی شاری کۆیە و لە پاشان هاتووێتە شاری کەرکووک. هەر لە کۆنەوه بەرمالێکی پێغەمبەر، سەلامی خوای لی بیّت، کەوتووێتە لایان و پشتاویشت پاراستووایانە و مالیان بووێتە زیارەتگای موسڵمانان. هەرچەنێک لە سالانی دوایدا، عەلی ئەفەندی خادیمی سوڤاجە، لە نووسینیکیدا لە رۆژنامەکان بلای کۆی کردووە ئیدیعیای ئەوهی کرد کە ئەم بنەمالە‌یە، لە پەسەندا، لە بنەمالە‌ی (ئەمەوی)ن، لەبەر ئەوه ئەم یادگارە کەوتووێتە لایان. بەلام هیچ بەلگەیه‌ک بۆ ئەم بۆچوونە نەبوو.

هەر وەک ئەو قورئانە پیرۆزە‌ی کە خەلیفە (عوسمان کۆری عەفان) کۆی کردووە و لە سالانی شە‌پی رووس و تورکدا کەوتە دەستی ئەفسەرێکی رووس و ناردی بۆ مۆزەخانە‌ی (پتروسبرگ) و لە پاشان نێردرایە (تاشقە‌ند)ی پایەتەختی کۆماری ئۆزبەکستانی سۆڤیەتی، هەر وایش، لە هەلیکیدا ئەم یادگارە کەوتووێتە لای ئەم بنەمالە‌ کۆردە، کە کۆرد لە میژووی دەولەتانی ئیسلامدا رۆلێکی گەورەیان بوو.

لە کاتی حوکمی عوسمانی و لە سەر�ەمی حاجی ئەمینی خادیم سوڤاجە، کە پیاویکی مە‌لا و زانا و ناودار بوو، سولتان عەبدولھەمید فەرمانی داوه ئەم زیارەتگە‌یە‌ی ئیستا کە لە کەرکووکە، لە سالێ ١٣٢٣ کۆچی دروست کراوه.

لەم بنەمالەییە، ڕەفییق ئەفەندی خادیم سوڤادە، لە کاتی دامەزراندنی حکومەتی عێراقدا لەگەڵ شێخ حەبیبی تالەبانی و عەبدولڵا صافی، بوونە بەنۆینەری شاری کەرکووک و لە (مەجلیسی تەئسیسی) بەشدارییان کردوووە وە لە پاش ئەو عەلی ئەفەندی کۆری لە پەرلەمانی عێراقدا نوێنەری شاری کەرکووک بوو.

ئەم بنەمالەییە، پشتاویشت دۆستایەتییهکی قوول و خزمایەتییان لەگەڵ شێخانی تالەبانییدا هەیه. حاجی ئەمین لەگەڵ شێخ عەلی و ڕەفییق ئەفەندی لەگەڵ شێخ محەمەد عەلی و عەلی ئەفەندی لەگەڵ شێخ جەمیل. لەمە بەولایە هێچ هۆیک نییه کە شێخ ڕەزا ریزی بەرامبەر بەرمالی پێغەمبەر (د.خ) و هێرشێ توند بەسەر نۆکەرانی بەرمال بێنێت.

شێخ ڕەزا لەگەڵ ئەو هەموو هەجوووە نارەواییە حاجی ئەمینی خادیم سوڤادە، ریز و خۆشەویستی بەرامبەر ئەم یادگارە پیرۆزە پێغەمبەر (د.خ) دەرەخات و لە چەند شیعریکدا سوپاسی سولتان عەبدولحەمید ئەکات کە جێگەیهکی لایق بەم یادگارە دروست کردوووە. لە شیعریکی تورکیدا ئەلێت:

سجاده شریفه‌یه تقبیل ایدنلره
بی شبه‌در شفاعت سجاده صاحبی
زحمت ویردی زائرینه ضیقت مکان
دگمزدی ذیل پاکنه هر عاشقک لبی
تا استلام شهر اول انشا بیوردیلر
عەبدولحەمید خان بو مقامی مرتبی
وارد سمای هفتمه تاریخکز (رضا)
بتدی طواف خانه‌ء سجاده‌ء نبی

واتا:

ئەوانەمی ماچی سوڤادە شەریف ئەکەن
هێچ گومانی نییه کە بەر شەفاعەتی خاوەن سوڤادە ئەکەون

تهنگی جیگه سه‌خه‌تی ده‌دایه زیاره‌تکاران
 له‌پی هه‌ر عاشقی‌ک نه‌ده‌گه‌یشته داوینی پاکی
 تا‌کو له‌ مانگی یه‌کدا فه‌رمانی دروست‌کردنی درا
 ئه‌م مه‌قامه‌ی دا عه‌بدولحه‌مید خان
 میژووت گه‌یشته ئاسمانی هه‌فته‌م ئه‌ی (ره‌زا)
 کو‌تایی هات زیاره‌تخانه‌ی سوجاده‌ی پیغه‌مبه‌ر
 ۱۳۲۲ کۆچی.

له‌ هۆنراویکی تریدا میژووی دروست‌کردنی ئه‌م ئابیده‌یه دوویات ئه‌کاته‌وه و
 ئه‌لێت:

دولسون هه‌میشه جیب هه‌مایون پادشاه
 کیم جود (معنی) (حاتمی) افسانه یاپدیلر
 سجاده‌ شریفه‌یه عبدالحمید خان
 پک منتظم عمارت شاهانه یاپدیلر
 مرکز جهانه گلمدی مانندی بر ملک
 هر کاری یاپدیلر سه‌ ملوکانه یاپدیلر
 تاریخی مطابق واقع دیدی (رضا)
 (سجاده‌ پیمبر ایچون خانه یاپدیلر)
 ۱۳۲۳ کۆچی

واتا: هه‌میشه پێ بیت گیرفانی هه‌مایوون پادشاه
 ئه‌وه کتیه به‌خشنده‌ی (مه‌عن) و (خاته‌م)ی کرده ئه‌فسانه
 بو سوجاده‌ی شریف، عه‌بدولحه‌مید خان
 کۆشکیکی زۆر پێکی شاهانه‌ی کرد
 نه‌هاتووته جیهان شاهیتی وه‌کو ئه‌و
 هه‌ر کاریکی کردبیت شاهانه کردووویه‌تی

به پيی ژمارهی ئه بجه دی، میژووی دروستکردنی ئه م کۆشکه ئه کاته ۱۳۲۳.
هه ر له بابته ئه م کرده وه په دا دیسان ئه لیت:

پادشاه آل عثمان یعنی خان (عبدالحمید)
قابل انکار دگل احسان فوق العاده سی
پادشاه؛ انبیایی مس ایدهن سجادیه
گور مدی لائق، زیارتخانه معتاده سی.
بر زیارتخانه شاهانه انشا قیلدیلر
آسمان دورنجه دورسون شاه ایله شهزاده سی
پک کوزل دوشمش رضا جوهرلی تاریخکر
(امجد پیغبه رک موقف سجادیه سی)

واتا:

پادشای ئال عوسمان یانی خان عه بدولحه مید
قه د ئینکار ناکریت چاکه ی فه وه لعه ده ی
بۆ ئه وانه ی زیاره تی به رمالی پادشای پیغه مبه ران ده کهن
ئو زیاره تخانه یه ی به لایق نه زانی
زیاره تخانه یه کی شاهانه ی دروست کرد
تا کو ئاسمان وه ستاوه بوه ستی شاه و شازاده ی
زۆر جوان که وتوو (په ز) میژووی جه وه ردارت
(جیگه ی به رمالی پیغه مبه ر خاوه نی مه جد)

شیخ په ز له گه ل ئه م هه موو ریزه ی به رامبه ر زیاره تگه ی به رمالی پیغه مبه ر،
له هه موو ده رفه تیکدا هه جووی حاجی ئه مینی کردوو و هه تا له هه جووی
شیخ محمه د عه لی برازای ئه م جنیوه به حاجی ئه مین ده دات:
شیخ که گه وادی وه کو (خادمی سوجاده) له لای
سه یدی حور له سولاله ی عه لی و فاته مه بی
له شیعرێکی تریدا که باسی نان و خوانی حاجی ئه مین ئه کات ئه لیت:

خادم سجادهیی پیغمبری
 کشتی جود و سخارا لهنگه‌ری
 اغنیا خواهند از انعام تو
 سینیی شه‌کراو پلاو دوو لهنگه‌ری
 ئەو که‌سه‌ی خوانی له بۆ دێ صوبح و شام
 چی له ئیمه زیاتره غهیرهز که‌ری؟

واتا:

ئە‌ی نوکه‌ری به‌رمالی پیغمبه‌ر
 تو له‌نگه‌ری که‌شتیی سه‌خا و به‌خششی
 ده‌وله‌م‌ندان له نان و نیعمه‌تی تو
 سینیی شه‌کراو و دوو له‌نگه‌ری پلاویان ئە‌وێ
 ئە‌و که‌سه‌ی سینیی بۆ دێ به‌یانی و ئیواره
 چی له ئیمه زیاده غهیرهز که‌ری یا که‌ری و
 مه‌به‌ستی شیخ محم‌هد علی که‌ریه

وا دیاره ئە‌م بگه‌ و به‌رده‌ی نیوان شیخ ره‌زا و خادمی سوجاده ته‌نیوه‌ته‌وه
 و شیخ ره‌زا له شیع‌ریکی فارسیدا ئە‌م هه‌جووه تونده‌ی کردووه.

می‌خواره‌ینم من که مرا باده بیارید
 من ساده پرستم، پسری ساده بیارید
 چندان خوشم از بچه‌ کون داده نیاید
 گر هست یکی بچه‌ ناگاده بیارید

واتا:

من مه‌یخۆر نیم مه‌یم بۆ بێن
 من بێ تووک په‌رستم، هه‌تیوکی بێ تووکم بۆ بێن
 من ئە‌وه‌نده‌م هه‌ز له هه‌تیوی قنگدا و نییه
 ئە‌گه‌ر هه‌یه هه‌تیوکی نه‌گاویاوم بۆ بێن

نی نی غلطم بچهء ناگاده در این شهر
پیدا نشود گادهو، ناگاده بیارید
بایک کفلی گرد قناعت نتوان کرد
کونرا بترمواى و به‌عراده بیارید

واتا:

نه‌نه، هه‌له بووم، هه‌تیوی نه‌گاویاو له‌م شاره
ده‌ست ناکه‌وئ، گاویاو و نه‌گاویاو (هه‌رچی ده‌س که‌وت) بیه‌ئین
پی‌او ناتوانی به‌ته‌نیا که‌فه‌آیکی خپ‌داکه‌وئ
قنگی وا زل بین به‌ترامواى و عه‌ره‌بانه بگوئیزیت‌ه‌وه

زان مکتب حربیه که سرچم‌شه‌ء کون است
چندین نفر و ضابط و بگزاده بیارید
آن صبر ندارم که ز پایش کنم ایزار
دامن بکمر بر زده آماده بیارید

واتا:

له‌و قوتا‌بخانه‌ی جه‌نگییه که سه‌رچاوه‌ی قنگه
چهند نه‌فه‌ر و ئه‌فسه‌ر و به‌گزاده بین
ئه‌وه‌نده خو‌م پی‌ ناگیرئ تا ده‌رپیکه‌ی له‌ پی‌ دئه‌م‌آم
به‌کیکم بۆ بین حازر و ئاماده بی‌ داوینی دیزداشه‌که‌ی کردبی به‌به‌ر
پشت‌نده‌که‌یدا

مقصود همین آتش شهوت بنشانم
گر پیر و جوان، گر نر و گر ماده بیارید
گر زانکه فرستاده فرستیده نی‌اورد
از بهر مجازات فرستاده بی‌اریده

واتا:

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌م ئاگری شه‌ه‌وه‌ته‌م دامرکینه‌وه
پیر بێ و جوان بێ، نیر بێ و می بێ، هه‌رچی هه‌یه بۆم بێن
ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌ینێرن هه‌تیوه‌که به‌ینێ نه‌یهینا،
له‌ سزادا خۆی به‌ین

از طالع نحسم اگر آن هم ندهد دست
یک پیر نود ساله‌ء افتاده بیارید
گر پیر نود ساله میسر نشود نیز
فرتوت شده (خادم سجاده) بیارید

واتا:

ئه‌گه‌ر له‌ چاره‌ی په‌شم ئه‌ه‌یش ده‌ست نه‌که‌وت
پیریکی نه‌وه‌د ساله‌ی لێکه‌وتوو بێن،
ئه‌گه‌ر پیری نه‌وه‌د ساله‌یش ده‌ست نه‌که‌وت
(خادیمو سوچاده‌ی فه‌رتووت و په‌که‌که‌وتووم بۆ بێن

شیخ ره‌زا له‌ مه‌یدانی عه‌شیره‌ت ئاراییدا

بنه‌ماله‌ی تاله‌بانی، له‌ پاش بلاوبونه‌وه‌ی یازده‌ کوپی شیخ ئه‌حمه‌د، له‌
شیخانی ته‌ریقه‌وه‌ بوونه‌ عه‌شیره‌تێکی گه‌وره‌ی شه‌ره‌نگیز، له‌ سه‌رتاب و
حاجیله‌ری قه‌زای خانه‌قینه‌وه‌ تاوه‌کو نزیکێ ناوچه‌ی «دووبز» له‌سه‌ر (زێی
بچووک) ده‌ستیان به‌سه‌ر زه‌ویوزاری هه‌ریمێکی فراوان داگرت. له‌مه‌دا
لووتیان ته‌قییه‌ لووتی هه‌ندی له‌ عه‌شیره‌تانی ئه‌و هه‌ریمه‌. له‌ قه‌زای خانه‌قین
له‌گه‌ڵ ئێلی باجه‌لان و جموور، له‌ قه‌زای کفری له‌گه‌ڵ به‌گزادانی جاف و له‌
ناحیه‌ی کۆشک (گل) له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌تی داووده‌ و جه‌باری و به‌گه‌کانی گل و
شیخانی به‌رزنجه‌. له‌ قه‌زای داقوق له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌تی کاکه‌یی و داووده‌ و له‌
ته‌ینال له‌گه‌ڵ شیخانی به‌رزنجه‌ و عه‌شیره‌تی هه‌مه‌وه‌ند.. هتد.

له‌م گێره‌ و کێشه‌یه‌، که‌ بۆ داگیرکردنی زه‌وی و ئاو بوو، گه‌لێک شه‌ره‌وشۆر

له نښوانی تالهبانییهکان و ئەم عەشیرەتانه پړووی داوه. شێخ پەزایش وەکو یه‌کتک له تالهبانی، بە زمانه تیژکەیی، بەهەق و ناھەق، لایەنگیری عەشیرەتی خۆی کردوو و ھەجووی عەشیرەتانی تریشی کردوو. ئەوانەیی له ھەجووانەدا وتووێتی، ھەرچەنێک زۆربەیان راست نین، بەلام له بابەت ھونەرییەو بەھایەکی زۆریان ھەیە و دەبێت تەنیا لەم سووچەو تەماشای بکەین و نەبێتە ھۆی دڵگیری ئەو کەسانەیی که بە خراپە ناویان ھاتوو. لەسەر ئازایی عەشیرەتی تالهبانی ئەلێت:

بارەکەلا ئافەڕین ئەیی عەشرەتی نەصرەت شیعار
مەردی مەیدان شێری جەنگ ئاوەر ھوزەبری کارزار
چوار عەشیرەت، کاکەیی و ھەمەوێند و جەباری و داوودە
ئیتتیفاقیان کرد و ھاتن چوار سەد و پەنجا سوار
ھەر بە ئەوێل ھەملە چەندتان کوشت و چەندتان سەربەری
چەند لەشیان لای بەجی ما، بوون بە طوعمەیی مور و مار
ئێستەکەش لەو دەشتە شەپیانە لەسەر لاشەیی رزیو
کەرگەس و شاھین و گورگ و مامە پتوی و کەمتیار
بەینی بەینەلا (عوبێد)ی فیلەتەن کاریکی کرد
ھیچ کەسێ نایکا مەگەر ھەیدەر بە زەبری ذولفیکار
ھەر سواری فیرقەییکی پارفاند و دایە پێش
کەوتە سەر کوێخا مەخۆل (عەبدولوەھاب)ی نامدار
لێ خوری وەک شێری غورپان: سا مەرۆ راوێستە بۆم
ئەیی تللیشی (دایە پێزوار)ت بەپیشی (یادگار)
چەکمەیی سووری له پێدا بوو بەجاری زەردی کرد
تس له ملیۆن تێپەری کرد، تر گەشتە سەد ھەزار
یەک له یەک ئازاترن تەعریفی کامیکتان بکەم
دەک فیدای دەست و تەنگت بۆم سولالەیی شێخ ستار

شههسواریکی وهکو تۆمان ههبی باکمان چیه
 تۆیش له حهقیقهتدا سواریکی وهکو ئهسفهندیار
 لیرهدا شیخ رهزا خۆی دهیسهلینت که ئهم مهدهحه ههموو مهجازه. بهلام
 ئهوهی راست بێت لهم شهردها تاله‌بانییهکان شکستیان نه‌هیناوه.
 ئهم قسانه گشت مهجازن گهر حهقیقهتتان دهوێ
 به‌ذلی نان و هیمه‌تی پیرانه بۆتان کهوته کار
 بێگومان شیخ رهزا ئهم ههموو هه‌لانه‌ی به به‌لاش نییه:
 جائیزهم مه‌طلووبه ئهم مه‌دهحه‌م به خۆرای نییه
 هورتمانیش بێ (رضا)م گهر هیچ نه‌نێرن یا ستار
 لهم شیعره‌یشیدا دووباره باسی ئهم شه‌ره‌ ئه‌کات و ئه‌لێت:

سی عه‌شیره‌ت بوون به‌یه‌ک تا ریشه‌مان ده‌رکه‌ن به یه‌کجاری
 جه‌باری و داووده و کاکه‌یه‌یکانی (دایه‌ ریزواری)
 قه‌سه‌میان خوارد به‌ پرووحی سه‌ید براهه و گۆری خان ئه‌حمه‌د
 به‌ که‌له‌ی خووک و شاخی گاهه‌ حۆل و گۆشتی مرداری
 ده‌بی ئیمرو به‌جاری قه‌تعی نه‌سلی (تاله‌بانی) که‌ین
 ته‌قوتو‌ق‌یان که‌ هه‌ستا گولله‌ هه‌ر وه‌ک ته‌رزه‌ ده‌باری
 سواره‌ی تاله‌بانی ده‌ره‌په‌رین، وه‌ک پۆسته‌می ده‌ستان
 فیراریان ئیختیار کرد سه‌یده‌کانی باوه‌ یادگاری
 فیراری کاکه‌یی هه‌ر نه‌یسه‌ ئه‌مما گوێی فه‌له‌ک که‌ر بوو
 له‌ جرت و فرتی ئاغای داووده و ساداتی جه‌باری

***

له‌شکری تاله‌بانی بۆ سه‌ر داووده

له‌به‌ر سه‌رنه‌که‌وتنی له‌شکری داووده و ئێله‌ سوێندخوارانی به‌سه‌ر
 تاله‌بانیدا شیخ هه‌میدی تاله‌بانی که‌ زانی داووده خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی
 له‌شکریکی ترییه‌ بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی شه‌ری شکستی پێشوو، ده‌سپێشخه‌ری

کرد و له شکرێکی له تالەبانی و گل و زەنگنه و پوڤزایی جاف کو کردوه و دایه سهه دیتھاتی (تاویر و تالا و نهیجول)ی داووده. ئەوهی سههه، شیخانی تالەبانی لهگه‌ڵ ژۆربه‌ی ئاغاکانی داووده، له پێگهی ژن و ژنخوازه‌وه زاوا و غه‌زور و خاڵۆزا و پوورزان. لهگه‌ڵ ئەم هه‌موو خزمایه‌تییه‌ش ئەم هه‌موو شه‌ره‌ خوێناوییه‌ له نتواناندا رووی داوه.

لەم شەپەدا گەلیک پیاوی ئازا لە هەردوو لا بەشدارییان کردوو. وەکو
 شیخ حەمید کە پیاویکی کەڵمێرد و نەترس بوو شیخ رەزا بەم شیعرەدا
 باسی لەشکر ئازایی شیخ حەمید ئەکات و وەکو لەشکری نیزامی بۆ شەپ
 پێکی دەخات. لە زەنگنەکان باسی ئازایی ئەمین قادر زولەيخا ئەکات. لەم
 بێنەمالە قادر زولەيخا و ئەمینی کۆری و پۆستەم کۆری ئەمین بەیەکەسوار و
 کەڵمێردی ناویان دەرھێنا بوو. هەروا باسی ئازایی و نەترسی جافەکان
 ئەکات و بە گیان پۆلا ناویان دەبات. لە داوودەکانیش پیاوانی ئازا وەکو
 مەمەد و ئینجە بەگ عەباس ئاغا بە ئازایی ناویان دەرھێنا بوو.

لەم شەڕەدا داوودەکان شکست دێن و ھۆیان لە قەلاکانیان قایم دەکەن. شیخ ھەمید ھەلمەتی قەلاکان دەدات و ژنە تالەبانییەکانی ئاغاوانی داوودە ھەلەھە لە بۆ خەزمانی تالەبانییان ھەڵدەدەن و: «حیزانە خۆتان بگرن لە بەردەم ھەمید» تانە لە مێردەکانیان دەدەن. یەکێک لە ئاغاوانی داوودە بە برینداری بەجێ دەمێنێت و شیخ تەھای شیخ ھەمەدی پوورزای ھۆی دەداتە سەری بۆ پاراستنی، سواریکی رۆغزایی سوێندی لێ دەخوات: «بە کەلامی خوا چە کەمە ی زەردی لە پێداھە ھەر ئێکۆژم و تەقە یەک ئەکات و ھەردووکیان ئەکوژت».

داوود دھیش لہم شہرہا ئازاییہ کی زوریان نواندوہ، شیخ پره زایش دانی پی
دہنت بہ لام ہ لکت:

عہ شہرت ئازایش بیّ کہ نامووس نہ بیّ بیّ فہیدہیہ

عہ شرہ تی بی غیرت ئہ مرو عہ شرہ تی (داوودہ) یہ

فهرموون له گهل ياسی ئەم شه ره دا وهكو شیخ رها دهیگیریته وه:

ازان سو چ و (داووده) له شکرکشید
ازین سو بجنبید (عبدالحمید)
بفرمود تا (تالبانی) گروه
نستند برخانهء زین چوکوه
برانگیخت آن اشقر دیو زاد
چو پوستم یکی سان لشکر بداد
جناح ازچپ و راست برپای کرد
بقلب اندرون خویشرا جای کرد
گروهی فرستاد بر میمنه
ز گردان گردن کشی (زنکنه)
به رنج اندرون دریکن مصاف
گروهی ز فولاذ جانان (جاف)
پی چرخ گردون گروهی دیگر
ز چابک سواران سه تا بسر
به مستی دگر رزم جوّیان (گل)
زیر دست زور آورد شایر دل
نخستین از (گل) علم بر فراخت
ب (تاویر) و (تالا) و (نیجول) تاخت
ز ان دوده جایی (داووده) بود
بمردان جنگی بر آمده بود
(ممد نام سالار آن انجمن)
که گفتی کسی نیست همتای من

واتا:

که (داووده) له ولاره له شکریان هیئا

عه بدولحه مید له ملاوه بزووت

فەرمووی که دەستەیی (تالەبانی)
 وەکو کێو لەسەر پشستی زین دانیشتن
 ئەو ئەرزنگە بیچوووە دیوێ راپەری
 یەکیکیش وەک رۆستەم لەشکری ریز کرد
 قۆلێ لە راست و قۆلێ لە چەپ دانا
 جێی خۆی لە ناوجەرگەیی لەشکردا کردەووە
 دەستەییەکی نارد بۆ لای راست
 لە کەڵەمێردانی مل دانەنەوانی (زەنگە)
 بۆ شەری چەرخی گەردوون دەستەییەکی تری
 ئامادە کرد لە چابووک سوارانی سی تا بسەر
 لە لایەکی تریشەووە شەپەنگیزانی (گل)
 زەبەردەست زۆر هاورد و شیردل
 یەکەم کەس لە گلان ئالای هەلگرت
 هێرشی بردە سەر (تاویر) و (تالا) و نەيجول
 جێی داوودە لەو دوو دێیەدا بوو
 پێ بوون لە کەڵەمێردانی شەپکەر
 گەورەیی ئەو کۆرە (مەمەد) ناوی بوو
 ئەبیوت کەسی نییە هاوتای من

منم وارث تخت (اسکندری)
 جەهانرا سزاوار سر عسکری
 نژادم ز (خورشید خاور) زمین
 منم تس خاقان و سالار چین
 بمن راست شد پشت (داوودی)یان
 زین بر کنم بیخ (محمودیان)
 بگفت این دو لشکر بینجول ماند
 خدا صد سواری بتعجیل نارد

رسیدند سرره گرفتند تنگ
 بر انگیخت دهمان آمد بجنگ
 برادرش مدحت پس پشت او
 تفنگ سیه لوله درمشت او
 بر آورد چند آتش کـارزار
 بسی برنیامد که برگشت کار
 جوانی ز خویشانی او گنجه نام
 همی راند برتو سن بتـزگام
 زنندش یکی گله برتو سنا
 بغلطید برخاک لرزان تنّا
 دلیران گرفتند پیراهنش
 کفن گشت بر گنجه پیراهنش
 بر آن خاک شد پیکرجان چاک
 یکی گنجه را کرد باید بخاک
 تنی چند که بودند خویشان او
 دران حمله گشتند قربان او

واتا:

منم میراتگری ته ختی ئەسکه ندهری
 شایانی سه ره له شکری جیهانم
 له رهگهزی خورشید زه مینم
 منم نه وهی خاقان و سالاری چین
 به من پشتی داووده راست بووه ته وه
 له بن ریشهی مهحموودیان دهر دینم
 وتی ئەم دوو له شکره له نهیجول بمین
 خوا سهه سواری به په له نارد

گه‌یشتن و سه‌ره ریگه‌یان تون گرت
 «ده‌همان» راپه‌ری و هاته کۆری شه‌ر
 (مه‌دحه‌ت) ی برای له پشت سه‌رییه‌وه
 تفه‌نگی سۆ لوله‌ی له‌مشتیدا بوو
 چه‌ند ته‌قه‌یه‌کی کرد و شه‌ر هه‌لگیرسا
 ئه‌وه‌نده‌ی پۆ نه‌چوو بارودۆخ گۆرا
 لاویکی گه‌نجه‌ ناو له خزمه‌کانی
 به‌پشتی ئه‌سپه سه‌رکیشه‌که‌یه‌وه تاوی ئه‌دا
 گولله‌یه‌کیان نا به ئه‌سپه‌که‌یه‌وه
 به لاشه‌ی په‌له‌قاژه‌که‌رییه‌وه له ناو خاکدا گه‌وزا
 قاره‌مانان جله‌کانی ژیریان گرت
 گه‌نجه ئه‌و جلانه‌ی بوون به کفن
 لاشه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و خاکه‌وه له‌ت له‌ت بوو
 ده‌بوا یه‌کێک له خاکدا بېشاریته‌وه
 چه‌ند که‌سی که خزم و که‌سی بوون
 له‌و هێرشه‌دا بوون به قوربانی

چو (داووده) دید اتش تیزخیز
 همان گه‌ گرفتند راه‌گریز
 بطاس اندرون مهره انداختند
 تکا در سوی قلعه‌ها تاختند
 دبیری که خوانند او را امین
 بر آغا حمد حمله‌ پرداز کمین
 بر او بانگ یزد که سرعسکرا
 مرو تا بدانی نشان مرا
 منم پور قادر زلیخای شیر
 چه قادر زلیخا و چه (اردشیر)

شنیدم که آغا دران گیروار
 همی راند مرکب سرا سیمه‌دار
 فرومانده گفتم بدست اجل
 چو مسهل خو رانش عمل بر عمل
 عنانش زکف رفته لرزان چوبید
 امین درپسش همچو دیوسفید
 دراین بود کار و سرشرا ببند
 چو جاد و گرانرا کنند حیل و بند
 بزیر زمین کشته شد بازپا
 بتمثال آن مرد جنگ آزما
 به اسب دیگر تا امین شد سوار
 بزد خیمه آغا بصحن حصار
 چو پوشیده رویان بی آبرو
 بکنجی در آن قلعه بنهفت رو

و اتا:

که (داووده) بلیسه‌ی ناگریان دی
 ریگه‌ی هه‌لاتنیا گرت بهر
 موریان خسته تاس و ناو ژووره‌وه
 هه‌ر به‌غار به‌ره‌وه‌لاکان تاویان دا
 بنووسی که پیاوان ئه‌وت ئه‌مین بوو
 له‌که‌مین‌ه‌وه هیرشی برده سه‌ر ئاغا مه‌مه‌د
 لیلی خوری وتی: ئه‌ی سه‌رله‌شکر
 مه‌رۆ تا ناو‌نیشانی من بزانی
 منم رۆله‌ی قادر زوله‌یخای شیر
 چه قادر زوله‌یخا و چه ئه‌رده‌شیر

بیستم ئاغا لهو بگره و بهردهیه‌دا
 به سه‌راسیمه‌یی ئه‌سپه‌که‌ی تاو ئه‌دا
 ئه‌توت به دهستی ئه‌جه‌له‌وه داماو
 وه‌ک دهرمانی ره‌وانی خواردی جار
 له دوا‌ی جار عه‌مه‌لی ئه‌کرد
 جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی له دهس دهرچوو‌بوو
 وه‌ک بی ئه‌له‌رزی ئه‌مینیش وه‌ک دێو
 سپی هه‌ر به‌دوا‌یه‌وه بوو
 له‌م حاله‌دا بوو ئه‌و به‌م جو‌ره که‌وته داوه‌وه‌ی
 وه‌ک جادوو‌گر به‌ فیل به‌ستنه‌وه
 ئه‌و تیز‌ره‌وه له ژێر زه‌ویدا که‌وت
 وه‌ک ئه‌و مه‌رده شه‌پ تاقی که‌ره‌وه
 تا ئه‌مین سواری ئه‌سپه‌کی تر بوو
 ئاغا له حه‌وشه‌ی حه‌ساره‌که‌دا ده‌واری هه‌ل‌دا
 وه‌ک ئه‌و بی ئابروویانه‌ی که‌ پروویان ئه‌شارنه‌وه
 له گو‌شه‌یه‌کی ئه‌و قه‌لایه‌دا پرووی خۆی شارده‌وه

دریده شـشـدش پرده‌ء نام و ننگ
 ز نام آوری یاد ماندش بچنگ
 بسـر برد آن روز با صد هراس
 در آن قلعه تا رفت از شب دوپاس
 شـبی تیره فرصت غنیمت شمرد
 بیرون رفت راه دراجی سپرد
 بدراجی آمد جگر خسته باز
 چو دراج بر جسته از چنگ باز
 جنان ملک و مالش بتاراج شد
 بیک بازیء چرخ دراج شـد

کسی را که برداشت پاشای جاف
 تواند کند بر نظر کوه قاف
 چو محمود پاشا دراین ملک نیست
 دراجی کدامست داووده کیست
 سگ کیست (داووده) دودکی
 زند په‌نجه با جعفر برمکی
 عشایر همه بندگان دیند
 بر آورده دودمان ویند
 پس این دودمان واجب الحرمتند
 اگر راست خواهی ولی نعمتند
 یکی از دوعا گوی ایشان (رضا) است
 (رضا) را که گرخشم گیرد قضا است

واتا:

به‌لام په‌رده‌ی ناو و شۆزەتی دِرا
 تەنیا بیرەوهرییه‌کی بە دەستەووە ما
 ئەو پۆژە‌ی بە‌صەد ترس و لەرز بێرە سەر
 تا دوو پاس لە شەو تێپەری
 شەوی تاریکی بە فرصەت زانی
 ھاتە دەرەو و پیتی دراجی گرتە بەر
 بە دلی ماندوووە ھاتەووە دراجی
 وەک پۆرێ لە چنگ باز ھەڵاتیی
 مال و مولکی وا بە‌تالان پۆیی
 بە‌تاقە یارییەکی بازی گەردوون بوو بە‌پۆر
 کەسێ کە پاشای جاف ھەلی برییبی
 ئەتوانی بە روانینی کتیی قاف لە بن ھەلکەنی

وهكو مهحموود پاشا لهم ئارادا نهبي

دراجي كامهيه و داووده كييه؟

داووده ي حيز سهگي كييه

تا په نجه له په نجه ي جه عفري بهر مهكي بدات

عه شيره تان هه موو بهنده يي ئهون

بهرز كراوه ي بنه ماله ي ئهون

له بهر ئه وه ئه م بنه ماله يه پيويسته قه دريان بگيرئ

ئه گهر راستت ئه وي وهلي نيعمه تن

(رهزا) يه كيكه له دوعا گو ياني ئه وان

ئه و رهزايه ي ئه گهر رقي هه ستئ ئه بيته به لاي خوا

شيخ رهزا زور شانازی به ئازايي شيخ هه ميدي ئاموزايه وه كردووه و
ئه ليت:

حه يد هري كه ر پاه يا خو خالیدی ئيبنی وه لید

رؤسته ميكه رؤزي دهعوا بهيني بهينه لا (حه ميد)

هه روا ئه ليت:

(شيخ هه ميد) گه رچي له قه بيله ي ئيمه يه

(ئه حمده ئاغاي يه عقووب ئوغلي) ئيمه يه

كه چي له دزي ئاغاي جهباري دلي سارد نابيته وه و ئه ليت:

له سووره ي سه ر خرم ئاگر دهباري

كو تامه ژير گوني ئاغاي (جهباري)

***

هه جووي كاكه يي

هيچ گوماني تيدا نيه كه شيخ رهزا له بهر ناكوكيي نيوان عه شيره تي
تاله باني و كاكه ييه كان ئه م هه جووه ي خواره وه ي كاكه يي كردووه. به لام كه
ته ماشاي ئه م هه جووه دهكه ين، له گه ل هه جووي عه شيره تي داووده و جهباري

جیاوازه و بهجۆرتیکی وا باسی، نهئینییهکانی رێبازی کاکهیی ئەکات، پتۆیسته هه‌ندیک له بنچینهی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی کاکهیی قوول بینه‌وه، چونکه هه‌موو رێبازتکی سیاسی و ئاینی نوێ گه‌لێک ناتۆره‌ی بۆ هه‌لبه‌ستراوه، به‌تایبه‌ت ئەگه‌ر ئەو رێبازه به‌جۆرتیکی نه‌ئینی بووبێت.

کاکه‌یی چین و بۆج رێبازیان نه‌ئینی بووه؟

له کوردستانی خواروودا ناوی کاکه‌یی به‌و تایه‌فه ئاینیه ئه‌لێن که له پۆژئاواي ئێران به (عه‌لی ئیلاهی) ناو ده‌برێن. به‌لام پیاوه ئاینیه‌کانی خۆیان ناوی «ئه‌ه‌لی حه‌ق» له خۆیان ده‌نێن. ده‌بێت ئه‌وه‌یش بزانی که هه‌ندیک رێبازی مه‌ذهبه‌ی تریش هه‌ن ئەم ناوه له‌خۆ ده‌نێن، که هه‌مووی؛ رێز و خۆشه‌ویستی ئەم رێبازانه‌یه به‌رامبه‌ری یه‌کێک له هه‌ره که‌له‌ره‌به‌رانی ئیسلام، عه‌لی کورپی ئەبی طالب ده‌گه‌یی‌نێت. ده‌بێت ئه‌وه‌یش بزانی که خاوه‌نی ئەم بیروباوه‌رانه ناتوان به‌بێباکی راستی بیروباوه‌ریان بخه‌نه ژێر ده‌ستی ئەوانه‌ی که باسیان ده‌که‌ن، چونکه ئەم بیروباوه‌رانه وه‌نه‌بێت ته‌نیا به ده‌رکه‌وتنی ئیسلام و ره‌هه‌بهرتکی وه‌کو عه‌لی کورپی ئەبی طالب ده‌رکه‌وتبێ، بگه‌ر بن و بنچینه‌یان تیکه‌لی گه‌لێک له بیرو کۆنی کورددا بووه و به‌چه‌شنیکی جۆراوجۆر ده‌رکه‌وتوون.

ئه‌ه‌لی حه‌ق؛ تایه‌فه‌یی‌کن زۆربه‌یان له کوردستانی پۆژه‌لات و کوردستانی خواروودا، له یه‌که‌م پله‌دا له نێوان کوردانی کۆچه‌ری ره‌شمالنه‌شین و سه‌نه‌تکارانی شاراندا بلۆ بووه‌وه.

جێگه و بنچینه‌ی بلۆبوونه‌وه‌ی رێبازی ئەه‌لی حه‌ق، به‌پێی ده‌سنووسه‌کانی خۆیان، تاوه‌کو سه‌ده‌ی هه‌فته‌می کۆچی، لوپستان بووه و له‌وێه به‌ره‌و پۆژئاواي کوردستان؛ کرماشان و سه‌نه بلۆ بووه‌ته‌وه و ئیستا زۆربه‌ی کوردانی گۆزان و هه‌موو ئێلی قه‌لخانی و سنجای و به‌شیک له که‌له‌ور و زه‌نگنه و عوسمانه‌وه‌ند و جه‌لاله‌وه‌ند له شاره‌کانی قه‌سری شیرین و کرند و سه‌رپێلی زه‌هاو له‌سه‌ر رێبازی ئەه‌لی حه‌قن. له کوردستانی خواروودا؛ له

وگر دون بدون در زمان نیست راست
خدا در کجا عدل او کجاست

نیشانه‌ی ئاشکرای ئه‌هلی حق هیشتنه‌وه‌ی سمیلّه که ده‌بیت لیتوی سه‌روو داپۆشیت، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره که ئیمامی عه‌لی قه‌یچی سمیلّی نه‌ده‌بری.
هه‌روا له‌ بیروباوه‌ریاندا پاراستنی س‌ر (نه‌ینّی) که بناغه‌یه‌کی میژووویی و کۆمه‌لایه‌تییه‌یه. «دشت پیر و دلیل، جم و جمخانه، خانه‌دانانی حه‌قیقه‌ت، روزه‌ه سه‌ روزدا نام برد».

ئه‌وه‌ی جیی سه‌رنجه؛ له‌ سه‌ده‌ی حه‌فته‌می کۆچیدا، به‌ده‌رکه‌وتنی نوێکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م رێبازه، که هه‌ندیک به‌دامه‌زینهری داده‌نن، که «سوڵتان سوهاک» شیوه‌یه‌کی تری وه‌رگرت، که میله‌ته‌ی کوردی بۆ رۆژی ته‌نگانه ئاماده‌ ده‌کرد. وه‌کو ده‌سنیشانکردنی خانه‌دانانی حه‌قیقه‌ت و س‌ر پاراستن و سزای س‌ر ده‌رخستن و هه‌لبژاردنی (پیر و ده‌لیل) و دامه‌زراندنی کۆری ئاینی (جمخانه) و ئادابی تاییه‌ته‌ی «رۆژی س‌ر رۆژه» و یاسای تری که سوڵتان ئیسحاق (سان سه‌هاک) به‌بنه‌ره‌تی حه‌قیقه‌ت دای ناوه، هه‌ر له‌سه‌ر هه‌مان رێباز ده‌رۆن.

هیچ گومانی نییه که هۆی دارپشتنی هاوکاری و یه‌کگرته‌ی ده‌سته‌کانی ئه‌هلی حه‌ق له‌لایه‌ن سوڵتان سوهاکه‌وه دوو شت بووه، یه‌که‌میان؛ هه‌ره‌شه و مه‌ترسی سوپای (مه‌غول) که له‌و کاته‌دا، ناوچه‌کانی کوردستانی رۆژه‌لات و کوردستانی خواروو بوون و دووه‌میان؛ بۆ پاراستنی رێباز و ئادابی میله‌ته‌ی کورد که له‌ ژێر پالنه‌ستۆی رێباز و ئادابی میله‌ته‌ی تره‌وه بوو.

سوڵتان سوهاک، له‌ پاش داگیرکردنی به‌غدا و پامالکردنی خه‌لافه‌ته‌ی عه‌باسی له‌لایه‌ن (هۆلاکۆ) وه. بۆ به‌ره‌هه‌ستی مه‌غوله‌کان، باره‌گه‌یه‌کی تاییه‌ته‌ی، به‌شیوه‌یه‌کی رێبازی ئاینی دامه‌زینن، بۆ یه‌کگرتن و هاوکاری له‌ نیوان هه‌موو تایه‌فه‌کانی ئه‌هلی حه‌ق و هه‌موو ئه‌هلی حه‌ق له‌ ژێر سه‌رکرده‌ی حه‌وت خانه‌دانا ده‌به‌ستنه‌یه‌که‌وه. ئه‌مانه‌یش؛ خانه‌دانی شا ئیبراهیم، خانه‌دانی عالی قه‌له‌نده‌ر، خانه‌دانی باوه‌یادگار و خانه‌دانی سه‌ید ئه‌بوله‌فها، خانه‌دانی

میره سوور، خانه دانی سهد مستهفا و خانه دانی بابو عیسا. ئەم خانه دانانه به «ههفته وانه» ناو دهبرین. له پاشاندا به پیتی پتووستی، خانه دانانی ذولنوور و ئاتەش بهگ و شا هەیاس و بابا حەیدەریش خراڤه پالیاڤان.

ئەم بنه مالاڤانه، که به سهد ناسراون، تاكو ئیستایش له نیوان میلیله تی کورد جیتی پیزن.

له بهر ئەوه، ئەگەر شیخ رهزا لهو شیعرهیدا که به سهر کاکهیییهکاندا هەلی داوه، به هۆی دووبه رهکی نیوان ئەوان و عه شیره تی تالە بانیه وه و له بهر ئەوهی ئاداب و ریتبازی کاکهیییهکان تاكو ئیستا زۆریه ی نه پنین، له بهر نه زانی نی راستی ئەو ریتبازه، گه لێک بالۆره یان بۆ ریک خستوون.

هەر له بهر دهر خستنی هه ندی له راستی ریتبازی ئەهلی حق، که کاکهیی به شیکن لهوان، به پیتی زانیمن ئەمه مان پروون کردوه. که ئەوهی شیخ رهزا، له بابەت ئادابی کاکهیییه وه ئەلێت راست نییه. له گه ل ئەوه شدا شیعره کانی شیخ رهزا، له گه ل هه موو ئەو بالۆره یه ی که بۆ کاکهیییه کانی ریکی خستوه، په ونه قی هونه ریی هەر هیه. خوا لیخۆشبوو، سهد فه تاح ئاغای سهد خه لیل که یه کیک بوو له پیاوه ناسراوه کانی کاکهیی، گوپی بۆ شیعره کانی شیخ رهزا شل ده کرد و هیچ دلگیر نه ده بوو. به ی هیوایه وه که برا کاکهیییه کان وه کو هه موو ئەو که سانه ی بهر په لاری هونه ری شیخ رهزا که وتوون و دلگیر نه بوون ئەوانیش دلگیر نابن.

تالە بانی، له ناوچه ی لیوای که رکوک، له سهر حیسابی عه شیره تانی ئەو ناوچه یه ته نینه وه و پروبه پرویان بوونه وه. له وانه کاکهیی و داووده و جهباری و هه مه وه ند.. هتد. شیخ رهزا ئەلێت:

چوار عه شیره ت، کاکهیی و هه مه وه ند و جهباری و

داووده

ئیتیفاقیان کرد و هاتن چوار سه د و په نجا سوار

شیخ رهزا لایه نگیری عه شیره تی خۆی و هه جووی ئەوانی تری کردوه له م هه جووه ی کاکه ییدا ئەلێت:

بابان باشنده بر باطمان یشیل وار*
 امام القوم فی تقسیم شه‌لوار
 هه‌تانه هه‌ر وه‌کو بیستووومه به‌زمی
 له سالی‌کا شه‌وئی یاران‌ی دیندار
 ده‌به‌ستن حه‌لقه‌یی وه‌ک عیقدی په‌روین
 له جی‌گه‌یه‌کی خالی لیس فی‌ه ده‌یی‌ار
 به‌چۆکا دئی قوته‌ی مل نێ‌رکه کاردوو
 وه‌کو بولبول ئه‌خوینی وه‌عضی گو‌فتار
 ده‌خوینی مرثیه‌ی مالووسی مه‌رحوم
 یه‌کانه‌ی گون ره‌ش و گا حوولی شاخدار
 وه‌کو باران به‌کلکی پیره‌ سه‌گدا
 به‌ریشی داده‌چۆرئ ئه‌شکی خون بار
 له پاش ئیکمالی ره‌سم و ماته‌م و شین
 وه‌رین ده‌س پی ده‌کا وه‌ک که‌لبی هه‌وشار
 مه‌عازده‌للا ئه‌لئ (یا ایها القوم)
 درۆیه حه‌شر و نه‌شر و جه‌نه‌ت و نار
 له گوئی مه‌گرن قسه‌ی ئاخوونی شیعه
 به‌ ئاشووبن مه‌لای سه‌ر لنگه‌ ده‌ستار
 غه‌ره‌ز له‌م چرت و پرت و فاک و فیکه
 ئیطاعه‌ی ئه‌شقیایه‌ و ده‌فعی ئه‌شرار
 حلوولی مه‌زه‌به‌ی‌که بی‌گری و قو‌رت
 ته‌ناسوخ پێ‌گه‌یه‌که راست و هه‌موار
 بی‌حه‌مدیلا نه‌ما (کاک ئه‌حمه‌دی شیخ)
 زه‌هاوی مرد و گو‌ری گوم بوو (چاومار)

ئەگەر بى (شىيخ عەلى) ش دەفعولبەلا بى
 ئىتر دنيا دەبىتە عەينى گولزار
 بمىنى يا نەمىنى چى لە دەس دى
 بە تەنيا (شىيخ رەزا) كەى ھەرزە گوشتار
 ئەگەر مەشتە و مەشارىش بى زمانى
 عىلاج دەكرى بەمەشتى پر لە دىنار
 بە دىنارى عىلاج كەن يان بە سەمتى
 بلوورنى كورپكى سادە روخسار
 ئەزىزان مەزھەبى يارانى جەم جەم
 لەسەر سى روكنە، ئەوھل: تەركى ئازار
 دووھم ئىكرامى ضەيف و شەرتى ثالث،
 لە ھەردوو عومدەتر كىتەمانى ئەسرار
 ئەمانەش جوملە پەشەمن ئەسلى مەقصەد
 چوارە پىت بلىم ئەى پىرى ھوشيار
 شەستەى جەوز و تولى سەوز و كەلبەى
 بەرازى بۆز و كەللەى خوگى مردار
 ئەگەر دەرچى لەسەر ئەم دىنە پرووحت
 دەچىتە قالىپكى شوخ و نازدار
 ضەيف بى خوانەخواستە ئىعتىقادات
 بە ئاين و بە ئەركەان و بە ئەطوار
 نەكەى تەرسىك بەپىشى خەلفە باپىر
 نەدەى گانى لە رىگەى (باوہ يادگار)
 شىاكەى كاوہ حوول نەگرى لە رىشت
 نەچىتە ژىر كولىنى (دايە پىزوار)

قه‌پۆزت دانه‌پۆشی به‌ر سمی‌لت
 به‌سه‌ر ملتا نه‌یی وه‌ک یالی که‌متار
 له قیبله‌ی (مسته‌فا) پروو وهرنه‌گێری
 له ڕێگه‌ی شه‌رعدا نه‌مری گونا‌ه‌کار
 له په‌شمی ڕیخناکی به‌ر سمی‌لت
 نه‌ڕێسن سه‌رکه‌له و ده‌سه‌بند و هه‌وسار
 که‌ مردی ڕووحی ناپاکت به‌ چوستی
 له ئینسانی ئه‌چێته شه‌کلی سه‌گسار
 وهرن یاران شه‌وی می‌عاده ئه‌مشه‌و
 له پێ ده‌رپێ فری دهن یار و ئه‌غیار
 شه‌والی زه‌رد و سوور وه‌ک خه‌رمه‌نی گوڵ
 له‌سه‌ر مافووری زه‌رد پرووی که‌ن به‌خه‌روار
 شه‌والی خامه‌ک و زه‌ر به‌فت و خارا
 له‌سه‌ر یه‌ک دای بنین وه‌ک مائی توجار
 که‌نیز و خانم و خاتوون و خادیم،
 فه‌قییر و موعیم و ده‌رویش و سالار
 نه‌دیم و نو‌که‌ر و ئا‌غا و ئه‌فه‌ندی
 له ده‌وری دانیشتن وه‌ک خه‌تی په‌رگار
 له نه‌زمی به‌زمی جه‌م ساقی بگێری
 شه‌راب و لی‌ بدا مو‌طریب له‌ مزمار
 نه‌بی‌ز و شه‌ربه‌ت و نو‌قل و مه‌زه و مه‌ی
 ده‌ف و ته‌مبوور و ساز و بریط و تار
 ده‌بی ئه‌م به‌زمه‌ هه‌ر به‌م نه‌زمه‌ بر‌وا
 هه‌تا دوو حیصه‌ه‌ ڕابوو‌ری له شه‌و‌گار

که دنیا بوو به پړووی قهیماس زهنگی
 سره ی به شکردنی شه لواره نه مچار
 به قورعه ی مه عده له ت یه ک یه ک به شی که ن
 مه پرسن نه قهر با و قهوم و که سوکار
 مه پرسن دایک و پوور و خوشک و خوارزا
 له ژیر کورکه ی بهرن بی قهول و گوفتار
 مثالی قهولی باوه باوه و میره میره
 میثالی کیړ و کوز هه روهک کون و مار
 به شه رعی مه زدهک و ناینی بابکه
 دخوولی جائیزه ئیسمی کونادار
 (فهیا سادتی للواطء والنیک)
 لقد علمتکم تقسیم شلوار)
 چرا پف لی کهن و شی رانه ههستن
 شقی هه لدن له په رده ی عیصمهت و عار
 سهر و دهر پی بهرن بی فهرق و ته میز
 مه پرسن نه قریبا و قهوم و که سوکار
 شه والی هه رکه سی بهر هه رکه سی کهوت
 ئیتر فهرقی نهکا، بیگریته بهر کار
 که نه م وه عظه ی ته واو کرد پیره ناخوون
 ئیتر هه ر پف له شه مع و تف له هه تیار
 ئیتر هه ر نه تکی دین و که سری نامووس
 ئیتر هه ر ته رکی شهرم و عفهت و عار
 ئیتر هه ر لنگ نه بیته لام نه لف لا
 ئیتر هه ر کیړ ده بیته باسکی هه وچار

ئيتەر ھەر گومەزەى سمتە دەسوورئ
 بە سوورەى سەر خرا وەك چەرخى دەوار
 ئيتەر ھەر لى بەرىنە و لى خوړپىنە
 بەرەو ژوور و بەرەو ژيړ و بەرەو خواړ
 ئيتەر ھەر دايكە پيرە و ھەلئەنیشئ
 بە كەللەى كيړەو وەك وړچى سەردار
 ئيتەر ھەر پاوئەى زيوہ و زړەى دئ
 لەبەر كوت پيئوہدان ئەخشئ لە ديوار
 ئيتەر ھەر خەپلەى وەك چاوى گازەر
 بەمەترەق دەيكوتن ساداتى ئەبرار
 ئيتەر ھەر ناوگەلى خووبانى بيكرە
 لە خوئين سوور دەبئ وەك بەرگى گولنار
 ئيتەر ھەر كيړە وەك پەيكاني گوشتين
 بەژيړ بنيا دەچئ وەك پەرى سوفار
 ئيتەر ياخوا نەصيبى دوژمنت بئ
 برينى نيـــــزە و نووزەى بريندار
 لە وەصفى (كاكەى) گەر صەرفى عومرم
 بكەم، ناكەم بەياني عوشرى ميعشار
 عەمووديكەم ھەيە وەك توولى داوود
 كوتامە ژيړى كوركەى دايە پيژوار
 تسيكى كەند بەپيشى سەى براكە
 تريكى دا بە يادى باوہ يادگار

***

شەرى زەنگە و ھەمەوھەند

زەنگە و ھەمەوھەند دوو عەشیرەتى كوردن، يەكەميان لە دێيەكاني داوێنى چيای قەرەداغەووە تاكو نزيكى شارى كفرى، لە لیواری ڕووباری (ئاوە سپی) و ڕێگەى سولهيمانى - كفرى جێنشين. دووهميشيان لە ديهاتى نێوان بازيان و چه‌مچه‌مال لە ھەردوو لای ڕێگەى سليمانى - چه‌مچه‌مال خەريكى كشتوكاڵ و مەردارين.

لەبەرئەوێ ناوچەى زەنگە دەكەوێتە سەرەپتى ھاتوچۆى كاروانى بازرگانی لە نێوان سليمانى و بەغدا و ئەم ڕێگەى، ھەر لە (گەلى سەگرمە)وھ تاكو نزيكى كفرى بەناو ئەم عەشیرەتەدا تى دەپەڕیت، ئاگاكانى ئەم عەشیرەتە سووديان لەوێ وەرەگرت و چەند كاروان سەرايەكيان دروست كردبوو بۆ وچاندانەوێ ئەم كاروانى بازرگانىيە و ھەروا بۆ پاراستنى ئەم كاروانانە دەستەيەكى چاپووك سواری پرچەكيان ڕێك خستبوو و باجيان لە بازرگانان وەرەگرت و دهيانپاراستن.

ھەمەوھەندەكانيش، بۆ وەرگرتنى باج ڕێگەريان لەم كاروانانە دەكرد و زۆر جاريش تالانيان دەكردن لەمەدا لووتيان دەتەقيە لووتى سوارانى زەنگە و زۆر جاريش لە نێوان ئەم دوو عەشیرەتە شەرەنگێز و ئازايە شەرى گەورە ڕوى دەدا و لەشكریان لە يەكتر دەكرد و شێخ ڕەزای تالەبانی كە بنچينەيان دەچیتە سەر مەلا مەحموودى زەنگە لایەنگيرى ئەمانى دەكرد.

شاعير و ئەديبى ناسراوى كورد (پیرەمێرد) لە شیعريکدا بەناوی (ولاتی ھەمەوھەند) باسی ژيانى ئەم كاروانانە ئەكات و مەترسێى جەرەدە و باجى ئاغايان، كە ئەلێت:

ھەر سوارێك دەرکەوێ ئەلێ ئای جەرەدەيە ئەو

باج و پیتاکی زەنگە، گیروگرفتى جاف

ھەچیش كە ھاتە ڕێ ھەمەوھەند بردى ساف و لەساف

لە شیعەرەكاني شێخ ڕەزا ناوی چەند ئازايەكى ناودارانی زەنگە و ھەمەوھەند ھاتوو. لەمانە؛ برايم خانچى و فرود ئاغا و غەفوور ئاغا و جاسم

ئاغا و كهریم ئاغا و ئوپرهمان شهشه له عهشیرهتی زهنگنه و له ناوی ههمه وهندهكانیش، فهتاح و عهزه موسم، «جهوامیر» كه پیتشه وایی عهشیرهتی ههمه وهندی كرد، كه حكومهتی عوسمانی دوریانی خسته وه بۆ (بهن غازی) له لیبیا، له وێوه به شهڕ و تالان دژی حكومهت و عهشایه رانی عهرهب، به مال و منداڵه وه گه یشتنه وه ولاتی خویان.

باسی زیره کیی برایم خانچی دهکریت كه جارێك یه کیك له میرزاكانی ئهردلان بۆ زیارهتی كه ربه لا و نهجهف دیت و پێگهی دهكهوێته خانی برایم خانچی و زۆر له خزمهتگوزاری مهمنون دهبیست و كه دهكهوێته رێ، دهستهیهك له شۆپهسوارانی كور و برازای سوار ئهكات كه له خزمهتی میرزادا تا سنووری ولاتی زهنگنه بچن. میرزا دهپرستیت: «برایم خانچی، تۆ بهم گهر و بچووکییه كه چی كورپهكانت له شازاده دهچن، ئیمه ی میرزاده كورپهكانمان وا بهشان و شهوكت نین؟!» برایم خانچی له وهلامدا، «جهنابی میرزاده، ئیمه لێره ههمیشه خهریکی خزمهتگوزاری میرزاكانی وهكو جهنابتانین و ئاگامان له خیزانمان دهبریت. ئێوهی به پیرتانیس ههر خهریکی لهشكرئارایی و ئیش و کاری دهولهتن و ئاگاتان له خیزانتان نییه. وهكو خیزانی ئیمه رهنهگه بۆ میرزاكان بخرچین، خیزانی ئێوهیش بۆ نۆكه رانتان دهخرچین له بهر ئهوه كورپانی ئیمه وهكو شازاده به شان و شهوكت و كورپانی ئێوهیش وهكو نۆكه رانتان نابوود دهبن». میرزا سهری له زیره کیی برایم خانچی سوور دهمینێ و خهلاتی ئهكات.

شیخ رهزا كه باسی ئهم شهههه ی نێوان زهنگنه و ههمه وهند ئهكات، وهكو فیردهوسی له شاهنامه دا باسی شایان و پالاهوانان ئهكات ئهوهیش وای دهگه یینیت و ئهلیت:

(هماوند) از بهر سازان و خان

شبیه خون نمودند از بازیان

تكا پوی جولان بسرحد جنگ

در انجا بهم برزدند چون پلنگ

واتا:

هه‌مه‌وه‌ند سه‌رله‌به‌ر شه‌به‌یخوونیان کرد
له‌بازیانه‌وه‌به‌شه‌و په‌لاماری سالاران و خانیان دا و
هاتوچوو هه‌لمه‌ت گه‌یشته‌ سنووری شه‌و و
وه‌ک پلنگ له‌یه‌ک به‌ربوون

پس از حرب و جنگ و جدال کثیر
ز خانچی بر امد یکی نره شیر
فرود امد از اسب فرزند زال
غفور دلاور تهمتن مثال
تفنگی بکمدار از ک‌شاسپ
بر آورد و بنهاد بر زین اسپ
بسوراخ جاسوس بر دوخت چشم
بابروگره برزد از روی خشم

واتا:

پاش جه‌نگ و هه‌را و تیک رشانیکی زۆر
نه‌ره‌شیریک له‌خانچییه‌وه‌هات
کوری زال له‌ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی
که‌غه‌فووری قاره‌مانی وه‌ک توه‌متنه‌بوو
تفه‌نگیکی وه‌ک برووسکه‌به‌په‌له‌ده‌ره‌ینا و
له‌سه‌ر زینی ئه‌سپه‌که‌ی دای نا
چاوی خۆی دوو به‌کوی جاسووسه‌که‌یدا و
له‌رق گری خسته‌برۆکانی

چوانگشت برپای چقماق زد
توگفتی که آتش در افاق زد

چو زد گولله برسینه فتاحرا
بدست اجل داد مفتاحرا
بخاک اندر آورد سرچنگنه
نه خوب است پرخاش بازنگنه
چو دیدند ان گونه زحم درشت
سپاه مخالف نهادند پشت

واتا:

که پهنجه‌ی نایه سهر چه‌خماخه‌ی تهنه‌نگ
ئه‌توت ئاگری به‌ردایه ئاسۆ
گولله‌یه‌کی نایه سپنگی فه‌تاه‌وه
کللی ده‌رگه‌ی ژیان‌ی دایه ده‌ستی ئه‌جه‌ل
سهری له خاکدا گه‌وزانده‌وه
هه‌را له‌گه‌ل زه‌نگنه شتیکی باش نییه
که سوپای ناحه‌ز ئه‌م برینه گه‌وره‌یان دی
پشتیان پی له دوژمن هه‌لگردد

گریزان زبیم سواران خان
تپش درلب و لرزه در استخوان
زجنگ آوران روی بر تافتند
بزی چند باخویش پرداختند
تلف شد اگر گوسفندی دویست
بسی دیده برگشته ها خون گریست
اگر گله چند تاراج شد
بس کله بر تیژها تاج شد

واتا:

له ترسی سوارانی خان هه‌لات

تامیسک له سهر لیو لهرز له نیسقاندا
 پروویان له شه پکه ران وهرچه رخان
 چهند بزنیکیان له گه لّ خویان برد
 نه گهر دوو سهد سهری مه پ فهورتابی
 چاویکی زور خوینی بۆ کوژراوه کان پشت
 نه گهر چهند گه له مه پری به تالان برابی
 که له سهری زور به سهر نووکی نیزه وه بوو به تاج

دلیبری شش آتش در آن کارزار
 شنیدم فرومانده اسپدش زکار
 پیاده بر آویخت باسر کشان
 تفنگی به کف داشت آتش فشان
 امین حاجی آن برگزیده سوار
 نهان شد ز پیچش بتاریک غار
 دوید درپی او بغار اندرون
 ربنده چو گرگ گشیدش بیرون
 بضربی سر شرا زتن دور کرد
 بسی چشم بدخواهرا کور کرد
 گـرو برده از بهلوانان پیش
 بمردی (ششه) روستم عصر خویش
 در انجا که جولانگه (جاسم) است
 چه جانی (فتاح) و (عزه موسم) است

واتا:

قاره منی شش تیر (نه ورهمان ششه) له و مهیدانی جهنگه دا
 بیستم نه سپه که ی له کار که وتبوو

به پیاده له گهڼ سهرکښه کاندا
 تفهنگيکي ټاگرپرژيني به دهسته وه بوو
 ئەمينی حاجی ئەو شوږه سواره هه لېزارديه
 له بهر پيچي سکی خوۍ له ئەشکه وتيکي تاريکدا شار دبووه وه
 به دوايدا ږای کرده ناو ئەشکه وته که
 وهک گورگ فراندی و ږای کښايه دهر وه
 به يهک شیر ليدان سهری له له شي کرده وه
 زور چاوی به دخواي کوږ کرد
 (شه شه) که ږوښته می سهرده می خوۍ بوو
 گرهوی له قاره مانی پيشووان برده وه

هد آنکه ببيند جهان بخشرا
 فراموش کند رستم و رخشرا

واتا:

له شوږينهۍ که مهيدانی جوولانی (جاسم) بوو که ی جڼگه ی (فه تاح) و (عه زه
 موسم) ه
 ئەوهی له ويدا جهان به خش ببيني
 ږوښته م و ږه خشه که ی له بير ئەچي ته وه

سپر بر سر آورد آغا (کریم)
 بقلب سپه تاخت بی ترس و بیم
 بس پشت او تارسیده پسر
 شنیدم همین گفت با او پدر
 تو که آیدت از دهان بوی شیر
 که گفتد بیای بجنگ دلیر
 چنان پاسخ داد آن شیرزاد
 که فرزند چنین را ز مادر مباد

واتا:

که‌ریم ئاغا سه‌ری له سپێر ده‌ره‌ی‌نا
بی‌ ترس و له‌رز هێرش‌ی برد بۆ ناو جه‌رگی سوپا
تا کو‌ره گه‌یشه‌ پشته سه‌ری
گویم لی بوو باوکی پێی وت
تۆ که هێشتا بۆنی شیر له ده‌متدا دی
کی وتی وه‌ره ناو جه‌نگی قاره‌مانان
ئه‌و بی‌چووه شێره‌یش وا وه‌لامی باوکی دایه‌وه:
منالێ که پشتی باوکی به‌ره‌لا کا بۆ دوژمن با هه‌رگیز له‌دایک نه‌بی

که پشت پدر را بدشمن دهد
همان یه‌که خودرا بکشتن دهد
تو گوی فرامرز من بێر نم
بهر جنگ پشت و پناهت منم

واتا:

ده‌بی‌ت کو‌ر خۆی به‌کوشت بدات
توو وه‌کو (فلامه‌رز) و من (بیژن)م
له هه‌ر جه‌نگێکدا من پشت و په‌ناتم
وه‌کو ده‌ی‌گی‌رنه‌وه، هه‌مه‌وه‌ند له‌شکر ئه‌که‌ن که تالانی عه‌شیره‌تی زه‌نگنه
بکه‌ن. له بازیان به‌شه‌و خۆیان ئاماده ده‌که‌ن و به‌ره‌و هه‌ری‌می زه‌نگنه دین. له‌م
شه‌ره‌دا گه‌لێک له پیاوه که‌له‌مێرده‌کانی هه‌ردوو عه‌شیره‌ت به‌شداری و ئازایی
ده‌نوی‌تن.

هه‌مه‌وه‌ند چاوه‌ڕوانی ده‌رچوونی ئاژده‌لی زه‌نگنه ده‌که‌ن و له‌گه‌ڵ ده‌رچوونیان
بۆ له‌وه‌ڕاندن چه‌ند می‌گه‌له مه‌ر و بز و تالان ئه‌که‌ن. سوار و پیاده‌ی زه‌نگنه
ئه‌که‌ونه شوینیان. غه‌فووری جاسم ئاغا بۆیان داده‌نیشی و به‌گولله‌یه‌که فه‌تاح
ئاغای هه‌مه‌وه‌ند ئه‌پێکی و ئیتر له‌شکری هه‌مه‌وه‌ند تالانی خۆیان ده‌به‌ن و

چەند کەسێکیان لێ دەکوژریت. ئەو پرەحمان شەشە، کە یەکیەک لە کەڵمەمێردانی زەنگنە بوو ئەسپی نابێت و بە پا دێتە کوژی شەپەرەو. ئەمینی حاجی ھەمەوێند خۆی ئەکوێتە ناو ئەشکەوتیک و ئەو پرەحمان شەشە، بە خەنجەرێکەووە بۆی ئەچێتە ژووری و ھەرچەنێک ئەمینی حاجی چەند دەمانچە یەکی پێو دەنیت بەلام نایپێکی و لەوێ ئەمینی حاجی دەکوژیت و بەمە شەڕ کۆتایی دیت.

***

شیخ رەزا و ئیلی جاف

ئیلی جاف: ئیلی جاف ئێلێکی زۆر گەورە، ھەرچەنێک ئێستا زۆریان لە ناو سنووری عێراق و ئێراندا نیشتهجێ و بەکشتوکالەووە خەریکن، بەلام ھەر نیو سەدە لەمەوپێش زۆربەیان کوچەر و لە نیوان قەزەبات (سەدیە) و تا دەگاتە سنە و سابلاخ گەرمیان و کوێستانیان کردووە و ئازەلێکی زۆریان بۆ لەوێ نوێ لەم نیواندا لەوێ پاندووە.

لە یەکەم جاردا کە لە پەیمانی نێودەوڵەتیدا ناوی ئەم ئێلە ھاتبی لە پەیمانی شا سەفییو دینی سەفەوی کە لەگەڵ سولتان مەردانی چوارەمی عوسمانی، لە ١١ی موھەررەم ١٠٤٩ی کوچیدا بەستراوە. بانی ئیلی جاف ئەکات. جاف لە رێگەی کوچەریدا تووشی گێچەلێکی زۆر دەبوون و گێچەلێکی زۆریشیان بە ئیلانی گەرمیان و کوێستانی کوردستانی رۆژھەلات و باشوور دەکرد. ئەو وتەبە ناوبانگە کە ئەلێن: «من مێی خۆم لێرە ئەوێ پێم تۆ دەغلی خۆت بگوێزەرەو» لەبەر ئەوە حکومەتانی ئێران و عوسمانی لەم گەرمیان و کوێستانە جافدا تووشی سەرنێشە یەکی زۆر دەبوون.

وا دەردەکەوێت وشەی «جاف» لە ناوی ئیلی (جاوان = جافان) ھەو ھاتبێت ھەرچەنێک لە شەری نیوان ئێران و عوسمانیدا کە بەدایە شکردنی کوردستان کۆتایی ھات، ئیلی جاف لایەنگیری عوسمانی گرتووە، بەلام لە کاتی میری کە یەخسەرەو بەگەو بەتایبەتی لە دەوری ھەمە پاشاوە ئەم لایەنگیری، بۆ

مسوځه رکړدنی هاتوچوږی نټوان هه ردوو حکومته، کز بووه، ئەمەیش بوو هته هۆی کوشتنی حەمە پاشا له لایه‌ن تیره‌ی میر وه‌یسییه‌وه که له هاندانی عوسمانییه‌که‌نه‌وه دوور نییه. له پاش کوشتنی حەمە پاشا، هه‌رچه‌نیک سولتانی عوسمانی ده‌سته‌لات و سه‌روکی مه‌حمود پاشا و وه‌سمان پاشای به‌سه‌ر ئێلدا سه‌لماندووه، به‌لام وه‌کو میرنشینی تری کوردستان، عوسمانی بۆ له‌ناوبردنی ده‌سته‌لاتی ئەمانیش درێغی نه‌کردووه، هه‌تا جاریک مه‌حمود پاشا له ئەسته‌موول هه‌ست به‌وه ئەکات، به‌نه‌ینی به‌رگی ده‌رویشی ده‌پوشت و هه‌لدیت و له‌ ږیگه‌ی «باکو» وه‌ ده‌گه‌ ږیته‌وه کوردستان.

به‌گزا‌ده‌ی جاف خو‌یان به‌ نه‌وه‌ی پیر خدر شاهۆ ده‌زانن. وه‌نه‌بی ته‌نیا ئەم تیره‌یه‌ ناوی به‌گزا‌ده‌یان لێ نرابیت، تیره‌ی تریش هه‌ن که به‌گزا‌ده‌یان پێ ئەلین، وه‌کو بارام به‌گی و وه‌له‌ به‌گی و که‌یخه‌سه‌ره‌ به‌گی.

تیره‌که‌نی جافی ناو سنووری عی‌راق ئەمانه‌ن: ته‌رخانی، شاتری، میکائیلی، که‌ماله‌یی، ڤو‌غزایی، عی‌سای، هاروونی، ده‌دخی، تیه‌که‌و، یه‌زدان به‌خشی گاکولی، سادانی، صوفی وه‌ن، زردوویی، تاوه‌گو‌ژی، نه‌جه‌دینی، گه‌لکه‌نی، میر ناسری، شیخ سمایلی، جنکني.. هتد. جافانی ناوچه‌ی زه‌هاویش، جوانو‌ږیی، باوه‌جانی، قبادی، ئی‌ناخی، وه‌له‌ به‌گی، میر وه‌یسی و یار ئەحمه‌دی.. هتد.

شیخ ڤه‌زا دۆستیه‌که‌ی قوولی له‌گه‌ل میرانی جافدا و به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل وه‌سمان پاشا و مه‌حمود پاشادا هه‌بووه. هه‌موو سالیک چه‌ند جاریک سه‌ردانیانی کردووه و ماوه‌یک له‌ کو‌شک و دیوه‌خانیاندا له‌گه‌ل به‌گزا‌ده‌ی جافدا پای بواردووه. ئەوه‌ی شایانی سه‌رنجه، شیخ ڤه‌زا، له‌ مه‌یدانی گالته‌وگه‌پدا نه‌بیت، هیچ هه‌جووی به‌گزا‌ده‌ی جافی نه‌کردووه.

مه‌حمود پاشا هه‌ست ئەکات که شیخ ڤه‌زا وه‌سمان پاشای له‌ هه‌موو پتر خو‌ش نه‌و‌یت و ڤو‌ژیک پێی ئەل‌یت؛ ئەگه‌ر هه‌جوویکی وه‌سمان پاشا بکه‌یت یه‌که‌یک له‌ دپه‌که‌نی خو‌مت پێ ده‌به‌خشم. شیخ ڤه‌زا له‌ وه‌لامدا به‌ به‌یتیکی فارسی ئەل‌یت:

من حقوق نعم دولت عوسمانیرا
نفروشم بهمه حشمت سلطان محمود
لیره‌دا مه‌به‌ستی له «عوسمانی» و «سلطان محمود»، عوسمان پاشا و
مه‌حموود پاشای جافه.

واتا:

من حه‌قی نیعمه‌تی ده‌وله‌تی عوسمانی
نافرۆشم به‌هه‌موو جاه و حیشمه‌تی سوڵتان مه‌حموود
میرانی جاف به‌رامبه‌ری شیخ ره‌زا ده‌سکراوه بوون، شیخ ره‌زا باسی
به‌خششیان له شیعریکی فارسیدا ئەکات و ئەلێت:

حق شناسم ندهد از کف دامن و صافرا
آل برمک یافتم بگ زادهایی جافرا
خواستم در مدح ایشان قطعه‌ء انشا کنم
خامه گفتا که‌ی توانم شرح این اوصافرا
گر قیاسی جودشان با (حاتم طائی) کنی
فرق بس باشد ازینجا تابه کوی قافرا

واتا:

به‌گزاده‌ی جافم وه‌ک نالی به‌رمه‌ک هاته به‌رچاو
ویستم پارچه شیعرێ له تاریفیاندا دانیم
قه‌له‌م وتی: که‌ی نه‌توانی باسی ئەم وه‌سفانه لێک بده‌مه‌وه!
ئه‌گهر بته‌وێ قیاسی سه‌خاوه‌تیان له‌گه‌ڵ حاته‌می ته‌ی بکه‌ی
فه‌رقیان زۆره لیره و تا کپوی قاف

که‌چی له‌لایه‌کی تریشه‌وه له ده‌سکاریکردنی شیعریکی فارسی (حافزی
شیرازی) دا باسی ره‌زیلی مه‌حموود پاشا ئەکات و ئەلێت:

مگر یزدان کند کشف کف (محمود پاشا) را
 که کس نگشود و نگشاید به حکمت این معمارا
 به دهست کونه و لقی گهر ببیند صورتی جلقی
 چنان بر باید از دستش که ترکان خوان یغمارا

واتا:

مه گهر خوا خوئی ناوله پی مه محمود پاشا هه لَبِیَنی چی تیا به
 ئه گینا که س ئه م مه ته له ی هه لنه هینا وه و هه لی ناهینی
 ئه گهر وینه ی جلقی له دهستی کونه
 وای له دهست ئه فرینی وهک تورک خوانی تالانی ده فرین

هه ر که تووره یشی ده که ن؛ ئه لیت:

جاف و جیف و جاتره

سه گ له جافان چاتره

وه کو وتمان ئیلی جاف له کوچی گهر میان و کوستاندا لووتیان ده ته قایه
 لووتی هه ندیک به ئیله کانی کوردی ناوچه ی مه ریوان و موکریدا و هه ندی
 جاریش تووشی شه ری گه وه ده بوون. جاف له م شه رانه دا، له مال و مندال و
 ئازهل به ولوه هیچیان نه بوو که پاریزگاریی بکه ن، له م شه رانه دا خیزان و
 ئازهل یان دهر باز ده کرد و دهستی خویان ده وه شاندا و ده گه رانه وه. یه کیک له م
 شه رانه شه ری نیوان جاف و ئیلی فه یزولا به گی ناوچه ی موکریانه، که شیخ
 رهزا له شیعریکیدا باسی ئه کات و لایه نگیری ئیلی جاف ده گریت و ئه لیت:

خرزمینه مه دن په نجه له گهل عه شه ری جافا

میرووله نه چی چاکه به گز قولله ییی قافا

کی بی له دلیرانی عه شایر که نه چووبی

وهک تیری ئه جهل نووکه رمی جافی به نافا

خوینریت و شه رهنگیر و عه دوبه ند ته نومه ند

کامیان که گه نه، شیره له مهیدانی مه سافا

چونکه رهسه نی ورد و درشتیان هه موو جه نگی
 مهی ساریه نه شئی چه له دوردا چه له سافا
 وا بی غه م و په روا ده چنه عرصه ئی هه یجا
 تو ناچییه سه ر دۆشه کی بووکی له زه فافا
 (یبعون الی الامر صفارا و کبار
 یسعون الی الحرب ثقالا و خفافا)
 وهسمان به گیان ئامیره وهختی که بلی: دهی
 دینه جه وه لان هه ر وه کو حاجی له ته وافا
 خواهم زخدا آنکه شود دشمن جاهت
 کوئی له ده سا دهس له ملا مل له ته نافا
 لوتفی بکه با (شیخ رهزا) بیته وه گوشتار
 حه یفه برزی تیغی موجه وهه ر له غیلافا

ئیلی فهیزولا به گیش گه لیک پیاوی ئازا و که له میردی به ناوبانگیان تیدا
 هه لکه وتوو. کاتی ئه م دوو ئیله گه وره یه ی کورد، جاف و فهیزولا به گی، له
 دیهاتی سه قز و بۆکاندا به یه کدا چوون، له هه ردوو لا کوشتار و دیل بووه.
 جاف دهستی خوئی وه شان دووه و له و ناوچه یه دوور که وتوو ته وه و خوئی
 به سه رکه وتوو داناوه و فهیزولا به گیش توانیویانه جافی کوچه ر له دیهاتی
 خویان ده ره پیتن و ئه مه یان به سه رکه وتن داناوه، هه رچه نیک له نیتوان
 کوردستانی بن دهستی حکومه تی قاجاری و کوردستانی بن دهستی
 حکومه تی عوسمانی سنووری ده ول ته هه بووه، به لام کورد ئه م سنووری
 نه سه لمان دووه و نه بووه ته به ره به سترکردنی هاتوچۆیان. سه رۆکی ئه و سه رده مه ی
 فهیزولا به گی (حاجی سه لیم خان) دهستی شاعیری بووه، له سه ر هه مان
 کیش و قافیه و هه ر به وشه کانی شیخ رهزا ولامی ده داته وه و ئه لیت:

(شیخ) نه یبیس تووه چهند سالی له مه وهه ر له مه سه فا

هه ر جافه چوو نووکی رمی موکری به نافا

تیپی عەدوو وەک پۆلی قوڵنگ ئەو وەکو شەمقار
 تیکی دەشکاند یەک یەک و ئەیخست لە مەسافا
 (شیخ) بۆ خەبەرە لەم قەسە مەشهوورە لە ئافاق
 حەربە و پمى ئەو بوو بەجیما لە غیلافا
 ھەر ئەو کۆرە جافە بوو لەبەر چۆدبی دلیران
 نالینی دەھات ھەر وەکو بووکیک لە زەفافا
 زۆر کەس لە جەوانانی ئەوان بوو بە ئەسیر ھات
 دەست بەستەو و تەنێ خەستە و گەردن لە تەنافا
 چاک وایە نەکات مەدحی ئەوان نەک بلی مونسیف
 ئەم مەدحە کە فەرمووویەتی (شیخ) لاف و گەزافا
 بۆ مەدحیان کافیه (شیخ) بێت و نەزەر کات
 مەعلوومە کە مەعنای لە لوغەتدا چییە (جافا)

بێگومان وەکو حکومەتی عوسمانی لە شەری براکوژی دوو ئیلی گەورە
 کورد وەکو جاف و فەیزولای بەگی دەس خۆشی لە ئیلی جاف کردوو،
 ناسرەدین شای قاجاریش سوپاس و دەسخورشی لە ئیلی فەیزولای بەگی
 کردوو بەرامبەر ئەو سەرکەوتنە بەسەر ئیلی جافدا. ئەم سوپاسنامەیە لە
 ساڵی ١٨٦٥ی زاینە، (نامەیەکی میژوویی بۆ شیخ رەزای تالەبانی و ھەوالی
 تازە - محەمەد حەمەباقی - گوڤاری مامۆستای کورد ١٩٩٥ - سوێد)

پۆژێکیان شیخ رەزا بەمیوانداری دەچیتە لای وەسمان پاشا. پاشا فەرمان
 دەدات کە کەس بۆ کاروباری عەشیرەت نەیتە لای چونکە شیخ رەزا لێرە و
 ئێمەش بەزەمان بۆ دەگیرێ. شیخ رەزا موتریب نییە بەزەم بگێرێت و ئەلێت:

ئەسبابی طەرب زیل و بەمە ئەو بەگی جافان
 بەزەم بگێرێ چاکە لە من زیل و لە تو بەم

زیل و بەم دوو ئالەتی مۆسیقان، لە وتە (لەمن زیل و لە تو بەم) دوو مەعنا
 دەگێرێتەو. یان من (زیل) لێ دەدەم و تو (بەم) لێ بدە، یان «لەتوو بەم» بەو
 مەعناکەی تریبەو دەیت.

عادیلە خانمی خیزانی وەسمان پاشای جاف

عادیلە خانمی خیزانی وەسمان پاشا لە میرزاکانی ئەردەلانە. خانمێکی زیرەک و بە ھۆش و بیروڕا ورد و بەرپۆڵەبەری کاروباری عەشیرەت بوو. لەپاش کۆچی دوایی وەسمان پاشا، بەعەقڵ و دەستەلات، لە ناوچەی ھەلەبجە و شارەزوردا سەرۆکی عەشیرەتی جافی وەرگرتە دەستی خۆی و بەرامبەر ئەو حکومەتی بەریتانیا، کە هێشتا حوکمداری ئەو ناوچەیە بوو، لەقەبی (خان بەھادور) کە دەرایە راجاکانی ھیندوستان و ھاوتای لەقەبی (سیر)ی ئینگلیزییە، پتی بەخشی. خانم ھەمیشە دیوھانی یانەی رۆشنبیران و شاعیران و ئەدیبان بوو. لە پاش مردنی وەسمان پاشا ئەو دۆستایەتیە لەگەڵ شیخ رەزادا ھەر پاراست و شیخ رەزایش ئەو ریزەیی بەرامبەری ھەر بەردەوام بوو.

جاری خانم گەشت دەداتە شیخ رەزا کە ھێستریکی بۆ بنێرێت. بەلام ھێستەر لە پیش ناردنی دەتۆپێت. دەیهوێ سەر بنێتە سەر شیخ رەزا و لێی دەپرسێت، ئایا ھێستری زیندووی دەوێت یان ھێستەرە مردووەکە. شیخ رەزا بەم شیعەرە وەلامی دەداتەو:

ئێستری زیندووی بێم، بۆم چاکە، یا مردووم دەوێ*
ئێحتیاجیم زۆرە خانم با بێم ھەردووم دەوێ
بێچووھەکانم سەر لە سوێحەینێ ھەموو دەورم دەدەن
ئەو ئەلێ پوولم نەماوہ ئەم ئەلێ بێچووم دەوێ
باوچوودی ئەم ھەموو تەکلیفە گێژیان کردووم
کۆر خەیاڵی ژن ئەکات و کچ ئەلێ من شووم ئەوێ

* «ھەردووم دەوێ» دوو مانای ھەیە، یان بەمانای ھەردوو ھێستەر، زیندووی و مردووی، بەلام شیخ رەزا ھێستری مردووی بۆچیە؟! لێرە مەبەستی ھەردووی خانمە. خانمیش وەکو وەسمان پاشا بەچاوی ھونەرماندانە گوێی لە شیعەرەکانی شیخ رەزا دەگرت.

مامۆستا شیخ محەمەدی خاڵ دەیگێڕێتەووە ئەلێت: خانمی خێزانی وەسمان
 پاشا ھەموو ساڵێک دیاری و خەلاتێکی زۆری ناردوووە بۆ شیخ رەزا. وا
 دەرئەکەوێ ئەو ساڵە دیارییەکی دواکەوتوو. لەبەر ئەوە شیخ رەزا ئەیهوێ
 پەلاریک بەھاوێ بەلام رێزی بەرامبەر عادیلە خانم ریی نادات بیگێرتە ئەو
 ناچار پەلارەکە ئەگێرتە نووسەری خانم کە مەلا محەمەدی سنەیی بوو و ئەم
 شیعرە فارسییە بۆ ئەنێرت:

کجا شد آن کرامتھای دیرین
 کچاشد آن عناتھای پیشین
 نہ گاهی پرسدم پاشا نہ خانم
 نہ یادم میکند خسرو نہ شیرین
 از این جانب نمیدانم سبب چیست
 از این جانب مگر ملای بی دین
 نترسد از زبان اتشینم
 جعلناھا رجوما للشیاطین

واتا:

بۆ کوێ چوو پیاووەتیەکانی جاران
 کوا بەتەنگەووەبووەکانی پیشوو
 نہ جاری پاشا لێم ئەپرسی و نہ خانم
 نہ جاری خوسرەو یاد ئەکا و نہ شیرین
 هیچ ھۆیەک نابینم لەلای پاشاو و خانم
 مەگەر ھۆ ھەر لەلای مەلای بی دین بی
 بۆ ناترسی لە زوبانی ئاگرینم
 کە دام ناوہ بۆ رەجمی پیاوخراپان

کەسیک نابێت وەلامی شیخ رەزا بداتەووە. لەو کاتەدا حاجی توفیقی

مەحمود ئاغا كە تەحسىلدار ئەبىت پەيدا ئەبىت. شىعرەكانى شىخ رەزاي بۇ دىنن كە وەلامى بداتەوہ. پىرمەئزىدەش ئەم شىعرەى بۇ ئەنوسىت:

رضای تلخ كامت خواند شیرین
دەھانش ریش باد آن مردی كچ بین
كە كى خسرو بە كىخسرو شبیه است
كجا شیرین بود چون حوری عین
تو آن جوری كە از پاداش نىكى
ملا محمل كش و نادر ندیم است
رضا نبود كە خوانندش شیاطین

واتا:

رەزاي دەم بۆگەن (ئەى خانم) تۆى كرد بەشیرین
دەمى داوەشى ئەو مەردومە كە چ بىنە كەوا ناوى خانم بەشیرین ئەبات
لە كوئى خوسرەوى پەرۋىز ئەبى بەكەىخوسرەوى كەيانى،
لە كوئى شیرىنى دلدارى خوسرەو ئەبى بە حۆرى عین.
تو ئەو حوربىيەت، كە لە پاداشى چاكيدا، لە بەهەشتەوہ ھاتوویت
مەلای نووسەرى خانم كەژاوہ راكیش و ھاودەمىكى نایاب و يەكتایە
پازى نىيە كە پىتى بلىن شەيتان
(شىخ مەمەدى خال - كۆفارى كۆرى زانىارى - ۱۹۸۷)

***

شىخ رەزا لە شارى كۆيى

مەلا عەبدوللاى جەلېزادە: شىخ رەزا شارى كۆيى خوش ويستووه. لە سەردەمى فەقىيەتيدا بەشىكى ژيانى لە كۆيى لەلای مامۆستاي دانا مەلا ئەسەدى جەلېزادە خوێندووېيەتى و پېژىكى زۆرى بەرامبەر ئەو بنەمالەيە ھەيە. لە پاشان بۇ جارېكى ترى لە كەركووكەوہ بە تۆراوى ھاتووتە كۆيى، بەلام لەگەل شىخ غەفوورى مامى و شىخ رەشىدى ئامۆزاي نەگونجاوہ و

به‌په‌شیمانی گه‌راوه‌ته‌وه که‌رکووک. دل‌گیری له خزمانی خوئی له کۆیی بووه‌ته هۆی بێ‌زاری و هه‌ندێ جێ‌تویش به کۆیی‌یه‌کان بدات. به‌لام پێ‌زی به‌رامبه‌ر مامۆستایانی جه‌لیزاده هه‌ر ماوه و به‌تایبه‌ت به‌رامبه‌ر مه‌لا عه‌بدوڵا.

مه‌لا عه‌بدوڵا کۆری حاجی مه‌لا ئه‌سه‌ه‌دی حاجی مه‌لا عه‌بدوڵای جه‌لییه

له ساڵی ۱۲۶۰ له‌دایک بووه و له ده‌وری هه‌رزه‌کاریدا له‌لای باوکی و له پاشان له‌لای مه‌لا محه‌مه‌دی خه‌تێ خوێندوو‌یه‌تی. زۆربه‌ی ژیا‌نی به‌مامۆستا‌یی رابواردوو‌ه و له ساڵی ۱۲۹۲ چوو‌ته به‌غدا و زۆر جێ پێ‌زی مو‌ف‌تی زه‌هاوی و زۆربه‌ی دانا‌کان بووه. له یه‌کێ‌ک له گ‌ف‌ت‌و‌گ‌ۆ دیبلۆماسی‌یه‌کانی نێ‌وان ده‌وله‌تی عوسمانی و ده‌وله‌تی ئێ‌ران؛ نوێنه‌ری عوسمانی بووه و له کاره‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو‌ه. شیخ په‌زا له شیعه‌ری‌کی فارسی‌دا پێ‌زی خوئی ده‌رده‌بێ‌یت و ئه‌لیت:

عیب در ذرات تو ای کان کرم معدوم است
مگر این عیب که لحم علما مسموم است
شعر من در همه سوا از همه کشور ساری
علم تو در همه جا بر همه کس معلوم است
می‌رود شعر من و علم جهانگیر شما
هر دو بی فائده، تا جای اقامت روم است
نامه بنویس بهر طرز دلت می‌خواهد
همه سحر است، اگر نثر و اگر منظوم است

واتا:

ئه‌ی کانی به‌خشش خه‌وش له شه‌خسی تۆ‌دا نییه
ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که گۆشتی زانا‌یان ژاراوییه
شیعه‌ری من به‌هه‌موو لایه‌کی هه‌موو ولاتیک‌دا رۆییوه
زانستی تۆ‌یش له‌لای هه‌موو ک‌س دیارییه
شیعه‌ری من و زانستی جیهانگیری ئێ‌وه

هەردوو بێ سوودن تا شوێنی دانیشتنمان ولاتی پۆم بێ

بە هەر جوۆی دلت ئارەزووی لێهە نامە بنووسە

هەمووی هەر جادوو هەوی ئەینووسی؛ چ شیعەر و چ پەخشان

دانیشتوانی کوۆی بەزیرەکی و قەسەزانی ناویانگیان دەرچوو. ئەوێ لە

ناویاندا بژیت دەبی لەوان زێرەکتەر بێت ئەگینا دەری دەپەرین. شیخ پەزا
ئەلێت:

حاجی عەبدوللا لە ئادەم فیلترە

باوچوودی مەرتهبەیی پێغەمبەری

ئەم بەصەد شەیتان لە کوۆی دەرەچوو

ئەو بەشەیتانیک لە جەننەت دەرپەری

***

شیخ پەزا و قازایی کوۆی

لە کردەوێهەکی قازایی کوۆی، شیخ پەزا وای پێ گەشتوووە کە غەدەری لە

(لامیع ئەفەندی)ی دۆستی کردوو. لەبەر ئەوە هەجوی قازایی کوۆی ئەکات و
ئەلێت:

شیخ (پەزا) بێت و لەسەر تو هەجوی قازایی کوۆی بکا

سەیری کە چیی پێ بکا دۆم بێ و کلاش بو خۆی بکا

چونکە غەدەری کرد لە (لامیع) شەرت بێ قازایی وا بگنم

هەر گەن و گوویی لە زگیایە بە جاری پۆی بکا

شیخ پەزا کە باسی دلبەرانی شاری کوۆی ئەکات ئەلێت:

شاری کوۆی کە لەبالەب لە بۆنی غونچەلەبە

گەر فەلەک لێی بگەرێ، مەنبەعی عەیش و تەرەبە

دلبەرانی بەمەسەل هەر وەکو ئەشعارێ من

کامی لێ ئەگری ئەبێژی ئەمەیان مونته خەبە

کهچی که رقی له کۆیییه کان هه لدهستی ئەلێت:

دهوری وه سمان بهگ له کۆیی ژن نهما نه یگین به به
نسبه تی کۆیی له گه ل من نسبه تی ئین و نه به
ئه لغه ره ز سو زانی یو زانی له کۆیی چاتره
موخته سه ر چاکه قسه، کوونی ببه کۆیی مه به
که پتر رقی هه لدهستی ئەلێت:

هه رکه سی ئەصل و میزاجی فیتنه یی و به دگۆیییه
دهستی حیزیشی هه بی ئەمجا به ته حقیق کۆیییه
وا دیاره داندوکی له گه ل موفتی کۆیه ش نه کولاره و ئەلێت:
موخبیر خه به ری داوه له سه ر موفتی کۆیه
هه سه رت که شی شیر ی سه گ بۆ که وچه دۆیه

***

له گه ل سمایی مه لا خالید

گه لێک ته قه لام دا تا بزانه ئه م سمایی مه لا خالیده کۆیه، نه خه لقی
که رکوک و نه خه لقی سلیمانیه. ئەوه ی که گومانی تیدا بیت، ده بیت خه لقی
کۆیه بیت و شیخ ره زاهه ی پێ ئەلێت:

هاته وه ئاشووبی ده وران مه ردی مه یدان هاته وه
شیری یه زدان، له نده هۆری ئیبنی سه عدان هاته وه
بۆ قیرانی له شکری ئەعدا له ناکاو میثلی به رق
ئه صغهری صاحبقران و له علی خه فتان، هاته وه
هه وری میحنه ت باره شی غه م سه یلی ماته م بۆ نه فام
به رقی تابان، میهری ره خشان، ره عدی غوران، هاته وه
پاله وانی پایی ته ختی سه فده ری شی رزاد خان
تاج به خشی، کیشوهری، مه غریب ألوب خان هاته وه

سه‌عدی سه‌فدر، مالکی ئەژدەر، هوزه‌بری پڕ هونەر
 بێژەن و گیو و، طوس و نه‌وزەر، پووری ده‌ستان هاته‌وه
 سه‌مدولیللا باز له‌ بۆقه‌تلی سه‌ری تۆزانییان
 پۆسته‌می مازهنده‌ران، سامی نه‌ریمان هاته‌وه
 ژێر ده‌ستی ئەسه‌د ئاغا بووین وه‌کو مووری زه‌عیف
 بۆ خه‌لاسیمان سمایل وه‌ک سوله‌یمان هاته‌وه
 دۆستان له‌ب تشنه‌ بوون ناگاه له‌ فه‌یزی لوطفی سه‌ق
 جۆیی (نیل) ده‌ریایی (قیلزم)، به‌حری (عه‌مان) هاته‌وه
 (لامعی) شاعیر به‌هر مه‌جلیس بچێ، خه‌لکی ئەلێن
 بولبولی ده‌ستان سه‌را، مورغی غه‌زل خوان هاته‌وه

***

شیخ ره‌زا و فه‌تحوڵا که‌یفی جوانپۆیی

فه‌تحوڵا که‌یفی جوانپۆیی هاوده‌می شیخ ره‌زا و حاجی قادری کۆیی بووه و
 له‌لای مه‌لا ئەسه‌دی جه‌لیزاده‌ خوێندووێانه. که‌یفیش شاعیر بوو و له‌گه‌ڵ
 شیخ ره‌زادا هه‌جووی یه‌کتریان کردووه. له‌ شیعره‌کانی که‌یفی ئەمه‌ ده‌خه‌ینه
 پێش چاوی خوێنده‌وارانی رێزدار: له‌ غه‌زله‌یکدا ئەلێت:

ئهم دله‌رقی بێ پهممه‌ فه‌ره‌نگیکێ ته‌واوه
 عه‌ینی شه‌ره‌، جێ فیتنه‌یه‌ قوربان بلی چاوه
 قه‌وسی به‌سوپه‌ر کردووه‌ گرتوووه‌ ته‌ ده‌ستی
 سه‌د خه‌نجه‌ری خوێنپێژ و دوو سه‌د تیری سواوه

ئوه‌ی زانراوه‌، که‌یفی نه‌یتوانیوه‌ وه‌کو شوکری په‌نجه‌ له‌گه‌ڵ شیخ ره‌زا
 بدات و مامۆستا مه‌لا ئەسه‌دی جه‌لیزاده‌یش پێگه‌ی به‌ که‌یفی نه‌داوه‌ جێو
 به‌شیخ ره‌زا بدات و له‌سه‌ر ئوه‌ که‌یفی ده‌رکردووه‌.
 شیخ ره‌زا له‌ به‌یتیکێ فارسیدا ئەمه‌ به‌ که‌یفی ئەلێت:

شاعیر چو توی بلب لبانت ریدم
واز فرق سرت تا بدهانت ریدم

واتا:

شاعیر که تۆ بی بریم به قهراغی لیوه کانتدا
له تهوقی سهرتهوه تا دهمت پیدایا بریم

که یفیش له وه لامدا ئەلێت:

فرقی نبود بمیان فرق و کیرم
ای ریدی به کیرم کوزت بکیرم

واتا:

جیاوازی نییه له نێوان تهوقی سهرم و کیرما
ئەهێ ئهوهی ریای به کیرما تێت به کیرم

***

شیخ رهزا و شیخ غهفووری مامی

شیخ غهفووری کورپی شیخ ئەحمەدی تالەبان کورپی مەلا مەحموودی
زەنگنەیه. له کورانی شیخ ئەحمەد تەنیا شیخ عەبدورەحمان، له کەرکووک
بووه پۆستنشینێ تهکیه‌ی تالەبانی، ئەوانی تر بلاوه‌یان لێ کرد و، شیخ
غەفوور له کۆیی لقیکی تهکیه‌ی تالەبانی کردووه و به‌هۆی ئەم تهکیه‌وه،
سولتانی عوسمانی چەند دێیه‌کی به‌ناوی «ئیطعامی فوقه‌راء» دایه و توانی
سامانیکی باش بنێتە یه‌که‌وه.

شیخ رهزا، له پاش کۆچی دواویی شیخ عەبدورەحمانی باوکی، له‌سه‌ر
پێویستی گوزەران، له‌گەڵ شیخ عەلیی کاکێ تێک چوون و به‌تۆراوی چووه‌ لای
شیخ غهفووری مامی، بۆ ئەوه‌ی هەندێ پارهی لێ وەرگریت و بچیت بۆ
ئەسته‌موول. شیخ غهفوور نه‌یویستوو، برازا که‌ی، به‌سه‌رگەردانی بکه‌وێته
ولاتانی غه‌ریبی و له‌ کۆیی گلی ده‌داته‌وه و شه‌ش مانگ میوانداریی ئەکات و

گفتی ئەوەی دەداتى كە كچى خۆى لى ماره كات و پىويستى گوزهرانى بۆ
جىبهجى بكات. شىخ رهزا ئەمەى پى خۆش دەبىت و برىار دەدات ئىتر
نەچىتەوه كەركووك.

بەم حالە ئەگەر دەفعەيى تر بچمەوه كەركووك
مەعلوومە بە مەردى نەپواوه لە سەرم تووك
بۆچ بچمەوه كەركووكى قورمساغ كە لەگەل من
ئەهلى هەموو ناسازە وهكو ئاوى حەمامۆك
پىم خۆشە لەبەر جەورى برا و لۆمەيى ئەقوام
صەد جار لە غەريى بكم موفليس و مەفلووك
رۆژى بە مرادى منيش ئەلبەت دەگەرى چەرخ
ئەم مچە قەرارى نيە گاهى جگە گەه بووك*
شاهى كە نەبى، رادەبويىرين بە فەقىرى
بۆ ئەهلى قەناعەت لە پالو خۆشترە داندووك
شەش مانگە زياتر كە لە پاش مەركى پدەر، من
مەغدوورم و مەظلووم و جەفاديدە و مەهتووك
تا ساكنى كۆى مامە غەفوورم، وهكو فەغفوور
كىسەم پرە دايم لە زەر و ليرەيى مەسكووك
پابەندى خەلايق نيە طەبعم وهكو خەلكى
بى كولفەتم و رەندم و سەيىاحم و سالووك
من خواجەيى ئەحرارم و ئامپىزشى دنيا
هيشتاكە نەمىكردووتە بەندەيى مەملووك
وهك (لاميع)ى شاعير نيە ئىستى لە جيهاندا
شيرين سوخەن و قابل و خۆش طەبع و (رهزا) سووك

* مچ قاپەكە لە ئەژنۆى مەر دەبىت و يارىى پى دەكەن. كە هەلدرىت گاهى
لەسەر پشت (جگ) دەوەستىت و يارىكەر دەيدۆرنييت و گاه (بووك) لەسەر

شیخ غه‌فووور تی دهگا که شیخ ره‌زا هه‌وای سیاحت که‌وتووته که‌لله‌یه‌وه و به‌که‌س پ‌اناگیریت، ئیتر کچی چیی بداتی، وا دیاره له‌و گفته‌ی په‌شیمان بووه‌ته‌وه و شیخ ره‌زایش لئی ده‌که‌وئته ته‌قه‌وه و بریاری ئه‌وه ده‌دات که بچینه‌وه که‌رکووک و له‌گه‌ل شیخ عه‌لیی کاکى ئاشت بئته‌وه.

ئه‌و پوژه که‌ توژام و له (که‌رکووک) سه‌فه‌رم کرد
مانه‌ندی عه‌قاریب له ئه‌قاریب هه‌زه‌رم کرد
که‌ردوون سنگی کردم و هینامیه‌ کۆیی
میوانی له کن مامه غه‌فووری له‌جه‌رم کرد
خواستم که برۆم بۆ سه‌فه‌ری رۆم به سیاحت
نه‌یه‌هشت و دوو سه‌د ئه‌هلی عه‌مامه‌ی له سه‌رم کرد
دانیشی نه‌چی من کچی خۆم ماره ده‌که‌م لئی
ئه‌و طالبی دونیایه ئه‌وا موعته‌به‌رم کرد
چورسا له‌به‌رم جووبه و فیسا له‌سه‌رم فیس
نه‌ فیسى له سه‌ر نام و نه‌ جووبه‌ی له‌به‌رم کرد
شه‌ش مانگه به‌م ئه‌فسانه گلی داومه‌وه لای خو‌ی
نه‌مزانی، ملم بشکى، تیا چووم، زه‌ره‌رم کرد
(والله) ده‌که‌م ده‌رحه‌قی ئه‌و به‌لکه زیاتر
ئه‌و کاره که ده‌رباری ره‌شیدی پسه‌رم کرد
کارم ته‌ر ئه‌بى ئه‌موت ئه‌گه‌ر لوتفی ببى مام
ئه‌ی لایقی ریشی، به‌خوا، کاری ته‌رم کرد
بۆ موجته‌هیدان که‌رچی جه‌وازی نییه ته‌قلید
بۆ موجته‌هیدم، هاتم و ته‌قلیدی که‌رم کرد
ئه‌ی گووی خله به‌م لوتفه که ئه‌و کردی له‌گه‌ل من
له‌م مه‌رحه‌مه‌ت و لوتفه ئه‌وا من گوزه‌رم کرد

ھەرچەندە وتەم وەختى كە دىم نەخوھتى قەلبى
 يارەب كە لەگەڵ شىخ عەلى بۆچى شەرم كرد
 ھەر دەچمەو ھە لاى گەرچى بلى ھاتەو ھە ديسان
 ئەو خوێرىيە بىكارە كە من لىرە دەرەم كرد
 ھەرچەندە (رضا) باعشى بەدنامىيە عەودەت
 لەم سووكى و بەدنامىيە، سەرفى نەزەرم كرد
 ئىتر دەكەوتە شان و بالى بەرەى شىخ غەفوور و لە پاشاندا جنىو:
 چايەكەى مامە غەفوورم زەرەدە وەك مىزى نەخۆش
 ئىحتياج ناكە بە ئاگر بە دوو تر دىنيتىيە جۆش
 ئىنجا دەكەوتە ھەجووى كۆيى:

ھەركەسى ئەصل و مىزاجى فەيتنەيى و بەدگۆييە
 دەستى حەزىشى ھەبى ئەمجا بەتەحقيق كۆييە
 ھەروا بە موفتەيى كۆيى:

موخبەر خەبەرى داو ھەسەر موفتەيى كۆيى
 ھەسەرەت كەشى شەرى سەگ بۆ كەوچكە دۆيى
 دەكەوتە دژى رەشىدى كورى شىخ غەفوور و بەھىچ جۆرىك دانوولەى
 لەگەڵ ئەودا ناكولت و لە شەيرىكى فارسىدا ئەلئەت:

فەرياد كە از (نەسەبىنەم) گەشتەند
 واز خەشم مەرا بخون آغەشتەند
 اى واى از اين مردم بى شەرم و حەيا
 مانەند رەشىد پور عەموم پەشتەند

واتا:

فەرياد كە لە نەسەبەين كۆشتمەيان
 لە رقا لە خوێنىيان گەوزانەم
 ئەى ھاوار لەم خەلكە بى شەرم و حەيايە

که ده‌گه‌ریت‌هوه که‌رکووک، شیخ‌ه‌لی دئی (قرخ) و (تال‌ه‌بان) ته‌رخان‌ئه‌کات
 بۆ‌گوز‌ه‌رانی و له‌ ته‌کیه‌یش مووچه‌یه‌کی بۆ‌ده‌بریت‌هوه و ئیت‌ر له‌گه‌ل شیخ
 غه‌فووری مامی وه‌کو جاوی نه‌شۆراو دای ده‌دریت و ئه‌م هه‌موو جنیوانه‌ی
 ده‌داتی:

مامه‌که‌م قه‌حه‌په‌ ژنه‌ ده‌وله‌تی شه‌دادی هه‌یه
 طالعی راه‌به‌ر و به‌ختی خوا‌دادی هه‌یه
 یه‌ک دوو دئی داوه‌تی سولتان‌په‌یی ئیطعامی طه‌عام
 هه‌ر یه‌کی‌کی به‌قه‌ده‌ر خه‌زنه‌یی ئیرادی هه‌یه
 چ‌فرووش و، چ‌زرووف و چ‌ضیاع و چ‌عه‌قار
 له‌هه‌موو جنسه‌مه‌تاعی صه‌د و هه‌شتادی هه‌یه
 ئه‌م هه‌موو گه‌نج و خه‌زینه‌ی هه‌یه هه‌شتاکو ته‌ره‌س
 نه‌هه‌وای جوود و نه‌مه‌یلی که‌ره‌م و دادی هه‌یه
 ره‌سمی ئابائی کیرامی بووه ئاساری سه‌خا
 نه‌له‌ ئابائی حه‌یائو نه‌له‌ ئه‌جدادی هه‌یه
 گه‌ر سه‌ر و ریشی پیاوانه‌یه‌باوه‌ر مه‌که‌پئی
 باطنی جووله‌که‌یه، زاهیری زوه‌هادی هه‌یه
 خۆی به‌هه‌ر سووره‌ت ئومیدی که‌ره‌م پئی هه‌یه لیک
 رقی زۆرم له‌ (ره‌شید)ی کوری گه‌وادی هه‌یه
 ره‌نگی که‌ر ده‌نگی به‌قه‌ر هه‌یه‌ته‌ی سه‌گ خوویی چه‌قه‌ل
 چاوی کوێر مه‌خزه‌نی کێر، مه‌قه‌ده‌ی به‌ربادی هه‌یه
 زی‌ک و ئه‌و‌رادی له‌سه‌ر کێر و ده‌که‌ر مونحه‌صیره
 سه‌یری ئه‌و حیزه‌قوروم‌ساغه، چ‌ئه‌و‌رادی هه‌یه
 تف له‌ کوز دایکی له‌کن خۆی کوری هه‌ناوه‌ته‌ده‌ر
 گوو به‌ریش باوکی، له‌کن خۆی ئه‌میش ئه‌ولادی هه‌یه

ئەمە گشت باوکی سەر و مەشقی لەبۆ داداوه
 سەر بەخۆ سالکی ڕەهڕەو نییە ئۆستادی ھەیه
 لە گرووھی ھەرما کارەکەر و دایک و خوشک
 فاطم و عاصم و ئامان و پەریزادی ھەیه
 شەو و ڕۆژ چەپلە بەکوز لێ دەدەن و ھەڵدەپەرن
 فەرگیان تاب و تەبی کوورەییی ھەدادی ھەیه
 بێ ھەیان جوملە خصوصەن ژنە سۆزانییەکە
 ڕەوشتی دێلەسەگ و قەحپەیی بەغدادی ھەیه
 من لە کەرکووکەو دینێتە کن ئەم قەحپە ژنە
 لەگەڵم خەصمە فەلەک، نییەتی بێدادی ھەیه
 کونی و حیز بوو ھەماندە ڕەشید طبعی (ڕەزا)
 ھێند لەبەر جەوری فەلەک خاوری ناشادی ھەیه

شیخ ڕەزا کە لە شیخ ڕەشیدی ئامۆزای توورە دەبێت لە چوار خشتەیکیدا
 ئەمە ی پێ ئەلێت:

ڕەشە ڕەششاشی کەری رەش بە ڕەشت
 تا ڕەشت ماوہ ڕەش و سوور بە ڕەشت
 چۆ و چۆی چەمی ڕەشنەش بە ڕەشت
 بە بەشت ھەم بە لەشت ھەم بە ڕەشت

لە گۆفاری کۆری زانیاری - دەستە ی کورد -

مامۆستا شیخ محەمەدی خاڵ ١٩٨٧

شیخ محەمەدی خاڵ کە شانازی بە شیخ ڕەزا و پیرەمێردەوہ ئەکات،
 شیخەرێکی پیرەمێرد دینێت کە بە خزمێکی خۆی وتووہ لەگەڵ شیخەرەکە ی
 شیخ ڕەزادا ھاوتای ئەکاتەوہ کە وتووێت:

پەندی پێشبینانە بۆز بە لەری
 جاشە ڕەشمان بە دەنکە جۆیی زەری

په‌شه به‌ختم به خه‌لقی سه‌گ ئه‌وه‌ری
په‌شه می‌بوو به من پشیلله وه‌ری

***

شیخ ره‌زا له مه‌یدانی عه‌شق و غه‌زه‌لدا

شیخ ره‌زا ده‌وری هه‌رزه‌کاری له که‌رکووک و کۆیی بووه. له‌به‌ر ئه‌وه
شیعری عه‌شقبازی و غه‌زه‌لی له‌م دوو شاره‌دا بووه. هه‌لبه‌ستی «دوله‌ری بی
وه‌فا» له که‌رکووک بووێت. «دله‌رانی کۆیسنجق»ی له کۆیی بووه. ئه‌م
هه‌رزه‌کاره که ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاری له ناو شیخ و ده‌رویشدا رابوو‌ردی‌ت،
غه‌زه‌لی ئه‌م کاتانه‌ی به عه‌شقی ئیلاهییه‌وه ده‌ربریوه، به‌لام ئاین، ریگه‌ی
دل‌لاری و غه‌زه‌لی له هیچ شاعیری‌ک نه‌گرتوه.
له هۆنراوه‌ی «دوله‌ری بی وه‌فا»دا ئه‌لێت:

پۆژی نه‌بوو ئه‌م دله‌ره بی‌په‌حمه وه‌فا کا
جاری نه‌بوو ئه‌م کافره شه‌رمی له خوا کا
حیرانن ئه‌طی‌ببا له عیلاجی مه‌ره‌زی من
لوقمانی ویصالت مه‌گه‌ر ئه‌م ده‌رده ده‌وا کا
کاری که غه‌م و ده‌ردی فیراقت به منی کرد
سه‌رما به هه‌تیو، با به‌ده‌واری شیری نا‌کا
دیوانه‌یه شه‌خصی که له غه‌یری له‌بی له‌علی
وه‌ک شاه‌ی سکه‌نده‌ر ته‌له‌بی ئاوی به‌قا کا
تاب و ته‌بی ئاته‌شکه‌ده‌یی هیجری وه‌کو شه‌مع
نزیکه منیش واریدی سه‌حرایی فه‌نا کا
له‌م ریگه‌یه ته‌قدیری ئه‌زل و بوو که ئی‌مه
پامالی جه‌فا بین و په‌قیب سه‌یر و سه‌فا کا
پووح و دل و دین، هه‌رسی ده‌که‌م به‌زل و نیشاری
کامی دلی من گه‌ر له له‌بی له‌علی ره‌وا کا

سەردانی، لە ڕێی عەشق، (رضا) لازمە، عاشق
 بۆ یار سەر و مائی سوپەری تیری قەزا کا
 لە کاتی ھەرزەکاریدا کە بەتۆراوی چوووتە کۆیی بۆ لای شیخ غەفووری
 مامی، چاوی بە کچە شوخ و شەنگەکانی کۆیی دیکە ویت و بەشداریی بەزم و
 سەیرانی ئەو ولاتە جوانە ئەکات و وەکو گەردانە ی شیلان دەبھۆنیتەوہ:
 شاری کۆیی کە لەبالەب لە بوتی خونچە لەبە
 گەر فەلەک لیتی بگەرێ مەنبەعی عەیش و تەرەبە
 دلبەرانی، بە مەسەل، ھەر وەکو ئەشعاری من
 کامی لێ ئەگری ئەبێژێ ئەمەیان مونتەخەبە
 غارەتی عەقلی منی کردووہ زێبا صەنەمی
 عاریزی پەشکی قەمەر، قامەتی نەخلی روطەبە
 نەوزەر ئاسا و، فەرۆیدون صفەت و، سەلم پەوش
 شەیدە مانەند و سیاوہش وەش و خەسرەو لەقەبە
 عارض و غەبغەب و پوخسار و زەنەخەندان و لەبی
 نازک و طورفە و زێباو و بەدیع و عەجەبە
 دلبەر و زەیکەمەر و جیلوہگەر و عیشوہ فرووش
 سەروی سیمین بەدەن و، شاھید و شیرین لەقەبە
 ظالم و دلّ شکەن و دۆستکوژ و خەصم نەواز
 عیسەوی دین و موغ ئاین و فەرەنگی مەزەبە
 سیوی داناوہ لە ژێر لێو، کە ئەمەم گۆی ذەقەنە
 زیوی خەردووہ وەک گۆ، کە ئەمیشم غەبەبە
 خواستی لێی ماچی (پەزا)، کافرە نەیدا و وتی
 ئەی خوا لەم کورە شیخ زادەبە چەند بێ ئەدەبە
 لە کۆیی دوو سۆزی ھەیە. سۆزی دووری ولات و سۆزی خۆشەویستی و
 دلداری:

دهمکوژئی حوکمه دهزانم بهخوا دهردی هه‌بیب
 وهره سا به‌شقی خوا دهس له یه‌قه‌م به‌رده طه‌بیب
 وهره ده‌ستی بخه‌مه گهردنی به‌لوورینت
 تا وه‌کو سفره، له داغا، بدرئی ورگی ره‌قیب
 طالع‌م نه‌حسه، ده‌ترسم که به ئازاری فیراق
 بمرم و پوژئی نه‌بی ده‌وله‌تی وه‌صلم به نه‌صیب
 چاوی فه‌تتانی ئه‌تۆ ساحیره، جادوکه‌ره‌یه
 که به یه‌ک عیشووه ئه‌دا عابیدی سه‌د ساله فه‌ریب
 تا له‌تو دووره دلّی غه‌مزده ئه‌ی پاره‌تی جان
 مه‌شریق و مه‌غریبه، مابه‌ینی له‌گه‌ل صه‌بر و شه‌کیب
 بی فراز نابی نه‌شیب ئه‌م قسه ته‌حقیقه، وه‌لی
 من له ریتی عه‌شقی تو نه‌مدی به‌خوا غه‌یری نه‌شیب
 غه‌یری زولفه له سه‌ر و صه‌فحه‌یی پروت ثابیته، یا
 طینه‌ت و طیبه که مه‌مزوجه له‌گه‌ل زینه‌ت و زیب
 شیخ ده‌گوژیته‌وه گهر چاوی به زولفت بکه‌وئی
 خه‌رقه‌و و سوچه، به زهنار و چلیپا و و صه‌لیب
 طاقه‌تی طاق بووه بی‌چاره له ژیر باری فیراق
 بکه ره‌حمی به (په‌زا) چاکه ته‌ره‌حوم به غه‌ریب
 سه‌رو، که به‌باله‌برزیه‌وه شانازی ده‌کا و نه‌ی؛ که په‌نجه‌ی هونه‌رمه‌ند
 به‌ئاوازی جوان شه‌کری لی ده‌باری، سه‌رو سه‌ری داوه له به‌رد و نه‌ی
 شه‌که‌ری خواردوو که بیانگریته قامه‌ت و خو‌ش له‌بیی تۆ:
 سه‌رو و نه‌ی چین که له‌گه‌ل قامه‌تی تۆ بی‌نه‌به‌رد
 شه‌که‌ری خواردوو نه‌ی، سه‌رو؛ سه‌ری داوه له به‌رد
 گهر ده‌لیلی وه‌کو نوقطه‌ی ده‌هه‌نت نه‌بوایه
 منیش ئینکارم ئه‌کرد وه‌ک حوکمه‌ما جه‌وه‌ری فه‌رد

لێی دەپاریتمهوه ئه‌ی ڕووحی ڕه‌وانم توخوا
چیه ده‌رمانی دلم؟ پێم ئه‌لێ: لاچۆ. دله‌ ده‌رد

***

پێنج خسته‌ی شیعریکی کوردی

شیخ ڕه‌زا وه‌کو مه‌فتوونی شیعره‌کانی «حافز» بووه‌، هه‌روا مه‌فتوونی
هۆنراوه‌ جوانه‌کانی «کوردی»یه. له‌م ته‌خمیسه‌ی شیعری (کوردی) نازانی
شیعری کامیان هینی ئه‌وی تری ڕازاندووته‌وه‌:

دلێ بڕدم، به‌ناز و عیشه‌ دیسان، شوخی، عه‌یارئ
فریبی دام به‌ سیحری چاوی خوێ مه‌حبووئ، سه‌حارئ
له‌ هیجرانا ته‌قم کرد ئه‌ی ڕه‌فیقان کوا مه‌ده‌دکارئ
(ئه‌مان مرده‌م عیلاجئ سا له‌ ڕێی پێغه‌مبه‌را چارئ
ویصال، یا قه‌تل و یا ته‌سکین، له‌ هه‌رسی بۆم بکه‌ن کارئ)
به‌ده‌وری نێرگسی مه‌ستی که‌سی نه‌یماوه‌ مه‌یلی مه‌ی
له‌ بۆ شه‌ه‌دی له‌بی له‌علی، ده‌نالێنئ دلم وه‌ک نه‌ی
له‌ تابێ ئاته‌شی عه‌شقی بکه‌م داد و فیغان تا که‌ی؟
(ئه‌وه‌ند سووتاوم ئه‌صلا تابێ فریادم نه‌ما ساده‌ی
ڕه‌فیقان نیوه‌ سووته‌ن ئیوه‌، نامه‌رد عه‌رزه‌ هاوارئ)
له‌ ڕێگه‌ی عه‌شقدانایانه‌ پێم زنجیری مه‌جنوونی
له‌ده‌ستم چوو ڕمووز و دانش و فه‌همی فلاتوونی
وه‌کو شه‌خصی که‌ زاری کا له‌ جه‌وری دوژمن خوونی
(له‌ کونجی سینه‌ ده‌نگی ئای و ئۆی دلێ دئ به‌ مه‌حزوونی
وێران بئ نه‌م‌دی ساتئ لێی نه‌یئ ناله‌ی بریندارئ)
که‌ چاوی ساحری ده‌ستی به‌ غه‌مزه‌ و ناز و ئیما کرد
مه‌تاعی عه‌قل و هۆش و ده‌رکه‌می تاراج و یه‌غما کرد

که سئ نه یگوت دریغا کئ ئەتۆی وا شیت و شهیدا کرد
 (ئەلای هەرکەس دەچم مەنەم دەکا، خۆت بۆچی ڕیوا کرد
 دریغ کوا حالزانی، رەبی تووشم بئینی بيمارئ)
 گوتم؛ وەک سورمەیه، بۆ چاوی عاشق خاکەکهی ژیر پیت
 له ئۆلکهی حوسندا گەر لافی شاهي لی بدهی لیت دیت
 گوتی؛ مەیخانه بی دایم به یادی چاوی مەستم جیت
 (صهبا یارانی مەجلس گەر ههوالی من بپرسن لیت
 بلی؛ کیشایه مەیخانه دوو چاوی بیچوو هه یاری)
 سهری جهنگی ههیه دایم له گهڵ من چه رخی دونپهروه
 نه به ختم یار، نه چه رخم یاوه و نه طالعم په هبه ر
 ئەوهند بی رهم و صاحیب کینهیه ده رحق به من دل به ر
 (له نه زعا پتی ئەلیم قوربان جهفا به سیه، ئەلی: کافر
 ئەری چیت دیگه تو سهگ مه رگ، کارم ماوه پیت جاری)
 نه ماوه په ونه قی بازاری عه قل و دانش و وردی
 به پوولی نایکرن له م عه سردها عیلمی (ئەبی وهردی)
 له ئەشعارێ (رهزا) په یدایه ئاساری جوانمه ردی
 (دور و یاقووت دهبارئ له م کهلامه شیرنه ی کوردی
 خوا سا کوا له دنیا دا قه درزانی، خریداری)

***

پینج خشته ی غه زه لیکي مه سیح

له م پینج خشته یه دا که به فارسییه، نازانی به یته کانی شیخ رهزا و
 به یته کانی مه سیح کامیان له کامیان جوانتره.

در باغ خیال تو دلم گشت گهر سنج
 مه رت بدلم نقش کشیده است چو شطرنج
 می گشت شب و روز چو افعی بسر گنج

(جسم و خط و خال و رخ و ابروی تو هر پنج
زیباست بر آن عارضی نیکوی تو هر پنج)

واتا:

له باغی خه یالی تۆدا دلم بووه به گه وه هر
خۆشه و یستیت له دلم و هک شه ترهنج نه قشی کیشاوه
شه و پۆژ وهک ماری سه ر گه نجینه ده گه را به سه ر گه نجینه دا
(چاو و خهت و خال و گۆنا و برۆی تو هر پینجیان
جوانن به و پوخساره چاکه ی تۆوه هر پینجیان)

تا چشم من امروز بدان سیمبر افتاد
کز شوق جمالش دل و جان بیخبر افتاد
مرغان صبوحی همه گشتند بفریاد
(سر و سمن و یاسمن و عرعر و شمشاد
گشتند فدای قد دلجوی تو هر پنج)

واتا:

هه رکه چاوم به و لاشه جوانه وهک زیوهت کهوت
دل و گیان له ئاره زووی جوانیی ئه وای بیهۆش بوون
به یان هه موو کهوتنه فه ریاد و خویندن
(داری سه روو و سه مه ن و یاسه مین و عه رعر و شمشال
هه موو هر پینجیان بوون به قوربانی قه دی جوانی تو)

در روی زمین نیست بخوبی چو تو انسان
هر چند که گفتم توی یوسف کنعان
زاهد که نظر کرد همی گفت بقرآن
(شمس و قمر و مشتری و زهره و کیوان
هستند هوا خواه سرکوی تو هر پنج)

واتا:

له رووی زهویدا جوانیک نییه وهک تۆ
هه‌رچه‌ندیش وتمان تۆ یوسفی که‌نعانی
زاهید که دیتی وتی به قورئان قه‌سه‌م
(رۆژ و مانگ و موشته‌ری و زوهره و زوجه‌ل
هه‌ر پێنجیان به‌و به‌رزوه‌ ئاره‌زووی ده‌رگه‌ی تۆیان هه‌یه)

میگفت خوش ان نوحه گری عاشق دلریش
تاچند نهی برسر هرگل هوس خویش
رحمی بنما بر من مسکین جفا کیش
(پێویسته من و عابد و زاهد، شه‌ه و درویش
بو سیم کف پای سگ کوی تو هر پنج)

واتا:

ئه‌و دلداره دل برینداره شینکه‌ره جوانی ئه‌وت که ئه‌یوت
تا که‌ی ئاره‌زووی خۆت ئه‌خه‌یته سه‌ر هه‌ر گوڵی
به‌زه‌ییه‌کت به‌ منی هه‌ژاری خه‌فه‌تباردا بێته‌وه
(پێویسته من و عابید و زاهید و شا و درویش
پێی سه‌گی به‌ر ده‌رگه‌ی تۆ ماچ که‌ین هه‌ر پێنج)

خواهی که بیابی زره عشق فتوحی
باید که (رضا) نوش کنی جام صبوحی
نومید مش و از کرم او چ و نصوحی
(عقل و خرد و هوش و دل و جان (مسیحی)
برباد شد از حلقه‌ء گیسوی تو هر پنج)

واتا:

که‌ر ئه‌ته‌وێ له‌ پێی دلداریدا سه‌رکه‌وتنیکت ده‌سگیر بێی،

دەبىي ئەي (پەزا) جامى شەرابى سبەھىنان بخۆيتەو
 لە كەرەمى ئەو نائۆمىد مەبە ئەگەر پەند لە گوئى ئەگرى
 (عەقڵ و كەمال و ھۆش و دڵ و گيانى (مەسىحى)
 ھەر پىنجيان بەھۆى ئەلقەى زولفى تۆو بەرباد بوون)

***

غەزەل

شىخ پەزا زۆربەى غەزەلەكانى لە دەورى ھەرزەكارىي پۆژانى فەقەتيدا لە
 كۆيى وتوو. ئەمە يەككە لەم غەزەلە نايابانەى:

خامە بۆ تەصويرى ئەبرۆت پەپرەوى (مانى) دەكا
 شانە بۆ نەخچىرى زولفت عەنبەر ئەفشانى دەكا
 قووتى پۆحە لىوھەكەت، ياقووت ئاودار نىيە
 مەنعى بازارى عەقيق و لەلى پوممانى دەكا
 خالى لايتوت نىگىنى خاتەمى و نادر ظوھوور
 موھرى دەستى ئاصەف و ھوكمى سولەيمانى دەكا
 دڵ لە نەشئەى عەكسى مەستى چاوەكەت لايوعقەلە
 بۆ كەبابى جەرگى من لىتوت نەك خوانى دەكا
 بەرگى سەرتاپام پەلاس بى ھەر بە شەرتى تۆم بىي
 تارى ئەو بەرگەم لە لا صەد شالى كرمانى دەكا
 چەند ھەزار جارت دەخىلم ھەرفى بەكار مەشنەو
 ھەرچى دەربارەم بلى، بىزانە، شەيتانى دەكا
 ئەر لە پەردەى نازەو ئاوازی تۆم بەرگوئى كەوئى
 بولبولى شىيرىن زوبان مەيلى غەزەلخوانى دەكا
 كەس نىيە ئەو شوخە خالى كا لە سۆزى ئاتەشم
 وا لە عەشقى ئەو (پەزا) مەشقى غەزەلزانى دەكا

***

له غه زله فارسييه نايابه کانی شیخ رهزا ئهم شيعره ی خوارهويه*:

به گلشن قد موزون ترا تا ياد ميکردم
خیابان تا خیابان سرورا آزاد ميکردم
ندانستم گذار شانه بر زلف تومي افتد
وگر نه تاقیامت خدمت شمشاد ميکردم
اگر يك تار موگم من شد از زلف پریشان
به زخم شانه نادر ناخن استاد ميکردم
بهر صحرا که ميدیدم بدام افتاد آهویی
فدای چشم تو ميگنتم و آزاد ميکردم

واتا:

هرچند بالای پیک و راستی توّم له باخچه دا بیر ئەکه و ته وه
شهقام به شهقام داری سهرووم ئازاد ئەکرد و حیسابم بۆ نه ئەکرد
نهمزانی پیتی شانه ئەکه و یتته زولفی تو
بهمزانیاه تا قیامت خزمه تی داری شمشالّم ده کرد که شاندى لى دروست
ده کهن

له هه ر سارايه کدا بمديايه ئاسکيک که و ته وه ته داوه وه
ئهموت به قوربانی چاوه کانی تو بى و ئازادم ئەکرد

نشستم هم چو مجنون به سر بازار رسوائی
ترا با مدعی میدیدم و فریاد ميکردم
فريب خویش میدادم که اينک يار ميايد
بهر اواز پایي خاطر خود شاد ميکردم
(رضا)ی کار عاشق گر بزورت پیش ميرفتين
بدین بی دست و پایي کار صد فرهاد ميکردم

واتا:

وهک مهجنون له لای سهرووی بازاری ريسوايييه وه دانیشتم

تۆم له گه‌ل ناهه‌زی به‌دکار ده‌دی و ده‌که‌وتمه‌ هاوار هاوار
خۆم فریو ئه‌دا و ئه‌موت یار ئه‌وه‌تا دیت
دلی خۆم به‌هه‌موو تره‌یه‌یکه‌ پێ خوش ئه‌کرد

.....

به‌م بێ ده‌ست و پێه‌ه‌ کاری سه‌د فه‌ره‌ادم ئه‌کرد

***

پاز و نیازی شیخ ره‌زا

شیخ ره‌زا، له‌ ئه‌سته‌موولدا ژیا نیکه‌ پێ له‌ هونه‌ر، له‌ گه‌ل گه‌لیک له‌ شاعیر و
رۆشنه‌بیرانی کورد و تورکدا ناسیاوی په‌یدا کردووه‌ و له‌ گه‌لیاندا رای
بواردووه‌. له‌م ژیا نه‌ی ئه‌سته‌موولدا ئه‌وه‌نده‌ به‌ ته‌نگی بوون و نه‌بوونه‌وه
نه‌بووه‌ و شیعر و ئه‌ده‌ب و هونه‌ری کردووه‌ته‌ خۆراک. له‌وانه‌ی که‌ ناسیاوی
له‌ گه‌لیدا په‌یدا کردووه‌، شاعیری که‌رکووکی (میهری) و شاعیری هه‌ولێری
(خه‌یالی) که‌ له‌ ئه‌سته‌موولدا ژیاون و هه‌ر له‌ویش مردوون. له‌م شیعره‌
تورکییه‌دا خه‌یالی ئه‌و مه‌جلیسه‌نه‌ی هونه‌ر و شیعر و ئه‌ده‌ب ئه‌کات که‌ ئه‌لیت:

خرم او دم که ساکن دیر مغان ایدم
همراز جام همدم رطل گران ایدم
ترکان سر و قامت ایله دست درمیان
خوبان غنچه لبه دهان بردهان ایدم

واتا:

خۆزگه‌م به‌و ئاسووده‌یییه‌ی که‌ دانیشه‌تووی دێری موغان بووم
هاوڕێی جامی شه‌راب و هاوده‌می پێوانه‌ پێوان بووم
له‌ گه‌ل شکسته‌ی قامه‌ت سه‌رواندا ده‌س تیکه‌ل،
نه‌دیمی جوانانی غونچه‌ لیوان بووم

گاه‌ی حریف حلقه‌ء رندان باده‌ نوش
گاه‌ی انیس مجلس درد کشان ایدم

(مهري) نكته سنج و (خيالي) بذله گو
ياران شوخ مشرب ايله هم عنان ايدم

واتا:

دهميك هاورتي حهلقه ي بيهوشي باده نوشان،
دهميك نهيسي كۆري هه ناسه كيشان بووم
له گه ل (ميهرى*) ي نوكته باز و (خه يالي) ي خوش گۆي
ياراني مه شره بدا پرويه پروو بووم

* ميهرى: مه لا محه مه دي موفتي كوري مه لا عه بدولاي ده شته ييه. له نه سلدا
خه لقي ده شته ي هه ورامانه و له سنه ژياوه و هاتووته كه ركوك و له پاشان
چوووته نه سته موول. به زوباني فارسي و توركي و كوردی و عه رهبی نووسه ر و
شاعير بوو. له سالي ۱۳۳۶ كۆچي له نه سته موول كۆچي دوايي كرد و له وي
به خاك سپردرا.

سجاده غرق باده، عمامه رهن مني
سه ر دفتر گروه خراباتيان ايدم
گاهي مقيم خانهء خمار و زمان
قارنجه لرله معتكف گنج خان ايدم

واتا:

به رمال نوقمي باده، ميزه ر ره نني مه ي
سه ر ده فته ري ده سته ي مه يخانه جۆيان بووم
دهميك دانيشتوي خانه ي مه يخانه و
دهميكش له گه ل ميرووله كاندا خه لوه كيشي كونجي خان بووم

خيلي زمانده حضرت دستور كاملك
بر باقمه سنده طائر قدس اشيان ايدم
اول بزم دلفريبنده طوطي خوش ادا
اول انجمنده شاعر معجز بيان ايدم

واتا:

گه لێک جاریش له لاکردنه وهیهکی جهنابی باری
بآندهیی پاکی پیرۆزی ئاشیان بووم
لهو بهزمه دڵگیره دا تووتیی خوش گۆ
لهو کۆره دا شاعیری حیرهت بهیان بووم

دوران کارزار فصاحتده بن دخی
(نفی) گبی برافعی آتش زبان ایدم
عمان ایکن کفمده بولنمازدی بر صدف
لقمان ایکن معطل برلقمه نان ایدم

واتا:

له دهورانی دهسته ویاخه ی فه صاحه تدا منیش
وهکو (نهفعی) ماریکی ئاتهش زوبان بووم
که عمان بووم له له پمدا صه ده فیک نه ده بینرا
که لوقمان بووم بۆ لوقمه نانیک داماو بووم

تیر مشهدم مقام (رضا) دن او حال ایله
هربر بلایه شاكر و الحمد خوان ایدم

واتا:

دڵگیری مه شههم له مه قامی (رضا) دا و بهو حالهیش
بۆ ههر به لایهک شوکرانه و سوپاسخوان بووم

به وهیش قایل نییه، دهیه ویت له جیهانی مادیش بهدر، گهشتیکی جیهانی
روحیش بکات، وهکو لهم شیعره تورکییه دا ئه ئیت:

گشت قضای عالم جان ایتمک ایسترم
جان کمنده بر جولان ایتمک ایسترم

بیــــرون دلدہ بوو لمادم آثار کنز راز
 جانی درونہ عطف عنان ایتمک ایسترم
 درگاہ حضرتہ عرض نیاز ایتمک ایسترم
 اسرار من لدنی بیان ایتمک ایسترم
 جاسوس آہم آلدی جانانہ دن سیر دوان سپر
 اشک جہان، نورد دوران ایتمک ایسترم
 روبر دکل حقیقتہ سن شیخہ کین (رضا)
 بن جستجوی پیر مغان ایتمک استرم

واتا:

دہمہ ویت گہشتیکی جیہانی روحی بکہم
 لہ ریشمانی روحدا، دہمہ وئی جہولانیک بکہم
 لہ دہرہوی دلدا نہمدیت ئاساری گہنجینہی راز
 دہمہ ویت سہریتچی لہ بہستنی روحی دہروون بکہم
 بو پیشبردنی سکالائی نیاز بوو دہرگہی حہضرہت
 ئہمہ وئی رازی (من لدنی) دہرخہم و ئاشکرا بکہم
 جاسووسی ئاہی سہردکیشم لہ گیانان پتر نہبوو
 ئہمہ وئی لہ جیہانی نووردا غلمہ غلانی بکہم
 نہپنی نییہ لہ راستی توئہی شیخ (رہزا)
 من دہمہ وئی جوستجوی پیری موغان بکہم

لہ شیعریکی تورکیکی تریش ئہ لیت:

عرض در سعادتہ واردکسہ ای صبا
 برفاتحہ اوق و پیر مغانک مزارینہ
 طوپراق ایچندہ، سویلہ، یتر یا تمغک شکیب
 قالق عودت ایلہ جانب دار و دیارینہ

تاکی اسیر خاک، باشک قالدیر، آج گوزک
 باق عالمک صفای بهار و نهارینه
 ویرمز ایسه جواب یناشدیر پیاله یی
 بر جوعه دوک او عاشق رندک کنارینه

واتا:

ئه‌گهر چوویتته خزمه‌تی خاوه‌ن شکۆ ئه‌ی صه‌با
 فاتحایه‌ک بخویننه مه‌رقه‌دی پیری موغان
 بلّی له ناو خاکدا نوستنت به‌سه ئه‌ی شه‌کیب
 هه‌لّسه بگه‌رێره‌وه بۆ لای مالّ و ولّاتت
 تاکو که‌ی به‌ندی خاک بیت، سه‌رت هه‌لّبره‌، چاو بکه‌ره‌وه
 ته‌ماشای روونی به‌هار و رۆژی جیهان که
 ئه‌گهر وه‌لامی نه‌دایه‌وه، باده‌که‌ی لیّ نزیک که‌ره‌وه
 قومیک برێژه لای ئه‌و عاشقی هوشیاره

***

گله‌یی له ده‌ستی زه‌مانه

شیخ ره‌زا ئه‌لّی که‌س نییه‌ تووشی زیان نه‌بووی له ده‌ستی زه‌مانه و هه‌موو
 تاوانیک ده‌خاته ئه‌ستۆی ئه‌و و ئه‌گهر خوا ده‌ستی بدات، هه‌موو که‌ون تیک
 ده‌شکینیت. له‌م شیعره‌دا ده‌رده‌که‌وینت که شیخ ره‌زا زانیاریی له زانستی
 فه‌له‌کدا هه‌بووه:

از دست تطاول زه‌مانه
 کس نیست نخورده تا زیانه
 ای بیهوده زکرد مردم آزار
 ناهی زگناه و خود گنه‌کار
 تو مجرم و عامل گناهی
 وز بیگنه‌هان جریمه خواهی

ادم به دسیسهء تو اغلواس
 نه حبه سبب شد ونه حوا
 من سنگ زدم به فرق هابیل!
 ای راهنمای صد چو قابیل
 خود ظالم و از منت شکایت
 دانی به چه ماند این حکایت؟
 ماند به حدیث گرگ محجوب
 یوسف نه ندیده، پیش یعقوب
 حیای نبی ذبیح من بود؟
 ان هم عمل قبیح من بود؟
 من پای خلیل را ببستم؟
 دندان حبیب را سکستم؟
 من دست یزید را دریدم؟
 دم ——— روس را بریدم؟

واتا:

له دهستی دهسدریژی زهمانه، کهس نییه زیانی نه چه شتبی
 تو گونا هبار و گونا هکاری و له بیگونا هان داوای جهریمه ئەکهی
 ئادهم به فروفیلی تو هه لئه له تا، نه خه تای دهنکه گهنم بوو و نه خه تای ههوا
 من بهردم به سه ری هابیل دا؟ ئەی رینماییکه ری سه دی وهک قابیل
 تو خۆت سته مکاری و گله ییت له منه ئەزانی ئەم حیکایه ته له چی ئەچی؟
 له حیکایه تی گورگی شه رمه زار ئەچی له پیش یه عقوب، که ورگی یوسفی
 هه لئه دریبوو

یه حیای پیغه مبه ر من سه رم بری؟

ئه وه پیش کاری ناشیرینی من بوو؟

من پیی خه لیلیم به سته وه؟

من ددانی خو شه ویستی خوام شکاند؟

من دهستی یه زیدم پراکتشا و
لهسه کورسی دهسته لات دام نیشانده؟

من جامهء کعبه را دریدم؟
دم خـرویس را بریدم
نگسته رگی، نخسته جانی
سنگی نزده بر استخوانی
ای چرخ ستمگریت تاکی؟
وی گرگه شکم درید تاکی؟
ای کاسه سیاه سفله پرور
مینا شکن دل هزور
ای باعث نامـرادای من
شرمی زنک و نهادی من
ای چرخ که درکفت اسیرم
گر آوردت خدا بگیری
ریش زملت برارم از بیخ
ببریده بهم به کون مریخ
حوت و حملت کباب سازم
ثورت مزهء شراب سازم
انگشت عطاردت ببـرم
عمامهء مشتریت بدرم
جوزات دهم به خورد خرچنگ
ناف اسدت به خون کنم رنگ

واتا:

من به رگی که عبه م دری؟

من کلکی کهری وهیسم بری؟
 دهماریکم نهپساندوو، له شیکم بریندار نه کردوو
 بهردیکم نه داوه به ئیسکتیدا
 ئه ی چه رخی گهردوون سته مکاریت تا که ی!
 ئه ی گورگ ورگ درینی تو تا که ی؟
 ئه ی قاپ رهشی سپله پهره
 ئه ی مینای دلی هونه رمه ندشکین
 ئه ی مایه ی به مراد نه گه یشتنی من
 شهرمی بکه له نیاز پاکیی من
 ئه ی گهردوون من له دهستی تو دا دیلم
 ئه گه ر خوا رۆژی گرفتاری منت دهکا
 پیشی (زوحه ل) ت نه که م به که باب
 تاکم نه بریه قنگی (مه ریخ)
 (حووت) و (حه مه ل) ت نه که م به که باب
 بورجی (ئه ور) ت نه که م به مه زه ی مه ی
 په نجه ی (عطارد) ت نه برم
 میزه ری (موشته ری) ت نه برم
 (چه وزا) ت ده رخوا ری قرژانگ نه دم
 نافه کی (ئه سه د) ت به خوین په نگ نه که م

اتش بزمن به کهکشانت
 درهم شکنم شکوه و شانت
 هم زهره زهره ات کنم چاک
 مه رت فکنم چو زهره بن خاک
 عر سرطانت را سرارم
 دود از دم عقریت برارم

شیرت بکشم بهسم قاتل
 دلوت فکنم به چاه بابل
 نه خیمه گذارمت نه خرگاه
 چرمت بکنم چو چرم روباه

واتا:

ئاگر بهر ئه دهم له (كاكيشان) ت
 شان و شكۆت تێك ڤاشكێنم
 زراوی (زهرة) ت له ت له ت ئه كه م
 مۆرت وهكو زار تووڤ هه ئه دهم
 عومری (سه رهطان) ت دوايی پى دێنم
 دوو كه ل له دهمی (عه قه رب) ت دێنم
 شیرت به زه هری كوشنده ئه كوژم
 (دهلو) ت تووڤ ئه دهمه چالى بابل
 نه خێوه ت بۆ ده هیلم نه ده وار
 چه رمت وهك چه رمی ریوی بکه نم

***

رێبازی ئاینیی شیخ رهزا

شیخ رهزا له بنه ماله یه کی ئاین دار و خوا په رسته . باو و باپیری پێشه وایی
 رێبازی قادرییان کردووه . شیخ عه بدو په حمانی باوکی، له شاری که رکووک،
 بناغه ی خوا په رستی و ده رویشیی بلاو کردووه ته وه و شیخ په زایش، ژیا نی
 مندالی و هه رزه کاری له ژیر چاودێری باوکی، له ناو ده رویشان و ته کیه و
 زیکر پای بواردووه . هه رچه نیک له شیعه رکانیدا وشه ی وا هه ن له گه ل ئه و
 رێباز ه دا نا گونجی ت، به لām ئه مانه هه ر به وتن بوون نه ک به کردووه . له
 پارانه وه یه کی له خوا هه سستی به و تاوانه کردووه و داوای لی بووردنی لی
 ده کات، به لām وه کو یه کیک ناز به سه ر گه وه ی خۆیدا بکات.

ای ریزه خوری خوان نواله مه و ماهی
 جودت چو وجودت ابد و نامتناهی
 برنامهء اعمال سیاهم قلم عفو
 برکش که بدل کن بسفیدیم سیاهی

واتا:

ئهی ئه و کهسهی که مانگ به و به رزه و ماسی له بنی ده ریادا به رماوهی خوانی
 ئه خوئن

به خشندهگی تو وهکو بوونت هه می شهیی و بی پایانه
 قه له می لی بووردن به سه نامه ی رهشی کرده و مدا بی نه
 گونا می ره شم به لی بووردن بگۆره به سپی

بودم من اگر بنده از خواجه گریزان
 باز آمدم ای بندگیت عزت شاهی
 بر عفو و عقوبت نبود سود و زیانت
 این هرد و به پیش تو مساویست الهی

واتا:

من ئه گهر بهنده یه ک بهم له خاوهنی خوّم هه لاتوویم
 وا گه رامه وه بۆ لات، ئهی که سی که بهنده یی تو شکۆی پادشاییه
 تو نه له سزادانم قازانج و نه له لی بووردنم زیان ده که ی
 ئه م دووانه هه ردوو له پیش توودا یه کن ئهی خواجه

بیرون شدن از ساحت ملک تو محال است
 عبد توام و، ملک توام، خواهی نخواهی
 این دیدهء گریانم وین سینهء سوزان
 بر صدق سخن میدهم هردو گواهی
 صد بار امید است (رضا) را بتو هرچند
 سرتاقدمش غرق گناه است و مناهی

واتا:

باخییوون له ساحهیی مولکی تۆ قهت نابی
بهندهی تۆم و مولکی تۆم بتهوی و نهتهوی
ئهم چاوه گریاناییه و ئهم سینگه گر تی بهربوهم
ههردووک شایهتی راستیی قسهکانم بۆ ئهدهن
(رهزا) سهده جار هیوای بهتۆیه ههچهند که،
له تهوقی سهریهوه تا پیتی ههمووی نوومی گونا و ئهو کارانهیه خوا نههی لی
کردوون

لهم پارانهوه، دلسۆزیی شیخ رهزا له خواپهرستیدا و پشت بهخوابهستنی
وهکو رهوشتیکی راست و رهوان دهردهخات، له پارانهوهکهیدا لهگهڵ
پهيامبهری خوا (ص)، به «منطق» پرسپاری وای لی دهکات، که ریگهی وهلامی
لی ببریتهوه:

یارسول الله چه باشد چون سگ اصحاب کهف
داخل جنت شوم در زمرهء اصحاب تو
او رود درجنت و من درجهنم کی رواست
او سگ اصحاب کهف و من سگ اصحاب تو

واتا:

یا رهسوله لا چی دهییت وهک سهگی ئهسحابی کههف
له ریزی هاوړتیانی تۆدا بچمه بهههشت؟
کهی رهوایه سهگی ئهسحابی کههف بچیته بهههشت و من له دۆزه خ بم،
ئهو سهگی ئهسحابی کههف و من سهگی ئهسحابی تۆم.

بهگطاشلی بوخاری زاده که یهکیکه له شیخانی نهقشبهندی، ئهم شیعره
تورکییهی شیخ رهزای وا تهخمیس کردووه:

خدایا هرکسه مقصودی آسان ایلان سنسین
خلیله نار نمرودی گلستان ایلان سنسین

کرمه هر دل منکودی شادان ایلان سنسین
الهی غنچهء مقصودی خندان ایلان سنسین
گوکل مرغک سحرلر زار و گریان ایلان سنسین

واتا:

خوایا ئه وه بۆ هر کهس نیازی ئاسان کردوو تۆی
ئه وهی بۆ ئیبراهیم خلیل ئاگری نه مروودی به گلستان کردوو تۆی
ئه وهی هر دلی غه مباری به به خشش شاد کردوو تۆی
خوایا ئه وهی غونچهی نیازی خندان کردوو تۆی
ئه وهی دلی مه لی له به یاندا خستوو ته زار و گریان تۆی

دکرگون فراق اولش گوگل وادی حیرته
شرار آتشی تسکین اولوب جهای صفوته
تمنای وصال یار ایله ماوای الفتده
خیال زولفه دلدار ایله صحرای محبتده
بخار دود آهم سنبلستان ایلان سنسین

واتا:

پۆژیک دل له دۆلی حیره تدا جیا بوو ته وه
بلئسهی ئاگری له خۆشه ویستی هه لئزارددا دامرکاندوو
پازی به یار گه یشتن له ماوای ئولفه تدا
له بیابانی خۆشه ویستیدا، خه یالی زولف
ئه وهی بوخاری دووکه لی ئاهمی کرده سنبلستان تۆی

ظهوره گلن مشکن حور جنت عالم بالا
زخی خلق اولما مشکن روزا شب هم جمله اشیا
ضیا بخشای عالم اولما مشکن ادم و حوا
وجوده کلمه دن بزم سوداه ساغر و صهبا
بنی میخانهء فطرتده سکران ایلان سنسین

واتا:

که هیشتا دهرنه که وتبوو جوژی بههشتی عالمی بالا
که دروستیش نهکرا بوو روژ و شه و هه موو شتیک
که ئاده و هه و هیشتا روونا که خشی عالم نه بوون
بهی ئه وهی به زم و سه ودا و باده و شه راب دروست کرابی
ئه وهی منی له مهیخانهی سروشت سه رخوش کرد تو

مشام جان عشاقی معطر شمهء گلدن
مخضر روضهء قلبی گل و ریحان و سنبیلدن
دلی سیراب مست ایدن شراب شیشهء ملدن
جهالت ظلمنک محو ایلیوب سر صفحهء دلدن
دروم مشرق خورشید عرفان ایلیا سنسین

واتا:

ئه وهی بونی لهشی عاشقانی له بونی گول بۆندار کردووه
په وهی دلی له گول و پیحان و سونبل سهوز کردووه
دلی له شه رابی شیشهی مهل پاراو و مهست کردووه
نه زانی جوژی له سهه په پهی دل پامال کردووه
ئه وهی دهروونی کرده روژه لاتی عیرفان تو

دل ازاده آسوده ت و توقعه تملقدن
حسیض جای راحتده رها علو و تفوقدن
دل مکسوری جبر ایدن جراحات و تشققدن
گریبان دل محفوظ ایدوب دست تعلقدن
عروس فکر بکرم پاک دامان ایلیان سنین

واتا:

دل له ئومید و پیا ئازاد و ئاسودهیه

له بنی جای ئارامیدا رزگاره له سه‌رکه‌وتن و ژال‌بوون
ئه‌وه‌ی دلی شکستی له برین و درزبردن تیمار کردووه
گیرفانی دلی له دهستی پتوهندی پاراستووه
ئه‌وه‌ی بیرى بیکرمی دامین پاک کردووه تۆی

جبال قلب عشاقی تجلیله قیلان دکن
انی هر بر علانقندن تمنیدن قیلان ایمن
شب دیجور عشقی برق نورن ایلان روشن
ایدر نور جمالک اهل عشقه کلخنی گلشن
خلیل الله تابستانی بستان ایلان سین

واتا:

ئه‌وه‌ی چپای دلی عاشقانی به‌جلوه داکوتاوه
که له هر پتوهندی و رازیک هیمنی کردووه
تاریکی شه‌وی عه‌شقی به برووسکی نووری پرووناک کردووه
نووری جوانیت کو‌لخانی بو عاشقان ئه‌کاته گو‌لشن
ئه‌وه‌ی ناگری بو خه‌لیلولا کرده بوستان تۆی

قیلوب خورشید لطفکله منور کلبه‌ء سینهم
سهام عشق جانانه مه‌یا طبله‌ء سینهم
ایدوب آلاش غمدن مبرا صدر کینهم
ره‌یاب ایلوب خار سنمدن روضه‌ء سینهم
وجودم شوره زارک رشک رضوان ایلان سین

واتا:

به‌هه‌تاوی لوتفتان فه‌واره‌ی کلبه‌ی سینهم
بو تیری عه‌شقی جانان ئاماده‌یه طبله‌ی سینهم
دلی ئالووده‌ی غهم له کینه‌ی سینهم ئازاد ئه‌که‌ی

باغی سینهم له دووکه‌لی سینهم رزگار ئەکه‌ی
ئەوه‌ی شۆرەکاتی له‌شم له‌ه‌سادەت خۆشنوود ئەکات تۆی

گوگل شاھ گدا در شاھ عشق‌نده
شمیم ناز بوی ایچون بهار بوستاننده
گوگل مرغک ایدوب گویا نوای داستاننده
بهار فیض پار اشتیاقک گلستاننده
سرشکم مایه بخش ابر نیسان ایلیان سین

واتا:

د‌لی شاھ گ‌دایه له‌عه‌ته‌به‌ی شاھی عشقتدا
بو‌بۆنی نازدار له‌به‌هاری بو‌ستانندا
د‌لی مه‌لی کردووه‌ته‌خوینه‌ر له‌باغی تۆدا
له‌گولستانی ئیشتیاقدا به‌هاری فه‌یز ر‌ژین
ئەوه‌ی فرمیسکمی کردووه‌ته‌مایه‌به‌خشی بارانی نیسان تۆی

ئاواتی ئەوه‌ ده‌خوازیت ر‌ۆژیک به‌ده‌وری «که‌عه‌» دا بسوورپ‌ته‌وه‌ و له‌پاشان
روو بکاته‌ ده‌رگه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ص)، له‌ پ‌یی قوربانیدا ده‌رد و خه‌فه‌تی له‌
کۆل بیته‌وه‌.

کی بود یارب طواف کعبه‌و زمزم کنم
بعد از ان رو در مزار سید عالم کنم
روی خود در سایه‌ پای رسول الله نهم
تا غبار مقدمش بر دیده‌ خود جا کنم
دست حاجت برگشایم از دعا بر درگه‌ش
این دل مجروحرا من زان دوا مرهم کنم
یا رسول الله بحالم گوشه‌ چشمی فکن
تا شوم قوربان تو خودرا خلاص از غم کنم

سر فرازا از فراق روی تو در ماتمم
وعدهء وصل (رضا) ده ترک این سودا کنم

واتا:

خوایه که‌ی بیت ته‌وافی که‌عبه و زهمزم بکه‌م
پاش ئه‌ویش پروو بکه‌مه زیارده‌تگی که‌وره‌ی جیهان
پرووی خۆم له سایه‌ی پای ره‌سوله‌لادا داننیم
تا گهردی به‌ریپی له‌سهر چاوی خۆم داننیم
ده‌ستی داماو‌ی بۆ پارانه‌وه له پیتش درگه‌ی هه‌لبرم
ئهم دله زامداره به‌و دهرمانه تیمار بکه‌م و مه‌له‌می لی بده‌م
یا ره‌سوله‌لا گۆشه چاوی بۆ حالم هه‌لخه،
تا به قوربانت بيم و خۆم له خهم رزگار بکه‌م
ئهی سه‌ربه‌رز، له دووری پرووی تودا له خه‌فه‌تدام
گفتی ئه‌وه به (ره‌زا) بده که پیت بگا، تا ته‌رکی ئهم خه‌یاله بکه‌م

له شیعریکیشیدا ئه‌لئیت:

زبان فارسیم هست و له‌جه‌ء عربی
بصد زبان دیگر عاجزم ز‌نعت نبی
بقدر علم خدا از خدا صلوات و سلام
بروح شاه و سالت؛ محمد عربی

واتا:

زمانی فارسی و دیالکتی عه‌ره‌بیم هه‌یه
سه‌د زمانی تریش بزانه توانای وه‌صفی پی‌غه‌مبه‌رم نییه،
ئه‌وه‌نده‌ی زانیاریی خوا صلوات و سه‌لامی خودا
بۆ گیانی شاهی په‌یامبه‌ر محمه‌دی عه‌ره‌بی

له‌گه‌ل هه‌موو (ریژیکی بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا)؛ شیخ ره‌زا، به‌ها و قه‌دری

پیغهمبه‌ری ئیسلام محهمه‌دی مسته‌فا (ص) له‌گه‌ڵ چه‌زهرتی (مه‌سیح) دا ده‌خاته ته‌رازووی قه‌ده‌روه، که‌چی تای محهمه‌د (ص) له‌به‌ر گرانی له‌زه‌وی ده‌می‌نی و تای مه‌سیح (س) ده‌چیته ئاسمان، که ئەلێت:

مسیح بر فلک و شاه انبیا بتراب
دلَم ز آتش این غصه بسکه بود کباب
سؤال کردم ازین ماجرا زی‌یر خرد
چو غنچه لب بسخن برگشود داد جواب
که قدر هردو بمیزان قدر سنجیدند
که چون گرانت‌ر ازو بود درهمه ابواب
نشت کفهء میزان مصطفی بزمین
بآسمان چهارم مسیح شد بشتاب

واتا:

مه‌سیح له ئاسمان و شای ئه‌نبیا به ژێر گڵدا بۆ
دلَم له داخی ئەم خه‌فه‌ته به‌جاری بووه که‌باب
له‌باره‌ی ئەم پرووداوه‌وه له پیری خاوه‌ن وی‌لم پرسی،
وه‌ک خونچه لیوی بۆ قسه‌ کرده‌وه و وه‌لامی دامه‌وه و وتی:
سه‌نگی هه‌ردووکیانیان خسته تای ترازووه‌وه
جا چونکه شای پیغهمبه‌ران له هه‌موو پروویه‌که‌وه له‌و قورستر بوو،
تای ته‌رازووه‌که‌ی ئەم نیشه‌ زه‌وی و
مه‌سیحیش به‌په‌له سه‌رکه‌وت بۆ ئاسمانی چواره‌م

له باب‌ه‌ت گه‌وره‌یی و ده‌سته‌لاتی خوا‌دا ئەلێت:

هشت بهشت و شش جهت، هفت زمین و نو فلک
جمله تو افریده، (وحدک لاشریک لک)
من چیم ای فدای تو، دم زنم از ثنای تو
ای همه ماسوای تو، درکف قدرت تو یک

واتا:

ههشت بههشت و شهش لا و جهوت زهوی و نو فلهک
ههموو تو دروستت کردوون به تهنیا خۆت و کهس هاو پیت نییه،
من چیم، به قوربانت بَم، دهم له هه نانی تو بدم،
ئه ی کهسی که هه رچی له تو به ولادهیه له دهستی توانای تو دان تهنیا

ای جهان آفرین ثنا گویت
وی دو عالم معطر از بویت
ساکنان سرادق ملکوت
همه قوربان یک سری مویت
کل زخونین دلان رخسارت
لاله از هندوان کیسویت
لاله در باغ داغدار روخت
سهر مائل بقدر دلجویت

واتا:

ئه ی کهسی که، ئه و خوایه ی جیهانی دروست کردووه مه دحت دهکا،
ئه ی کهسی هه ردو دنیا به پۆی تو بۆنخۆش بووه،
ئه مانه ی له خپوه ته کانی باره گه ی فریشته کانا دانیشتون،
هه موو به قوربانی سه ری موویه کت ئه بن،
گوڵ له بهر جوانیی روخساری تو خوین په ریوه ته دلی،
لاله له خولامانی کاکۆلته،
لاله له ناو باخا داخی پووی تو ی له دلیدایه،
سه رووی بالابه رزیش به عه شقی بالای دلگیری تو وه چه میوه ته وه

سرمه مفتون چشم (مازاغت)
نافه دلریش خال هندویت

عارضت (والضحی) خطت (واللیل)
 (قل هو الله) حـرز بازویت
 (قـاب قوسین) را نمیدانم
 جز کمانهای هردو ابرویت
 نسخهء کائنات وهرچه در او یست
 شرح رمزی زمـصحف رویت
 باز گویم غم اسارت خویش
 بزبان فصیح لا هویت
 عرش کمتر بهای مـشت گلی
 که برو آرمیده بهلویت

واتا:

کل مهفتوونی چاوت بووه که خوا، به (مازاغ البصر وماطغی) باسی کردووه،
 میسکی ناوکی ئاسک دل برینداری خالی رهشته،
 پوخسارت (والضحی)یه گندهمووی پرووت (واللیل)ه
 (قل هو الله احد) په‌نای هیژی بازووته
 ئایه‌تی (قاب قوسین أو أدنی) به‌لامه‌وه،
 له که‌وانه‌ی برۆکانت به‌ولاهه نییه،
 کتییی ئەم جیهانه و هەرچی تێدایه،
 ته‌نیا لیکدانه‌وه‌ی ئیشاره‌تیکێ قورئانی پرووته
 خەمی دیلی خۆم به‌زمانی پشکووتووی،
 عەرشێ خوا که‌مترین باییه‌کی مشتێ خۆله،
 که لاتە‌نیشتی تۆ له سه‌ری ئۆقره‌ی گرتبی،

روز و شب جـبریل در پرواز
 بی سروپا همی دوان سویت
 روضه خوانی کند بنظم در پرواز
 همچو درویش بر سر کویت

واتا:

جبریل شه و رۆژ له فریندایه
بێ پهروا به رهو لای تۆ رانهکا
پهوه خوانی نهکا به هۆنینهوهی مرواری
ههروهک دهرویش له بهر ده رگه تدا

(کز سرا پردهء مقدس ذات
بر سـراپای انورت صلوات)
ای منادی بکاف و ها، یا، عین
وی منادی (انا النبی بحنین)
جبریل آمین بأمر خدا
وحیت آوردکای شه کو نین
خیز و برنه قدم بکوی قدم
خیز و برکش علم ز علم بعین

واتا:

له باره گهی پیرۆزی خواوه،
سه له وات له سهراپای نوورانیت بێ
ئه ی کهسی که خواهند به (کهیعض) بانگی لێ کردووی و،
ئه ی کهسی که خۆیشت له غهزای حونهیندا جارت داوه؛ من پیغه مبهرم،
جبره ئیلی ئه مین به فهرمانی خوا
سرووشی بۆ هینای و فهرمووی، ئه ی شاه ی ههردوو جیهان،
ههسته ئالا هه لکه، تو هاتیته پایه یهک که نه مه ودای
(کهس) ی تیدا هه بوو نه مه ودای (کوێ)
نیوان تۆ و گه وره ی هه موو بووه کان، ئه وهنده ی نیوان دوو کهوا یا که متر بوو
سویندت ئه دهم به گیانی (حه سه ن)، به سه ری (عه لی)، به خوینی (حوسه یین)
رۆژی قیامهت که هاوار ئه که ی بۆ ئومه ته کهت و

به هیوای تکا بق ئادهمیزاد و جنۆکه ئهچیته پێشهوه،

کن در آن روز یارسول الله
نظری سوی من بگوشهء عین
بنواز و مرانم از لب حوض
تر کن از اب کوثرم (شفیتین)
ای بکویت سعادت ابدی
وی ز دویت شرافت حرمین
ماز امر تو غافل و بهقا
مشفق و مهربان تر از ابوین
در مزار این درود میخوانم
باز پرسند از توام ملکین
(کز سرا پردهء مقدس ذات)
برسرا پای انورت صلوات

واتا:

ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا، له‌و پۆژهدا،
به‌گۆشه‌ی چاو لایه‌کم به‌لادا بکه‌ره‌وه،
دلنه‌واييم بکه و له‌کناری هه‌وزی (که‌وێهر) ده‌رم مه‌که
هه‌ردوو لیۆم له‌و ئاوی که‌وسه‌ره‌ ته‌ر بکه،
ئه‌ی که‌سی که‌ به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌ی له‌به‌ر ده‌رگه‌ی تۆدایه و،
شه‌ره‌فی هه‌ردوو هه‌ره‌می (مه‌که و مه‌دینه) له‌رووی تۆوه‌یه،
ئیمه له‌فه‌رمانی تۆ بێ ئاگاین و تۆیش له‌باوک و دایک به‌به‌زه‌ییتری بۆمان
که‌فریشه‌کان له‌گۆردا پرسیا‌ری تۆم لی‌ده‌کن،
من ئهم وه‌لامه‌یان ئه‌ده‌مه‌وه.
له‌باره‌گه‌ی پیرۆزی خواوه،
دروود له‌سه‌راپای نوورانیت بێ.

خواجه انبیا و ختم رسل
 هادی خلق و پیشوای سبیل
 ای همه ممکنات جسم و توجان
 وهی همه کائنات خاروتو گل
 محرم کردگار و مهبط وحی
 مهتر اصفیاء و مظهر کل
 (لم تلد مثلك النساء فتی،
 لم يجد شبهك الزمان رجل)
 صفت شانئت (هو الأبتـر)
 لقب باغضت زینم وعتل
 در قیامت چو ذو الجلال ترا
 میدهد رخصت شفاعت کل

واتا:

ئهی گه وره و دواهیته ری پیغه مبه ران،
 ئهی ری پیشانده ری خه لک و سه رقافله ی ری،
 ئهی ئه و که سه ی که هه ر شتی بشی بی له شه و تو گیانیت،
 ئهی که سی که هه موو ئه م جیهانه درکه و تو گولیت،
 تو مه حره می باره گهی خوایت و سروشت بۆ هاتوو،
 تو گه وره ترینی هه لبارده کانی خوایت و دیارگهی هه مووانی،
 دایکان کوری وهک تویان نه هیتاوه،
 زهمانه پیاویکی وهک توی به خویه وه نه دیوه،
 سیفه تی ئه و که سه ی خراپه ت ئه لی ئه وهیه (خوی کلک بر او ه) و
 ناتوره ی ئه وه ی قینی لیته ئه وهیه وشک و توندیره و نامه رده
 پوژی قیامهت، که خودا وهند ریگهت دهدا، تکا بۆ هه مووان بکه ی

آید از باره‌گاه قدس خدا
 (لک ماشئت یانبی فقل)
 فکر من کن که کرده ام تسبیح
 در خرابات رهن شاهد و مل
 تا مرا چون توی شفیع چه باک
 ز اتش دوزخ و سلاسل و غل
 خیل محمودم و نمیت‌رسم
 از دم کـرنا و بانک دهل
 به‌هوای تومـست و بی پروا
 نعت گویان خرامن از سرپل
 کز سرا پردهء مقدس ذات
 بر سـرپای انورت صلوات

واتا:

له باره‌گهی پیرۆزی خواوه فرمانت بۆ دئ:
 ئەه پێغه‌مبهری خوا چیت دهوێ بۆت ده‌کری، بلی،
 بیر له من بکه‌روه که له مه‌خانه‌ی نێوان یار و مه‌یدا
 خه‌ریکی سوبحانه‌لا کردن بووم.
 منیک تکا‌کاری وه‌ک تۆم ببی، ترسم له ناگری دۆزه‌خ و کۆت و زنجیر چیه؟
 من له خێلی مه‌حموودم و ترسم له دهن‌گی که‌رنا و ئاوازی ده‌هۆل نییه،
 مه‌ستی خۆشه‌ویستی تۆم و بی ترس و له‌رز به‌نازه‌وه به‌سه‌ر
 پردی سیراتا و به‌ تۆدا هه‌ل‌ده‌دم و ئەلیم؛
 له باره‌گهی پیرۆزی خواوه،
 دروود له سه‌رپای نوورانیت بی.

له شیعریکی تورکیشدا به پێغه‌مبهردا (ص) ئەلێت:

خیالک شبچراغ لجهء بحر حقیقتدر
 جمالک نور بخش دیدهء اهل بصیرتدر
 سن اول ماه، فلک جاه، شهنشاه دو عالم سن
 در لطفنده شهلر سهر نهاد باب خدمتدر
 حریم روضنه یوز سورمکه مشتاق ایکن جبریل
 قیاس ایله بکا تقبیل درگاهک دولتدر
 حضوره حال ما فی البالی عرض ایلمش گلمش
 (رضا) نک التماس خاکپایندن شفاعتدر

واتا:

خه یالت شه وچرای شه پۆلی ده ریای راستیه
 جوانیت نووربه خشی چاوی خاوهن ئاگه دارانه
 تۆ ئه و مانگهی، جاهی فه له ک، شاهه نشای دوو جیهانی
 له بهر مرواریی لوتفتان شاهان سه رشۆری ده رگهی خدمه تتانن
 جبریل که ئاره زووی ئه وهی ده کرد که روو بساویتته دیواری پهوزه تان
 به نه ندازه له گه ل من، به خوشبه ختی زیاره تی ده رگه ته،
 هاتوووته حضور بۆ ئه وهی پازی خۆی عه رز بکا،
 تکای (پهزا) له خاک و پاتان شه فاعه ته.

***

خۆشه وستی و پیزی بۆ نه وهی پیغه مبه ر (ص)

شیخ پهزا پیز و خۆشه وستی خۆی له چه ند هۆنراویکی نایابدا، به رامبه ر
 میری موسلمانان عه لی کورپی نه بو تالیب و نه وهی ده رب ریوه. له و شیعه رهیدا که
 له پۆژی (عاشوورا) دا له هه وشى مه رقه دی (کاظمین) دا وتوویه تی و له
 شیعه ره که ی که (له عشق حضرت حسین) ئه لّی و له لی کدانه وهی شیعه ره که ی
 (حافز)، پیزیکی بی پایانی به رامبه ریان ده رده بری.

شیخ رَها که له به‌غدا بوو، له عاشوورا له حەوشی کاظیمین شیوه‌نێکی گه‌وره ده‌به‌ستری‌ت و (ره‌وزه خوونان) یه‌ک یه‌ک ده‌چنه سه‌ر (مینبه‌ر) و به‌نه‌وه‌ی عه‌لیدا هه‌ل‌ده‌دن. شیخ رَها ئەم هه‌له له‌ده‌س نادات که هونه‌ری خۆی و خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌برێ‌ت، ده‌چێ‌ته سه‌ر مینبه‌ر و ئەم شیعره ئە‌لێ‌ت:

آل علی

در ماتم آل علی خون هم‌چو دریا می‌رود
تیغ است بر سر می‌زنند ده‌ست است بالا می‌رود
از عشق آل بو الحسن این تیغ زن وان سینه‌زن
داد و فغان مرد و زن تا عرش اعلی می‌رود

واتا:

له شیوه‌نی ئالی عه‌لی خوین و ه‌کو ده‌ریا ری ده‌کات
هه‌ر تیغه و به‌سه‌ردا ده‌دات و هه‌ر ده‌سته به‌رز ده‌بێ‌ته‌وه
له عه‌شقی ئە‌ولادی (ئە‌بولحه‌سه‌ن) ئە‌م تیغ لێ‌ده‌ره و ئە‌و سینه لێ‌ده‌ره
هاوار و فیغانی ژن و پیاو تا عه‌رشی بالا ده‌روات

پیرامون شمع خدا، یعنی حسین مجتبا
جانها همی‌کردد فدا، سرها بی‌غما می‌رود
کو‌تاه کن انیکار را، بدعته م‌کو این کار را
این سوک آل حیدرست، این خون نه‌بیجا می‌رود

واتا:

بۆ مه‌شه‌له‌ی مۆمی خوا، یانی حوسه‌ینی موحته‌با
گیانان ده‌بن به‌قوربانی، سه‌ران به‌تالانی ده‌روا
واز له ئینکارکردن بێ‌نه، ئە‌م کاره به‌بی‌دعه‌ت دامه‌نی
ماته‌می ئە‌ولادی هه‌یده‌ره، ئە‌م خوێنه به‌خۆ‌پایی نا‌روا

روی زمین پرهممه، در دست جانبازان قمه
خون از برو دوش همه، از فرق تاپا می‌رود
من چون ننالم این زمان، مرد ضعیف ناتوان
کین برق آه عاشقان، از سنگ خارا می‌رود

واتا:

رووی زهمین پره له فیغان، گیان بهختکه‌ران دهست به قامه
خوین له پشت و سهر سینگى ههمووان ئه‌پوا له ته‌وقى سه‌روهه تا پی
من ئیمپو چوئن نه‌نالینم، مروقی بی هیژ و بی دهسته‌لات
که ئه‌م تیشکی ئاهی ساردی دلدارانه به‌ردی په‌ق ئه‌سمینى

از ابن سعد بی وه‌فا، شامی و شمر پرجفا
بر آل بیت مصطفی، چندین تعدی می‌رود
بغداد گردد لاله‌گون، در روز عاشورا بخون
واز کاظمین آن سیل خون تا (طاق کسرا) می‌رود

واتا:

له کوری سه‌عدی بی وه‌فا، له یه‌زید و شمیری پر ئازاره‌وه
بو بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ر، چوئن ئه‌م دهست‌ریژییه دهکات
به‌غدا له رۆژی عاشورادا له خویندا وه‌کو گولاله‌ سوور ده‌بی
له (کاظمین) هوه سه‌یلی خوین تا (تاقی کسرا) ده‌روا.

واز طاق کسرا سرنگون، ریزد به‌پای (بیستون)
واز بیستون اید برون، سوی بخارا می‌رود
خوین سیاوش شد هبا، در ماتم (آل عبا)
تا دامن روز جزا، تاجیب عقب‌با می‌رود

واتا:

له تاقی کیسرایشه‌وه لیژ ئه‌بیت‌ه‌وه ئه‌رژیت‌ه‌ داوینی بیستون

له بیستونهوه دردهچیت بهرهو بوخارا ئه‌پروا
 خوینی سیاوه‌حش له خه‌فته‌تی (ئالی عه‌با) دا ناوی نه‌ما
 تا دامه‌نی رۆژی قیامه‌ت، تا گیرفانی دوا رۆژ ئه‌پروا
 لێره‌دا شیخ ره‌زا گوینی لێ ده‌بی‌ت، له‌یه‌کتر ده‌پرسن، ئه‌مه‌ کی‌یه‌ و چ که‌سه‌؟
 ئه‌لێ‌ت:

من سنیم نامم (رضا) کلب امام مرتضی
 درویش عبدالقادر، راهم بمولا می‌رود

واتا:

من سونیم و ناوم (ره‌زا) یه‌، سه‌گی ئی‌مامی مورته‌ضام
 ده‌رویشی عه‌بدولقادر، رێم به‌ره‌و لای خوا ده‌پروا

له‌بابه‌ت خۆشه‌ویستی بۆ هه‌زره‌تی حوسێن و پایه‌ی که‌ربه‌لا له‌ ئابیده‌کانی
 ئیسلامدا ئه‌لێ‌ت:

لافت از عشق حسین استو سرت برگردن است
 عشقبازی سر بمیدان وفا افگندن است
 گر هوا خواهی حسینی، ترک سرکن چون حسین
 شرط این میدان بخون خویش بازی کردن است

واتا:

لافی عه‌شقی حوسه‌ین لێ ئه‌ده‌ی و سه‌ریشته‌ به‌سه‌ر ملته‌وه‌یه
 عه‌شقبازی ئه‌وه‌یه‌ له‌ مه‌یدانی وه‌فادا سه‌ر دانێت
 که‌ر هه‌وا خوای حوسه‌ینی؛ وه‌ک حوسه‌ین ده‌سته‌ له‌سه‌ری خۆت هه‌لگره‌
 مه‌رجی ئه‌م مه‌یدانه‌ ئه‌وه‌یه‌ مرۆ یاری به‌ خوینی خۆی بکا

از حریم کعبه‌ کمتر نیست دشت کربلا
 صد شرف دارد بر آن وادی که‌ گویند ایمن است

ای من و ایمن فدای خاک پاکی کاندرو
نور چشم مصطفی و مرتضارا مسکن است

واتا:

دهشتی که ره لا له حه رهمی که عبه که متر نییه
سهه قاتی ههیه به سهه ره و شیوهه که پتی نه لئن (وادیی نهیمهه)
(نه و شیوهی موسا دهنگی خوی تیا بیست)
نه ی من و شیوی نهیمهه به قوریانی نه و خاکه پاکه بین که
نشینگی نووری چاوی موسته فا و عهلییه

زههه زهرانگین و خاتم خیر الوری
زور و زههه مرتضی و حیدر خیبر کن است
سنیم سنی ولیکن حب آل مصطفی
دین و ایین من و، آباو و اجداد من است

واتا:

جوانیی فاتیمهه زههه و مورخانهه نه موسیلهه دوا پیغه مبهه رانه
بهه ری خاوینی جهه نابی ههیدهه ره لای خهیهه ره بن هه لکه نه
من سونیم سونی، به لام خوشه و یستی که سوکاری پیغه مبهه
دین و نایینی خوم و باو و باپیرانهه

شیعه و سنی ندانم، دوستم باهر که او
دوست باشد، دو شمنم آنرا که با او دشمن است
حب آلو سب اصحاب نبی یا للعجب
از قبیل نام سبحان بردن و گوه خوردن است

واتا:

من شیعه و سونی نازانم، دوستی ههه که سیکم که دوستی نه و بی و
دوژمنی ههه که سیکم له گه ل نه و دوژمن بی

خۆشەوېستىيى كەسوكارى پېغەمبەر و جنىودان بە ياران و ھاوړپېيانى له ھەمان
كاتدا

شتىكى سەيرە، لەوہ ئەچى يەك سوبحانە لايش بكا و گوويش بخوا

شىخ پەزا، لەگەڵ ئەم ھەموو رېژەى بۆ نەوہى پېغەمبەر (ص) بىرى خۆى
دەردەبەرىت و جياوازي دەكات لە نىوانى ئەوان و نىوانى شيعە و خۆيشى لە
شيعە دوور دەخاتەوہ و بىروباوہرى ئاينى روون دەكاتەوہ.

ايمان بخدا دارم و پيغمبر و اصحاب

نە شيعە سبابم و نە بابى سگباب

واتا:

باوہرم بەخوا و بەپېغەمبەر و ھاوړپېيانى ھەيە
نە شيعەى جنىوفرۆشم و نە بابى سەگبابيشم

لەبەرئەوہى جياوازييەك لە نىوانى «ئەصحاب»ى پېغەمبەر (ص) ناكات كە لە
نەوہى خۆى بن يا نا، لە «خولەفاى راشيدين» كاميان زۆرتر سووديان بۆ
ئىسلام بووہ پتر رېژى لى گرتووہ.

مسند آراى خلافت بحقيقت عمر است

گوش بر شيعە ناپاك مەدە شيعە خراست

شيعە فاحشە آيە حق در قران

بەر ناپاكى آن قوم دليلى ديگر است

واتا:

ئەوہى كورسىي خەلافەتى بەراستى رازاندەوہ عومەرە
گوئى بۆ شيعەى ناپاك شل مەكە چى ئەلەين، شيعە كەرن
كە خوا خۆى لە قورئاندا فەرموويەتى (شيعە فاحشە)
ئەوہ بەلگەيەكى ترى ناپاكى ئەو تايەفەيە

یارب این طائفهء بد که چه ناپاکان اند
دخت بوبکر که هم خوابهء خیر البشر است
نوکر و خان و خوانین عجم، دودکیند
این همه اثر معجز مولا عمر است

واتا:

خوابه ئهء تایهفه بهده چهند ناپاکن
(عایشهء) کچی ئهءبویهکر که هاوسهءری چاترینی ئادهمیزاده
نوکر و خان و خهوانینی عهجهء هموو کرماویی دان!
ئهءه گشتی نیشانهءی موعجیزهءی حهزرهءتی عومهءره

(شیعه) دوم دارد این طرفه نباشد بعقل
گرچه حیوان بنوده لیک ز حیوان بد تراست
پیششوایان ره دین هدی ههکه دهد
زان ره خوف وخطر قصهء شان الحذر است

واتا:

شیعه کلکیان ههیه؛ ئهءه بهءعقل سهیر نییه
ههچهءنده حهیوان نین، له حهیوان بهءترین
پیشهءوایانی ریگهءی ئایینی خواناسین ههءرکس بووبن
باسیان شایانی ئهءوهیه مروء خوئی لی بیاریزی که ریئهءکی پری مهءترسییه

این قدر هوش و خرد برسر این طائفه نیست
که خدارا نکند آنکه نبی را ضرر است
مردهاشان که بتابوت گذارند چو سگ
سگ دوصهءد مرتبه زایشان بخدا خو بتراست

واتا:

ئهءه تایهفه ئهءهءندهیان میثک له کهلهءدا نییه بزائن خوا،

خوانه‌که‌رده، شتی ناکات زیانی پیغهمبهری تیدا بۆ
 مردوویان وه‌ک سه‌گ ئەنتنه تابووت (و ئەیه‌ن بۆ که‌ریه‌لا و نه‌جه‌ف)
 سه‌گ به‌خوا قه‌سه‌م دوو سه‌د پله له‌وان چاکتره

لعن و نفرین ایشان همه بر شمر یزید
 لعن (لامع) بهمان طائفه‌ خیره سر است
 نه‌خدا راضی از ایشان، نه‌ علی بود رضا
 سب اصحاب نبی، موجب نار سقر است

واتا:

له‌عنه‌ت و نه‌فرینی شیعه‌ هه‌موو له‌ شمر و یه‌زید
 له‌عنه‌تی (لامیع) یش له‌سه‌ر تایه‌فه‌ی شیعه‌ی سه‌رگیژه
 نه‌خوایان لی رازییه‌ و، نه‌عه‌لیشیان لی رازی ئەبی
 جێتودان به‌هاوړتیانی پیغهمبهر مایه‌ی چوونه‌ ناو ناگری دۆزه‌خه

له‌ کاتیکدا ئەم هه‌موو قه‌سانه‌ ئەلێت، خۆی نارەزایی و قینی به‌رامبهر
 شه‌هیدکردنی ئیمامی حوسه‌ین ده‌رده‌بیریت.

از ابن سعد بیوفا، شامی و شمیری پرجفا
 بر ال و بیت مصطفی، چندین تعدا می‌رود

***

پێزی شیخ ره‌زا بۆ باره‌گه‌ی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی

بۆ یه‌که‌م جار هاتنی شیخ ره‌زا بۆ به‌غدا، له‌گه‌ڵ شیخ عه‌بدوره‌حمانی
 باوکی و براکانی، بۆ زیاره‌تی مه‌رقه‌دی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی بوو. ئەلێن
 بۆ یه‌که‌م جار له‌ مه‌رقه‌دی شیخدا ئەم شیعره‌ فارسییه‌ی وتوووه‌.

این بارگه‌ حضرت غوث الثقلین است

نقد کمر حیدر و نجل حسنین است

مادارش حسین نسب است و پدر او
ز اولاد حسن، یعنی کریم الابوین است

واتا:

ئەمە بارەگەى حەزەرەتى فەريادپەسى ئادەمىزاد و پەريانە
نەختەنەى بەرپشتىنى حەيدەر و رۆلەى حەسەنەنە
دايىكى لە نەوەى حوسەين و باوكيشى
لە نەوەى حەسەنە، واتە دايك و باوكى جىسن و پەسەنن

ئەم شىعەرەى شىخ رەزا تاكو سالانى ھەشتاكان لەسەر ھەردوو دەرگای
مەرقلەدى شىخى گەيلانى نووسرابوو. وا ديارە لەبەرئەوەى بە فارسىيە،
لايانبرد. شىخانى تالەبانى، لەبەرئەوەى پيشەوای پيازى قادرىن، پىزىكى
بى پايانىان بەرامبەر ئەم بارەگەيە و نەوەى گەيلانى ھەبوو. شىخ رەزائىش
ھەر وەكو باو و باپىرى ھەر بەھرە و پاىە بەرزىيەكى دەسكەوت بوو، ئە
سايەى پىرانى تەريقلەتى دەزانىت.

كارم كە بكامست، نە از شاه و وزير است
ھر ماىە كە دارم ھمە از سايەء پير است
ان پير كدام است چە نام است مرادرا
آن مەر جەھان تابش و، وان ماە منير است

واتا:

من كە كارم بەئارەزووى خۆم بۆ جيبەجى ئەبى، بەھرەى شاه و وزير نيە
ھەر سەرمايەكەم ھەبى لە سايەى پيرەوہيە
ئەو پيرە كامەيە، ناوى چيبە و؟!
ئەو خۆرى جیھان روونكەرەوہ و ئەو مانگە تیشك دەرەوہيە
آن پير نەشبلى و، نە معروف و، جنید است
اینها ھمە يك جلوه از آن پير كـبـيرست

هر گربه که پروردهء خوان کرم اوست
صیدش، همه بپرست و، شکارش، همه شیراست

واتا:

ئەو پیره نهشیلییه و، نهشیخ مهرووفی کهرخیه و، نهجونهیدی بهغدايييه
ئەمانه ههموو تاقه تیشکیکن لەو پیره مهزنه
هەر پشيلهیهک لهسەر سفره و خوانی بهخششی ئەو پرورده بووبی
نێچیری راوی ههموو بهور و ههموو شیرن

له بابەت پایەبه‌رزى شىخ گەيلانى ئەلێت:

گلستانی که خوانند آستان غوث گیلانش
زده فیض مقدس خیمه در صحن خیابانش
مطاف شیر مردان طریقت کعبهء کویش
سر گردن فرازان حقیقت گوی میدانش

واتا:

ئەو باخچهیهی پتی ئەلێن به‌رده‌رگه‌ی غه‌وسى گەيلانى
به‌ره‌كه‌تى پيرۆزى خوا له پانايى شه‌قامه‌كه‌يدا ڕه‌شماللى هه‌ڵداوه
كه‌عبه‌ی به‌رده‌رگه‌ی ته‌وافگای شێره مه‌رده‌كانى ته‌ریقه‌ته
سه‌رى كه‌ردن به‌رزانی راستی له مه‌یدانى ئەوا (كۆ)یه

غلام کمترینشرا لقب شد خواجهء احرار
بقطب العارفین مشهور شد طفل دبستانش
(بهای نقشبندی) خوشه چین خرمن جودش
(شهاب سهروردی) کاسه‌لیس خوان احسانش

واتا:

(خواجه‌ی ئەحرار) نازناوی که‌مترین به‌نده‌ی ئەوی وه‌رگرتوه
منداللی قوتابخانه‌ی به (قوتبی خواناسان) ناویانگی ده‌رکردوه

(به‌های نه‌قشبه‌ندی) له خه‌رمانی به‌خششی ئه‌ودا گولچنی ئه‌کا
(شه‌هایی سه‌ره‌وه‌ردی) کاسه‌ی سه‌سناتی ئه‌و ئه‌لیستیته‌وه

هزاران (شمس تبریزی) خراب بادهء عشقش
هزاران (پیری جامی) جرعه نوش بزم عرفانش
شاهنشاهان طفیل و تاج داران طوق در گردن
خداوندان، اسیر و شهریاران بند فرمانش
(رضا) را همتی شهباز لاهوت آشیان یعنی
بینگی استخوانی و سگ درگاه خود خوانش

واتا:

هزاران (شه‌مسی ته‌بریزی) به‌بادهی عه‌شقی ئه‌و سه‌رخوشن
هزاران (پیری جامی) قومی به‌زمی عیرفانی ئه‌و هه‌لئه‌مژن
شاهنشاهان هه‌موو که‌وتوونه‌ته دووی و تاجداران ته‌وقیان له ملدایه
پادشایان دیلن و حوکمرانان گرفتاری فه‌رمانی ئه‌ون
ئه‌ی شابازی هیلانه‌ی لاهوت هیمه‌تی ده‌ره‌ق (ره‌زا) بکه، واته
ئیسقانی توور ده‌ره به‌رده‌می و به سه‌گی به‌رده‌رگه‌ی خۆتی ناوبه‌ره

له مه‌دحیکی تری شیخی گه‌یلانیدا ئه‌لیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌وره‌ییی گه‌وه‌ری
قه‌دری له سه‌ده‌فی دنیا‌دا جیگه‌ی نه‌ده‌بووه‌وه، ئه‌مه بوو که کۆچی دواایی له
دنیا کرد.

سر نتابد فلک از بندکی حضرت شیخ
به میان بسته چو جوزا کمر خدمت شیخ
هر کرا دیده‌ء دل باز شود می نگرد
طارم عرش بزیر قدم رفعت شیخ

واتا:

فه‌له‌ک له به‌نده‌ییی هه‌زهرتی شیخ سه‌رپیچی نا‌کا

وهك ئەستېرهى جەوزا پشتىنى بۆ خزمەتكارىى حەزرىتى شىخ لە پشت
بەستووه،

هەركەسى بىنايى دلى بکړتەوه ئەبىنى
گومەزى عەرش لە ژير پى پايەبەرزى شىخدايه،

وسعت گوهر قدرش صدف دهر نداشت
مگر اين بود ز دنيا سبب رحلت شىخ
چون ولايت به اصالت زأزل خلعت اوست
تا ابد ماند، بجا سلطنت و شوکت شىخ
چون ملک باز بدرگاه قبولش خوانند
بر عزازيل گر افتد نظر رحمت شىخ
شير مردان خدا شبلى و معروف و جنيد
پاسپانند بگرد حرم حرمت شىخ
(لامعا) قصهء اغيار نشايد که ترا
بر زبان بگذرد الا سخن مدحت شىخ

واتا:

سەدەفى گەردوون جىگەى گەوهەرى ئەوى تىدا نەدەبوووه
پەنگە ھەر ئەمە بوويى بوو بەھۆى کۆچکردنى شىخ لەم جىھانە
لەبەرئەودى کە وەلييەتى ھەر لە سەرەتاوہ بەئەسلىيەتى خەلاتى ئەوہ
ھەتا دنيا دنيايە شەوگەوت و سەلتەنەتى شىخ لە جىي خۆيدا ئەمىنى
ئەگەر سەرنجى لوتفى شىخ بەر شەيتان بکەوى،
وہک فرىشتە بانگى ئەکەنەوہ بۆ ناو دەرگەى پەسندى
شىبلى و شىخ مەعرووف و جونەيدى شىرەپياو
بە دەورى حەرەمى حورمەتى شىخدا پاسەوانن
(لامىع)! شايان نييە تۆ قسەى کەس بەسەر زماندا بى
مەگەر قسەيى کە پىدا ھەلدانى شىخ بى

هەر له پایه‌به‌رزیی شیخی گه‌یلانیدا لهم شیعره‌ی خواره‌وه ئه‌لێت:

علو قدر عبدالقادرى اوچ انبیادن صور
غبار خاک نعلینی رقاب اولیادن صور
او باز سرفرازک آشيانى نیرده‌در بیلیم
آنى بالانشینی بارگاه کبریادن صور

واتا:

هه‌والی به‌رزیی قه‌دری عه‌بدولقادر له سێ پیغه‌مبه‌ر بپرسه (مه‌مه‌د، عیسا و
مووسا)

هه‌والی تۆزی خاکی پتالۆی له ملی ئه‌ولیا بپرسه
ئاشيانى ئه‌و بازه سه‌رفرازه له کوێه نازانم
ئه‌وه له باره‌گاهى بالانشینی گه‌وره‌یی بپرسه

له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌موو رێزه‌ی بۆ شیخی گه‌یلانى، شیخ ره‌زا، له جیى خۆیدا، له
ره‌خنه و له هه‌جووی نه‌وه‌ی گه‌یلانى زوبانى نه‌پاراستووه، وه‌كو به سه‌ید
مه‌حموودی نه‌قیبی گه‌یلانى ئه‌لێت:

(نقیبک) نقبنه گیرمش هزاران کیر أفغانی
گوته وارسه دیانسون نسل پاک غوث گیلانی

واتا:

هه‌زاران کتیری ئه‌فغانی به‌کونی نه‌قیددا چووه
ئه‌گه‌ر قنگی هه‌یه با به‌رگه بگرتیت نه‌وه‌ی پاکی غه‌وئى گه‌یلانى
هه‌روا ده‌لێت:

أرجح بغداد، وانا غریبها
على جنه المأوى، لولا (نقیبها)

واتا:

من غریبم و به‌غدا به‌سه‌ر به‌هه‌شت ده‌دم ئه‌گه‌ر نه‌قیبی تیدا نه‌بوائی

چونکه نهقیبی بهپیاوی سیاست دوزانی نهک بهپیاوی ئاینیه‌رست.

له‌م شیعره تورکییه‌دا، شیخ ره‌زا له‌سه‌ر ریتبازی شیخ قادر (فائزی برای به
هه‌زارییه‌وه ئه‌نازی، به‌لام پشت ده‌به‌ستیتته شیخی گه‌یلانی و له‌وه‌وه هیز
وه‌رده‌گریت:

شراب خون دل، صه‌بای اشک حسرتم وارد
بو مائتم خانه‌ی سینه‌مه‌ده بزم عشرتم وارد
در پیر مغان بگچیلرک باش قوماندانی
بنم کیم سایه‌ فقرمه‌ده شان و شوکت‌م وارد
بنی خالی بیلورسک قوه‌ قدسیه‌دن جاهل
سگ درگاه غوتم بن دخی بره‌متم وارد

واتا:

ئاره‌زووی باده‌یی صه‌بای سوورم هه‌یه
له‌ شینی خانه‌ی سینه‌مه‌دا ئاره‌زووی خویشیم هه‌یه
له‌سه‌ر له‌شکری ئیشک گیرانی پیری موغان
له‌ سایه‌ی هه‌زاریمه‌دا شان و شه‌وکه‌تم هه‌یه
وا تئ ده‌گه‌ی که من له‌ هیزی قودسییه‌دا بو‌شم ئه‌ی نه‌زان
صه‌گی ده‌رگه‌ی گه‌یلانیم منیش هیمه‌تیکم هه‌یه

***

له‌سه‌ر ریتبازی قادری

شیخ ره‌زا له‌ بنه‌ماله‌یه‌که، هه‌ر له‌ مه‌لا مه‌حموودی زه‌نگنه‌وه، له‌و ناوچه‌پانه
پیشه‌وایی ریتبازی قادرییان کردووه، ریز و ئیخلاس بو‌ باره‌گه‌ی شیخ
عه‌بدولقادی گه‌یلانی و ریتبازی ده‌رویشانه‌ی ئه‌و سنووری بو‌ نییه. له‌سه‌ر
پیره‌وانی قادری له‌م شیعره تورکییه‌دا ئه‌لێت:

سالک ملک بقادر سالکان قادری
تارک کوی فنادر سالکان قادری

جهد ایدوب علم الهیدن سبق خوان اولدیلر
 وارثان انبیادر سالکان قادری
 جامهء عرفان ایله تزین باطن ایتدیلر
 ظاهر اهل قیادر سالکان قادری
 مجلس اشراقیاندر حلقهء اذکارلری
 سر قلبه آشنادر سالکان قادری
 ایلمشدر دللرک گنجینهء غیب الغیوب
 مخزن سر خدادر سالکان قادری
 جوق فنا فی اللهدن سیر الی الله ایتمکه
 رهروان کبریادر سالکان قادری
 فیض ارشادیلر تسخیر ایتمده طالبلری
 گوییا معجز نمادر سالکان قادری
 بوستانی زکری جهری ایچره درنا لشکری
 بلبل باغ (رضا) در سالکان قادری

واتا:

پیرهوانی ولاتی جاویدین پیرهوانی قادری
 پشت له ولاتی نهمانن پیرهوانی قادری
 تیکۆشان، یهکه م خوانچهیان برد له زانستی خواپهرستیدا
 وارثی پیغمبه رانن پیرهوانی قادری
 به بهرگی زانستی خواناسی دهروونیان پازانده وه
 شغل و زیکریان ئاشکرایه پیرهوانی قادری
 حلقهیی زیکریان مهجلیسی ئیشراقیانه
 شاره زاییی ئه سراری دلن پیرهوانی قادری
 دلایان کردووه ته گه نجینهی غیبولغویوب
 عه ماری سپی خودان پیرهوانی قادری
 زۆر له (فهنافیللاه) و بۆ به رهو خوا چوون

پیشہ‌وای گہرہ‌یین ریڑہوانی قادری
 بہ‌پیرۆزی و بہرہکەتی پینوماپیہ‌وہ ئەو مریدانہی ملکہ‌چن
 ھەر ئەلئی موعجیز نوینن ریڑہوانی قادری
 لە بوستانی زیکری ئاشکرا نالینیان لە دەروندایە
 بولبولی باغی (رہزا)ن ریڑہوانی قادری

لەسەر رێبازی نەقشبەندی

شیخ رەزا، لەگەڵ ھەموو ریزی بۆ رێبازی قادری، رێبازی نەقشبەندیش بە
 رێبازیکی خواپەرستی پەروا دادەنێت و زۆر بە‌رێزەوہ باسیان دەکات. لە
 شیعریکی تورکیدا رەوشتیان پەسند ئەکات ئەلێت:

گل صد برک گلزار جناندر نقش‌بن‌دیلر
 هزاران گلستانی لا مکاندر نقش‌بن‌دیلر
 غذا جویان عشقہ بذل ایدرلر زاد ارشادی
 جوانمردان قصر عارفاندر نقش‌بن‌دیلر
 دبستان ادبہ خواجہء خضر لدنیدن
 سبق خوانان ختم خواگاندر نقش‌بن‌دیلر
 حقیقتہ صفای قلبہ نائل اولدیلر بونلر
 نقوش گیریدن حرز اماندر نقش‌بن‌دیلر

واتا:

گوڵی صد بەرک گۆلزاری بە‌ھەشتن نەقشبەندییەکان
 ھەزاران گۆلستانی بۆ لانی نەقشبەندییەکان
 زادی ئێرشادیان دەبەخشنە شەیدای زادی عەشق
 جوامیری قەلای خواناسین نەقشبەندییەکان
 لە قوتابخانەی ئەدەبدا لە مامۆستا خدر زانستی سەرھێان رەفاند
 سەرھێ خەتمەیی خواجەکانن نەقشبەندییەکان
 لە راستی گەشتوونەتە خاوەنێی دڵ ئەمانە،

جمال ذات حقى بولدیلر اعیان کنزنده
 بو صورتده عیان اندر عیاندیر نقشبندیلر
 ایدلر هوش دردم خلوت اندر انجمن دائم
 (رضا)یه مرکز قطب زماندر نقشبندیلر

واتا:

جوانیی زاتی خوایان له ناوی جواناندا دۆزییه وه
 بهم جوړه زور ئاشکران نه قشبه ندیییه کان
 له بهستنی کوړی نه یتنیدا دردم دده وژنه وه
 بو (رهزا) مهرکه زی قوتبی زهمانن نه قشبه ندیییه کان

هه روا ریژی بهرامبهر پی شیه وای ری بازی نه قشبه ندی شیخ به هائودین
 دهرده بری و له شیعیکی فارسیدا ئه لیت:

قبله حاجت بود روی بهاء الدین ما
 طاق محرابست روی بهاء الدین ما
 تکیه روحانیست آستان حضرتش
 منزل جانان بود کوی بهاء الدین ما

واتا:

قیبله ی پروو تیکردنی پتویستییه پرووی به هائودینمان
 تاقی میحرابی مزگه وته پرووی به هائودینمان
 ته کیه ی روحانییه به رده رگه ی به هائودینمان
 نشینگه ی دۆستانه شاری به هائودینمان

بوی بو یکر است بویش در مشام سالیکان
 خوی پیغمبر بود خوی بهاء الدین ما
 هر کسی آرام باید از پریشانیه غم
 در قرار تاب گیسوی بهاء الدین ما

واتا:

بۆنى بۆنى بابەكره له لووتى ساليكان بۆنى بههائودين
خووى پيغه مبه ره خووى بههائودينمان
ههركهسى پيويستى به ئارامى بيت له پهريشانى غهه
دهچيته قه رارگهه كاكولى پر پيچى بههائودينمان

پنجهء گستاخ دست منكرانرا بشكند
قوهء اقرار بازوى بهاءالدين ما
جستو جو كردم بحمدالله در بحر (رضا)
يافتم لؤلؤ زنو بوى بهاءالدين ما

واتا:

په نجهيى بى ئه دهبى دهستى ناپه سندان دهشكيتى
هيزى ئيقارارى بازووى بههائودينمان
له سايهى خواوه له دهرياي (رهزا) دا گه پام،
مرواريم پهيدا كرد له بوى بههائودينمان

به لام كه پيى ئه لىن بيره سه ر يتبازى نه قشبه ندى، رقى هه لده ستيت و ئه لىت:

كه نه رندى چون (رضا) از خاندان قادري
نقشبندى كى شود، اسلام؛ آنكه كافرى
من همانم شير نرا در كمندم آورده ام
ماده روباها توخواهى در كمندم آورى؟

واتا:

كو نه بليمه تى وه كو (رهزا) له بنه مالهى قادري
چون ئه بى به نه قشبه ندى، چون ئه شى مرووف موسلمان بيت ببىته كافر
من ئه و كه سه م نيره شيرم خستوو هه كه مه نده وه
هه ي رپويى مينگه، تو ئه ته وى من كه مه ندى كيش كهى؟!

بۆ مەرقلەدی شیخ نوورەدینی بریفکانی

شیخ رەزا لە هاتوچۆی بۆ ئەستەموول، بە کوردستاندا ڕینگەیی دەکەوتە
بریفکان زیارەتی مەرقلەدی شیخ نوورەدین بریفکانی دەکات، لە شیعریکی
فارسیدا باسی ئەم سەفەرەیی ئەستەموول و شیخ بریفکانی دەکات.

عزم دیار روم چوکردم ز شەرزور
افتاد در دیار (بریفکان) مرا عبور
کوهی بلند پایه در آن رهگذار بود
بگداخته زتاب تجلی بسان طور

واتا:

کە لە شارەزورەوه کەوتمە ڕۆی بۆ ولاتی ڕۆم
گوزەرم کەوتە ولاتی (بریفکان)
کیوتیکی بەرز لەو ڕیگوزەردا بوو
هەرەک کیتی طور بە تیشکی تەجەلای خوا توابوو

حیران شدم ز نشئه آن کوه پر شکوه
پرواز کرد از سر من طائر شعور
آواز کرد ناگهم از غیب هاتفی
کاین راز پرتوو لحظه دیگر کند ظهور

واتا:

لە نەشئەیی ئەو کێوە پڕ شکۆیە سەرسام بووم
پەلەوری هەست لە سەرما هەلفری
لە پڕ ھاوارکەرێی لە غەیبەوه ھاواری لێ کردم وتی:
تاوێکی تر ئەم نەینییەت بۆ دەرەکەوێ.

زان کوه نیکبخت چو بالا بر آمدم
بنمود چون رواق فلک کنیدی ز دور

پرسیدم این رواق منور از آن کیست
بخ بخ تبارک الله از این جنت و قصور

واتا:

که له و کێوه خۆشبهخته سه‌رکه‌وتمه سه‌ر
وهک کۆشکی ئاسمان گومه‌زێ له دووره‌وه ده‌رکه‌وت
پرسیم ئەم کۆشکه نوورانییه هی کێیه؟
به‌خ به‌خ، خوا به‌رکه‌تی تێ خا ئەم به‌هه‌شت و کۆشکه

مانند قرص انور زرین آفتاب
می تافتی زبام و درش لمعه لمعه نور
گفتند این ضریحه قطبی ز اولیا است
پیموده ساقی از لاش باده طهور

واتا:

وهک قرص پروناکی زێڕینی خۆر
پارچه پارچه پروناکی له سه‌ریان و ده‌رکه‌که‌یه‌وه ئەدره‌وشایه‌وه،
وتیان ئەمه ئارامگه‌ی قوتی‌که له خۆشه‌ویستانی خودا،
مه‌یگێری ئەزهل جامی باده‌ی خاوینی بۆ پر کردوه

این مرقد حبیب خدا (شیخ نووری) ست
جسمش بخاک خفته و جان رفت درحضور
آیند فوج قوج ز بهر زیارتش
از آسمان ملائکه در صورت طیور

واتا:

ئەمه ئارامگه‌ی دۆستی خوا (شیخ نووری)یه،
لاشه‌ی له ناو خاکدا نووستوه و گیانی چووه‌ته حضور ی خوا
پۆل پۆل فریشته له ئاسمانه‌وه له شیوه‌ی په‌له‌وه‌ردا

سازد خدا به پایهء جمشید بر ترش
موری اگر به سایهء قصرش کند مرور
یارب بجاه حرمت این قطب اولیا
جرم (رضا) ببخش که فرموده‌ئی انا الغفور
روزی مکن در این سفرش رنج و محنتی
باز آورش بشادی و آسایش و سرور

واتا:

ئه‌گەر میرووله‌یی به سیبهری کۆشکه‌که‌یدا تێپه‌ڕی،
خوایه پایه‌ی له پایه‌ی جه‌مشید به‌رزتر ئه‌کاته‌وه،
خوایه بۆ خاتری حورمه‌تی ئه‌م قوتبی ئه‌ولیا،
تاوانی (ره‌زا) به‌خشه، چونکه فرموده‌ی خۆته: له گوناخ خۆش ئه‌م
پۆژی له‌م سه‌فه‌رده‌دا تووشی دهرد و مه‌ینه‌تی مه‌که،
به‌خۆشی و شادی بیهێنه‌وه شوینی خۆی

***

له‌گه‌ڵ شیخانی بیاره و نه‌ویله

وا دیاره شیخ ره‌زا پێوه‌ندییه‌کی وای له‌گه‌ڵ شیخانی بیاره و ته‌ویله‌دا
نه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه زۆر باسیان ناکات. شیخانی بیاره دۆستایه‌تیان له‌گه‌ڵ
ته‌کیه و شیخانی تاله‌بانیدا هه‌بوو.
له‌ چوار خسته‌یه‌کدا، شیخ ره‌زا شیخ عومه‌ری بیاره له‌گه‌ڵ شیخ عه‌لی
ته‌ویله‌دا هه‌ڵده‌سه‌نگینی که ئه‌لێت:

مکن بهانه که من پیرم و علی است جوان
منم سزای مشیخت بعلت پیری
بهیچ نحو صرفه از علی بنرد
نه همچو وصف حقیقت است عدل تقدیری

لێرەدا شیخ ڕەزا زیرەکانە بەھانووێ شیخ عومەر دەبرێ و ئەلێت:

واتا:

بیانوو مەھینەوێ که تۆ پیری و عەلی هێشتا گەنجە،

من بەھۆی پیریەوێ شایانی شیخایەتیم،

عومەر بەھێچ جوۆی پێشی عەلی ناکەوێ

(عەدلی تەقدیری) ھەرگیز نابێ بە (وەسفی حەقیقی)

* وشەیی عەلی سیفەتە، بەلام (عومەر) که (ممنوع من الصرف) عەدلی تەقدیری

تێدایە گواہی ئەصلەکەیی (عامر) بوو، ھەرگیز عەدلی تەقدیری نابێت بە وەسفی

حەقیقی.

بە یەکیەک لە خەلیفە توندڕەو و بێ عەقلەکانی (تەوێلە) یش ئەلێت:

خەلیفە ساختە شیخ (طویلە) چو تو خری

بلی خەلیفەئ شیخ (طویلە) خر باشد

واتا:

شیخی (تەوێلە = تەویلە) کەریکی وەکو تۆی کردوو بە خەلیفەیی خۆی بەلێ

دیارە کەسێ جێنشینێ شیخی (تەویلە) بێ ئەبێ کەر بێ!

***

مەدحی مەلا ئەبوبەکرێ مەلا عومەر (مەلا گچکە)

مەلا ئەبوبەکر کورێ مەلا عومەرە. دانایەکی ئیسلامی بەناویانگ، لەو قوتابخانەییە کە خۆی دروستی کردبوو لە دێی (باداوا) ی نزیکێ شاری ھەولێر، مامۆستای زانیاری ئیسلامی بوو و گەلێک لە فەقێ و سوختە لە عیلمی سوودیان وەرگرت. شیخ ڕەزا لەم شیعەرە تورکییەدا کە مەدحی مەلای گچکە دەکات، باسی چەتوچیلایی بارودۆخی ولات ئەکات کە گەلێک ھەن گەشتوونەتە پایەپێک لایقی ئەو نین و لە ناو ئەو جیھانەدا کە جێو جێو ھەریکی زۆری تێدایە (مەلای گچکە) وەکو گولێک لە نێوان درکوداڵکی زۆردا کەشکە ئەخاتە دلەو.

بو شفق کیم فلک لکهء دامانیدر
 پایمال ایتدیکی مظلوملرک قانیدر
 آه مظلوم، نسیم چمن مـفـخـرتی
 دهن زخم جگر غونچهء خندا نیدر
 مطلع جدی، چراگاه حمل، خانهء تور
 بر طاقم جانورک عرصهء جولانیدر
 اوستنه قونمش اسد سرتنه بینمش سرطان
 روز و شب ملعبهء عالم حیوانیدر

واتا:

ئەم شەفەقە کێیە، خالی رۆشنکەرەوهی فەلەکه
 خۆینی ئەو زۆر لێکراوانیە که پامال کراوه
 ئاهی مەظلوممان نەسیمی باغی خۆه لێشانیەتی
 زاخاوی برینی جەرگ غونچەیی خەندانیهتی
 دەرکەوتنی (جەدی) چراگەیی (حمل) خانەیی (ثور)
 مەیدانی جەوه لانی دەستەپەک جانەوهرانن
 (اسد) نیشتووێتە سەری، (سرطان) سواری پشتهی بووه
 پۆژ و شەو و وازیخانەیی عالەمی حیوانییهتی

گر بو و حشیلک ایسه نطفهء آباه
 مدنیت صفت غول بیابانیدر
 گیچ بو اقبال جهانندن نه سعادت امولور
 بر نبارک که ستم اعظم ارکانیدر
 بر بوقک کوکسنه جوهرلی ینشانلر دیکلور
 که فلان مملکتک قوجه قوماندانیدر
 بر اوصورغانی ایدر پوست نشینی ارشاد
 صانکه (ویس القرهنک) زبدهء اقرانیدر

(بو الهدی) کلب حلب مخلصی عالیسی ایکن
 شمدی شیخ الوزراء طرهء عنوانیدر
 اوپله محصول زنا، خائن مادر بخطا
 رخنه جوی نسب حضرت گیلانیدر

واتا:

ئهگهر ئه م جانه وهرییه بیت نوتفه ی باوکان
 شارستانی سیفه تی غوولی بیابانه
 برۆ، له ئیقبال جیهانه هیوای چ خوشبهختی دهکریت
 له بینایهک که سته م چوار قورنه ی گه وهریه تی
 به سینگ گویهک نیشانی گه وهردار ددهووریت
 که گه وه قوماندانی فلان ولاته
 ترکه نیک دهکاته پۆستنشین ئیرشاد
 وهکو زوبده ی هاوده مانی (وهیسولقه رهنی) بیت
 (بولهودا) ی سه گی هه له ب که نوکه ری شکوی بوو
 ئیستا (شیخو لوزه را) طوره ی ناو نیشانیه تی
 یه کیکی وا له زینا بوو و خائین و دایک حیز
 بووه ته په خنه گری نه سه بی گه یلانی!

بوگبی ایشلری چو قدر فلک سفله نواز
 ایسته مزهر نه دیرسن شیمهء انسانیدر
 اصل انسان دیدیگک جوهر نایاب اگر
 اولسه، اربیلده کی علامهء ربانیدر
 حضرت (حاجی عمر زاده کوچک ملا) کیم
 مایهء کسب غنا سایهء احسانیدر
 کیمیا ممکی ایسه حاصل فیض نظری
 جام جم وار ایسه آینهء وجدانیدر

(ابن سینا) گبی چوق عالمه حکمت گستر
سبق آموختهء مکتب عرفانیدر
نامه پیرای حکم خامهء معجز اثری
چهره پرداز کرم دست زر افشانیدر

واتا:

ئهم جوړه کارانهی زوړه فهلهکی سفله نهواز
نایه وئ هه رچی بلئی شیمه ی مرؤفانه یه تی
ئسلئی ئینسان که بلئی گه وه ری نایابه ئه گهر
هه بیټ، ئه و دانای ره بانیه یه که له هه ولیره
هه زره تی (حاجی عومهر زاده مه لای گچکه) کییه؟
مایه ی ده وله مهن دی له سایه ی به خشنده یه تی
ئه گهر کیمیا مومکین بیټ، به ره می فه یزی پروانیه تی
ئه گهر جامی جه م هه بیټ، ئاوینه ی ویجدانیه تی
وه کو (ئین سینا) گه لیک حیکمه ت پيشانی خه لق ده دات
پیش ئارامی مه کته بی عیرفانیه تی
نامه ی به حیکمه ت رازاوه، خامه ی ئیعجاز نوای
چاره ی رووخوشی که ره م دهستی زه پ هه خشانیه تی

مظهر صدق وصفاینهء ناصیه سی
مطلع شمس و قمر ابوبکرک گریبانیدر
خرقه پوشان در خانقه ارشادی
اریشوب هر یری بر خواجهء فرقانیدر
چونکه تنظیم ثناده صوکره تقدیم دعا
نزد ارباب سخن شرط سخندانیدر
قالدیروب درگه مولایا (رضا) دست نیاز
بر دعا ایله که هنگام دعا خوانیدر

مهر اقبالی جهانگیر اوله تا مهر و منیر
بو رواق فلگک زینت ایوانیــــــــدر

واتا:

دیمه‌نی راستی و سافی ناینه‌ی پرووی
دهرکه‌وتنی رۆژ و مانگ له گیرفانی ئه‌بویه‌کره
خه‌رقه پۆشان له خانه‌یی ئیرشادی
هه‌ریه‌که گه‌یشتووته خواجه‌ی فورقانیک
چونکه له یتک‌خستنی سوپاس صوره‌ت دوعاگوویی
لای خاوه‌ن گوفتار شه‌رتی قسه‌زانییه
په‌زا ده‌ستی نیازی بۆ دهرکه‌ی مه‌ولا به‌رز ده‌کاته‌وه
به‌ دوعایه‌ک که هه‌ر کاتیک دوعاخوینییه‌تی
میهر و ئیقبالی دنیا بگریته‌وه تا میهر و منیر
ئهم دهرکه‌یه جوانیی ئه‌یوانی فه‌له‌که

له شیعریکی تری تورکیدا به‌ مه‌لای گچکه (مه‌لا ئه‌بویه‌کر) ئه‌لێت:
سنگ تک بریووک عالم جهانده وارمیدر؟ کلا
سکا سوء نظر دن حفظ ایچون دیرلر کوچوک ملا

واتا:

ئایا دانایه‌کی وه‌کو تۆ له جیهاندا هه‌یه؟ نه‌ه
بۆ ئه‌وه‌ی له چاونه‌فه‌س بته‌پاریزن پیت ئه‌لێن مه‌لای گچکه

***

له‌سه‌ر پێبازی ده‌رویش و پابه‌ر

له دیوانه‌که‌ی شیخ په‌زادا ئهم شیعره تورکییه‌ی خواره‌وه له‌سه‌ر په‌وشت و
پێبازی ده‌رویش و پابه‌ر بلاو کراوته‌وه که گويا شیعری شیخ په‌زایه . به‌لام
وه‌کو بۆمان دهرکه‌وتوو، ئهم شیعره هینی (ده‌رویش رضا پاشا)ی

موتسه سهریپی سیواسه که یه کچک له موریده کانی شیخ عه بدورِ ههمانی
 تالهبانی بووه و کتیبی «بهجه الاسرار»ی شیخی چاپ و بلاو کردووته وه.
 رضا پاشا له شیعره که یدا ره وشتی مورید دهرده خات که ده بیتِ رابه ریکی
 شارهزا بکاته پیشه وای خوی و بۆ هه موو فه رمانیکی ملشۆر بیت، که ئەلێت:

مرشد کامل مرید صادق سلطانیدر
 هر نه امر ایتسه، انا فرمان آنک فرمانیدر
 منبع ماء الحياه، مجمع البحرانیدر
 خضر توفیق هدایتدر لدنی کانیدر
 طفل کش کشتی شکندر صورت ارشاده
 حضرت موسی و قنک خواجه عرفانیدر
 فیض لطفندن مشامه نغمه عیسی گلور
 جاندر او هر بر بدننه جانلرک جانانیدر
 امثال ایله (رضا) امر جلیل الشاننه
 امر ونهی مرشدک مسترشدن برهانیدر

واتا:

رابه ری ته و او سولتانی دهر ویشی راستاله
 چ فه رمانیکی پی بدات، فه رمان فه رمانی ئەوه
 سه رچاوهی ئاوی زیان، کۆگای دهر یابه تی
 خدری به مراز گه یاندن رابه ری، سه رچاوهی خواناسیه
 مندالکۆژ و که شتی شکینه له کاتی رابه ریدا
 حه زره تی مووسای سه رده م، مامۆستای خواناسیه
 له به خشش ناسکی ئەو بۆنی ئاوازی عیسا دیت
 ئەو روحه له هه موو له شیکدا و گیانی گیانانه
 (رهزا) ملکه چ به بۆ فه رمان به ری، فه رمانی خاوه ن شکۆ
 فه رمان و قه ده غه کردنی مورشید به لگهی پتی موسته رشیده

***

په‌ځنځی له پوهستی هندی شیخ و دهرویشان

شیخ په‌زا، له‌گه‌ل نهم هم‌موو پڙه‌ی بو‌ئاین و ئاین‌داری و پښاز‌ه‌کانی دهرویشی، په‌ځنځی له‌کرده‌وی هندی پښازی ته‌سه‌وف ده‌گریټ و به‌پچه‌وانه‌ی ئه‌و پښازانه‌ی داده‌نی و به‌پچه‌وانه‌ی پوهستی پیرانی ته‌ریقه‌تی ده‌زانی، و‌مکو ئاه‌نگ و سه‌مای مه‌وله‌وییه‌کان و شیر و زهرک و ه‌شان‌دی روفاعیه‌کان.

له‌شیرعیکی فارسیدا باسی ئه‌و په‌وشتانه‌ ده‌کات که ئه‌لټ:

دو‌گز عمامه، سه‌گز طیلسان و یه‌ک گز ریش
دو‌سه‌د مرید روان در رکابش از پس و پیش
زبس فریفته‌ء صورتند اهل جهان همه
که ادعای نبوت کند رود از پیش

واتا:

دوو‌گه‌ز می‌زهر، سی‌گه‌ز عبا و یه‌ک گه‌ز ریش
دوو‌سه‌د مرید، له‌بهر و دوا‌ی ئه‌و به‌سواری و ئه‌وان به‌پی
خه‌لقی نهم جیهانه‌ ئه‌وه‌نده‌ هه‌لخه‌له‌تاوی دیمه‌ن،
ئه‌گه‌ر ئه‌و شیخه‌ ئیدی‌عای پیغه‌مبه‌ریش بکا بو‌ی ئه‌چټه‌ سه‌ر

چه‌ سحرها چه‌ فسونها، چه‌مکر و داستانه‌ها
که دیده‌ ام من ازین صوفیان کافر کیش
یکی کلاه بلندی بقدر قامت عوج
نهاده بر زبر فرق نامبارک خویش

واتا:

من چه‌ند سیحر و ئه‌فسوون و داستانی فروغی‌لم
له‌م سو‌فیه‌ کافر مه‌زه‌بانه‌ به‌چاوی خوم دیوه
به‌کټکیان کلاو‌یکی ئه‌وه‌نده‌ی بالا‌ی عوج بنی عه‌له‌ق
به‌رزی ناو‌ته‌ سه‌ر که‌لله‌ی ناموباره‌کی خو‌ی

که شیخ مولویم مسلک و طریقت ما
نی است و دومبگ و رقص و سماع چرس و حشیش
یکی گرفتته بکف حربهء چو آلت من
که از مسایخ رفاعیم زندهء شیش

واتا:

ئه لئی من شیخی مه وله ویم و ته ریه تی ئیمه،
شمشالّه و دومبگه و سهما و هه وزی مهی و تریاک کیشانه،
یه کیکیان نیتزه یه کی وهک کیره رهقه که ی منی گرتووته دهسته وه و،
ئه لئی من له شیخانی رهفاعیم و شیش وهشین

مشایخی که جهانرا بدین دسیسه خورند
چه آن مشایخ و چه پشم خایهء درویش
پناه ده تو خدایا (رضا) ز مکر و ریا
بظاهری ز عبادت بباطنی بنگ کیش

واتا:

ئه و شیخانه جیهان بهم فریفتلانه ئه خۆن
چ شیخی وهک ئه وان و مووی هیلکه گونی دهرویشان،
خوایه، په نای (رهزا) بده له مهکر و پریای ئه مانه.
به دیمه ن له بهنده کانی تۆن و به دزیشه وه بهنگکیشن!

دووباره له شیعرێکی فارسیی تریشدا باسی هه مان جوهره پیاوانی ئایینی
دهکات و ئه لیت:

تنهانه کتاب شرع بر باد شده
شهنامهء عشق نیز از یاد شده
از خرقه نشان عصر هر صومعهء
اصطبل خرابات خر آباد شده

واتا:

تهنیا کتیبی شهرع بهرباد نهبووه،
شانامهی عهشقیش له یاد چوووتهوه
بههۆی به دیمهن خهرقهی خواپه رستی پۆشهکانی ئەم چهرخه هه
عیبادهتخانهیی
بووه به تهویله و ههρχی مهیخانهی عهشقی راستیه بووه به کهرئاوا

ههندی لهوانهی که دهچنه هه ج بۆ ئەوهی خوا له گوناهیان خوش بیّت، کهچی
که دهگه پینهوه، خهریکی چرپوچاپ دهبن و دهیانهوی به زووترین کات
دهوله مهنه بن.

حاجی که ز (صفا) و (مروه) برگشته
گرمار شده ازدها برگشته
تنهانه ز خانهء خدا برگشته
آن خانه خراب از خدا برگشته

واتا:

حاجی که له سهفا و مهروه گهراوتهوه
ئهگه زو بووی به مار، ئیستا به ئەژدههیی گهراوتهوه،
تهنیا له مائی خوا وهرنهگهراوه
ئهو مالتویرانه له خوای خویشی وهرگهراوه

***

پهخنه گرتنی له دۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی

زۆربهی ههجووهکانی شیخ پهزا پهخنه له په‌هوش و کردهوهی ئەوانه
به په‌لاری کهوتوون و هه کهموکورتیهکی باری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی
دیبیت چاوی لی نهپۆشیوه و پهخنه لی گرتووه.
به‌دهوله‌مهنه‌ندی خاوهن پاره که له خوای به‌ولاوه سوودی بۆ کهس نییه ئەلێت:

خه بهر چوو بۆ ميره سووره
 قوربان شتخ صالح مه غدوره
 خووشي خووشي پي كهوت وتي
 ناگره سووره له خوم دووره
 كهسي فه قيري بيچاره
 گهر عه يبي هه بي مه نشووره
 دهوله مه ندي صاحب پاره
 صه عه يبي هه بي مه ستووره
 نه گهر ناگر له مالي چي
 نه لين ناگر نييه نووره
 نه نووره يلي نه نووره يلي
 شاپلي ته يلي ده رقوونه يلي
 قسه ي جووله كه ي مه شهووره

جيگه و شويني هه ژار و دهوله مه ند و، دانا و نه زان و، راستگو و دروژن و،
 په وشه پاک و بهر تيلخوژ له ناو خه لقدا ده بيني په خنه ي لي ده گريت.
 فهرموون له گه ل نه م شيعره تورکيه دا:

مغلسک عطسه سنه، صيحهء ناگاه دينر
 منعک ظرطه سنه، یرحمک الله دينر
 عالم پر هنره عقل کهن اصحابی
 جاهلی بيخبره مرشد آگاه دينر
 یولی اگری کیده نه زاهدی پاکیزه گهر
 سوزی دوغری دیه نه شاعری گمراه دینر

واتا:

به پزمینی لات و موفلس هاواری ناگاه نه لين،
 به ترینی دهوله مه ند، (یرحمک الله) نه لين

به دانای پر هونه، خاوهنی عهقلی کۆن ئەلین،
به نهزانی بێ خه بهر، مورشیدی ئاگاه ئەلین
ئەوی پیتی چهوت بگریت، زاهیدی پاکی پیتی ئەلین،
ئەوی راستگۆ بیت شاعیری پیتی چهوتی پیتی ئەلین

مرتشینک اوقونور مضبطهء تبریه سی
هر طرفدن نیجه بیک اشهدالله دینر
بر قوری نامی قزانمقذه (رضا) فائده نه
استخوان ریزهء شطرنجه دخی شاه دینر

واتا:

به رتیلخۆر مه زبه تهی ته بریهی دهخوینریته وه،
له هه موو لایه که وه چۆن هه زار (اشهد بالله) ی بو ئەلین
ئەی (رهزا) له دهسکه وتی ناویکی وشک سوودی چییه؟
به پارچه ئیسکه که ی شه تره نجیش شا ئەلین

له پشتگیریی سته مکاران و زۆرداران، ئەمانیش ده باته ریزی ئەوان و ئەلین:

ظلمدر گرچه بزم شیخ شریفک آدی وار
ظلمه یوفدر میلی أما ظالمه امدادی وار
پاره آلاز اوچده بردر رسم عاداتی مکان
شیخ عالی همتک بر معتدل معتادی وار

واتا:

هه رچه ندیک ناوی شیخی شه ریفیشی تیدایه به لام زولمه
مهیلی زولمی نییه به لام یاریده ده ری زالمه
پاره وهرناگریت سێیه که باجی عاده تی جیگه یه
شیخی هیمهت بالا باجیکی مو عته دیلی هه یه

له جیگه یه کی تری، له شیعرێکی تورکیدا ئەوه ده رده خات که کهس به ناو و

لهقهبی بهرز بهرز نابیت و هیچ سوودیکی بۆ نابیت.

اسم عالی ایله عالی اوله‌ماز شخص رزیل
سکابر فائده ویرماز لقب اسماعیل
گورونور ساخته‌در هر کیم اوزاقدن باقسه
متصرف می اولور (عجل بنی اسرائیل)!

واتا:

به‌ناوی بهرز پیاوی ره‌زیل بهرز نابیت
لهقهبی ئیسماعیل هیچ سوودی بۆ تۆ نییه
دیاره که ساخته‌یه هر له دوروهه سه‌یر کهیت
(گویره‌که‌ی به‌نی ئیسرائیل) چۆن به موته‌سه‌ریف ده‌بیت!

له سه‌رده‌می حوکی عوسمانی؛ دوورپویی و درۆده‌له‌سه‌ بلاو ده‌بووه‌ه شیخ
ره‌زا ئه‌مانه‌ی به‌چاو ده‌دیت و ره‌خنه‌ی لی ده‌گرت و ته‌می خه‌لقی ده‌کرد که
بروا به‌م جوړه‌ مروّقانه نه‌که‌ن. له‌م باب‌ه‌ته‌وه ئه‌لّیت:

ئه‌م ساده‌ روخانه له مه‌لاحه‌ت که ته‌مامن
ده‌ورت که ده‌دن، ته‌فره مه‌خۆ، قه‌ت مه‌لی رامن
گه‌ه دۆست و وه‌فادار و گه‌هی دوزمنی خوین خوار
دل نه‌رم ده‌بن گاه و گه‌هی سه‌خت که لامن
عاجز مه‌به، نه‌ک بۆ تۆ، وه‌فایان نییه بۆ که‌س
مه‌علومه که ئه‌م تا‌قمه وه‌ک تاسی ه‌مامن
له جی‌گه‌یه‌کی تری که باسی دنیا ده‌کات و له ده‌می‌که‌وه ده‌گۆریت بۆ
ده‌می‌کی تری:

دنیا که عیباره‌ت له هه‌وا و هه‌وه‌سی‌که
وه‌ک تاسی ه‌مام هر نه‌فه‌سی بۆ ته‌ره‌سی‌که
له‌سه‌ر ره‌وشتی پیاوی سوورته‌ک ئه‌لّیت:

کەسێ بیبێ حەیا و شەرم و نامووس
 ئەبەد ناکا ڕەفییقی طاقمی لووس
 ئەگەر صد سال بەدی ڕەنج و نەیانگی
 قسە ی وات پێ ئەلێن نە یگرتبێ قامووس

بە عەزێ هەن نانی یەکیک دەخۆن و پارێزگاریی یەکیکی تری دەکەن، شیخ
 ڕەزا لە قسە یەکی ئاشکرا دا ئەلێت:

داخلی فەرجه لەسەر قنگ، کێر بەگون دەعوا ئەکا
 نانی (کون ماسی) ئەخوات و پاسی (جرتاوا) ئەکا

(کون ماسی) و (جرتاوا) دوو دین، صەگێک دەبێ بە ڕۆژ نانی دێی کون
 ماسی ئەخوات و شەو دەچێت پاسی جرتاوا دەکات. ئەم قسە ی پیشینانی
 کوردەوارییە لەسەر دوو ڕووییه.

دەربارە ی مەئمووری ڕەوشت چەوت ئەلێت:

قازی ڕەئیس ی ئەوێل، تویش مودەعی عموومی
 ئەم کارە چۆن سەر ئەگرێ لەعەت لە بابی ڕۆمی
 لەسەر بیتاکیی مڕۆف و کردەوێ لە ژیاندا ئەلێت:

دوینێ قەترەیی خوین بویت و ئیمڕۆکە کەفێ خاکی
 بەنی ئادەم کەری، گەر کەر نەبی بۆچ هێندە بیتاکی
 لەسەر چەپەلی و ڕەوشتی هەندی کەس ئەلێت:

صاغ لە دنیا دا نەماوە گەر قسە ی صاغت دەوێ
 بێ هەزارت پێ نیشان دەم گەر قورمساغت
 دەوێ

هەندیک هەن صد جار ڕووشکێن بکرین هەر دینە پیشەوێ (ڕووقایم) شیخ
 ڕەزا ئەلێت:

چەرمی ڕووی هێند قایمە شمشیری میسری نابیری
 گەر بەکەوشی کە ی دەمینی تا قیامەت نادری

له نامهیهکی هه‌لبه‌ستدا بۆ محهمهد به‌گی قایمقامی ڕانییه، له بابته
جه‌زبه‌دانی سه‌رۆکی ئێلی ئاکۆیان، ته‌میی ده‌کات و ئه‌لیت:

شعار خویش مکن شیوهء هلاکوار
بجان من که مرنجان رئیس اکورا
مخور فریب بحرف و دروغ مدعیان
زبنده بشنو و مشنو حدیث بد گورا

واتا:

په‌وشتی هۆلاکۆ مه‌که به دروشمی خۆت
تو گیانی من سه‌رۆکی ئاکۆ مه‌ره‌نجینه
به‌ قسه‌ی درۆی ئه‌وانه که وا ئه‌لین ته‌فره مه‌خۆ
قسه له من ببيسته و قسه‌ی به‌دگۆ له گوێ مه‌گره

گرفتَم آنکه بجرم عظیم متهم است
بتدیل عفو بیوشان جرائم اورا
بشکر آنکه خدا جاه و نعمت داد است
على الخصوص بتی نازنین دلجوار

واتا:

ئه‌وه‌ی تاوانی گه‌وره‌ی دراوه‌ته پال گرتم
به داوینی لی‌بووردنت تاوانه‌کانی داپۆشه
له سوپاسی ئه‌وه‌دا که خوا جاه و نیعمه‌تی داویتی
به تایبه‌تی که په‌یکه‌ریکی ژنیکی جوانی دلگیری داویتی

بتی که در صفتش آورم باستشهاد
دو مصرع از غزل سعدی سخن گورا
«حصار قلعهء باغی بمنجنیق مده
ببام قصر برافگن کمند گیسو را

واتا:

په يکهړۍ که له وه سفيا بڼ به لکه
دوو تاکه بهيتي غه زه لیکي (سه عدی) ی قسه زان دینمه وه،
«قه لای یاخی به مه نجه نیک گه مارو مه ده
که مه ندی زولفانی هه لده بڼ سهریانی کوڅکه کهی»

له بابته ئه وهی شا و قه له ندر به شوینی زیږدا ږاده کهن ئه لیت:

ای زر که مطلب همه شاه و قلندری
دلبند و دلفریب و دلارام و دلبری
از زر عجب مدار فغانم که آدمم
زر گوی وینگر زر کند خر باین خری

واتا:

ئه ی زیږ! که داوای هه موو شاه و قه له ندری
دلگیر، دل هه لڅه له تین و نارامی دل و دلبری
به سهیری مه زانه که بڼ زیږ هاوار بکه، منیش ئا دمم
بلۍ (زه) سهرکه که ریش به و که ریایه تییه ی خوی ئه که ویته زه ږه ږه

له بابته ئه و که سانه ی که خویان لی گوږاوه ئه لیت:

شده هر غیر زالی پور زالی
عجب حالی عجب (قحط الرجال) ی
زند باشیر شرزه پنجه امروز
همی هر روبهء باهر شغالی

واتا:

هه موو بنگاهیک بووه به زالی کوری زال
باریکي سهیره، قاتییه کی سهیری پیاوه!
ئه مړو هه ږیویي یا هه څه قه لۍ بگری

په‌نجه له په‌نجه‌ی شیر‌ی شهرزه ئەدا

له بابەت ئەوه‌ی که دنیا بۆ‌کەس نام‌ینێ، دەر‌بار‌ه‌ی ئە‌یوانی ک‌یسرا ئە‌ل‌یت:

شکافی که بینی در ایوان کسرا

دهانیست گوید؛ بقا نیست کسرا

واتا:

ئە‌و درز‌ه‌ی له تاق‌ی ک‌یسرا‌دا ده‌یب‌ینی

ده‌م‌یک‌ه کرا‌وته‌وه، ئە‌ل‌ی: به‌قا و مان‌ه‌وه بۆ‌ک‌س نی‌یه

درب‌ر گرفت‌ه پ‌یک‌ر (س‌لمان پاک‌را)

ف‌خ‌ری‌ست ز‌ین و‌سی‌له بر اف‌لاک‌را

واتا:

پ‌ه‌یک‌ه‌ری ت‌ه‌رم‌ی (س‌ه‌لم‌انی پاک‌ی) له با‌وش گ‌رت‌وه

ب‌ه‌م ه‌ۆ‌یه‌وه ه‌ه‌قی شان‌ازی‌ی ب‌ه‌س‌ه‌ر ئ‌اس‌مان‌ه‌وه ه‌ه‌یه

ک‌ه‌س نات‌وان‌ی د‌وو کار‌ی د‌ژای‌ه‌تی ر‌یک‌ ب‌خ‌ات:

م‌ستی و داع‌یه‌ء ح‌ک‌م‌ت ه‌یه‌ات ه‌یه‌ات

ب‌ر‌ن‌دار‌ن‌د ب‌یک‌ د‌ست د‌و تا خ‌ـر‌ب‌ز‌را

واتا:

س‌ه‌رخ‌ۆ‌شی و ب‌ه‌ه‌ۆ‌شی و ئ‌ید‌یع‌ای ز‌ان‌ینی ح‌یک‌م‌ت و ه‌ه‌یئ‌ت ز‌ۆ‌ر د‌وو‌ره

ک‌ه‌س نات‌وان‌ی ب‌ه‌ د‌ه‌ستی د‌وو ک‌ال‌ه‌ک‌ ه‌ه‌ل‌گ‌ر‌ئ

***

له هه‌ج‌وو‌ه‌کان‌ی ش‌ی‌خ ر‌ه‌زا

ش‌ی‌خ ر‌ه‌زا ب‌ه ش‌اع‌یر‌ێ‌کی ه‌ه‌ج‌وو‌ک‌ه‌ر ن‌اس‌را‌وه و گ‌ه‌ل‌ێ‌ک له‌وان‌ه‌ی با‌سی ش‌ی‌خ

ر‌ه‌زای‌ان ک‌رد‌وه ه‌ه‌ر ب‌ه‌وه ن‌اس‌ی‌وی‌ان‌ه. م‌ام‌ۆ‌ستا م‌ه‌لا ج‌ه‌م‌یل‌ی ر‌ۆ‌ژب‌ه‌ی‌انی نا‌وی

«لسان الحق»ی لی دهنیت، هر وهکو ههجووهکانی حافزی شیرازی به «لسان الغیب» ناو دهبریت، ئەمیش، واتە شیخ پەزا خۆی، لە پارچە شیعریکی فارسیدا کە بۆ نازم پاشای موتهسه‌ریفی بەغدا ناردووێتی ئەڵێت:

زخیل شاعران من هم حکیمم
گهی گویم هجا و گاه تحسین
همی گویم نگویانرا ستایش
همی خواهم بدانرا لعن و نفرین
بکام دوستان ریزم تبرزد
زنم بر فرق بد خواهان تبرزین
کریمانرا دهانم گۆزه‌ء شهد
لئیمانرا زبانم تیغ روبین

واتا:

له ناوی شاعیراندا منیش هه‌کیمم
جاری هه‌جوو ئەکهم و جاری تاریف
ئەوه‌ی نه‌کراوه تاریفی ئەکهم
بۆ خراپانیش ئەکهم له‌عنەت و نه‌فرین
شه‌کری که‌لله به ئاره‌زووی دوستان ده‌وه‌رینم
ته‌وره‌زینیش ئەده‌م به که‌لله‌ی به‌دخواهان
ده‌مم گۆزه‌ی پڕ له هه‌نگوینه بۆ چاکان
زبانم تیغی پۆلایینه بۆ نامه‌ردان

به‌لام شیعری ستایش و ئاینی و په‌خنه‌کانی له هه‌جووه‌کانی که‌م په‌ونه‌قتر نین.

فه‌رموون له‌گه‌ڵ هه‌ندێ له‌وه‌ه‌جووانه‌ی.

***

له گهڙل عهلی به گی مودیری قزلجه

شیخ رهزا بۆ ئیشیکی دۆستیکی دهچپته لای عهلی به گی مودیری قزلجه.
عهلی به گ نه تهنیا ئیشه که ناکات، به وشکی وهلامی شیخ رهزا ده داته وه و
شیخ رهزاش ئهم هه جووهی ئه کات:

له طه رهف کیره وه به ریدی صه با
بۆ مودیری قزلجه نامه ده با
بۆ جه نابی موقه ره بولخاقان
میر عهلی به گ له ئهجه بی نوجه با
میرم ئایا چلوئه عیلله ته که ت؟
باز به خارشته بن گونت عهجه با؟
ئیه تیاجت بنووسه عه بی چیه
مه حره می رازی تۆم به عه هدی صه با
صه د تړت دا به کووده کی له گونم
ئهی تړت ره عد و وهی تست ره شه با
دوده مانانان چرووکه بنیادی
بۆ قه باحه ت بنم دگل هه به با
عه بدوره حمان به گی برات فه رمووی
ئابرووی خانه دان عهلی ئه یبا
خاله کویریش صه راحه تن ئه یگوت
که عهلی به گ بووه به دیلله به با
له ئیبه انه ت ئیبا مه که میرم
(هذه ارثکم أخیا و أبی)
گه ر به کیری قزلجه تیر ناخوی
وه ره تا (شیخ رهزا) به ره شتا با

***

عەباکەیی مودیری تەحریرات

مودیری تەحریرات لە کەرکووک عەباکەیی بەدیاری بۆ شیخ رەزا ئەنیریت ئەوەندە ئەیت: شیخ عەباکەیی کۆن بوو من عەبام بۆی نارد، شیخ رەزا توورە دەبیت و جوببە کۆنەکەیی خۆی لەبەر دەکاتەو و لەگەڵ ئەم شیعرە کە بە چوار زوبانە، تورکی و فارسی و عەرەبی و کوردی، عەباکەیی بۆ ئەنیریتەو:

گزرز دوائر اقلامی ارقه سنده دوات
مدار اهل قلمدر مدیر تحریرات
نکفتمت که حذر کن زتیغ ناطقه أم
(فان ناطقتی آفة من الآفات)
لەبەر عەباکە جەبەم کردی ئەی فەقیری خودا
بگرە عەباکەت، کێرم بە قنگی خۆت و عەبات

واتا:

لە دائیرەکاندا مەرەکەبدان بە شوین قەلەم یا ئەسووپتەو
مەداری خاوێن قەلەمە مودیری تەحریرات
پێم نەوتی ئاگات لە تیغی زوبانم بێ!
زوبانم ئافەتیکە لە ئافات
لەبەر عەباکە جەبەم کردی ئەی فەقیری خوا
بگرە عەباکەت، کێرم بە قنگی خۆت و عەبات

***

کە ئەشیرەکەیی نەقیب

لەو سەر دەمدا شەرەکە ئەشیر مایەیی رابواردن بوو. شیخ رەزا نامەییەکی
هەلبەست ئەنیریت بۆ نەقیبی سولەیمانی داوای کە ئەشیرتکی لێ ئەکات و
ئەیت:

کە ئەشیرت بە (رضا) لازمە کرماشانی
زیرەک و چابووک و دەم گەرم و دڕ و شەپانی

كه‌له‌شیرئ كه‌قه‌پی گرت له‌ بناگوئی كه‌له‌شیر
 پر به‌دهم بی‌چ‌چ‌رئ وه‌ك سه‌گی هه‌ورامانی
 كه‌له‌شیرئ كه‌ئه‌گه‌ر شیرئ نه‌ری بیته مه‌ساف
 رای رفینئ به‌ شه‌قئ میسلی كه‌ری تالانی
 بۆ هه‌واله‌ی دو‌بری ئه‌و كه‌سه‌ه‌ خۆم ئه‌یزانم
 دوو گونی پێوه هه‌بئ وه‌ك دوو جه‌ره‌ی (له‌یلانی)
 به‌ درێژی وه‌كو مه‌ولان به‌گه‌كه‌ی میری به‌یات
 به‌ جه‌سامه‌ت وه‌كو كوێخا زله‌كه‌ی بیبانی
 جنسی خۆی جووته‌ مریشکی به‌ری هه‌مله‌ی بگرئ
 نه‌كو سووویی بیته‌وه‌ بیچاره‌ له‌به‌ر بئ گانی
 ئه‌ی نه‌قیب زاده، بنیره كه‌له‌شیرئکی وه‌ها
 بۆ (ره‌زا) كه‌ی سه‌گه‌كه‌ی قاپیه‌كه‌ی گه‌یلانی

به‌لام ئه‌م جو‌ره‌ كه‌له‌شیره‌ و‌ا شیر ره‌زا باسی ده‌كات له‌ كوئ په‌یدا ده‌بیت؟
 نه‌قیب زاده كه‌له‌شیر نانیرئ، له‌و كاته‌دا خه‌به‌ر ده‌گاته شیر ره‌زا كه‌
 هه‌سه‌نی مه‌حموود ئا‌غا ئه‌مه‌ی بیستوو؛ كه‌له‌شیرئك و‌ دوو مریشکی ئاماده‌
 كردوو به‌یاننیریت بۆ شیر ره‌زا. شیر ره‌زا ئه‌م شیره‌ی بۆ ئه‌لێت:
 ئه‌و به‌ هه‌یه‌ته‌ كه‌له‌شیره‌ كه‌ به‌ هه‌لمه‌ت شیر
 كه‌ره‌مت كردوو به‌یستوو مه‌، ده‌سا بینیره‌
 دوو مریشكیشی له‌گه‌لدا كه‌ فریشکی نه‌كه‌وئ
 خرتی چه‌ند ساله‌یه‌ ئه‌لبه‌ت به‌ مریشكان فیره‌
 باره‌كه‌ لا هه‌سه‌ن ئا‌غای كوری مه‌حموود ئا‌غا
 كه‌فی فه‌ییاذه، دلی واسیعه‌، چاوی تیره‌
 نه‌وه‌كو شاری سوله‌یمانییه‌، كۆیه‌ به‌ كه‌ره‌م
 نه‌وه‌كو طاق و‌ كه‌ركووكه‌ نه‌وه‌ك هه‌ولیره‌

ئەم ھەموو شیعەرە کە ناردم کەلەشیپکی نەنارد
 جدی ئەعلایە نەقیب زادەییە، خووی بی خیرە
 دۆستان، ئەم کەلەشیپەر وەکو تەعریفی ئەکەن
 بۆ (رەزا) لازمە ئەم نیرکەییە ئەو نیرە
 ھەدیەتی گەر لە تەرەف دۆستەوہ بی شوکری ئەکەم
 پپی رەزامەندم ئەگەر چی تەرفیکی کوپەرە
 قافیەیی تەنگە نەزیرەیی کەمە شاعیر زینھار
 ئەوہی لەم قافیە بۆت ماوہ تەوہ ھەر کپەرە
 بەلام شیخ رەزا دەس لە مارەییی دایکی ھەلگرت دەس لە کەلەشیپری
 نەقیب ھەلناگرت:

ئەو دوو مریشک و کەلەشیپەر کە و تم بینپەرە
 دووی لە پئی مرد و یەکیکی بە نەخۆشی لپەرە
 شەو ھەموو دەس بەدوہا بووین و لە وختی سەحەرە
 کەلەشیپەر ئەمری خوای کرد و و تم وای شیپەرە

***

لەگەڵ دەرویش ئەفەندی موفتی کەرکووک

بنەمالەیی دەرویش ئەفەندی موفتی، بنەمالەییەکی کۆن و خانەدانی
 کەرکووک و گەلیک پیاوانی دانا و ئاینناس و ئەدیبان تیدا ھەلکەوتووہ.
 دەرویش ئەفەندی موفتی پیاویکی خاوەن دیواخان بوو. پوژیک دەبیستن کە
 دژی شیخانی تالەبانی دواوہ. ئەم قەسەییە دەگاتە شیخ محەمەد علی کوری
 شیخ علی و بەبی پرسی باوکی چەند کەسێک دەنیریت و تیلاترینیان دەکات
 و دیوخیان پئی ھەلەدەگرت. ئەمە دەبیته ھۆی ناخۆشی لە نیوانی شیخانی
 تالەبانی و مالی موفتی.

دەرویش ئەفەندی جارجار دژی حکوومەتی عوسمانیش دواوہ و ئەمە
 بووہتە ھۆی ئەوہ کە بەرپرسیار بێت. لەم بەرپرسیارییەدا بەند دەکرت. بەلام

شیخ ږهزا له‌م شیعره‌یدا، ئە‌مه به‌که‌م ده‌زانی و ده‌یه‌وئ سوورگون بکړئ:
 تحت توقیفه‌ آ‌لندی قوی آ‌لنسون کیره‌ته
 خلق ایچون چاهی قزان چاهه‌ دوشر آ‌لبته
 حبسه‌ ابقا نه‌ دیمگ بصره‌یه‌ سورمگ لازم
 (بصره‌دن) (بومبه‌)یه‌، من (بومبه‌) الی (که‌لکه‌ته)
 ناسه‌ عبرت اولیور ایتملیدر وقعه‌ نویس
 ترسن ترجمه‌یی حالنی ثبتی غزته

واتا:

خرایه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ با به‌ند بکریت که‌ره‌ته
 ئە‌وه‌ی چال‌ بۆ خەلق‌ هه‌لکه‌نیت‌ هه‌ر خۆی‌ تیتی‌ ده‌که‌و‌یت
 له‌ هه‌بس‌ مانه‌وه‌ مانای‌ چی؟ ده‌بیت‌ ږه‌هیتله‌ی‌ به‌صره‌ بکریت
 له‌ (به‌صره‌وه‌) بۆ (بۆمبای) له‌ بۆمبا بۆ (که‌لکه‌تا)
 ئە‌م کرده‌وه‌ی‌ ده‌بیت‌ ببیتته‌ عیبره‌ت‌ بۆ خەلق‌
 ته‌رجومه‌ی‌ حال‌ی ئە‌م ته‌ره‌سه‌ بخړیتته‌ غه‌زه‌ته

ئاه‌ چه‌ خو‌شه‌ به‌ چه‌قۆ گو‌ی‌ له‌ بنا‌ خشت‌ ب‌ېرن
 ریشی‌ قوت‌ که‌ن به‌ مه‌قه‌س‌ بیکه‌نه‌ مه‌یمونه‌ قوته‌
 به‌ ده‌ف‌ و‌ دائیره‌و‌ زه‌مزه‌مه‌وه‌ دووی‌ بکه‌ون
 لی‌ بده‌ن‌ چه‌پله‌ بل‌ین‌ بینه‌وه‌ کورگه‌ل‌ ئە‌مه‌ته
 شیخ‌ ږهزا ئە‌بیس‌تیت‌ که‌ موف‌تی‌ وتوویه‌تی! «ئە‌م تاله‌بان‌ییانه‌ چین‌ به‌
 که‌وچک‌یک‌ شو‌ږبا ئە‌م هه‌موو‌ خه‌لقه‌یان‌ ږاک‌یت‌شاوته‌ لای‌ خو‌یان، من‌ له‌ جیاتی
 شو‌ږبا ده‌عه‌وتی‌ (قوزی) ئە‌که‌م.» شیخ‌ ئە‌مه‌ ئە‌قۆزیتته‌وه‌ ئە‌ل‌یت:
 یه‌کت‌ری ده‌عه‌وت‌ ئە‌که‌ن ئە‌هلی‌ دیانه‌ت‌ به‌ قوزی
 کور‌ی موف‌تی‌ به‌ قنگی، خانمی‌ دایکی‌ به‌ قوزی
 مالی‌ موف‌تی، له‌ که‌رکووک، له‌ به‌ری‌ قه‌لا‌ بوو. وا‌ دیاره‌ مالی‌ قازیش‌ له‌وبه‌ر،
 له‌ به‌ری‌ قووریه‌ بووه‌. شیخ‌ ږهزا ئە‌ل‌یت:

مالی موفتی لهم بهره، مه علوومه قازیش له و بهره
من فقه قیرم کی ده زانی لهم بهرم یا له و بهرم

***

مودیری مالی ههولیری

مودیر مالیکی ههولیری له که رکوک ده بی. شیخ ره زایش کاری بهم جوړه
کار به ده ستانه زوره. ده کاری بۆ راپه پین و یه کیکی بۆ نه کهن بهر هه جووی
شیخ ده که ون. لهم شیعره کوردییه ئه لیت:

مال مودیری که خه لقی ههولیره
هر وه کو مووی خایه بی خیره
صوورته و سیره تی له پیاو ناچی
ئه و قورم ساغه مییه یا نیره
من به مه خفی که چووم و تیی فکرم
به زمی غه و غایی مه قعه دی کیره
دیم (حوسین) کردی قه صدی قه تلی (فه تاح)
وه کو (یونس) که دهس به شمشیره
هه رمی موخته ره که له علی خانه
خه رمه نی عیصمه تی گه راییی کیره
راوی ریوی هه موو له بۆ که و له
گورگ له بهر بهرخه دیته ناو بیره
به هری ئاودانی مه زهعه ی فره جی
جووته گون، حوقه یه کیر ئاودیره
وتم: ئه ی بی حه یا تو ناترسی
له خوای رۆژ و مانگ و ئه ستیره؟
وتی: یا شیخ ئه مان مه که مه نعی
ئه هلی قوونیان* به قوونی ئه و فیره

نییه باکم گهر ئه و خه بی شه بلی
ئه وه ئه شعاری (لامع) ی ** کویره

* قوونیان دێیه که نزیکه ههولێر.

** لامع نازناوی شیخ رهزا، به لام له دوایدا وازی لی هینا.

***

هه جووی مه خموور ئه فهندی

شیخ رهزام و به فهصاحت له جیهاندا مه شهوور
پسه ری پیری نه زهر کرده ی قوطبی لاهوور
شیعری من وهه بییه، که سبی نییه، هوشیاره وه به
خۆت له من لاده له سوڤراخی قنگت بهم (مه خموور)
له شیعریکی تریدا ئه لیت:

گهر نه کا (مه خموور ئه فهندی) ته رکي تریاکی له عین
فییری سی به زمی دهکا، پژمین و کوکین و ترین

***

له ستایشه کانی شیخ رهزا

شیخ رهزا قهت دۆست و ناسیاوی فهرامۆش نه کردووه و هه می شه
کردوویانی ته سه ری و بی ری که وتونه ته وه. ئه مجا ئه و ستایشانه ی، به پیی
جووری پیوه ندیی له گه ل ئه و دۆستانه یه تی. له ستایشه که ی ئه حمه د پاشای
بابان «رۆژی یه کشه می که مه شهووره به رۆژی بازار» بۆ ره خنه و گالته و گه په
و له هه ندیکیان بۆ بیرخسته وه یه و هه ندیکیشی سوپاسنامه.

***

ستایشی حاجی ئه سعه د ئاغا

حاجی ئه سعه د ئاغا، شیخ رهزای فییر کردبوو که هه موو سالیک تووتنی

بۆنداری (بېشەمە و شاور و شېتنە)ى بۆ بىئىرى، تووتن ناردن بۆ كەركووك ئاسان نەبوو. دەباوایە بە قاچاغ لە تاريکیى شەودا، بەدزی پۆلیسی پێژیەووە لە دزەپێیەکانەووە بێت. حاجی ئەسەد ئاغا ماوێەك تووتن نانیریت و شێخ رەزا لەم شیعردا بیرى دەخاتەو و پێگەى قاچاغى پێشان دەدا و ئەلێ:

تۆ كەم نەزەرى دەرەقى من ئیستەكە ئاغا
 من ماوە هەواى صوحبەتى تۆم هەر لە دەماغا
 تا پۆژى قیامەت بە خوا زیندوووە نامرئ
 بابئى كە بمینى كورى وەك تۆى لە و جاغا
 بۆ تووتنەكەى (بېشەمە) و (شاور) و (شېتنە)
 شیت بووم و نەهات وەختە دلم دەرچى لە داغا
 جارەن چە بە قاچاغ و چە بەبار بۆت دەهەناردم
 نانیرى ئەمىستەنە بە بار و نە بەجاغا
 رێى نەوتەكە باجگیرى ئەگەر زۆرە دەفەر مووى
 پێى (خاسە) بە شەو خالییە بابئى بە (بلاغا)
 نەمزانی فەلەك گۆبەنى هەر بۆ منە یاخو
 صەد دەستى وەكو دەستى منى كردوووە بەزاغا
 یارەب گوزەران كا بە صەفا وەختى ئەزیزت
 پەيوەستە لە دەورى چیمەن و گەردشى باغا
 بۆ چوونە تەوافى حەرەمى شاهیى مەقسوود
 عەلەم هەموو مەئزۇونە، (رەزا) هەر لە یەساغا

***

ستایشى شێخ ستار

شێخ ستار كورى شێخ ئەحمەدى تالەبان و مامى شێخ رەزایە. بەلام تەمەنیان زۆر لە یەكەووە دوور نەبوو و زۆریش هاو دەم و گالتهوگەپیان لەگەڵ

یەك دەكرد. شیخ ستار دانیشتووی دەرەوێی کەرکووک و لە گوندی بادەوا بوو
و جارجار دەهاته کەرکووک و لە تەکیە، زۆربەی کاتی لە گەڵ شیخ پەزای
برازایدا پادەبوارد. شیخ پەزا لە دووری شیخ ستاردا ئەتت:

سوپای غەم دەورەیان دام دەس بە مەطرەق
لە پاش تەشریفی تو، دامیانە بەر شەق
تەعالە لا، کە جەلادی فیراقت
دەپێژێ بێ موحابا خوینی ناحەق
مەپرسە بۆ لە هیج رانت نەمردم
کە من صەگ مەرگم و گیان سەخت و دڵ پەق
کە زینیان خستە پشتی ماینە پەش کویت
گەرا چاوم لە تاوان زەرد و ئەبڵەق
لە شەوقی تو وەکو (مەنصورێ حەللاج)
خروسی طەبعی من ئەیگوت: ئەنائەلحەق
لە بەزمی خوسەرەواندا یەك زەمانی
مورەخەص بووم، وەکو دەستووری موطلەق
ئەمیس تاش طاقەتم طاقە و پەریشان
خروسم ئەخرەسە و حالم موفەششەق
لەبەر هەیوانی مزگەوت ئێستە بێ تو
وہا دێم و دەچم، وەك حاجی لەقلەق
ئیلاهی عومر و جاہت بەرقەرار بێ
عەدوت سەرنگون بێ و خۆت موفەفەق
سمیلی شیخ ستار (حەبلوطەتینە)
کەلامی (شیخ پەزا) وەحیی موصەدەدەق

***

له ستایشی شیخ ئەمینی ههولیری

شیخ ئەمین یه‌کیک بوو له داناکانی شاری ههولیری کوردستان. حکومه‌تی عوسمانی، وه‌کو مه‌لا ماری مه‌لا عه‌بدو‌لای خدریی کرده سه‌ره‌ک داد‌گه‌ی بیدایه‌ت شیخ ئەمینی هه‌ولیریشی کرده سه‌ره‌ک داد‌گه‌ی سزای که‌رکووک. ئەم شیخ ئەمینه به‌ حاکم‌یکی عادل و په‌وشت پاک و دانا ناسرابوو. شیخ په‌زا له‌م ستایشه‌دا به‌ شیعر‌یکی فارسی ئە‌ل‌یت:

گفتم ملک روی زمین شیخ امین است
نه نه غلطم صد ملکش ملک یمین است
کوته نظری گفت ملک من نتواند گفت
کانرا بفلک مسکن وانرا بزمین است

واتا:

وتم فریشته‌ی پروی زهوی شیخ ئەمینه
نه نه، هه‌ل‌هم، سه‌د فریشته‌ به‌نده‌یه‌تی
کورت بین‌ی وتی ناتوان‌ی بب‌ی به‌ فریشته
چونکه‌ جیگه‌ی فریشته‌ ئاسمانه و ئەم له‌ زهوییه

گفتم مگر این ضرب مثلاً نشنیدی
ای خواجه که تشریف اماکن بمکین است
باز از در این کار در آید که ملائک
از نور و بن آدم بیچاره ز طین است

واتا:

وتم: ئە‌ی تو ئە‌ی په‌نده‌ت نه‌بیستوو‌ه ئە‌ی کابرا
که ئە‌ل‌ی؛ شه‌ره‌فی شو‌ین به‌و که‌سه‌وه‌یه که له‌ شو‌ینه‌که‌دایه
که فریشته له‌ تیشک دروست کراوه و ئاده‌میزادی هه‌زار له‌ قور

ماهیت آن تعبیه از عالم انوار
سرمایه این قطره از ماء مهین است
با آن گهر پاک برابر نشود خاک
صد پایه بمیزان خرد آن به اُزین آست

واتا:

ماهیهتی ئه و له جیهانی تیشک پڕ کراوه ته وه
سه رمایه ی ئه م به دلۆپه یی ئاوی نماچیزه
خاک له گه ل ئه و گه وه ره پاکه به رانه ر ناوه ستی
به ترازووی عه قل ئه و سه د پله له م چاکتره
گفتم کمکی باز بکش خواجه عنانرا
اصرار مکن عفو بفرمانه چنین است
در بارگه لم یزل اقدس یزدان
بنیاد فضیلت همه بردانش دین است

واتا:

وتم: خواجه که می جلّه وه که ت راکیشه دواوه
سوور مه به؛ ببه خشه، وانیه
له باره گه ی هه می شه یی و پیرۆزیی خواوا
هه موو بنیاتی گه وره یی له سه ر زانست و ئاین بینا ده کری

مسجود ملائک شدن آدم خاکی
از سایه علم لدن و دین مبین است
ای شیخ اگر محکمه را معدلتی هست
از رای زرین تو، وز فکر متین است

واتا:

سوجه بۆ براوی ئاده می له خاک دروستکراو له لایه ن فریشته وه

له سایه‌ی زانستی خوایی و ئاین پروونه‌ویه
ئه‌ی شیخ؛ ئه‌گهر دادگه دادپه‌روه‌رییه‌کی بی‌ت
له رای سه‌نگینی تو و له بیرری بته‌وته‌ویه

جـبـرـیـل اـمـیـنـت زـبـرای چـه نـگـویم
صد بار خدا گفت که جبریل امین است
شیرنتر از اشعار (رضا) نیست، بلی هست
اما نه چنین نقره، نه چندین تمکین است

واتا:

بوچی پیت ئه‌لیم جبره‌ئیلی ئه‌مین
خوا خۆی صد جار وتویه‌تی جبره‌ئیل ئه‌مینه
شیرنتر له شیعرێ (ره‌زا) نییه، به‌لێ هه‌یه،
به‌لام نه‌ئه‌وه‌نده بی‌گه‌رده و نه‌ئه‌وه‌نده به‌ خۆیه.

می که تبه زداير زرمز قال و قيل
می که پرده گشايد زبزم کن فيكون
می که گر گزرد بر مشام آبستن
فقد بمغز جنين در مشيمه شور جنون

واتا:

په‌نگی په‌شی شه‌وه‌یی له ئیشاره‌تی (قال) و (قيل) پاک کاته‌وه
شه‌رابێ که په‌رده له به‌زمی جیهانی (کن فيكون) هه‌لاما‌ئێ
شه‌رابێ ئه‌گهر بو‌ئێ بر‌وا به‌ لووتی دوو‌گیانا
سه‌ودای شیتێ له مندال‌دانا بکه‌و‌یته که‌له‌ی ئاوه‌له‌مه (شه‌رابێکی وام بده‌رێ)

که تا بیاری آن عنذلیب ناطقه أم
یکی قصیده سرايد چو گوهر مکنون

بمدح ناظر مالیه مصطفی پاشا
مشیر معدلت آیین مرحمت قانون

واتا:

تا به یارمه‌تیی بولبولی هیزی وتتم
چه‌کامه‌یی بهۆنمه‌وه وهک گه‌وه‌ری بن ده‌ریا نایاب بی
له تاریفی وه‌زیری دارایی مسته‌فا پاشادا
که وه‌زیری داد ئاین و رهم قانونه

هنر وری که بدورش ممالک اسلام
چنان شده است چو یونان بعهد (افلاطون)
خجسته رای وزیری که ساعد هنرش
ببزم و رزم چو آید ز آستین بیرون

واتا:

هونه‌رمه‌ندیکه که ولاتانی ئیسلام له سه‌رده‌می ئه‌وا
وهک یونانی سه‌رده‌می ئه‌فلاتونیان لی هاتووه
وه‌زیریکی بیرورا پیروژه که باسکی هونه‌ری
له قۆل دیته ده‌ر بۆ به‌زم و رهم

***

ستایشی مسته‌فا فازل پاشای کوری محهمه‌د عه‌لی پاشای میسری

مسته‌فا فازل پاشا وه‌زیری دارایی ده‌وله‌تی عوسمانی بوو. ئه‌م بنه‌ماله‌یه،
تا رۆژانی دوا‌یی شایه‌تییان له میسر، له ر‌ه‌سه‌ندا به (ئه‌رنائووت) ناسراون.
به‌لام له روونکردنه‌وه‌یه‌کدا شاهزاده محهمه‌د عه‌لی که جیگیری شا فارووق
بوو، له باب‌ه‌ت ر‌ه‌سه‌نی بنه‌ماله‌ی محهمه‌د عه‌لی پاشا ئه‌ل‌یت؛ راسته محهمه‌د
عه‌لی پاشا له ئه‌لبانیا هاتووه‌ته دنیاوه، به‌لام باوکی که فه‌رمانده‌ی له‌شکری
ئ‌ه‌و ولاته بوو، له ر‌ه‌سه‌ندا کوردی دیاربه‌کر (ئامه‌د)ه.

شیخ رها، نه ترسی و زوبانی خوۍ بووه هوۍ برینی ئه‌و مووچه‌یه‌ی که
له‌لایه‌ن گه‌نجینه‌ی حکومه‌ته‌وه‌ بوۍ برابوووه. ده‌یه‌وێت ئه‌مه‌ بگه‌یێنێته
وه‌زیری دارایی بو‌ئهو‌ی چاوێکی تری بخشێنێته ئه‌و رووداو و هه‌لی
وه‌شێنێته‌وه‌.

مرا بهیچ نیاساید این دل محزون
مگر بطلعت زیبا و قامت موزون
گهی به پستهء خندان دلبر باهر
گهی به‌نرگس فتان شاهد مفتون

واتا:

ئهم دله‌ خه‌مگینه‌م به‌ هیچ ناحه‌سه‌یت‌وه‌
مه‌گه‌ر به‌ سیمای جوان و قه‌د و بالای ریکوپی‌ک
جاری به‌ فستقی خه‌ندانی (واته‌ ده‌می به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌)ی دلبه‌ری به‌ناز
جاری‌کیش به‌ چاوی وه‌ک نێرگسی دله‌رفینی یاری دله‌ پتوه‌ گرفتار

من آن قلندر آزاده‌ مشربم که قلم
کشیده‌ بر بد و نیک جهان بوقلمون
باب شوی خدایا جریده‌ اخبار
که صرفه‌ نبرم زین فسانه‌ و افسون

واتا:

من ئه‌و قه‌له‌نده‌ره‌ ئازاد مه‌شره‌به‌م که‌وا قه‌له‌می
به‌سه‌ر چاک و خراپی دنیا‌ی قه‌له‌م‌وون سیفه‌تا هه‌تاوه‌
خوایه‌ روژنامه‌ی ده‌نگوباس به‌ ئاو بشو
که‌ من هه‌یچ ده‌سگیر نه‌بی له‌م ساخته‌ و فروفیلانه‌

به‌ بزم عشق مگو حدیث مه‌روفا
مرا بکار نیاید قرآن (ناپلیون)

مرا ازان چه که فیروز گشت بسمارک
مرا ازان چه که پامال کشت مکماهون

واتا:

له بهز می عه شقا ته نیا رازی خو شه ویستی و وهفا به که لکه
ژنه نانی ناپلیۆن به دهر دی من ناخوا
من چیم داوه له وه که بسمارک سه رکه وتوووه
من ههقم به وه وه چیه که مه کماهۆن که وتوووته ژیر پی

کدام خار و خسم بهره از غنائم یونان
کدام شال نصیبم ز غارت (شالون)
بجز حکایت (شیرین) مپرس از (فرهاد)
بجز فسانهء (لیلی) مجوی از (مجنون)

واتا:

چ درک و دالیکم دهسگیر بووه له تالانی یۆنان
کام شالم پی براوه له تالانی (شالون)
له رازی (شیرین) به ولاره له فرهاد مه پرسه
له دووی ئه فسانه ی لهیل زیاتر مه گه ری لای مه جنوون

مرا بدین سر شوریده با جریده چه کار
بیار ساقی گل چمره بادهء گلگون
می که روح رساند بعالم وحدت
می که راه نماید بحضرت بیچون

واتا:

من بهم سه ره سه ودا ییه وه کارم به رۆژنامه چیه
ئه ی مه یگیری پهری روخسار باده ی وهک گۆل سوور بینه
مه یی بینه که رۆح بگه یه نیتته جیهانی به کیتی

مهیی که ږیگه بکاته وه بۆ لای جهنابی بئی هاوتا

بدشمنان بنماید شجاعت و قهرش
بدوستان بنشانده خزانه قارون
ببین بزیر رکابش سمند صاعقه رو
ببین بدست نوالش پرند آزرگون

واتا:

نازایی و قاری ئه نوینی به دوژمنان و
گه جینه ی قاروونیش ئه نوینی به دوستان
له ژیر ئاوزهنگی و زینی ئه و ئه سپی زهردی وهک برووسکه تپه ی بوو ببینه
له دهستی به خششیتا ئاوریشمی ئاگرهنگ ببینه

که تا مشاهده بین هزبر بر ثعبان
که تا معاینه بینی جحیم در جیحون
نسیم گلشن مهرش اگر وزد نیسان
سموم آتش قهرش اگر جهد کانون

واتا:

تا زهبری پالّه وان به سهر ئه ژده هاوه ببینی و
دوژه خ له جه یحونا به دی بکه ی
شنه بای گولزار لوتفی ئه و ئه گهر به نیسانا هه لکا
ژاری ئاگری قاری ئه گهر له کانونا بجوولی

بیراغ لاله نشکفته را بر یزد برگ
بباغ لاله افسر درا بجوشد خون
کفش پیاله از باده کرم سرشار
دلش سفینه از گنج معرفت مشحون

واتا:

لاله‌ی نه‌پشکوتووی ناوباغ گه‌لای ئه‌وه‌ری
لاله‌ی سیسبووی ناوباغ خوینی تیا دیته جۆش
له‌پی پیالهی پر له باده‌ی به‌خششه
دلای پاپۆری پر له گه‌نجی زانسته

یکی فقیر بود با سخای او ملیار
یکی پشیز بود با عطای او ملیون
ایا بلند جنابا! وزیر آصف رای!
به یمن اختر مسعود و طالع میمون

واتا:

پیاویکی هه‌ژار له‌گه‌ل به‌خششی ئه‌وا ئه‌بی به‌میلاردێر
یه‌ک پوولی ناچیز ئه‌و بیدا ئه‌بی به‌ملیۆنی
ئهی پایه‌ بلند، ئهی وه‌زیری بیروپا وه‌ک ئاسه‌فی وه‌زیری حه‌زهرتی سوله‌یمان
به‌ به‌ره‌که‌تی ئه‌ستیره‌ی به‌خته‌وه‌ری و تالیعی پیروژ

یکی برای خدا تیغ انتقام بکش
بخواه کینه‌ من از زمانه‌ و ارون
همیشه تابجهان خلق داستان دانند
بعدل داد کند عمر دولت افزون

واتا:

بۆ خاتری خوا تیغی تۆله‌ هه‌لکیشه‌ و
داخی من له‌ زهمانه‌ی شوم داوا بستیینه
تا هه‌میشه‌ خه‌لکی دنیا وه‌ک داستان بزنان
که‌وا ته‌مه‌نی ده‌وله‌تت به‌ عه‌دل و داد زیاد ئه‌کا

***

له ستایشی ته حسین پاشای والیی مووصل

شیخ رها له پاش کۆچی دواایی شیخ عهبدوړمحماني باوکی، شیخ عهلی دیی (قرخ) و (تاله بانی) ترخان کردبوو بۆ گوزهرانی. ئەم دوو دێیه دهیمه پۆیه بهرهمه میکی وایان نه بوو خه رجیی مال و دیومخان و هاتوچۆی شیخ رها، له مل بگریت، سه ره رای ئه وهش مه ئمووری باج، به بهرتیل نه بوایه، باجیکی وای دهخسته سه ره بهرهمه می گهنم و جو که شیخ رها نه بۆی هه لدهستا و نهیش توانای بهرتیلدانی هه بوو. زمانه تیژه که ی هه بوو و بهس. به لام دهیتوانی هاواری خۆی بگه یینیتته بهر زترین مه قامی دهو له ت. لیره دا گیروگرفتی گوزهرانی دمخاته پێش چاوی والیی مووصل که که رکوک له ژیر دهسته لاتیدا بوو و شکاتیش له مه ئمووری باج دهکات.

شاد از (خشه) بودم هم رفت بطاپو
بیهوده گزشت آن همه ام سعی و تکاپو
میکارم و چون میدروم کشتهء خود را
در خرمنم آتش زند این چرخ جفا جو

واتا:

دلم به (خشه) خوش بوو، ئه ویش تاپۆ بردی
ئو هه موو هه ول و ته قه لایه م به فیرۆ پۆیی
زه وی ئه کێلم و توو ئه چینم و که داچینرا و مه که ی خۆم ئه دروومه وه
ئهم چه رخی جه ف به خشه ئاگر بهر ئه داته خه رمانم

بشکافت چو گندم فلک شععبده بازم
تا مشت جوی گشت مرا حاصل ازین جو
(طاپو ایله ویردی املم باد هوایه
خرمن گبی یانسون یورکی ناظر ویرگو)

واتا:

گهردوونی فیلباز دوو کهرتی کردم وهک دهنکه گهنم
تا مشتی جۆم له مبهه جوگهیه دهسگیر بوو
وهکو تاپۆ هیوای دایه بایا
وهکو خهرمان ههناوت بسووتی نازری باج

دست من و دامان تو، ای حضرت والی
ای واسطه رزق گدایان دعاگو
عالی نسبا سیرت و سیمای تو زیباست
تحسین لقباً اسم و عسمای ت و نیکو

واتا:

دهستی من و داوینی تو ئهی جهنابی والی
ئهی هۆی رزق و پۆزیی ههزارانی دوعاگو
ئهی بنهچه بهرز! پهوشت و سیمای تو ههردوکیان جوان
ئهی کهسی که لهقهبت (تهحسین)ه، ناو و شهخسی تو ههردوو چاکن

گر بندهء ثابت قدمی هست منم
ور خواجهء صاحب کرمی هست توی تو
فرش است ز خاک قدمت عرش سلیمان
جویی است ز بحر حکمت هوش (ارسطو)

واتا:

ئهگر بندهیهکی نهلهقیو و بهردهوام ههبی، منم من
ئهگر خواجه و خاوهنیکی بهخشندهیش ههبی، تو
عرشی ههزرهتی سولهیمان پرایهخیکه له خاکی بهریتی تو
هۆشی ئهرهستۆیش ئهوهندهی دهنکه جویتیکه له دهریای حیکمهتهکانی تو

قطری بود از دائرهء جود تو (قا آن)
تابی بود از شعلهء قهر تو (هلاکو)

سرپنجهء تدبیر تو آرایش ملک است
بی منت لشکر کشی و قوت بازو

واتا:

قائان دلوپیه که له دائیره ی بهخششی تو
هو لاکو تاو یک له تیشکی قارت
سهرپه نجه ی را و ته گیری تو مایه ی پازانه وهی ولاته
بی ه لگرتنی منه تی له شکر کردنه سهر و هیزی بازوو

ادراک تو در تسویه امر سیاسی
بشکافت بسی معنی باریکتر ازمو
گه جلوه رهونقو گه شاهد وحدت بود این باغ
گه در صفت ژاله و گه لاله خود رو
تشریف بیارید اگر، از سر اخلاص
آید بنوعال قدمت (شیخ رضا) رو

واتا:

تیگه یشتنی تو له چاره کردنی هر کاریکی سیاسیدا
مه عنای گه لی له موو باریکتر نه قلّه شینی
دهمیک رهونق و دهمیک شایه دی یه کیتییه نه م باغه
دهمیک وکو ژاله تال و دهمیک وکو لاله ی پروا
نه گهر ته شریف بین، شیخ رهزا له پرووی دلسوزیه وه
پرووی خوئی نه خاته بهر پتلا وهکانی پت

***

له ستایشی شیخ حیسامه دینی طه وئله

شیخانی بیاره و ته وئله هر له کونه وه دوستایه تییه کی قوولیان له گه ل
شیخانی تاله بانی هیه. شیخانی تاله بانیش پیوه ندیه کی روحیان له گه ل

ناوچهی هه وراماندا ههیه و له پاوهدا لقیکی تهکیه ی تالهبانی ههیه و گهلیک
 کهس لهو ناوچهیه سهر به ریبازی قادریی تالهبانییهکانن. شیخ رهزایش،
 هاتوچۆی بۆ ئه و ناوچهیه و شارانی کوردستانی ئێران، له پێگهی بیاره و
 تهوێلهوه دهبوو. لهم ستایشه‌دا، شیخ رهزا باسی ریبازی سوڤیه‌تی
 شیخانی تهوێله دهکات.

ته‌نهر از مطلع گیلان بدر آرد ماهی
 نعلم برکشد از سمت بخارا شاهی
 نه‌زندان صبوحی زده‌ء بزم (ألست)
 های هویی، طربی، خنده‌ء، قاها قاهی

واتا:

نه مانگی له جی هه‌لهاتنی گه‌یلانه‌وه سهر دهربینی (مه‌به‌ست له هه‌زهرتی
 غه‌وئه)

نه له‌لای بوخاراه شاهیکی (وهک شاهی نه‌قشبه‌ند) ئالا هه‌لکا
 نه‌های و هوویی، قاقا و پێکه‌نینی، خوشیی
 له سه‌رخۆشانی مه‌ی له که‌له‌داوی به‌زمی خواناسی به‌رز ببیته‌وه

نه‌ز کاشانه‌ ب بازار (انا الحق) گویان
 مست و سرخوش گزرد پیر فنا فی اللهی
 نه‌بدا من چکد از دیده‌ء گریان اشکی
 نه‌بکیوان جهد از سینه‌ء سوزان آهی

واتا:

نه‌پیریکی فه‌نافیللا له کونجی خه‌له‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌دهم (أنا الحق) وتنه‌وه
 به‌مه‌ستی و سه‌رخۆشی ب‌رواته بازار
 نه‌دلۆپی فرمیسک له چاوی پر له‌گریانه‌وه برژێته‌ داوین
 نه‌له‌سنگی ئاگر تی به‌ربووه‌وه ئاخیک سه‌رکه‌وی بۆ ئه‌ستیره‌ی زوجه‌ل

أوحدي، سري، احمدي، معروفی
 بايزیدی حسنی خواجه عبیداللہی
 زیر این کبند فیروزہ نیای امروز
 پی بحق برزہ ز اسرار خدا آگاهی

واتا:

ئەوحەدی مەرەغەیی، سڤیی سەقەتی، کاک ئەحمەدی شێخ، شێخ مەرەووفی
 کەرخی
 پایەزیدی بەسقامی، حەسەنی بەسری، خواجه عوبەیدلایەکی ئەحرار
 نابینیتەو لەژێر ئەم گومەزە شینی ئاسمانەدا ئیمڕۆ
 پەیی بەخوا بردبێ و لە رازی خوا ئاگەدار بێ

بود هرجا در فیض همه را قفل زرن
 التجا کار خرونیست بهر درگاهی
 قرب یزدان نتوان جست زهر آهرمنی
 دست بیعت نتوان داد بهر گمراهی

واتا:

له هەر کوێیه‌کدا ده‌رگه‌یه‌کی فه‌یز و به‌ره‌که‌ت هه‌بوو هه‌موویان داخست
 کاری پیاوی عاقل نییه‌ په‌نا به‌رێته‌ به‌ر هه‌ر ده‌رگه‌یی
 ناتوانی لای هه‌ر شه‌یتانی نزیکی خوات ده‌سگیر بێ
 ناتوانی ده‌ستی به‌یعه‌ت به‌ده‌يته‌ ده‌ست هه‌ر گومرایێ

کرد هر ملحدکی جامهء تقوا دربر
 که منم قطب جهان تابکف آرد جاهی
 فیض خواهی زمردان (حسام الدین) شو
 آنکه پیش کرمش کوه کم است ازگاهی

واتا:

هر گویلکه بی خوایی کراسی خواپه‌رستی له‌به‌ر کردووه و
ئه‌لی منم قوتبی جیهان، بۆ ئه‌وه‌ی پایه‌یه‌ک بۆ خۆی ده‌سنا
تۆ ئه‌گه‌ر فه‌یز و به‌ره‌که‌تت ئه‌وێ ببه‌ به‌یه‌کی له‌ مریدانی حیسامه‌دین
ئه‌وه‌ی که کیوی له‌ مه‌یدانی که‌رمیا له‌ پووشکه‌ کایی که‌متره

چون نشیند زی ختم به‌ خلوت گویی
خیمه‌ در وادئی وحدت زده‌ شاهنشاهی
آنکه‌ بایک نظرش دست دهد سالک راه
قرب صد ساله‌ عبادت بسلوک ماهی

واتا:

کاتی که‌ پاش خه‌تم له‌ خه‌لوه‌تا داده‌نیشی، ئه‌لێ
شاهه‌نشایی ده‌واری له‌ شیوی یه‌کتتیا هه‌لداوه
ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک لایه‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستی که‌سی ده‌که‌وێ پێ سولووکی گرتبێته
به‌ر
بریتیه‌ی له‌ نزیکه‌ی پاداشی سه‌د سال خواپه‌رستی به‌ پێ سولووک گرتنه‌به‌ری
یه‌ک مانگ

آرد از همت او دامن مقصود بدست
دست در دامن مقصود چو من کوتاهی
حاسدی گرکند انکار کمالش چه‌عجب
یوسفیو افگند. دست حسد در چاهی

واتا:

به‌هیمه‌تی ئه‌و داوینی مه‌به‌ست ئه‌گرێ به‌ده‌ستی خۆی
که‌سی که‌ ده‌ستی له‌ داوینی مه‌تله‌ب گرتن کورت بی وه‌ک من
حه‌سوودی ئه‌گه‌ر ئینکاری که‌مالی ئه‌و بکا سه‌یر نییه

چه غم از رهزنیء نفس گرت بدرقه اوست
پنجه باشیر علی چون فگند روباهی
ای متاع دوجهان جائزهء یک نگهت
خواهم از چشم (رضا) عطف نگاهی گاهی

واتا:

خهمی ریگری نه فست چیه نه گهر نهو به ری که وتبی له پیدا
ریوییی چون پنجه له پنجه ی شیر ی علی نه دا
نه ی سه رمایه ی هه ردو دنیا خه لاتی یه ک لاکردنه وتم نهو ی
له چاوی په زامه ندییه وه و، جاروبار لایه کم به لادا بکه یته وه و ته ماشایه کم بکه ی

از ثنا زود عنان باز کشیدم که نداشت
در خور طبع روان قافیه جولان گاهی
تا سری هست سر ناموران در قدمت
تا دلی هست دلت نائل هر دل خواهی
بو جودت که بود تعبیه در جوهر جود
نه رسد رنجی و، عارض نشود اکراهی

واتا:

زوو جلّه وی تاریفکردنتم گرته وه چونکه
قافیه مهیدانیک نه سپ تاودانی وای نه بوو شایانی ته بیعه تی په وانی شیعرم بی
یاخو تا سه ری هه یه سه ری هه موو ناوداران له بهر پییدا بی
یاخو تا دلی هه یه دلت به هه موو دلخوازی بگا
لاشه ت که له که وه هری بوونا پر کراوه
هیچ نازاریکی نه گاتی و هیچ ناخوشییه کی نه یه ته ری

***

شیخ رهزا و شاری سلیمانی

شیخ رهزا پتوهندییه کی روحی و نه‌دهبی زوری به سلیمانییه وه هه‌یه. ئەو پتوهندییه روحییه، له پتوهندیی شیخ مارفی کۆسه له‌گه‌ل شیخ ئەحمەدی باپیرییه وه و مامۆستای روحیی شیخ عەبدورەحمانی باوکی و هاوفه‌قیتییه له‌گه‌ل کاک ئەحمەدی شیخه‌وه دەست پێ ده‌کا.

شیخ رهزا و شیخانی به‌رزنجه

دۆستایه‌تییه‌کی زۆر قوول له‌ نێوان شیخ ئەحمەدی تالەبانی و شیخ مارفی کۆسه‌وه هه‌بوو. پۆژیک شیخ مارف له‌ شیخ ئەحمەد ده‌پرسیت؛ «یاشیخ چه‌ند کوپت هه‌یه؟» له‌ وه‌لامدا: «قوربان یازده»، «یاشیخ زه‌کاتیان ده‌که‌وێته‌ سه‌ر» چونکه‌ شیخ مارف کوپی نه‌بوو. «قوربان عەبدورەحمانیان لی‌ درچیت هه‌موویان له‌ خزمه‌تتان»، «ناوه‌للا، من عەبدورەحمانم ده‌وێت، ده‌یکه‌مه‌ مه‌لا و په‌روه‌رده‌ی خواپه‌رستی ده‌که‌م و ده‌تده‌مه‌وه» ئیتر شیخ عەبدورەحمان به‌هره‌ی شیخیتییه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ مارف وه‌رده‌گریت و ئیجازه‌ی زانستی له‌سه‌ر ده‌ستی زانای به‌ناوبانگ مه‌لا ئەورەحمانی پۆژبه‌یانی ده‌بیت.

ئهم دۆستایه‌تییه‌ هاوفه‌قیتییه‌ی نێوان شیخ عەبدورەحمان و کاک ئەحمەدی شیخ ده‌سپێرێته‌ نه‌وه‌ی هه‌ردووکیان و هه‌موو شیخانی به‌رزنجه و تالەبانی ده‌گرێته‌وه، به‌لام له‌ پاشان هه‌ندێ رووداوی به‌داخ له‌ نێوانیاندا رووی داوه‌ گه‌ردی خستوه‌وه‌ سه‌ر ئەو دۆستایه‌تییه‌ قووله‌.

شیخ رهزا، له‌ناو ته‌می ئهم دوژمنایه‌تییه‌دا دۆستایه‌تییه‌ی کۆنی پایمال نه‌کردوه و له‌ ستایشه‌که‌ی کاک ئەحمەدی شیخدا ئەو پتوهندییه‌ روحییه‌ی ده‌رده‌بریت و خۆشه‌ویستییه‌ی خۆی، نه‌ک ته‌نیا به‌رامبه‌ر به‌نمه‌اله‌ی کاک ئەحمەد بگره‌ به‌رامبه‌ری هه‌موو سلیمانی ده‌رده‌خات و له‌ شیعریکی کوردیدا ئەلێت:

مه‌ربوو‌طه‌ حه‌یاتم به‌ سوله‌یمانی و خاکی
خۆزگه‌م به‌ سه‌گی قاپییه‌که‌ی ئەحمەدی کاکی

ئەو قىدوھتى ساداتە كە سووككانى سەماوات
 شەريانە لەسەر سوچدە ئەبەر مەرقەدى پاكى
 ئەو مەرقەدى والايە كە وەك عەرشى موعەلا
 مەحفووفە بە زووارى مەلەك دەورى شىباكى
 بۆ دەست و عەسا نازگەكەى داخە دەروونم
 قوربانى عەساي دەستى دەبم سۆل و سىواكى
 دنيا لە دواى حەزەرتى شەيخ زێر و زەبەر بۆ
 وەك تاجى كەى و جامى جەم و بەختى ضوفاكى
 دەرھەق بە حەفیدانى ئەدەب لازمە زینھار
 قوربانى حەفیدانى دەبم بابى و داكى
 بەم حالە پەريشانەوہ باز (اشھد باللہ)
 شیعەرت تەرەبەنگێزە (رەزا) شاعىرى چاكي

لە شیعەرىكى فارسیدا، لە مەدحى شەيخ مستەفاى نەقىبدا ئەلئیت:

دەست خىاط ازل خرقەء ناموس و عفاف
 خوش برید است ببالاى نقيب الاشراف
 يعنى نعم الخلف حضرت (كاك احد شيخ)
 آنكه با شیر زند پنجه بمیدان مصاف

واتا:

دەستى بەرگدوورى ئەزەل خەرقەى نامووس شەرەفى
 زۆر جوان بە بالای (نەقیبولئەشراف) بریوہ
 یانى باشتەرىن پاشماوہى كاك ئەحمەدى شەيخە
 كە لە مەیدانى شەپا پەنجە لە پەنجەى شێر ئەدا

مصطفى نام و چراغ نسب مصطفىوى
 نطفەء هاشم و نقدى كمرى عبد مناف

مدعی، گو نزید لاف زهم چشمی او
تکیه بر جای بزرگان نتوان زد بگزاف

واتا:

مستهفای ناوه و چرای ئهولادی مستهفایه
نوتفهبی هاشم و دراوی بهر پشتینی عهبدولهناف
بلی به مودهعی با لافی سهراچاوهی ئهونهدا
ناتوانری به ههرزهگویی پال بهجی پیای گهورهوه بدری

بزیارت گهی آبای کرامش چه عجب
سر قدم ساخته آیند ملائک بطواف
ای ترا بندگی من نه به امید طمع
ندهم دست کریم تو بصد وجه کفاف

واتا:

بو زیارهتکردنی باو و باپیره گهورهکانت
هیچ سهیر نییه ئهگهر فریشته بهسههر سهربین
ئهه کهسی که بهندهیی من بو تو به هیوای تهماع نییه
دهستی بهخشندهی تو به سهه مایهی زیان ناگورمهوه

امتیاز از دیگران داده خدایت بهسهچیز
همت عالی و دست کرم و طینت صاف
تکیه بر مسند جدت زن و اندیشه مکن
جز سرانگشت ندامت تگزدا اهل خلاف

واتا:

خوا توئی له خهلقی تر به سی شت ههلاویردوه
هیمهتی بهرز و دهستی بهخشش و رهگهزی پاک
پال به پشتهوانهیی باپیرتهوه بده و بیر مهکهروهه،

ناحه زتان له وه به ولوه كه په نجه ی پشهیمانی بگه زن هیچی تریان پئی نابړئ

خصمرا تیغ زبان من و شمشیر توبس
دی ازان روز که این هر دو براینډ ز غلاف
بشکافد دم شمشیر توش مهرهء پشت
بگزرډ نوک سنان منش از حقهء ناف

واتا:

بهسه بؤ دوژمن تیغی زمانی من و شمشیری تۆ
نای لهو پوژدهی که ئهم دوو تیغه له کیلان بیتنه دهر
نووکی شمشیری تۆ موردهعبی پشت ئهو لهت ئهکا
نووکی پمی منیش له ئهلقه ی ناوکی تی ئهپه پئی

کمترین جود تو ای زبدهء اولاد حسین
خرج ده سالهء دولت ز دولک خانهء جاف
تا بود همچو بنی آکله با آل علی
چرخ در بارهء ارباب هنر بی انصاف
باد اندام عدو تو بسجیل قضا
(عصف مأکول لایلاف قریش ایلاف)

واتا:

که مترین بهخششی تۆ ئه ی پوخته ی ئه ولادی حوسهین،
خه رجیی ده ساله ی ده ولته له دوو صده هزار مالّه جاف.
تا گهر دوون له گه لّ ئه ولادی عه لیه دا بی ئینساف بی،
وهک چۆن (بنی آکله) له گه لّ ئالی عه لی بی ئینسانی بوون
ئهندامی له شی دوژمنی تۆ به به ردی رهقی قهزا و قه دهر
وهک کای خوراوی سوورده تی (لایلاف قریش) ی لی بی

له ستایشیکی تری حهفیدان؛ شیخ سهعید و شیخ مارف و شیخ مستهفا
ئه‌لّیت:

توکز نبیره کاک احمدی و آل نبی
کفایت است ازین خوبتر چه میطلبی
بس است قدر و شرف این قدر که جد شماست
شفیع روز قیامت محمد عربی

واتا:

تۆ که له نهوهی کاکه ئه‌حمه‌د و ئالی پیغه‌مبه‌ری،
ئه‌مه‌ت به‌سه، له‌مه زیاتر داوای چی ئه‌که‌ی؟
ئه‌مه‌نده بۆ قدر و شه‌ره‌فی ئیوه به‌سه که‌وا
شه‌فاعه‌تکاری رۆژی قیامت محهمه‌دی عه‌ره‌بی باپیرتانه

بنا محمّدو، مادر بتول و، حیدر باب
زه‌ی سلاله‌ء طاهر (فدیتکم بآبی)
بهر کجا که‌نسب نامه‌ء شما خوانند
کرا رسد که کند ادعای نو نسبی

واتا:

باپیره محهمه‌د و، دایک به‌توول (فاتیمه) و، حه‌یده‌ر باوک بی
بنه‌چه له‌مه خاوینتر ئه‌بی هه‌بی باوکم به‌قوربانتان بی؟
له‌هر کوێ شه‌جه‌ره‌ی ئیوه بخویننه‌وه
کی ده‌رفه‌تی نه‌وه‌ی ئه‌بی ئیدیعیای خاوه‌ن بنه‌چه‌یی بکا؟

اگر بحرمت آل نبی بردارد
به‌نیمراه بماند دعای نیمه‌ شبی
اگر گذشت نزاعی میان ما چه عجب
زمانه راست کزینسان هزار بو العجبی

واتا:

ئەگەر لەبەر حورمەتی ئالی نەبی (نەبوايە)
دوعا و پارانەوێ نیوەشەوان لە ناوەراستی ڕێگەدا ئەمیانەوێ
ئەگەر هەرایەک لە نێوان ئێمەدا پرووی دابی سەیر نییە
زەمانە هەزار شتی سەیری لەم بابەتەیی هەیه

تەهی نبود ز حکمت بخیر منجر شد
بخوان (حکایت خضر نبی وقتل صبی)
هەزار سال بگویم اگر ثنای شما
سخن هنوز بود در مقام بی ادبی

واتا:

هەرایێ لە نێوان ئێمەدا پرووی دابی خالی نەبوو، لە سەرەوێ ئەنجامی بەخێر
بوو
پازی حەزەرتی خدر پیغەمبەر و کوشتنی مندالەکە بخوێنەرەو،
ئەگەر هەزار سال تەعریف و سەفای ئێوێ بکەم
هێشتاکو قسە لە مەیدانی بێ ئەدەبی ناچیتە دەر

محب آل رسول از گناه کی ترسد
(فقل لمذنبه ذنبه علی رقبی)
بس است عرض خلوص ای (رضا) زبان درکش
بزد آن که بود در مقام (یسمع بی)*

واتا:

خۆشەویستی نەوێ پیغەمبەر کە لە گوناھ دەترسێ؟
بلی بە گوناھباری خۆشەویستیان گوناھێ ئەو لە گەردنی من
پەزا، با عەززی ئیخلاص بەس بێ و زمان بکێشەو،
لە خزمەتی ئەو کەسەدا کە لە پلەیی (یسمع بی)دایە

* ئىشارەتە بۇ ھەدىتى (مايزال العبد يتقرب الى بالنوافل حتى اكون سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به)، واتە: بەندە زۆر لە خوا ترس و عىيادەتكار (واتە خوا) بۆى ئەبەم بە ھەموو شتێكى واتە ھەموو كارێكى بۆ مەيسەر ئەكەم.

جناب شيخ سعيد أن حفيد قطب جهان
که یافته است زجشد نشان منتخبی
دوم نبیرهء فرخندهء (شیخ معروف است)
به فصل و دانش او معترف ذکی و غبی

واتا:

جەنابی شیخ سەعیدی کۆرەزای قوتبی جیهان،
کە نیشانی ھەڵبژاردەییی لە باپیری وەرگرتووە،
دووھەمیشیان نەوھێ پیرۆزی شیخ مارفی نۆدیە،
کە زیرەک و کەودەن دانیان بە گەورەییی ئەودا ناوھ

سیم سلالهء والا گھر جناب نقیب
که شیر رم کند ازوی بگاه پر غضبی
دعای این سه حفیداست ورد روزوشبم
بلطف خود همه را دست گیر یا ربی

واتا:

سێیەمیش وەچەئ پەسەن بالا جەنابی نەقیبە،
کە ھەر کاتێ رقی ھەستێ شیر لە تاوان لێی ھەلدا،
ویردی شەو و رۆژم دوعای خێرە بۆ ئەم سێ کۆرەزایە،
خوایە بە لوتفی خۆت دەستی ھەر سیانیان بگرە

لەگەڵ ئەم ھەموو بەرپرسییەدا، شیخ پەزا، بەرامبەر بنەمالەئێ ھەفید، لەملاوھ
لە ناوچەئ بناری «گل» پووداویکی خویناوی لە نێوانی شیخانێ بەرزنجە و
شیخانێ تالەبانی پرووی داوھ. شیخانێ بەرزنجەئ قەرەچێوار، ھەرچەندە

جێی ریزی شیخانی تالەبانی بوون، بەهۆی ناکۆکیی نێوانیان لەسەر زەویوزار، یەکیەک لە پیاوێ ناسراوەکانی تالەبانی «شیخ سەمەد کۆری شیخ عەزیز» بە جۆریکی دڵڕەقانه لەلایەن شیخ حوسێنی قەرەچێوارەو کۆژا و، لە تۆلەی ئەودا شیخ حوسێن بە دەست شیخ حەمیدی شیخ عەزیز کۆژا و ئەم هەموو دۆستایەتی و بەرێزییە نێوانیان بەبا چوو. ئەم دۆژمانیەتیە هەر تەنێیەو و، هەر چەنێک شیخ مەحمودی حەفید لە کاتی حوکمداریدا تەقەلای ساریژکردنی ئەو دوو برینەیی کرد، بەلام هەر تەشەنەیی دەکرد و بوو هۆی وەستانی زۆریە تالەبانییەکان دژی هێزەکانی شیخ مەحمود و تیشکاندن لە شەری «ئاواریک»دا. لە پێناوی کۆژانی ئەم دوو پیاوێ دیاری و ناسراوێ هەردوو ئێلدا چەند جارێک لەشکری هەردوولا بەیەکدا هاتن و گەلیک کۆشتار لە ناویاندا رووی دا.

شیخ رەزایش لەمەدا نەیتوانی پشتیوانیی ئێلەکەیی نەکات، بەلام لایەنگیری ئاستبۆنەوێ هەردوو ئێل بوو و لە شیعریکیدا ئەلێت:

(شیخ سەعید) سەردارە، (شیخ مەرروف) هەتا حەزکەیی نەجیب
 بۆ جوانمەردی و شەجاعت (بەینی بەینەللا نەقیب)
 گەر رەقیب نەبایە کە مابەینی ئێمە تیک دەچوو
 کیر بە کوز داکێ موفەتتین، گوو بەریش باوکی رەقیب
 بەرامبەر کۆشتنی شیخ حوسێنی قەرەچێوار، بەرزنجە چەند جارێک
 لەشکریان لە تالەبانی کردوو و بەلام لەم شەڕانەدا سەرئەکەوتوون. لەم
 شەڕانەدا عەشیرەتی رەباتیش لە هاوشانی شیخانی بەرزنجەدا بەشدارییان
 کردوو. شیخ رەزا هەرچەنێک بەرامبەر بەرزنجە چاپۆشی دەکات، بەلام بە
 هاتنی ئاگای رەباتی زۆر تووڕە دەبێت و ئەلێت:

ئەگەر (بەرزنجە) غەدریکیش بکەن هەر نەیسە ساداتن
 (خدر) ئاگای رەباتی دایکی خوگێ ئێوێ بۆ هاتن
 خەزووڕی شیخ حەمید ئاگای رەباتی کۆنە قەلتاغ شێ
 لە ئەسل و مەعدەنا ئەجدادی ئێوێ دۆم و خەراتن

له یه کیک لهو له شکرئاراییانی بهرنجه و تالهبانیدا، بهرنجه به له شکرکی گه وروه دینه سهر تهکیه تالهبانی له کهرکووک. تالهبانی خوین و زهنگنه و گل و بهرنجه‌یش هه‌مه‌وه‌ند و جه‌بارییان له‌گه‌ل ده‌بیت. ئەم له‌شکره‌گه‌وره‌یه‌ی بهرنجه دوو رۆژ چاوه‌نوا‌ری هاتنی ئاغا ته‌های ره‌باتی ئە‌که‌ن. که‌چی ئاغا ته‌ها به سواری نیره‌که‌ریک، دوو ده‌مانچه‌ی «قه‌ره‌بینای» کۆن له‌ پشت و پیاویکیش به (قامه) و یه‌کیکیش به (کوته‌ک) له‌ دوا‌ین. پیاویکی قۆشمه‌ی جه‌باری قورئانیک دینی و ده‌یخاته باوش ئاغا ته‌هاوه. «ئاغا بۆ خاتری ئەم قورئانه، تالهبانیش ئەولادی شیخ و مشایه‌خن، رحم له‌ مال و مندالیان بکه» ئاغا ته‌ها تووره‌ ده‌بیت و ده‌گه‌ریته‌وه.

بۆ دامرکاندن ئەم شه‌پوشۆره له‌ نێوان دوو فامیلیای پێش‌په‌وی ئاییندا، حکومه‌تی عوسمانیش ده‌که‌ویته‌ ناو‌بژیکردن و ئاوی ته‌ینال، که‌ مولکی شیخ عه‌لی بوو ده‌یده‌نه شیخانی بهرنجه و له‌ جیاتی ئەوه‌ زۆربه‌ی ئاو و زه‌ویی دیهاتی (له‌یلان) و (یه‌حیاوه) ئە‌ده‌نه شیخ عه‌لی. شیخ ره‌زا که‌ له‌ شیعریکدا ئە‌یوت:

شاه حسین از خواب دیدم در ملا
گفتم ای شاه شهید کربلا
سیدی بررنجه از نسل تواند
(قال لا والله هذا مفتري)

واتا:

شا حوسینم له‌ خه‌ودا دی به‌ ئاشکه‌را
وتم ئه‌ی شای شه‌هیدی که‌ربه‌لا
سه‌یدی به‌رنجه له‌ نه‌سلی توون؟
وتی ناوه‌لا ئە‌مه‌ بوه‌تانه.

که‌چی ئاشتبوونه‌وه‌ی تالهبانی و به‌رنجه‌ی پێ‌خۆش ده‌بیت و ئە‌لیت په‌نجه‌دان له‌گه‌ل به‌ره‌ی پێغه‌مبه‌ر پێشه‌ی ئیمه‌ نییه‌، به‌لام ئە‌مه‌ کرده‌وه‌ی خواپه‌.

ماہ رمضان چون گزرد نوبت عید است
پیش از رمضان آمدن عید که دید است
کرکوک چرا برهمه آفاق ننازد
امروز که آرامگه این سه حفید است

واتا:

که مانگی رهمه زان به سهر بجی نۆیهی جه ژنه
کئی هاتنی جه ژنی بهر له مانگی رهمه زان دیوه؟
که رکوک بۆ به سهر هه موو جیهاندا نه نازئ؟
ئه مپۆکه ئه و سئ کورم زایه ی کاکه همه دی تیدا ئهحه سیته وه

أز عید غرض صحبت آن قدوهء سادات
سردار گروه شرفا (شیخ سعید) است
صد شکر که مقدم آن یار عزیزان
هر سال دو عید آمد و امسال سه عید است

واتا:

مه بهست له جه ژن هاو پتیه تی ئه و پیشه وای ساداته یه
که شیخ سه عیدی سهر داری گرۆی شهریفانه
سه د جار سوپاس بۆ خوا که له هاتنی ئه و دۆسته عزیزانه دا
هه موو سالی دوو جه ژن هاتوو و ئه مسال سئ جه ژن هه یه

أز سعدی آن (شیخ سعید) است که إمسال
مقراض حوادث سرمویی تبرید است
با آل نبی پنجه زدن پیشهء ما نیست
این واقعه؛ تقدیر خداوند مجید است

واتا:

له بهر هه که تی ئه و شیخ سه عیده وه یه ئه مسال

مقهستی پرووداو سهره موویه کی نه قرتاندووه
په نجه لیدان له گه لّ ئالی پیغه مبهر کاری ئیمه نییه
به لام ئهم پرووداوه قهزا و قهدهری خوای گه وره خوویه تی

نسبت نه کنونست بدین دوده (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مرید است

واتا:

خودانه پالی ئهم بنه مالیه، بهش به حالی شیخ رهزا، له ئیستاوه نییه
ئهوهر له روژی نه زله وه عاشق و درویش و مریده

له پاش ئهم ئاشتییه؛ شیخ رهزا دووباره دهگه پیتته وه دربرینی پیزی خوئی بو
فامیلیای «حهفید» به لام پیزی شیخ رهزایی، که ئه لیت:

«شیخ مستهفا» له زومرهی ئه ولادی مورته زایه
هر کهس که خه صمی ئهو بی دهیگیم له لام غه زایه
حاجی رهسوول زاده مهفعوولی شیخ «رضا» یه
«رضا» به نارزه زایی وهک ماری بی رهزایه
له شیعیکی تریدا ئه لیت:

موخاله فهم نییه من سه عاتیکی میقاتم
غولامی حلقه به گوشه جهمیعی ساداتم
کهچی له فهدیکی شیعی فارسیدا ئه لیت:

زهر جا جمع گشتند اهل سادات
فسادات فسادات فسادات

واتا:

له هر لای (سهید) کو ببنه وه و (سادات) پیک بیدن ئیتر هر (فه سادات) و
(فه سادات) و (فه سادات) ئه بی هونه ره که ی له فارسییه که دا له وه دایه (سید) که
کو کرایه وه و کرایه جهمع ئه بی به (سادات). ئهم رسته یهش شهرت و جه زایه و

جهزا (ف)ی ئەچیتە سەر و بەم پێیە وشە (سادات) که (ف)ی چوو سەر ئەبێ
بە (فسادات). هەروا کۆی (فاسد)یشە.

***

شیخ ڕەزا و قوچ بەگی شاعیر

جاریک شیخ ڕەزا دەچیتە سلیمانی و ئەبیتە میوانی سەید ئەحمەدی نەقیب.
نەقیب بە شەرەفی شیخ ڕەزاو گەلیک لە ئەدیب و شاعیرانی سلیمانی لەسەر
خوانی نانخواردنی شام (شیوان) کۆ دەکاتەو. لە کاتی نانخواردنەدا شیخ ڕەزا
کوردانە قۆڵی هەڵدەمالێت دەس ئەکاتە تیکەیی زلکردن. قوچ بەگی شاعیر بە
دەرفەتی دەزانیت و دەسکاری لە شیعرێکی حافزی شیرازی دەکات و ئەلێت:

در حلقه‌یی گول و مول چەندە ئەکەیی تیکەیی زل

تەوقی ظالمات لە مل (یا ایها) ال ڕەزا را

بنەرەتی هەلبەستەکەیی حافز ئەمەیه:

در حلقه‌ء گل و مل خوش خواند دوش بلبل

هات الصبوح هیوا یاایها السکاری

واتا:

لەناو حەلقەیی گۆل و شەرابا دوینێ جوانی دەخویند بولبول

ناشتابی بهینه و کۆبنەو ئەمی مەستان

شیخ ڕەزا تیکەکەیی بۆ قووت نادری و دەری دینی و ئەیخاتە ژێر خوانەکە و
دەسکاری لە شیعرێکی تری حافز دەکات و ئەلێ:

غلط گوفتی و گو خوردی بیا و خوش بتر قوچ بگ

کی بەر ریشی تو ئەفشانەد فەلەک ریتالی مانگارا

بنەرەتی هەلبەستەکەیی حافز ئەمەیه:

غزل گوفتی و در سفتی بیا و خوش بخوان حافظ

که بر نظم تو افشاند فلک عقد ثریارا

واتا:

غەزەلت وت و دورت ھۆنییەو وەرە حافز خوش بلی
کە بەسەر ھەلبەستی توا ببارینی فەلەک ملوانکی ثریا

کەچی شیخ رەزا ئەیکاتە:

خەلت کرد و گووت خوارد ، وەرە بترە قوچ بەگ
کە بەسەر ریشی تۆدا فەلەک ببارینی ریحی مانگا

***

لەگەڵ زیوهری شاعیر

شیخ رەزا لە پارچە شیعریکی ھەوت بەیتیدا ھەجووی زیوهری شاعیر دەکا
و تەنیا ئەمە ی خوارەو ھەمان دەس کەوتوو و ئەلیت:

لەبەر مەغبووری و لیلی دوو سی تیلām لە (زیوهر) دا
و ھکو شەخسی کە چەند کیری لەسەر چەشمە ی قوزی

و ھردا

لە ھەجووی مەحووی شاعیردا

ئەم شیعەرە ی شیخ رەزا بەیتیکە لە پارچە شیعریک، لە نەجمەدین مەلاوہ
و ھرگیراوہ و، لە (٤٠٥) ی کەشکۆلی مەمەد ئەمجد ئەحمەدی سەدباری
و ھرگیراوہ زۆر بەداخوہ ھەندی کەس دەستی بەسەردا گرتوون و ھەر
ئەمەیان دەس کەوت:

کووپە ھەییەت، پروو (مەرە)، سینەک سیفەت دینار پەرست
(ئەسکەمل) مل، مەشرەب (ئۆغلان)، کاری پاپازی دەکا

***

شيعریک که هیشتا ساغ نه کراوده ته وه

ئه لّین، له زوبانی رهشید ئه فهندی عیزهت ئه فهندی عهبدولا ئاغای که رکووکییه، که به رهشید چاوش ناسراوه، گویا شیخ رهزا ئه مهی به شیخ عهلیی کاکی وتوو. به لام ماموستا جه میلی رۆژبه یانی ئه لّیت ئه مه به شیخ مهحمودی حهفید وتراوه. بۆچوونه کهی ماموستا جه میل له راستیه وه نزیکتره، چونکه ئه م جوړه قسانه له نیوان شیخ رهزا و شیخ عهلیی کاکیدا نه بووه و گله ییی شیخ رهزا له کاکی؛ هه ر ته نیا له بابته گوزهرانه وه بووه.

فه رمووته: ئیجتیناب بکه له و جه نابته

شیخم، ئه گه ر بزانی، جه نابت جه نابته

پیر بووی و ته رکی ره سمی کۆده کیت نه کرد

هه روا ئه زانی ئه وو له عه هدی شه بابته

هه رچه نیک ئه مه له شيعری شیخ رهزا ئه چۆ، به لام له و بریوايه دام ئه گه ر شيعری شیخ رهزا بیته، نه به شیخ عهلیی کاکی و نه ییش به شیخ مهحمودی حهفیدی نه وتوو.

چونکه که ئه لّی «پیر بووی» شیخ مهحمود له سه رده می شیخ رهزادا پیر نه بوو. ئه م شيعره یان شیخ رهزا به شیخکی تری وتوو و یان یه ککی تری به شیخ مهحمودی وتوو.

***

شه ره شيعری شیخ رهزا و شوکری فه زلی

شوگری فه زلی له باوکه وه کوردی شاری سنه ی کوردستانی رۆژه لاته و دایکی عه ره بی به غدايه. زۆربه ی ژيانی له به غدا و سلیمانی رابواردوو و زمانی کوردی و عه ره بیی زۆر چاک زانیوه و توانیوه په نجه له گه ل شاعیرکی وه کو شیخ رهزا بدات. شوگری له م شه ره شيعرانه دا، خو ی داوته پال شیخانی به رزنجه ی سلیمانی و هه روا زاوای مو فتی زه هاوی بووه، له به ر ئه وه شیخ رهزا، له گه ل شوگریدا جار جار په لاری له شیخانی سلیمانی گرتوو و

هەندێ جارێش شوکری لە گەڵ بنەمالە ی موفتی زەهاوی جووت کردوو. بەلام ئەم هەموو هەجووی یەکتەر و ئەم هەموو جێنۆدانە بۆ دەرخستنی هونەرمانەندی بوو و تەئسیری لەسەر پێوەندییان نەکردوو. هەر لەو کاتاندا شوکری تووشی گێچەلێکی گەورە ی کاربەدەستانی حوکمی عوسمانی دەبێت و مەترسیی لەسێدارەدانی لێ دەکەن. کەسوکاری هاوار دەبەنە لای شیخ پەزا، ئەویش بەهۆی دۆستایەتیی لەگەڵ نازم پاشای والیی بەغدا، لە مردن پزگاری ئەکات و لە پاش کۆچی دواویی شیخ پەزا شوکری زۆر بۆی دەگریێت.

لەو سەردەمەدا، مەیدانی قۆشمە لە نیوان دوو شار یان دوو گەڕەک، بە یاریی شەقێن و سینی و زەرف، یان لە مەیدانی شەڕەشیعدا کراو. ئەگەر شیخ پەزا زوبانی تیزێ کەرکوک بوو، شوکریش زوبانی سولەیمانی بوو و هەردووکیان بۆ دەرخستنی هونەریان لەسەر چۆک بۆ یەکتەر دانیشتون، ئەم پەتای سولەیمانی و ئەویش هینی کەرکوک دەرخستوو. لە سمکۆلانی ئەم دوو ئەسپە ڕەسەنە ی شیعردا، گەلێک لە پیاوانی ئەم دوو شارە بەرکەوتوون، بەلام هەردوولا لە سووچی هونەرییەو تەماشای ئەو شەڕەجێنۆهیان کردوو. بۆ ئەوە ئێمە گەڕێمان شاعیری ناسراو (پیرەمێرد) ئەکەنە حەکەم. پیرەمێرد ئەلێت: هەردووکیان شاعیرن و هونەرمانەندن ناتوانم یەکیکیان بەسەر ئەوی تریاندا بدهم.

شیخ پەزا لە شیعرێکی کوردیدا هەجووی شوکری دەکات و ئەلێت:

شوگری لە داخی تۆ ئەمە سائیکە یا دوو
 کێرم نەخۆشە حاڵی پەڕێشانە کەوتوو
 جارێ بپرسە موخلیسەکەت چۆنە چۆن نییە
 مەحسووبە کۆنەکەت عەجەبا ماوێ مردوو
 کوشتە ی فیراقی تۆیە عیلاجی ئەگەر نەکە ی
 ئۆبالی بەو ملەت کە ئەلێی نێرکە کاردوو
 عەمدەن ئەلێم نەخۆشە، موراعاتی تۆ دەکەم
 وەرە دەمێکە روخی بە جەننەت سپاردوو

گەر من درۆ ئەكەم ئەو دایكت بپرسە لیتی
 یایە بە دەستی خۆی کفن و دفنی کردوو
 شانە و خەنە و حەمامی حەرام کردوو لە خۆی
 پاش پەحمەتی، حەرامە لە من، سوپندی خواردوو
 ئێستەش کراسی چاڵکە ناولنگی کوڵکە
 وەک دیوێلۆکە تووکی بەری بستی هاتوو
 یایە ئەگەر سەکرمە بە ژێر کورکە یا بچی
 هەروا دەزانی لاقە مەلکی پیا چوو
 یایە کە مەعبەری دووبری و دەهلیزی کوزی
 بە تاغی ئە شقیایە گوزەگای ئۆردوو
 شیعری کە تۆ بە چاکی دەزانی شیاکە
 بە زمی بە یانی دەفەر مووی گەنوگوو
 هەروەک تسی کە جەو هەری خۆی دەربخا بە با
 نامووسی خۆی بە شیعری سەفیهانە بردوو
 بەم شیعەرە بێفەرمانە نابی بە (شیخ رەزا)
 زەحمەت مەکی شە ئاینە کاری (ئەریستو) وە
 شوکریش لە وەلامدا بە شیعری کوردی ئەلێت:

پیشالی کیری خۆم کە لە زینا پەتاندوو
 سەرسمی داو، کەوتوو، جەرگی پساندوو

شیخ رەزا دەزانیت شیخانی سولهیمانی شوکری هان دەدەن کە ئەم
 جێوانە ی پێ بدات و ئەلێت:

پوورە شوکری بەسیە با نەتگیم و شەممەت لەق نەکەم
 دایکە کێرخۆرت هەوالە ی سووری سەر ئەبلەق نەکەم
 نیەتم بوو دەفعەیی خۆم پیا دەم باز وتم
 نەقصە بۆ ئەمثالی من با گوو لە هەر ئەحمەق نەکەم

من که شه‌هبازی شکاره‌ندازی شاهیم پی ئه‌لین
 حه‌یفه با ئاهه‌نگی جه‌نگی سه‌رگه‌ر و له‌قله‌ق نه‌که‌م
 تو به جارێ وه‌ک ژنی فاحیشه‌ پیت لی هه‌لبیری
 نه‌، و تم: خه‌یری نییه‌ چاویکی گه‌ر لی زه‌ق نه‌که‌م
 حیزه‌ سا خو بگره‌ تا بو‌ت بی‌مه‌ مه‌یدانی مه‌ساف
 شه‌رت بی هیچت پی نه‌لیم، تا بن گونت نه‌سته‌ق نه‌که‌م
 کو‌نه‌ حیزی شاری به‌غدا لیم هه‌رام بی شاعیری
 گه‌ر کوزی خوشکت وه‌کو ئه‌یوانی کیسرا شه‌ق نه‌که‌م
 هه‌ر وه‌کو (مه‌ستی)م به‌ فه‌ردی گا، خوا پو‌حم به‌ری
 مولحیدی کافر مه‌زه‌ب گه‌ر تویش به‌ ئه‌و موله‌ق نه‌که‌م
 من ده‌زانم کی له‌ خسته‌ی بر دووی ئه‌ما چ سوود
 سه‌یده، سه‌ید قسه‌ی سووکی ده‌بی ده‌رحه‌ق نه‌که‌م
 پیتی بلێ با مونته‌بییه‌ بی، تویش گه‌نوگوو به‌س بخو
 با سوله‌یمانیش به‌ جارێ کافری موته‌ق نه‌که‌م
 عه‌ده‌ کر دوومه‌ له‌ خزمه‌ت (شیخ ره‌زا) دا ورچه‌ کویر
 نه‌یخه‌مه‌ ناولنگی دایکت تا له‌ توێ ئیره‌ق نه‌که‌م
 شوکری له‌ شیعرێکی به‌رگری له‌ سوله‌یمانیدا ئه‌لێت:

گوو مه‌خو یا شیخ ئیتر با شو‌رشی به‌ریا نه‌که‌م
 خو‌ت و که‌رکووک به‌ جارێ سه‌ر به‌ سه‌ر ئیفنا نه‌که‌م
 شیخ ره‌زا له‌مه‌ بیده‌نگ نابیت و ئه‌لێت:

عالم و دنیا ئه‌زانێ شوکرییه‌ کویر خه‌رجی منه
 شوخ و شه‌نگه‌ هه‌ر وه‌کو ره‌ققاص ئه‌لێ موته‌ق ژنه
 دایکی حیزی خه‌لقی به‌غدا، باوکی گه‌وادی سنه
 وه‌ک به‌دیعه‌ی بنت بکراوی بی حه‌یا و بی بنه
 شوکری له‌ وه‌لامدا ئه‌لێت:

لۆتی و په ققاص من نیم، نیره گای پیره بڼه
ئهی له گولچینی ژنت به مر بو نهر دیدیوبه نه
شیخ رهزایش ئەلێت:

تۆیج لیمان بووگی به شاعیر ئهی حهرام زادهی سنه؟
بوچه شانی ناخه فیینی مه سهره فی چهس ئهو تنه؟
شوکریش ئەلێت:

شاهم شیعرى خۆت وهرگره کهم دهماغ و سه سه رى
من ئەگه ر زۆلى سنهم تو پوشت و گه واد و که رى
شوکرى ئەگه ر له مهیدانى شیعرى کوردیدا په نجهی له گه ل شیخ رهزادا
دابیت له مهیدانى شیعرى فارسیدا له کیشی ئه ودا نه بووه. شیخ رهزا له
شیعریکی فارسیدا ئەلێت:

صبا ز بنده که هستم تهمتن شعرا
بیر سلام به شکرى که ای زن شعرا
گواهست زردى رویت بدان که حامله ای
ولى بگو ز کدامین قلم زن شعرا

واتا:

ئهی بای صهبا، له بهنده وه، که روسته می زالی ناو شاعیرانم
سه لامی به ره بو شوکرى و پیتی بلێ: ئهی ژنی شاعیران
زه ردیی رووت شایه تی ئه وهیه که دوو گیانی
به لام پیم بلێ له کام گانکه رى شاعیران دوو گیانی؟

اکر ز نطفهء من بخشیدت خدا پسرى
نهاده کن لقبش آهریمن شعرا
عجب مدار که آن کودک بزرگ نژاد
به یک دوو هفته شود شیر او ژن شعرا

واتا:

ئەگەر خوا لە من کورپکت پی ببەخشیت
(شەیتانی شاعیران) بکە بە لەقەبی
لات سەیر نەبی ئەو منداڵە ڕەگەز گەورەیه
لە یەک دوو هەفتەدا ببی بە شیرێ توورپی ناو شاعیران

ترا بە محکمی و سختی کمر نازم
کە منهدم نشد از گرز صد من شعرا
سرت چو کفەء میزان فرونشسته بخاک
فراز مانده دوپایت بگردن شعرا

واتا:

بنازم بە پتەوی و ڕهقیی کەمەرت
کە بە گورزی صد تەوریزی شاعیران نەڕووخا
سەرت وەک تایی تەرازوو نیشتوووتە زەوی
هەردوو قاقیشت بە بەرزەوه بەسەر شانی شاعیرانەوهن

زخیرەء نبود از هنر در انبارت
بغیر خوشه چینی زخرمن شعرا
دهان کیسهء کونت نه آپخان شده چاک
که التیام پزیرد بسوزن شعرا

واتا:

هیچ زەخیرەیهکی هونەر لە عەمارتا نییه
جگە لە گۆلە گەنمی کە لە خەرمانی شاعیرانی کۆ بکەیتەوه
دەمی توورەکهی قنگت وا یەکاڵا نەبووتەوه،
کە بە سوورنی شاعیران بۆ دوورینهوه بشی

د و باره حامله ات میکنم اگر نرنی
 سلیطه دست دخالت بدا من شعرا
 به اتفاق سخن گستران قافیه سبځ
 سر آمدی چو (رضا) نیست در فن شعرا

واتا:

ئەگەر دەستی خۆبە دەسته وەدان نەگری بە داویننی شاعیرانەو
 جارێکی تر زگت پر ئەکەمەو هە ی بێ شەرمی بێ ئابروو
 هەموو قسە کە رانی شیعردانەر لەسەر ئەو بەک دەنگن
 سەر بە دەرەو هە ی وەکو (رەزا) لەناو دەستە ی شاعیراندا نییە

شەپەشیعەری شیخ رەزا و شوکری هەر دووراودوور نەبوو. زۆرجار لە
 سولەیمانی و بەغدا یەکتریان دیووە و بەبێ جێو گفتوگۆیان کردووە. بەلام
 هونەری هەردوو شاعیر لەمەدا بوو. دووریش نییە شاعیری ناسراو جەمیل
 صدقی زەهاوی لە هاندانی شوکری دەستی بووبێت، لەبەر ئەوە شیخ رەزا لە
 شیعریکی کوردیدا هەردووکیان جووت ئەکات.

پێم مەلێن ئەم دوو ژنەت بۆچی یە ئە ی شیخ رەزا
 (شوگری) بۆ تەسک و تروسکی و (جەمیل) بۆ زگ و زا
 هەر لەسەر ئەم شەپەشیعەرە، شیخ رەزا جارجار رقی لە سولەیمانی
 هەلساوە و پلاریکی تی گرتووە کە ئەلێت:

هەر مەتاعی کە تەلەب کە ی لە سولەیمانیدا
 هەیه، ئیلا کوزی بیکر و کونی نامستعمل

ئەلێتیش:

سولەیمانی هەتانه، ناوی نابەم، وەک کونی بێچوو
 وەکو دانپی لەسەر بەرگی شەقایق جی سمی ئاهوو
 و ئەلێتیش:

موسولمانان، موسولمانان، موسلّمانی موسلّمانی
هه‌تیوئکم ئه‌وئ خه‌لقی سوله‌یمانی سوله‌یمانی
که‌چی له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌لّیت:

موخاله‌فهم نییه من سه‌عاتی میقاتم
غولامی خه‌لقه له‌گوئی جه‌میعی ساداتم
بیگومان شوکریش شاعیر بوو و په‌نجه‌ی له‌گه‌ل شیخ ره‌زادا ئه‌دا. به‌لام
شیخ ره‌زا، وه‌کو شه‌ره‌که‌له‌شیر مه‌رجی به‌زاندنی ده‌کرد و ئه‌لّیت:
حیزئی ئه‌گه‌ر قسه‌ به‌سته‌تی به‌ (ره‌زا) وه
بی شک به‌حه‌لالی له‌کوزی دایکی نه‌زاوه
بی حکمه‌ت و بی قیمه‌ت و بی جی نییه شیعی
عومری له‌هه‌وه‌ل تا‌کو ئاخ‌ر تیدا پرزاوه
شوگری گه‌نوگوو خو‌ری سوله‌یمانییه‌ بو‌یه‌م
هه‌رچه‌نده که‌ ئه‌مدی وه‌کو لو‌تی ده‌گه‌راوه
له‌هه‌جوئیکی تریشدا ئه‌لّیت:

سو‌په‌ری ئه‌هلی سنه‌ بو‌ شه‌ری بی‌گانه‌ تنه
خو‌به‌خو‌ شه‌ره‌ ده‌که‌ن و ئه‌سه‌حه‌یان هه‌ر به‌ تنه
رقی هه‌لسا سینه‌یی دئ له‌ سوله‌یمانی ئه‌دا
ئافه‌رین ئه‌هلی سنه‌ ئه‌م ره‌قه‌تان هه‌ر له‌ کنه
ئه‌هلی ئیمه‌ که‌ چوو‌ه شاری (سنه‌) حوکمه‌ ئه‌گی
به‌ دوو شاه‌ی و قه‌ره‌پوولی ژنی کامیان مه‌زنه
له‌ به‌یتیکی تریشدا ئه‌لّیت:

گه‌ر له‌ نامووست ئه‌ترسی های وه‌ته‌نگی تنته‌وه
وه‌ختی بو‌ ته‌کیه‌ ئه‌چی ده‌س بگه‌ر پشتی قنکته‌وه
له‌م شیعه‌هیش به‌ دایکی شوگری ئه‌لّیت:

کوزی (یایه) ئه‌گه‌زێ کێر وه‌کو گاز
 به‌ری عه‌رصه‌ی پانه وه‌کو ده‌شتی حیجان
 قیتکه‌ییکی هه‌یه وه‌ک گردی (ده‌ماوه‌ند) ئه‌علا
 پڕ له هیلانه کهو و قه‌شقهر و کوێتر و باز

هه‌روا له به‌یتیکی تریدا ئه‌لێت:

خورووی نامری به‌شیشی من تلێشی ناوگه‌لی دایکت
 بلیم چی سه‌د هه‌زار له‌عنه‌ت له خۆت و شیرێ ناپاکت

***

شیخ ره‌زا و میرانی بابان

میرنشینی چی بوو؟ میرنشینی به‌جۆریکی ره‌سمی، به‌پێی یاسایه‌ک که غازان
 خانی ئێلخانی له ساڵی ۱۳۰۳م ده‌ری هێنا، دامه‌زرا. ئه‌و میرانه که
 ده‌سته‌لاتیان به‌سه‌ر هه‌رێمیکی فراواندا هه‌بوو، به‌ره‌می ئه‌و هه‌رێمه‌یان بۆ
 خۆ و بۆ پیکه‌ته‌یان و به‌کاره‌ینانی هێزیکی سه‌ربازی بۆ یارمه‌تی حکومه‌ت
 به‌کار ده‌هێنا.

عوسمانیه‌کان که له شه‌ری (چالدران)دا به‌سه‌ر سه‌فه‌ویه‌کاندا
 سه‌رکه‌وتن، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان که میره‌کانی سه‌فه‌ویه‌یان به‌سه‌ر
 کوردستاندا ده‌چه‌سپان، ئه‌مان، میره‌کانی کوردیان به‌وه به‌لای خۆدا ڕاکێشا
 که پێشی میرنشینی ئێلخانیه‌یان نوێ کرده‌وه و دایانه‌وه ده‌ستی میرانی
 کورد.

له‌مه‌دا (شه‌ره‌فنامه) و (ئه‌ولیا چه‌له‌بی) و (مؤذن زاده) و (هاممه‌ر) یه‌ک
 ده‌گرن که پێشی میرنشینی له کوردستاندا له هه‌موو کاروباری ناوه‌وه به
 ته‌واوی سه‌ربه‌خۆ بوو. کوردستان به‌پێی پێکه‌وتنێک له نیوان سولتانی
 عوسمانی و پێشه‌وا‌ی ئاینی کورد مه‌ولانا شیخ هه‌کیمودین ئیدریسی
 به‌دلیسی، دابه‌ش کرایه (سنجق) و (میرنشینی)، یه‌کێک له میرانی کورد
 سه‌نجه‌قی ده‌برده پێوه و میرنشینی بریتی بوو له چه‌ند سه‌نجه‌قی، میری

میران سەرۆکایهتیی دهکرد.

شهرهف خان له (شهرهفنامه) باسی گه‌لێک له‌و میرنشینانه دهکات، وه‌کو
میرنشینی (آمد = دیاربه‌کر) و میرنشینی هه‌کاری و میرنشینی بۆتان له
جزیره و میرنشینی یا ئییه‌له‌ی شاره‌زوور که مه‌رکه‌زی شاری که‌رکووک بوو و
به‌ سه‌رۆکی میرانی به‌به (بابان) بوو... هتد.

شیخ ره‌زا، پێژ و خۆشه‌ویستییه‌کی بێ پایانی به‌رامبه‌ر میرانی به‌به
هه‌بوو. ئه‌و پێژ و خۆشه‌ویستییه‌ هه‌ستیکی نیشتمانپه‌روه‌ری و
کورده‌په‌روه‌رییه‌وه‌ بوو چونکه‌ میرنشینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی بابان، پۆناکییه‌کی
گه‌ش بوو له‌ کوردستانی خواروودا. شیخ ره‌زا ئه‌م میرنشینه‌ی به‌ ولاتیکی
سه‌ربه‌خۆی کوردستان و میرانی بابانیشی به‌ پێشه‌وا و پارێزه‌ری ئه‌و ولاته
داده‌نیت، به‌لام له‌ پاش شکستی عوسمانیه‌کان له‌ شه‌ری (قیه‌ننا) و
بلاوبوونه‌وه‌ی سه‌رمایه‌داری و پتووستی به‌ ولات و بازاریکی یه‌کگرتوو وای
کرد که له‌ سه‌رده‌می هوکمداری سولتان مه‌حموودی دووهم ده‌وله‌تی
عوسمانی ده‌ست بکات به‌سه‌رنگومکردنی ئه‌و میرنشینانه و ده‌سته‌لاتی
هکوومه‌تی مه‌رکه‌زی به‌سه‌ر کوردستانیشدا بگرێت.

شیخ ره‌زا له‌ شیعریکی کوردیدا بیره‌وه‌ریی خۆی له‌سه‌ر شاری سوله‌یمانی
که‌ پایه‌ته‌ختی میرنشینی بابان بوو ئه‌لێت:

له‌ بیرم دێ سوله‌یمانی که‌ دارولولکی بابان بوو
نه‌مه‌هکوومی عه‌جه‌م، نه‌سوخره‌کیشی ئالی عوسمان بوو
له‌به‌ر قاپیی سه‌را سه‌فیان ده‌به‌ست شیخ و مه‌لا و زاهد
مه‌طافی که‌عه‌به‌ بۆ ئه‌ربابی حاجه‌ت گردی سه‌یوان بوو
له‌به‌ر طابووری عه‌سکه‌ر پێ نه‌بوو بۆ مه‌جلیسی پاشا
سه‌دای مۆسیقا و نه‌ققاره‌ تا ئه‌یوانی که‌یوان بوو
دریغ بۆ ئه‌و زه‌مانه‌، ئه‌و ده‌مه‌، ئه‌و عه‌صره‌، ئه‌و پۆژه
که‌ مه‌یدانی جریت بازی؛ له‌ ده‌وری کانی ئاسکان بوو

لهو سه‌رده‌مه‌دا والیی به‌غدا له‌به‌ر یاخیبوونی هه‌ندێ عه‌شایه‌ری عه‌ره‌ب ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر ویلایه‌تدا نه‌ده‌ما و بۆ گه‌ڕانه‌وه‌ی ده‌سته‌لات، داوی یارمه‌تی له‌شکری بابانیان ده‌کرد و به‌هێزێکی کورده‌کان ده‌سته‌لاتی حکومه‌تیان ده‌گه‌ڕانه‌وه‌.

به‌زه‌ربی حه‌مله‌یی به‌غدا ی ته‌سخیر کرد و تێی هه‌لدا
سلێمانی زه‌مان، راستت ئه‌وێ، باوکی سوله‌یمان بوو*

* مه‌به‌ستی ئه‌وه‌رهمان پاشای بابانه‌ که باوکی سلێمان پاشا بوو.

شیخ ره‌زا (سه‌لاحه‌دینی ئه‌یووبی) ی به‌ کوردی بابان داده‌نی، که‌چی ئه‌و له‌ عه‌شیره‌تی راوه‌ندی کورد بوو. به‌پێی ئاینی پێز له‌ فه‌ضلی عه‌ره‌ب ده‌گرت، به‌لام کورده‌کی وه‌کو سه‌لاحه‌دین ولاتی ئیسلامی له‌ ده‌س (مه‌لیبی)یه‌کان پزگار کرد و به‌ سه‌ربه‌ری چووه‌ ناو قودسه‌وه‌.

عه‌ره‌ب ئینکاری فه‌ضلی ئیوه‌ ناکه‌م ئه‌فضه‌لن ئه‌مما
(سه‌لاحه‌ددین) که‌ دنیای گرت له‌ زومره‌ی کوردی بابان بوو
عموومی شه‌ه‌ریاران و سه‌لاطین و رمنگه‌ستان
له‌ روعب و سه‌طوه‌تی ئه‌و شه‌یره‌دا گه‌شتی هه‌راسان بوو
قوبووری پر له‌ نووری ئالی بابان، پر له‌ ره‌حمه‌ت بێ
که‌ بارانی که‌فی ئیحسانیان وه‌ک هه‌وری نیسان بوو

له‌و ده‌وره‌شدا عه‌جه‌م و عوسمانی هه‌ر به‌کورد شه‌ریان ده‌کرد، تورک به‌ له‌شکری به‌به‌ و قاجاریه‌که‌نیش به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لان و بووه‌ته‌ هۆی شکستی هه‌ردوولا و ده‌سته‌لاتی دوژمنان به‌سه‌ر هه‌موواندا.

که‌ (عه‌بدوڵڵا پاشا) له‌شکری والیی سنه‌ی شر کرد
(ره‌زا) ئه‌و وه‌خته‌ عومری پێنج و شه‌ش طفلی ده‌به‌ستان بوو

له‌ شیعریکی تریدا که‌ باسی به‌خشش و که‌رهمی (ئالی به‌به‌) ده‌کات ئه‌لێت:

سائیل به‌ غینا نائیل ئه‌کا به‌خششی که‌متان

ئالی (به‌به‌) یاخوا نه‌پزێ ده‌ستی که‌رهمتان

هەرچەند بە مەثل خەنجەری ئەلماسە زوبانم نابۆی سەری مووی لە ئەدای شوکری نیعمەتان گیرفانی گەدای کردووەتە کانی جەواھیر ئیکسیری نیشاری زەر و شاباشی درەمتان ئێوەن بە حەقیقەت مەلیکی میللەتی کوردان شایانی زیارەت بکری خاکی قەدەمتان ئینکاری حوقوقیان لەسەر ئەم میللەتە ناکری ئابای فەرەیدوون، فرو، جەمشیدی حەشەمتان

***

ستایشی ئەحمەد یاشای بابان

شیخ رەزا لەگەڵ ھەندێ لە میرانی بەبە دۆستایەتیەکی تایبەتی ھەبوو. لەبەر ئەوە ھەندێ جار پەردە یی قار لادەدات و لە مەیدانی رەخنە و گالتەوگەدا، شتی وا بۆ خۆی دروست دەکات کە دۆستانی لە هیچ داواوەکە درێغیی لێ نەکەن. لەم ستایشەدا، دوو شتی مەبەستە، یەكەمیان، حکوومەتی عوسمانی، لەژێر پالەپەستۆی حکوومەتە بیگانەکانی ئەوروپا یاسایەکی دانا کە بیگانەیکە مافی ئەوێ ھەیە نەک بەپێی یاسای سزادانی عوسمانی، بگرە، ئەگەر تاوانبار کرا، بەپێی یاسایەکی تایبەتی کە – قانونی ئەغیار «قانون اغیار»یان پێ دەوت دەیت. لێرەدا شیخ رەزا گالتە بەو یاسایە دەکات کە ھەتا، ھەتیویکی حیزی بولغار ئەو مافە ی ھەیە کە یاسای عوسمانلی بەسەر دا نەنرت:

چاکی کرد پەردەییی نامووسی دپری وتی سیکتی بنی
ویرمەدی یارەسنی بویله می قانون ئەغیار؟*

* یارەکی نەدا، ئایا وایە قانونی بیگانه؟

دووه میان؛ شیخ رها، له دروستکردنی ئەم باسه دوور و درێژه یی بایه‌خه،

مه به ستنی داوای یارمه تییه له دۆستێکی زۆر گیانی به گیانی، وهکو ئهحمهد پاشا، ئهگینا کهس نییه شتی وای لێ بقهومی و ئابرووی خۆی لای مرۆفێکی وهکو ئهحمهد پاشا بهریت و بلایت کارێکی ناپهسندی وام کردووه، تۆ پارهکههه
 بۆ بده!

ئه مه سهی پۆژه که سه رگه شته و ههیران دهگه پێم
 کێم ههیه ههیری وهلی نیعمهتی فهرخونده شیعار
 فهرموون له گهڵ سه رجه می شیعه رکه دا:

پۆژی به کشه مه که مه شهووره به پۆژی بازار
 من به غار که و تمه دومبالی کورپکی بولغار
 کور چه کور لیوی وهکو لاله ییی خه مرا پهنگین
 کور چه کور چاوی وهکو نیرگسی شه هلا بیمار
 ئه هلی ئینصاف به خوا پهنگه چه نه ی بشکینێ
 گه ر که سهی بیت و بکا قامه تی ته شبیه به چنار
 له هه مووی سه رفی نه زهر سمت و سورینکی هه بوو
 نازک و نه رم و له تیف، میثلی ته لای دهسته و شار
 خه و مه خرووط و موده وهر، سپی و نه رم و دونیم
 هه ر وهکو کۆمه له به فری که شهقی که ی به مشار
 که به دیکه ته نه زهرم کرده سورین و که فه لی
 هه ردوو چاوم په رییه ته وقی سه رم وهک سه گی هار
 دامه نم گرت و وتم «مه رحه مه ته ایت الماسم»
 «بویله پاندرمه بنی آتشی عشقن ایله زار»*
 چشم جادوی سیاهت همه بنداست و فزیرب
 همه نازاست و گریشمه همه خوا بست و خمار
 بنی صید /یتدی سنک دیده ئی آهو رهوشن
 ئه ی سنک دیده لرک آهوه کی شیر شکار

* واتا:

دامه نيم گرت وتم: «مه رحمه ت كه ئە ئاماسم

وا من به ئاگرى عه شقته وه مه سووتينه

چاوى سىحربازى رهشت هه مووى كوژ و بهند و فريودهره

هه مووى ئاگر و ناز و به لاچاو پوانين و خه و سه رخوشييه

چاوى رۆشن (ئاھو)ى تۆ منى خسته داوه وه

ئەى ئەو چاوانەى تو كه شير ده خاته داوه وه

ساعه تى چاك له سه ر و سووره تى نه حسم فكري

پيىمى وت: «گيت ايشنه حاجى به به ياغمه مى وار؟

صاچمه لاقرديلرك حاصلى يوق آقچه گتير،

(آقچه سزا) ايتمه ساقن آره زوى بوس و كنار»

من كه يهك پاره يى جلقم له ئەزەل شك نه ده برد

پيىم وت: «ايشته كه مرده دوليدر يوز دينار»

«بن بيوك زات شريفم وكلا خواجه سيم،

طانيور بنده كزى جمله شاه و خونكار»

ئەلغەره زه هينده درۆم كرد و فسوونم بۆ خویند،

كه وته دووم هه ر وه كو دووى گورك ئەكه وى به رخى هه ژار

موخته سه ر خوشه قسه، بردمه مه نزلگه هى خوۆم

گرتم و خستم و ليىم برد و گونم كرد به چوار

موڵه تم ساتى نه دا ئەو شه وه تا وهختى سه حه ر

كارى خه يرم به مه زهنده گوزه رى كرد له هه زار

وهختى سوېحه ينى كه داوينى فه له ك ئەتله سى بوو

هه ر له جى راسته وه بوو، دامه نى گرتم وه كو خار

چنگى وهك په نجه يى شاهين له يه قه م قايم كرد

ده سستى كرده جه زهع و ناله و هاوار هاوار

زەفتییە و ئەهلی مەحەللە ھەموو جەم بوون لە سەرم
 پرسییان: (مالخبر)، ئەی زاهیدی سالووس شیعار؟
 پێم وتن لەم کۆرە بولغارە بپرسن کە لە من
 چیی دەوئ، بۆچی دەنالا ئینێ وەکۆ ھەوری بەھار؟
 چاکی کرد، پەردەیی نامووسی درێ وتی: «سیکتی بنی
 ویرمدی پارەسنی، بویلەمی قانونی اغیار؟»
 «دیدیلر حاجی افندی چو جوقک حەقنی ویر،
 سرکە فاش اولدی دەھا فائەدە ایتمز اینکار»
 «یوقیسە پارەن ئەگەر مەلتن اوچ گون اولسون،
 حەقنی اوچ گونەدک ویرملیسن ای غەدار»

* واتا:

پارەکی نەدا، وایە قانونی بیگانە؟
 وتیان حاجی ئەفەندی حەقی منداڵەکە بدە،
 سەرکە ئاشکەرا بوو ئیتر بێ کەلکە ئینکار.
 گەر پارەت نییە سێ پۆژت مۆلەت دەدەینێ،
 دەبێت حەقی لەم سێ پۆژەدا بدەیت ئەی غەدار.

ئەمە سێ پۆژە کە سەرگەشتە و حەیران دەگەڕێم
 کێم ھەیە غەیری وەلییولنیعمەتی فەرخوندە شیعار
 یەعنی ھەم نامی نەبی حەزەرەتی (ئەحمەد پاشا)
 فەخری دین، کانی حەیا، بەحری کەرەم، کۆھی ویقار
 مەدحی ئیحسانی بکەم، عیلمی بکەم، فەضلی بکەم،
 بەخوا خاریجە ئەوصافی حەمیدەیی لە شمار
 کەفی زەر بەخشی کەوا مەنبەعی دور و گەوھەرە
 میثلی بەحرێ کە نەساحیلی بێت و نەکەنار

طهبعی جهواد و کهریم هەر وهکو (قائنی) ئه‌لّی
«ز به قنطار همی به‌خشد و اُشتر به قنطار»*

* زَیِر به هۆقه ئه‌به‌خشی و حوشت به قه‌تار

تا وهکو ده‌وره بکات و بگه‌پێ چه‌رخ و فه‌له‌ک
تا وهکو دیت و ده‌چی، بێت و بچی له‌یل و نه‌هار
به‌مورادی بگه‌پێ شه‌مس و قه‌مه‌ر چه‌رخ و فه‌له‌ک
زه‌فه‌ر و فه‌تحی قه‌رین، به‌ختی مو‌عین، طالعی یار
په‌ئی ئه‌و با‌عیسی ته‌نظیمی ئومو‌وراته، وه‌لی
بۆ کو‌ره‌ی عاله‌می ئی‌مکان بو‌وه‌ته قو‌طبی مه‌دار
له‌ مه‌دحی‌کی ئه‌حمه‌د پاشای به‌به‌دا له‌ شی‌عری‌کی فارسی‌دا ئه‌لّیت:

أصفی جم صفت و داور إق‌لیم گ‌ش‌ا
صاحب سیف و قلم حضرت (أحمد پاشا)
در گروه و‌ک‌لا، عارف و دانا تر از او
هست؟ گ‌فتم بخرد، گفت؛ نه‌ ک‌لا حاشا
دهر در طاعت او (ی‌صرفه کی‌ف ی‌رید)

واتا:

ئاسه‌فی جه‌مشید صی‌فته و دادپه‌روه‌ری و لاتان داگیرکه‌ر
خاوه‌نی شیر و قه‌له‌م هه‌زه‌رتی ئه‌حمه‌د پاشا
وتم به‌ پیاوی ژیر: له‌ناو ده‌سته‌ی وه‌کی‌لاندا له‌و زانا و داناتر هه‌یه؟
وتی: حاشا، نه‌خێر نییه‌.

گه‌ردوون له‌ ژیر ڕک‌یفی ئه‌ودایه، چۆنی ئاره‌زوو لی بێ وه‌ری ده‌چه‌رخ‌ینێ،
چه‌رخ‌ی دنیا له‌ ناوی مشتیدایه، هه‌رچۆنی بو‌یت وای لی هه‌ل‌ده‌گ‌یرێته‌وه‌.

له‌ ستایش‌کی تری بۆ ئه‌حمه‌د پاشا، دووباره‌ په‌رخه‌ له‌ په‌وشتی خۆی و
مه‌دحی ئه‌و ده‌کات و ئه‌لّیت:

هر چند زغم دامن تقوی بکمر بر
 تسبیح بکف گیرم و مسواک به بربر
 ناکه کفلی نرم تراز پنبهء محلوج
 برجسته ز دنبال یکی ساده پسربر
 چون دیدم وان شوق دلم در طیش آمد
 چون خایهء حلاج به زیر و به زبربر

واتا:

هر چهنی، داوینی له خواترسان ئەکەم بە بەری پشتینه‌که‌مدا و
 ته‌سبیح ئەگرم بە‌ده‌سته‌وه و سیواک ئەکەم بە‌رما،
 کوتوپر که که‌فه‌لێکی وه‌ک لۆکه‌ی شیکراو نه‌رم
 له دوا‌یی کورێکی لووسی بی تووکه‌وه راست ئە‌بێته‌وه،
 که له سۆزدا دلم که‌وته دله‌کوته
 وه‌ک گونی هه‌لاج که‌وته سه‌ر و خوار

آبم ز دهان ریزد و جانم بلب آمد
 صد آه جگر سوز برارم ز جگر بر
 چون افعی سرمازده از تابش خورشید
 بازم زند احلیل پدر سوخته سریر

واتا:

ئاو له دەمم‌زا و پرژا و روحم‌هاته سه‌رلێو
 سه‌د ئاه‌ی جگه‌رسووتین له ده‌روونه هه‌لده‌کێشم
 وه‌ک ماری سه‌رما لێدراو بکه‌وێته به‌ر تاوی هه‌تاو
 کێری سه‌گ‌بایم دیسانه‌وه سه‌ریم پیا ئە‌مالێته‌وه،

دو شنبه بودم معتکف کنج عبادات
 آهو کفلی آمد و زد حلقه بدر بر

برجستم و دربان نمودم چو مرا دید
از داعیهء ساده پرستی بخبر بر

واتا:

رۆژی دوشمه له کونجی عبادهدتا گۆشهگیر بووم
کهفهل ئاسکێ هات و ئەلقه‌ی ده‌رگه‌کی لی دا،
هه‌لسام ده‌رگه‌که‌م بۆ کرده‌وه که دیمی،
له خه‌یالی هه‌تیوبازی به ئاگام

بر زد بمن از خشم یکی بانگ بته‌دید
بانگی که زند ظابط حربی به نفربر
کی شیخ ریائی تو نه آن (شیخ رضائی)
کز رندی تو بودهء جهانی بخطر بر
اکنون سر تزویر فروشته‌ی به عمدا
یعنی برخ ساده حرام است نظر بر

واتا:

له پقان هاواریکی توندی له پرووما هه‌لبیری،
وه‌ک هاواری ئەفسه‌ر که به‌سه‌ر نه‌فه‌ردا ده‌یکا، وتی:
ئە‌ی شیخی پیا‌ی تو ئە‌و شیخ پ‌ه‌زایه نیت
که عاله‌می له پ‌ه‌ندی و زیره‌کی تو له مه‌ترسیدا بوو؟
که‌چی ئیستا سه‌ری ساخته و فروفت‌لت داخستوو به ئە‌نقه‌ست که گۆیا هه‌رامه
سه‌یری پ‌ووی بی تووک بکا!

وانگاه بمن عطف نظر کرد که برخیز
تیری بهدف برزن و تیغی به سپر بر
این گفت و یکی شیشهء منی از جیب بر آورد
زان می که شعاعش زند آتش به حجر بر

واتا:

ئەوجا لایەکی بەلاما کردەوه واتە راست بەرەوه
تیری بە نیشانەوه بنی و کیردی بە قەلغانا بکه
ئەمە ی وت و شووشەیهک شەرابی له گیرفان دەرھێنا
لەو جۆرە شەرابە ی تیشکی ئاگر له بەرد بەر ئەدا

جام دوسە پیمود زتاب می صەبە
آویخت بسی خوشە پروین بە قمربر
سودی نکند موعظه و ذکر در آنجا
کز شوق فتد رەشە بر اعضای ذکر بر

واتا:

دووی پیاڵە ی پتوا له شەرابی سووری بی گەرد
گەلی هیشووی ئەستێرە ی بە مانگدا هەلواسی
پەند و ئامۆژگاری سوودیکی نابی له شوینیکا
ئەندامی نیرینه له سۆزدا هەموو بکەونه لەرزین

افتاد نگاهم چو بدان ساق نگارین
پیچیده دوساقم زهوس یک بدگربر
در عرصه اعمال نهالی بنشاندم
شاخس بقمر بر شد و بیخش بسقر بر

واتا:

کە چاو م بەو لاقە شیرین وینەیییە کەوت
لەبەر ئارەزوو هەردوو لاقم لەیەک ئالان
لە مەیدانی کاردا نەمامیکم ناشت
لقی دەگەیشتە مانگ و ریشە ی دەگەیشتە دۆزەخ

هوشدار (رضا) هرزه مگو زانکه بد آید
 بر طبع ولی نعمت فرخنده سیربر
 (احمد) لقب آن والی جم جاه که باشد
 صد رتبه ز جمشید به اصل و به گهر بر

واتا:

ئاگات له خۆت بێ (رهزا)، قسهی پووچ مه که، چونکه ناخۆشه لای
 ته بیهعتی وهلی نیعمهتی رهوشت پیروزی خۆت
 ئه وهی نازناوی (ئهحمده) و، والیه که شکۆی وهک هی جهمشیده و
 سه د پله له جهمشید به ئه سل و به رهسه ن له پێشته ره

طهمورث و هوشنگ و کیومرث و سیامک
 جمشید کند فخر بدین چار پدر بر
 نسبت نتوان کرد بدین جملهء معدود
 آباء کرامش که نیاید به شمر بر

واتا:

ته هموورس و هۆشهنگ و که یوومه رس و سیامهک و
 جهمشید شانازی بهم چوار باوکه وه دهکا
 به راوردیان نا کرێ له گه ل ئه م کۆمه له هه لژمێراره
 باوک و باپیری به خشنده ی ئه و که له ژماره نایه ن

پێوه ندیی شیخ رهزا ته نیا له گه ل ئه حمده پاشادا نه بووه، پێوه ندیه کی
 زۆریشی له گه ل همدی پاشادا بووه و له م شیعره فارسییه دا مه دحی دهکات:

ورق از شهپر جبریل خواهد کلک انشارا
 که در هرنامه نتوان برد نام (حمدی پاشارا)
 وجود (معن) را (زائد) شمارد مشرب جودش
 ز (حاتم) عارش آید فضله خواند فضل یحیارا

واتا:

قه‌له‌می دانانی شیعرى کاغەزى له شاپه‌رى جبره‌ئیل ده‌وئ
چونکه ناتوانرئ له هه‌موو نامه‌یه‌کدا ناوى (حه‌مدى پاشا) بېرئ
په‌وشتى به‌خششى ئەو بوونى (مه‌عنى کوپى زائده) به‌ زیاده دانه‌ئ
قارى له حاته‌مى طه‌ى دېته‌وه، فه‌ضلى یه‌حیای به‌رمه‌کى به‌ فه‌زله‌ پاش خوانى
دابئ.

بته‌بریک قدومش جان فشانم گر نیفشانم
ز شرم کم بهای آسمان عقد ثریا را
تلى باید زدن لیکن ز نقدم دست کونه بود
خجالت میدهد پیوسته این دست تهى مارا

واتا:

گیانم له پیروزیایی هاتنیا دانه‌نئیم، ئەگەر
له شه‌رمى بئ نرخیدا ملوانکه‌ى ئەستېره‌کانى سوره‌ییای ئاسمانى دابه‌ش
نه‌که‌م
پتووست بوو ته‌لگرافى لئ بده‌م بۆ به‌خێره‌اتنت، به‌لام پارهم له ده‌ستدا نه‌بوو
ئەم ده‌سکورتییەى ئێمه‌ هه‌میشه‌ شه‌رمه‌زاریمان به‌سه‌ردا ئەهێنئ

کجاشد بامنش آن مهربانیها نمیدا نم
خطایی رفت یا از قطره‌ استغناست دریا را
سبب اینست یازره پروردن برفت از یاد
ز طالع نحسی من آفتاب عالم آرا را

واتا:

ئەو گشته‌ میهره‌بانیه‌ى له‌گه‌ل من چى به‌سه‌ره‌ات؟ نازانم
هه‌له‌یه‌ک رووى داوه، یان ده‌ریا پتووستى به‌دۆپه‌ بارانى نییه
هۆکه‌ى ئەمه‌یه، یاخود له‌ سیاچاره‌یی و بئ تالعیى من

خۆرى عالم رۆشنكەر موه پەرورده كړنى تۆزى له ياد چووه

چنان داند كه بالى پشهء بخشد اگر بخشد
بكمتر بندهء از بندگان ملك كسرا را
گر اين دست و كرم ديدى نگفت اى (رضا) حافظ
«بخال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را»

واتا:

وا ئەزانى بالى ميشوولهكى بهخشيوه ئەگەر بـيـتـو
مولكى كيسرا ببهخشي بهيهكى له كهـمـترين بندهـكانى
ئەگەر حافظى شيرازى ئەم دەست و كهرمهـى ئەوى بدبايه، رەزا، نهـيدهـوت:
«سەمهـرقەند و بوخارا به خالى رهشى ئەو ئەبەخشم»

شېخ رەزا له شهـترهـنجـيندا دهـستـيـكى بالاي هـهـبوو. خۆى باسى وهـستاييى
خۆى لهـم شيعره فارسييهـدا دهـكات و ئەـلـيت:

عـيـراق و پارس و تـبـريـز و صـفـهـان
بـخـارا و خـطـاء و بـلـخ و بـاـگـنـج
نـبـاشـد چـون (رـضـا) شـطـرنـج بازي
نـه در تـرك و نه در روم و نه در زنج

واتا:

عـيـراق و فارس و تـهـبـريـز و ئەـسـفـهـهـان
بـوخـارا و خـهـتا و بـهـلـخ لهـگـهـل گـهـنـج
شـهـتـرـهـنـج بازيكى وهـك رەزا نـيـيه
نـه له تـورك و نه لهـناو پـووم نه لهـناو زـنـجا

***

سوپاس بۆ مستهفا زيهنى پاشاي بابان

مستهفا زيهنى پاشاي بابان تاخمىكى شتيرهنجى جوان بهديارى دهنيرى
بۆ شىخ رهزا، شىخيش لهه شيعره فارسىيهدا سوپاسى دهكات كه ئهلايت:

نامه كز يار مهربان باشد
مايهء عيش جاويدان باشد
كافرم گر پيام يار چنين
كمتر از وحى آسمان باشد
جان كنم بذل نامهء كه دران
نام آن مير عاليشان باشد
مصطفى بگ كه كلک مشكینش
همچو طوطى شكر فشان باشد

واتا:

نامه ئهگهر له يارى ميهرهبانوه بى
مايهى ژيانى جاويدان دهبى
كافرم، گهر پهيامى يارىكى وا
له سرووشى ئاسمان لام كهتر بى
گيان به قوربانى نامهيهك دهكهه كهوا
ناوى ئهو ميره پايه بلندهى تيدا بى
مستهفا بهگ كه قهلهمى وهكو ميسك
خوشى وهكو تووتى شكر بلاو ئهكاتوه

شاه باز بلند تدبيرش
طائر اوج كن فكان باشد
عزم او در مشيمهء تقدير
باقضا طفل توأمان باشد

قدر او در مکان نمیگنجد
مرسرا پرده لا مکان باشد
وصف ماهیتش توانم گفت
گرمه و مهر جسم و جان باشد

واتا:

شبابازی بهرزی را و ته دبیری
بالداری پۆپهی (ببه و بوو)یه
عه زمی ئه و له مندا لدانی قه دردا
له گه ل قه زا و قه دردا مندا لئی دووانه
قه در ئه و له جیگه دا جی نابیته وه
مه گه ر جیگه که په رده سه ری لامه کان بی
ئه توانم وه سفی ماهیه تی بکه م
ئه گه ر مانگ و خۆر له ش و گیان بی

در قیافت جوان بدانش پیر
طرفه پیری که نوجوان باشد
دامنی همتش بر افشانند
آن چه در جیب بحروکان باشد
بیهست فخر کیانیان چون جم
بلکه فخر جهانیان باشد
ای سفر کرده که فتح و ظفر
در رکاب تو هم عنان باشد

واتا:

به قیافت گه نجه، به ویل و که مال پیره
پیریکی نوئی که جوانیکی نوئی بی

داوینه‌ی هیممه‌تی، هه‌رچی له باخه‌لی
ده‌ریا و کانا هه‌مووی هه‌لده‌پیتژی
وه‌ک جمشید نییه مایه‌ی شانازی ته‌نیا
به‌لکو مایه‌ی شانازی هه‌موو خه‌لکی دنیا‌یه
ئه‌ی ئه‌و سه‌فه‌رکردووه‌ی که فه‌تح و سه‌رکه‌وتن
هه‌میشه هاوئاوزه‌نگی پکیفی تۆیه

س‌ف‌رت به‌ ازان که در ثمین
تا به‌ دریا بود نه‌ان باشد
دست در گ‌ردن هد‌ف نکند
تیر تا همدم کمان باشد
شاعر ترا بریده باد زبان
گرنه مدح تو بر زبان باشد
چه تفاوت میان ناز کند
طبع چون سرکش و روان باشد

واتا:

سه‌فه‌رت چاکتره چونکه دو‌پ‌ری گرانبه‌ها
تا له ده‌ریادا بی‌ ده‌رناکه‌وی
تیر تا هاوده‌می که‌وان بی‌ ده‌ست
ناکاته ملی نیشان و نایپیک‌ی
باخوا زبانی شاعیره‌که‌ت به‌ برین چی
ئه‌گ‌ر تاریفی تۆی به‌سه‌ر زمانه‌وه نه‌بی

در لغت (گرد) مرد‌را گویند
گر زبر دست په‌لوان باشد
من نگویم چو شاعران دیگر
که چنین باد یا چنان باشد

از دعايت همين قدر گويم
 كه آنچه خواهد دلت همان باشد
 هديه آترا بجان قبول كنم
 گرچه يك ريزه استخوان باشد
 قدری شعر گران بهای (رضا)
 داند آنكس كه نکته‌دان باشد

واتا:

له فرهه‌نگدا (گورد) به‌واتای مه‌رده
 ئە‌گەر پالەوان و دەست لە‌سه‌روهه بۆ
 من وه‌كو شاعیرانی تر نالیم كه‌وابی و وابی
 بۆ دوعای خێر بۆ تۆ هەر ئە‌وه‌نده ئە‌لیم
 دلت چیی ده‌وێ یاخوا وابی
 دیارییه‌كه‌ت به‌گیان قه‌بوول ده‌كه‌م
 ته‌نانه‌ت ئە‌گەر ورده ئیسقانی‌ش بۆ
 قه‌دری شیعی‌ری گرانبه‌های (ره‌زا)
 ئە‌و كه‌سه ئە‌یزانی كه له قسه‌ی ورد تی بگا

***

نامه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆشی بۆ مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان

مسته‌فا زیه‌نی پاشای بابان موته‌سه‌ریفی كه‌ربه‌لا بوو و دۆستایه‌تی
 له‌گه‌ڵ شیخ ره‌زادا هه‌بوو. شیخ ره‌زا به‌م شیعه‌ره‌ فارسییه، به‌بۆنه‌ی مردنی
 برای، سه‌ره‌خۆشیی لی ده‌كات:

لقد اصیب حبیب القلب وا أسفا
 وصار صدر سماء المجد منخسفا
 دلم بسوخت ز ناوعده مرگ قادر بگ
 برادرت (غفر الله ذنبه و عفا)

واتا:

داخه کهم خوښه ویسته که ی دلّم گرفتار بووه
سینه یی ئاسمانی شکوړې چووه
دلّم سووتا له بهر مه رگی ناوختی قادر به گ
برات خوا لیتی ببووریت و له گوناوی خوښ بیت

چو دید تازه نهالی کشید سر بفلک
زمانه ازین و بیخس بر آورد بجفا
بفضل و رحمت خود ایزدش بیامرزد
که اهل جود و خداوند عض و بود وفا

واتا:

گردوون که دیتی نه مامی کی تازه هه لچوو سهری گه یاندووه ته ئاسمان
به نارحه تی له ږهگ و ریشه وه دهری هینا
خوا به رحمت و گوره یی خوی بیبه خشی
چونکه دهسکراوه و به خشنده و به وهفا و لیبووردوو بوو

تویی جهت متصرف نیامدی بزمین
بکربلا که خداوند (زادها شرفا)
چو یاد آوری از وقعهء امام حسین
چگونه شمر لعینش برید سر ز قفا

واتا:

تو له خوږایی نه بووی به موته سه پریفی ولّاتی
که به لا، خوا پایه به رزتری کا
که له رووداو که ی حه زره تی حوسینه وه بیرت نه که ویتته وه
چون شمري له عنه تی سهری له پشت ملییه وه بری

کنى بحال جوانان اهل و بيت نظر
(لسهم حاسدهم كيف اصبحوا هدفا)
جماعتى نگرى سر برهنه سینه زنان
بمرگ تشنه چو بيمار محتضر بشفا

واتا:

ته ماشای حالى لاوانى ئەهلو بهیت دهکەى، دهبینى
چۆن بوون به نیشانهى تیری ئەوانهى به غیلییان پى ئەبه
سهیری کۆمه لى ئەکهى به سهرى قووتى سنگ ئەکوتن
تینووی مه رگن وهکو بيمارى کاتى گیاندا تینووی چاکبوونه وهیه

وفات باب و برادر و زیاد میبیری
در آن مصیبت سادات و مائتم شرفا
هزار لعن بارواح قاتلان حسین
ولی چو شیعه مرو تا صحابه و خلفا

واتا:

مه رگی باوک و برات له یاد دهباته وه
ئهم موسیبه تهى به سهر ساداتدا هاتووه و ئەم مه نته م و ته غریبه یه
هزار له عنه ت له گیانی ئەوانه ی حوسینیان کوشت
به لام وهک شیعه ئەوه نده مه رۆ ئەسحابه و خه لیفه کانیش بگریته وه

نه اعتماد بر افراط کن، نه بر تفریط
میانه جو که همین است مذهب عرفا
زمان عمر تو ممدود باد و درگزر د
بجاه و دولت و اقبال و عیش و ذوق و صفا
همیشه تا بهوای (رضا) ی حق حجاج
گهی بمروه تکا پو کنند و گه بصفا

واتا:

نەپشت بە زۆر پۆشتن بېهسته و نەبەكەم پۆيشتن
ناوەندی بگره چونكه رێبازی خواناسان ئەمەيه
تەمەنت درێژ بێت و بەسەرچیت هەميشه
بە پايه و دەولەت و شكۆ و ژيانى خوێش و پابواردن
بۆ ئەوهى حاجييان له ههواى پەزنامەندى خوا
تاوێ له (مەروه) بكهونه راكردن و تاوێ له (صەفا)

***

مەدحى مەجيد پاشای بابان

مەجيد پاشای بابان قايمقامى قەزای كفرى بوو كه كفريش بەشيك بوو له
ميرنشينى ميرانى بەبە، لەم شيعره توركيه‌دا، شێخ رەزا باسى شارستانی
راسته‌قینه ده‌كات كه بریتیتیه له كردهوه و پوهشتى چاك له مرۆڤدا و ئەلێت:

مدنيت ايكنجى عنقاد
او دخى اسم بى مسما در
مدنيت مكارم اخلاق
بذل و احسان و فضل و تقوادر
معرفت گر سقل اوزاتمق ايسه
بز اخفش حكيم و دانا در
سر و دستاردن عبارت ايسه
جخش قاضى ده (ابن سينا) در

واتا:

شارستانی مه‌لى (عه‌نقا)ى دووه‌مه
ئەویش ناویكە له هیچ نەنراوه
شارستانی جوانیی پوهشت و

دهسکراوهیی و چاکهکردن و خواپهرستییه
زانست ئه‌گهر به‌پیش درێژکردن بێ
بزنی (ئه‌خفه‌ش) یش‌ه‌کیمی دانایه
گهر عیباره‌ت بێ له‌مێزه‌ر و سه‌ر و که‌له
که‌ری قازیش (ئیبنی سینا) یه

صورت ماده‌دن کنایت ایسه
آدم و ابلیس، حیه و حوادر
گر عبادت حجازه کیتمک ایسه
خر صوفی ده حاجی بابادر
حسنى اوصافى اولیان آدم
شکل آدمده بر مقوادر
شخص کامل اگر بولونسه بوگون
مرحمتلو مجید پاشا در

واتا:

ئه‌گهر کیفایه‌ت بێ له‌ شیوه‌ی ماده
ئاده‌م و ئیبلیس، مار و حه‌وا یه
ئه‌گهر ئه‌وه‌ بێت که‌ بجیته حجاز
که‌ری سۆفیش باوه حاجیه
ئه‌و مرۆڤه‌ی صیفاتى جوانى نه‌بێت
مقه‌وا یه‌که‌ له‌ شیوه‌ی مرۆڤ دروست کرابێ
ئه‌گهر مرۆڤی ته‌واو هه‌بێت ئیمرو
خاوه‌ن به‌خشش مه‌جید پاشایه

دودمـــــــــــــــــان ملوک بابانک
قاله‌ برشمس عالم آرادر

دست گوهر فشانی غبطهء کان
 کف احسانی رشک دیار در
 دهستی اول دهسته بکزه مز که دیدم
 حلی مشکل اولان معمار
 منت ایتمز جهانی ایتسه نثار
 همتی تا او رتبسه بالادر

واتا:

له خانه دانی میرانی بابان ماوهودی
 خۆریکی جیهان ئارایه
 دهستی گهوه‌ر بلاوکه‌ره‌وه‌دی خۆشیه‌کان
 دهستی به‌خششی شه‌پۆلی دریایه
 دهستی وه‌ک ئه‌و دهسته نییه که وتم
 ئه‌وه‌دی گرفتی هه‌بی کردنه‌وه‌دی ئاسانه
 منه‌ت ناکا گهر جیهان دابه‌ش بکات
 هیمه‌تی تا ئه‌و پاده‌یه به‌رزه

شیعره قارشی اقل جائزه‌سی
 یا اوتوز یا ایگرمی لی—رادر
 جیبه گیرمر محاسن شیمی
 ماه تابان گـبی هویدا در
 وعدهء جـود حاتمـانه لری
 رسته انتظار فردا در

واتا:

به‌رامبه‌ر شیعر که‌مترین به‌خششی
 یا سی یا بیست لی‌ریه

په‌وشتی جوانی ون نابې له گیرفاندا
 وه‌کو مانگی تابان ئاشکه‌رایه
 به‌لینی جوودی حاته‌مانه‌ی
 چاوه‌پټی ته‌نیا یه‌ک پوژه
 ئیکرامی منعمانه‌ی بۆ ئیمه
 هر له‌ کۆنه‌وه پیشه‌ی باپیرانیه‌تی

دولتی وقف ثروتی م‌ب‌ذول
 نعمتی سائلینه یغمادر
 ساحه‌ء مدحنی مساحه‌ ایدن
 کلک تحریر هرزه‌ پیمادر
 جاه و اقبال و عزتک برج‌ا
 ول تا کائنات برج‌ا‌در
 داورا همتک دریغ ایت‌مز
 مقصدک گر (رضا)ی مولادر

واتا:

مولکی وه‌قف سامانی بۆ خه‌لق به‌خ‌ش‌راوه
 نیعمه‌تی بۆ داواکه‌ران تالانییه
 ئه‌وه‌ی ساحه‌ی مه‌دحی بپ‌ت‌وئ
 خامه‌ی نووسین زو‌ر‌ب‌ی‌ژ‌ی نووسینه
 جاه و ئیقبال و عزه‌تی به‌رزتان
 به‌رده‌وام تا‌کو ئه‌ست‌یره‌کانی کائینات به‌رده‌وامه
 ئه‌ی داد‌گ‌هر هیمه‌ت‌تان دریغی ناکات
 ئه‌گ‌هر مه‌قصه‌د‌تان (په‌زا) مه‌ولایه

وا دیاره‌ شیخ په‌زا هه‌جوو‌یک‌ی یه‌ک‌یک‌ی له‌ بابانه‌کان کردووه، به‌لام له
 په‌شیمانیدا ئه‌ل‌یت:

جه وهه‌ری مه‌حزه له هه‌ردوولاه وهک تیغی ده‌بان
 داک کچی پاشای ره‌واندن، باب کوری پاشای به‌بان
 «شیخ ره‌زا»ش هه‌جووی بکا باز ئیعتیباری بۆ نییه
 چاک خراپ نابۆ به شیعری شاعیریکی قه‌لته‌بان

***

مه‌دحی هه‌لباس ئاغای پشده‌ر

شیخ ره‌زا پتوه‌ندییه‌کی فراوانی له‌گه‌ڵ پیاوه ناسراوه‌کانی ئیلالنی کورد
 هه‌بوو. ئه‌وانیش بۆ پته‌وه‌کردنی ئه‌و پتوه‌ندییه، له هه‌موو ده‌رفه‌تیکدا،
 به‌دیارییه‌کی مونا‌سب ئه‌و دۆستایه‌تییه‌یان نوێ ده‌کرده‌وه. له‌و دۆستانه‌ی
 شیخ ره‌زا سه‌ره‌ک عه‌شیره‌تانی ئاکۆ و بلباس و پشده‌ر و له‌م شیعره
 فارسیه‌دا، شیخ ره‌زا سوپاسی سه‌رداری ئیلی پشده‌ر ده‌کات بۆ ئه‌و
 دیارییه‌ی بۆی نارده‌وه.

غرض از هدیه نه (در است) و (عقیق) و (الماس)
 غرض الفت بود و دوستی و استئناس
 هدیه از جانب جانانه گر زهر بود
 خوشتر آید بمن از (فیه شفاء للناس)

واتا:

مه‌به‌ست له دیاریی دور و ئاقیق و ئه‌لماس نییه
 مه‌به‌ست هۆگری یه‌کبوون و دۆستایه‌تییه
 دیاری لای دۆسته‌وه ئه‌گه‌ر ژاریش بێ
 لای من له هه‌نگوین خۆشتره که خوا له‌باره‌یه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: ده‌رمانی ده‌ردی
 خه‌لکی تیا‌یه

هدیه‌ئی آمده از دوست یکی پوست پنی‌ر
 پوست موئین چو سر و صورتی آغا عباس

بامداد ان چو فرستادهء از جانب مير
عسل رانيه آورد و پنيـر بلباس

واتا:

ديارييه كه لم له دۆستـيـكه وه بۆ هاتـوه: پـيـستـه پـهـنـيـر يـكه
پـيـستـه پـهـنـيـر يـكـي موواوي وهك سهر و سوورهي عهباس ناغا
كه سبهيناني نـيـر راوي له لايهن مير هوه
ههنگويني رانيه و پهنيـري بلباسي هينا

گفتم آري چو مرا ديد جگر خستهء هجر
عسلم كرد روان مير مسيحا انفاس
باز گفتم بچها ماش و نخود ميطلبند
نكند شهد و عسل چارهء درد افلاس

واتا:

وتم: به ئي كه مني دي جگهرم زاماري دوريه
ميري ههناسه وهك مهسيح (نهخوش چاكه ره وه) ههنگويني بۆ ناردم (كه)
دهرماني دهرده) ديسان وتم: مندا له كان ماش و نوكيان ئه وي
ههنگوين چاري دهردي لاتي ناكا

شكر نعمت كنمت بندهء احسان توم
نيك ناسم نه چو (مخمور افندي) شناس
من به غير از تو كسي را نشناسم مخدوم
تو جز اين بندهء خود نيز كسي را مشناس

واتا:

سوپاسي نيعمهت دهكهم، بهندهي چاكهي تۆم،
چاكه ناسم، وهك مهخمور ئه فهندى مهيموون نيم،

من له تۆ بهولاره که سێکی تر ناناسم شایانی خزمه تکردن بێ،
دهسا تۆیش له من بهولاره که س به بهندهی خۆت مه زانه

من که در بوتهء اخلاصی تو بگداخته ام
بکسان دیگرم مینتوان کرد قیاس
من چو مخمور نه از جملهء او باشانم
کافنگند بر سر یک پای دوصد مهره بطاس

واتا:

من که له ته نووری دلسۆزی بۆ تۆدا تواومه ته وه،
ناتوانی به راوێرم له گهڵ کهسانی تر بکری
من وهک (مه خموور) له ریزی ههتیو و مهتیویدا نیم
که له سه ره که پێ دوو سه د داش ئه خاته ناو تاسه وه

منم آن شاعر نادر شخن و نادر گو
که بهر شعر کنم تعبیه صد گونه جناس
آن شکم کنده و لب کنده جناب سکیویر
نیست آن صحبت او فائده جز وسواس

واتا:

من ئه و شاعیره قسه نایابه، نایاب وێژهم
که له هه ره به یێتیکدا سه د جوژه (جیناس) کۆ ده که مه وه
ئه و جه نابی (.....) ورگ که نیوی دهم و لێو که نیوه
له وه سه وه سه بهولاره سوودی له هاو پێیه تی کردنی دا نییه

بهمه مردم (رانیه) سلامی زمن است
جـزیه (ابراهیم افندی) پدری الخناس
سینه و گردن و پشت و شکم و ساق و سرین
گند و ناپاک و گوهِ آلود، سراپا انجاس

واتا:

سلاو له منه وه بۆ هه موو خه لکی رانیه
ته نیا بۆ برام ئه فهندیی باوکی ئه لخناس نه بی
که سنگ و مل و پشت و سک و ساق و کهفه لی
هه موو گهنیو و پیس و گوواوییه و سه ر تا پیی پیسییه

قاضیم نیز نپرسد مگر از یادش رفت
حورش از کشک دوسه ساله پوشش ز پلاس
فررا گر کسوت زربفت بپوشند پشم است
گوز بر ریش چنین قاضی پشمینه لباس

واتا:

قازییش هه و آلم ناپرسی. بۆچی له یادی چوو هته وه که
خۆراکی که شکی دوو-سێ ساله و بهرگی په لاس بوو؟!
که ر ئه گهر بهرگی له تالی زێر چنراویش له بهرکا هه ر خورییه له بهریا
تر به ریشی قازیدا که بهرگی خوریی له بهرایه

جاسم آغا که دخانی نفرستاده مرا
به تو بخشیدمش ای داور جمشید اساس
یوقسه، ناموسنی بن بیز گبی یرتردم
قاچرردم آنی تا مملکت موش و سیواس
شکر ناس ار نکنم شکر خدا را نکنم
تو ولی النعمی من کنمت شکر و سپاس

واتا:

جاسم ئاغا که دووکه لکی (واته هه ندی تووتنی) نه نارد بۆ من
وا به تۆم به خشی ئه ی داوهری بنه ما جه مشیدی
وهیا نامووسی وه کو بیتز ده دریم

پاوم دهنه تاكو مهمله كه تي مووش و سىواس
 سوپاسى خه لك نه گهر نه كه م سوپاسى خوا ناكه م
 تو نيعمه ت به خشى منى و منيش سوپاست نه كه م

***

تالانکردنى عه شیره تی ئاکوڤان

عه شیره تی ئاکو له هه ریمی سه ر سنووری عیراق و ئیران جینشین بوون
 ئەم عه شیره تانه، ئەوهنده ملیان به حکومه تی عوسمانی نه ددها و له شکری
 عوسمانیش نهیده توانی کاریکی وا بکات سه ر به م عه شیره تانه شو پ بکات.
 وهکو ئەلین: «سه گ به زهبری کلکی ئیسقان ده شکینیت»، هانی ته قیه دین و
 عومه ر پاشای دیار به کریان دا و به له شکریکی گه وره وه دایانه سه ر
 عه شیره تی ئاکوڤان و تالانیان کرد و ئاگریان له دیهاته کانیان به ردا و مراد
 ئاغای حارس ئاغا و محهمه د ئاغای عه بدولا ئاغایان گرت و چه پسیان کردن.
 مراد ئاغا له به ندیخانه ی که رکووک مرد. شیخ رهزا به رامبه ر ئەم کرده وه
 ناپه سند و درندانه به رامبه ر خانه دانی ئاکوڤان ئەلینت:

پوو خاندی گه ردشی گه ردوون له هه ر جی ئاستانی بوو
 سووتاندی چه رخی دونپه ره ره له هه ر کوئی ئاشیانی بوو
 وهکو طه یی (سَجِلٌ لِّلْکُتُبِ) پێچایه وه گه ردوون
 له هه ر میهمانسه را ئاساری سفره و نان و خوانی بوو
 به حاته م گه ر بکه ی ته شبیه ی ئەم ئاغایه، بی عه قلی
 که فه رقی ئەم له گه ل ئەو، ئاسمان و پێسمانی بوو
 درێغ بو خانه دانی (مارف) ئاغای سه ره وه ری (ئاکو)
 که جێگه ی عه یش و عیشره ت، مه نبه عی ئەم و ئەمانی بوو
 له جوود و به خشش و ئینعامی خو ی و قه وم و ئەتباعی
 وهکو شانامه و ورۆسته م له هه ر جی داستانی بوو

که یوو مه‌رشی، دووهم جه‌مشیدی ثانی، خوسره‌وی ثالث
 سله‌یمانی زهمان، ئەسکه‌نده‌ری، صاحب‌بقرائی بوو
 شه‌وی وه‌ک زولفی یار، رووی هه‌سوود و به‌ختی من تاریک
 له‌گه‌ڵ ده‌یجوو و یه‌ڵدا وا حیساب که ئەو ئەمانی بوو
 به‌نامه‌ردی شه‌هیدیان کرد وه‌کو هه‌مزه و عومه‌ر، دوژمن
 مراد ئاغا که پوژی جه‌نگ و ده‌عوا قاره‌مانی بوو
 که‌سی ئەم سه‌رووی ره‌عنایه‌ی له‌ پی خست گه‌ردنی بشکی
 چه‌ زیبا سووره‌تی یاره‌ب، چه‌ شیرین نه‌وجوانی بوو
 (مراد) یان بۆیه‌ ناو نابوو له‌ وه‌ختی به‌خشش و ئینعام
 له‌ بۆ بانی مراد ده‌ستی که‌ریمی نه‌رده‌بانی بوو
 له‌ حق شیخ و مه‌لا و ده‌رویش و سوّفی و سائیل و سه‌یاح
 وه‌کو حاته‌م شه‌فیع و دلنیا و میه‌ره‌بانی بوو
 ئیتر نه‌تبی له‌ موّلکی پۆم (په‌زا) ئومیدی ئاسایش
 له‌ پیش ئەم کاره‌دا هه‌شتا ئومیدی پارچه‌ نانی بوو

له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئالۆزی و شه‌پوشۆر له‌ نێوان عه‌شیره‌ته‌کانی کورددا
 زۆربه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی و ئاو بوو. شیخ په‌زا که باسی میرانی خدر به‌گی
 خوشنا و ده‌کا و ئەلیت به‌ناهه‌ق کوژرا، به‌لام داخی بۆ ناخوا، چونکه‌ تووتنی
 عه‌شیره‌ته‌کانی تری زه‌وت ده‌کرد. کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌تیش، بۆ ئەوه‌ی
 ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر کوردستاندا بکێشن، له‌ جیاتی ئەوه‌ی ئەو شه‌پانه‌ی نێوان
 عه‌شیره‌تانی کورد دابمرکێننه‌وه؛ نه‌وتیان به‌سه‌ر ئاگردا کردووه. شیخ په‌زا
 ته‌نیا به‌م چوار به‌یته‌ فارسییه‌ باسی شه‌ری نێوان عه‌شیره‌تی بلباس و
 عه‌شیره‌تی ئاکۆ و خوشنا و ده‌کات و ئەلیت:

آنچه بلباس بخوشناوو به آکو کرده است
 نشنیدم که ببغداد (هولاکو) کرده است

گرچه میران خدر بگ نه بحق شد مقتول
کشتش به که بسی غصب تماکو کرده است

واتا:

ئەوێ بلباس به خوشناو و به ئاکۆی کردووه
نەمیستوووه هۆلاکو به بهغداى کردبۆ
هەرچەند میرانی خدر بهگ بهناهەق کوژرا
کوشتنی چاکتره چونکه تووتنی زۆری زهوت کردووه

***

شیخ رهزا و میری شه قلاوه

شیخ رهزا هاتوچۆی به سواری هیستریکی زین لیکراو بوو. کاغزیک
دهنیری بۆ میری شه قلاوه، میران بایز بهگ که هیستریکی باشی بۆ دهنیری و
له هه مان کاتیشدا کاغزیک دهنیری بۆ عادیلە خانمی خیزانی وهسمان پاشا.
خانم دهیهوئیت سهر بنیته سهری و لئی دهرسیت هیستری زیندووت دهوئ
یان مردوو و ئەو شیعهری سهرهوهی پێدا ئەلێت «هیستری زیندوو بلیم بۆم
چاکه یا مردووم دهوئ.» به لام میری شه قلاوه ههر هیستری بۆ دهنیری و
هیچی تر، ئیتر شیخ رهزا دهکهوئته سهر و گوێلاکی هیستر:

میر به صەد منەت هەناردی ئیستریکی رووت و قووت
دەست و پا سست و سەقەت ئەندامی هەرۆک عەنکەبووت
خاوەنی ئالیکى نالیم پێی نەداوه موئەلەقا
داویەتی، ئەمما وەکو بیستوو مە قووتی لا یەمووت
پووش لەلای هەلوا یە هەتاکو پەلۆوشەى چنگ کەوئ
بای ئەدا لوولی ئەدا قووتی ئەدا مانەندى حووت
گەرچی ناتوانی ببزوئ هیند لەر و کەم قوووتە
دەنکە جوئیکی نیشان دەى، تا قیامەت دئ لە دووت

پشتی پێش و شانی زامدار و، جە دەو بوو نا عیلاج
 چەند قرووشێکم هەبوو بۆم دا بە نەوت و عەنزەر ووت
 مەصلە حەت وایە هەتا نە یخواردووم بینێرمەو
 زۆر ئە ترسم دە فەعەیی قووتم بدا بکا بە قووت
 (سە ی فە تاحی) مە ی تەرم پۆژێ بە حججەت لێی نەوی
 کلکی دەر هێنا لە بن ئەمجا بە ئاستەم گوێی بزووت
 گەر قەلەو بێ ئەم ئە جەننە، لێرە تەسخیر ناکرێ
 غەیری چەند دەر وێشی پە فاعی بە زەبری جەلجەلووت
 ئەم مە تاعە چاکە هەر لایق بە حاجی ئە حمە دە
 جووتی پێ بکا هەروەکو خۆت هەردوو لنگت کرد بە جووت
 لایقی شانی من و شایانی شەئنی تۆ نەبوو
 چاوەکەم چیت پێ بلێم چارم نییە غەیری سکووت

***

هەندێ ئە هەجووەکانی شیخ پەزا

شیخ پەزا بە شاعیریکی هەجووەکەر ناسراوە. هەجووەکانی ئەو هەندە
 توندوتیژن بوونەتە هۆی دڵگیری گەلیک بنەمالە و پیاوی ناسراو. ئەوانەش
 کە لە سووچی هونەر مەندییەو تەماشای هەجووەکانی شیخ پەزا دەکەن، بە
 هیچ کلۆجیک لە قسە توندوتیژەکانی دڵگیر نابن. شیخ پەزا ئەو هەجووانەی
 وەنەبێ تەنیا بەرامبەر بێگانه کردبێت، ئەوێ تەماشای هەجووەکانی
 بەرامبەر شیخ غەفووری مامی و شیخ عەلیی کاکی و شیخ محەمەد عەلیی
 برازای کردوویەتی، ئەوانە لەمان دوورترن، هیچ گەردێک ناکەوێتە دلیان
 بەرامبەر شاعیریکی هونەر مەندی وەکو شیخ پەزا.

شیخ پەزا، خۆی، ئەمە ی بە حیکمەت داناو. لە ستایشێکدا بۆ نازم پاشا
 لە شیعیریکی فارسیدا ئەلێت:

زخیل شاعران من هم حکیم گهی
 گویم هجاء وگاه تحسین
 همی گویم نکویانرا ستایش
 همی خواهم بدانرا لعن و نفرین
 بکام دوستان ریزم بترزد
 زنم بر فرق بدخواهان تبرزین
 کریمانرا دهانم گوزهء شهد
 لئیمانرا زبانم تیغ روبین

به لّام لهو بارودوخه‌ی که شیخ ره‌زا تئیدا ژیا‌بوو، بۆ جیاوازی‌کردن له نێوان
 (که‌ریم) و (به‌د)، (دۆست) و (به‌دخوا)، میعیاریکی تر هه‌بوو و شیخ ره‌زایش
 خۆی میعیاریکی (شه‌خصی)‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو. بۆ نموونه، هه‌جووی
 شیخ عه‌لیی کاکی و شیخ غه‌فووری مامی کردووه چونکه ئه‌وه‌ی ئه‌و لێ‌یانی
 ویستوو نه‌یانداوه‌تی. هه‌روه‌ها هه‌جووی موفتی زه‌هاویی کردووه چونکه
 له‌گه‌ڵ (ئێتی‌حادی)‌یه‌کاندا هاوبیر بووه و هه‌جووی ده‌رویش ئه‌فه‌ندیی موفتی
 که‌رکووک ده‌کات چونکه (مونا‌فه‌سه‌ی) له‌گه‌ڵ شی‌خانی تاله‌بانیدا کردووه و
 هه‌جووی مه‌لا مارفی مه‌لا عه‌بدو‌لّای خدریی زه‌نگنه ده‌کات چونکه جی پێزی
 شیخ عه‌لی بووه و هه‌جووی حاجی ئه‌مین و ره‌فیق ئه‌فه‌ندیی خادیمو سجاده
 ده‌کات چونکه زۆر دۆستی خزمانی خۆی بوون که لێ‌یان د‌لگیر بوو. له‌به‌ ره‌ئوه
 داوای لێ‌بووردن له هه‌موو ئه‌و به‌پێزانه و عه‌شیره‌تانه ده‌که‌ین که به‌ر په‌لاری
 شیخ ره‌زا که‌وتوون.

***

شیخ ره‌زا و مه‌ستی ئه‌فه‌ندی

ره‌سوول مه‌ستی له زانا‌کانی شاری سوله‌یمانییه. زانستی ئیسلامیی
 له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لا‌کانی کوردستانی عێراق و ئێران وهر‌گرتوو و له ئه‌نجامدا
 خۆ‌پێندنی له‌لای مه‌لا و دانای به‌ناوبانگ مه‌لای خه‌تیی ره‌واندز پێک هێناوه. له

پاشان دهچېته ئهسته موول له زانيارى فيزيا و فلهك ده بېته ماموستا و له شارى كهركوك و مووسل ماموستايى قوتابخانه دهكات و له پاشان ده بېته بهرپوه بهرى مه عاريفى شارى (وان) له كوردستانى باكور و دهچېته ميسر فيرى زمانى فرهنگى ده بېته و گه شتيكى ئه وروپا دهكات و ده گه رپته وه ئهسته موول. له زانيارى فيزيا و فلهك گه لىك نووسين و ليكولنه وهى چاپ و بلاو كراوته وه.

مه ستي ئه فهندي، له گه ل شېخ رها دا، چه له كهركوك و چه له ئهسته موول شه رهدنه نووكيان بووه. له وهلاميكى شوكرى فه زلى بؤ شېخ رها، ئه لى: مه ستي ئه فهندي قسه ي پى وتوى جنپو به من بؤ ئه دهى. شېخ رها ئهم هه جووه ي مه ستي ئهكات:

ده ستيكى ههيه (مه ستي) ئه فهندي له كه ره مدا
ميوانى ئه زيزى ههيه دايم له حه ره مدا
ئه لهق ژنه كهى موشفيقه دره ق به غه ريبان
صه د گاني به رۆم دا و، هه زارى به عه جه م دا
هيند كيڤرى هه تيوان به كوزيا چووه دا يكي
ده ستيكى شكابوو به مندالي له شكه مدا
به ر زه ربه ييي كام كيڤرى قه وي كه وتوووه ئاخو
به و درده چووه ساعيدى مه ستي له ره حه مدا
حه تئاكه مه جيدي كورى زور طهبعى جه واده
صه د گاني به يهك له حزه به بى پوول و دره م دا
كه واد و ته ره س، مولحيد و بى دين و مونافيق
مردوو ه نيهه ميثللى له مسقوف و عه جه مدا
بؤ سه ددى ره هى له شكر وهك ته پلى سكه نده ر
ئاوازي ده هو لى كوزى داكي دى له حه ره مدا
ئو كيڤره زله ي كى بوو له كيلا نى فه تاح به گ
مشتيكي كوتايه قوزى، مشتىكى له ده مدا

شیخ رهزا دان بهوه دانانی که مهستی ئەفهندی پیاویکی دانابوو و له بهیتیکی فارسیدا ئەلێت:

مستی و داعیهء حکمت هیئت هیهات
برنداردن بیک دست دوتا خـربـزرا

***

ههجووی مهلا ماری مهلا عهبدوڵای خدری

مهلا ماری کوری مهلا عهبدوڵای کوری مهلا سولهیمانی خدریه. ئەم بنه مالیه پشتاوپشت مهلا و مامۆستای ئاینی، له تیره ی گهراوی ئێلێ زهنگنه. مهلا سولهیمانی خدری ناوچه ی گهراوی بهجی دێلێ و له گه رهکی (بهگلر) ی قۆریه ی شاری کهرکووک جینشین ده بێت. مهلا عهبدوڵای کوری مامۆستایهکی دانا و له مزگهوتی جهلالیه کان مامۆستا بووه. موفتی زههاوی؛ به بۆنه ی کۆچی دوا یی مهلا سولهیمانی باوکییه وه؛ به هه لبهستیک پرسه ی بۆ مهلا عهبدوڵا ناردووه تییدا ئەلێت:

أَلا انما الدنيا سجيتها الغدر
فليس لمغرور بزخرفها عذر
فظاهرها ود وباطنها قلى
وادبارها خَيْرُ واقبالها شر
ورغبتها غيٌّ ورهبتها هوى
وطالبها عبدٌ وهاربها حر
وعزتها ذل وفرحتها أسى
وصحتها سقم وثروتها فقر

مهلا ماری کوری مهلا عهبدوڵا؛ زانستی ئیسلامیی له لای باوکی تهواو کردووه و له سهردهمی حوکمداری عوسمانی سه رهتای ژیا نی به قازی شهرع له مه لاطیه ی ویلایه تی (ئهدنه) دهست پێ دهکات و له پاشان ده بێته حاکی بدایه تی ویلایه تی مووصل. له مووصل به هۆی به ره لهستی له دهستدریژی

والیی مووصل بۆ کاروباری دادگه، دهگوێزێتهوه بۆ حاکی بیدایهتی که رکوک.

ئهم بنه مالهیه پێوهندییهکی زانستی و روحییان له گهڵ شیخ عهلی تاله بانیدا هه بووه و زۆر جۆری شیخ عهلی بوون و مهلا عهبدوڵا و مهلا مارف گۆرستانیان له تهکیه تاله بانیه.

***

شیخ رهزا بۆ هه جووی مهلا مارف دهکات؟

هه رچه نیک شیخ رهزا گویتی به دۆستایهتی شیخ عهلی کاکی له گهڵ پیاوه، ناسراوه کاکی که رکوک نه داوه، هیچ هۆیه کی واییه ئهم هه موو جنێوانه بداته مهلا مارف. بۆ روونکردنه وی ئهمه، خوا لیخۆشبوو مامۆستا ئه سعدهی سه عید ئه فه ندیی نایب که له ئه ده بی تورکیدا ده ستیکی بالای هه بوو ئه لی: مهلا مارف له والیی مووصل د لگیر بوو، چونکه له سه ر داوای ئه و له حاکی ویلایه ته وه گوێزرایه حاکی بیدایه که رکوک. که والی دیت بۆ سه ردانی لیوای که رکوک، له کاکی پێشوازی دا، والی به ته وسه وه هه والی مهلا مارف ده پرسیت و مهلا مارفیش زۆر به ره قی وه لامی ده دا ته وه، والیش به تورکی: «هر نه سویله سن معروف سن = هه رچی ب لیت ناسراویت» ی پێ ئه لیت. شیخ رهزا که دۆستایه تییه کی قوولی له گهڵ والیدا هه بوو ئهم به هه ل ده زانیت و ئهم هه جووه ی مهلا مارف دهکات.

من وای ئه زانم ئهمه پێی تی ناچیت. ئه گه ر وای بوا یی شیخ رهزا نه که به کوردی بگه ر به تورکی هه جووی مهلا مارفی ده کرد که بگاته والی. ئه وه ی پێی تی بچیت ئه وه یه، مهلا مارف زۆر دۆستی شیخ عهلی کاکی شیخ رهزا بوو. شیخ رهزایش رقی له دۆستانی شیخ عهلی هه لده ستا و ده یو یست بیان تۆرینی و ئهم هه جووه تونده ی مهلا مارفی کردوه.

شیخ رهزا له پێنج خسته یه که له سه ر شیعی حافز ئهم هه جووه ی مهلا مارف دهکات:

(معروف)ی بی دیرایهت گوت کرده ناو بیدایهت
 چیت پی بلایم قورمساغ ههردوو گونم به دایهت
 گونمی به تر شههید کرد کیرم ئەکا رپعایهت
 (زان یار دلنوازم شکریست با شکایت
 گر نکته‌دان عشقی خوش بشنو این حکایت)
 مه‌عرووف که حیزی وهک خووی نه‌بوو له نه‌سلی ئادهم
 ئازاری مه‌عه‌دی بوو بۆم راکشا له‌سه‌ر دهم
 مردم نه‌وه‌ند سوار بم، خۆم کوشت نه‌وه‌ند پیاده‌م
 (بی مزه‌ بود و منت هر خدمتی که کردم
 یارب مباد کسرا مخدم بی عنایت)
 خاشاکی ده‌وری دویری لیم بوون به ماری هه‌یجا
 کیرم به سه‌ده مه‌شه‌قچه‌ت رۆیی گونم نه‌گونجا
 کیرم له‌ په‌شمی پاشی دانه‌ی کونی ترنجا
 (در زلف پر شکنجش ای دل مپیچ کانجا
 سرها بریده بینی بی جرم و بی جنایت)
 پروم کرده سمتی سمتی، یه‌عنی مه‌کانی مه‌عه‌وود
 نه‌رزیکێ پر نه‌جاسه‌ت ده‌شتیکێ شه‌هوت ئالوود
 رانیم فه‌ره‌س چه‌پ و راست رێگه‌م نه‌برده مه‌قسوود
 (از هر طرف که رفتم جز وحشتم نی‌فرود
 زینهار آ‌زین بیابان وین راه بی نه‌هایت)
 ده‌رمانه‌ سمتی ئەمما نه‌رمانه‌ وهک به‌ری ده‌ست
 کاروانی کی‌ر به‌ناویا ده‌روا هه‌میشه‌ سه‌ربه‌ست
 هه‌ر مه‌نزێکی سه‌ده‌ میل، هه‌ر میلی سی سه‌ده‌ و شه‌ست
 (این راهرا نه‌هایت صورت کجا توان بست)

کش صدد هزار منزل بیش است از بدایت)
 باوکی پیاوی چاک بوو زاتیکی زۆر موقهدهس
 خوئی پوشت و داکی خوگی ههتا خوا بلئی بهس
 بو نهختی ئاوی شههوهت جهرگی بووه به قهقنهس
 (رندان تشنه لبراً آبی نمی دههند کس
 گویا ولی شناسان رفتند ازین ولایت)

***

ههجووی مهلا سهعید

مهلا سهعید پیاوکی رهوشت پاک و خوش گوشتار بوو. زۆر جی پیزی شیخ
 عهلی و کورهکانی بوو. له کاتیکدا شیخ رهزا له شیخ عهلی به گلهیی بوو، هه
 کهسیک له شیخ عهلییهوه نزیک بوایی، دهبووه جی په لار و ههجووی شیخ
 رهزا. له شیعره تورکییهدا ههجووی مهلا سهعید ئهکات:

باغدهمی یوقسه داغده
 صولدهمی بوقسه صاغدهدر
 هرگیجه بر باجاغدهدر
 انسası بر قو جاقدهدر
 غائب اولانده کیم بیلور
 جن گبی نبرده صاقلانور
 هانگی قوناغده اگلنور
 کیملر ایله یتاقددهدر
 مسجدهده لامپه یاندریر
 ذکر ایله خلقی قاندریر
 بر الی سبحه گیزدر
 بر الی سیک دشاقدهدر

بو ترس اوغلی گوت ویران
 سیک اوزرنده اوتوران
 باشی هوایه قالدیران
 صانکه دروب ایاقدهدر

واتا:

له باغدایه یان له چیا له چه پدایه یان له راست
 هر شهویک له ناو گه لیکدایه پاشه لی له باوه شیکی تردایه
 که ون ده بیت کی چوزانیت وهک جن له کوئی خوئی شار دو وه ته وه
 له کام مالد اناهنگ دهکا له گهل چی که سان له جیگه دایه
 له مزگه وت چرا هله دکات به زیکر خه لق هله ده خه له تینی
 به دهستیکی ته سبیح سوور ئه دا دهستیکی به کیر و گونی وهیه
 ئه م ترهس بابهی قووندره له سهر کیر دانیش تو وه
 سه ری بو ئاسمان هله بریوه وه کو وه ستابیت به پاوه

حامل ایکن جنابتیه
 باشلر اذان و قامته
 بر ایاغی جماعتده
 بر ایاغی بولا قدهدر
 ایشلیه ایشلیه باشلادی
 قابتی فرنگی علتی
 بوزمادی اسکی عادت
 شمیدیه ایشله ماقدهدر
 قیز گبی اینجه در سوزی
 نازایله قالدیریر گوزی
 ایپلگ ایله آلور یوزی
 چونکه گوزی براقدهدر

گر آنی زار و اغلیان
گورسن اینانمه‌بو یلان
باشی ازلسه‌ده ییلان
قویروغین دولاماق‌ده‌در

واتا:

که له‌شی پیسه به جه‌نا بهت ده‌ست ده‌کاته بانگ و نوڤژ
پایه‌کی له نوڤژ ی جه‌ماعه‌تدایه و پایه‌کی وا له بولاغدا
هر ده‌ستی کرده کارکردن نه‌خوشی فرهنگی و هرگرت
نه‌یگۆری عاده‌تی پیشووی هیشتا هر له کاردایه
ده‌نگی و ه‌کو کچ باریکه به‌ناز چاو ه‌له‌ده‌پریت
به ده‌زوو پرووی ه‌له‌ده‌گریت چونکه چاوی له بوراقت
گر دیت به زار و گریان برپا مه‌که ئه‌مه درۆیه
سه‌ریشی داپزی مار هر کلکی سوو پرده‌دا

شیخ ره‌زا هه‌میشه، له‌سه‌ر مووچه‌ی گوزهرانی، له‌گه‌ل مه‌ئموورانی دارایی
بگره و به‌رده‌ی بوو و ئه‌وه‌ی ته‌گه‌ره‌ی بخستایی کاروباری زوبانی بۆ ده‌هینایه
کار، هه‌ندێ له‌وانیش ده‌ستی شاعیریان هه‌بوو و وه‌لامیان ده‌دایه‌وه و شیخ
ره‌زایش له‌سه‌ر چۆک بۆیان داده‌نیشته، وه‌کو ئه‌لێت:

ده‌رحه‌قی، بۆچی ئه‌ترسم، به‌خوا تا ئه‌مرئ
چی له‌ ده‌س نای، مه‌گه‌ر بێ گونی ئه‌سپم بگرئ
به‌خه‌بیثی نییه‌ میثلی که وه‌کو جه‌وه‌هری گوو
مه‌گه‌سه‌ی پێوه‌ بنیشی، وه‌کو سه‌گ پێی ده‌وه‌رئ
پێی بلێن به‌و ته‌ره‌سه‌ گه‌ر له‌عه‌له‌یه‌هیم بدوئ
به‌فووی عه‌زلی ئه‌که‌م، نابێ له‌ویدا بترئ
پده‌ری نێره‌که‌ر و ماده‌ری وه‌ک ماچه‌خه‌ره
کی ئه‌لێ ئاده‌مه، که‌ربه‌به، وه‌کو که‌ر ده‌زه‌رئ

وهره لاده له شه‌ری ئاله‌تی مه‌ه‌هودی (په‌زا)
موقته‌زای گرتنه‌طه‌بعی به‌خوا پیت ئه‌گری

***

هه‌جووی حافظ ئه‌فه‌ندی قه‌ردار

بنه‌ماله‌ی قه‌ردار له‌که‌رکووک، هه‌رچه‌نیک ئیستا خۆیان به‌تورکمان
داده‌نن به‌لام له‌په‌سندا له‌ئێلێ بلباسی کوردن، چهند که‌سیکی دیاریان له
ده‌وله‌تی عوسمانی مه‌ئمووری گه‌وره‌و، له‌ده‌وری کۆماری تورکیایش
یه‌کیکیان والیی ئه‌سته‌موول بوو. حافظ ئه‌فه‌ندی له‌به‌غدا ده‌ژیا و له‌گه‌ل شیخ
په‌زادا زۆر پیک نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ شیخ په‌زا ئه‌م هه‌جووه‌ی کردوه:

مرا بخانه‌ء پاشا بضر ب سیلی و مشت
(حسین ئه‌فه‌ندی) زن قه‌حه‌ راند و حافظ پشت
کدام بگچی و قائق چی و ترمپا چی
بکون (حافظ ئه‌فه‌ندی) فرو نبردا نگشت

واتا:

به‌زه‌بری شه‌قازله‌ و مشتکه‌وله
حوسین ئه‌فه‌ندی قه‌حه‌ ژن و حافظی پوشت پالیا پتوه‌نام بۆ مالی پاشا
کام ئیشگیر و به‌له‌م لیخو و ترومپاچی
په‌نجه‌ی نه‌کردوه‌ به‌قنگی حافظ ئه‌فه‌ندیدا

زیسکه‌ حیز بود همچو جسر بغدادش
همیشه‌ آب بزیراست آدمی بر پشت
بدست این دو لعین کشته‌ گر شوم چه‌عجب
مگر حسین علی را، یزید و شمر نکشت
نعوذ بالله اگر این بود مسلمانانی
صواب دین یهود است و مذهب زردشت

واتا:

له به ره وهی حیزه وهک پردی به غدا
هه میسه ئاوی له ژێردایه و پیاوی به سه ره وهیه
سه یر نییه ئه گهر به دهستی ئهم دوو مه له و نه وه به کوشه بچم
بوچی به زید و شمر حوسینی کوری عه لیان نه کوشه!
په نا به خوا، ئه گهر موسلمان تهی ئه مه بی
ئاینی جووله که و ڕێبازی زه رده شتیش راسته

***

هه جووی حاجی مسته فا

له دهووی عوسمانیدا، هه ندی کهس له دائیره ی ئه وقاف و هه ندیک له
خه زینه ی ده ولت مووچه یان بو برا بووه وه. ئهم مووچه یه، به پیتی هه لبراردنی
مه ئموورانی هه ریمه کان ده بوو. شیخ رهزا، نه له ته مه ندا و نه یش له بی
وله تیدا وایکه وتوو نه بوو که میری بیژینیت ئه ویش داوای سنووریککی بو
نه بوو و له بهر ئه وه ده که وته ته قه وه له و جوړه مه ئموورانه یه کیک له وانه حاجی
مسته فایه.

گل اگر یکدم بکام بلبل شیدا شود
کام دل نگرفته خاری در میان پیدا شود
مستحقیرا معاشی داد خواهد پادشاه
حاجی میکوشد که او را مانع اجرا شود

واتا:

گول ئه گهر تاوی به ئاره زووی بولبول شیت و شهیدا بی
ئاره زووی دلی نایه ته دی، درکی له نیتواندا پهیدا ده بی
پادشا دهیه وی مانگانه یه که بدا به مسته حه قیک.
حاجی هه ول دها بی به کۆسپ له ڕیتی جێبه جێکردنیدا.

در میان مالک و رضوان صباح روز حشر
از خصوصی ریشی حاجی مصطفی غوغا شود
بانگ بر رضوان زند مالک که ای رضوان مهل
این یهودی ریش سوی جنه المأوی شود

واتا:

له نځوان مالیک و ریزواندا سبهینځی پوژځی حشر
له باره‌ی ریشی حاجی مسته‌فاوه غه‌لبه په‌یدا ده‌بی
مالیک بانگ ده‌کاته ریزوان نه‌لی: نه‌ی ریزوان مه‌یته
نه‌م جووله‌که ریشه به‌رهو به‌ه‌شت بی‌ته‌وه

گویدش رضوان نه آخر پیر مرد حاجی است
کی خدا فرموده حاجیرا جهنم جا شود
مالکش گوید فراوان از یهودان حاجی اند
سالک بیت المقدس حاجی انها شود

واتا:

ریزوانیش پی نه‌لی تاخر بؤ نه‌م پیره پیاوه حاجی نییه؟
که‌ی خوا فه‌رموویه حاجی له جه‌ه‌ننه‌مدا جی بی‌ته‌وه
مالیک پی نه‌لی: زور له جووله‌که‌کان حاجین
نه‌وه‌ی چووه (بیت المقدس) ده‌بی به‌حاجی نه‌وان

چون سخن اینجا رسد رضوان بماند بی دلیل
ریش بر دعوای مالک حجت عظمی شود
پس برغم انف رضوان در جحیمش افگند
درمیان دوست و دشمن عبرت و رسوا شود

واتا:

که قسه دهگاته ئەم ئاسته پیزوان بەلگهی نامیئی
پیش دەبی بە بەلگهیهکی گهوره بۆ ئیدیعاکهی مالیک
بە کوێراییی چاوی پیزوان فریئی دەداته دۆزمخهوه و
لهناو دۆست و دوژمندا پيسوا دەبی و دەبی بە په‌ند

حاجی بابا چاره‌ء این ریشرا امروز کن
ورنه فردا فتنها زان ریش تو برپا شود
برکنش از بیخ و بن نی صد رهش گر بر کنی
هفته‌ء نگذشته این تخم بلا بالا شود

واتا:

حاجی بابا هر ئیمړۆ چاره‌ی ئەم ریشه‌ت بکه
ئه‌گینا سبه‌ینئ چهند هه‌را و فیتنه له‌م ریشه‌ی تۆوه به‌رپا ده‌بی
هه‌لئ که‌نه له‌بن و ئه‌گه‌ر سه‌ده‌ه په‌گی لئ هه‌لکێشی
هه‌فته‌یه‌کی پئ ناچئ ئەم تۆوی به‌لایه به‌رز ده‌بیته‌وه

چون ترا خواهد بدوزخ برداین ناپاک ریشی
وقف کن تا خلقرا جاروب استنجا شود
هاجی همچون (رضا) و حاجی همچون شما
قرنها باید که تا از لطف حق پیدا شود

واتا:

چونکه سه‌ره‌نجام ئەم ریشه ناپاکه ده‌تباته دۆزه‌خ
بیکه به‌ وه‌قف تا خه‌لک بیکه‌ن به‌ گسکی گوو مالین
هه‌جووکه‌ریکی وه‌ک (ره‌زا) و حاجیه‌یه‌کی وه‌ک ئیوه
سه‌دان سالئ ده‌وی تا له‌ لوتفی خواوه په‌یدا ببن

***

دهفته ردار یکی تورک، له کاتی داگیر که رانی عوسمانی. له که رکوک بووه. ئەم دهفته رداره، وهکو ژۆربە ی کار به دهستانی دهووبەری عوسمانی، هیچ کاریکی به بی بهرتیل نه ده کرد. شیخ په زایش هه رچهن ته قه لای وه رگرتنه وهی مووچه که ی ده کرد، به لام بۆیان نه ده کرد. ئیتر وهکو شیخ په زان ئەلێت؛ دۆم بێت و کلاش بۆ خۆی بکات. له هه جوویکی به زوبانی فارسی ئەلێت:

میکنم هجو اگر لطف خدا باشد یار
مویی از خایهء من بر نکند دفتردار
خایهء همچ و جبل دارم و کیری چو منار
هر دو، هر می همه درکس زن دفتردار

واتا:

ئەگەر لوتفی خوا یار بێت هه جوو ده که م
مووی ئە گونی من هه ئنا کیشی دهفته ردار
گونیک ی وهک کێو و کێرکی وهک منارهم هه یه
هه ردوو گونم و له گه ل کێرم به کوزی ژنی دهفته ردار

له ئە نه جامدا، شیخ په زان، سهیر دهکا که دهفته ردار نه به تکا و نه به هه جوو مه عاشه که ی ناداتی. له م شیعره تورکییه دا ئەلێت: با بزانی کێ زیان دهکات:

ناموسی اره یان کیمسه، هه جاده ن حذر ایلر
شاعر لر ایله خوش گیچنور دفع شر ایلر
تاخیر معاشم سکا بر فائده ویرمز
ای باعث رزقم باقه لم کیم ضرر ایلر
ارباب کرم اوله فقط حق شناس اول
وجدانی اولان کیمسه بو راهه گذر ایلر
جاندان اوصانوب، دوغریسی ترک ادب ایتم
معناسنی ویرمگله دگل حرفنه صرف نظر ایلر

انسان اولان انسانلره حسن نظر ایلر
میدان حمیتده دوروب ترک سر ایلر

واتا:

ئو کهسه ی له ناموس بگه پیت له ههجوو خوی لادهدا
له گهل شاعیراندا خوش راده بو پیت و له شه ر خوی لادهدا
دواختنی مه عاشم هیچ سوو دیک ی بۆ تۆ نییه
ئهی مایه ی رزقم با بزانی ک ی زیان دهکا
خاوه نی به خشش مه به به لام حه قناس به
ئوه ی ویزدانی هه بی له م پیکه یه وه ده روات
له گیان بیزار بووم، به راستی وازم له ئه دهب هیئا
به مانا دانه وه نییه چاوی له حه رفی ده پۆشیت
ئوه ی ئینسان بیت له گهل ئینساناندا چاکه دهکات
له مهیدانی حمیهت ده وه ستیت سه ری فیدا دهکات

له لایه کی تریه وه کازم به گ وه عدی ده داتی که مووچه که ی بۆ بگه پینیته وه به لام
به جیتی نایه نیت:

النجه خزنه مالیه دهن.....
بنم سعیم گبی کاظم بگک وه عدی مه دردر
بنی خوشنود ایدر، فردا دیور وعد ایدر هر گون
ا و فردادک مرادی غالباً فردای محشر در

واتا:

تا له خه زینه ی مالیه (گه نجینه ی دارایی)
وهکو کۆششی من گفتی نازم به گیش به خورایی ده روا
دلی من خوش دهکات، ئیمرو و سبه ی ئه لیت، هه موو رۆژیک گفتم ده داتی
ئو ئیمرو و سبه یه ی، رهنگه ئه نجامی رۆژی حه شر بیت

***

شیخ رەزا و ئێران

پێوهندی شیخ رەزا لەگەڵ ئێراندا لە دوو ڕینگەو بوو؛ یەکەمیان شیخانی تالەبانی پێوهندییەکی ئاینی (رێبازی قادری)یان لەگەڵ ناوچەکانی کوردستانی رۆژھەڵاتدا ھەیە. ھەر لە کۆنەو و تاکو ئێستایش، لە کرماشان و سنە و سابلاخ و موکریان لقی تەکیەیی تالەبانی ھەیە و ژمارەییەکی زۆر لە کوردی ئەم ھەریمانە دەرویش و مۆریدی شیخانی تالەبانین. دووھم، لەو سەردەمەیی کە کوردستان لە نێوان عەجەم و تورکدا دابەش کرابوو، ئەم سنوورەیی نێوان ئەو دوو دەولەتە بۆ کورد قەدەغە نەبوو. زۆربەیی ئێلانێ کۆچەری کورد لەمبەر و لەوبەری سنووردا، گەرمیان و کوێستانیان دەکرد و تا ڕادەیک کوردستان یەک ھەریمی ئابووری بوو و ھاتوچۆی کاروانی کوتال بە سەرانسەری کوردستاندا بەسەرەستی دەگەڕان و کوردانی ھەردوو ھەریم بەبێ پاسپۆرت، بەپێی پەیمانێ ھەردوو دەولەت ھاتوچۆیان دەکرد. شیخ رەزایش جگە لەم پێوهندییانە، پێوهندییەکی تایبەتی ئەدەب و زوبان ھەبوو کە یەکیک لە ھەرە شارەزاکانی زوبان و ئەدەبی فارسی بوو. ئەم پێوهندییانە وای لە شیخ رەزا کردوو، نەک تەنیا لەگەڵ کوردانی ئێران، بگرە لەگەڵ کاربەدەستانی گورەیی ئێرانیشدا پێوهندی بکات و لە جێگەی خۆیدا مەدح و جارجاریش ھەجووی زۆر ڕەقیان بکات کە بە عەجەم ئەلێت:

بشکست سرو افسر کسرای عجم را
برباد فن داد رگ و ریشـهء جم را
آورد شبـیخون مدینـه بمـدائـن
بگرفت ز شاهان عجم تاج و علم را
این عربـه با آل عمر بهر علی نیست
با آل عمر کینـهء قدیمست عجم را

واتا:

سەر و تاجی کیسرای عەجەمی تێ شکاند

رَهگ و ریشه‌ی جه‌می دا به‌بای فه‌وتان
 (مه‌دینه) شه‌به‌بخونی کرده سهر (مه‌دائین)
 تاج و ئالای له شاهانی عه‌جه‌م وهرگرت
 ئهم بئ ئه‌ده‌بییه له‌گه‌ل ئالی عومه‌ر له‌به‌ر خاتری عه‌لی نییه
 عه‌جه‌م کینه‌یان له‌گه‌ل ئالی عومه‌ر کوّنه

له جی‌گه‌یه‌کی تری، له‌سه‌ر «شیخین و شیرری لافتی» که گوایه له‌سه‌ر وته‌ی
 پی‌غهم‌به‌ر (ص): «لافتی الا علی ولا سیف الا ذو الفقار» شیخ ره‌زا ئه‌مه
 به‌ده‌ستدریژییه‌کی زۆر داده‌نی و له‌م شیعه‌ری خواره‌وه له‌پۆزیان دهدا.

نعش خبیث خویشرا ایرانیان به‌ر شرف
 پی‌ویسته سوی کربلا می آورند ازهر طرف
 در داده آخوندها صلا، کز سایه‌ء اهل ولا
 (ان یدفنوا فی کربلا یغفر لهم ماقد سلف)

واتا:

ئێرانییه‌کان له پیناوی شه‌ره‌فدا ته‌رمی چه‌په‌لی خو‌یان
 په‌ی ده‌ریه‌ی له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هێنن بۆ که‌ربه‌لا
 ئاخونده‌کان بانگ و سه‌لایان هه‌ل‌داوه که‌وا له سایه‌ی ئه‌وانه‌دا دۆستی ئالویه‌یتن
 ئه‌گه‌ر له که‌ربه‌لا بنێژرین له هه‌موو گونا‌هی پی‌شوویان خۆش ده‌بێت

پس ای گروه بدگمان، شیخین و شاه انس و جان
 په‌لوی هم در یک مکان، چون سه‌ گهر در یه‌ک صدف
 باشند از رحمت بری، در حیرتم زین داوری
 تاکی به این جه‌ل و خری، ای مردمان نا خلف

واتا:

که‌واته ئه‌ی گرۆی به‌دگومان، (شه‌یخه‌ین) (ئه‌به‌به‌کر و عومه‌ر) و پی‌غهم‌به‌ر
 له پال یه‌ک و له یه‌ک شو‌یندا وه‌ک سی گه‌وه‌ر وان له صه‌ده‌فه‌یکدا.

له ږ هڅمت بهرى بن، من لهم داوهرییهى ئیوه سهرسام
ئهى پیاوانى نارېسهن تاكهى لهم نه زانى و كهرییه دان!

شیخین و شیرى لافتى عین هم اند این هرسته
بر دینتان واحسرتا، برکینتان یا للأسف
آخر زشاه انبیا، شرمى کنید ای بی حیا
كى شاه باز کبریا، کمتر ز مولای نجف

واتا:

ئهبوبه کر و عومهریش ههروهک ئهبوبه کر و عومهر و پتغه مبهرن
ئهى داخه بؤ ئاینهان و وهى خهفته م بؤ کینههان
ههى بؤ حهیاینه شهرمى له شای پتغه مبهران بکن
چؤن ئهبؤ شابازی کبریا که پتغه مبهره له حهزهرتى على که متر بؤ!

بگشا (رضا) درج دهن، پاشیده کن درسخن
بر قلب بدخواهان بزن تیغ زبان لاتخف

واتا:

(رېزا) نقيمتى دهم و دانت بکهروهه و قسهى وهک دورې بلاو کهروهه،
بيده له جهرگى ناحهزان به تیغى زمانت و هيچ مهترسه

***

مه دڅى ناسره دین شا

ناسره دین شا (۱۸۳۱-۱۸۹۶) له بنه مالهى شاهانى قاجاره که له ږسه ندا
له نازهرى نازهربایجانن و تاكو ئینقیلابى ږه زاخانى په هله وى دڅى ئه حمه د
شا حوكمى ئیرانیان كړد. ناسره دین شا پتوه ندیى له گه ل و لاتانى ئه وروپادا
پهیدا كړد و دهرگه ی ئیرانى بؤ سه رمایه دارانى ئه وان كړدوه. له كاتى
حوكمړانیدا گه ماروؤى (هه رات) ى دا، به لام له بهر ئه وهى ئینگلیزه كان باشوورى

ئیرانیان داگیر کرد، گه‌رایه‌وه. له دواییدا له‌لایهن میرزا ره‌زای کرمانییه‌وه
کوژرا.

شیخ ره‌زا، له‌م شیعره فارسییه‌دا مه‌دحی ده‌کات و ئه‌لّیت:
گر شعاع خسرو انجم بنودی ماهرا
ماه میگفتم جمال (ناصرالدین) شاهرا
نورماه از آفتاب و نور شاه از خویشتن
در حقیقت فرق بسیارست شاه و ماهرا

واتا:

ئه‌گهر مانگ له تیشکی شای ئه‌ستیره‌کان نه‌بوايه (که پوژّه)
ده‌موت جوانیی ناصیره‌ددین شا مانگه، (به‌لام نا‌لّیم چونکه)
پوژشناایی مانگ له خۆره‌وه‌یه، پوژشناایی شا له خۆیه‌وه‌یه
له راستیدا جیاوازی زۆره له نێوان شا و مانگا

گرنه از خط شعاع مهر بگرفتی ضیاء
در فلک از شرم رویش گم نمودی راهرا
کبک را از سایه‌ی عدلش ز شاهین باک نیست
میزند هردم بگردون بانگ قاها قاهرا

واتا:

ئه‌گهر مانگ له ئاسماندا تیشکی له هیلّی تیشکی پوژ وهرنه‌گرتایه
له شه‌رمی پرووی شادا ری‌ی له ئاسماندا ون ده‌کرد (چونکه به‌رچاوی تاریک
ده‌بوو)
له سایه‌ی دادپه‌روه‌ریی ئه‌ودا که‌و باکی له شاهین نییه
بو‌یه هه‌میشه بانگه‌وازی (قا .. قا ..) له گه‌ردووندا لی دده‌دا

این همان شاه‌یست کز بهر عدالت گستری
شیرا گوید شبان شوگلّه‌ء رویا‌هرا

گفت بامن ابلهی کوتاه بین از روی تیز
قبلهء عالم توانی گفتن این جم جاهرا

واتا:

ئەمە ھەر ئەو شاھەییە کە بۆ داد بلۆکردنەوہ
بە شیر ئەلّی ببە بە شوانی رانە پێوی
کێلێکی کورتبێن لە پرووی رق و کینەوہ پێی وتم:
ئەتوانی بەم شاھە بلّی: قیبلەیی جیھان؟

گفتم ای کوته نظر آخر نه او ظل خداست
سرور عالم ببايد گفت ظل الله را
این همان شاه جهاندارست کش خاقان چین
عرضه میدارد که دیرن بنده ام درگاهرا

واتا:

پێم وت: ئەو بەرچاو کورت ئاخر ئەو ئەو سێبەری خوا نییە؟
کە گەورەیی جیھان دەبێ پێی بوتری: سێبەری خوا
ئەم ئەو پاشا دنیا بە دەستەییە کە خاقانی چین عەرزێ دەکا
ئەلّی: من بەندەییەکی کۆنی دەرگەیی تۆم

***

تەلگرافیک بۆ ناصیرەددین شا

لە دەس پێکردنی ئەم شیعەرەدا، شیخ رەزا، باسی تەلگراف دەکات چۆن
بەیهک لەحزە وەکو تیشکی ھەتاو دووری صد سالا قەمچ دەکات و ھاواری
دەگەیینیتە شا و ئەلّیت:

أی تل تونیک واسطهء داد خواھرا
واقف کنی ز حال گدا پادشاھرا

در یک نظر، به یک حرکت، چون شعاع شمس،
طی میکنی مسافهء صد ساله راهرا

واتا:

ئەي تەلگراف! تۆ ھۆيەکی چاکی بۆ ئەوھێ دادی بوئ
پادشا لە حالێ گەدا ئاگەدار دەکەي
بە جوولەپەک و لە چاوترووکانیکدا وەک تیشکی رۆژ
پێوانەي سەد سالا رۆ دەبەري

فرسخ بریدن تو بقدر پریدنست
از سخن دیده تا سر مژگان ناھرا
تا پای تخت خسرو گیتی ستان برو
از من ببوس خاک در بارگا هرا

واتا:

فرسەق برپینی تۆ ئەوھندەي ئەوھيە
کە روانینی چاو لە ناو چاوھوہ تا برژانگ دەفرۆ
تا بەرپیتی تەختی پادشای جیھانگیر برو
لە جیاتیی من خاکی بەردەرگەي بارەگەي ماچ بەکە

بر خوان دوعای دولت و انگاه عرض کن
شرح نیازمندی این بنده شاهرا
آرایش اریکەء جم، خسرو و عجم،
دارای ملک ری، شەگیتی پناھرا

واتا:

دوعای بەردەوامیی دەولەتی بۆ بەکە و پاشان بە درێژی
داواکارییەکانی ئەم بەندەيە عەرزێ حوزووری شا بەکە
ئەي مایەي رازانەوھي پشتینی جەمشید و خوسروھي عەجەم

ئەى خاوەنى موڵكى ڤەى و شای جیهان پەنا

آن خسروى كه (ناصردين محمد است)
بر خلق آيتى است ز رحمت إلههرا
آن انجمنش سپاه فزونتر بود ولى
انجا كه حيدر است چه حاجت سپاهرا

واتا:

ئەو خوسره‌وه‌ى كه يارمه‌تيدەرى ئاينى محەمه‌ده
نیشانەى ڤەحمەتە لە خواوه بۆ خەلق
لەشكرى لە ئەستێره زۆرتەرن بەلام
مادام هەيدەر هەبى بۆ پشتيوانى، سوپاى بۆ چييه؟

مەهرا بروى انور شە ميکند قياس
آنکس که از سفيد نداند سپاهرا
يارب بحق آل على پايدار کن
جاه و جلال، حشمت روحى فداهرا

واتا:

ئەو کەسەى ڤەش و سپى لەيهک ناکاته‌وه
قياسى مانگ لە ڤووى شا دهکا
خوايه بۆ خاترى ئالى عەلى
جاه و جەلال و حيشمەتى ئەم شايە- بە قوربانى بىم - پايه‌دار که

درشه کمال زاتى و درماه عارض است
فرق است آسمان و زمين شاه و ماهرا
باز يچه نيست منقبت خسروان (رضا)
كى طاقت تحمل کوه است کاهرا

واتا:

ته‌واوی له شادا هی خۆیه‌تی و له مانگدا له‌لاوه هاتوه
شاه و مانگ جیا‌وازییان جیا‌وازیی ئاسمان و زه‌ویه،
(ره‌زا) تاریفکردنی پادشایان گالته نییه
که‌ی گایه‌ک توانای هه‌لگرتنی کێیوکی هه‌یه

***

مه‌به‌ستی «حافز» له پرسپاری ناسره‌دین شادا

ناسره‌دین شا له شاعیران ده‌پرسیت: مه‌به‌ستی «حافز» چیه که ئه‌لێت:
«بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت». گه‌لێک له شاعیران وه‌لامی
شا ده‌ده‌نه‌وه، به‌لام شا هه‌یچ‌یانی به‌دل ناییت. ئه‌م پرسپاره ده‌گاته شیخ
ره‌زایش. شیخ ره‌زا له‌سه‌ر هه‌مان کێش و قافیه ئه‌م وه‌لامه‌ی شا ده‌داته‌وه و
زۆری به‌ دل ده‌بی و به‌خششی ده‌دات.

شاه والا وقت طالع روی در ادبار داشت
این دل غم منزل را غرق در اکدار داشت
بر سرورم صد هه‌زاران کوه عصبه بار داشت
صاحباً در حالتی کین بنده غم بسیار داشت
یادم آمد آن کلام آنجناب اظهار داشت

واتا:

ئه‌ی پادشای پایه بلند، کاتێ که به‌خت پرووی له پشت هه‌لکردن بوو
ئه‌م دله‌ی خۆم له مالمدا نوقمی لیلی کردبوو
سه‌دان هه‌زار کێوی غه‌م به‌سه‌ر شادیمه‌وه بووه بار
گه‌وره‌م: له کاتیکدا که ئه‌م به‌نده‌یه خه‌می زۆری له دلا بوو
هاته بیرم ئه‌و قسه‌ی ئه‌و جه‌نابه که وای ده‌برێ

کرده بودی ز امتحان با شاعران گفت و شکفت
کز وجود من بر و در منظر عالم برفت

هیچ کسی بر وفق طبع من در معنی نسفت
گفته بودی مقصد حافظ چه بود از آن چه گفت
«بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت»

واتا:

بۆ تاقیکردنه‌وه له‌گه‌ڵ شاعیراندا قسه‌ت کردبوو و گویت بۆ شل کردبوون
که بوونی من به دیمه‌ن له به‌رچاوی جیهان رویشتبوو*
که‌س به گوێهری ئاره‌زووی من مرواریی مانای نه‌سمی
فهرمووبووت مه‌به‌ستی (حافز) له‌وه چیه که وتوویه؛

* واته: که‌س بیری له بوونی من نه‌کردبووه‌وه تا بانگ بکړیم بۆ ئه‌و تاقیکردنه‌وه
و پرسیاره.

زان حبیب حی وحق امداد فیض سرمدی
بس تضرع کردم‌اند در باب آل احمدی
ذات احمد را شفیع آورده برهر مقصدی
نصف شب غواص کردیدم به به‌حری ابجدی
تا ببینم این صدف آیا چه در دربار داشت

واتا:

زۆر داوای به‌ره‌که‌تی هه‌میشه‌ییان له‌و خۆشه‌ویستی خوای به‌حه‌ق و زیندووه
کردووه
له‌باره‌ی ئالی پێغه‌مبه‌ره‌وه زۆر پاراونه‌ته‌وه
بۆ هه‌ر مه‌به‌ستی زاتی پێغه‌مبه‌ریان کردووه‌ته‌ تکاکار
نیوه‌شه‌و وه‌ک ئه‌وانه‌ی ده‌چنه‌ بنی ئاو به‌ ده‌ریای هه‌رفی ئه‌به‌ج‌دیدا نو‌قم خوار
تا بزانی چه‌ مروارییه‌ک له‌ناو ئه‌و سه‌ده‌فه‌دا شارراوه‌ته‌وه

زان همه مردان پیامد صفوت جاروی کش
بر دل آمد معنی شیرین بس بی عیب و غش

لوح قلبم را صفاداند همی آینه‌وش
بلبلی برگ گلی شد سیصد و پنجاه و شش
با حسین و با حسن هم با علی معیار داشت

واتا:

لهو هموو مهردانی خواوه خاوینیه‌کی زۆر بیگهرد و نات‌واوی هات به‌دلدا
واتایه‌کی جوانی زۆر بیگهرد و نات‌واوی هات به‌دلدا
ته‌خته‌ی دلمی خاوین کرده‌وه وهک ئاوینه‌یه‌ک پاک بکریتته‌وه
رسته‌ی «بلبلی برگ گلی» ده‌کاته سیّ صهد و په‌نجا و شه‌ش
له‌گه‌ل سیّ وشه‌ی (حسین) و (حسن) و (علی) هاوسه‌نگه

این چنین جاری است عادات حکیم ذو المنن
بهر ترفیع همان قطب رفیع ممتحن
بر گـروه اولیـا بارد بلاهای فتن
برگ گل سبزا است آن دارد نشانی از حسن
چونکه در روز وفاتش سبزی رخسار داشت

واتا:

عاده‌تی خوای خاوه‌ن حکمه‌تی به‌خشنده‌ وا رۆیشتوووه
بو پایه به‌رزکردنی ئه‌و قوتبه به‌رزه تا‌قی کراوه‌یه
به‌لا و فیتنه به‌سه‌ر ده‌سته‌ی ئه‌ولیا‌دا ده‌باری
به‌رگی گولّ سه‌وزه و نیشانه‌ی (ه‌سن)ی پی‌وه‌یه
چونکه له‌ رۆژی وه‌فاتی رۆخساری سه‌وز هه‌لگه‌ر‌ابوو

این نمی‌باشد خدا نخواست‌ه آ‌زین و شین
این همی باشد خداوداند پی اسرار بین
آنچه رفت برنسل شاه غازی بدر و حنین
رنگ گل سرخست آن دارد نشانی از حسین
چونکه در حین شهادت سرخیء رخسار داشت

واتا:

خوا خۆی ئەمه له چاکی و خراپییه وه نییه
خوا خۆی دهزانی ئەمه هه مووی له رازهکانی نیتوانه وهیه
ئهوێ بهسه نهوێ غه زاکه ری بهدر و حویندا تێپه بووه
پهنگی گۆل سووره نیشانهی حوسهینی پێوهیه
چونکه له کاتی شههیدبوونیدا روخساری سوور هه لگه رابوو

چونکه در عصر سعادت قطب بوده نزد کل
پیش آژین دانسته حالت زان شده مأمور پل
وز معارف نوش کرده از نبی نوشاب مل
بلبلی باشد علی کز فرقت آن هردو گل
واندران برگ و نوا خوش نالهای زار داشت

واتا:

چونکه له سهردهمی پێغه مبهردا لای هه مووان قوتب بووه
له پێشتردا حاله ته که ی زانیوه
له پێغه مبه ریشه وه شه رابی زانستی نۆش کردووه
بولبوله که ییش (عهلی) یه چونکه له بهر جیا بوونه و ی له و جووته گوله ی
نال و هاواری زۆر خۆش هه بوو له ناو ئه و گه لا و ئاوازانهدا

صد هزاران رحمت حق باد برجان رضا
بس به والله پیمبر شافعش روز جزا
من ز ایمان کرده ام از جان حب مرتضی
من نهانی گویم این تخمیس از بهر رضا
تا بدانندش (رضا) ایمان بسی انوار داشت

واتا:

سهدهزار پهحمهت له گیانی (پهضا) بی

ته نیا پیغهمبهر تکاراری بی لای خوا له پژی سزادانه وه
 من له باوه‌ری خۆمه‌وه به گیانی خۆشه‌ویستی (عه‌لی)م کردووه
 من به نه‌ینی ئەم پینج خشته‌کییه بقۆ ره‌زانه‌ندی ئەئیم
 تا بزانی (په‌زا) باوه‌ری زۆر پۆشن بووه

***

مه‌دحی حوسامولولک له پینجه‌یه‌ک له‌سه‌ر شیعی حافز

له مه‌دحی حوسامولولک، شیخ ره‌زا به‌و هیوایه‌یه که قسه‌کانی بگاته شا
 که ئەئیت:

من اگر روان نسازم به پیمبر صبارا
 بحسام ملک و مللت که ترحمی خدارا
 ز مقربان خاقان که شود وسیله مارا
 بملازمان سلطان که رساند این دعارا
 که بشکر پادشاهی ز نظر مران گذارا

واتا:

من ئەگه‌ر به په‌یامبه‌ری بادی سه‌بادا
 هه‌واڵ نه‌نیرم بقۆ (حسام الملك والملة) که
 کێ له نزیکانی خاقان ئەبێ به‌هۆ بقۆ ئیمه
 ئەم پارانه‌وه‌یه بگه‌یه‌نێ به نزیکانی خاقان
 که له سوپاسی پادشاییتدا گه‌دا له بیری خۆت مه‌به‌روه

من اگرچی بینوایم، تو وزیر پادشاهی
 من اگرچی در حضيضم، تو بر اوج مهروماهی
 ز میان ما تفاوت زمه است تا بماهی
 همه شب دراین امیدم که نسیم صبحگاهی
 به پیام آشنائی بنوازد آشنارا

واتا:

من هرچند هزارم و تو وزیری پادشای
من هرچند له بنی چالام و تو له خور و مانگدای
له نیوان نیمه‌دا جیاوازی له مانگه‌وه تا ماسیه‌که‌ی گا به‌سهر پشتییه‌وه‌یه
هموو شه‌وئ به هیوای نه‌وهم شنه‌بای به‌یانیان
به په‌یامی ئاشنایی دلنه‌وایی ئاشنای خوئی بکا

من اگر بحکم تقدیر شده روم جایگاهم
به‌وای ملک ایران بأمید قرب شاهم
شده رومیان زهر سو چو رقیب سد راهم
ز رقیب دیو سیرت بخدای خود پناهم
مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سهارا

واتا:

من نه‌گهر به برپاری قه‌دەر ولاتی رۆم بووه به‌جیم
به هیوای نزدیکی له شاوهم له‌بهر ئاره‌زووی ولاتی ئیران
رومییه‌کان له هر لا وهک دوژمن وان به‌سهر ریمه‌وه لئیان گرتووم
په‌نام به خوای خۆم گرتووه له دوژمنی دئی و په‌وشت
مه‌گهر نه‌و نه‌ستیره‌ی کشاوه (که په‌جمی شه‌یتان ده‌کا) یارمه‌تیکی ئه‌م ناچیزه
بدا که وهک نه‌ستیره‌ی (سوها)یه

تو که آفتاب صبحی قدحت زنور لب ریز
پی زره‌های ناچیز کرمت وسیله انگیز
سحری (رضای) خودرا بدهن نوانه‌ ریز
بخدا که جرعه‌ء ده (بحافظ) سحر خیز
که بوقت صبحگاهی اثری بود دعا را

واتا:

تۆكە خۆرى سبهينانى، پيالەكەت لیوانلیوه له نوور
 بهخششت هۆ ئەدۆزیتەوه بۆ گەشتن بەم وردە ناچیزانە
 بارانیکى رحمەتى سبهينانى پەزامەندیى خۆت بەسەر سەلوینكى مندا بریژە
 توخوا قومى بده بهخافزى سبهينان له خەو راپەرپو
 چونکە کاتى سبهينان کارى خۆى دەکا دوعا و پارانەوه
 شیخ پەزا، وەکو هەموو ئادەمیزادیک، یەکیکی خۆش دەویست و رقی له
 یەکیکی تری دەبیتهوه. له کاتیکدا ئەلێت:

افتخار همه ايران به نظام العلما است
 اين سخن مظهر تصديق جميع حکما است

واتا:

شانازی هەموو ئێران بە نێزاملولعوله‌ماویه
 ئەم قەسەیه دیمەنى باوەر پێکردنى هەموو خاوەن ویڵ و کەمالیکە
 له چوار خشتەیه‌کدا ئەمەى خوارەوه به (ابن ملجم) ئەلێت:
 نخواهم ملک کیخسرو، نجویم مسند جم را
 بنرخ نیم جو نخرم متاع هر دو عالم را
 نگردم روز محشر عهد باشد داخل جنت
 بحق شاه مردان تا نگایم (ابن ملجم را)

واتا:

مولکی که‌یخوسره‌وم ناوی، پایەى جه‌مشیدم ناوی
 هەموو کەلوپەلی هەردوو دنیا بە نرخى نیو دەنکە جۆ ناگیرم
 عەهد بۆ رۆژی حەشر ناچمە ناو بەهەشت
 تا ئیبنومەلجەم نەگێتم، قەسەم بە شاهی مەردان

***

مه‌دجی یوونس خانی والیی سنه

شیخانی تالهبانی له ئێراندا، به‌تایبه‌تی له ناوچه و شاره‌کانی کرماشان و سنه و سابلاخ و موکریان و هه‌ورامان ده‌رویش و مریدیکی زۆریان هه‌بوو. شیخ ره‌زا له‌به‌رئه‌وه‌ی شیخ‌ه‌لیی کاکی پۆست‌نشینێ ته‌کیه‌ی که‌رکووک بوو، ده‌چێته‌ سنه و ده‌یه‌وێت ته‌کیه‌یێک له‌وێ دروست بکات، به‌لام به‌چی. ئه‌م شیعره ده‌نووسیت بۆ یوونس خانی والیی سنه.

من دراین مملکت روم کـــه بادا ویران
خوار و بدنام شدم همچو عمر در ایران
نه بایران بودم جای اقامت نه بروم
گشته ام زیر فلک همچو فلک سرگردان
شیخم و نیست مراجای برو تکیه کنم
نکنم تکیه مگر بر کرم یوونس خان

واتا:

من له‌م ولاتی رۆمه‌دا - خوا وێرانی کا -
زه‌لیل و به‌دناو بووم وه‌ک عومه‌ر چۆن له‌ ئێراندا زه‌لیل و به‌دناوه
نه له‌ ئێران جێم هه‌یه‌ نیشه‌جی بێم و نه له‌ رۆم
له‌ ژێر ئه‌م ئاسمانه‌دا وه‌ک که‌شتی سه‌رگه‌ردانم هه‌ر رۆژی له‌ جێیه‌کم
شیخم و جێیه‌کم نییه‌ پالی پێوه‌ بده‌م و پشته‌ی پێ ببه‌ستم
پشت به‌که‌س نابه‌ستم مه‌گه‌ر به‌ به‌خششی یوونس خان

***

شیخ ره‌زا و ده‌وله‌تی عوسمانی

شیخ ره‌زا له‌ سه‌رده‌می حوکی عوسمانی له‌ کوردستاندا له‌دایک بووه‌ و له‌ دوا سالانی ئه‌و حوکمه‌دا (١٩١٠) کۆچی دواایی کردووه‌. سوڵتانی عوسمانی؛ به‌ناوی «خه‌لیفه‌ی ئیسلام» ده‌سته‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر گه‌لیک له‌

ولاتی ئیسلام، به تایبەتی ولاتی عەرەب و کورددا کیشاوه. شیوهی حوکمی ئەم سولتانانە، حوکمیکی ئۆتۆکراتی، که دەستووری ولات دەستەلاتی سولتان بوو و ناوی «امیر المؤمنین»ی لەخۆ دەنا و ئەو حوکمەیی بە حوکمی ئیلاهی دەناسرا و هیچ هیزیک نەیدەتوانی سنووریک بۆ دەستەلاتی دانیت. ئیمپراتۆریەتی عوسمانی دابەش کرابوو دەیان «ولایت» که (والی) دەبێردە پێوە و لە سەرۆکی ئەوانیشەووە سەرلەشکر (میر ئالای) دەیتوانی والی و مۆتەسەرپەف لایەت و یەکیکی تری بۆ دانیت. لەبەر ئەوە یاسایەکی نەبوو بۆ پاراستنی مافی ئەمانە، ئەمانیش دەیانویست بە کەمترین کات خۆیان دەولەمەند بکەن و بە هەوێسی خۆیان جوړەها باجیان دەخستە سەر میلەت و لە دزی و بەرتیلخواردن درێغیان نەدەکرد و بۆ دەموکتکردنی میلەتیش چەشن چەشن سوپایان پێک دەخست. لە پێشاندان لەشکری دەرەبەگی و لە پاشان «یەنکی چەری» و لە پاشاندان لەشکری نیزامی و بۆ یارمەتی ئەوانیش، هیزی (ژاندارم = جەندرمه) لە زەمانی حوکمرانی سولتان عەبدولحەمیدیش، لە کوردستاندا سوپای (حەمیدیە) لە کوردەکان دانرا، وەکو حەسەن ئاغای زەنگنە لە ناوچەی خانەقین تاکو شارەبان و سەلح بەگی نەوتچی لە کەرکوک و حوسین ئاغا هەمەوێند لە ناوچەی سولەیمانی کرانە (تابور ئاغاسی).

شیخ رەزا لە سەرەتای ژيانیدا، وەکو زۆریەکی خەلق، دەولەتی عوسمانی بە پارێزەری ولاتی ئیسلام دژی گاوران دادەنا. بەلام وەکو رۆشنبیریێک رەخنەیی لە کەموکورتی و کردەو ناپەرەواکانی کاربەدەستانی گرتوو و پەردەیی لە ڕوو هەڵمالیون و لە پاشاندان، نەکی تەنیا لە کاربەدەستان، بگرە لە پزیمی ئەو دەولەتە و لە سولتانیش دەگریت. لە شیعەرەکانی شیخ رەزادا، لە سەرەتاوە مەدحیکی زۆری سولتان عەبدولعەزیز و سولتان عەبدولحەمید دەکات و بە سێبەری خوا لەسەر ئەرز دادەنێ و لە پاشان کە هاتوچۆی ئەستەموول دەکا و لەگەڵ گەلێک لە رۆشنبیرانی کورد و تورک ناسیاوی و پێوەندی پێدا دەکات، دەس دەکاتە رەخنەگرتن و لە پاشان هەجوو و لەعنەت لێکردنیان.

ئەم گۆرانکارییانە هاوکاتن لەگەڵ گۆرانکاریی بارودۆخی سیاسی و

کۆمه‌لایه‌تی ولّات و ده‌رکه‌وتنی هه‌ست و بیروباوه‌ری نوێی ئه‌و سه‌رده‌مه‌.
 شیخ ره‌زا له‌م شیعه‌ره‌ تورکییه‌دا له‌ سه‌ره‌تای ژیانیدا مه‌دحی سوڵتان
 عه‌بدولعه‌زیز ده‌کات. سوڵتان عه‌بدولعه‌زیز؛ هه‌رچه‌نێک ویستی هه‌ندی
 ئیسلاحات له‌ ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانیدا بکات، به‌لام بووه‌ هۆی پامالکردنی
 سامانی ده‌ولت و جیا‌بوونه‌وه‌ی رۆمانیا و سرب و بولغارستان و مصر. شیخ
 ره‌زا ئه‌لێت:

کردم بکار نامه‌ء شاهان بسی نگاه
 برهم زدم جریده‌ء این کهنه کار گاه
 از حال خسروان زمان جستم آگهی
 آنان که بووده اند خداوند دستگاه

واتا:

سه‌یریکی زۆری کارنامه‌ی پادشاهانم کردووه
 ده‌فته‌ری ئه‌م کارگا کۆنه‌ی دنیام په‌رپه‌ره‌ کردووه‌ته‌وه
 به‌ دوا‌ی هه‌والی پادشاهانی جیهاندا گه‌راوم
 ئه‌وانه‌ی که خاوه‌ن باره‌گا بوون

ساسانیان بحکمت و سامانیان بملک
 عباسیان بدولت و سلجوقیان بجاه
 هر چند خواستم که بیایم نیا فتم
 شاهی بفر و دولت (عبدالعزیز شاه)

واتا:

ساسانیان به‌ حیکمه‌ت و سامانیان به‌ دارایی
 عه‌باسیان به‌ ده‌ولت و سه‌لجوقیان به‌ پایه‌ و پله
 هه‌رچه‌ند ویستم بیدۆزمه‌وه‌ نه‌مدۆزییه‌وه
 شاه‌ی له‌ شان و شکۆی ده‌ولته‌ی سوڵتان عه‌بدولعه‌زیزدا بۆ

چشم سپهر و دیدهء دوران ندیده است
شاهنشاهی بدین حشم و لشکر و سپاه
این تخت و این اساس و این گنج و این گهر
وین تاج و تخت و این علم و چتر و بارگاه

واتا:

چاوی ناسمان و دیده‌ی زهمانه نه‌یدیوه
شاهنشایی ئه‌ونده دهستو دائیره و له‌شکر و سوپای بیی
ئه‌م ته‌خته و ئه‌م بنه‌رته و ئه‌م گه‌نجه و ئه‌م گه‌وه‌ره
ئه‌م ته‌خت و تاجه و ئه‌م به‌یداخ و چتر و باره‌گه‌یه

این لشکر نظام که کوکرده گوش چرخ
از نالهء نفیر بهر شام و صبحگاه
خورشید سایه گستر و جمشید تاجور
دارای بنده پرور و سلطان دین پناه

واتا:

ئه‌م سوپای ریکوپیټک و نیزامیه که گوئی چه‌رخه گه‌ردوونی که‌ر کردووه
به‌هوی ناله‌ی بووقیه‌وه ئیواران و به‌یانیان
وه‌ک خۆر سی‌به‌ری بۆ‌ه‌مو و لایی کردووه وه‌ک جه‌مشید خاوه‌نی تاج
وه‌ک دارای به‌نده‌په‌روهر و، سو‌لتانی پشت و په‌نای ئاینه

فخر دول، ملاز ملل، مایهء امل
ظل خدا، امام هدی، سایهء الاله
میگفتم از ستایش او شمهء ولی
یارای هرکس نبود مدح پادشاه

واتا:

شانازی ده‌لّه‌تانه، په‌نای گه‌لانه، مایه‌ی هیوایه
سایه‌ی خواجه پتیشه‌وای رینمونیه، سیبهری خواجه
ئه‌مویست چهرده‌یی باسی ئه‌و بکه‌م و به‌شان و بالیدا هه‌لده‌م
به‌لام له‌توانای هه‌موو که‌سیکدا نییه‌ تاریفی پادشا بکا

کی دارد احتیاج بتعریف چون منی
بسط جلال شه‌ که‌ زماهیست تا بماه
خواهم یکی مساعده‌ از طبع تا دهم
داد سخن بمدحت دستور پادشاه

واتا:

که‌ی پتوییستی به‌تاریفکردنی که‌سیکی وه‌ک منه
به‌ربلاویی شان و شکوی پادشا که‌ له‌ مانگه‌وه تا گا و ماهی گرتووه
ئه‌مه‌وئ سروشتم یارمه‌تیم بدا
تا رازی قسه‌ بئینه‌ سه‌ر تاریفی وه‌زیری شا

صدری که‌ گر تلافی وافی نمیشدی
دولت خراب گشتی و ملت شدی پناه
محمود ندیم پاشا صدری که‌ بر درش
کرداست چرخ، قامت تعظیمرا دوتاه

واتا:

سه‌ره‌ک وه‌زیری که‌ ئه‌گه‌ر نه‌بوایه به‌ چاره‌سازی به‌شکه‌ری،
و‌لات و‌یران ئه‌بوو و میلیله‌ت له‌ناو ده‌چوو
مهممود نه‌دیم پاشا ئه‌و سه‌ره‌ک وه‌زیری له‌ به‌رده‌رگه‌یدا
چه‌رخ‌ی گه‌ردوون بالای خوی نوشتاندووته‌وه‌ بۆ دووباره‌ ته‌عظیمکردنی

یه‌ک یه‌ک به‌دست و بازوئی زرین ببست
هر رخنه‌ که‌ یامته‌ ببنیاد ملک راه

دم درکش ای (رضا) که ندارند نسبتی
دریاؤ قطره، زره و خورشید و کوه و کاه

واتا:

به دهست و بازووی بیروپای سه‌نگینی خوئی
یه‌که‌یه‌که هم‌موئه و کون و که‌له‌به‌رانه‌ی گرتووه که رتیان که‌وتووه‌ته بنیاتی
ده‌ولت

دهمی خۆت بگره (ره‌زا) چونکه به‌راورد ناکرین به یه‌ک:
ده‌ریا و دلۆپ و، تۆزقال و خۆر و، کیو و کا

***

شیخ ره‌زا و سولتان عه‌بدولحه‌مید

زۆربه‌ی ژیا‌نی شیخ ره‌زا له سه‌رده‌می حوکمرانی سولتان عه‌بدولحه‌مید
بوو. سولتان بۆ چه‌سپاندنی (ده‌سته‌لاتی ئیلاهی)ی خوئی، پیاوانی
ئاینه‌رست و شیخانی رت‌بازی ده‌رویشی و مه‌لاکانی له خوئی نزیک ده‌کرده‌وه
و چاوه‌دیریی مزگه‌ت و ته‌کیه و خانه‌قاکانی ده‌کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ پیاوانی ئاین
به چاوی پارێزه‌ری ولاتی ئیسلام ته‌ماشای سولتان عه‌بدولحه‌میدیان ده‌کرد.
شیخ ره‌زا، له سه‌ره‌تای ژیا‌نیدا، هه‌ر به‌و هه‌سته ته‌ماشای سولتانی ده‌کرد
و له‌م شیعه‌ تورکییه‌دا مه‌دحی سولتان عه‌بدولحه‌مید ده‌کات و ئه‌ل‌ئیت:

سریر سلطنت ملک الیمن آل عوسماندر
خلافت خاندان پروهرده (عبدالحمید خان) در
وکیل فخر عالم، زبده‌ء نریت آدم
امیر المؤمنین، ظل خدا، محبوبی یزداندر

واتا:

شکۆی پادشاهی ته‌ختی شاهیی ئالی عوسمانه
په‌روه‌رده‌ی خانه‌دانی خه‌لافه‌ت عه‌بدولحه‌مید خانه

جێنشینى پێغه‌مبەر، زوبده‌ى نه‌وه‌ى ئاده‌م
میری موسلمانان و سێبه‌رى خوا و خۆشه‌ویستی یه‌زدانه

بیلنمز هیئت شاهانه‌سى عكس تجلادن
ملکدر، یا ملک شاه جهان، یا ماه تاباندر
خرد مندانده عاجز عقل کل قاصر
زه اندیشه باغلو قوهء ادراکه حیراندر

واتا:

له عه‌كسى جلوه‌کردندا نازانرێت هه‌یه‌تى شاهانه‌ى
فریشته‌یه یا مه‌لیكى شای جیهان یان مانگی تابانه
هۆشمه‌ندان په‌ك كه‌وتوو هه‌قلی هه‌موو قاصر
به‌پێی بیرکردنه‌وه به‌ستراوه، هێزی له تیگه‌یشتنى سه‌رسامه

النده كاسهء شمس و قمر ده‌رگاهنه قارشو
بوكلمش صانكه گردون بر گداى كاسه گرداندر
باصوب ناف زمینه، عرشه چیقمش تخت اجاللى
دگل باد اوزره دوران ایلیان تخت سلیماندر

واتا:

ئه‌وه‌ى كاسه‌ى خۆر و مانگی به‌ده‌سته‌وه‌یه به‌رامبه‌ر ده‌رگه‌ى ئه‌و
قه‌مچ بووه وه‌كو گه‌ردوون گه‌دایه‌كى كاسه هه‌لگره
ته‌خت شكۆى كوتراوه‌ته ناوکی زه‌وى شكۆى گه‌یشتووته عه‌رشى ئاسمان
ئه‌لێی ته‌ختى سوله‌یمانه به‌سه‌ر هه‌وادا ده‌سوورێته‌وه

بولنمز گلش عصرنده غمدن دیده‌ گریان
نسیم رافتندن گل گبی بلبله خنداندر
اوگوندن کیم ایشتمش صیت عدک چرخ دون پرور
بنمله ایتدیکی جوو جفالردن پشیماندر

واتا:

له عهصرى شاديدا، چاوى گريانى غەم نابينرئيت
له شنهباى دل نهرميدا، بولبوليش وهكو گول پى دهكەنئيت
لهو رژوهه ئهوهى بيستووويه تى ناوى عهدلت، چه رخی ناکهسان
لهو جهور و جهفایهى که له گهڵ مندا کردووويه تى پهشيمانه

يقه قورتارمق ايستر پنجهء قانون عدلکدن
انکچون گاه ير آلتنده، گاه ابر ايچره پنهاندر
ينه چيقماز او شاهک عهدء مدح و ثناسندن
(رضا) گر فى المثل فن سخندانیده حساندر

واتا:

له چنگى ياساى عهدلت دهيهوئيت ياخه رژگار کات،
له بهر ئهوه دهميک له ژير ئهرز و دهميک له ناوى هه وردا شاراو هيه
ديسان له عهدهى مه رح و سوپاسى ئه و شايه دهرناچئيت،
پهزا ئه گهر له هونه رى قسه زانيدا ببيته (حه سسان)

هميشه تاقمر رونق فزاي طارم خضرا
هميشه تا (زحل) آرايش ايوان كيواندر
الهى بر قرار اولسون عافيت اوزره
وجود پادشاه عصرمز کيم جود و احساندر

واتا:

هه ميشه تا وهكو مانگ رهونهق ئه داته ئاسمانى شين
هه ميشه تا (زحل) ئه يوانى گيتى ئه پازينئته وه
خوایا هه ر پايه دار بى به له ش ساغييه وه
هه بوونى پادشای سه رده مى ئيمه که ئه و هه م سه خاوته و هه م چاکه يه

له مه دحيكى ترى سولتان عه بدولحه ميد؛ شيخ رها له دوا بهيته كهى
شيعريكى ترى توركيذا، خوئى به سولتان دهناسينئى كه سولتان پريزيكى
زوئى به رامبه ر شيخ عه بدوره حماني باوكى هه بوو و ئه لئيت:

(قل هو الله احد) حرز سرماه افسرك
مست صهباي (ألم نشرح) دل دانشورك
مستشار عقل او همدك (روح الأمين)
دستگيرك فيض اقدس (اسم اعظم) يا

ورك

واتا:

(قل هو الله احد) مايهئى ئاسايشى گه نچينهئى تاجت
مه ستي شه رابي (ألم نشرح) دلى دانان
عه قل يه كه م پرس پي كه رت و هاوده مت (روح الأمين)
فه يرض ئه قدس ده ستگيرت (اسم اعظم) يا وهرت

تاج و تختك تا ابد محفوظ (الله الصمد)
(آية الكرسي) مدد (انا فتحنا) رهبرك
ريزه سنك آستانك درهء تاج الملوك
قره العين سلاطين خاكپاي انورك

واتا:

تاج و تهخت تا ئه بهد پاريزگارى (الله صمد)
(آية الكرسي) يارمه تيده رت (انا فتحنا) ره به رت
ورده به ردى به رده رگه ت دورى تاجى شاهانه
خاكپاي نوورانيت (قره العين) شاهان

برجهان كفاره قارشو، غمزهء خوبان گبى
صف چكوب آمادهء هيجا سپاه صفدرك

تاج و تخت دولت یونان دل عاشق گبی
سینه چاک ناخن سم سمند عسکرک

واتا:

بهرامبر جیهانیکي گاوران وهکو چاو هه لته کاندنی جوانان
سو پای دلیرت ریزی بهست نامادهی جهنگه
تاج و تهختی دهولتهی یونان وهکو دلّی عاشق
سینهی قلّیشاوه له بهر سمی ئه سپی سه ربازتدا

جوهر فردن وجودی یوق دیه ن جاھل دگل
نص قاطعدر بو دعوی اوزره نوک خنجرک
عرشه اصمه قورقارم عرشی ده ایتسون رخنه دار
جوهر فرد کیان تیغ ثریا جوهرک

واتا:

ئه و کهسهی بلّیت جه وهه ری فەرد وجودی نییه نه زان نییه
نووکی خه نجه رت ئه م داوا یه به یه کجار ده برپّته وه
به عه رشدا مه یکه ره دارا ئه ترسم عه رش بریندار کات
تیغه کهت که گه وهه ری تاقانه یه و له گه وهه ری (سوره میا) یه

هدهد شاهد (سبأ) و سایهء بال هما
یا دهم باد صـــــبـــــا در رخس آهو پیکرن
جانشین فخر عالمسک عجب می اولسه لر
(جم) قولک (کی) بنده (خاقان) کوله (کسرا) چاکرن

واتا:

هودهودی (سبأ) دۆزهروهیه یا سیبهری بآلی (هوما) یه
باوهشین بای صه بایه ره خشی ئاسکه ئاسات؟
ئایا سهیره، که چیئیشینی فەخری جیهانی

(جم) كۆيلەت، (كەي) بەندەت، (خاقان) عەبدت و (كسرا) نۆكەرت بن؟!

حى قائملىە حسابى بر گلور (عبدالحميد)
چوق دوام ايتسون گرک ذات عدالت گسترک
مرحمت کارا، سليمان حشمتا، شاهنشها
اى (رضا) لب تشنهء احسان عالم پرورک

واتا:

ژمارەى (حى قائم ۱۷۰) لەگەڵ ژمارەى (عبدالحميد ۱۶۹) يەک دەگرن
بۆيە دەبى زاتى داوهرتان زۆر بژين
بەزەيى کارا، سولەيمان پاىە، شاھى شاھان
ئەي (پەزا) ي لىو تينووى چاکەي عالم پەرورەي ئەو

شفقت ملت نوازک صورصە کيمدر بو (رضا)
(طالبانى) (عبدالرحمن) زاده مورى احقرک
مهرماه اولدقچە روز و شب تابان اولە
اوج برج سلطنتدە آفتابى منظرک

واتا:

دلسۆزى گەل ئەوازتان گەر بپرسى کتيە ئەم پەزايەم
ئەم ميروولە هيچ و پووچە کورى عەبدورمحماني تالەبانييە
تا خۆر و مانگ و پۆژ و شەو هەيە هەر شەوق دەداتەو
خۆرى پرووتان لە کەشکەلانى کەلوو کونگەرەي شاهيا

سولتان عەبدولحەميد بۆ پراکيشانى دلى موسلمانان لە ئاوەدانکردنەوہي
تەکیە و مزگەوت و جيى خواپەرستى دريغی نەدەکرد. لەبەر ئەوہ بەفەرمانى
ئەو جيگەيەکی لایەق بۆ (بەرمالى پيغەمبەر) کە لەژێر چاوەدێريى بەرەي
(خادم السجاده) لە کەرکوک دروست کراوہ. شىخ پەزا لە سوپاسدا لە
شىعيرىکى تورکيدا ئەلێت:

پادشاه آل عوسمان، یعنی خان (عبدالحمید)
 قابل انکار دگل احسان فوق العاده سی
 پادشاه انبیایی مس ایدهن سجادهیه
 گورمادی لایق زیارتخانهء معتاده سی
 بر زیارتخانهء شاهانه انشا قیلدیلر
 آسمان دوردقچه دورسن شاه ایله شهزادهسی

واتا:

پادشای خانه دانی عوسمانی، یانی خان عهبدولحه مید
 چاکه سی له عادت بهدیری قهه ئینکار ناکریت
 بۆ ئهوانه ی دس له بهرمالی پادشای پیغه مبه ران ددهن
 ئه و زیاره تگه یه ی ئیستای به لایه ق نه دی
 زیاره تگه یه کی شاهانه ی بۆ دروست کرد
 تا کو ناسمان هیه به مینیت شاه و شاراده ی

بۆ پروونکردنه وه ی میژووی دروستکردنی زیاره تگه ی بهرمالی پیغه مبه ر، شیخ
 رهزا له دوا بهیتی ئه م شیعره تورکییه دا، له سه ر ژماره ی (ئه بجه دی) ده ری
 ده خات که له ۱۳۰۳ ی کۆچیدا دروست کراوه.

دولسون همیشه جیب همایون پادشاه
 کیم جود (معن) ی (حاتم) ی افسانه یا پدیلر
 سجادهء شریفه یه عبدالحمید خان
 پک منتظم عمارت شاهانه یاپدیلر
 مرکز جهانه کلمدی مانندی بر فلک
 هر کاری یاپدیلر سه ملوکانه یاپدیلر
 تاریخی مطابق واقع دیدی (رضا)
 «سجادهء پیغمبر» «ایچون» خانه یا پدیلر

واتا:

هەر پر بئى گيرفانى پيرۆزى پادشاه
كه بهخششى (معن) و (حاتم)يان كرده ئهفسانه
بۆ بهرمالى بلند پايه عهبدولحهמיד خان
ساختمانىكى زۆر پىكوپىكى شاهانهيان دروست كرد
نه هاتوو مهلبه ندى جيهانه وه پادشاي وا
هەر كارىكى كردوو شايانه كردوو يه تى
ميژووى كردنى پر به پر دۆزىيه وه (رهزا)
بۆ سوجاده ي پيغه مبه ر يانه يان دروست كرد

شېخ رهزا كه دهچيته ئهسته موول و له گه ل روشنبيران و ئه دييانى كورد و
تورك ناسياوى پهيدا دهكات، بۆى دهردهكه وييت ئه م سولتانه ئه و ئهفسانه يه
نييه كه وهكو ئابيده، به بئى رهخنه له گردن له كرده وهى سه رى بۆ دانه ويئن.
له ويدا چاوى كردوو ته وه، ته ماشا دهكات ئه م شانشينانه ي پادشا له سه ر
لاشه ي ههزاران چه وساو دهى ميلله ت دامه زراوه. كار به ده ستانيش به دزى و
به رتيلخواردن ميلله ت ده رووتيننه وه. ده س ده كاته شكايه ت كردن و رهخنه
گرتن:

قلم آلد م ياز هيم شاهه شكايه ت نامه
دهشت واقع ده ن چا تلدى نو ك خامه

واتا:

خامه م گرته ده س سكا لانه بنووسم بۆ شا
له تاوى خراپه ي باسه كه نووكى قه لهم شه قى برد
به و جوړه كار به ده ستانه ئه ئييت:

ايشى كورمكه د جبان اقچه المقده جسور

واتا:

له کار به پټوهرېدن ترسټوک و له پاره وهرگرتن ئازا

به لّام بوی دهردهکه ویت که دهولّت له سهرهوه بۆگه نه:

بو انواع فسادک باعشی، ظن ایتمه والیدر
بالق باشند قوقار، ضرب المثل، معلوم عالیدر

واتا:

ئهم چهشنه فهساده، وا مهزانه تهنیا له «والی»یهوهیه، وهکو ئه لّین ماسی له
سهرهوه بۆگهن دهکات.

ههر والیه که دیت له ویترا خراپتره. ئهمانهش له «باب العالی»یهوه دانراون.
کهواتا ئهم «باب العالی»یه «باب السفلی»یه. وهکو قینگ وایه که گووی لّیه
دی:

نسبتي یوق باب عالیدهن گلن والیده

بویله بر بوق والی آنجق باب سفلادن گلیر

له بهرئه وهی، پادشاه بهراست و چهپدا لهقه بی پاشا و بهگ ده به خشیّت،
که ریش له سایه ی شاهانه وه، لهقه بیک بۆ خۆی پهیدا دهکات.

عالمه عام اولدیغندن التفات پادشاه

خر دخی بر آد قزانندی سایه شاهانه دن

له پاشا، پهنجه ی تاوانباری، بۆ سولتان خۆی دریژ دهکات:

دوشمنه قارشى کدی، ملته قارشى اصلان

لعنه الله على حضرت هذا السلطان

واتا، بهرام بهر دوژمن پشیله و بهرام بهر میللهت شیړه، له عنه تی خوا له
حه زره تی سولتان بیت. که چی ره سافی له پاش چهند سالّ دواى ئهم ئه لّیت:
«عبید للأجانب هم ولكن على ابناء جلدتهم اسود»

میللهت دهیویست دهسته لّاتی سولتان عه بدولحه مید، به پیتی یاسای بنه رته ی
(قانون اساسی) کهم کاته وه و وای ده زانی که ئهم یاسایه هه موو

گیروگرفتیکى ولّات چارهسەر دهکات. به لّام ئەمه نهبوو. زۆریش هه‌بوون وایان ده‌زانى که ده‌ولّت وازى له (قانونى ئیلاهى) که قورئانه هه‌یناوه، بۆیه کاروبارى میللەت خراپتر بووه. شێخ ره‌زایش له‌و باوه‌ره‌دا بوو، که ئەلّیت:

بیچاره عدالت که ییقلمشدى بناسی
بردن ایچنه سچدی بو قانون اساسی

واتا:

بیچاره عدالەت که بیناری رووخابوو،
به یه‌کجاری، ئەم قانون ئه‌ساسیه گویى تى کرد

دیانت مضمحل، دولت بوزق، مللت پریشاندر
سببى تحقیر دین، تأسیس قانون، ترک قرآن در

واتا:

ئاینى کز، ده‌ولّت تیک چوو و میللەت په‌ریشانه
له‌به‌ر ته‌حقیری ئاین و دانانى یاسا و وازه‌ینان له قورئانه

میللەت ده‌یویست دیکتاتۆریه‌تى سولتان عه‌بدولحه‌مید پامال کات و ده‌ستى بخاته کوّتى یاسای ئازادى و دیموکرات. شێخ ره‌زا هه‌رچه‌نێک دژى حوکمى عه‌بدولحه‌مید بوو، به‌لّام ره‌قىشى له ئیتحادیه‌کان بوو، هه‌رشى ده‌کرده سه‌ر سولتان چونکه گویى نه‌ده‌ایه په‌ریشانیى میللەت. له شیعریکی فارسیدا ئەلّیت:

آسمانش آن چنانست و زمینش آین چنن
چشم عبرت برگشا و قدرت حق را ببین
گرچه از روی زمین را مالک چیزى نیم
وز زمین تا آسمان (حمداً لرب العالمین)

واتا:

ئاسمانى به‌م جوّره‌یه و زه‌مینى به‌و جوّره

داوایه ک له وهزیری ئهوقاف

شیخ رهزا (عرضحال) یک دهنووسیت بۆ وهزیر ئهوقافی دهولهتی عوسمانی
ئهحمده موختار، نارهزاییی خۆی بهرامبهر کاربه دهستانی کهرکووک
دهردهبریت که مووچه کهیان بریوه. لهه شیعهردها که سه رهتاکه ی به تورکی و له
پاشان به فارسییه تکای ئهوه دهکات که به چاویکی میهره بانی سهیری
داواکه ی بکات.

شفاعتله اووقور عرضحالی خونکار
شفاعت است سزاوار احمد مختار
محالی قلب ایدهجک ممکناتی مکتوبه
ایدرسه خامهء معجز طرازی درکار
تو ابر فضلی و دانش یکی مشاهده کن
بخاک تیره چه گونه است ابر گوهربار
تو آفتاب کمال و آفتاب بین
چه گونه برکشد این روزهای کم مقدار

واتا:

به شفاعته وه عرضحالم ئه خوینتته وه خوینکار
شفاعته شایسته ی ئهحمده موختار
مه حال دهگۆپتته ممکنات به نووسین
ئهگهر قهله می موعجیزاتی بینتته کار
تۆ ته ماشای هه وای فهضل و دانش بکه
ئه رزی به دبخت چۆنه هه وری گه وه ربار
تۆ هه تاوی که مالی و هه تاو بیینه
که چۆن پۆژانی دنیا پرووناک ئه کاته وه

تو سرو گلشن مجدی و سه د سایه راست
علی الخصوص که وقت گل است فصل بهار

بشاه عرضه گدایی نمیرسد یاری
 به جور ناظو اوقاف مرهم دلزار
 اگر امید نباشد بلطف عالیرا
 چه گونه گفت (رضا) شعرهای خوش گفتار

واتا:

تۆ سهرووی باغی شکۆی، سهرووی سیبهر ئه‌خه‌یه‌وه
 به تایبته که کاتی گۆله و فه‌سلّی به‌هار
 بۆ شا سکالای پیای هه‌ژار ناگات
 به جۆری وه‌زیری ئه‌وقاف مه‌له‌مه‌مه بۆ دلی نه‌خۆش
 ئه‌گه‌ر ئومیدم نه‌بیته به لوتفی پایه به‌رزتان
 چۆن (ره‌زا) شیعرێ خۆش گوفتار ئه‌لیته

***

مه‌دحی که‌مالی پاشای مۆته‌سه‌رپفی که‌رکووک

له‌ ده‌ورانی پێش‌شووی ده‌وله‌تی عوسمانیدا، که‌رکووک ناوچه‌ی ویلايه‌تی
 شاره‌زوور بوو. به‌لام له‌ دابه‌شکردنی سالانی دوايیدا، که‌رکووک ده‌بیته
 ناوچه‌ی لیوای سه‌ر به‌ ویلايه‌تی مووصل و له‌لایه‌ن مۆته‌سه‌رپفیکی تورکه‌وه
 ده‌برایه‌ پێوه.

شیخ ره‌زا له‌م شیعره‌ فارسییه‌دا هه‌م به‌خێرهاتنی که‌مالی پاشای
 مۆته‌سه‌رپف ده‌کا و هه‌میش له‌ دوا به‌یته‌که‌یدا، که‌ به‌ تورکییه‌ میژووی هاتنی
 له‌سه‌ر ژماره‌ تیپی ئه‌بجهدی پروون ده‌کاته‌وه.

سالها از سر اخلاصی دعا می‌کردم
 که خدا یا گره‌ ازکار ضعیفان بگشا
 مت‌صرف بفرست اهل دلیران، توی
 مت‌صرف بهمه‌ کون و مکان کیف بشا

مژدهء آمدن آصف ثانی چو رسید
شاعران جمله فتادند بفکر انشا
ارایوب بولدی (رضا) تام اوله رق تاریخی
(گلدی کرکوکه سلامتله کمالی پاشا)

واتا:

ساله‌ها بوو له پرووی دلسۆزییه‌وه له خوا دهپارامه‌وه
خوایه گری و ئالۆزیی کاری هه‌ژاران بکه‌ره‌وه
موتسه‌ریفی بنیره له قاره‌مانان چونکه تۆی
تهسه‌رووف له هه‌موو جیهاندا ئه‌که‌ی به ئاره‌زووی خۆت
که مژده‌ی هاتنی ئاسه‌فی دوهم گه‌یشت
شاعیران هه‌موو که‌وتنه‌ بیری شیعی دانه‌وه

له شیعیکی تری فارسیدا، شیخ ره‌زا گله‌ییی حالی خۆی ده‌کات. چونکه نه
له موتسه‌ریف و نه له والی و نه له مالیه و نه‌یش له ئه‌وقاف و نه‌یش له
سوڵتانه‌وه هه‌یچی ده‌س نه‌که‌وتوووه و له دوایدا داوا له که‌مالی پاشا ده‌کات که
مووچه‌که‌ی بداتی:

دلم از غصه پر و کیسه ام از زر خالی
نه عطا از متصرف، نه کرم از والی
نه‌ز مالیه اعانت، نه‌ز اوقاف مدد
نه‌ز مابین همایون نه‌ز باب عالی
قلبه‌ء اهل کمال است کمالی پاشا
(من جمیع الوزراء غیر کمالی مالی)
داعیانرا بنود طاقت تأخیر معاش
بنگر برسر احوال پریشان حالی

واتا:

دَلَم پړه له خهفته و کیسه کهم خالییه له زږ
 نه بهخشم له موته سه ریفه ديوه و، نه دسبلاوی له والیه وه
 نه یارمه تیه که له داراییه وه و، نه فریا که وتنی له ئه وقافه وه
 نه له درباری هوما یوونییه وه و، نه له قاپی بهرزی ئاستانه وه
 قیبله ی ئه هلی که ماله که مالی پاشا
 له هه موو وه زیره کاند له (که مالی) به ولاوهم نییه
 دوعا گو یان تهحه مولی دوا که وتنی مانگانه یان نا کهن
 سه رنجی کی ئه حوالی په ریشان حال ی بده بزانه چهند سهخته

***

سهردانی والی مووصل بؤ کهرکووک

له سهرده می حوکی عوسمانیدا ئه یاله تی شاره زوور هه موو کوردستانی
 خوارووی ده گرت ه وه و کهرکووکیش (موته سه لیمی) یه ی ئه م ئه یاله ته بوو. به لام
 له پاش شکستی له شکری عوسمانی له نژیکی (قیه ننا) ی پایه تهختی نه مسا،
 سولتان مهحمودی دوهم بریاری دا پژی می دهره به گیی سهر بازی پامال بکات
 و سوپایه کی نو ی به ناوی (یهنگی چهری) دروست بکات و میرنشینی
 کوردستانیان یه که له پاش یه که له ناو برد و کهرکووکیشیان له شاره زوور جیا
 کرده وه و یه کانسهر به سترایه ویلایه تی مووصل ه وه و میرنشینی بابان له
 سوله یمانیش به سترایه ویلایه تی به غداوه.

والی مووصل له سهردانی کی بؤ لیوای کهرکووک، شیخ رها له کاتی
 پی شوازی کردنی ئه م پارچه شيعره فارسییه ئه لیت:

خوابه دیدم دوش کز مغرب بر آمد آفتاب
 چیست؟! گفتم ای عجب تعبیر خواب
 ناگهان از سمت موصل عازم کرکوک شد
 آفتاب عالم آرا والی عالی جناب
 چون شنیدم این خبر از مهر تبریک قدوم
 ره نورد باد یارا پانه ادم در رکاب

تیز رفتاری چو عزم عالم بالا کند
ره بمنزل میبرد پیش از دعای مستجاب

واتا:

دوینّی شهو له خه وندا دیم رۆژ له رۆژئاوا هه لاتبوو
سویهینّی وتم: سهیره! ئه بّی لیکدانه وهی ئهم خه وه چی بیت؟
له پڕ له لای مووصله وه که وته رۆی بۆ که رکوک
خۆری عالم راژینه وه، والیی پایه بلّند
که هه وائلم بیست، بۆ پّی و قدوومی خهیری،
پّیم نایه ئاوژهنگی بۆ برینی رۆی به په له پهل
توند رهفتاری که نیازی جیهانی سه ره وهی هه بّی
به ره له قه بوولی دۆعا دهگاته مه نزل

برق کرداری چ و از بالا جهد سوی نشیب
بهر صیدی از هوا گوئی فرود آمد عقاب
یک دو فرسخ ره باستقبال بیرون ناختم
خیمها دیدم زهر جانب طناب اندر طناب
دشت گفتی قلزم است و جستخیز و خلق موج
در میان موج مردم خیمها همچون حباب
باز بگرفتم عنان تا موکب والی رسید
در زمان کردم بسوی موکب والا شتاب
خویشرا از خانه زین بر زمین انداختم
جبههء تعظیم را صد جا نهادم بر تراب
آصف خاکی نهادم چون فراز خاک دید
کرد در ساعت سر افرازم به توجیه خطاب

واتا:

که سێکی کردار وهک برووسکه که له سه رهوه به فری بۆ خوارهوه
وهک بلی هه لۆ له ئاسمانهوه دادهچۆری بۆ نه چیری
یهک دوو فهرسه خ ڕی غارم دا بۆ دهرهوه بۆ پیشواری
چهندان خێههت دی له ههر لایه که وه تهناف به تهناف هه لدرابوو
دهشته که ی له هه شامات بوو بوو به ده ریا خه لۆ شه پۆلی ده دا
دهواره کانی له ناو شه پۆلی خه لقا وهک بلی سه ر ئاو بوو
دیسان له غاوه که م گرت تا که ژاوه ی والی گه یشته به ره وه
ئیتیر گورج رام کرد بۆ لای که ژاوه ی بالای
له زینی ولاغه که مه وه خۆم فری دایه زه وی
ته ویلی ریز لیگرتنم سه د جار خسته سه ر خاک
ئاسه فی خاکی ته بیعه ت که به ر خۆ له که وه دی می
گورج به وه ی رپوی گفتوگۆی کرد می سه ره به رزی کردم

آمد از روی تواضع بامن اندر گفتوگو
گرم گرم ازوی سؤال و نرم نرم از من جواب
تا شدم یک باره گی سرمست صهبای حضور
عندلیب آسا دریدم پردهء شرم حجاب
کردم آغاز ثنا خوانی باواز بلند
وز جمال شاهد معنی برافگندم نقاب
خیر مقدم مرحبا ای خسرو مالک رقاب
ملک و ملت شد بتشریف قدومت فیضیاب
هم ز شادی قدوم تست آخر این همه
خندهء برق و صدای رعد و شاباش سبحان
بر زبان گرمی براند نام عزمت تا خدا
میرود بی امتنان بادبان گشتی بر آب

واتا:

له پرووی ته واز ووعه وه له که لمدا که و ته گفتوگو
ئو که رم که رم پر سیاری لی ده کردم منیش نه رم نه رم وه لوم ددایه وه
تا به یه کجاری مهستی شهرابی حوزووری بووم
وهک بولبول پرده ی شهرم دپی
به دهنکی بهر ز دستم کرد به تاريفکردنی
له بهر جوانیاری مانای وتهکانی پردهم لادا که و تمه دوان، وتم
مه رجه با به خیر بیت ئو پاشایه ی خاوهنی گهرنی ئیمه یه
مولک و میلله ت به ته شریف هینانی ئیوه فه یزیاب بوون
ناخر له خوشی هانتی ئیوه یه ئم هموو
پیکه نینی برووسکه و گرمه ی هه ور و بارانی شاباشی هه وره
ئه گهر که شتییه وان ناوی هیزی ئیوه بین ی به سهر زمانیدا
بی مننه تی بایه وان که شتی به سهر ئاودا ده روا ت

کاری عاقل نیست رفتن بر خلاف رأی تو
خویشرا رسوا کند دیوانهء جنت مآب
در ولایت بعد از این حادث نکردد فتنهء
تاتو باشی و فهیم پاشا ترا نائب مناب
بعد از این از دور عقرب بنودم اندیشهء
چون بدیدم اقتزان ماهرا بر آفتاب
اقتران این دو نیر مایهء آسایش است
من چنین فالی زدم (والله اعلم بالصواب)
از خدا خواهم که دارد درجهان این هردورا
بر قرار و پایه دار و کامکار و کامیاب

واتا:

کاری پیای عاقل نییه به پیچه وانیه ی رای تو بجوئیته وه و

دېوانه‌ی سهره‌نجام شیتى خۆی پيسوا بکا
 له ولاتان به‌وه‌يش روونادا هيچ ئاژاوه و هه‌رايى
 تا تو هه‌بيت و فه‌هيم پاشا جيئشيني تو بيت
 پاش ئه‌مه ترسم له سوورانه‌وه‌ی بورجی (عه‌قرب) نييه
 که ديم مانگ و رۆژ هاوجووت بوون
 هاوجووتبوونی ئه‌م دوو ئه‌ستېره‌يه مايه‌ی ئاسايشه
 من په‌ملیکی وام لى دا، خوا خویشی ئه‌زانى چى راسته
 له خوام ئه‌وى پيکی له جيهاندا ئه‌م دووه
 بهر قه‌رار و پايه‌دار و به مران گه‌يشتوو بکا

***

نامه‌يه‌ک بو عه‌بدولوه‌هاب پاشای والی مووصل

شېخ ره‌زا نامه‌يه‌کی هه‌لبه‌ست به‌زوواني تورکی بو عه‌بدولوه‌هاب پاشای
 والی مووصل ده‌نيريت، تکای لى ده‌کات که ناسياويکی به (مه‌ئوووری باج =
 قۆلچى) دامه‌زرينى و ئه‌لئت:

والى عاليجناب اى عالم آرا آفتاب
 عالم آرا آفتاب، اى والى عاليجناب
 فيضياب اولسم عجب مى لطف‌کزدن بن دخى؟
 بن دخى اولسم عجب مى لطف‌کزدن فيضياب!

واتا:

والی پایه بلند، ئه‌ی رۆژى جيهان رازينه‌وه
 ئه‌ی رۆژى جيهان رازينه‌وه، ئه‌ی والی پایه بلند
 ئه‌گه‌ر نوقمى به‌خششى لوتفتان بم عه‌جيبه؟
 عه‌جيبه گه‌ر منيش نوقمى به‌خششى لوتفتان بم؟

مستجاب ايلر دعامى حق عاليکزده حق
 حق عاليکزده ايلر حق دعامى مستجاب

بر جواب احسان ایدرسک چوق تشکر ایلرم
چوق تشکر ایلرم احسان ایدرسک بر جواب

واتا:

دوعام قه‌بوولّ دهکات خوا له دهره‌قی پایه بلّندیتان
دهره‌قی پایه بلّندیتان خوا دوعام قه‌بوولّ دهکات
ئه‌گهر وه‌لامیک بفرموی زور سوپاستان دهکهم
زور سوپاستان دهکهم ئه‌گهر بفرموی جه‌واب

کامیاب اولسون الهی والی پاشا تا ابد
تا ابد اولسون الهی والی پاشا کامیاب
اجتناب ایتمه (رضا) دن ایله تحصیل رضا
ایله تحصیل رضا ایتمه (رضا) دن اجتناب

واتا:

کامیتران بیت خواجه والیی پاشا تا ئه‌به‌د
تا ئه‌به‌د بیت خواجه والیی پاشا . کامیتران
دوودلّ مه‌به له‌وه‌ی له (ره‌زا) ره‌زامه‌ندی وهرگرت
ره‌زامه‌ندی وهرگره له (ره‌زا) مه‌به دوودلّ

قولچیلگله بر صدیقم بویله اولسون به‌ریاب
یا نعم یا‌لا، ثنا خوانک (رضا)یه بر جواب
اول صدیقم هر کسه معلومدر اهلیتی
حاشالله لطفک ایتسون اهل اولانی رد باب

واتا:

هاورپیه‌کم بو (قولچی)یی وا بیتته جی به‌خششتان
یان ئا یان نا وه‌لامیک بدره سوپاس کارت (ره‌زا)
ئه‌و هاورپیه‌م له‌لای هه‌موو که‌سیک دیاره شایسته‌یی
حاشا، ئه‌و که‌سه‌ی لایقه دهرگه‌ی لوتفتانی لی داخه‌ن

پک قلندر مشریم ای داور عالیجناب
 آمر مطلق جناب اکرمکدر داورا
 سن بیلورسن هر کیمی ایلرسک ایله انتخاب
 عالی شان، عالی نسب، عالی همم، عالی جناب
 آصف ثانی ولی النعمتم عبدالوهاب

واتا:

ته و او مه شره بی دهر ویشی ئه ی داوره ی پایه بهرز
 خاوه نی ئه مری موته ق جه نابی ئه کره می خو ته ئه ی داوره
 تو ئه زانیت هر که سیک هه لیزیت
 پایه بهرز، نه سه ب بهرز، هیمه ت بهرز، عالی جه ناب
 ئاسه فی دووهم، خاوه ن نیعمه تم عه بدولوه هاب

***

هه جووی به هرام پاشا

له ده و له تی عوسمانیدا، له گه ل موته سه ری فی لیوا فه رمانده یه کی
 عه سه که ریش حوکمرانیی ده کرد. به ریوه به ری لیوا، چاوی له ده س ئه و
 قوماندانه بوو. شیخ رهزا گه لیک ته قه لا له گه ل هه مزه پاشای موته سه ری ف
 ده دا که شیخ محهمه دی کوپی بکاته مه ئمووری ژماردنی ئاژهل که گوزهرانیی
 پیوه بکات، به لام نایکا و له پاش هه جووی ئه م داوا له به هرام پاشا ده کات
 ئه ویش گفتی ناداتی. له و ده مه دا، کاربه ده ستانی عوسمانی، سه رتاپا خه ریکی
 به رتیلخواردن بوون و، شیخ رهزایش ئه م هه له له ده ست نادات که ئه لیت:

بو عجل سامری کیم؟ آدی بهرام پاشا
 آنک تصویری الله ایچون جای تماشا
 هنردن، معرفتدن، فهمدن، ادراک و دانشدن
 ته ی، خالی، مجوف، صانکه برشکل مقوادر

واتا:

ئەم گوێرهکەى سامرییه کێیه؟ ناوی بارام پاشایه.
توخوا سهیری وێنهى کەن، جێی تهماشایه
له هونەر، زانست، تیگه‌یشتن و ئیدراک و دانش
بۆش و خالی، وا دهزانی که مقه‌وایه

مقوی شکله برشی دینور، اما بو عکروته
نه‌وار دینسون که صورتدن مجرد بر هیولادر
قدومی نحسی ملزومی ویران ایتدی ایرانی
دگل ایرانه، ایرانندن اوپانه دفع اولادر

واتا:

له شه‌کلی مقه‌وا شتیک ده‌بی، به‌لام بۆ ئەم عه‌کروته
چی هه‌یه پێی بلێت، هه‌ر هیولایه
هاتنی نه‌حسی ئێرانی وێران کرد
نه‌ک بۆ ئێران، ده‌بیته بۆ ئەولای ئێران ده‌کریت

اگرایلدن ایله ایلر ایسه احبابه بر دعوت
بساط آرای خوان نعمتی زیتونله خورمادر
تورم ایلمش اشکمبه‌سی باسور ریخندن
گگردکچه و کچه صانورسون صوت ناقوس نصارادر

واتا:

ئه‌گه‌ر سال به‌سال میواندارییه‌کی خو‌شه‌ویستانی بکات
سوفره ئارای نیعمه‌تی خوانی زه‌یتوون و خورمایه
کوومی ئاو‌ه‌ساوه له‌به‌ر باسووری پێخی
که قرمینه ئەدات وا ده‌زانی ده‌نگی ناقووسی دیانه

نیچون مطران افندی سیومه‌سون (بهرام پاشایی)
 که ناقوس دیردن نغمه پرواز کلیسادر
 ید اشواره تسلیم ایلمش اغنام واعشاری
 لوانک حاصلی کاتبلرک بیننده یغمادر

واتا:

بۆچ مه‌تران ئه‌فه‌ندی (به‌هرام پاشا)ی خوش نه‌وئیت
 که ده‌نگی ناقووسی (دیر) دئیت بۆ کلّیسا راده‌کا
 باجی سه‌رانه‌ی مه‌ی و ئه‌عشاری داو‌هته ده‌س ناکه‌سان
 به‌ره‌می لیواکه له‌ نئوان کاتباندا تالانییه

بنم مخدوممی اغنامه مه‌ئموور ایتمدی زیر
 بیلردی لیره‌ بندن حاصل اولماز ایش بداوادر
 ندامت حاصل ایتمدم شمدی هجو حمزه‌ پاشادن
 که بو دیوسه‌ نسبت حمزه‌ افلاطون و دانادر

واتا:

کوری منی نه‌کرده مه‌ئمووری باجی مه‌رومالات چونکه
 ده‌یزانی لیره‌ له‌ من ده‌رناچیت کار خراپه
 ئیسته‌ له‌ هه‌جوی حمزه‌ پاشا په‌شیمان بوومه‌وه
 که حمزه‌ له‌ چاو ئه‌م ده‌یووسه‌ ئه‌فلاتون و دانایه

***

هه‌ججوی هه‌مزه‌ پاشای موته‌سه‌ریفی که‌رکووک

به‌رتیل و دزی له‌ حکومه‌تی عوسمانیدا بووبووه‌ پیشه‌ی کاربه‌ده‌ستان هه‌ر
 که‌سیکیان ده‌کرده‌ کاربه‌ده‌ست، ده‌یویست به‌ زووترین کات گیرفانی پرکات.
 هه‌مزه‌ پاشا یه‌کیک بوو له‌و کاربه‌ده‌سته‌ به‌رتیلخو‌رانه. شیخ ره‌زا له‌ چه‌ند
 شیعریک هه‌ججوی ده‌کات. له‌ شیعریکی تورکی ئه‌لئیت:

تیکدی پالانی خری ایشته علی الاستعجال
 شرقدن غربه خروج ایلیهجکدر (دجال)
 بایمال ایتدی بوتون مللت اسلامی یازیق
 ای مسیحاء یره ایندرمه بو دجاله مجال
 صویدی رشوتله اگر حمزه بنم طائفه می
 بنده اصلانم آنی هجو ايله الحرب سجال
 متصرفمی اولور حمزه گبی بر ایشک
 هر نه ایتدک سن بزه ایتدک ای قحط رجال

واتا:

به په له کورتانی کهری دووری
 له رۆژه لاته وه بۆ رۆژئاوا (دهجال) دهردهچیت
 به داخه وه هه موو میلله تی ئیسلامی پامال کرد
 ئەهی مه سیحا له ئەرزدا پێگه مه دهره ئەم دهجاله
 ئەگەر هه مزه به به رتیل تایفه ی منی پرووت کرده وه
 منیش شیرم به هه جووی ئەم (الحرب سجال)
 که ریکی وه کو هه مزه به موته سه پیف ده بیت؟
 هه رچی کرا پیمان تو کردت ئەهی (قحط رجال)

له پاشا مزگینیی بۆ دینن که هه مزه پاشا عهزل کراوه. ئەم هه مزه پاشایه
 دۆستی سهی محهمه دی سهی منجوغ* بووه و، شیخ رهزایش ئەمه ی پی
 ئەلّیت:

(حمزه پاشا) ايله غوغاده ایکن کلدی بشیر
 که بشارت سنه اوخائنی عزل ایتدی مشیر
 ساده عزليله قناعت ایدم اول ترسک
 ایدرم مرگ مفاجات ايله آنی تبشیر

(شیخ منجوغ)* ایله طبعی اویاجگر زیر

منجوغ ایله به زور کلهء اعناق حمیر

* شیخ منجوغ (موورگ) یه کیکه له شیخانی سید سه روهر له کهر کوک

واتا:

ئو که سهی له گه له همزه پاشادا بووه مزگینیی هینا

که مزگینیت دده می مشیر ئو خائینهی لابر

ته نیا به عزی قایل نابم ئو ته ره سه

ئهمه وی مزگینیی مردنی له ناکاوم بده نی

طبعی له گه له شیخ منجوغ ریک ده که ویته چونکه

موورگ و زهنگوله ده کریتته ملی کهر.

ئهم همزه پاشایه، خوی به شاعیر ده زانیت و غه زلیکی بلاو کردووه ته وه.

شیخ رهزا ئهمه ئه لیت به غه زله که ی.

نشر اولندی تزک تازه گبی بر غزلک

اول تزکدن بیلورم حالی یماندر صقلک

صقلک هر بری جاروبی خالیه دونه جک

همزه بابا بو ایسه زادهء طبع جعلک

واتا:

غه زلیکت؛ وهکو ته پالهی ته ی بلاو کرایه وه

لهو ته پالیه وه ده زانم حالی ریشت چند خراپه

همه وی ته لیک ریشت ده بیتته گسکی ئه ده بخانه

همزه به با گهر ئهمه بی پچه ی طبعی قالونچه ئاسات

گیت سنک عزلک ایچون کیسه تأسف ایده مان

تا کوپک وار ایسه، کرکوکده چوقدر بدلک

بو لواده املک قالماق ایدی ییلرجه
گوتکه قویدی فلک رستهء طول املک

واتا:

برؤ؛ کهس بق عهزلی تق بهداخه وه نابیت
تاکو صهگ هه بیت، له که رکوکدا زؤر ههن جیت بگرنه وه
هیوات وا بوو لهم لیوایه ساله ها بمینیت
فه لهک رسته ی دریژی هیوای کوتایه قنگت

سنی تشییع ایدرم دیدهء گریان ایله آه
دوشمدی داممه اول بچهء آهو کفلک
اوپرم لبلرینی اشک ندامت توکـرم
او لب غنچه دهن اول پسر لب عسلک

واتا:

تو به چاوی گریان وه به ری ئه خه م ئاه
ئو کوره که فه ل ئاسکته نه که وته داومه وه
له بی ماچ ده که م و ئه شکی په شیمانی ده ریژم
ئو له به غونچه ره نگه ی ئو کوره ی لب هه نگوینته

گلردم بن ده سزکله بینردم ارقه کزه
بر ایمش ماده لری چونکه جمیل و جملک
عزل عالیکزه ظن ایتمه (رضا) اولدی سبب
سوء کردار و فساد عملندر عملک

واتا:

ده هاتم منیش له گه لتان و سواری پشتتان ده بووم
ماده یان یهک بووه چونکه جه میل و جه مهل

وا مهزانه (رضا) بووه هۆی عهزلی جهنابتان

خراپهی کردهوت و کاری فهساده کارت

***

گالتهکردن به عهبدوڵا پاشای والیی مووصل

ناوچهی پشدهر له کاتی حوکمی داگیرکههانی عوسمانیهکان، لهسهر سنووری ئێران و عوسمانی، سهریان بۆ هیچ لایهکیان شۆڕ نهدهکرد. گهلیک ههبوون که داوایان له کاربهدهستانی حکوومهت دهکرد که سهر له بهرده رهقهکانی چیا ی کوردستان نه دات و پێگهی گفتوگۆ بگرن بۆ پێککهوتن له گهڵ ئێلی پشدهر. بهلام عهبدوڵا پاشای والیی مووصل وا دهزانێ به چهند تۆپێک دهتوانی سهر به پشدهرییهکان شۆڕ کات و ئهم سهرکهوتنه ئاسانه دهکاته دهسکهوتیکی خۆی و بهمه نیشان و خهلاتیکی باش وهردهگریت. بهلام سهر له بهرده رهقهکانی چیاکانی کوردستان دهدا و به شکستی و پهشیمانی دهگهڕیتوه و له جیاتی نیشان و خهلات، عهزل دهکریت و شیخ رهزا، بهشیوهی مهدهح گالتهی پێ دهکات.

دامان دلیرانهی بند کمر ایتدک
کوه و کمر پشدری زیر و زبر ایتدک
کاشانهلری اوج ثریا ایله همدوش
بر طائفه اشرازی هم آغوش یر ایتدک
تابع اولانی یرلرینه ایلدک اسکان
طاغی قلانی صاغه سوروب دربرد ایتدک
خیبر گبی بر قلعهء الملق دکل آسان
الله ایچون ای حضرت والی هنر ایتدک

واتا:

چاکی دلیرانهتان کرده پشتتان

چیا و ههردهی پشدهرتان ژیر و زهبر کرد

قه‌لاکانیان له‌گه‌ڵ ئەوجی سورەیییا کردە یەک
 دەستەییەکی ئەشرارت له‌گه‌ڵ ئەرزدا راست کردەوه
 ئەوهی ملشۆڕ بوو له‌ جێی ئەوانت دانا
 ئەوهی زۆردار بوو به‌ره‌و راست رانی‌ت و ده‌ربه‌ده‌رت کرد
 زۆر ئاسا نییه‌ قه‌ڵایه‌کی وه‌کو خه‌یبه‌ر بگریت
 بۆ خوا ئە‌لێم، ئە‌ی جه‌نابی والی هونه‌رت کرد

صف بـسته‌ء جنگ ایـلـدیـگـک عـسـکـر اوـگـنـده
 جـولـان ایدـه‌رک مـلـته‌ء جـانـک سـپـر ایتـدک
 قـیرـدک قـوه‌ء طـاغـیه‌نـک انـفـنی مـکـسـور
 هـب آنـلـری مـحـکـوم بـر ادنی نـفـر ایتـدک

واتا:

له‌ به‌رده‌می ئەو سه‌ربازانه‌ی که پـیـزتان کردبوو
 جه‌ولانتان ده‌کرد و قه‌ڵای گیانتان به‌ سوپه‌ر کرد
 لووتی هێزی زۆرداران‌تان شکاند
 هه‌موو ئەوانت خسته‌ ژێر ده‌ستی نه‌فه‌رێک

بیلدرمک ایچون سلطنت و شان و شکوهی
 گوش فلک الاطلسی طوپ ایله‌ کر ایتدک
 ایرانی دخی ألق ایدی مقصدک اما
 انصافه‌ یاقشمان دیو صرف نظر ایتدک

واتا:

بۆ ئەوهی شان و شکۆی سه‌لتەنه‌تیان پـی بناسـیـنـیت
 گویتی فه‌له‌کی ئەتله‌سیت به‌ تۆپ که‌ر کرد
 مه‌به‌ست ئەوه‌ بوو ئێرانیش بگریت به‌لام،
 وت‌ت له‌گه‌ڵ ئینسافا ناگونجیت، سه‌رفی نه‌زه‌رت کرد

اسلوب حکیمانه ایشی عوقه صالوردی
 شهیر سلاح ایله سوزی مختصر ایتدک
 عشق اولسون اگر بویله ایسه دوریه چیقمق
 چشم ظفره جلوه ویران بر سفر ایتدک

واتا:

ئسلووی حەکیمانه ده‌بووه کۆسپ له‌به‌ر کار
 به‌چه‌ک هه‌لکیشان قالی قسه‌ت برپیه‌وه
 ئافه‌رین ئه‌گه‌ر وا بیت بۆ ده‌ورییه ده‌رچوون
 سه‌فه‌ریکت کرد که ره‌ونه‌ق بداته چاوی سه‌رکه‌وتن

عصرک گیدشی منهج عدل اوزره دگلدی
 فتحکله آنی رشک زمان عمر ایتدک
 بر حمله ایله قالمادی قارشنده مبارز
 ای فارس میدان شجاعت نه‌لر ایتدک

واتا:

چوونی عصر له‌سه‌ر به‌نامه‌ی عدل نه‌بوو
 به‌فه‌تحت، ئه‌وه‌ت به‌سته سه‌رده‌می (عمر)ه‌وه
 به‌هێرشێک له‌به‌رده‌متان شه‌رکه‌ریک نه‌ما
 ئه‌ی سواری ئازای مه‌یدان چیتان کرد

یوز سورمک امیدنده ایدم پاینه اما
 بختم بکا یار اولادی چابوق گذر ایتدک
 یاخود صاقنمق عادت ایمش شاه گدادن
 شاعرده گدادر دیو آندن حذر ایتدک
 یا بشقه سبب دن طولایی (شیخ رضا) نک
 خوش گوکلیکی پا مال سپاه کدر ایتدک

واتا:

به تهمای ئه وه بووم روو بساومه به رپاتان
به ختم یارم نه بوو زوو رویشتن
یان خوشاردنه وهی شاه له گه دا عاده ته
شاعیریش گه دایه وتت و له وه خوټ لادا
یان له بهر هۆیه کی تر له (شیخ رهزا)
دل خوشیتان پامالی که دهر کرد

***

هه جووی رانیف پاشای موته سه ریفی که رکوک

رانیف پاشا له دهوری عوسمانیدا موته سه ریفی که رکوک بوو. له کاتی
موته سه ریفی ئه ودا، کورپکی بچوکی جوو له دهر که سوکاری پاده کات و
دهیه ویت ببیته ئیسلام. به پیتی یاسا، له بهر ئه وهی نه گه یشتووته ته مه نی ئه وهی
چاره نووسی خوټی بکات و، له سه ر داوای که سوکاری و حاخامی جووه کان،
فرمان دها کورپکه بده نه وه دهستی باوکی. ئه مه ده بیته هۆی نارپه زاییی
موسلماننه کان و ئه مین پاشای قوماندان فرمان دها که به پیتی یاسا ته حقیق
بکریته. شیخ رهزایش خوټی تی ده خا له شیعریکی تورکیدا به سه ر و
پۆته لاکی رانیف پاشادا دیت و ئه لیت:

گلیر گلماز همان دینی یهودی التزام ایتدی
نه تعظیم شریعت نه رعایات نظام ایتدی
مسلمان اولمش ایکن بر یهودی زاده جبرا
یدی خاخامه تسلیم ایدوب چوق احترام ایتدی
ایشی برخائنه واردردی آخر (رائف) جاهل
که ملت هر طرفدن، خارج و داخل، قیام ایتدی
ملوث ایلدی، رشوتله، دینی دولتی گویا
جناب داویراکرم ابقای نام ایتدی

واتا:

هەر هات و نه هات پشتگیری له ئایینی یه هودی کرد
نه ریز له شه ریهت و نه ریهاتی نیزامی کرد
کورپه جوویهک که بوو بووه موسلمان، به زۆر
دایه دهستی حاخام و زۆر ریزی لی گرت
کاری دایه دهستی خائینیک ئاخر (رائیف) ی نه زان
که میللهت له هه موو لایهک، له ناو له دهره وه هه ئسان
به بهرتیل دین و دهو له تی پیس کرد که گۆیا
جهنابی داوهری نه کرهم گووی کرد و ناوی به جی هیشت

امیر المؤمنین اعدامنه امر ایتسه شایاندر
بو بد طینت که هتک ملت خیر الانام ایتدی
بنای ارتشا چوق یرلری نقصاند قالمشدی
قمو نقصانلری الله ایچون (رائف) تمام ایتدی
الهی حاکمی شرع شریفی بردوام ایله
نه غیرتله که اول علامهء عالی مقام ایتدی
خصوصا قهرمان دولت و ملت (امین پاشا)
قوماندان دیانت پیشه خیلی اهتمام ایتدی

واتا:

ئه گهر (امیر المؤمنین) ئه مری خنکاندن دیات شایانه
ئه م به دره سه نه که هه تکی میلله تی (خیر الانام) ی کرد
بنای بهرتیل زۆر جیگه ی به جی ما بوو
هه موو که موکورتی بۆ خوا، (رائیف) ته واوی کرد
خوایه حاکمی شرعی شریف به رده وام که
به چی غیره تیک که ئه و دانایه ی بی پایه بهرز کرد
به تاییهت قاره مانی دهو له ت و میللهت (امین پاشا)

کردهوهی موتهسه ریف به پتی یاسا و جاریدانی «مشروطیت» بوو قوماندان ناتوانیت هه لى وه شینیت هوه. شیخ رهزا دهیه ویت ئه مه بگه یینیت ه کاربه دهستانی به رزتر که ئه لیت:

قلم آلام یازهیم شاهه شکایت نامه
دهشت واقعه دن چاتلدى نوک خامه
بر یهودی بچه اسلامی قبول ایتمش ایکن
آغلیه آغلیه ویرمگ نه دیمگ خاخامه

واتا:

قه له مم گرت بنووسم بۆ شا شکایه تنامه
له سه ر سوورمانی رووداوه که نووکی قه له م شه قی برد
کوړه جووله که یه ک که ئیسلامی قه بوول کر دبوو
به گریان بدریته دهستی خاхам مانای چیه

زوجه سی طالقهدر، قانی هدر، مالی حلال
گوشهء چشم اهانتله بقان اسلامه
(رائف)ک سیئاتی گون گبی میدانه چیقر
گر شهنشاه دوشونسون ایشی، استعلامه
حکم ایدوب کفرینه اصحاب شریعت اول
حضرت قاضی لاری گبی بر علامه
ایتمسون غیرت اگر حضرت شیخ الاسلام
قاله مز حرمتی پاچادره قدر عمامه
سن ده بو یولده (رضا) مال و سری ایله فدا
مؤمنک جیبنه گیرمز بو گبی هنگامه

واتا:

ژنی لیّ هه رامه، خوینی هه در و مالی هه لاله
ئه وهی به سووچی چاوی ئیهانهت سهیری ئیسلام بکا
خراپه یی (پائیف) وهکو رۆژ دهکه ویتته مهیدانه وه
ئه گهر شاهه نشا بیر له وه بکاته وه له کاره بزانیته
حوکمی کفری ئه دات، خاوهن شه ریههت
وهکو هه زه ته قازی دانایه کی لاز
ئه گهر هه زه ته شیخو لئیسلام غیرهت نه کات
حورمه تی عه مامه به قه در باچاره یه ک نامینی
تویش له م ریگه یه دا (رهزا) سه رومالت بکه فیدا
ئه م جوړه ئاشوویه ناچیتته گیرفانی خاوهن ئیمان

***

هاوکاری کردنی مه ئه موورانی حکومت له گه لّ دز و جه رده

له سه رده می حکومتی عوسمانلی، له کوردستاندا، کار به دهستانی
حکومت له گه لّ دز و جه رده ریگ دهکه وتن بۆ دزی و جه رده یی و تالان کردنی
کاروانی بازرگانی و مالی هاوولاتییان. شیخ رهزا له م شیعره تورکییه ی
خواره وه دا باسی قومیسیریکی پۆلیس (به هرام) ناو دهکات که به به رتیل
چاوی له جه رده کانی ریگای سوله یمانی و که رکووک پۆشی بوو و ریگه ی
چه مچه مالّ بالنده لیتی رزگار نه ده بوو و ئه لیت:

اشقیا حقنده عاجز ارتکاب ایت مکده در
ارکک ایله قانجغک بیننده واقع بر مثال
بو دوام ایلر سه ملک و مال هب الدهن گیدر
جان دخی ایت مزسه تخلیص گریبان احتمال
قوش ده گیچمز کاربانله بادپیما نیلسون
اشقیادهن بویه باغلانمش طریق (چمچمال)

أَلَمَقْ أَلْمَقْدَه، مَفُوز، بَشَقَه بَرَشَى بِلْمِيور
أَوَلْسُون بَهْرَام، يَارَب، أَلْدِيغَى أَيْلَق حَلَال

واتا:

بَهْرَامْبَهْر جَهْرَدَه بِي دَهْسْتَه لَات وَ هَهْر خَهْرِيكِي بَهْرَتِيل خَوَارْدَنَه
وَهَكُو مِثَالِيَك لَه نِيْوَان نِيْرَهْكَهْر وَ مَآكَهْر هَهِيَه
ئَهْمَه وَ بَرَوَات مَوْلَك وَ سَامَان هَهْمُووِي لَه دَهْس دَهْرَوَات
كِيَانِيْش يَاقَه رِزْكَار نَاكَات ئِيْحْتِيْمَال
مَهْلِيْش تِي نَآپَه رِيْت كَارَوَان وَ عَهْرَهْبَانَه چِي بَكَهْن
بَه جَهْرَدَه وَ رِيْگَهِي چَهْمْچَه مَال دَاخِرَاوَه
لَه بَهْرَتِيل وَهَرْكَرْتَن بَهْوَلَاوَه، (مَفُوز) هِيْچِي تَر نَازَانِيْت
ئَهِي خَوَايَه، بَهْهَرَام، ئَهْو مَانْكَانَه يَهِي وَهَرِي ئَهْكَرِيْت حَهْرَامَت بِي

لَه هَهْجُووِيْكِي تَرِي دَهْفْتَه رِدَار، شِيْخ رَهْزَا، دَزِي وَ بَهْرَتِيلْخُوْرِي دَهْرَدَه خَات كَه
لَه ئِيْلِي زَهْنْكَنَه وَهَرِي گَرْتُوَه. لَهْم شِيْعَرَه تَوْرَكِييَه دَا ئَهْلِيْت:

وَاجِبْ أَوَلْدِي آيْدَهِيْم دَرْد دَلَك أَظْهَارِي
يُوْقْسَه دَق عِلْتَنَه مَنْجَرْ أَوَلُور أَضْمَارِي
صَالِي وِيرْ زَنْكَنَه لَرِي يَآ گَرِي وِيرْ رَهْوَارِي
وِيرْمَم بَاد هَوَا، اَسْبْ صَبَا، رِفْتَارِي
جَمْلَه آفَاقَه دَغْشَمَم تُوِيُونَك بَر تَارِي

واتا:

بِيْئُوِيْسْت بُوُو دَهْرَدِي دَلْ ئَاشْكَرَا كَهْم
گَهْر وَ نَهْبِي، لَه دَلَا هِيْشْتَنَه وَهِي رَام دَهْكَشِيْت بُو نَهْخُوْشِيِي دَق
زَهْنْكَنَه كَان بَهْرَه لَا كَه، يَآن پَارَهْكَه بَغَهْرِيْنَه رَهْوَه
نَآيْدَهْمَه بَاي هَهْوَايَا، رَهْفْتَارِي ئَهْسِيِي صَهْبَا
تَهْنِيَا مَوُوِيَهْ كِي بَه هَهْمُوُو دَنِيَا نَاگُوْرِيْمَهْوَه

بری یوزدن متجاوز، بری سویلر یوز ایمش
 بری انصافی براقمازده، دیر طقوز ایمش
 بری سویلر: بو نه چوق رشوت آلور دونکزامیش
 کیمسه بیلمز عددی بن بیلرم اوتوز ایمش
 زنگنه لردن آلنان لیـره لرک مقـداری

واتا:

یه کییک ئەلّی له سه د پتر، یه کییک ئەلّی سه د بووه
 یه کییک پشت له ئیناف ناکات ئەلّیت نۆ بووه
 یه کییک ئەلّیت ئەمه چهند زۆره ئەم بهرتیلخۆره بهراز بووه
 کهس نازانیت ژمارهی، من ئەزانم سی بووه
 ژمارهی ئەو لیرانهی که له زهنگنان وهرگیراوه

وعدهء تخلیه گوز فصلی ایکن اولدی شتا
 گورمدم بویله عجب خائن مادر بخطا
 یاپدی افسونلری، گوستردی فنون شتّا
 آتمی آلدی هوانته ایله مچانا حتی
 سیزک سرتنه ده اتمادی بر عنتاری

واتا:

کاتی سه ره به سترکردن که فهسلّی پایز بوو به زستان
 نه مدی دایک حیزیکی خائینی وا
 زۆر سیحری کرد و هونه ری جۆراوجۆری پیشان دا
 ئەسپه که می به هه وائته به به لاش وهرگرت

إیشی گویرمکده جبان آچه المّده جسور
 نیجه بیک خاطر بیچاره شرندن مکسور

ذات نحسندە دنائت دیدکن هب محصور
نه رودار که قوماندان سپاه منصور
ایدسک پادشەهم بویله خیانت کاری

واتا:

له کار بینیندا ترسنۆک له پاره وەرگرتن ئازا
چۆن خاتری هەزار بێچارە له شەری شکاوه
ئەوردەنا ئەتانەى که پیتی ئەلێت هەمووی تێیدا
چه پەوانە که قوماندانی سوپای سەرکەوتوو
پادشام خیانهتیکى وا بکەى

دولت و مللتە اسباب زیاندر بو ترس
بلکه بر فتنهؤ آشوب جهاندر بو ترس
ایتسه اللهه یمین عین یلاندر بو ترس
هم بزم قانمزی ضائع ایداندر بو ترس
نیجه قاندردی جنابک قوجه بر خونکاری

واتا:

مایه‌ی زیانی ده‌ولەت و میلیه‌ته ئەم تەرەسه
به‌لکو فیتنه و ئاشووبی جیهانه ئەم تەرەسه
ئەگەر به‌خوا سوێن بخوا به‌ته‌واوی درۆیه ئەم تەرەسه
هەم خوێنی ئێمەى به‌بێهووده داوه ئەم تەرەسه
چون پیاویکی خونکاری وه‌کو جه‌نابتان ئیقناع کرد؟

گر بو‌در دائره‌یی گردش ایام رضا
ویره‌مز دهر مگر سفلەیه انعام رضا
یارامز عفت و، دولت ایچون اقدام رضا
بو ایسه پیش ره‌وی لشکری اسلام رضا
حق بزم اوزره مظفر ایده‌جک کفاری

واتا:

گەر ئەمە بێت دائیره‌ی گەردشی رۆژانی ره‌زا
ده‌هر ئینعامی ره‌زا ناداته‌ سفله‌یه‌ک
بۆ ره‌زامه‌ندی، پاکی بۆ ده‌وڵه‌ت بۆ سووده
گەر ئەمە بێت پیتشپه‌وی له‌شکری ئیسلام ره‌زا
خوا گاوران به‌سه‌ر ئیمه‌دا سه‌ر ده‌خا

نه‌ بیچمدر، نه‌ ایمش یوزی، ندر اسطاری
بیچمندن بیلنر ملعن‌تک آثاری
ارمنی لره‌ل اویوب دوغری دگل افکاری
طانمز کیمسه‌ بنم تک او خیانتکاری
دیکله‌ تعریف ایده‌یم حضرت دفترداری

واتا:

چه‌ بیچمیکه‌، پرووی چی بووه‌، چیه‌ ئه‌ستاری
له‌ بیچی ده‌زانریت ئاساری مه‌لعوونی
له‌گه‌ل ئه‌رمه‌نییه‌کاندا پیکه‌ بیری راست نییه‌
که‌س وه‌کو من ئه‌و خیانه‌تکاره‌ نانا‌سیت
گویت لی بۆ بۆتی وه‌سف که‌م هه‌زره‌تی ده‌فته‌ردار

نه‌ ارامیله‌ ویرر پاره‌ نه‌ ایتامه‌ معاش
آقجه‌ء واحده‌ آندن آلامز کیمسه‌ بلاش
بر تراش پاره‌سی ویر، سوق گوته‌ نابتراش
روحنی آلق ایچون ای ملک الموت یناش
ایتلره‌ طعمه‌ اولنسون اوتن مرداری

واتا:

نه‌پاره‌ به‌ بیوه‌ژنان ئه‌دا نه‌مه‌عاش به‌ هه‌تیو

کەس پوولیک لەو وەرناگریت بە بەلاش
پارەى تەراشیکی بدەرئ، تابن بکوته ره قنگی
ئەى (ملک الموت) بۆ وەرگرتنی گیانی نزیک بەرهوه
با ببیتە خۆراکی سەگان ئەو لەشه مردارەى

باباسى سبزه ساتر، والدهسى جنگانه
حرمى محترمی، خادمهء کارخانه
دختري بد سیری، جرعه کشی پیمانه
باشی بریانه دوشسر، آل ایاغی بریانه
(سوق هراجده) اللرده گیزهر شلوارى

واتا:

باوکی سهوزه دهفروشت، دایکی جینگانه
ژنی بهریزی، کارهکەری قهچپهخانه
خوشکی بهدیهوشتی ساقی مەیاخانه
سەری دهکەوێته لایهک دهست و پای به لایه
له بازاری ههراجیکه ران دهپیتی به دهستهوه دهگیردیت

حاله باقمیه جقسک فقرانک آتس
فکرینه اویمیه جقسک وزرانک آتس
بیلمدن خربی یماندر شعرانک آتس
بیلمدن خانه ییقار (شیخ رضا) نک آتس
شهره ری حوصله سوزی شهب اشعارى

واتا:

سەیری حالی هه ژاران ناکه ی ئەى تەرەس
له گهڵ بیرى وهزیراندا ناگونجییت ئەى تەرەس
نه تزانى لیدانى شاعیران به هه یزه ئەى تەرەس

نه‌تزانى (شيخ په‌زا) مال ئه‌رووخينى ئه‌ى ته‌رس

به‌لام نه‌ به‌تكا و نه‌يش به‌ هه‌جوو نه‌يتوانى مووچه‌كه‌ى له‌ ده‌فته‌ردار وهرگرت
ئهى به‌ چى؟ له‌م شيعره‌ توركييه‌دا ئه‌لئت:

نه‌ رجا ايله‌ معاشم آله‌ بيلدم نه‌هجا
چاره‌ يوقدر بو‌ قورمساغه‌ مگر موت فجا
پارهم يوقدر آله‌يم ابدست ايچون بر ابريق
واجب اولدى صقيله‌ ايده‌يم استنجا

واتا:

نه‌ به‌ تكا توانيم مه‌عاشم وهرگرم نه‌ به‌ هه‌جوو
چاره‌ى نيبه‌ ئه‌م قورمساغه‌ مه‌گهر مه‌رگى فوجا
پارهم نيبه‌ گۆزه‌ بكرم بو‌ ده‌سنويز
پتويست بووه‌ به‌ پيشى خو‌م پاك بكه‌مه‌وه

له‌ هه‌جوويكى تريدا له‌م به‌يته‌ توركييه‌دا ئه‌لئت:

بو‌ ولايتده‌ جنابك اوله‌لى دفت‌ردار
اولدى طبعك گبى ماليه‌ امورى مردار

واتا:

له‌م ويلايه‌ته‌دا كه‌ جه‌نابتان ده‌فته‌ردار بن
كاروبارى ماليه‌، وه‌كو طه‌بعتان، مرداره‌وه‌ بوو

***

به‌رتيل خواردنى دائيره‌ى عه‌دلييه‌

له‌ دوا سالانى حوكم‌رانيى عوسمانى، به‌رتيل و دزى هه‌موو ده‌سته‌ى
كاربه‌ده‌ستى گرتبووه‌وه‌. هيچ كاريك به‌بى به‌رتيل نه‌ده‌رويشت. ئه‌مه‌
گه‌يشتبوه‌ دائيره‌ى عه‌دلييه‌يش. شيخ په‌زا باسى به‌رتيل وهرگرتنى ئه‌و

دائیره‌یه‌ی که رکوک ده‌کات که موته‌سه‌ریف و والیی مووصلیش تاوانبار ده‌کات و له‌م شیعره تورکییه ئه‌لئت:

خبرک وارمی؟ آلمش. نه آلمش؟ رشوت
 آلمان شی نه ایمش؟ لیره، آلان کیم؟ هیئت
 هیئتک آدی ندر؟ دائره‌ء عدلیه
 آنی ایجاد ایدنک روحنه یوزبیک لعنت
 قاچ عدد لیره آلمش عجباً؟ یوز اللی
 لیره‌ء خالصه اوستنده یارلش ضربت
 بیلدک کیملر ایمش لیره آلانلر؟ های های
 گیدیشندن بیلنور خائن دین و دولت

واتا:

ئاگات لئییه؟ وەرگیراوه. چی وەرگیراوه؟ به‌رتیل
 ئه‌وه‌ی وەرگیراوه چی بوو؟ لیره، کئ وهری گرتووه؟ هه‌ئیئت
 ناوی هه‌ئیئت چییه؟ دائیره‌ی عدلیه
 ئه‌وه‌ی ئه‌وی داناوه سه‌د هزار له‌عنه‌ت له پو‌حی
 چهند ژماره لیره وەرگیراوه؟ سه‌د و په‌نجا
 لیره‌ی ساغ له‌سه‌ری نووسراوه (ضربت)
 زانیت ئه‌وانه کئ بوون لیره‌یان وەرگرتووه؟ هه‌ی هه‌ی
 له پویشتنی ده‌زانریت خائینی دین و ده‌ولت

بری مستنطق افندی، بری جنگانه رئیس
 ا و برن سویلیه‌مام، سویله بابانه رحمت
 یوزینی (راغب) آلوب یگر میسنی (امین)
 او برن سویل‌دیکم ذات ولی النعمت
 حضرت داور اکرم متصرف پاشا
 ایشگک باشنی طوت، حمزه‌یه کلدی نوبت

حسه ویرمک بکاده لازم ایدی حق سکوت
 ویرمدی، آغزیمی ظن ایتدی قپاتمش ذمت
 اسمی دفترده اوزی خائب و خاسر بری بن
 بری موصولده اولان والی عالیء همت
 عجباً آلدی قوماندان دخی بر شی، حاشا
 وارمی نیاده قوماندان گبی صاحب عفت

واتا:

یه کیکیان موسته نطیق ئەفهندی، ئەوی تریان سەرۆکی جینگانه
 ئەوی تریان نالیم، بلی رحمەت له بابت
 سەدی (راغب) وەری گرتوو و بیستی (ئەمین)
 ئەوی تریان که ئەلیم زات وەلی نیعمەتم
 حەزەرەتی خاوەن شکۆ مۆتەسەرپیف پاشا
 سەری کەر بگرە، ریز هاتە (حەمزە)
 پتوویست بوو بەشی منیش بەدن بۆ دەم داخستتم
 نەیدا، وای زانی باج دەممی داخستوو
 ئەوەی ناوی له دەفترەدایە و خۆی دەس بۆش و بەتال، یه کیکی من
 ئەوی تریان ئەوەی له مووصلدایە والیی هیمەت بەرز
 نایا قوماندان شتیکی وەرگرت؟ نه حاشا
 له جیهاندا هیه پاکیکی وەک قوماندان!

***

شیخ رەزا له بەغدا

یه کهم جار سەردانی شیخ رەزا بۆ بەغدا، له گەڵ شیخ عەبدورەحمانی
 باوکی بۆ زیارەتی بارەگەی شیخ عەبدولقادی گەیلانی بوو. لەو هاتنەدا،
 عەلی پاشای والیی بەغدا، خۆی و گەلی له کاربەدەستانی ویلایەتی بەغدا
 تاکو شارۆچکەی (خالص) دینه پیری شیخەو و بەرپزیتیکی زۆر پیشوازی له

شیخ عەبدورحمان ئەكەن.

ئەلێن شیخ عەبدورحمان بە كۆرەكانی ئەلێت، لە بارەگەى شیخی گەیلانی هەر داوايەك بكەن خوا پێتانی دەبەخشیت. شیخ رەزا لە بارەگەدا ئەم شیعرە فارسییە ئەلێت كە تاكو سالانی دوايی لەسەر دەرگەى بارەگە نووسرابوو كە لە پاشان دەیخوننەو:

« این بارگه حضرت غوث الثقلین است »

شیخ رەزا كە بە یەكجاری نیشتەجێی شاری بەغدا دەبێت، لە سالێ ۱۳۱۸ كۆچیدا لەسەر داواى شیخ عەلیی كاكى، بۆ سەرپەرشتیی تەكیەى ئالەبانی دەبێت كە لە گەرەكى (المیدان) بوو، بریتی بوو لە خانوویەكى دوو نەۆمى و لە پێشەوێ ریزە دووكانێكى هەبوو، شیخ رەزا كرایە (متولی) ئەم وهقفانە و بەكرتی ئەم دووكانانە گوزەرانى بژى و مەمرى دەبردە سەر.

مەبەستى شیخ عەلى ئەو بوو كە شیخ رەزا لە شەڕەجنىوى شاری كەرکووک و گەرەكى بەرتهكیە دوور خاتەو و بیگەرێنیتەو سەر رێبازی دەروێشانەى باو و باپیری، بەلام رەوشت و بیروباوەر و هونەرماندیی شیخ رەزا لەگەڵ رەوشتى دەروێشان نەدەگونجا و تەنیا بۆ ئەوێ لەگەڵ رۆشنبیران و ئەدیبانى شاری بەغدا ناسیاوى پەیدا بكات قایل بوو بێتە بەغدا. لەم شیعرە فارسییەدا ئەو مەرجه دادەنێت و لە بەغدادا پێوهندى لەگەڵ گەلێك لە بنەمالە ناسراوەكان و رۆشنبیران و كاریبەدەستانى حكومەت پەیدا كرد و وەكو ئەستارەیهكى گەش لە ئاسمانى بەغدادا دەدرەوشایەو.

چه كرامت چه خارق عاده
خلق بهتر ز دلق و سجاده
سخن من مفید و مختصر است
بابت ساده بابت ساده
گرچه نتوانم از زمین خیزم
بس كه هستم ضعیف و افتاده

گـر بـگـوینـد هـست در بـغـدـاد
 سـاـده رـوی لـطـیف و بـگـزـادـه
 ذـره آسـا بـمـهـر و دـیدـارـش
 (گـیـدرم باشم اوزره بـغـدـادـه)
 سـوی مـسـجـد دـوگـام مـن نـروم
 سـوی مـیـخـانـه تـند و آـمـادـه
 مـشـرـب مـشـرـب اـمـین فـیـضـی اسـت
 هـردو از هـردو عـالـم آـزادـه
 ای (رـضـا) تا بـمـرگ رـنـدی کـن
 اـیـن بـود دـولـت خـیـل دـادـه

که دیته به‌غدا، کاروباری له‌لای کاربه‌دهستان جیبه‌جی ده‌کریت و پیاوه
 ناسراوه‌کانی به‌غدا ده‌ستی یارمه‌تی بۆ دریژ ده‌که‌ن ته‌کیه‌ی بۆ نوئ
 ده‌که‌نه‌وه.

کارم که به‌کام است نه از شاه و وزیر است
 هرمايه که دارم همه از سایه‌ی پیر است

واتا:

کارم به ئاره‌زووی ده‌روات نه‌ک له‌شا و وه‌زیره‌وه
 هر سه‌رمایه‌یی‌کم هه‌یه، هه‌موو له‌سایه‌ی پیره‌وه‌یه

که دیته به‌غدا، ژيانی ئه‌ده‌بیی به‌غدا‌ی پی‌خۆش بووه و جیگه‌ی ئایندارییه.

گهر بلیم (به‌غدا) له‌جه‌ننه‌ت خۆشتره‌ هیشتا که‌مه
 چونکه سوکنای غه‌وژ و که‌رخ‌ی یو ئیمامی ئه‌عه‌زه‌مه
 ئه‌ی برادر شاری به‌غدا بی‌حه‌ساده‌ت بی‌هه‌مه
 زۆر ئه‌مین به‌له‌م حیسه‌ابه‌ پیت بلیم کورته و که‌مه
 له‌م ولاته‌ هیه‌چ ولاته‌ی هه‌ر وه‌کو به‌غدا نییه
 حاکمی عه‌دل و عه‌داله‌ت زۆر ئه‌مین و بی‌غه‌مه

شیخ رەزا لە بەغدا دۆستایەتی و یارمەتی، ئەو بنەمالانەی کە ناسیایی
 لەگەڵیاندا پەیدا کردبوو، پێی گەشتوو. لەوانە (عەبدولغەنی بەغدادی)
 خەرقەییەکی شامی بۆ هێناوە بە دیاری، لەمەدا، ئەمەیی بە نیشانەی
 دۆستایەتی زانیوە و ئەلێت:

من سـرمـازـده را داد زغم ازادی
 خەرقەء شام ز(عبدالغنی البغدادی)
 خەرقە یاخود شفقت نامەء از جانب دوست
 کە نمایم بکدامین یک ازینها شادی

واتا:

ئازادیی بەخشی بە منی سەرمابردە
 پالتۆ شامییەکی عەبدولغەنی بەغدادی
 پالتۆکەیی، یاخود بەزەییی نامەکی ئەو دۆسته کە بۆم هات
 دڵ بە کام لەمانە خوش بکەم

لەگەڵ هەموو ئەو بەرپرسیارەیی بۆ شیخی گەیلانی، جارجار دانوولەیی لەگەڵ
 سەید مەحموودی نەقیب نەکولاًو، هەجووی زۆر تیژ و تونی کردوو. لێرەدا
 ئەلێت:

ارجح بغدادا وانی غریبها
 علی جنه الفردوس لولا نقیبها
 لەسەر ئەم شیعەرە شاعیریکی عەرەب پێنج خشتی دەکات و ئەلێت:
 عجب ل نفسی کیف ضاع نصیبها
 من العیش فی ارض وانی ادیبها
 فمن ظلمها از بان غی طمیسها
 «ارجح بغدادا وأنا غریبها
 علی جنه المأوی لولا نقیبها»

له به‌غدادا نه قسه‌ی له کهس خواردووته‌وه و نه‌یش له که‌موکورتی بیده‌نگ بووه. جارێک ده‌چێته مزگه‌وتی ئیمام (ئه‌بو‌حه‌نیفه) مه‌لای مزگه‌وت مرۆفێکی نه‌زان و به‌ده‌سه‌ل ده‌بێت. که ده‌بێته ده‌مه‌ته‌قییان، ده‌زانێت هه‌چی له‌باردا نییه و ئه‌لێت:

لوکان یعلم انت من جیرانه

لفر من قبره الامام الاعظم

ته‌کیه‌ی تاله‌بانیه‌ی به‌غدا، هه‌م مزگه‌وت و هه‌م ماله‌ی شیخ ره‌زا بوو. به‌لام زۆر په‌رپووت بوو‌بوو و پتو‌یستی به‌ نوێکردنه‌وه بوو. ئه‌مه‌یش پاره‌یه‌کی زۆری ده‌وێت به‌لام پاره‌ی لای شیخ ره‌زا کوا؟ له‌ شیعرێکی تورکیدا ئه‌لێت:

یتیمش، سکسان دهردیمی درمان ایده بیلمز

مشکل‌لریمی یوز دخی آسان ایده بیلمز

یوز الی ایش بێتر اما گدای دوران

یوز الی قدر لیره‌یی احسان ایده بیلمز

یا ده‌ست ته‌ی گله‌ اگر (موسی عمران)

ویرانه اولان تکیه‌یی عمران ایده بیلمز

واتا:

هه‌فتا، هه‌شتا دهردم تیمار ناکات

سه‌دیش گیروگرتم ئاسان ناکات

سه‌د و په‌نجا کار ته‌واو ده‌کات، به‌لام گدای ده‌وران

سه‌د و په‌نجا لیره ناتوانیت ببه‌خشیت

ئه‌گه‌ر هه‌ر ئێستا مووسای عیمران بێت

ته‌کیه‌که وێرانیه‌ی عیمرانی ناکات

به‌لام بنه‌ماله‌ی عیسا ئه‌فه‌ندی و جه‌میل زاده و عه‌بدولغه‌نی به‌غدادی ده‌ستی به‌خششیان درێژ ده‌که‌ن و بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ته‌کیه‌که یارمه‌تیه‌کی باشی ده‌ده‌ن و شیخ ره‌زا له‌ سوپاسیدا به‌ شیعرێکی تورکی ئه‌لێت:

ممکن اوله مز هرکس ایچون مجد مؤید
 «قد خصصه الله بعیسی بن محمد»
 بندن سوریکز بن تانرم آل جمیلی
 «اصحاب مکارم، ولد، عم، اب، جد»
 تنهانه منم بارکشی منت ایشان
 «لاعاتق الا وعلیه لهم الید»
 در باره اینها که کریم ابن کریمند
 ببریده زبانی که بگوید سخن بد
 احسانجه وفا سبقت ایدر وعده لرندن
 آنلرجه قباحث گورینور قول مجرد
 الطاف خدادن دیلرم عافیت اوزره
 خیلی یشاسون هربری منصور و مؤید

واتا:

بۆ هه موو که سیک مه جدی هه تایی پیک ناییت
 خوا ته نیا بۆ عیسا کوری محمه دایناوه
 له من بپرسن من دهیاننا سم ئه و ئالی جه میله
 خاوه نی به خشش، کور و مام و باب و باپیر
 ته نیا منم بارکیش منه تی ئه وان
 هیچ کرده ویه که نییه، ده بیت دهستانی تیا بیت
 له باره ی ئه و وه که جۆمه رد کوری جۆمه ردن
 ئه و زوبانه بپریت که خراپه یان بلایت
 که وه عدیان دا، به جیه یانی پیش به خشش ده که ویت
 به لای ئه وان قسه ی رووت کرده ویه خراپه
 له لوتفی خوا ده پاریمه وه له سه ر ته ندروستی
 زۆر بژین هه ریه که مه نسوور و موئه ییه

خابیدهء اسلاف دگل شیوهء شیعرم
آیین (رضا) در بوگبی سبک مجدد

واتا:

وتنهوهی پێشوو نییه شیوهی شیعرم
ناین (رهز)یه ئەم داپشتنه نوێیه

له شیعرێکی تورکیی تریدا دیسان باسی بهخششی مستهفا ئەفەندیی جهمیل
زاده دهکات که سی (ثریا)ی به دیاری ناردووہ بۆ تهکیه. ئەلێت:

سـخاکـسـبـی دگل آل جمیله، ارث آبادر
ان ادنی پایهء همـتـلـری اوچ ثریادر
خصوصا مصطفی کیم ایده بیلیم وصفه ایفاسن
وفا هر چند اکا مخلص بولنمش حقى اوفادر
دگل اوفى اگر اعلا دن اعلا بر لقب بولسه
جناب (مصطفی) حضر تلری اندن اعلا در
یتشمن دامن اوصافنه سر پنجه فکرم
نهال قامتی، اهلیتی اول رتبهء بالادر
زالل مشربى، آلاشى، شیرین عذابنده
صانورسن الله الله شربتی شهد مصطفی در

واتا:

دهسکراوهی که س نییه بۆ ئالى جهمیل له باپیرانهوه ماوهتهوه
کهترین پایهی هیمهتیا سى سورهییايه
بهتایهت مستهفا، کى! ناتوانم وهسفی بکهم
وهفا ههچهنده ملکهچى بێت، ههقى (اوها)یه
نهوهک اوفى ئەگەر له بهرز بهرزتر لهقهبى ههبیت
جەنابی مستهفا له وهش بهرزتره

سەرپەنجەى بیرم ناگاته داوینی ئەوسافی
بەرزی قامەتى ئەھلیەتى لەو ڕۆتبەیه بەرزتره

دری قارننده خشییتندن هر زمان دریا
اگر دریا کفی دریادیرسم بر تعدادر
نیجه دریایه تشبیه ایلەیم اول دست احسانی
که کمتر بخشش عالیلرک مخصوص دریادر
ایدر بیک خاطر پژمردهی بر لطف ایلە احیا
اول عالی قدر اگر عیسی دگلسه عم عیسی در
(رضا) آل جمیلی سودیگنده مدح ایدر یوقسه
نەحاجەت رایت احسانلری میدانده بر پادر

واتا:

له ترسی ناو سکی پیسته هر کاتی دریا
ئەگەر بلیم دەستی دریایه تەعدایه
چۆن به دریا بیشوبهینم ئەو دەسته بهخششی
که کهتر بهخششی بەرزی تایبەتی دریایه
به لوتفیک هەزار خاتری غەمناک زیندوو دەکاتەوه
ئەو پایه بەرزە ئەگەر عیسا نەبێت مامی عیسایه
(رەزا) له خوشەویستی مەحی ئالی جەمیل دەکات، ئەمە نەبی
هیچ ئەمەى ناوی چاکەیان له مەیداندا دیارییه

***

باسی نەعیم

یەکیک له خاوەن مەلهاکانی بەغدا کچیکی گۆرانیبیژی خەلقى حەلەب
دینی. ئەم کچه برایهکی جوانی دەبێت ناوی (نەعیم) دەبێت و گەلیک له
پیاوانی ئەم سەردەمەى بەغدا که مەنکیشی دەبن. ئیبراھیم مونیب پاچهچی

شه‌ویک به سه‌رخ‌وشی له تیاترۆی (گه‌وه سبج) ئەم نه‌عیمه ده‌کوژیت. شیخ
ره‌زایش وه‌کو شاعیرانی تر شیعیریان به‌سه‌ردا هه‌لداوه و ئەلێت:

بر نعیم آدلو صنم گل‌مش دیار شام‌دن
زن او زن کیم بویلە مه‌حبوبی چیقار‌مش آمدن
حاجی گر گورسه انی دور مطاف کعبه ده
باش چیقارر ازدها اسا سیکی احرام‌دن
دونده پنهان ایلمش سیمین دونک حفظی ایچون
دون دگل گه‌ردونه حفظ ایتمز آنی اقلام‌دن
نقرهء سمت و سورینی پاره‌سز گیرمز اله
سن که مفلس سن (رضا) کیچ بو خیال خام‌دن

واتا:

کوژته‌لێکی نه‌عیم ناو هاتووه له ولاتی شامه‌وه
ژن ئەو ژنه‌یه، کێ جوانێکی وای له کوزی ده‌ره‌پناوه
ئه‌گه‌ر حاجی له سوورانی مه‌طافی که‌عه بیبێنیت،
کیری وه‌کو ئەژدیه‌ها له ئیحرامه‌وه سه‌ر دێنیت
له ده‌رپیدا دووی سیمینی شار‌دووه‌ته‌وه
نه‌ک ده‌رپی به‌لکو گه‌ردوونیش ئەوه له قه‌له‌م ناشاریته‌وه
نوقره‌ی سمت و سورینی به‌بی پاره ده‌س ناکه‌ویت
تو که موفلیسی (ره‌زا) واز بێنه له‌م خه‌یاله‌ خاوه

له‌سه‌ر ئەوه‌ی نه‌عیم له‌لایه‌ن ئیبراهیم مونیب پاچه‌چییه‌وه کوژرا، شیخ ره‌زا له
شیعیریکی تورکیدا ئەلێت:

قرلسون آل ایاغک، قانه باتسون پاچه‌چی زاده
نیچون ویردن نعیمک نونه‌ال عمرینی باده
سورهن بزم طربدن ساقی و سازنده زیر
نعیم سز درد سر در نغمه‌ء بی نشئه باده

واتا:

دهس و پات شکى له خوین هه لکیشرییت پاچه چى زاده
بوچ عومرى نوئ نهالى نه عیمت دایه بادا
ساقى و دهنگ ساز که به زهمان بۆ دهگیرن
به بى نه عیم سه رنئشه یه نه غمه ی بى نه شئه باده

له زۆردارى و جوړى ئەم جوړه کرده وانه بێزار بووه و ئەمانه دهستی زۆردارى
حکومه تیان پى نه ده گه یشت. شیخ له شیعرى کى ترى تورکیدا ئەلئیت:
ستم اندازەدن چىقدى الهى بردها گوندر
(هولاکو خان) گبى بر کافر خنزیری بغداده
اسامى نامهء عشاقنى اول سرو بالانک
آچوب گوردم یازلشدى (رضا) نک اسمى بالاده

واتا:

ستم له ئەندازه دەرچوو خوايه جارىکى تر بنیره
(هولاکو خان) ی گاوری به راز بۆ به غدا
ناوى نامه ی عاشقانى ئەم سهر و بالایه
کردمه وه و دیم ناوى (رهزا) له سه ره وه نووسراوه

له وه سفى گهرماوى به غدا، ئەم شیعره تورکییه ئەلئیت:

گیرمه، بغداده اگر گلدن ایسه، حمامه
بر گل اندامى گوروب، سنده دوشرسن دامه
چیلدیرر گورسه اگر غلمانلری شیخ الاسلام
طولاشیرر پاینه زنجیر گبى عمامه
بوسه دن رشوت اگر وعده الورسه ایلر
باطل حق تحریرر شهادت نامه

واتا:

ئەگەر ھاتیتە بەغدا مەچۆرە گەرمادووە
 گۆل ئەندامێک دەبینیت، تۆیش دەکەویتە داووە
 ئەگەر شیخوئیسلام (غلمان)یان ببینی
 میژەر وەکو زنجیر دەئالیتە پایەو
 ئەگەر وەعدی ماچ بە بەرتیل وەرگرت
 حەق دەکاتە باطل نووسەری شەھادەتنامە

شیخ پەزا، لە بەغدا، وەکو دۆست و ناسیاوی ھەبوو، ناحەزیشی ھەبوو لەگەڵ
 ھەندێ لە روۆشنبیران و زانایاندا کەوتە تەقەو. وەکو لەم شیعەرە تورکییەدا
 ئەلێت:

کەلەمدم فسق وفساد ایتکم ایچون بغدادە
 بر طاقم اهل غرض باشلادیلر افسادە
 باشلادم بندە معاییلرینی تعدادە
 قزلری فاحشەدر بچەلری کوندادە
 سیکی ویرەر کیمی گوردنسە (زەھادی) زادە

واتا:

نەھاتمە بەغدا بۆ فسق و فەساد
 دەستەپەک خاوەن کێنە دەستیان کردە فەساد
 منیش دەستم کردە ژمارەکردنی عەبیان
 کچیان سۆزانی و کوڕیان قنگدەر
 کێرت بە ھەر کەسێکت دی لە (زەھادی) زادە

لە بەغدا ھەندێ بازرگانی خاوەن پارەیی نەزان ھەن، بە سامانیانەو دەنازن و
 یارمەتی ھەژاران نادەن و لەگەڵ کەللە بۆشییان خۆیان وا درەدخەن کە
 ھەموو شتێک دەزانن. یەکیک لەوانە (مەھدی چلبی) بوو کە شیخ پەزا

دهیهوئیت خوئی له قه‌ره‌ی بدات و بلیت «چه‌له‌بی» به لووسکه‌یه‌کی نازک به‌دهن
ئه‌لین و له‌م شیعره‌ تورکییه‌دا ئه‌لیت:

دوشنوردم نه‌ ایچون تاجره‌ دیرلر چلبی
فارسی در بو لغت، تورکی میدر یا عربی
بونی کیمدن صورهم، بحر تفکیرده‌ ایکن
گلدی تاج الادبا قارشومه‌ (مهدی چلبی)

واتا:

بیرم ده‌کرده‌وه‌، بۆچ به‌ بازرگان ئه‌لین چه‌له‌بی؟
ئه‌م وشه‌یه‌ فارسییه‌، تورکیه‌ یان عه‌ره‌بی
ئه‌مه‌ له‌ کێ پیرسم له‌ ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌دا بووم
هاته‌ به‌رامبه‌رم «تاجولئوده‌با» مه‌هدی چه‌له‌بی

دیدم. ای جرعه‌ که‌شی معرفتک شق سطح
وی عیراق وعجمک داهیه‌یی بو العجبی
لقب عالیکزک حاصلی معناسی ندر؟
باقدی دوندردی بنا گوشه‌ چشم غضبی
دید: یا‌هو، چلبی نازک اولان زاته‌ دینر
هر فرومایه‌ اولان چابقنه‌ دینمز چلبی
دیدم: احسنت بو فضل وه‌زرو معرفته‌
ای بزم مملکتک مفتخر و منتخبی
گیتمه‌ دن مکتبه‌، تحصیل کمال ایله‌مه‌دن
نیرده‌ بولدن بو قدر دانش و علم و ادبی
گورمادی مثنی ای فاضل یکتا گوزمز
(مصری) گیزدم یمنی، شام، حجاز و حلبی
سایه‌ سنده‌ ایدرز حل مسائل یوقسه‌
نه‌ بیلور (شیخ رضا) اويله‌ معما لقبی

واتا:

وتم: ئەى دۆلەتى زانستى پۆشكەرەو
وہى دانای عەجیبى عىراق و عەجەم
لەقەبى بەرزتان حاصلى مانای چىيە؟
سەيرىكى کردم به توورەيىيەو سووچى لى کردم
وتى: ياهو، چەلەبى بە زاتىكى نازک ئەلەين
بەھەر نائەسلەكى جابقى نالەين چەلەبى
وتم: دەم خۆش بۆ ئەم فەزەل و ھونەر و زانستىيە
ئەى جەنى فەخر و ھەلبۇاردەى ولاتى ئىمە
بى ئەوہى بچىتە قوتابخانە و فەرى عەقل و کەمال بى
لەک وى ئەم ھەموو دانش و زانست و ئەدەبەت دۆزىيەو
چاومان مانەندى تۆى نەديوە ئەى فازلى يەکتا
میسەر گەرام و يەمەن و شام و حىجاز و ھەلەب
لە ساىيەوہ کىشە چارە ئەکەين، ئەگىنا،
(شىخ پەزا) چۆن دەزانىت لەقەبىكى بە لەغزى وا

***

بەخىرھاتنى والىي بەغدا

والىيەكى نوێ دێتە بەغدا. شىخ پەزائىش وەکو ناسراوہکانى شارى بەغدا
دەچىت بۆ بەخىرھاتنى. لەسەر شىوہى سەلاوى عوسمانىيەکان سەر
دادەنوینى و دەستى پىزى بەرز دەکاتوہ و لەوکاتەدا مێزەرەکەى دەکەوێتە
بەرپای والى. يەکانسەر چوار بەيتى تر دەخاتە سەر شىعەرەکەى کە ئەلەيت:
«رسم فرنگيان...» و ئەم پرووداوہ پینە دەکات.

رويم بدیدە سجدە کنان خاکی راھرا
شکرنہء قسـدوم ولایت پناھرا
ای والی ولایت زورا خوش آمدی
برزن بجای برمکیان بارگاھرا

رسم فرنگیان کله از سر فگنداست
 تعظیم چون کندد خداوند جاها را
 من اکتفا بشیوه ایشان نمیکنم
 هم سر به پایت افکنم و هم کلاها را
 اقلیم بابل از قدمت یافت رونقی
 کز ابر نوبهار درخت و گیاه را
 ازین قدمت چه عجب گر رها شود
 (هاروت بابلی) که اسیرست چاه را
 عزمت خط نفاق ز لوح عراق شست
 چون سیل توبه ازدل مجرم گناه را
 نقش است بر صحیفه رأیت رموز غیب
 حاجت به گفتوگو نبود داد خواها را

واتا:

وهک سوچده بهر خاکی ریگه به چاو نه مالم
 له شوکرانه بژیری هاتنی والیی ویلایهت په نادا
 نهی والیی ویلایهت (زهورا) خوښ هاتی
 بارمگه هه لده له جیگه ی بهرمه کییه کاند
 پاوره سمی فرهنگیان نه وه کلاو له سهر داگرن
 کاتی که قهر و ته عزیمی مروقی خاوهن جاه نه کن
 من به شیوه که ی نه وانه وه ناوهستم
 سه ریشم فری ددهمه بهر پیت و کلاوه که شم
 ئیقلمی عتراق په ونه قیکی تو ده سگیر بوو
 وهک چوڼ درمخت و گیا له هه وری نه و به هاره وه ده ستگیریان ده بی
 هیچ سهیر نییه له پیروزی هاتنت پرگار بی
 (هاروتی بابلی) که دیلی ناو چاله

هاتنت هیلّی دوورویوی و نیفاقی لهسەر تهختهی عیراقدی شۆری
وهک چۆن لافاوی تۆبه گوناھ له دلی تاوانبار دهشوات
نیشانهکانی غهریب لهسەر لاپه‌ره‌ی بیروپات نه‌قش بووه
دادخوا پتویستی به گفتوگۆ نییه

آسوده آنچنان بوجود تو مملکت
کزدل بلب هواى سفرنیست راهرا
ازبیم صولت توکمان ابراون بدل
از دیده افگنند خـدنگ نگاهرا
فرخ رخا، خجسته پیا، والیا یکی
بشن و زمن شکایتی بختی سیاهرا
میراث مانده از پدرم کهنه تکیه‌ء
چون عمر نوح دید بسی سال و ماهرا
انجاز سالکان طریقت جماعتی
گسترده برزمین عبادت جباهرا
شیخ و مرید دست بر اور ده‌ء دعا
یارب دوام عمر بده پادشاهرا
شاید شود به‌وجه توجه معیشتی
آیند و رونده‌ء ان خانقاهرا
ای مظهر مجید، (رضا) را توجهی
تحصیل چو فرضت رضای‌الاهرا
یارب همیشه مظهر نور خداشوی
تا اقتباس نور زمهر است ماهرا

واتا:

ولات ئه‌وه‌نده به‌بوونی تۆ وچانی داوه‌ته‌وه

ئاخ ھەلکەتشان ئارەزووی ئەوێ نەماوە لە دلەو سەفەر بکا بۆ سەر لێو
 کچانی ئەبرۆ کەوانی لە ترسی ھەلمەتی تۆ
 تیری نیگایان بۆ دلی عاشقان بۆ ناو دلی خۆیان ھەلەدەن
 ئەو ناوچەوان پیرۆز، ئەو پێ و قدووم خێر و بەرھەت،
 ئەو والی، شکایەتی بەختی پەشم لە من ببیسە
 کۆنە تەکیئە میرات لە باوکمەو ھاوتەو،
 ھەک عومری نووح سال و مانگیکی زۆری دیو
 کۆمەلێ لەوانەو کە پێگەو تەریقەتیان گرتوو لەوێ،
 تەوێلیان لەسەر عەردی خواپەرستی پراختوو
 شیخ و مرید ھەموو دەستی دوایان ھەلپریو و ئەلێن،
 خایا دەوامی عومری پادشا بدە
 بەلکو لە لایەنی روو تیکردنەو،
 ژیاو بۆ ئایندە و پەوئەندەو ئەو خانەقاہ ببێ
 ئەو دیمەنی پێ شکۆ، رووی بکەرە پەزا،
 چونکە دەستخستنی پەزای خوداوەند فەرزە
 خواہ، تۆ ھەمیشە دیمەنی نووری خوا بی، تا
 ئەو پۆژەو پۆژ رووناکیی خۆی لە مانگەو وەرەگریت

***

مەدحی توفیق بەگی میر ئالای

توفیق بەگی میر ئالای یەکیک بوو لە قوماندانەکانی دەولەتی عوسمانی.
 پیاویکی ئەدیب و شاعیرە لە شیعری غەزل و مەدح دەستیکی بەرزە ھەبوو.
 لەگەڵ شیخ پەزادا ھەندێ شیعریان بەیەکا ھەلداو. لەم شیعەرە فارسییەدا،
 شیخ پەزا باسی شاعیری دەکات و ئەلێت:

شمشیر بە خون دشمن ئالا
 سالار سپاہ و میر آلا

(توفیق بگ) انکه از تواضع
 پست است، ولی برتبه بالا
 دیوان قصائدش مرتب
 شعر و غزلش علی واعلا
 هر حرف از و چو در شهوار
 هر نقطه چو کوکبیست والا

واتا:

شمشیری به خوینی دوژمن ناله
 سالاری سوپا و میر ناله
 توفیق بهگ ئه و کهسهی که به تهوازووع
 نزم ئه نوینی، به لام به روتبه بالا
 دیوانی شیعی ری پیکوپیکه
 شیعر و غزه لی بهرز و بالا
 هر بهیتیکی وهک دوری شایانی شایه
 هر خالکی ئه ستیره کی بالا

شاید که صحیفهء بیانش
 سازند باب زر محلا
 استاد سحن به مدح والی
 پر داخته مدحهای بالا
 در نامه چو نافه مشک بیزاست
 نوک قلمش به گاه املا
 ترکیب وجود او بدیع است
 در عالم صورت و هیولا

واتا:

شایانی ئەو هیە لاپەرە فەساحەتی

بە ئاوی زێڕ برازینیتەو

مامۆستای قسەیه لە مەدحی والیدا

دانەری شیعرێ مەدحی بالآ

بۆنی میسک دیت لە نامەی وەک ناوکی ئاسک

نووکی قەلەمی لە کاتی نووسیندا

دروستبوونی شیوەی زۆر جوانە

لە جیهانی صورەت و هیوولادا

گر طرد کند وگر نواز

هرگز نکنم از او تولا

برمسنند عزتم نشانده

شکرانهء مسند معلا

افزایش عمر و مال وجاهش

خواهم زجناب حق تعالی

گر اهل دلم بسان توفیق

تحصیل کند (رضا)ی مولی

واتا:

دەرم کا یان دلم بداتەو

هەرگیز لێی نابم تەو

لەسەر کورسیی گەورەیی دای نیشان دووم

لە شوکرانەیی پایە بەرزێ خوا

زۆری تەمەن سامان و جاهی

داوا ئەکەم لە خوا ی تەعالا

ئەگەر تۆفیق دلم بێنیتە جی

پەزنامەندیی مەولای دەسگیر دەبی

تۆفئق بهگى مىر لىوا، له شىعيرئىكىدا مه دحى رهئووف بهگى دؤستى دهكا.
بهلام شىخ رهزا ئەم مه دحهى رهئووف بهگ بهزؤر دهزانئىت. له شىعيرئىكى
توركى ئەلئىت:

نسخهسى گلدی بكا سويلديگ مدح رؤوف
ايچنه بن دخى برنسنه صوقارسهم ديمه اوف
بطن فضللندن نهان نافهء حكمت آثار
ينه چيقدى قوقوسى يعنى رباح مألوف
قوهء شاعرهى شيعردن اكلار عارف
مثلا بعره ايله اولدى اباعر معروف
ذات والاكرى مدح ايتكم شايسته ايكن
بو تنزل يا قيشرمى سنك ادراكنه يوف

واتا:

نوسخهيه كم پئ گه يشت ئەوهى وتووته له مه دحى رهئووف
ديسان بؤنى دهرچوو، واتا باى زانراو
تواناى شاعيرى، زانا، له شيعر تئ دهكا
وهكو له (بعر) هوه (اباعر) زانرا
كه مه دحى پايه بهرزيتان شايانى مه دح بوو
ئەم نزميه له گەل تىگه يشتنى جه نابتاندا رىك دهكه وئ؟

شربت شعر بخور تاكه روانت باشد
نشود دفع قبوضيت طبع به صفوف
برسيه اژدره بكزهر قلم تحريرك
آچوب آغزنى ايسترسه ايدر عالمى لوف

واتا:

شهريه تى شيعر بخو تا رهوان بيت

قه‌بزی به‌یان‌یانت به دهرمانی (قاوت) ئاسا لاناچئ
 قه‌له‌می نووسینت له ئەژدەرهای برسی ده‌کا
 ئە‌گەر بیه‌وی دهم ده‌کاته‌وه و دنیا قووت ده‌دا

ایش موافق گله‌مز اولسه توفیق رفیق
 نیک وید جمله‌سی توفیق اوزرنده موقوف
 تخت یا پدرده چابوق اول بزه‌گوندر توفیق
 سن دخی قاچ غروشن ایله (رضا)یه معروف

واتا:

ئە‌گەر توفیق نه‌بیتته ره‌فیع کار به پئکی ناگونجیت
 گوفتار جوان و به‌د له‌سه‌ر توفیق وه‌ستاوه
 ته‌خت دروست که زوو که بۆمانی بنیره توفیق
 تویش به‌چه‌ند غروشی‌که‌وه چاکه له‌گه‌ل (ره‌زا) دا بکه

شیخ ره‌زا گفت ده‌داته توفیق به‌گی میر ئالای که گۆچانیک و ته‌سبیحیکی بۆ
 بنیره. دیارییه‌کان که به‌ده‌ستی خانمی ژنی ده‌که‌ویت، به‌بی پرسی توفیق
 به‌گ گۆچانه‌کی گل ده‌داته‌وه و ته‌سبیحه‌که ده‌نیره‌ته دواوه. توفیق به‌گ
 له‌سه‌ر نه‌گه‌یشتنی ته‌سبیحه‌که هه‌جوویکی شیخ ره‌زا ده‌کات و دیارییه‌که‌ی
 بیر ده‌خاته‌وه. شیخ ره‌زایش ئە‌م هه‌له له ده‌ست نادات و ئە‌م وه‌لامه‌ی به
 شیعریکی تورکی ده‌داته‌وه:

یازدیگ صاچمه سپانی بکا استاد ایتدک
 ایتمه توفیق که لعنت اوقونور مفتريه
 سکا وعد ایله‌دیگم هدیه‌لرک عرض ایتدم
 زوجه‌کز خانمه شاد اولدی دیدی گل بریه
 قلدی اظهار فرح پشکشم‌دن اما
 متکائی چیویروب سب‌حه‌یی ویردی گیریه

واتا:

ئەو پەلارگرتنەى كە بۆ من نووسىيىوت بە ھونەرى بوو
مەكە تۇفيق كە لەعنەت دەكرىت لە بوھتانكەر
ئەو ديارىيانە گفتم پىت دا خستە بەردەستى
خانمى ژنتان، شاد بوو و وتى بىرە پىشەوہ
خوشىيى خۆى، لەوانەى پىشكىشەم كرد، دەرخت بەلام
گۆچانەكەى گل دايەوہ، تەسبىحەكەى دايە دواوہ

ئىتر خوينەوارانى بەريز تى دەگەن كە شىخ چى بە خانمى ژنى وتووه.

***

مەدھى يوسف پاشاى مير ئالاي بەغدا

لە دەولەتى عوسمانيدا قوماندانى لەشكر دەستەلاتى بەسەر كار بەدەستانى
حكومەتەوہ ھەبوو. ئەوانىش بەبى لەشكر نەياندەتوانى كاروبارى دەولەت
بەرنە پتوہ. لەگەل ئەوہشدا، بەرتىل وەرگرتنىيان بە كارىكى رەوا دەزانى.
جارجار قوماندانى لەشكر بۆ بەرھەلستى دزى و بەرتىل وەرگرتنى
مەئمووران خۆيان دەنواند. شىخ رەزا لەم چەند بەيتە توركييە مەدھى يوسف
پاشاى مير ئالاي دەكا:

طشت زىنى ألوب باشنە دونياىى دولاش
اتكى سور دىەمز كىمسە سكا آتلو يواش
بارك الله قوماندان فلاتون تەدبىر
اختلاسك اوگنە كىچدى نە آل كسدى نە باش

واتا:

تەشت زەرىن بخەرە سەر سەرت و دنيا بگەرئ
ئەسپت تاو دە كەس پىت نالى سوار ئىواش
بارك الله قوماندانى ئەفلاتوون تەدبىر

پیشی دزیت گرتەوه، نەدەستت بپری نەسەر

لە مەدحیکی تریدا، باسی پەوشت پاکی و بلاوکردنەوهی عەدل و نەهێشتنی
جۆر دەکات ئەلێت:

کاشانەء صەهبای سرور ایتدی عراقی
دولدر قدحی (میرلوا) عشقنە ساقی
اول (یوسف) شیرین حرکات عشقنە بزده
شیرین ایدهلم بادەء تلخیله مذاقی

واتا:

عێراقی کردە خانەییی بادەى مەییى سرور
بادەکە پرکە، بە عەشقی میرلوا، ساقی
با ئێمەش بە عەشقی ئەو (یوسف) و شیرین پەوشتە
بەبادەى تەلخی تامی دەممان شیرین کەین

رفتار حکیمانە ایله ایلدی پامال
قارنجەء باصمق سزن ارباب نفاقی
أل ویرسە ایدر گیجە ایله گوندزی بتدیل
وادر اوقدر ردی مظالمه مـراقی
دون جیبی کسان دامن تقوایه صارلمش
باشندە صاریق صانکە اولش شیخ عراقی
هر حبهـسی بر قبه قدر سبـحه النـده
عراده ایله جنبـشه کـلمـر أن افـاقی
ای بخت سیاهم نه اولور بن دخی اولسەم
(یعقوب) گبی حضرت (یوسف) له ملاقی
پیغمبر ایکن اولدی تاب آور هجران
بن نیجه تحمل ایدهیم بار فراقی

واتا:

به رهفتاری چه کیمان پامالی ئه هلی نیفاقی کرد
به بی ئه وه پی له میرووله یه ک بنیت
گهر دهر بدات شه و رۆژ دهگۆرپته وه
ئه وهنده مهراقی ههیه بۆ لابرندی جۆر
ئه وهی دوینی گیرفان پر بوو داوین خواپه رستی گرتوه
میژه به سه ره وا ده زانی شیخی عیراقه
ههر دانه یه کی به قه در گومه زیک ته سبیحی به دهسته وه
به عه ره بانه ی گهرهش بچو وکتین قلی نابزوی
ئه ی به ختی ره شم چی ده بیت که منیش بیم
وهک (یه عقووب) که له گه ل چه زه تی یووسف به یه ک گه یشت
که پیغه مبه ر بوو به رگه ی ئاگری هیجرانی نه گرت
ئه ی من چۆن به رگه ی باری فیراق بگرم؟

بر نامهء تلطیف نوازشله (رضا) یم
اندیشهء بکرن بدل و مهر صدیقی
باقی اوله قالدقچه جهان عز و شرفله
قالاقچه جهان عز و شرفله اوله باقی
دونمزسه اگر چرخ و فلک خواهش اوزره
زیر وزبر اولسون فلکک طاق و رواقی

واتا:

به نامه یه کی دلخۆشکه ره وه رازیم
ئه ندیشه ی کچ به دهل و شیربایی و ماره یییه
ههر بژی به عیزز و شه رف تا جیهان ماوه
تا جیهان ماوه بژی به عیز و شه رف

ئەگەر چەرخ و فەلەك لەسەر خواھش نەسووریتەو

تاق و ڕەواقی فەلەك زێڕ و زەبەر بێت

***

شیخ ڕەزا و نازم پاشا

لە دەوری حوكمڕانیی عوسمانیدا، بەغدا ناوچەی ویلایەتی و لە ھەمان کاتدا ناوچەی لیوا بوو. والی دەستەڵاتی بەسەر چەند لیوایەكدا ھەبوو. بۆ نمونە، عێراق بریتی بوو لە ویلایەتی بەسرە و بەغدا و مووسڵ. کوردستانی پێشکەوتوویش ھەبوو. لە پێشدا ئەیلانی شارەزور و میرنشینی بەبە و لە پاشان میرنشینی بەبە بریتی بوو لە لیوای سولەیمانی، خرایە سەر ویلایەتی بەغدا. لە کاتی ھاتنی ئەحمەد نازم بەگ، کە لە پاشا بوو نازم پاشا، شیخ ڕەزا ئەم مەدحەی بەشیعریکی فارسی دەکات و دوستانەییەکی قوول دەکەوێتە نێوانیان.

گنبدی ھست کە نامش کفل سیمین است
اندرونش ھمە باب طلا رنگین است
عشق باساده روخان ازپی سمت است و سیرین
نەرخ و زلف خم اندرخم و چین درچین است

واتا:

گومەزێ ھەبە ناوی سمت و کەفەلی زیوینە
لە ناوھەوی ھەموو بە ئاوی (طلا) ڕەنگینە
عەشق لەگەڵ سادەپروان بۆ بووز کەفەلە
نەك بۆ ڕوو زوڵفی لوول و چین لەسەر چینە

آن دروغست کە من شیفتهء خلّ و خطم
شیخ راھم غرض از سادە پرستی این است
ایھا الناس چومن رخت بە بەمیخانە بکشید
نەبەسجد کە درو زاھدک بی دین است

واتا:

ئەو درۆیه که ئەلّی من شیت و شیواوی خەت و خالّ
شیخیش هەر ئەم مەبەستە ی هەیه لە سادەپەرستی
خەلکینە ئیوەش وەک من رووی بارخانەتان بکەنە مەخانی
نەک بۆ مزگەوت که زاهیدی بی دینی تێدایە.

خود دوصد عیب نهان دارد و إغماض کند
داستانش همه از عیب من مسکین است
میتوانم که کشم کینه ز دشمن لیکن
ای عزیزان چه کنم؟ سیتەء من بی کینه است

واتا:

خۆی لە خۆیدا دوو سەد عەیبی هەیه و چاوی لی ئەپۆشی
داستانەکیشی هەموو باسی عەیبی منی هەژار و بی دەستەلاتە
ئەتوانم کینە ی دوژمن تەحەمول کەم بەلام
برادەری نە چ ی بکەم سینه ی من بی کینه ی

چه غم ار در نظر اهل ریا زشت آید
خلقت من که بچشم همه کس شیرین است
مایه ام گوهر نظم است خریدارش نیست
سالها شد که زخرجی تهیم خرجین است

واتا:

خەم چیه ئەگەر ئەخلاق و ڕەوشتی من
لە بەرچاوی ریا بازان ناشیرین بی که لە بەرچاوی هەموو کەسیکی تر دا جوانە
سەرما یە من گەوهەری شیعەرە بەلام کێیاری نییە
سالەها خورجم خالییە لە خەرجی

عارم آید که نویسم به کسی شرح نیاز
جز به (ناظم) که ولیّ النعم دیرین است
حبذا قبلهء ارباب هنر (ناظم بیک)
متصرف به شرف چون فلک پروین است

واتا:

شوورهیم لی دئی نیازی دلیّ خۆم بۆ کهس بنووسم
تهنیا بۆ (نازم) نهبیّ که خاوهن نیعمهتی له میژمه
چاک پیاویکه (نازم بهگی) قیبله‌ی هونه‌رمه‌ندان
تهسه‌رۆف به شه‌ره‌فه‌وه ده‌کات وه‌ک فه‌له‌ک و په‌روینه

عزم او یافت مگر باد وزان چالاکست
حزم او دید مگر کوه ازان تمکین است
خامه اش گرچه عبارت زیکی شاخ نی است
بلکه در دیدهء اعدا به اثر زوبین است

واتا:

با عه‌زمی له‌و وه‌رگرتوه بۆیه وا چالاکه
کیۆ ره‌قی له‌وه‌وه دیوه بۆیه سه‌نگین و به‌ویقاره
قه‌له‌می هه‌رچه‌ند ته‌له قامیشیکه
له‌چاوی دوژمندا، وه‌ک کورته ڕم تیژ و برنده‌یه

پس بود معدلتش مایهء ارایش ملک
شهر بغداد چه محتاج به شهر آیین است
خنجر موعظه تا قبضه بدل کار کند
گر چه شمشیر بدست خطبا چوبین است

واتا:

ئەوێندە عەدالەتی بوو بە مایەیی پازاندنەوهی ولات
شاری بەغدا کەهی موحتاجی داو و دەستووری شارانە؟
خەنجەری ئامۆژگاری تا مستووهکەهی کار لە دڵ دەکا
گەرچی شیری دەستی خەتیبیان دارینه

گر ندانم سخن از نگهت خلقتش گفتم
روز کاریست که بوی نغم مشکین است
ای دبیری که بتحسین منت حاجت نیست
زانکه سر تا قدمش تعبیه از تحسین است

واتا:

ئەگەر توانای ئەوێندە نه‌بێ باسی نوکەهه‌یه‌یی خەلقی بکەم
دەمیکە بۆنی هەناسەم وەک بۆنی میسک خۆشە
ئەهی گەرەیه‌یی که پێویستت بەوێه نییه تاریفی بکەم
چونکه له ته‌وقی سه‌رییه‌وه تا نووکی پێی هه‌موو چاکه‌یه

پایه ات بسکه بلند است ز وصفت خجلم
چند بالا بروم مینگرم پائین است
چمن عمر تو از باد خزان ایمن باد
تاچمن پر ز گل و یاسمن و نسرين است

واتا:

پایه‌ت ئەوێندە بڵنده شه‌رمه‌زارم له تاريفکردنت
هه‌رچه‌ند به‌رز بڕۆم، ئەبێنم هه‌ر نزمه
چیمه‌نی ته‌مه‌نت دڵنیا بێت له بای خه‌زان
تا چیمه‌ن پر ه‌ گۆل و یاسه‌مین و نه‌سرین

تا درین دیر مسـسـدس بالـلـ نجـوم
پیکر گنبد فیروزه گهر اکین است

ور بکرکوک فروماند (رضا) پنداری
در حصار یست که دیوار و درش روین است

واتا:

تا ئەم دنیا شەش رەنگە بە ئەستێران کە لە دوور دەچن
گومبەتی ئاسمان کە پیروژە زەنگە لە گەوهەر گیراوه
ئەگەر (رەزا) لە کەرکوکدا پەککەوتە و ماندووه گومان بکە
لە گەمارۆیەکیە دەور و دیواری مەفرەقە

نازم بەگ کە ئەم شیعەرە پێ دەگا نامەیهکی سوپاس و عەبایەکی «ووێر»ی بە
دیاری بۆ دەنیری، شیخ رەزا بە شیعریکی تری فارسی سوپاسی دەکات و
ئەلێت:

از من بدوست واسطه یهک صبا بس است
ازوی مرا تعارف یک مرحبا بس است
گردون نمیکشم بطمع چون شتر دراز
درویشرا زی شم شتر یهک عبا بس است

واتا:

لای من بۆ دۆست یەک بای سەبای نامەبەر بەسە
لە دۆستەوه بۆ یەکتەرناسین مەرحەبایەکی بەسە
وەکو حوشتەر، گەردن بۆ تەماع درێژ ناکەم
دەرویش عەبایەکی لە مووی حوشتەری بەسە

پشمی کفایت است ز پوشیدنی مرا
گستردنی بخانهء من بوریا بس است
ما بندهرا بچیز دیگر احتیاج نیست
این دست خط روانه که کردی بما بس است

واتا:

پوښاک خوریههک بهسه بۆ من
بو راخستنیش له مائی مندا پارچه ههسیرئ سهر و زیاده
نئیمه‌ی بهنده پئویستمان به هیچی تر نییه
نهم دهسخته‌ته‌ی بۆت نار دین بهسمانه

وقتی که خواجه از سر شفقت غلامرا
درنامه یاد کرد همینش عطا بس است
(ناظم بگم) نواخت فرستاد هدیه ئی
این افتخار بهر من بینوا بس است

واتا:

کاتئ که گه‌وره له‌به‌ر به‌زه‌یی هاتنه‌وه خوڵامی خوئی
له نامه‌یه‌کدا یاد بکاته‌وه، نهم نهندازه به‌خششه‌ی بهسه
نازم به‌گ دئی دامه‌وه، دیارییه‌کی بۆ ناردم
نهم شانازییه بۆ منی هه‌ژار بهسه

یارب بحق آل عبا—ایش نگاه دار
کین پنج تن شفاعتشان از خدا بس است
غمگین مشو (رضا) اگر مال وجاه نیست
این خواندنت، نبام امام رضا بس است

واتا:

ههم دئی بهنده‌ی داوه‌ته‌وه و، ههم دئی بهنده زاده‌که‌یشی
بۆ ئه‌وه لهم دوو بهنده‌وه نهم دوعای خیره بهسه له باتی یا:
خوایه: بۆ خاتری ئالی عبا رای گری (محمد و فاته‌مه و علی و حسن و حسین)
چونکه تکای نهم پینچ کهسه لای خوا بۆ ههر داوایی بهسه
خه‌فه‌تبار مه‌به (ره‌زا) ئه‌گهر پاره و پایه‌ت نه‌بئ

ته نیا ئه مهت به سه که به ناوی ئیمامی ره زاوه بانگت ده کهن

ئه م دۆستایه تییه شیخ رهزا و نازم به گی موته سه ریف تا دیت قوولتر ده بیت
شیخ رهزا له م ستایشه دا که له م شیعره فارسییه دا بۆ نازم به گی ده نیرئ،
رهخنه له زیان و تهقدیر نه کردنی هونه ر و شیعر و ئه ده ب ده گریت. گهر دوون
وا له هونه ر مه ند ده کات و که چی ههر که ری دیت به خهروار گه وه ری ده داتی.
به لام شیخ رهزا شوکرانه ی ئه وه ده کات که خوا، له جیاتی مال و ده ولت،
به هره ی ئه م قسه شیرینه ی داوه تی. له گه ل سوپاس ناردنی سه عاتیک به
دیاری، ئه لیت:

روزی که خدا خلعتی هستی به بشر داد
افسوس که روزی نه بمقدار هنر داد
تا داد معاشی فلکم عمر بسر شد
وان نیز به صد کشمکش و خون جگر داد

واتا:

روژێ که خوا خه لاتێ بوونی دا به ئاده میزاد
داخه که م کهوا رزق و رۆژی به گوێره ی هونه ر به ههر که سی نه دا
تا گهر دوون مانگانه یه کی دامی، ته مه نم به سه ر چوو
ئه ویشی به سه د کیشمه کیش و خوینی جگر دا

گردون که پشیزی به نر مند فزون دید
هر جا که خری یافت، به خروار گهر داد
دانا به مثل همچو درختیست برو مند
صد سنگ بسر خورد درختی که ثمر داد

واتا:

گهر دوون که پوولی به زیاد ده زانی بۆ هونه ر مه ند
له ههر کوێ که ری ببینی به خهروار گه وه ری ده داتی

نمونه‌ی پیاوی زانا وهک داریکی به‌ردار وایه
هر داری بهر بدا سهد بهرد دهری به سهریدا

با این همه کم طالعی و تلخ مذاقی
صد شکر که شعرم مزه قند و شکر داد
تنهانه همن شعر خوش و گفته شیرین
المنته لله که مرا فضل دیگر داد

واتا:

له‌گه‌ل ئه‌م گشته کهم به‌ختی و دهم تالییه
سهد سوپاس بۆ خوا که شیعرم تامی شه‌کر ددها
ته‌نیا ئه‌م شیعره خو‌ش و قسه شیرینانه‌م نییه
منه‌تی خوا دهرانم که گهره‌بییه‌کی تریشی داومه‌تی

این هم کرم اوست وگر نه متصرف
از بهر چه نادیده مرا ساعت زر داد
ناظم بگ دانا، که خداوند توانا
اورا نه همین میمنت و شوکت و فرداد

واتا:

ئه‌مه‌ش هه‌روا به‌خششی ئه‌وه، ئه‌گینا موته‌سه‌ریف
له‌به‌رچی له نه‌دیتو سه‌عاتی زه‌ری دا به‌من؟
نازم به‌گی دانا که خواوه‌ندی توانا
هر ته‌نیا ئه‌م به‌ره‌کته و فه‌ر و شه‌وکه‌ته‌ی نه‌داوه‌تی

ادراک فلاطون و جوانمردی حاتم،
مرادنگی حیدر و انصاف عمر داد
دلخواه ازان گشت که از نگهت خلش
در نافه‌ آهوی خطا مشک تترداد

واتا:

تێگەیشتنی ئەفلاتوون و بەخشندهیی حاتەم و
مەردایەتیی حەیدەر و دادپەرورەیی عومەری داوەتیی
لەبەر ئەوە دڵی خوێشە کە لە نوکەهێ پڕوشتی
لە ناوکی ئاسکی خەتا مسکی تەتار دەدا

عزمش جەبل قاف تواند بفلک برد
قدرش صفت آب تواند بحجر داد
در بزم چوشت حاصل و کانرا همه بخشید
در رزم چوشت خون یلانرا بهدر داد

واتا:

عەزمی دەتوانی کتوی قاف بگەیهنیتە ئاسمان
قەدر و حورمەتی دەتوانی بەرد بپۆینیتەوێ و بیکا بە ئاو
کە چووێ ناو بەزمەوێ هەرچی بووێ و هەرچی هەیه گشتی دەبەخشیی
کە چووێ مەیدانی شەپەرەوێ خوینیی قارەمانان دەدا بە ئاو

در یوزەء انوار تواست مهر جهان گیر
از رای منیرت که خجالت بقمر داد
مهر و غضبت را پی پاداش بدونیک
از روز ازل فاعل مطلق دو اثر داد

واتا:

پۆژی دنیا گرەوێ سوآلی پۆشنایی لە بیروپرای پۆ پۆشنکەرەوێ تۆ دەکا
کە شەرمەزاریبی بەسەر مانگا هیناوە
خۆشەویستی و پقی تۆ بۆ پاداشدانەوێ چاکە و خراپە
هەر لە پۆژی سەرەتاوە خواوەند کە هەموو شتیی هەر خۆی دەیکا دوو کاری پۆ
داون

این را عمل رفعه و، آنرا عمل جر
آرایش احکام بدین رفعه وجر داد
از عمر گران مایهء خود بهره نبیند
بد گوی تراهم که بکوی تو گذر داد

واتا:

کاری بهر زکرنه وهی داوه به خوشه ویستیت کاری پراکیشانی داوه به رقت
(واته ئه وهی بهر خوشه ویستیت بکه وی پایهی بهرز ده بیتته وه و ئه وهی بهر رقت
بکه وی راده کیشری)

ئه وهی که خراپه ی توی ده وی و به کۆلانی تۆدا گوزهر ده کا
به هره له ته مه نی به ده ختی خۆی نابینی

آن به که دعایت کنم و هرزه نگویم
کین هرزه دورایی (برضا) سخت ضررداد
یارب به جهان باد ترا هرچه مرادست
یارب زدرت باد بدر هرچه کدر داد

واتا:

چاکتر ئه وهیه زیاده گوئی نه کهم و دوعای خیرت بۆ بکه م
چونکه زیاده گوئی زیانی زۆری به (رهزا) گه یاندووه
خوایه تۆ هه رچیت مه بهسته له دنیا دا بۆت بیتته دی
خوایه هه ر کهس نا رهحه تیت پی ده گه یه نی له ده رگه ت وه ده ر که وی

له م شیعره فارسییه دا، شیخ رهزا، خۆی به حکیم داده نیّت، ده زانیّت ستایش
بۆ کۆ ده کات و له عنه ت له کۆ و، ریز له کۆ ده گریّت و په لار له کۆ ده وه شیینی
و له ئه نجامدا مه دحی نازم به گی موته سه ریف ده کات و ئه لیت:

بکار آرد حکیم ————— صلحت بین
گهی داروی تلخ و گاه شیرین

بمحروران نباید انگبین داد
 نسازد با مزاج گرم تسخین
 میاور شربت گلقد و بادام
 که داروی جعل بشکست و سرگین
 پی صفرا مزاجان گرچه زهرابت
 بود (عین الشفا) حب السلاطین

واتا:

پزشکی مه‌سله‌هت بین
 جارّ دهرمانی تالّ دها و جارّ شیرین
 نابّی هه‌نگوین بدرّی به تادار
 که‌رمکردن له‌گه‌لّ میزاجی که‌رم ناگونجی
 شه‌ربه‌تی گولّاو و شه‌کر و بادام مه‌هینه
 چونکه دهرمانی قالّونچه پشقل و ریخی ولاخه
 بوّ سه‌فرا میزاجان هه‌رچه‌نی ژاره
 ده‌بیته مایه‌ی چاکیان (حب سه‌لایتن)

چو بینی خون فاسد در دماغش
 فرو برد در قفایش نشترکین
 زخیل شاعران من هم حکیمم
 گهی گویم هجاو گاه تحسین
 همی گویم نکویانرا ستایش
 همی خواهم بدانرا لعن و نفرین
 بکام دوستان ریزم تبر زد
 ز من برفرق بدخواهان تبرزین

واتا:

ئه‌گه‌ر خوینی پیست له دماغی داوی

نهشته‌ری پهق به‌ملیا به‌رهو خوار بیڼه
 له‌ناو خیللی شاعیراندا منیش ه‌کیم
 جارئ ه‌جوو ده‌کهم و جارئ تاریف
 ئه‌وه‌ی تاریف نه‌کراوه تاریفی ده‌کهم
 بو خراپانیش له‌عنت و نه‌فره‌تم ده‌وی
 شه‌کری که‌له به ئاره‌زووی دۆستان ده‌وه‌رینم
 ته‌وه‌ر‌زینیش ده‌دم به که‌له‌ی به‌دخواهاندا

کریمانرا ده‌انم گوزه‌ء شهد
 لئیمانرا زبانم تیغ روبین
 معاذ الله زبان آت‌شینم
 (جعلناها رجوما للشیاطین)
 ستایش راست ناظم بگ سزاوار
 نظام ملک وملت (ناصر دین)
 جهان محتاج رایش زانکه دارد
 دل روشن تر از جام جهان بین

واتا:

ده‌م گۆزه‌یی پر له هه‌نگوینه بو چاکان
 زبانیشم تیغی پۆل‌ایینه بو نامه‌ردان
 په‌نا به خوا له زبانی ئاگرینم
 (جعلناها رجوما للشیاطین)
 تاریف‌کردن لایقی نازم به‌گه مایه‌ی ریکوپی‌کی ولات و لایه‌نگری که‌ل و ئاین
 دنیا پی‌ویستی به‌بیرورای ئه‌وه چونکه دلی له جامی جیهان رۆشن‌تره.

بیا روزی تماشا کن سواریش
 بدوش اشقر اندر خانه زین

واتا:

روژئی وهره ته ماشای سواری بکه

به سهر زینی ماینه شییه وه

گرفت آواز هء عدلش جهان را

ز (مرز روم) تا دروازه چین

چو بانگ ساز می آید بگوشش

برزم اندر خروش نای زرین

کند بر فرق محتاجان گهریاش

زابر رحمت از بالا به پایین

نگهبان سریر شهر یاران

بلی شهران نگهبان است فرزین

واتا:

ناویانگی دادپه روه ری جیهانی گرتو وه ته وه

له سنووری رۆمه وه تا دهر وازه ی چین

کاتی که هاواری (ساز) دیته بهرگوئی

له مهیدانی جهنگدا له هاتنه خرۆشی ناییی زیرینه دا

گه وه هر به سهر سه ری هه زاران بالۆ ده کاته وه

له هه وری په حمه ته وه له سه ره وه تا خوار

پاسه وانی ته ختی پادشاهانه

پاسته (فرزین) پاسه وانی (شاه) ه

عروسی بکر فکرم را بخواهد

شبی در برکشد تا داد کابین

ازین مدح غرض خوشنودی اوست

بود آری دعا از بهر آمین

اگر خواهی بچشم خویش بینی
 روان برباد صرصر کوه تمکین
 خداوندا بحق نور طه
 خداوندا بجاه آل یاسین
 بتابد کوکب جاه وجلال
 بعالم تا بتابد ماه و پروین

واتا:

بووکی (بکری) بیرمی دهوئ
 شهوئ بیگریته باوهش تا مارهییه کهی بدا
 مه بهست لهم مه دهم خوشنوویدی ئه وه
 به ئی بیته بۆ ئه ئامین
 ئه گهر ده توانی به چاوی خۆت ببینی
 چۆن کیوی قه دهر و ویقار به کۆلی بای سه سه ره وه ده روا
 خوا یا بۆ خاتری نووری پیغه مبه ر
 خوا به بۆ خاتری پایه ی ئالی یاسین
 ئه ستیره ی شان و شکۆی بدره وشیته وه
 له جیهاندا تا مانگ و ئه ستیره ی حه وته وانه ده دره وشینه وه

***

مه ده چی گۆل وه زیری چایچی

گۆل وه زیر، کوردیکی فه یلی ده بیت. له به غدا، له گه ره کی مه یدان
 چایخانه که ی جیگه ی کۆبوونه وه ی شاعیر و ئه دبیا ن بووه. شیخ ره زا له م
 شیعره تورکییه دا، باسی جو مه ردیی ده کات که چۆن له رۆژی بیره وه ری
 هاتنه سه ر ته ختی سو لتمان، چای به به لاش گه یرا وه و ئاهه نگیک ی ریک
 خستوه.

گل وزیرک مجمع خوبان اولان چایخانه سی
 جوهر روح روان در جرعه و پیمانه سی

قوردیغی کورسیلر اوزره خوب و رویان عراق
آل یناقلر هربری یاقوت و مرجان دانهسی

***

بويله بزم دلفریبی گورسه شیخ خانقاه
مانع اولمز رقصنه واعظلرک افسانهسی
پادشاهک جاننه بربنده سیدر (گل وزیر)
ایسته مز الا (رضا)ی حضرت شاهانهسی

***

آقچهلر صرف ایتدی شهر آیین ایچون رۆز جلوس
یوق ایکن بر آقچه بیت المالدن ماهانهسی
چای ایچون بیکلرجه اجرت ویرمیان آدملره
منت ایتمز، افرین طبع جوانمردانهسی
ایسترسه ایلر ستایش ایسترسه ایلر هجا
لا ابالیدر (رضا)نک مشرب رندانهسی

واتا:

چایخانهی گول وهزیر که جیگهی کۆپوونه وهی جوانانه
جه وهه ری روحی رهوانه قوم لیدان و پهیمانهی
له سهر نه و کورسییانه که دای ناوه روو جوانانی عیراق
روومت ئالان هه ریه که وهک دانهی یاقوت و مرجان

***

نه گهر شیخی خانه قا نه م دل خه له تینهی ئیمه ببینی
وهعز و نه فسانهی واعیزان نابیتته مانع بو سهمای
بو گیانی پادشاه بهنده یه که (گول وهزیر)
نایه ویت، تنیا (رهزا)ی شاهانهی نه بیت

***

ئاقچەيەكى زۆرى خەرج كرد بۆ ئاھەنگى پۆزى (جلوس)
 لە كاتىكدا يەك ئاقچەي مانگانەي لە خەزىنەوہ نىيە
 بۆ ھەزاران كەس كە پارەي چايبیان نەداوہ
 منەت ناگات، ئافەرين بۆ تەبەع جوانمەردى
 بىيەوئەت مەدح دەكا و بىيەوئەت ھەجوو دەكا
 بىتابكە مەشرەبى زىرەكى (پەزا)

***

شىخ پەزا و موفتى زەھاوى

موفتى زەھاوى.. مەلا و دانای كورد، محەمەد فەيزى كورپى مەلا ئەحمەدى
 كورپى ھەسەن بەگى كورپى پۆستەم بەگى كورپى كەيخەسرەو بەگى كورپى بابا
 سولەيمانە، كە باپىرە گەورەي مىرانى بەبەيە. لە سالى ١٣٠٨ لە شارى
 سلیمانىي كوردستانى خواروو ھاتوووتە دنياوہ. باوكى لە مىرانى بەبە و
 داىكى خەلكى زەھاوىي كوردستانى پۆژھەلاتە. لەبەرئەوہى لە زەھاودا ژياوہ،
 نازناوى زەھاوىي وەرگرتووہ. لە تەمەنىكى دريژ نزيكەي سەد سالى، ھەشتا
 سالى بە مەلايى و مامۆستايى و لەمە ٣٨ سالى موفتىي بەغدا بووہ. خوئندنى
 زانستى ئىسلاميى لەلاي مامۆستاي دانا شىخ مارفى ئۆدييى و زانستى
 بەيان و بەلاغەي لەلاي شىخ عەبدولاي خەريانى لە ھەلەبجە و لە پاشان
 زانستى ھىكمەت و فەلسەفە و پيازياتى لەلاي شىخ محەمەد قەسىم
 مەردوخى لە سنە و لە پاشان دەچىتە سابلان (مەھاباد) لەلاي مەلاي دانا
 محەمەد ئىبنو رەسوول كۆتايى بە خوئندن دىنى.

موفتى محەمەد فەيزى زەھاوى، بە زوبانى كوردى و عەرەبى شيعرى وتووہ
 بۆ نموونە، لە شيعرىكى كوردیدا ئەلئەت:

وتم، له بهـغـدات ژن هـيـنا
 ھەم لەمبەرى ھەم لەوبەرى
 بۆ نۆبەيان بە ھوكمى دین
 ھەم لەمبەرى ھەم لەوبەرى

تا به ته قاضای جه مالیان
 ههم له مبهری ههم له وبهری
 دهوله مهنیشن تاکه مال
 ههم له مبهری ههم له وبهری

ئهم شیعره‌ی موفتی زه‌هاوی که له ژماره‌ی (۵۰) سالی ۱۹۹۲ی کۆواری
 په‌نگین بلاو کرایه‌وه، بووه هۆی کیشه و به‌ره له نیوان نووسه‌راندا ئایا شیخ
 په‌زا که ئەلێت:

مالی موفتی له‌مبه‌ره، مه‌علوومه قازیش له‌وبه‌ره
 من فه‌قیرم کۆ ده‌زانی له‌مبه‌رم یا له‌وبه‌رم

ئایا موفتی له شیخ په‌زای قۆستووته‌وه یان شیخ په‌زا له‌و. ئەوه‌ی زانراوه،
 شیعره‌کانی شیخ په‌زا له هه‌ر شارێک وتووێتی که‌وتووته‌ سه‌ر زوبانی
 دانیشتوانی ئەو شاره‌.

ئهم شیعره‌ی شیخ په‌زا زۆر ده‌مێک بوو به‌سه‌ر زوبانی که‌رکوکیانه‌وه بوو
 که به موفتی که‌رکووک ده‌رویش ئەفه‌ندی و قازی که‌رکوکی وتوو. موفتی
 زه‌هاوی له شیعرێکی عه‌ره‌بیدا که بۆ سه‌رخۆشیکردن له مامۆستا
 مه‌لا عه‌بدوڵا خدری به‌ بۆنه‌ی کۆچی دواویی مه‌لا سوله‌یمانی خدری باوکی
 ناردووێتی ئەلێت.

ألا انما الدنيا سجيتها الغدر
 فليس لمغرور بزخرفها عذر
 فظاهرها ودّ وباطنها قلی
 وادبارها خیر واقبالها شر
 ورغبتها غی ورهبتها هوی
 وطالبها عبد وهاربها حر
 وعزتها ذل وفرحتها أسی
 وصحتها سقم وثروتها فقر

شیخ رەزا لەو سالانەی کە لە بەغدا ژیاوە، لە سەرەتاوە دوستانەیی لەگەڵ موفتی زەهاویدا پەیدا کردووە. کە باسی زیرەکیی موفتی دەکات ئەلێت:

مومکن نییه ئیدراکی حەقائیق بە تەواوی
 مومکن نییه ئیدراکی نەکا زیهنی زەهاوی
 هەروا لە بەیتێکی تریدا ئەلێت کە گیتی هێشتا یەکیکی تری وەکو زەهاوی
 نەهێناوە.

ئەو مادەری گیتی تو هەتا ایستە نەزاوی
 زاتیکی وەکو فەیزی ئەفەندیی زەهاوی
 چونکە موفتی لە فەلسەفە و مەنتیق زۆر شارەزا بوو. بەلام لە دوایدا
 دژایەتییەکی قوول دەکەوتێتە نێوانیان و بەچوار زوبان، کوردی و تورکی و
 فارسی و عەرەبی هەجووی موفتی و جەمیل سدقی کۆری دەکات.

ئەگەر لە بن و بنچینەی ئەو ناکوکییە قوول ببینەو، تەنیا لەم شیعەرە
 تورکییەدا شیخ رەزا تروسکەیکە لە هۆی ئەو ناکوکییەمان بۆ دەردەخات کە
 ئەلێت:

گرچه علمندن طولایی مفتی بغداد ایش
 زوجەسی کرخانەلردن چقمە برگواد ایش
 قاتل عبد العزیز خان، مدحت ایلە متفق
 فکرینە خدمت ایدوب خائنلرە امداد ایش

واتا:

هەرچەندە لەبەر دانایی موفتی بەغدا بوو
 ژنەکی لە کارخانە دەرچوو، گەواادیک بوو
 لەگەڵ (مەدحت) کوشتیاری عەبدولعەزیز خان، هاوێبەر
 خدمەتی بیری دەکا و یارمەتی خائنان بوو

لەمەدا دەردەکەوت کە موفتی رۆشنبیریکی عەسری و پێوەندیی لەگەڵ
 رۆشنبیرە عیلمانییەکانی تورک پەیدا کردبوو، کە شیخ رەزا هەرچەندە

ئەویش كەوتبوو تەقەو لە سولتانی عوسمانی و كار بە دەستانی، بەلام رقیكى زۆرى، لە ئیتیحادییەكانیش بوو، چونكە لە حوكمى قورئان و ئاین دوور دەكەوتنەو.

یەكێك لە زاناکانی عەرەبی ئەو سەر دەمەى بەغدا، (مەحمود شوكرى ئالووسى) كە حەسەدەتى بە موفتى دەبرد ئەلێت:

«أما علمه، فقد كان له بعض الامام بمنطق اليونان وحكمتهم التي هي من الخرافات ومحض الهذيان. وتقلده للافتاء أتى لما يريده الله من خراب العالم وانذاراً بقرب الساعة، حيث انه ورد، ان من علاقاته، ان تتوسد الأمور الى غير اهلها».

هەروا ئەلێت:

«انه كان متفقاً مع مدحت پاشا الذي تسبب لقتل امير المؤمنين عبدالعزيز خان، انه كان يخدم فكره ويعين الخائنين لدينهم ودولتهم، كما لا يخفى على من عاشره واطلع على سوء احواله، فقد كان من عاداته المعلومة موافقة الحكام على غيهم وضلالتهم، يحسن منكرهم ويزين باطلهم ويسبب ذلك تمكنوا من تنفيذ اهوائهم ونيل شهواتهم. لذلك عتب بعض السلف على من كان يحضر مجلس امراء الحكومة ورؤساء الدولة مما لامجال لذكره»

(نامیلکە یەکی دەسنووسی ئالووسی - کتێبخانەی موزەى بەغدا)

لەم بەلگاندەدا بۆمان دەردەكەوێت كە موفتى زەهاوى شار مەزایى لە فەلسەفە و مەنتیق و حیکمەتى یونان هەبوو كە توندڕەو هەكانى ئیسلام، فەلسەفە بە (هەرطقە) دادەنێن. هەر دوودلییهك بەرامبەر دروستکردن و بوونی ئەزەلیی كائینات هەر تەقەیه، چونكە بە پێچەوانەى ئیمامى مۆتەقی ئیسلامە. هەر لەبەر ئەم بیرە توندانە، لە كاتى خۆیدا، ئەو فەیلەسووفەى كە بنەرەتى فەلسەفەى عەرەبى ئیسلامى دانا، كە (مەمەد كورێ طورخان كورێ ئۆزلغ) فارابى بوو، لە بەغدا دەریان پەڕاند و چوووە حەلەب و خۆى دایە پالى

سەیفودەولە - ئەلھەمدانى .

ئەم بىرەكرارەى موفتى زەھاوى واى لى كىردووه كه له بىروباوهردا له
پۆشنىبىرانى دەولەتى عوسمانى نەك لەگەل سولتانى كۆنەپەرستى ئوتوقراتى،
كه ناوى «امير المؤمنين»ى لەخۆ نابوو، نزيك بىت. چونكه ئايندارانى ئەو
سەردەمەى ئىمپراتورىيەتى عوسمانى سولتانيان بە پارىزەرى ولاى ئىسلام و
ئاينى ئىسلام دادەنا. مەدەت پاشايش يەككى بوو له پۆشنىبىرانى ئىتجاد و
تەرەقى كه بۆ رووخاندنى پزىمى دەرەبەگى عوسمانى تى دەكۆشان. شىخ
پەزا و شىخى ئالووسى ھەر ھاوكارىيەك لەگەل ئەو جۆرە پياوانەيان بە
خائىنى ئىسلام دادەنا و ھەموو جۆرە قسە و بالۆرەيان بۆ دروست دەکرد.
دەبىت ئەوھش بزائىن ئىتتىحادىيەكانىش بۆ پاراستنى ئىمپراتورىيەتى
عوسمانى سىياسەتتىكى رەگەزپەرستى توندىيان بەرامبەر مىللەتانى غەيرە
تورك بەكار دەھىنا كه لەگەل ئامانجى ئەوان نەدەگونجا .
پروڤيسور أ. ف. مىلر ئەلئيت:

«ئىتتىحادىيەكان لە بىرى يەكەتتى عوسمانىدا مەبەستيان
ئەوھ بوو كه ھەموو مىللەتانى ترىش بكەنە تورك»

شىخ رەزايش لە سەرەتاي ژيانى سىياسىدا، لەسەر ھەمان باوهرى دژى
ھاوكارىکردن لەگەل ئىتتىحادىيەكان بوو. بەلام بارودۆخى دەولەتى عوسمانى
تا دەھات ئالۆزتر دەبوو، نە سولتان و نەيش ئىتتىحادىيەكان چارەسەرى ئەو
گىروگرفتەنەيان پى نەدەكرا. ياساى بنەرەتى، ھەرچەندە زۆرەى دەستەلاتى
سولتانى داىە دەستى ئىتتىحادىيەكان، بەلام ھىچى لە ژيانى مىللەتانى ژىر
دەستى توركى نەگۆرى. وەكو لە پىشەوھ و تمان، شىخ رەزايش ھەستى بەمە
دەکرد بەلام واى دەزانى گەرەنەوھ بۆ ھوكمى قورئان تەنبا رىگەيەكە بۆ
چارەسەرکردنى گىروگرفتى مىللەتانى ئىمپراتورىيەتى عوسمانى، وەكو
ئەلئيت:

بىچارە عدالت كه يىقلمشدى بناسى
بردن ايچنە سىچدى بو قانون اساسى

قانونی الہی وار ایکن یعنی شریعت قانون ہذیاندر چہ سیاسی چہ اساسی

واتا:

عہدالہتی بیچارہ کہ بینای پروخا بوو
بہیہ کجاری گووی تی کرد قانونی ئەساسی
قانونی خوایی ھەبیت، یانی شەریعت
قانون و پښتەپە، سیاسی بیت یا ئەساسی

ھەر لەگەڵ پەرەسەندنێ بیری نەژادپەرستانی تورک، بیروبیاوهری نەژادی
میللەتانی تریش سەری بەرز کردبوو ھە. ئیتر نە زەبروزۆری سولتان، کہ
شیخی ئالووسی بە «أمیر المؤمنین» ناوی دەبات و نەیش کوشتن و برینی
ئیتیحادییەکان، کہ موفتی زەھاوی و جەمیلی کۆری ھاوکارییان لەگەڵ
دەکردن، چارە ی گێروگرفتیی ولاتی نەدەکرد. ھەر لەم سووچەو دەبیت
تەماشای ھەجووھەکانی شیخ رەزا و قسە ھەلبەستەکانی شیخی ئالووسی
بەرامبەر موفتی زەھاوی بکری. موفتی زەھاویش زیرەک بوو دەیزانی چۆن
خۆی بپاریزی. ھەتا دەگێرێنەوہ کہ رۆژیک موفتی زەھاوی و مەحمود
شوکی ئالووسی لەسەر تەختیک دانیشتبوون و سەرینیک لە نیوانیاندا
دەبیت.

ئالووسی شەر دەفرۆشی تەھاوی و ئەلیت: «ما الفرق بینک و بین الحمار؟»،
زەھاوی گۆرج وەلامی دەداتو ھە و ئەلیت: «هذه الوساده» یانی کەرەکە توێ!
موفتی خۆی و جەمیل سدقی کۆری ئەدیب و شاعیر بوون. بەلام تاکو ئیستا
لە تەنیا بەیتیک بەولاوہ کہ جەمیل سدقی زەھاوی وەلامی شیخ رەزای
داوہتو ھێچی ترمان دەس نەکووتوو ھە. جەمیل صدقی ئەلیت:

هجانا الرضا من غير داع لهجونا

کذاک کلاب الحی بالطبع تنبح

کەوا بوو، ناکۆکی لە نیوان شیخ رەزا و موفتی زەھاوی و جەمیلی کۆری،

که ئەو هەموو هەجوووە توندوتیژانەیانى کردووە، لەسەر دژایەتیی بیروباوەڕى سیاسى بوو. شىخى ئالووسیش پێى ناخوش بوو لە شارێكى وەكو بەغدا مەلایەكى كوردی وەكو موفتى زەهاوى ٣٨ ساڵ موفتى بێت كە هیچ گومانى تێدا نییە خۆى بە پرکەرەوهی ئەو جێگەیه دەزانى و شىخ پەزایشى هان داوه دژى موفتى.

***

هەجوووەكانى شىخ پەزا دژى موفتیی زەهاوى

شىخ پەزا بەكوردی و توركى و فارسى و عەرەبى هەجووى موفتیی زەهاوى و فامیلیای کردوو. لە بەیتىكى كوردیدا ئەلێت:

هەيزى كوزى حيز و دزى فەيرووزە گوواوى
مەعجووونى خەنە و وەسمەيه بۆ پيشى زەهاوى
لە شيعرێكى فارسیدا بە جەمیل صدقى زەهاوى ئەلێت:
نشويد گر دراميزد باب دجله جيحونرا
ز شەهوت دامن آلوده فيروزه خاتونرا
توانى يافت چون گردش كنى در كوچه فرجش
عمود سام و رخس رستم و گرز فريدونرا

واتا:

ئەگەر ئاوى دىجلە تێكەلى ئاوى جەيحون بکەیت
داوێنى پيس و ئالوودەى فەيرووزە خانم داناشۆرى
ئەگەر بە کووچە و کۆلانى قوزيا بگەرێتى
ستوونەکەى سام و پەخشەکەى پۆستەم و گورزەکەى فەرەيدون دەدۆزیتەوه

جماع مفت اگر خواهى برو در خانه مفتى
كە آنجا قدر يك جو نيست صد خرمن كس وكونرا
ز خردل دانه كمتر نمايد گر دراندازى
بسوراخ فراخ خواهرش دريا و هامونرا

واتا:

ئەگەر گانی بەلاشت دەوئ برۆ مالی مفتی
لهوئ سەد خەرمان قوز و قنگ قەدری یەک دەنکە جوئی نییه
ئەگەر دەشت و دەریا بخەیتە کونی قوزی خوشکییهوه
له دەنکە خەرته لهیهک که متر دەنوئینئ

میان هردو ران خواهرانش جنگلستانییست
که انجا خفته بینى صد هزاران خرس ومیمونرا
شکاف زیر، ناف خاتم فیروزهرا نازم،
که در زیر نگین دارد تمام ربع مسکونرا

واتا:

له نێوان هەردوو رانی خوشکەکانیدا دارستانیکە
هەزاران ورج و مەیموونی تێدا نووستوو دەبینی
شانازی بە درزی ژێر ناوکی ئەمووستیلەکەى فەیرۆزە (پیرۆزە) خانەوێ بەکەم
کە تەواوی چوارپەکی خەڵک تێدا ژیاوی تۆپی زەوی له ژێر نەقیمەکەى خۆیدا
پاگرتووه

سەچندان سپاه روس لوطی در عقب دارد
اگر خواهد باسانی بگیرد ملک (جاپونرا)
بشاخ (کرکدن) تسکین نیاید خارشى کونش
چه خواهد کرد کیرم جمیل پشت و مابونرا
اگر هریکی زان لوطیان یک پاره‌بستانند
بآن‌دک مدتی جمع آورند صد گنج قارونرا

واتا:

سى ئەوهندى لەشكرى پووس گانكەرى بە دواوێه
ئەگەر ئارەزووی لى بى ولاتی ژاپۆن بە ئاسانی دەگرئ

چزووی قنگی به شاخی که رگه دهنگ ناشکی
 ئیتر کیری من چی ده توانی بکا بۆ جه میلی پوشت و قنگدهر؟
 ئه گهر له ههر کام لهو گانکه رانه یه کۆ پارهیێ وه بگرن
 له ماوه یه کی که ما سه ده گنجی قاروون کۆ ده که نه وه

له جنیوێکی تریدا به شاعیر جه میل سدقی، له چوار بهیتی فارسیدا ئه لێت:
 زدم به کون (جمیل ابن مفتی بغداد)
 کشید گوزی و گفتم بروح ابن زیاد
 کشید گوز دیگر چون فرو کشیدم از او
 از آن مزید تعفن یزیدم آمد یاد

واتا:

کو تاهه قنگی جه میلی کوری مفتی به غدا
 بایه کی لێ به ربوو، وتم: به روحی ئیبنو زیاد
 که لیم ده رکێشایه وه، بایه کی تری لێ به ربوو
 لهو گشته بۆ گهنیه وه یه زیدم هاته وه یاد

له شیعرێکی عه ره بێشدا ئه لێت:

قبیل الموت قال ابو جمیل
 لزوجه اصبري صبراً جمیلاً
 فلم تصبر علی الفحشاء يوماً
 وقد جعلت سبیلها سبیلاً

وه له شیعرێکی فارسیدا به رامبه به زه هاوی زاده که قایمقام بووه ئه لێت:
 (زه هاوی زاده) گرچه قائمقام است
 خدای ما عزیز و ذو انتقام است

واتا:

هه رچه ند زه هاوی زاده قایمقامه

خواي ئيمهش (عزيز ذو انتقام)ه

له جنيوٽكى ترى به جميل زههاوى له بهيتكى فارسيدا ئەلٽ:

مرا هست كيرى چ و بازوى پيل

بكونى ساده رخان و جميل

واتا:

كيريكم هيه وهكو قوٽى فيل

به قنگى لووسان، به قنگى جهميل

ههروا له جنيوٽكى تريدا به توركى ئەلٽ:

سورمه‌دان مادرک سيکدن يمش مليونجه ميل

کيم بيلور سن هانگى کلبک ياوروسى سن اى (جميل)

واتا:

کلدانى دايکت له کير مليون ميلى پيدا چوه

کى دهنائيت تو بهچکەى کام سهگيت ئەى جهميل

خانم فيروزه خانم حالى اوزره قالمامش

صانكى بر اسكى بنادر خانهء در خورده فيل

له شيعريكى عه‌ره‌بیدا به جهميل سدقى زههاوى به پينچ خشته‌يه‌كى

شيعريكى پيشووى ئەلٽ:

ياجميلاً ماله عرض ولا فعل جميل

انت من ماء الزنا انزلت جيلاً بعد جيل

حسبنا قول (الرضا) ان قلت فأتوا بالدليل

سورمدان مادرن سيکدن يمش مليونجه ميل

کيم بلور سن هانگى کلبک ياوروسيک اى جميل

ههروا له شيعريكى ترى عه‌ره‌بیدا ئەلٽ:

لیس شعری مثل: یا ارض ابلی
معجز لکنه سحر حلال
بنت فکر مالها من خاطب
لا لیفقد الحسن بل قحط الرجال

له شیعریکی تورکیدا به جه میل سدقی زه‌هاوی ئەلئیت:

جمیلک یاشی قاچدر، جدی کیمدر، کیم بلور أدنی؟
أشک بیطار لرندن صور ملی تاریخ میلادی
وطندن ایلمشدر بر طاقم جنگانه‌لر هجرت
کلوب بغداده برباد ایتدیلر ناموسی بغدادی

واتا:

ته‌مه‌نی جه‌میل چه‌نده، باپیری کییه، کی ناوی ده‌زانی؟
له به‌یتاری که‌ر ده‌بی بپرسن میژووی له‌دایکبوونی
له نیشتمان، ده‌سته‌یه‌کی جنگانه، کوچیان کردووه
هاتنه به‌غدا، نامووسی به‌غدایان به‌رباد کرد

اگر پشت ایسه تعییب ایتمه تائیر نسبدندر
طبیعی پشت اولور ابناء پشتک آل اولادی

واتا:

ئه‌گەر پشت بی به شووره‌بی مه‌زانه ته‌ئسیری نه‌سه‌به
بی‌گومان پشت ده‌بی ئەولادی پشت که‌سوکاری

هه‌روا له به‌یتیکی تری تورکیدا ئەلئیت:

قزلری فاحشه‌در، بچه‌لری کونداده
سیکن ویر هرکمی بولدنسه زه‌هاوی زاده

واتا:

کچه کانیان قه‌چپه‌ن و مندالّه‌کانیان قووندەر
کیرت بده هەر که‌سیکت دی له زه‌هاوی زاده

شیخ ره‌زا له شیعرێکی عه‌ره‌بیشدا به‌جه‌میل ئەلّیت:

قال الرضا لجميل، حين قال له:
يا شيخ هل لك من ميل الى دبري؟
ايري تقوس واسترخت مفاصله
مثل العجوز حناها شدة الكبر
يقوم حيناً يريد البول منحنيًا
كأنه قوس نداف بلا وتر
ولا يقوم اذا نبهته سحرا
اذا تقوم ايور الناس في السحر
يبكي جميل بعد خيبته
يقول: وا اسفا لم احظ بالذكر
ثم انتنى عنه يهجوّه ويشتمه
والدف للطرق للنجم في الصغر

له‌م شیعره‌ تورکییه‌ی شیخ ره‌زا ده‌رده‌که‌وێت که مه‌حموود شوکری
ئالووسی توانیویه‌تی سوود له‌ شیخ ره‌زا وه‌رگرت دژی موفتی زه‌هاوی که
ئەلّیت:

عراقك خاندن اقدسیدر (آل آلوسی)
زه‌هاوی زاده‌ جمیلک بوزقتر عرض و ناموسی

واتا:

ئالی ئالووسی خانه‌دانی پیرۆزی عێراقه
عیرز و نامووسی جه‌میلی زه‌هاوی زاده‌ شه‌له‌قاوه

***

شیخ رهزا بهرامبهر عیراق چی نه لیت؟

شیخ رهزا خو شه ویستی خوی بهرامبهر عیراق له دوا بهیته کانی شیعی
«اهل عراق» دا دهرده بریت که نه لیت:

بو عراقک طو پراغنده صو گبی آلتون آقار
صو کنارنده صوسز خلقه صویی اولمش یصاق

واتا:

له خاکی ئەم عێراقه، وهکو ئاو زێڕێ ڕێ دهکات
به لām ئەو تینوو یانهی له لیواری ئاودان ئاویان لی قه دهغه کراوه

به لām لهو بارهیه وه خه لقی عێراق تاوانبار دهکات که یهک له دژی یه کترن و
پهنجیان به بادا دهروات چونکه گوێ به قسهی حهق نادهن و برهوا به قسهی
هیچوپووچ دهکهن. له م شیعرانه دا ئە لیت:

معتدل گیتمز ههواسی که صاوو قدر که صیجاق
ناموافقترو مزاجی اهلنه بکزر عراق
بو عراقک خلقنی (حجاج) اصلاح ایتمدی
هر طرفدک ملتک قانک ایدردی انهرق
حق تعالی تقسیم ایتمشدر نفاقی اون یره
طقوزک ویرمش عراقک اهلنه بالاتفاق
گیجه گوندوز چالشسر کسبنده بولماز ازدیاد
کیسهسی بۆش، قارنی آج، باشی آجیق، یالین ایاق
مختلف آب وهواسی دهردی چوقدر رزقی آز
راحت ایسترسک اگر، خاکی عیراقدک اول اوزاق
زنگینی سکران گبی، مسکینی سهرگهردان گزر،
باطلی تصدیق ایدرکن حق سوزه ویرمز قولواق

بو عراقک ط و پراغنده صو کبی آلتون آقار
صو کنارنده صوسز خلقه صویی اولش یصاق

واتا:

هه‌وای به موعته‌دیلی ناروات، جارێک سارد و جارێک گهرم
میزاجی نارێکه، له دانیشتوانی ده‌چیت عێراق
ئه‌م خه‌لقی عێراقه، (ه‌ج‌ج) نه‌یتوانی چاکی کات
که له هه‌موو لایه‌که‌وه خۆینی میلیله‌تی ده‌پێژت
خوای گه‌وره دوو‌روویی کردووه‌ته ده به‌شه‌وه
نۆی داوه‌ته خه‌لقی عێراق به ئی‌تی‌فاق
شه‌و و رۆژ تۆ ده‌کو‌شیت هه‌یچ قانزاجی پتر نابیت
کیسه‌ی به‌تال، سکی برسی، سه‌ره‌تی و پێ خاوس
ئاووه‌ه‌وای چه‌شن چه‌شن، ده‌ردی زۆر و رزقی که‌م
ئه‌گه‌ر ئاسووده‌بیت ده‌وێ، له خاکی عێراق دوور به
ده‌وله‌مه‌ندی وه‌کو سه‌رخۆش ده‌گه‌رپیت و هه‌زاری سه‌رگه‌ردان
گوێ به قسه‌ی راست نادات و بر‌وا به قسه‌ی درۆ ده‌کات
له خاکی ئه‌م عێراقه زێر وه‌کو ئاو ده‌روات
ئه‌و میلیله‌ته‌ توونییه‌ی له لی‌واری ئاو، ئاوی لی‌ قه‌ده‌غه‌یه

له شیع‌ره فارسییه‌کانیشیدا ئه‌لێت؛ له درۆم پرسی که راستم پێ بلێت،
خه‌لقی کام مه‌مله‌که‌تی و مالت له کوێیه؟ وتی من و نی‌فاق دوو ئی‌لیس زاده‌ین
له عێراقدا که جێگه‌ی با‌پیرمانه.

پرسیدم از دروغ که مارا بگوی راست
اهل کدام مملکتی، خانه‌ات کجا است؟
گفتا من و نفاق دوو ابلیس زاده ایم،
درخ‌طهء عراق که مأ‌وای جدما است

واتا:

له درۆم پرسى وتم راستيم پى بلّى
تۆخه لکى چى ولاتىكى، مالت له کوپيه
وتى: من و دوورويى دوو بىچووه شهيتانين
له ناوچهى عىراقدا له مهئواى باپيرمانه

که باسى ئىسماعيل پاشاى عوسمانى دهکات که به هيرشيتكى چهکداريهوه
هاته سهر عىراق به لام هيچى پى نهکرا، ئەلّى:

(عراقه) کلدى اسماعيل پاشا فرط سرعتله
که پاى فتنهيه آينهء ملکه جلا وير سون
کلاب اشقيا اطرافک آلدی شاشدى بيچاره
ديدى: «ياهو ناصل بر مملکت الله بلا ویرسون»

واتا:

ئىسماعيل پاشا زور به پهله هاته عىراق
که پاماللى پاى فيتته له ولاتدا بکات
سهگى جهرده دهوريان دا بىچاره سهرى لى شتوا
وتى: «ئهمه چۆن ولاتیکه به لای خواى لى بى»

هیچ گومانى نییه له ههموو دهمیكدآ ئەوهى بهرهلستى بیگانه بکات پى
ئەلّین «فتنه» و «أشقيا».

***

میژووی چهند ږووداویک له شیعری شیخ ږهزادا

ههन्दى رووداو ههن، له کاتى خویدا شیخ ږهزا به ژمارهه پیتی (ئهبجهدى)
به شيعر میژووی ږوون کردوونهتهوه. ئەم ږووداوانه، يان میژووی کوچى
دوايى پياويكى ناسراو، يان دروستکردنى مزگهوت و زیارهتگان.

***

میژووی دروستکردنی زیاره‌تگای به‌رمالی پیغه‌مبهر

به‌رمالی پیغه‌مبهر که له‌لای فامیلیای (خادم السجاده) بوو له مالی حاجی ئه‌مینی خادم ئه‌لسه‌جاده دانرابوو. سولتان عه‌بدولحه‌میدی دووهم فه‌رمانی دروستکردنی ئابیده‌یه‌ک، که لایقی به‌رمالی پیغه‌مبهر بیت له که‌رکووک، داویه‌تی. شیخ په‌زا میژووی ئه‌مه‌ی له دوو به‌یته شیعه‌رکه‌ی مه‌دحی سولتاندا کردووه که ئه‌لّیت:

تاریخی مطابق واقع دیدی (رضا)

(سجادهء پیمبر ایچون خانه یا پدیلر)

له‌وی تریان دیسان له به‌یتیکی تورکیدا ئه‌لّیت:

پک گوزهل دشمش (رضا) جوهرلی بو تاریخکز

(امجد پیغمبر)ک موقف سجاده‌سی

به‌پتی ژماره‌ی تیپی ئه‌بجه‌دی میژووی دروستکردنی له سالی ۱۳۰۳دا

هه‌بووه

***

میژووی دروستکردنی مزگه‌وتی حاجی مسته‌فا ئاغا له که‌رکووک

مزگه‌وتی حاجی مسته‌فا ئاغا له که‌ره‌کی (بلاغ)ی شاری که‌رکووکه. حاجی مسته‌فا ئاغا خه‌لکی شیرهدر بوو. له که‌رکووک بازرگانی تووتن بوو و له فروشتنی تووتن پارهی‌کی زۆری ده‌س که‌وتبوو و ئه‌م مزگه‌وته دروست ده‌کا. مه‌لای دانا، مه‌لا عه‌لی حیکمه‌ت له‌م مزگه‌وته مامۆستا بوو و گه‌لێ مه‌لای کورد زانیاری لێ ده‌سکه‌وتبوو. که مسته‌فا ئاغای کوری حاجی ئه‌حمده ئاغا مزگه‌وته‌که دروست ده‌کات، شیخ په‌زا له‌م شیعه‌ر فارسییه‌دا میژووی دروستکردنی داده‌نی:

اگر خواهی سعادت سعیها کن در نیکوکاری

که یزدان (لیس للانسان الا ماسعی) فرمود

ببر رنج و بیفشان گنج در راه خداوندی
که در پاداش نیکی بندگانرا وعدها فرمود

واتا:

ئه‌گەر به‌خته‌وه‌ریت ئه‌وێ ته‌قه‌لای زۆر بده بۆ چاکه‌کردن
چونکه خوا فەرموویه‌تی (کهس له‌به‌ری په‌نجی خۆی زیاتری ده‌سگیر نابێ)
ره‌نج بکێشه و که‌نج دابه‌ش که له‌ رێگه‌ی خوداوه‌نددا
چونکه خوا گه‌تی زۆری داوه به‌ بنده‌کان له‌ وه‌لامی چاکه‌دا

مگو زحمت کشید و ساخت مسجد مصطفی آغا
بگو جنت خرید و باخدا بیع و شرا فرمود
جواهر پاش شد طبع (رضا) و گفت تاریخش
(مزين معبدیرا مصطفی آغا بنا فرمود)

واتا:

مه‌لێ زحمه‌تی کێشاوه و مزگه‌وتی دروست کردووه مسته‌فا ئاغا
بلی به‌هه‌شتی کرپوه و له‌گه‌ڵ خوا ئالوگۆری بووه
ته‌بیعه‌تی (ره‌زا) که‌وه‌ری به‌خشیه‌وه و له‌ می‌ژووی ئه‌م مزگه‌وته‌دا وتی:
(مسته‌فا ئاغا عیباده‌تگاهیه‌کی رازاوه‌ی دروست کرد)
به‌پیتی ژماره‌ی پیته‌کانی دوا به‌یت، له‌ ساڵی ١٢٩١هـ دروست کراوه.

***

نویکردنه‌وه‌ی مه‌رقه‌دی شیخی گه‌یلانی له‌ به‌غدا

سه‌ید عه‌بدوهرحمانی نه‌قیب، که سه‌ره‌ک وه‌زیرانی حکومه‌تی عێراق بوو.
مه‌رقه‌دی شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی نوێ کردوه و دیمه‌نیکی لایق به‌پایه‌ی
ئه‌و زاته‌ی دای. شیخ ره‌زا له‌م شیعه‌ فارسییه‌دا می‌ژووی ئه‌وه‌ی داناوه.
ئه‌وه‌ی شایانی باسه، له‌ هه‌ردوو ده‌رگه‌ی مه‌رقه‌دی گه‌یلانی شیعی شیخ ره‌زا
دانرا بوو.

چون شد بامر مظهر رحمن نقیب غوث.
 تعمیر آشیانهء شهبان کبریاء
 تاریخی تام خواند بگوش (رضا) سروش
 (آراستند بارگاه شاه اولیا)

واتا:

که به فرمانی دیارگهی خوا نهقیبی حه زرهتی غهوسی
 هیلانهی شابازی گه ورهیی ئاوه دان کرایه وه
 سرووش میژووی ته وای ئه و پروداوهی دا به گوئی (رهزا) دا
 باره گهی شای ئه ولیایان پازانده وه
 به پیتی ئه مه له سالی ۱۲۹۹ هـ بووه.

***

میژووی مردنی شاکر ئه فه ندیی مه کتوویچی

شاکر ئه فه ندیی مه کتوویچی (مدیر تحریرات) ی به غدا بوو و له نه وهی
 (شیخ جاکری) یه. ئه م شیخه، وه کو د. مسته فا جه واد له وتاریکدا له
 ته له قزیونی به غدا وتی، ناوی (شیخی جهانگیر) ه و له په سه ندا کورده و له
 سامه را به خاک سپێردراوه. شاکیر ئه فه ندی زۆر دۆستی شیخ رهزا بوو. له
 میژووی مردنیدا له م شیعره فارسییه ئه لیت:

ایام چو پروردهء خودرا کشد آخر
 ای دوست دل آن به که به ایام نبندی
 دیدی که چسان بستهء فرمان اجل باشد
 مکتوویچی بغداد بآن پایه بلندی

واتا:

مادام که زهمانه سه ره نجام که سانی په روه ردهی دهستی خوی ده کوژی
 ئه ی دۆست وا چاکتره دل به زهمانه نه بهستی

دیت مهکتووچی به غدا بهو پایه بهرزهشیوه،

چۆن بهسرایهوه به فرمانی ئهجهلیهوه!

سید نسب از سلسلهء خواجهء جاگر
معروف بخوش خلقی ومشهور برندی
تاریخ مجوهر ز(رضا) خواستم و گفت
(شد زیب گلستان جنان شاکر افندی)
۱۳۰۲هـ

واتا:

یهکیک له ئهولادی پیغهمبهر له نهوهی خواجهی جاگیر
که به رهوشت باشی و زیرهکی ناسرابوو
میژووی گهوههرینم له (رهزا) داوا کرد و وتی:
(شاکر ئهفهندی بوو بهمایهی پازاندنهوهی باغچهی بهههشت)

***

مردنی حاجی عومهری یهعقووبی کهرکووی

حاجی عومهری یهعقووبی دهچیته هج و له گهراڤانهوهدا کۆچی دواپی دهکا،
لهو سهردهمهدا، چوونه هج زۆر ئاسان نهبوو. چوون و گهراڤانهوه چهند
مانگیکی پی دهچوو. بنهمالهی یهعقووبی له کهرکووک، ههچهنیک له رهسهندا
دهچه سهه ئیلی زهنگنهی کورد، بهلام خوڤیان به تورکمان داناوه. له میژووی
مردنی حاجی عومهر شیخ رهزا به تورکی ئهم میژووه دانهیت:

هجدن گلوب کیچندی تاریخ ایچون دینلدی
باغ چنانه اندی (حاجی عومهر افندی)
بهپی دوا دیری ئهم شیعره میژووی مردنی له سالی ۱۲۹۸ هـ بووه.

***

مردنی سہید محمەدی کاکەیی

وہ کو لہ پیشہوہ، لہ سەر باسی کاکەیی وتمان، کاکەیی ئیایکی کوردہ
لہ سەر پیتبازی (ئەھلی حەق) ە. لہ بەرئەوہی ناکوکی عەشایەری لہ نیتوان
عەشیرەتی تالەبانی و کاکەیی دا بوو، شیخ رەزا بە شیوہیەکی
عەشیرەتپەرستی و ناپەسند میژووی خوا لیخۆشبوو سەید محمەدی
کاکەیی نووسیوہ. ئەم ناکوکییە ئیستا پامال بووہ و بووہتە پروداویکی کۆن.
شیخ رەزا لەم شیعەرە تورکییەدا ئەلێت:

مطبخ نار جحیمە شد رحل ایتدی او کیم
لحم خنزیری کباب ایچون چکردی مطبخە
نعش ناپاکی گورنجە سویلدم تاریخ تام
(کاکەیی سید محمد گیتدی دوز دوز دۆزەخە)

واتا:

(!) بۆ ناگری جەھەننەم کوچی کرد ئەوہ کی بوون
گۆشتی بەرازی بۆ کەباب ڕادەکیشایە مەتبەخەوہ
کە تەرمی ناپاکیم دی میژووی تەواوم وت
(کاکەیی سەید محمەد ڕاستە و راست چووہ دۆزەخەوہ)
میژووی کوچی دواویی لہ سالی ١٣٢٣ھ بووہ.

***

میژووی ھاتنی کەمالی پاشای مۆتەسەرپەفی کەرکووک

کەمالی پاشا یەکیک بوو لە مۆتەسەرپە تورکەکان دەوری عوسمانی لہ
کەرکووک. شیخ رەزا پۆژی گەیشتنی لەم شیعەرە فارسی تورکییەدا بەیان
دەکا:

مژدە آمدن اصف ثانی چ ورسید
شاعران جملە فادند بفکر انشا

أرایوب بولدی (رضا) تام اولهقی تاریخی
(گلدی کرکوکە سلامتله کمالی پاشا)

دهکاته ۱۳۲۶هـ.

واتا:

که مژدهی هاتنی ئاسهفی دووهم گه‌یشت
شاعیران هه‌موو که‌وتنه بیرى شیعردانان
(ره‌زا) گه‌را و به‌ته‌واوی میژووی دۆزییه‌وه
(به‌سه‌لامه‌ت هاته که‌رکوک که‌مالی پاشا)

درمیان دو شیر مرد خدا
عار باشد کسی رسد بجزا
شیخ (رضا) گفت بهر تاریخش
جای او گشت (جنت لم‌اوی)

میژوو‌ه‌که سالی ۱۲۸۴بووه.

واتا:

له نیوان دوو پیاوی خوادا که وهک شیروان
شوورهییه پیاو به‌سزا بگا
شیخ ره‌زا له میژوودا وتی
به‌هه‌شتی به‌رین بوو به‌جیگه‌ی ئه‌و
(بۆمان ساغ نه‌بووه‌وه که شیخ ره‌زا ئه‌م میژوو‌یه‌ی بۆ کی داناهه)

***

شیخ ره‌زا و پیری

پیری، له پاش ژیاننیکى خوش، وه‌کو ئی‌واره‌ی پۆژنیکى به‌هاری خوشه.
شیخ ره‌زا هه‌رچه‌ندیک له ژيانى خۆی رازی نه‌بوو هه‌ژاری کۆسپنیکى گه‌وره‌ی
ژيانى بوو، به‌لام ژياننیکى له به‌ره‌مه‌ی هونه‌ری ده‌وله‌مه‌ند و له ده‌وله‌مه‌ندى بى

به رههه چاکتره. ئەم هه ژارییهی شیخ رهزا، وهکو کانی بارانه سال بههرهه
هونهه تهقاندبووهه. بهلام پیره هه پیرییه.

پیره بهتهنها نیعمهته

پیره و فهقیره زهمهته

پیریکی زۆر کهورهه ههیه

لهگهڵ مندا بی رهحهته

لهو پیره کهورهه، مه بهستی شیخ ههلی کاکیههتی، که لێ بهگلهی بوو،
بهلام پیره هه بهگالتهوه رادهبویریت که ئەلێت:

شیخ (رهزا) پیره بووه رووی مهجلیسی یارانی نییه

تاقهتی کهشمه کهش و کهردشی شارانی نییه

دهس بهگۆچان دهگهڕێ ئێسته له بهر زوعفی وجود

مهترهقه سه زله کهی قوووتهی جارانی نییه

ناشیه ویت سه بۆ پیره شوړ کات و ئەلێت:

عومرم گهیی به ههشتا کێرم بهکاره هیشتا

ئهگه تهسدیق نافه رمووی، ههستم بهرم بهرهشتا؟

کهچی بهعیزهتی تهل ئەلێت:

پیره که کۆکی و نهتری، دووره له مردن هیشتا

ورده ئاههنگیکی دواي کۆکه نیشانهی ئهجه له

پیره که کۆکی یو تری دهنگی وهکو بارهزه له

شاهیدی موخته بهرم عیزهتی مهئموری ته له

به ناجی ئهفهندی قهگهیش ئەلێت:

پیره بووه ناجی ئهفهندی، بووه پشتی به کهمان

چرچ و ژاکاو و مووله وهس، وهکو کیری پاش گان

* ماموستا محمه د جهمیل رۆژبه یانی ئەلێت ناجی ئهفهندی له عهشیرهتی
(شوان) ه.

ئەم كەسانەى كە باسى شېخ پەزاىان كەردووه

گەلىك لە ئەدىب و پۆشەنبىرانى كورد و بېگانه باسى زىرهكى و
هونهرمەندىي شېخ پەزاىان كەردووه، لەوانەى كە دەستمان كەوتوون ئەمانەن:

مامۆستا مەحمودى شوكرى ئەلئالووسى

مامۆستا مەحمود شوكرى ئەلئالووسى بەزوبانى عەرەبى ئەلئيت:

(شعر الشيخ رضا الطالباني اكثره بغير اللغة العربية، بل
بعضه باللغة التركية والبعض منه باللسان الفارسي ومنه ما هو
بالكردي. فهو ينظم على حسب رواج ذلك اللسان في البلد.
وشعره العربي لا عيب فيه ولاركة تعترية، بل هو شاعر بكل
لسان يعترف له بذلك اهل الادب والفصاحة والبيان. وشعره
مشمتمل على مضامين ونكات غريبة لم يسبقه بها أحد من
الشعراء ولاحات على خاطر احد من الادباء مع ما اشتملت
عليه من الحكم والفوائد التي لم يجر بها قلم. وقد رزق شعره
الشهرة بحيث اذا نطق بالبيت او البيتين، شاع باقرب زمان في
المشرقين والمغربين. وما اصدق من قال فيه القائل مستعرضاً
شعره:

شعر الرضا الطالباني كله حكم
كأنه جـوهر بالدر منتظم
ان قال بيتاً ترى الأذان مصغية
وللبرايا روته العرب والعجم
كم من حقائق ابداهـا وبينها
كالشمس ينجاب عنها الغيم والظلم
جزا مولاه عنا كل صالحة
ومن اعداه رب العرش ينتقم

تبارك الله ما ابهى سناه فتى

آلت على فضله الاحكام والهمم

والحاصل ان هذا الرجل منزلته في الادب شهيرة ومزاياه بين
الانام مذكورة وشعره الفارسي احسن شعره حتى يقال انه
مدح ناصر الدين شاه ايران بقصيدة فارسية عجز عن
معارضتها شعراء الفرس في طهران. وشعره في التركي
والكردي ايضاً من الرتبة العالية وله شعر عربي جيد وهو قليل
النظم فيه.

شیخ محەمەدی خاڵ

نووسەر و ئەدیبی ناسراوی کورد شیخ محەمەدی خاڵ که باسی شیخ رەزا
و حاجی توفیق بەگ (پیرەمێرد) دەکات ئەلێت:

(بێگومانم چۆن شیخ پیرەمێرد و شیخ رەزا شان بەشانی
یەک دەپۆن لە کوردی و فارسیدا هەر وایش شان بەشانی
یەک دەپۆن لە تورکیدا، بەلام شیخ رەزا لە عەرەبیشدا وەک
سێ زوبانەکەی تر بەرز و بالاییه، که پیرەمێرد لێرەدا دەفی
دەنگ نادات، بەراستی هەردوولا مەشخەلێکی پروناکن بۆ
وێژەران و نووسەرەکان و بوێژان. (شیخ محەمەدی خاڵ - کۆواری
کۆری زانیاری - ١٩٨٧).

لەوانەی باسی زیرەکی و بلیمەتی شیخ رەزایان کردووە پۆژەهەلاتناسی
ئێلمان ئۆسکارمانە. بەدایەوه ئەو کتێبەیی که باسی تیدا کردووە بەدەستمان
نەکەوت .

